

تصویر ابو عبد الرحمن الکوردی

رەوی تەبئیی دەرگای چاپ و بەخششی سەر دەم

سەنتیقه‌ی زمانه‌وانیی گرفته‌گانی زمانی کوردیی

المنطقة
الثقافية

www.ra.alamontana.com

لیکۆلینه‌وه وێه‌خه‌

حوسێن محهمهد عه‌زیز

له كوردیی حەز نەكا كوردی مەلێن بۆچی وه یا چۆنه
له دایکی پرسیارێ كەن كه ئەو بیچوهی له كوێ هینا

« حاجی قادری كۆیی »

پێشكه‌شیی :

به گیانی پاکی ئەو كورده مەردهی، بۆ یه‌كه‌م جار له میژوودا، بیرى
له‌وه كرده‌وه، به‌ زمانى شیرینی كوردی بنووسی.
به‌و كورده بلیمه‌ته ئازایه‌ی، یه‌كه‌م خشتی زێړینی، بناغه‌ی زمانى
نووسینی كوردی دانا.

به‌ هه‌موو ئەوانه‌ی، ملوانكه‌ی مرواری ئەلفوبیتی كوردیان هۆنیه‌وه.
به‌ هه‌موو ئەوانه‌ی، یه‌كه‌م بنچینه‌ی رێزمانی كوردیان دارشت.
به‌ هه‌موو ئەوانه‌ی، ووشه‌ی خاوتنی كوردیان بۆ كو‌ك‌ردینه‌وه و
فه‌ره‌نگی كوردیان بۆ دانان.
به‌ هه‌موو ئەو شۆڤه‌سوارانه‌ی، باسكى مه‌ردایه‌تییان لێ هه‌لك‌ردوه‌وه و
راژه‌ی زمانى پاراوى كوردی ده‌كەن.

ناوه‌ڕۆک

پێشه‌کی	
1. هێندێ زانیاری گشتیی	14
2. زمانی کوردیی و دیالێکته‌کانی	23
3. زمانی کوردیی و دابه‌شبوونی دیالێکته‌کان	42
1/3 له به‌ر رۆشنایی جیاوازییه‌کانی نێوانیاندا	46
2/3 به‌پێی فاکته‌ری جوگرافیی کوردستان	51
4. بایه‌خی زمان له ژبانی نه‌ته‌وه‌کاندا	64
5. زمانی ئایین و زمانی نه‌ته‌وه‌یی	74
6. زمانی ده‌وله‌ت و زمانی نه‌ته‌وه‌یی	119
7. زمانی نه‌ته‌وه‌یی و فاکته‌ره‌کانی گۆران	141
8. کورد و زمانی نه‌ته‌وه‌یی	155
9. زمانی کوردیی و فارسیی	168
10. زمانی ناخافتن و نووسین	226
11. زمانی نووسین و خۆتندنه‌وه‌ له‌ لای کورد	244
12. زمانی کوردیی و هۆنراوه	281
13. زمانی کوردیی و گێژاوی زمانه‌وانیی	296
14. گرفته‌ سه‌ره‌کیه‌کانی زمانی کوردیی	317
1/14 دیالێکت و خواره‌دیالێکت	317
2/14 پێزمان	331
3/14 نه‌لفوویی کوردیی	338
4/14 زمانی ستاندارد	368
5/14 ده‌ستووری نووسین	384

399	ریتنوس	6/14
433	ووشه‌ی بیانیی	7/14
449	ئیدیۆم	8/14
467	فهره‌نگ	9/14
477	پاناو	10/14
481	نامرازه‌کانی زمانی کوردیی	11/14
494	وه‌رگێران	12/14
496	په‌خنه‌سازی	13/14
501	سه‌لیقه‌ی زمانه‌وانیی	14/14
524	ده‌زگه‌ی که‌لتوری و نه‌کادییی	15/14
525	فاکتهری سایکۆلۆژیی	16/14
525	پۆلی رێکخراوه کوردستانییه‌کان	17/14
526	باکووری کوردستان	18/14
529	دوله‌ته‌ داگیرکه‌ره‌کانی کوردستان	19/14
530	باری په‌ناپه‌ران	20/14
531	15. چی بکه‌ین باشه ؟	
546	16. پاشکۆ	
552	17. سه‌رچاوه‌کان	

پیشە کیمی

هه موو ئه و شارەزا و کادیتره ئه کادییمیانه ی، له بواری زانستی زماندا کارده کهن، به سهر دوو دهسته دا دابه شده کترین :

یه کهم - زمانناس : هه موو ئه و که سانه ده گرتیه وه، به هه و ئه وه قه لایه کی بیتیجان، شه ونخوونییه کی زۆر، خۆماندوو کردن و خۆتندنه وه یه کی به رده وام، خۆیان فیتی سهرتا و بابه ته کانی زمانه وانیی ده کهن. له زمانه نه ته وه یی یه که ی خۆیاندا قوولده بیه وه و شاره زاییه کی زۆر په ی داده کهن. به لام مهرج نییه، له زمانه کانی دیکه دا، شاره زاییان هه یی، یا زانستی زمانه وانییان خۆتندب.

دووه م - زمانزان : هه موو ئه و کادیتره ئه کادییمیانه ده گرتیه وه، یه کی له خۆتندنه که به رزه کانی زمانه وانییان ته و او کردب. ماوه ی چهن سالی، بابه ته کانی زانستی زمانیان خۆتندب، چهن لیکنۆلینه وه و باستیکی گرنگیان، له سهر کیشه کانی زمان نووسی، شاره زاییه کی ته واریان، له و بواره دا هه یی. جگه له زمانی دایک، له و زمانانه ی خۆتندوویانه، شاره زاییه کی باشیان په یدا کردب، زانیارییه کی گشتیشیان، له سهر ئه لفویتی زمانه زیندوو و گرنگه کانی که لانی جیاوازی جیهان هه یی. بۆیه ده توانین، ئه و جوړه کادیترانه، له بواری زمانه وانیدا، به پسپۆر و شاره زای ته و او ناو به رین.

به لام هیندی جار، چهند کادیتری، له بواری زانستی زماندا، خۆتندنی بالاش ته و او ده کهن، که چی نه ک ههر به ره میان نییه، نه ک ههر هیچیان یی نییه، به لکوو به قه ده ر زمانناسیکی خۆمالیشی لی نازانن و شاره زاییان له زمانه نه ته وه یی یه که ی خۆشیاندا نییه. به لای منه وه، ئه و جوړه کادیتره ئه کادییمیانه، وه ک دره ختیکی زړ وان، جگه له کۆلکه پسپۆر یا کویره ئه کادیی، هیچی دیکه نین. بۆیه، به بۆچوونیکی راستی ده زانم، گهر لیتره دا بلتیم: چ بۆ زمانناس و چ بۆ زمانزان، له پیتش هه موو شتی کدا به ره، پاشان خۆماندوو کردن و سه لیقه ی ورد، له بواری زمانه وانیدا، رۆلتیکی که لی مه زن ده گترین.

له راستیدا، من زمانه وان نیم، بهلام سویتد تان له سهرم نییه، گهر بلتیم: هیشتا لاوټکی تازه پټگه یشتوو بووم، ناره زووی زمانه وانایی، له کهله دی دابووم. ههر شتیکم به زمانی عهره بیی ده خوټنده وه، خټرا له دلی خوټدا، واتاکه یم به کوردی لټکده دایه وه، له تنیشت ووشه قورسه کانه وه، سپیتی لټواری په رتوکه کانم، به ووشه ی کوردی په تی پشه کړده وه. له کاتی ناخافتنیښدا، ووشه عهره بییه کانم بۆ خه لک راسده کړده وه. له بهرنه وه، هیندی جار، دلی دۆستان و براده رانم لټ دټشا، بهلام، هینده ی به تنگ زمانه که وه بووم، هینده به تنگ دلی نه وانه وه نه بووم!

ههر چنده نه و کاتانه، بیر و هوشی منالیم، توانای نه وه ی نه بوو، وهلامی هیندی پرسپاری قورسی زمانه وانایی بداته وه. بهلام پوژگار هات و پوی، نه و گروگاله مندالانه یی، سهلیقه ی زمانه واناییم گه شه یکرد، تا وای لټهات، هینده ی له بار دابی، بهر بهر، نه و په سهخته ی سهر پټگه ی زمانه واناییم بۆ بشکټی. کاتی هوشیشم فراوان بوو، خوټ له دهشتیکی کاکبیه کاکیدا بیینی وه، بۆم پوونبووه، تازه له سهره تادام و وا خهریکم، کیسه ل ناسا په لده کوټم. له و زه ریا بیتسنور و بیتنه ی زماندا مه لده که م، که ههر کوردی وهک بیتجووه مرایی، ههر له منالیه ی مه لده وانایی نه زانټی، په لیش بکوټی، که لکی نییه و ههر زوو دهخنکی. ئیدی له و پوژده وه، ههر چی پوژده ی کم هه بوو، وازم لټ هټا، چونکه، نم بابه ته هه موو بیر و هیوای پټشووی، له میشکمد ارامالی، که شتی که لکه له ی زمانه واناییم، له بهنده ری سهلیقه ی ورددا له نگه ریگرت. به تایه تی، ماوه ی نم ده ساله ی له شاری ستوکه و لم نیشته جټبووم، هه لټکی باشم بۆ په خسا. ئیدی به ته وایی، سهرقالی نه و به زمه بووم، زۆری زۆری نه و ژیانم، به خوټنده وه و نووسینه وه به سهر یرد، تا ده روازه گه وره خرده اخواه که ی قه لای زمانه وانایی بۆ کړده وه. له بهرنه وه، زۆر له کوټنه وه، خوټ به بابه تی زمانه وانایی و زمانی کوردیه وه خهریکر دوه. هه میشه هه ولمداوه، زمانه که م له ووشه ی بیانی خاوټنکه مه وه، له کاتی ناخافتنیښدا، ووشه ی کوردی په تی و په سهن به کار بټنم، به چاوی په خنه وه، له هه موو جوړه نووسین و داپشتیکی، هه موو نووسه رانی کورد پروانم.

هەر چه‌نده، گۆره‌پانی خه‌بات گه‌لی فراوانه، به‌لام، هه‌میشه له‌و
 باوه‌ره‌دابووم، گهر ههر کوردی بیه‌وی، راژه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی بکا، له
 پیش هه‌موو شتی‌کدا ده‌بی، ملی رتکه‌ی زانست بگری. زانستیش، له
 زمانی نه‌ته‌وه‌یی یه‌وه ده‌سپێده‌کا و به‌ میتروودا تێپه‌رده‌بی. کورده
 ناسیۆنالیسته‌کان، ههر چیه‌کیان پێ بگری، ده‌بی وه‌ک پاسه‌وانیکی ئازا
 و وریا، قه‌لای سه‌ختی زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌یان، له‌ داته‌پین و روخان
 بپارتین. هه‌میشه هه‌ولده‌ن، دینگه‌کانی پته‌وه‌که‌ن، زه‌ویه به‌یاره‌کانی
 بکێلن و به‌سۆتینه‌وه، به‌ گولی رهنگا‌وره‌نگی جوان و بۆن‌خۆش
 بپرازینه‌وه. (پتۆسته چه‌کی زانین و هونه‌ر به‌رامبه‌ر دوژمنانی زانیاری و
 پتیشکه‌وتن راست کاته‌وه مه‌شخه‌لی خۆتنده‌واری به‌ زمانی کوردیی به‌رز
 بکاته‌وه، تا تیشکه به‌تینه‌که‌ی کوێرای یه‌که‌جاری به‌ چاوی پرپوشاوی
 شه‌مشه‌مه‌کوێره و کونده‌به‌بووی شوومی تاریکی و «نه‌زانین» دا
 به‌یتنی. (N، ج) چونکه ههر نه‌ته‌وه‌یه، زمان و وێژه‌ی خۆی پاراست،
 گومانی تێدا نییه، به‌ نه‌ته‌وه‌یه‌کی زیندوو داده‌نری، نه‌ته‌وه‌ی زیندووش،
 ههر ده‌وی، سه‌رده‌که‌وی و پتیشده‌که‌وی. گرنگیش نییه، گهر ژێرده‌سیشبی،
 چونکه پاراستنی زمان، راژه‌کردنی زمانی نه‌ته‌وه‌یی، کۆکردنه‌وه‌ی ووشه،
 نووسینه‌وه‌یان و رتکه‌پێکه‌کردنیان، له‌ پاراستنی گیان گرنگتره، چونکه
 گهر هه‌زاران که‌س گیانیان له‌ ده‌سده‌ن، نه‌ته‌وه‌که نامری، به‌لام گهر ههر
 نه‌ته‌وه‌یه زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خۆی وونکرد، ئه‌وا پتیه‌ندیی کۆمه‌لایه‌تیی
 کزولا‌وا‌زده‌بی.

ده‌رباره‌ی راژه‌کردنی زمان، مامۆستا «مه‌سه‌وود مه‌حه‌مه‌د» ده‌لی: (ئه‌م
 باوه‌ره‌م ده‌مه‌اوێته سه‌ر رتبه‌ی خوش نامه‌دیی کردن له‌ هه‌موو چالاکیی
 زمانزانیی کورد به‌ره‌و دۆزینه‌وه‌ی ده‌ستوره‌ ورد و درشته‌کانی زمانی
 کوردیی، فه‌تا بۆ خۆشم ده‌دا که‌ وا له‌ گوێره‌ی ده‌سه‌لاتی خۆم، به‌ ته‌نهایی
 یاخود له‌ گه‌ل خه‌لقی تر، له‌و ته‌رزه‌ چالاکیه‌دا ده‌ستیکم هه‌بی. نه‌زانراوی
 و شاراه‌ویی ده‌ستوره‌کانی کوردیی به‌ به‌ریه‌وه هه‌یه خه‌لقی زۆر بۆ
 ماوه‌پێکی درێژ له‌ گه‌لی خه‌ریک بن و لێی نه‌بنه‌وه.
 رهنکه بگوتری کردنه‌وه‌ی ده‌رگه‌ی زمان له‌ پرووی هه‌موو که‌سیک

قهله بالغیتهکی بئ تام به دهوری زمانه وه کۆده کاته وه، به لام وا بزانه ئه
تیبینییه هه له سهه کاغه ز بایه خداره، له واقیعه دا جیتی مه ترسی لیکردن
نییه. «مه سهوود، ز»

هه لبه ته، نه وهی پتر هانیدام، ئه م لیکۆلینه وه به له سهه زمانی کوردیی
بنووسم، سئ خالی سههه کیی بوو :

1/ له میژبوو، ههستم به پاشا گهردانیی، گهه لاوژی و گیتراوی زمانه وانایی
ده کرد، به لام ههه چهنده بیرم لئ ده کرده وه، چاره سهه ریکم بو نه ده دۆزرایه وه.
یا راستروایه، بلیتم: نه مده و ترا، خۆم له قههه ی باستیکی وا گرنه گ بدهم،
توخنی نهو زهه ریا بینه کهوم، له بهه خۆمه وه دهه مگوت: نه با نقومیم و سهه ر
تیدا دهه نه کهم! به لام، پاشان بیرم گۆری، وهه ک کورد ده لئ، منیش گوتم:
کرده ی په شیمان له نه کرده ی په شیمان باشتره! به لکوو، دارئ سهه به ردئ
هاوم و که لکیکی هه بی، که لیتئ لهو که لاوه گه وره به پرکاته وه.

2/ نه وهی پتریش هانیدام، ئه م کاره له نه ستۆی خۆم بگرم، نه وه بوو، کاتی
خۆی له سوله یمانی، له ئیواره ی (1996/5/26) دا، له بهه رنامه یه کی
راسته و خۆی تیلیفیزیزی «گه لی کوردستان»، کۆپتیکی که لتوو ریم
پیشکه شکرد. یه کئ لهو هاوشاریانه ی به تیلیفۆن پرسیا ری لئ کردم،
گوتی: ئیوه ی کوردی هه نده ران، له هیچتان کهم نییه، بۆچی هه ول نادهن،
پنوو س و زمانیتی یه که گرتوو مان بو دانین، تا زمانه که مان له م
پاشا گهردانییه رزگار کهن؟ منیش له وه لامدا گوتم: نهو کاره ی ئیوه بیر لئ
ده که نه وه، هه روا ئاسان نییه. نه وه کاری ده زگه یه کی نه کادییای تاییه تی
کوردیه، که زۆریه ی پسپۆر و شاره زایانی زمانی کوردیی، له چوارچیتوه ی
سنووری خۆدا کۆکاته وه.

ههه چهنده، جارتیکی دیکه ش دووباره ی ده که مه وه، نه ز زمانه وان نیم، نهو
کاره ش، ته نیا له توانای ده زگه یه کی نه کادییای کوردیی دایه، به لام
پرسیاری نهو برا کورده، لهو رۆژه وه تا نهو رۆش، ههه له می شکه مدا
ده خولیته وه. هیوادارم توانی بستم، له م په رتو که دا، هیندئ له گرفته کانی
زمانی کوردیم، بو رۆله کانی نه ته وه که م روونکرد بیته وه، به لانی که می شه وه،
وه لامی پرسیا ری نهو برا یه م دا بیته وه.

3/ جگه له وهی کاتئ، « ئینستیتوتی کوردیی له ستۆکھۆلم »، ڕووی ده میان لی نام و داوایان لی کردم، گوتاری له سهر « گرفته کانی زمانی کوردیی » ناماده کم، تا لهو کۆنفرانسهی « یه کیتی نووسه رانی کوردستان » و « ئینستیتوتی کوردیی له بهرلین »، له شاری ستۆکھۆلم ده یگرن، به شداریم، به سنگیکی فراوانه وه، داواکارییه که یانم په سه ندرکرد. نیدی لهو کاته وه، تا ڕۆژی کۆنفرانسه که، به تهوایی خۆم بۆ نهو باسه تهرخانکرد، گه لئ سهرچاوه ی به نرخم کۆکرده وه و خۆتنده وه. له گه ل هه مرو نهو باری سهرنجانه ی، ده یاره ی زمانی کوردیی و گرفته کانی، چه ندين سال بوو، له بیر و هۆشمددا که له که بهو بوون، تیهه لکیتی نهو زانیارییه گزنگانه م کرد و گوتاریکی نو لاپه ره ییم ناماده کرد.

پاشان کورته یه کی گوتاره کم، له ڕۆژی « 1997/5/10 » دا، له به رده م کۆمه لئ خه لکی ڕوونا کبیر، شاره زای زمان و وێژه ی کوردییدا خۆتنده وه. دواییش، له لایه ن به شدارانی کۆنفرانسه که وه، ده مه ته قیتی تیرو ته سه لی له سهر کرا.

له کۆنفرانسه که دا، هیندئ له ڕوونا کبیرانی کورد، له ههر چوار پارچه که ی کوردستانه وه، به شدارییان کردبوو. نو گوتار له سهر بابه تی جیا جیای زمانه وانیی، نووسین به کوردیی، ئه لفویتی عه ره بیی و لاتین، وه رگێران، خه سه له ته کانی نووسهر و بابه ته کانی ئینسکلتۆپیدیای کوردیی، به ههر دوو به شه دیالیکتی کرمانجیی خواروو و ژووروو، له لایه ن چه نده نووسه ر ته که وه پێشکه شکرا.

دوای نه وه ی گوتاره کان تهو او بوون، پێش نیازتیکم، پێشکه شک به ده سه ی به رتیه به ری کۆنفرانسه که کرد. نه ویش نه وه بوو، وه ک هه نگای یه کم و کاریکی هاو به شی نووسه ران، هه موو گوتاره کان کۆکرتنه وه، به ههر دوو به شه دیالیکته سهره کیی و به ههر دوو تیپی عه ره بیی و لاتین بنووسرتنه وه. پاشان، له سهر ئه رکی ئینستیتوتی کوردیی له ستۆکھۆلم، له شتیه ی په رتو و کیکدا چاپ و بلاو بکرتنه وه. به لێنیشمددا، ئه رکی نووسینه وه ی، نهو گوتارانه ی به به شه دیالیکتی کرمانجیی نیوه راست نووسرا بوون، له نه ستۆی خۆمی گرم. نه وه بوو، به شدارانی کۆنفرانس، به تیکرای ده نگ، نهو

پیشنیازەیان پەسەند کرد. دەستە ی بەرپۆتە بەری کۆرە کەش پەیمانیدا، لە ماوە یەکی کەمدا، ئەو کارە بە ئەنجامیگە یە نێ.

ئیدی دوا ی ئەو، زیاتر خۆم بۆ ئەو کارە تەرخان کرد، هێندێ سەرچاوە ی دیکە شەم خۆتێندەو، بایە کەم بە گەلێ زانیاری تییۆری دیکە، دەوڵە مەند تر کرد. پرس و راشم، بە هێندێ کەسی شارەزای زمانی کوردی کرد. پاشان، هەمووی هەفتە یەکی پێ نهچوو، گوتاریکی دە لا پەرە ییم ئامادە کرد، بە چاپکراوی پێشکەش بە ئینستیتوتی کوردی - ستۆکھۆلم کرد، تا لە سەر بە لێنە کە ی خۆیان، هەموو گوتارە کان کۆکە نەو، لە پەرتووکی کدا چاپیکەن و بلاویکە نەو. بەلام، لە مانگی پێنجی «1997» هەو، تا نووسینی ئەم پێشەکییە، بە هیچ شتێو یە، دەنگ و ڕەنگیان نەبوو، هیچ کەسێ لەو نووسەرانی ش، گوتارەکانی خۆیان ئامادە نە کرد و پێشکەشی ئینستیتوتیان نە کرد! بۆیە بە تەواوی ناو مێدبووم، دەسم لە بە لێنە کە ی ئینستیتوت شت. ئیدی بڕیارمدا، درێژە بە لیکۆلێنەو کەم بەدەم، هێندێ فراوان تریکەم و لەم پەرتوو کە خنجیلانە یەدا، پێشکەش بە ئەویندارانی زمانی شیرینی کوردی بکەم.

ماوە تەو سەر ئەو ی بلێم: بۆ نووسینی ئەم پەرتوو کە، سەدو بیست و پێنج سەرچاوە ی جیاوازم بە کارهێناو. بۆ ئەو ی، سەرپای نووسینە کە، بە یە ک ڕێنووسی یە کگرتوو بنووسمەو، تەنیا ئەو ڕێنووسە یە کگرتوو بە کارهێناو، کە خۆم باوەرم پێی هە ی، تا سەر لە خۆتێنە ران نە شتێو و هەر دەمە ڕێنووسیکی جیاوازی پیش چاوە کوێ، بێ ئەو ی دەسکاری شتێو دارشتنەکانیان بکەم، یا ووشە عەرەبییەکان بۆ سەر زمانی کوردی وەرگێرم. لەبەر ئەو، داوا ی لێبووردن لە نووسەرەکانیان دەکەم.

هەر وەها ئەو نووسەرانی لەم لیکۆلێنەو یەدا ناویان هاتوو، وە نە بێ شتیکی تایبە تیم لە گە لیا ندا هە بێ، بە لکۆ بە پێچەوانەو ڕێزم بۆیان هە ی. بەلام، ئەم ڕەخنە ی لێرەدا، ئاراستە ی نووسەرانی کوردی دەکەم، لەو وە هاتوو، جەرگم بۆ باری زمان و وێژە ی گە لە کە مان ژان دەکا، گرنگیش نییە، گەر لە سەر راستی، دلی چەند کە سێکم لێ بڕەنجی، چونکە زمانە شیرینە کەم، نە تەو چەوساوە کەم، نیشتمانە ئازیزە کەم، لە هەموو کە سیتیکی دیکە خۆشتر دەوێ!

ئەز بە راشكاویی دەلیم، هێندە لە توانامدا بوو، ئەو زانیاریانە
 دەربارە زمانی کوردیی زانیوومن، چەن سالە کۆمکردوونەتووە، پاشان،
 گێژمداون، بێژاوومن، پێکمکردوون و تۆمارمکردوون. وەك زمانناسی،
 ئەو لە دەسم هاتیی، کردوومه و پێشكەش بە خۆتەری کوردم کردووه.
 گەر پۆلەکانی نەتووهکم، لێکۆڵینەوکهکم پەسەندکەن، ئەم چەپکە نالەکۆکە
 ڕەنگینە پڕچەم لێ وەرگرن، خۆم زۆر بە پەختەووەر دەزانم. بە مەرچی، بە
 ئارەزووی دلی خۆیان، شەنوکەویکەن، هەلەوپەلە لێ بژارکەن، هەلەکانم
 بۆ بگێژنەو، گەلێ شاددەبم و بە داوهریی ئێوێ هێژا و خاوەن و پێژدان
 قایلدەبم، چونکە، وەك دەلێن: (مالی قەلب سەرگویتلاکی خاوەنەکی
 دەگرتەو).

دەبا شارەزا و زمانەوانەکانی کورد، بە باری سەرنجی ورد، سەلیقە
 کوردانە و دلسۆزانە خۆیان، ئاوپێکی پڕ لە بەزەیی، لەم لێکۆڵینەو
 بدەنەو، کەموکۆپیەکانم بۆ دەسنیشانکەن و باسەکەش دەولەمەترکەن، تا
 نەوێکانی دواڕۆژمان، بە هەلە زانیاریەکان وەرەگرن. لە ئێو
 دەسپێشکەری و لە منیش چاوەروانی. گەر ئێوێ خەمخۆزانی زمانی
 بێکەسی کوردیی، بە تیشکی چرای گەشی ڕەخنە دڕوسکەر، شەوێزەنگی
 بەرپێم ڕووناکەنەو، منیش هەتا ماوم، لە چاکەتان دەر ناچم.

هێوادارم، وەك چۆن خۆم، ڕەخنە لە شێوازی نووسین، پێنوس و هەلە
 نووسەرانی کورد دەگرم، خۆتەر و شارەزاییانی زمانی کوردیی، تۆلە
 خۆیانم لێ بکەنەو، نەپەلن، هەروا بە خۆرای، لە دەس چاوی تێژی مەلی
 ڕەخنە، دلسۆزانەیان قووتاریم. بەلام، بە مەرچی لەم بەرەمەو، لە سەر
 پێنوسی کوردیی، ئاوپێکی پڕ لە بەزەییانەم لێ بدەنەو، نەك لە بەرەمە
 کۆنەکاغەو، نووکی پێنوسەکیانم بۆ تێژکەنەو، چونکە، لەو کاتەو،
 دەسم بەم باسە کردووه، باوەڕم بەراتبەر پێنوسی کۆنی کوردیی، بە
 تەواویی گۆراوه.

دوکتۆر حوسێن محەمەد عەزیز

ستۆکھۆلم

1999/05/05

1. هیندی زانیاری گشتی :

نورق، زانست به نندازه به پيشكه وتوه، گهلى كوسى له پتى كومه لگه
مرودا ته ختكدوه، گريكوته زور نهيتنى بو كردوتهوه، چندين مه تهلى
قورسى بو هه ليناوه. به لام، هيشتا به ته واوى، هيندى شتى بو ساغ
نه كردو وینه تهوه. بو نمونه: ته مه نى ئم گهردوونه چنده؟ كهى دروسبووه؟
كهى كومه لگهى مرۆ په يدا بووه؟ په كه م جار له ميژودا، مرۆف به چ زمانى
قسه يكدروه؟ چونكه، نه وهى هه يه، ته نيا له هيندى ليكولينه وهى، چن
هزار ساله ي، هه ولوته قه لای بهرى رهنج و ئاره قى ناوچه وانى، چندين زانا
و پسپورى جوگرافيا، ئهركيولوزيا، ميژوو و زمانزانه كان تپه پ ناكا.
ئهوانيش، هه موويان له خانه ي قه بلانندا جيه گه يان ده بيته وه.

چيرۆكه ئاينيه كان ده گير نه وه، له سه رده مى په يامبه ر «نوح» دا، بارانتيكى
زور باربووه، «توفان» يكي گه ووه دروسبووه، هه موو بستىكى ئم سه ر
زه وييه ي دا پو شيوه. ته نيا «نوح» و سه رنشينى كه شتياه كهى نه بى، ئيدى
هه موو گيانله به ران «مرۆف، رووهك، ئاژه ل، په له وهر و جانه وهر» مردوون.
جيهان به ته واوى چۆلبووه. پاشان، باران خوشيكردوتهوه. ئاوى سه ر زهوى
نيشتوتهوه. كه شتياه كهى «نوح» يش، وهك قورئان ده فهرموى: (و استوى
على جودى). واته. له سه ر چياى جوودى له نگه رى گرتوه، كه ئيستته ش،
شوئنه واره كهى هه ر ماوه. هه روه ها، له و باره يه وه «ئه وليا چه له بى» يش
ده لى: (كه شتياه كهى نوح، له پاش گه رانتيك به سه ر ئاودا، دوو قوناغ له
لاى باكوورى «شه نگار» له نتيوان قه لای «موسل و نه سين» دا، له سه ر
كتوى جوودى گير ساوه ته وه.) «76،8»

ئيدى، كاتى هه موو شت ته واو بووه، كه شتيان جيه تيشته وه، سه رله نوئ ئم
زه وييه يان ئاوه دانكردوتهوه، ژيانتيكى نوئ ده سيپيكردوتهوه، مرۆ
زاوژيكدروه، رووهك و گيانله به ره كانى ديكه ش، ورده ووده، بوژاونه ته وه و
زياديانكردوه. گه ر باوه به م چيرۆكه بكه ين، ئه وا ده بى، بليتىن: كوردستان
به لانكه ي دووه مى مرۆ داده نرى. كومه لگه ي دووه مى مرۆ، هه ر له
كوردستانى ئه و سه رده مه وه ژياوه ته وه.

لهو بارهیه وه شهوه، « نهولیا چه له بی » ده لئ: (له دواى توفانى « نوح »، یه کهم شوین شاری جوودی ئاوه دانکراوه تهوه. دواى ئه و قه لای شه نگار و سیهیم میا قارقین. به لام، خاوه نی شاری جوودی، که « کوردم » شایه و ئومه تی نوح بووه، شه سهد سال ژیاوه و به نیتو هه موو کوردستاندا گه راوه. که گه یشتوته میا قارقین، ئاو و هه واکه ی زۆر چۆته دلپیه وه و تیتیدا نیشته جی بووه، کوو و کوو هه زا و نه وه ی زۆر بوون. ئه م خه لکه له خۆیا نه وه، زمانیکیان دا هیتا، که نه عه ره بیی و نه فارسیی و نه عیبری و نه ده ره یی یه. ئه و پۆش، به و زمانه ده لئ: کوردی و له کوردستاندا به کار دیتری.)

« 90،8 »

هه له به ته، ئه و کات و سه رده مه، « تیره، هۆز، گه ل و نه ته وه » نه بووه. به لکوو، کۆمه لکه ی مرق، له کۆمه له خه لکێ پێکه اتوه، هه ر کۆمه له ی له ناوچه یه کی دیاری کراودا ژیاون، به ناوی په یام به ر یا ئایینه که یانه وه ناسراون، وه ک میله ته ی « نوح، برایم، موسا، عیسا ... تاد ».

وه ک ده گێ نه وه: « نوح » چن منالیکێ هه بووه. له ناو ئه وانه دا، دوو کوو یان ناویان « سام و حام » بووه. له « سام » دوو ده سته ی لیکه و تۆته وه. هیندی ده لئ: ناویان « سامیی و یافتیی » و هیندیکی دیکه ش ده لئ: « سامیی و ئاریی » بووه.

هه ر چۆن بیتی، له « سامیی » هکان، چن گه لیکێ وه ک « عه ره ب، جوو، ئاشووری، کلدانیی، دانیشتووانی بابل، خه لکی شام، ئارامیی، فینیقیی و ... تاد » په یدا بوون. له « ئاریی » هکانیش، سێ ده سته ی گه و ره سه ریان له هیلکه جو قاوه. ئه وانیش، « هیندی، ئیرانیی و ئه وروپایی » بوون. له « ئیران » ییه کان، چن کۆمه لیکێ نیستی وه ک « پارس، کورد، ماد و تیره و هۆزه کانی ئارارات » چاویان به ژبان هه لیتناوه. له « ئه وروپایی » یه کانییش، چن کۆمه لیکێ دیکه ی، وه ک « لاتینه کان، ئه لمان، ئوسلاوی و سه لته کان » له دا یکه بوون.

ئیدی به م شیوه یه، له هه ر بنه ماله و به ره بابێ، کۆمه ل و ده سته یه کی نوێ په یدا بووه، تا به ته وایی، سه ر پووی ئه م زه وییه یان ئاوه دانکردۆته وه. هه موو ئه و گه ل و نه ته وانه ی ئه و پۆ ده یان بیهین، دروس بوون. به لام، جگه

له‌وهی، ئەم دید و بۆچوونه، هیچ جوژه زانیارییه‌کی ئەکادیمییمان ناداتی، له هه‌مان کاتیشدا نازانین، ئەم شتانه، که‌ی پ‌روویاند‌اوه؟ ته‌مه‌نی زه‌وی، له د‌وای «ت‌وف‌ان» ه‌وه چه‌نده؟ ئەو خه‌لکه‌ی ر‌زگاریانب‌سووه، به‌ چ زما‌نی په‌ی‌قی‌ون؟

له‌ باسه‌ زان‌ستییه‌کانیش‌دا، دید و بۆچ‌وونی جو‌ریه‌جو‌ر ه‌یه. ه‌یندی له‌ زاناکانی ئارکیۆلۆژیا له‌و با‌وه‌ره‌دان، ئەم گ‌ه‌رد‌وونه‌ ز‌ۆر ک‌ۆنه، زه‌وی له‌ م‌یژ‌ه‌ در‌وس‌بو‌وه. مر‌ۆف‌یش له‌ سه‌ر زه‌وی ن‌زیکه‌ی دو‌وسه‌ده‌ه‌زار سا‌لی له‌مه‌وب‌ه‌ر په‌یدا‌بو‌وه. ه‌یندی‌کی د‌یکه‌ش ده‌ل‌ین: ن‌زیکه‌ی نی‌ومی‌لیۆن سا‌ل ده‌بی، سه‌ر پ‌ووی ئەم زه‌وییه، له‌ لای‌ه‌ن مر‌ۆف‌ه‌وه‌ ئا‌وه‌دان‌کرا‌وه‌ته‌وه. ما‌وه‌ی شه‌ش ه‌ه‌زار سا‌لی‌ک‌یش ده‌بی، خ‌وت‌ن‌د‌ن و نو‌وس‌ین له‌ ن‌ی‌و ک‌ۆمه‌ل‌گ‌ه‌ی مر‌ۆ‌دا په‌یدا‌بو‌وه.

تا د‌وین‌ی بو‌و، زاناکانی ئارکیۆلۆژیا، ته‌مه‌نی مر‌ۆف‌یان، له‌ و‌ولا‌ت‌یک‌ی وه‌ک «م‌یس‌ر»، ب‌ۆ سه‌ده‌ه‌زار سا‌ل له‌مه‌وب‌ه‌ر ده‌گ‌ی‌رایه‌وه. ئەو سه‌رده‌مه‌شیان، به‌ سه‌رده‌می «به‌رد‌ینی نو‌ی» دا‌ده‌نا. به‌لام، ئە‌ور‌ۆ و‌ی‌زگ‌ه‌ی ر‌ادی‌ۆ و‌ ت‌یل‌یف‌یز‌یۆنه‌کانی ج‌یه‌ان، ده‌نگ‌وب‌اس‌ت‌یک‌ی نو‌تیان ر‌ایه‌نگه‌یان‌دا، وا خ‌ه‌ری‌که ه‌م‌و ش‌ته‌کان، به‌ جا‌ری ده‌گ‌و‌ی. که‌نا‌لی ت‌یل‌یف‌یز‌یۆنی «ئه‌ل‌ج‌ه‌زیره»، کار‌ت‌یری «14.30» ر‌ۆژی «1999/04/23» ب‌لا‌ی‌کر‌ده‌وه، ک‌ۆمه‌لت‌ی زانای ئارکیۆلۆژیا، له‌ سی‌از‌ده‌ ده‌وله‌تی ج‌یه‌انه‌وه‌ ک‌ۆبو‌ونه‌ته‌وه و پ‌ت‌یکه‌وه‌ کار‌ده‌که‌ن. له‌ یه‌ک‌تی له‌ بیابانه‌کانی «ئه‌سی‌ویا»، په‌یکه‌ری ژ‌ن‌ت‌یک‌یان د‌ۆ‌زی‌وه‌ته‌وه، نا‌وی «ل‌وسی» یه‌.

زاناکان، به‌ ه‌ۆی «کار‌بۆنی 14» ه‌وه، ته‌مه‌نی ئەو په‌یکه‌ره‌یان دی‌اری‌کر‌د‌وه، به‌ دو‌ومی‌لیۆن و نی‌و سا‌ل ق‌ه‌ب‌لا‌ند‌و‌وی‌انه. ز‌ۆریه‌ی زاناکانی ج‌یه‌ان، ئەو د‌ۆ‌ز‌ینه‌وه‌ نو‌تیه، ز‌ۆر به‌ باش‌یی ه‌ه‌له‌سه‌نگ‌یت‌ن. له‌ ب‌واری زان‌ست، م‌یژ‌ووی ک‌ۆمه‌ل‌گ‌ه‌ی مر‌ۆ و ته‌مه‌نی مر‌ۆف له‌ سه‌ر زه‌وی، به‌ ده‌س‌که‌وت‌یک‌ی گ‌ه‌وره‌ و ش‌ۆ‌ر‌ش‌ت‌یک‌ی نو‌تی دا‌ده‌ن‌ین. چ‌ون‌که، له‌و با‌وه‌ره‌دان، له‌و سه‌رده‌مانه‌دا مر‌ۆف توان‌ی‌و‌ت‌تی، له‌ ب‌واری ژ‌یان‌دا، ش‌ۆ‌ر‌ش‌ت‌یک‌ی ته‌کن‌ۆلۆژیا به‌ریاکا. مر‌ۆف له‌و ق‌و‌نا‌غه‌ی ت‌ی‌یدا ژ‌یا‌وه، گ‌ژ‌و‌گی‌ای ر‌ن‌ی‌وه‌ته‌وه، به‌رو‌بو‌ومی در‌ه‌خت‌ی ک‌ۆ‌کر‌د‌ۆ‌ته‌وه و خ‌وار‌د‌و‌ویه‌تی. د‌وای ئەوه، ق‌و‌نا‌غ‌ت‌یک‌ی نو‌ی ده‌س‌پ‌ی‌کر‌د‌وه، به‌ره‌و ق‌و‌نا‌غ‌ی ر‌او‌کرد‌ن و گ‌ۆ‌شت‌خ‌وار‌د‌ن ه‌ه‌نگ‌او‌ین‌اوه.

زاناکان دهبی، سهرله نوئی، چاوئی به تیؤزییه کهی زانای به ناوبانگ، «چارلس داروین» دا بگتیرنه وه، بۆ نه وهی به ته وایی دیاریکن، مرؤفی سهره تاییی، له سهرده مه کۆنهکانی ژياندا چۆن بووه، تا بهم شتیه یهی نه ورؤی گه یشتوه؟ له وانه یه، ئهم رووداوه زانستییه گرنکه، جارتیکی دیکه، چیرۆکی ره چه له کی مرؤف و مهیمون زیندووکاته وه، سهرله نوئی، ناکۆکییه کی قوول، له نیتوان ده زگه ناییینی و نه کادییه کانی جیهاندا به ته قیتیتته وه!

ههره ها، گهر زاناکان، نهجمامیکی زانستانه یان دهسکه وی، به کۆلینه وه و توؤزینه وه بیسه ملین، نرخى ئهو دۆزینه وه نوئییه هه لسه نگیتن و له نهجمامه کهی دلنیا بن، ئه و ده توان، بۆمان به ملین، کیشوهری نه فریکا، یه کهم مه لبه ندی ژيانی کۆمه لگه ی مرؤ و لانکه ی شارستانی بووه. ههر له ویشه وه، ژيان دروسبووه، خه لکی به هه موو بستیکی ئهم سهر زه وییه دا بلا بوونه ته وه.

به لام، لیره دا پرسیارى خۆی قوتده کاته وه، نه ویش نه وه یه، ئایا «تۆفان» ه که ی په یامبه ر «نوح»، هیچ پتیه ندیه کی به له نیتوچوونی ئهو کۆمه لگه کۆنه ی مرؤوه هه یه، که نه ورؤ زاناکان پاشماوه کانی ده دۆزنه وه؟ ئایا، پیش نه وه ی، کیشوهری نه فریکا بدۆزرتته وه، ژيانی تیدا بووه؟ نه وانه ی له وی ژیاون، کتی بوون؟ چۆن بوون؟ چۆن ژیاون؟ پاشان، چیان به سهرهاته وه؟ بۆ له نیتوچوون و ونبوون؟ که ی سهرله نوئی، ژيانی تیدا په یدا بۆته وه؟ که ی ناوچه که ئاوه دان بۆته وه؟ ئایا، «تۆفان» نه ویشی گرتۆته وه، یانا؟ گهر نه ویشی گرتۆته وه، ئه و له رووی نایینه وه، رووداوه که دیاره. گهر نه یگرتۆته وه، ئه و ناکۆکییه ک، له به سهرهاته که ی «نوح» دا دروسده یی. چونکه، به پیتی قورئان، هه موو کونوقوؤزیتیکی ئهم سهر زه وییه ی گرتۆته وه.

ههر چۆنیتیی، دانیشتووانی ئهم تۆپی زه وییه ی، نه ورؤ، ئیمه ی له سهر ده ژین، نزیکه ی پینجونیو بۆ شه ش میلیار که س دهبی. ئهم شه ش میلیار مرؤفه، به سهر پینج کیشوهری گه وه ی پانویه ریندا دابه شبوون. به شتیه یه کی سروشتیی، له چهن تیره و هۆز، که مه نه ته وه یی، گه ل و نه ته وه یه کی جیاواز پتکهاته وون. ههر یه کتی له و گروه ئیتینیانه ش، له

چوارچیتوی ناوچه یه کی جوگرافیای دیاریکراوی سنوور بؤکیشراودا ده ژین و به زمانیکه نه ته وه بی جیاواز له یه کدی ده دوتن. هه ر چه نده، له سه ره تادا هیندی له و گروه ئیتتیانه، زمانی تاییه تیی خویان نه بووه، به لام، نه ورؤ هیچ کومه لیکه ئیتتی له جیهاندا نیه، زمانی تاییه تیی خوی نه بن. به پیتی نه و زانیاریانه ی له بهر ده سدان، هیندی شاره زا ده لئن: نزیکه ی پینج هه زار زمانی نه ته وه بی و دیالیکتی جوړاوجوړ له جیهاندا هه یه. هیندیکه دیکه ش ده لئن: (ژماره ی زمانه کانی جیهان به نزیکه ی سه هه زار دانراون) «53, 103» به لام مه رج نیه، هه موو زمانه کان، زمانی ناخافتن و نووسین بن، به لکوو، هه یانه زمانی نووسینان نیه، ته نیا زمانی ناخافتنیه هه یه. ژماره ی زمانه کان، به گویره ی گرنگی، به کاره یان و ژماره ی نه و که سانه ی له جیهاندا ناخافتنیه ی نه ده کهن، به پیتی سه ره ژمیری سالی «1991»، هه ره گرنگه کانیان نه مانه ی لای خواره ون :

چینی -	845 000 000
ئینگلیزی -	485 000 000
هیندی -	338 000 000
ئیسپانی -	331 000 000
رووسی -	291 000 000
عه ره بی -	192 000 000
بهنگالی -	181 000 000
پورتوگالی -	171 000 000
مالاییدونسی -	138 000 000
ژاپونی -	124 000 000
آلمانی -	118 000 000
فره نسی -	117 000 000
نوردو -	900 000
	«5, 127».

به لام، زمانه کانی «ئینگلیزی، ئیسپانی، فره نسی و رووسی» پتر له زمانه کانی دیکه، له کاروباری دیپلوماسی و نیتوده وله تیدا به کاردینرتن. شتیکی ناشکرایه. وه ک چون هه موو شتی له م که ردوونه دا، به سه ره چن

بهش و دهسته يه کدا دابه شده کردی، به هه مان شتوهش، زمانه جياوازه کانی
 گهلانی جيهان، به سهر چهن خيتزانه زمانيتکی جياوازا دابه شده کرتين.
 بهلام، چهن خهسلته تيتکی هاوبهشی وهک: «رهگهز و بنچينه، پترزمان،
 ريتيازی پيتشکه وتن»، پتکيانه وه ده به ستی. (زانستی زمانه وانیی، هه موو
 نهو زمانانه ی که ئيمرۆ نه ته وه کانی دنيا قسه ی پت ده کهن، به پیتی
 خزمايه تيان و نزیکيان له يه کتر - له باری پترزمان و فونيتیک و
 داتاشینی و وشه کانيانه وه - به شبهه شکر دوه و ههر به شه ی ده باته وه سهر
 بنه مايه ک.) «11.69» به شتوه به کی گشتیی ده توانين، زمانه کان له
 چوارچيتوه ی نه م گروپانه ی خواره وه دا پۆلینکه ين :

يه که م : خيتزانی هيندۆ - نه وروپایی :

نهو گهلانه ی به م زمانه ده دوتين، ههر له ناوه پاستی ئاسيا وه، تا نهو په ری
 که ناره کانی رۆژاوا ی نه وروپا يان داگیر کردوه. نه م خيتزانesh له چهن
 کۆمه لتي پتکهاتون :

1/ کۆمه لتي رۆژهه لاتیی : به هيندۆناری ناسراوه و زمانی «ميتانی،
 سانسکريتیی، ماد و نه خمينیی» ده گرتته وه.

2/ کۆمه لتي رۆژاوا یی : زمانه کانی ديکه ی نه ته وه کانی ئاسيا ده گرتته وه،
 که له چهن زمانيتکی جياواز پتکهاتوه، وهک :

1. زمانه جه رمانیيه کان «ئه له مانیی، ئینگلیزی، دانيمارکی،
 فيلمه نديی - به لچیکا، هولهندي، زمانه نه سکه ندناقييه کان» .
 2. زمانه سلاقييه کان «رووسی، پۆله نديی، چيکی، سلوفاکی،
 یوگوسلافيی و ... تاد» .

3. زمانه لاتینیيه کان يا رۆمانیيه کان «ئیتالی، فره نسی، ئیسپانی،
 پورتوگالی ... تاد» .

4. زمانی یونانی : «ئه میش وهک زمانی نه رمه نیی و ئه لبانی،
 شتوه به کی سهر به خۆبه له زمانه هيندۆ - نه وروپاييه کان» .

5. زمانی که لتي : گرنگترینان زمانی ئيرله ندييه .
 دووه م : خيتزانی سامیی :

نه م خيتزانه زمانه، زمانی هه موو نهو نه ته وانه ده گرتته وه، که له وولاته کانی

میسۆتۆتامیا، دوررگهی عهره‌بیی و ژوورووی نه‌فریکادا نیشته‌جیبوون. نه‌م خیزانه‌ش له‌چهند کۆمه‌لی پتکهاتوه :

1/ کۆمه‌له‌ باشوورییه‌کان (عه‌ره‌بیی کۆنی خواری و شتیه‌ له‌نیوچوه‌کانی وه‌ک « سه‌به‌، و قه‌بانیی و سه‌مودیی » عه‌ره‌بیی نوئی باکوور و زمانی حه‌به‌شیی).

2/ کۆمه‌له‌ باکوورییه‌کان « ئارامیی کۆن، سریانیی و زمانی سائبه‌ »

3/ کۆمه‌لی رۆژاوايي - که‌نعانی « فینیقیی و عیبری ».

4/ کۆمه‌لی رۆژه‌لاتیی « نه‌که‌دی، بابلیی و ئاشووری ».

سییه‌م : خیزانی ئۆرالی :

1/ ئۆرالیی « فله‌ندی، نه‌ستونی و مه‌جه‌ری ».

2/ نه‌لتیکیی « تورکیی، مه‌گۆلی، ته‌نوکیسی و مه‌نانشۆ ».

چواره‌م : خیزانی چینی تیبیتی :

« چینی، تایله‌ندی، بورمای و تیبیتی ».

زۆر پتده‌چی، نه‌م دابه‌شکردنه‌، پتر به‌گویره‌ی شونی ژیان و نیشتمانی

تاییه‌تی نه‌ته‌وه‌کان کرابی. بۆ نه‌ونه‌: که‌ر ته‌نیا گروپی یه‌که‌م « خیزانی

هیندۆ - نه‌وروپایی » وه‌رگرن، ده‌بینن: نه‌ته‌وه‌کانی هیندۆ - نه‌وروپایی،

زۆریه‌یان له‌ کیشوه‌ری نه‌وروپا و هیندیکیشیان له‌ کیشوه‌ری ئاسیا ده‌ژین.

نه‌وانه‌ی له‌ نه‌وروپا ده‌ژین: (رووس، پۆله‌نده، بولگاریا، چیک، سلوفاک،

یوگوسلافا، سوید، نه‌رویج، دانیمارک، نه‌لمانی، ئینگلته‌ره، ئیترله‌نده،

پورتگال، ئیسپانی، ئیتالیا، فره‌نسا و رۆمانیا). نه‌وانه‌ی له‌ ئاسیا

«انیشتوون، پتیان ده‌گوتری: « ئیترانی - هیندی ». وه‌ک (سانسکریت،

به‌نگال، بلوژ، سه‌یلان، هیند، پاکستان، نه‌فغان، فارس و

کورده‌)» (139.63) هه‌ر چه‌نده، هیندی له‌و باوه‌ره‌دان، که‌لانی هیندۆ -

نه‌وروپایی، که‌لی له‌وه‌ زیاترن، وه‌ک (یابانیی، یۆنانیی. سه‌کتیی

«بریتونیی، ئیترله‌ندی، ویلزیی ». سلاقیی « یوگوسلاقیی، سلاقیی،

سلوفاکیی، چیکیی، بولگاریی، رووسیی، پۆله‌ندی ». ئیترانیی هیندی

«کورددی، فارسیی، نه‌فغانیی، پاکستانیی، هیندی، سه‌یلانیی، بلوژیی،

به‌نگالیی، سانسکریتی ». تیتونی « ئینگلیزیی، ئیترله‌ندی، نه‌لمانیی،

دانیمارکی، نوروېجی، سویډی « . ژمانی « ژمانی، فرهنسی،
ئیتالی، ئیسپانی، پورتوگالی « . بالتیکی « لیتی، لیتوانی « .
نورمه‌نی. » (140, 63)

نوهی لیره‌دا، ئیمه پتر مه‌به‌ستمانه لیتی بدوین، کومه‌له خیزانی هیندو -
نوروپایی یه. چونکه، به‌پیتی لیکولینه‌وهی زانسته‌کانی زمانه‌وانی،
زمانه‌که‌مان سهر به‌م خیزانه گه‌وره‌یه. که‌واتا پتوسته، بزاین، هیندو -
نوروپایی چیه؟ نم ناوه له کوتوه هاتوه؟ پتش هه‌موو شتی ده‌بی، نو
راستییه دوپاکه‌ینه‌وه، نه‌ک هدر ته‌نیا گروهی زمانی هیندو - نوروپایی،
به‌لکو هه‌موو زمانه‌کانی دیکه‌ی نه‌ته‌وه‌کانی جیهانیش، چهند خالیتی
هاوبه‌شی وه‌ک « ریزمان، فونیتیکی و ره‌گی ووشه له یه‌که‌چوه‌کان «،
کویانده‌کاتوه و به‌پیتی نو نیزیکیه‌یان له یه‌کدیه‌وه دابه‌شکراون.

هه‌لبه‌ته، زمانی « هیندو - نوروپایی «، به‌گه‌وره‌ترین و پانویه‌رینترین،
گروهی زمانی جیهان دهم‌میرری. بنه‌مای هه‌ره گه‌وره‌ی، زمانه‌کانی
جیهانیش پتکدینتی. هه‌روه‌ها، به‌دایکیکی ره‌سه‌نی زۆریه‌ی زۆری، زمانه
زیندوه‌کانی جیهان و گه‌لتي زمانی دیکه‌ی مردووش داده‌نری. زه‌ریه‌یه‌که‌ بۆ
خوی و له‌بن‌نايه، (چونکه، هه‌موو دانیش‌توانی نوروپا، نه‌میریکا،
ئوسترالیا و خوارووی ئه‌فریقا قسه‌ی پتی ده‌که‌ن - کومه‌لیکی که‌می له
نوروپا لیده‌رچتی، به‌زمانی باسکیی یا فینلله‌ندیی یا مه‌جه‌ریی یا
تورکیی نو جوړه زمانانه قسه‌ده‌که‌ن و دانیش‌توانی ره‌سه‌نی هه‌ر دوو
نه‌میریکا، ئوسترالیا و خوارووی ئه‌فریقا نه‌بی، زۆریه‌یان له‌ناو‌چوون،
پتجگه له ژماره‌یه‌کی که‌م که‌سیان نه‌ماوه و نه‌وانیش به‌ره‌وه‌وتان ده‌چن -
هه‌روه‌ها، به‌شیکي گه‌وره‌ی خه‌لکی ئاسیا پتی ده‌دوین « هیند، فارس،
ئه‌فغانستان، کوردستان، قه‌فقا‌زی ناوه‌راست ... تاد » (182, 64 - 183)
هه‌روه‌ها، (نو زانایانه‌ی که‌ ناوی هیندوئوروپایی یان داهیتاوه، نو زمانه
نه‌زانراوه‌یان کردۆته‌چهن لک‌یک که‌ هه‌ر لکه‌ی زمانی چهن نه‌ته‌وه‌ی
ئیسرووی لی که‌وتۆته‌وه. یه‌کي له‌م لکانه‌یان ناوناوه‌ خیزانه‌ زمانی
« ناریایی » یا « هیندوئیرانی » و ئه‌ویشیان کردۆته‌ دوو ده‌سته‌ی گه‌وره :

1. ده‌سته‌ی زمانه‌کانی هیندی.

2. دهسته‌ی زمانه‌کانی ئێرانیی. «12,70»

ئێمه، لێره‌شدا بایه‌خ به‌ دهسته‌ی دووه‌میان ده‌ده‌ین، چونکه، بۆ باسه‌که‌مان بایه‌خیتکی تایبه‌تییه‌یه‌یه‌ زانایان، بۆ دهسته‌ی زمانه‌ ئێرانییه‌کان، سێ قۆناغی میژوو‌وبیان دیاری‌کردوه‌ :

1. ده‌وری کۆن، زمانی : « مادی، ئاوێستایی، پارسی کۆن ».
 2. ده‌وری ناوه‌راست، زمانی : « پارتیی - فرثیی، په‌له‌ویی ».
 3. ده‌وری تازه، زمانی : « فارسیی، کوردیی » «12,70»
- دیسانه‌وه‌ لێره‌دا ده‌کری، بزانی، ناوی زمانه‌ ئێرانییه‌کان له‌ چیه‌وه‌ هاتوه‌؟ « دیاکۆنۆف » ده‌لێ: « زمانه‌کانی ئێرانیی » ناوتیکه‌ بۆ دهسته‌یه‌ک له‌ زمانانی هیندوئوروپایی - که‌ زمانانی: ئوسیتی، ئه‌فغانیی، فارسیی، تاجیکیی، کوردیی، تاتی، تالیشیی و... تاد و له‌ زمانانی کۆن ئاوێستایی، سوغدی، خواره‌زمیی، ئیسکیتیی و گه‌لیکی تر ده‌گرێته‌وه‌ - بره‌وی په‌یدا‌کرده‌، ئه‌م زاراوه‌یه‌ وێرای ئه‌وه‌ش که‌ زۆر له‌ گوین نییه‌، ئێسته ناتوانین، ووشه‌یه‌کی تری له‌ جێ دانێین. به‌کاره‌یتنانی سغه‌تی ئێرانیی له‌وانه‌یه‌ وایه‌که‌ ده‌کریته‌وه‌ که‌ مه‌به‌س زمانی وولات و ده‌وله‌تی ئێران یه‌عنی «فارسیی» یه‌، که‌چی وه‌کوو بۆ هه‌موو که‌س ئاشکرایه‌... زاراوه‌ی « ئێران » به‌ شێوه‌ی کۆنی یه‌عنی « ئاریانا » له‌ سه‌ره‌تاوه‌ « فارس » ی نه‌گرتۆته‌وه‌. «12,70»

2. زمانی کوردیی و دیالیکته کانی :

هەر له کۆنهوه تا ئهروێژ، گهڵی له پسهپۆر و پۆههلاتناسه بیانییه کان، له وولاته جیا جیا کانی جیهانهوه، بۆ مه بهسی تاییه تیی خۆیان، سهردانی کوردستانیان کردووه، ماوه یه ژانیان تیدا به سهردووه. لهو ماوانه دا، دهرباره ی « مێژوو، په چه له کی کورد، پێزمان، فرههنگ، دیالیکته کانی زمانی کوردیی، باسی مۆرفۆلۆژی، فۆنۆلۆژی و سینتاکس »، لیکۆلینه وه ی زانستانه یان کردووه. هەر چه نده، هیندی لهو دید و بۆچوون، باوه و لیکۆلینه وانه، که موکوپیه کی زۆریان تیدا به دیده کری و له هه له به دوور نین. ئه و که موکوپیه نهش، زیاتر بۆ ئه وه ده گه پته وه، له لایه که وه، ئه و پسهپۆر بیانیانه، شاره زاییه کی ته واریان، له زمان و دیالیکته کانی زمانی کوردیدا نه بووه، یا هیندی چاوسا غیان له نیتو کوردا، له گه ل بووه، له زمانی کوردیدا زۆر شاره زانه بوون. به لام، هەر چۆنیت، ئه وان پرسیا ری خۆیان له کردوون و کاره کانی خۆیان پاپه راندووه. جگه له وه ی، هه موو ئه و لیکۆلینه وانه، له سه رده مه جیا جیا کانی مێژوودا کراون، پۆز به پۆز، زمانی کوردیی پتیشه و تووه و گۆراوه، ئه وان له و پتیشه و تن و گۆرانکاریانه وه دوور بوون، له نزیکه وه چاودێریان نه کردووه و تا پاده یه کی زۆریش، ناگدار نه بوون. له لایه کی دیکه شه وه، هیندی له و کا دێره بیانیانه، به تاییه تیی بۆ لیکۆلینه وه له زمانی کوردیی نه هاتوون، به لکوو بۆ مه به سیکی رامیا ری، ئایینی یا سیخو پی، سه ریان له کوردستان داوه، ماوه یه کی دیا ریکراو، له نیتو کۆمه لگه ی کورده واری و له ناوچه یه کی دیا ریکراوی کوردستاندا ژیاون. له به رنه وه، له پال کاره کانی خۆیاندا، وه ک هۆیه هک، هیندی کاری مێژووی و زمانه وانی شیان به نه جمگه یاندووه. بۆیه، له بواری زمانه وانی دا، پسهپۆر تکی ته وانه بوون، تا پاده یه که موکوپیی به کاره کانیانه وه دیا ره. هیندی کی دیکه یان، په وپایه یه کی بلندی ئه کا دیسیان هه بووه و تا ئه و پۆش، ئه و نرخه یان له دهس نه داوه. هەر چۆنیت، هه موو ئه و مرۆغه لیها تو وانه، شایانی ئه و نه، پێز له خۆیان و کاره کانیان بگیری، چونکه، پازه یه کی گه و ره ی زمانی

کوردییان کردوو، گەلێ باسی گرنگیان، دەرپارە میژووی کورد و
 زمانەکی پیشکەشکردوو، بە شێوەیە دەتوانم، بڵێم: گەر ئێوان نەبوونایە،
 ئەوێ زۆر شتمان بۆ روون نەدەبوو و گەلێ شتیشمان دەفەوتا. بە
 تایبەتی، سامانی فۆلکلۆری نەتەوایی کوردیان، گەلێ پەرشوێلابوو،
 ئێوان دەستیکی بالایان، لە کوێکردنەو و پاراستنیدا هەبوو. لێرەدا، بە
 پێوستی نازانم، باسی چۆنتی کاری هەر یەکێ لەو گەڕۆک، پەسپۆر و
 رۆژەلاتناسە بیانیانە بکەم. چونکە، هێندێ نووسەر و لیکۆلەری کورد،
 لە بەرھەمەکانی خۆیاندا باسیانکردوون. بەلکوو، بەپێی توانا هەولەدەھین،
 تەنیا ناوی هێندێکیان، بەگوێرە میژووی کارکردنیان، لە بواری زمانی
 کوردیدا تۆمارکەین و بە خۆتەری کوردیان بناسیتین. وەک ئەمە کەدارییەک،
 هەم یادیانکەینەو و هەم بە بیرێ خۆتەریان بێنینەو. بۆ نمونە: (ماوریزۆ
 گارزۆنی - 1787، گ. گیورنالی 1836 - 1837، خۆدسکۆی - 1857، د.
 ئەرنیست مەکاریۆس - 1958، پیتەر لیرخ 1857 - 1858، فردریک میولەر
 - 1855، 1864، سامۆل رھیا - 1872، فلادیمیر فیوڈۆرۆڤیچ مینۆرسکی
 - 1877، ئەلیکساندەر ژاڤا - 1879، فەرنیناند یوسیت - 1880، ئەلبیرت
 سۆسین - 1889، دێ مۆرگان - 1904، ئۆسکارمان 1901-1907، پڕۆفیسۆر
 ماکسیمیلیان بیتنەر - 1913، مێجەر سۆن 1913، 1919، فۆسیۆم -
 1919، ماکاس ھۆگۆ - 1926، فازەر باول بیتەر - 1926، جاردین -
 1929، نا. خاچاتوریان - 1932، خاچاتوریان و حاجی جوندی - 1935،
 کارل ھادانک - 1938، د. مەکنزی 1961، 1966، تسوکەرمان - 1962،
 ئەولیا چەلەبی ... تا).

لە ناو کوردیشدا، گەلێ نووسەر، شارەزا و پەسپۆر، لە بواری زمانی
 کوردیدا کاریانکردوو. زمانناس و زمانزانەکانی کوردیش، هەر یەکە لە
 جێی خۆیەو، هەر یەکە لە شوێنێک و لە ناوچەیەکی دیاریکراوی
 کوردستان، دەسڕەنگینی خۆیان نواندوو، نووکی پێنووسەکیان
 تێکردۆتەو، هێندە پێیان کراو، هێندە لە توانایان بوو، درتغییان
 نەکردوو، چاکی چالاکییان لێ هەلکردوو و دەرپارە « میژوو و زمانی
 کوردی »، گەلێ گەوھەری ووشە بریسکەداریان کوێکردۆتەو، رستە

مرواری به نرخ و جوانیان لێ هۆنیوه تهوه، سه ره تاي بناغه يه کيان بۆ زماني کوردیی داپشتووه، به چه پکه گولی بۆنخۆشی رهنگاو په رنگ، نه و باخه جوانه ی وێژه و زماني کوردییان پازاندۆته وه. له و بوارانه دا نابێ، ناوی چه ندين دهسوپه نجه ی زه رین و پینوسی، پر به پرشتی رهنگینی ماموستا و زانایانی کوردی وهک « شه ره فخان ی به دلیسی، مه لا مه حمرو دی بایه زیدی، حوسین حوزنی موکریان یی، مه لا ره شید به گی بابان، سه عید سدقی بابان، مه لای گه و ره، توفیق وه هبی، مه مه د نه مین زه کی، ره فیق حیل می، هه ر پینج به درخان ییه کان « مقداد، مه د حه ت، جه لاده ت، ره و شه ن و کامه ران »، پرۆفیسۆر کوردۆییف، نایه توللا مه ردۆخی کوردستانی، جه مال جه لال، نووری عه لی نه مین، برایم نه حمه د، د. جه مال نه به ز، باکاییف، مه کسیمۆ خامۆ، ا. ب. هه وری، تایه ر سادق، جگه رخوین، شیخ مه مه دی خال، عه لادین سو جادی، مه لا عه بدولکه ری می موده ریسی و وه چه کانی، گیوی موکریان یی، پرۆفیسۆر عیسمه ت شه ریف، د. که مال فوواد، د. که مال مه زه ره، د. عیززه دین مس ته فا ره سوول، د. مارف خه زنه دار، د. نه سرین فه خری، مه مه د نه مین هه ورامانی، د. مارفی حاجی نه و ره حمان، د. کامیل به سیر، د. پاکیزه ره فیق حیل می، عه مید نه حمه د حه سه ن، د. عه بدوللا نه قشه بندی، که مال جه لال غه رب، ره ووف ئالانی و مه سه وود مه مه د ... تاد) مان له بیر چت. نه م که له نو سه رانه، ده رباره ی زماني کوردیی، بیرو رای جیا وازی تای به تیی خو یمان ده رپروه. هه ر یه که شیان، به گو ته ی توانای خو یمان، پاژه ی زماني کوردییان کردووه. هه روه ها، به پیتی زانیاری و بۆ جوونی تای به تیی خو یمان، گه لی شتی گرنگیان، سه باره ت به میثرووی لیل و ته مومژاوی زماني کوردیی، دیالیک ته کانی، ریزمان، فه رهنگ، پیتی عه ره بی و لاتین، رینوسی کوردیی روونکردۆته وه. هه ر چهنده هیندی جیا وازی، له میان ه ی بیرو را کاند ا ده بینرئ، به لام، نه و جیا وازیانه، بایی هینده نین، نا کوکییه کی گه و ره له دید و بۆ جوونه کانیاندا دروسکا.

هه روه ها، هیندی ده زگه ی کوردیی وهک (کوپی زانیاری کورد و یه کیتی نو سه رانی کورد)، چه ن ده زگه یه کی روونا کبیری و پشه بی دیکه ش، له و

بوارهدا ههنگاوی باشیان ناوه. جگه لهوهی، گهلن له نووسهرانی کورد، به گوتارنووسین له پوژنامه و گوڤارهکانی ناوهوه و دهرهوهی ولاتدا، ئهسیی خویان لهو بوارهدا تاوداوه. له بهرئهوه ناتوانین، بستیین: زمانه کهمان پاژه نهکراوه و گهلن دواکهتووه، بهلام، له گهل ئهوه شدا، ئهوی راستیی، هیشتا ههر له سههره تادابین و زورمان ماوه. بۆیه پتویسته، خویمان له گهل زمانه کهماندا، پتر ماندووکهین، تا ههموو کون و کهله بهرکهکانی، به تهواویی پرکهینهوه.

گهر تهماشایهکی درهختی خیزانی، زمانه جیاوازهکانی گهلانی جیهان کهین و بمانهوی، جیگهی زمانی کوردیی، له نهخشهی زمانهکاندا دیاریکهین، به روونی بۆمان دهردهکهوی: زمانی کوردیی، یهکی له زمانه ئێرانییهکانی سههر به کۆمهلهی پوژههلاتیی پتکدینن، له ژیرخانهی خیزانی هیندۆ - ئهوروپایی یا ئاریدا پۆلیندهکری. ئهم کۆمهله پوژههلاتیی هیش له دوو کۆمهلهی دیکه پتکهاتوه:

1. کۆمهلهی هیندی « بنجایی، کوجراتیی، بههاری، بهنگالی، هیندی پوژاویی و پوژههلاتیی، باراکراتیی و پاجاسانیی ».
2. کۆمهلهی ئێرانیی « فارسیی کۆن و نوێ، کوردیی، ئهفغانیی، * بلووجیی، شتیهکانی ناوچهی پامیر، ئهسییی له ناوچهی قوقازی پوژاوا » « 16-12, 58 »

بهگوترهی ئهو زمانانهی دانیشتووانی بانه ئێرانییهکان پتی دواون، دیاکۆنۆژ زمانه ئێرانییهکان به سههر سێ کۆمهلهدا دابهشدهکا:

1. کۆمهلهی لقی « ئهسکییتی - ئاسیای ناوهراست »، یا « کۆمهلهی ئێرانی پوژههلات ».
2. کۆمهلهی لقی « مادهکان - پارتیی » یا « ژوورووی پوژاوا ».
3. کۆمهلهی لقی « خوارووی پوژاوا » که تهنیا نوێنهری کۆنی ناشکرا و دۆزراوهی ههمان پارسیی کۆنه.

* له راستیدا، ئهفغانیی زمان نییه، به لکوو، ناوی ولات و دهولهتهکهیانه. کهلی ئهفغانستان، به چهن زمانیکی وکه: « پشتو، ئۆردو، تازیکی و ... » دهپهیفن.

به‌لام، دوو به‌شه باسکراوه‌که‌ی دوا‌یی کراون به یه‌ک، به ناوی « کۆمه‌له‌ی ئیترانی رۆژاوا » وه ناو نه‌برتن. « 107،42 » بۆیه مامۆستا « زویتر بیلال » به سهر دوو ده‌سته‌دا دابه‌شيانده‌کا :

1. کۆمه‌له‌ی ژورووی رۆژاوا : کۆنترینیان « ماد یا زمانی کتیبی پیروزی زه‌رده‌شتی ئافیتسته‌یه » زمانی کوردیش به زیندووترین و یتنه‌ی ده‌ژمیرری.
2. کۆمه‌له‌ی خوارووی رۆژاوا : نه‌و نووسینه بزماریانه‌ی ده‌گه‌رینه‌وه بۆ سه‌رده‌می هه‌خامه‌نشیه‌کان له هه‌ریمی فارس. « 17،58 »

پیش نه‌وه‌ی، له ژماره و جۆری دیالیکته‌کانی زمانی کوردیی بدوین، به پیوستی ده‌زانم، هیندی زانیاری و کورته‌یه‌کی میژوویی، ده‌رباره‌ی دیالیکت و په‌یدا‌بوونی دیالیکته‌کانی زمانی کوردیی باسکه‌ین. وه‌نه‌بی، هه‌ر له زمانی کوردیدا، دیالیکتی جۆراوجۆر هه‌بی، به‌لکوو، له زۆری زۆری زمانه‌کانی گه‌لانی جیهاندا، دیالیکتی جۆریه‌جۆر هه‌یه. هه‌ر چه‌نده، نه‌م ده‌رکه‌وته‌یه، گرفتیککی نه‌ته‌وه‌یی، بۆ هیندی زمان دروسکردوه، به تاییه‌تیی، بۆ نه‌و نه‌ته‌وانه‌ی هیشتا‌خواه‌نی ده‌وله‌تی ناسیۆنالی تاییه‌تیی خۆیان نین. به‌لام، له هه‌مان کاتدا، زۆری دیالیکت له زمانیککی دیاریکراودا، هه‌رگیز به‌که‌موکوپیی و خه‌وش دانانری. گوتمان: له هه‌موو زمانیکدا، دیالیکتی جیا‌جیا هه‌یه. نه‌و بوونه‌ش، به‌دیاردیه‌کی ئاسایی داده‌نری. که‌واته، گه‌ر له زمانی نه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌ی جیهاندا، به‌و شتیه‌یه دیالیکت هه‌بی، هه‌لبه‌ته، له زمانی کوردیدا بوونی نه‌و دیالیکتانه، هه‌ر زۆر به‌شتیککی ئاسایی ده‌ژمیرری. چونکه، گه‌لی له‌و زمانانه، چ له‌لایه‌ن شاره‌زا و پسپۆره‌بیانییه‌کان، چ له‌لایه‌ن زمانزان و زمانناسه‌ خۆماتییه‌کانه‌وه، را‌ژه‌یه‌کی ته‌واوکراون، به‌شتیه‌یه‌کی به‌رده‌امیش را‌ژه‌ده‌کرتن. که‌چی، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا هیشتا، هه‌ر له‌ده‌س‌گرتی دیالیکت رزگاریان نه‌بووه. هیشتا، هه‌ر جیا‌وازی له‌نیوان دیالیکته‌کاندا، به‌شتیه‌یه‌کی ئاشکرا ده‌بینری. بۆ‌نمونه: عه‌ره‌به‌کان، هه‌ر چه‌نده، خواه‌نی ئایین و په‌رتووکیککی پیروزی ئاسمانیی وه‌ک قورئانن، به‌لام، هیشتا له‌چه‌ن دیالیکتیککی گه‌وره و پچووک پیکهاتوه. به‌و پیتییه‌ی زمانی فارسیی، له‌زمانی کوردیه‌وه زۆر نزیکه، گه‌ر سه‌رنجی لی‌بده‌ین،

دیسانہ وہ دہبنین: له چەندین دیالیکت و بەشە دیالیکت دروسبوو. « د. معین » لەو پیتشەکییە ی بۆ فەرھەنگی « بورھانی قانێع » ی نووسیو، (پتر له پەنجای دیالیکتی بۆاردوو. « 114، 37-41 » هەرۆه، گەر باسی زمانە ئەرۆپایی یەکانیش بکەین، ئەوا دیسانەو له دیالیکتی جۆراوجۆر بێبەش نین. ئەو زمانە ی گەلی « سۆید » له ناوچە جیاوازهکانی باکوور، باشوور و ناوەرستی وولاتە کەدا پیتی دەوتین، له ڕوی دیالیکت و فۆنیتیکەو، هیندی جیاوازییان هەیه. ئەو ئینگلیزییە ی له ناوچەکانی « بریتانیا » ی وەک: « لەندن، ویلز و سکۆتلاند » قسە ی پێ دەکەن، جیاوازییەکی زۆریان هەیه. هەرۆه، زمانەکانی « ئەلمانی، ڕووسی، فرەنسی، ئیتالی و ... » دیالیکتی جیاوازیان هەیه. کەواتە، سەرەرای ئەو هەموو پشگۆخستن و دواکەوتووی یە نەتەو ی کورد، ئیدی دەبن، لەو زیاتر چاوەڕوانی چی دیکە له زمانی کوردیی بکەین!!!

لێرەدا، پرسیارێ خۆی دەسەپتتی، ئەویش ئەو یە، ئایا، دیالیکتەکانی زمانی کوردیی چۆن پەیدا بوون؟ بۆ ئەو ی بە شێو یەکی ڕێکۆپتیک، بە پیتی زنجیرە ی گۆڕانکارییەکان و له قوناغە جیاوازهکانی مێژوودا باسیانکەین، پەنا بۆ بەر ئەم ڕوونکردنەو یە ی خوارووە دەبەین.

گەلی له شارەزا، ڕۆژھەلاتناس، زمانەوانەکانی کورد و بیانی، بە شێو ی جیا جیا و جۆراوجۆر، باسی دیالیکتەکانی زمانی کوردییان کردوو. هیندیکیان له هۆی پەیدا بوونی ئەو دیالیکت و خواردیالیکتەکانە کۆلیونەتەو. هیندیکی دیکەشیان، خۆیان بە پۆلێنکردنی دیالیکتەکانەو خەریک کردوو.

هەر چەندە، دیالیکت و بەشەکانی، له ئەنجامی چەن هۆیەکی دیاریکراودا پەیدا بوون. هیندی ئەو هۆیانە، بە هۆی دەسلاتی دەولەت و ویستی نەتەو کەو له ناو دەچن. بەلام، هیندیکی دیکەشیان، هەر وا بە ئاسانی ئاسرێنەو، بە لکوو، تا ماو یەکی درێژی مێژوویی، هەر دەمیتن. بە شێو یەکی گشتیی دەتوانین، ئەو هۆیانە له چەند خالێکدا چرکەینەو :

1. فاکتەری جوگرافیا.
2. داگیرکردن و دابەشکردنی خاکی کوردستان.

3. نه‌بوونی ده‌وله‌تیکي په‌کگرتووی ناسیونالی کوردیی.

4. باری دواکه‌وتووی کۆمه‌لایه‌تیی، فهره‌ه‌نگیی و ئابووری. په‌لام، به‌پروای من، له‌گه‌ل هه‌موو نه‌و باری سه‌رنجانه‌شدا، بۆ نه‌وه‌ی به‌ ته‌واویی، له‌په‌یدا‌بوون و سه‌ره‌له‌دان‌ی دیالیکته‌کان‌ی زمانی کوردیی به‌گه‌ین، ده‌بی، سه‌ره‌تا ئاو‌پێ له‌ میژوو بده‌ینه‌وه، سه‌رێ به‌ کۆشی رووداوه‌کان‌ی ناوچه‌که‌دا به‌که‌ین.

گومانی تێدا نییه، تا نه‌و کاته‌ی، ماده‌کان ده‌سه‌لاتیان به‌ سه‌ر ناوچه‌که‌دا ده‌شکا، ئیمپراتوری‌ی ماد، وه‌ک زه‌به‌لا‌حیتی‌کی خاوه‌ن ده‌سه‌لات، که‌وشه‌نی سنووری خۆی له‌ خاکی ئێرانی نه‌ورۆ تێپه‌ران‌دبوو. یه‌ک زمانی په‌کگرتووی، به‌ سه‌ر هه‌موو ناوچه‌کان‌ی، ژێر ده‌سه‌لات‌ی ئیمپراتوریا‌که‌دا سه‌پان‌دبوو، زمانه‌که‌ش زمانی ئایین و ده‌وله‌ت بوو. له‌به‌ر نه‌وه، نه‌و گه‌لانه‌ی به‌ زمان‌یک‌ی دیکه‌ ده‌په‌ی‌قین و له‌ بنده‌سی ماده‌کان‌دا بوون، زمانه‌کان‌ی خۆیان، ته‌نیا بۆ ئاخافتن به‌کار‌دێنا.

دوا‌ی نه‌وه‌ی، ئیمپراتوری‌ی ماد روخا، کۆرشی گه‌وره‌ی پارسی، ئیمپراتوری‌ی هه‌خامه‌نشیی دامه‌زراند. ئیدی له‌و پۆژه‌وه، باریکی دیکه‌ی نوێ، له‌ ناوچه‌که‌دا دروس‌بوو. پێوه‌ندیه‌کان‌ی نێوخۆی ماد، به‌ ته‌واویی گۆرا، پێوه‌ندیه‌کان‌یان له‌گه‌ل دراوسێ‌کان‌یان‌دا، شێوه‌یه‌کی دیکه‌ی وه‌رگرت، په‌کیتی نێوان خێله‌کان‌ی ماد شه‌قوش‌لو‌قبوو. نه‌و گۆران‌کارییه‌، کاریکی په‌کجار گه‌وره‌ی، له‌ زمانی ده‌وله‌ت و گه‌لانی دیکه‌ی ناوچه‌که‌ کرد.

دیاره، هه‌خامه‌نشیه‌کان دوا‌ی نه‌وه‌ی، ده‌سه‌لاتیان وه‌رگرت، زۆریه‌ی زۆری دوژمن و نه‌یاره‌کان‌ی خۆیان، پاک‌تاو‌کردوو. نه‌وانه‌ی له‌و په‌شه‌کۆژییه‌دا تێدا‌چوون، گۆتاییان پێها‌توو و هه‌موو شتیکیان له‌کیسه‌چوو. نه‌وانه‌ی رزگار‌یشیان‌بوو، هێند‌یکیان سه‌ری خۆیان کۆ‌کردوو و ماونه‌ته‌وه، له‌ ژێر سایه‌ی ده‌سه‌لات‌ی هه‌خامه‌نشیه‌کان‌دا، سه‌ره‌گۆر‌ستیکیان گرتوو و به‌ هه‌ر ده‌رده‌سه‌رییه‌ بی، بۆ خۆیان ژیاون. به‌لام، هێند‌یکی دیکه‌یان، نه‌و بارودۆ‌خه‌ نوێیه‌یان پێ هه‌رس نه‌کراوه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی، ده‌سه‌لات‌یشیان نه‌بووه، ملی رێگه‌ی هه‌لاتن و کۆچ‌کردن‌یان وه‌به‌رگرتوو. ئیدی له‌و پۆژه‌وه، نه‌و

یه کیتییه ئی له نێوان تیره و هۆزه کانی ماددا به ئه نجامگه یه ندرابوو، له بهر یه ک هه لوه شاته وه و تیکچوه.

نابێ، ئه وه شمان له بیرجێ، له سه ره تادا، هه خامه نشیه کان نه یان توانیوه، دهس به سه ره هه موو ناوچه کانی ئیمپراتۆریای ماددا بگرن. به لکوو، دوا ی ئه وه ی ماده کان، ناوه ندی ده سه لاتیان له ده سدا، تا ماوه ی 100-150 سالتیکیش، له هیندی ناوچه ی وولاتی مادستاندا، چه ن میرنشین و ده سه لاتیک ی ناوچه یی ماد هه ر ما بوو. ئه مه ئه وه ده گه یه نێ، دانیشتوانی ئه و ناوچه نه، به زمانی ماده کان دوا بن و پارێزگاریی زمانه که ی خۆیان کرد بێ. چونکه، چۆن هه ر له سه ره تا وه، زمانی ماده کان، پتر له ناوه ندی ده سه لات ی ئیمپراتۆریا که دا، وه ک زمانی ک ی ره سمی جێی خۆی کردۆته وه و به ته وایی خۆی سه پاندوه، به هه مان شێوه ش، زمانی هه خامه نشیه کان، له سه ره تادا هه ر و ابو وه. به لام، تا له مه له بند ی ده سه لات دوور که تبه تته وه، ئه و زمانه، تینوتاوی له سه ره گه لانی دیکه و دانیشتوانی ناوچه کانی، ژێر ده سه لات ی ماده کان یا هه خامه نشیه کان که متری بو وه. چونکه، هه موو ئه و گه لانه، نیمچه نازادی سه کیان هه بو وه و به زمانی نه ته وه یی خۆیان ناخافتیان کر دو وه.

جگه له وه ی، فاکته ری جوگرافیا، رۆلێکی مه زنی وازی کر دو وه. سنووری ده سه لات ی ئیمپراتۆریا که، گه لێ فراوان بو وه. ئه و زمانه نه ی توانیوه، له هه موو کون و قوربێتکی وولات ی ماددا، وه ک یه ک، جێگه ی خۆی بکا ته وه. بۆیه، تا له مه له بند ی ده سه لات دوور که و تابه ته وه، به پێی دووری ناوچه کان، زمانه که ورده ورده، لا وازه بوو. به پێچه وانه شه وه، به رانه ر به وه، زمانی نه ته وه یی گه لانی ئه و ناوچه دوورانه، به هیز تر ده بوون. لیره دا ده توانین، نمونه یه ک ی زیندوو، له سه ره رۆزگاری ئه ورۆمان بپینهن وه. کار تیکردنی زمانی «عه ره بیی، تورکی ی یا فارسی ی» له زمانی کوردیی، له هه موو ناوچه کانی کوردستانی مه زندا، وه ک یه ک نین. دیاره، ئه و ناوچه نه ی له عێراق ی عه ره بیی، مه له بند ی ده سه لات ی تورک و فارسه کانه وه نزیک ترن، له چاو ئه و ناوچه نه ی، له و جێگا یانه وه دوورن، هه ر سێ زمانی «عه ره بیی، تورکی ی و فارسی ی»، کار تکی یه کجار گه وره تر یان، له زمانی کوردیی

کردووه. گهلئ ووشه‌ی ئه‌و سه‌ی زمانه‌، تیکه‌لاوی زمانی کوردی، دانیش‌تووانی ئه‌و ناوچه‌ کوردییانه‌ بوون. به‌ پێچه‌وانه‌شه‌وه‌، تا له‌ مه‌له‌به‌ندی ده‌سه‌لاتی، هه‌ر سه‌ی ده‌وله‌ته‌که‌ دوورکه‌وینه‌وه‌، تا به‌ره‌و قولایی خاکی کوردستان به‌رۆین و به‌ره‌و چیاگان هه‌لکشیتین، زمانیکی پوخت و پاراوی کوردیمان گوتی له‌ ده‌بت.

هه‌روه‌ها ده‌توانین، له‌ نمونه‌یه‌کی دیکه‌ی زیندوودا به‌ڵیتین: ئه‌و زمانه‌ کوردیییه‌ی ئه‌ورۆ، خه‌لکی گونده‌کانی کوردستان پیتی ده‌دوین، گهلئ له‌و زمانه‌ کوردیه‌ خاوتنتره‌، که‌ دانیش‌تووانی شار و شارۆچه‌کانی کوردستان قسه‌ی پێ ده‌که‌ن. چونکه‌، ده‌سه‌لاتی نه‌ته‌وه‌ بالا ده‌سه‌کانی « فارس، عه‌ره‌ب و تورک »، رۆلی ده‌وله‌ته‌ داگیرکه‌ره‌کانی کوردستان، له‌و جێگایانه‌دا جیاوازیان هه‌یه‌، له‌ ناوچه‌کانی دووه‌مدا، پتر خۆیان سه‌پاندووه‌. وه‌ک زمانی ده‌وله‌ت، له‌ هه‌موو یواره‌کانی ژبانی رۆژانه‌ی « پامیاری، کۆمه‌لایه‌تی، فهره‌ه‌نگیی و ئابووری » دا ره‌نگیانداوه‌ته‌وه‌.

ئه‌م دوو فاکته‌ره‌، فاکته‌ری پوختی ماد و جوگرافیا، کاریکی گه‌وره‌ی له‌ په‌یدا بوونی دیالیکته‌کانی زمانی کوردی کردووه‌. دیاره‌، دوا‌ی ئه‌وه‌ی ماده‌کان په‌رشوبلا بوونه‌ته‌وه‌، هه‌ر تیره‌ و هۆزی، روه‌ی له‌ جێگه‌یه‌کی دیایکراو کردووه‌، تا ژبانیکی ئاسایی به‌ خۆیان دا بینکه‌ن. وولاتی ماده‌کانیش، به‌و گه‌وره‌یی و پانوپۆرییه‌، به‌و هه‌موو به‌ره‌سته‌ جوگرافیایی، لیکدا بران، ریزه‌ چیا‌ی سه‌خت، دارستانی چروپ، سامانی ئاوی چه‌م و رووباره‌کانییه‌وه‌، کاریکی وای کردووه‌، زۆریه‌ی زۆری ئه‌و تیره‌ و هۆزانه‌ی، به‌ ته‌واوی له‌ یه‌کدی دوورخستۆته‌وه‌ و به‌ گران ده‌نگیان به‌ یه‌کدی گه‌یشتووه‌. له‌ به‌ره‌نه‌وه‌، هه‌ر تیره‌ و هۆزی، له‌ ناوچه‌که‌ی خۆیدا، به‌و زمانه‌ قسه‌ی کردووه‌، که‌ له‌ گه‌ل پتووستیه‌کانی ژبان و گۆرانکارییه‌کانی باری سه‌ختی « کۆمه‌لایه‌تی، ئابووری و که‌لتووری » نوتی، ناوچه‌ی ژبانی نوتیاندا گونجاوه‌، تا به‌ره‌به‌ره‌، شتیه‌ زمانیکی تایبه‌تی په‌یدا بووه‌، که‌م تا زۆر، جیاوازییه‌ له‌ نیتوان ئه‌و شتیه‌ زمانه‌ و زمانه‌ ره‌سه‌نه‌ کۆنه‌که‌ی پتیشوویاندا دروسبووه‌. جا ئیدی، هه‌ر شتیه‌ زمانی، به‌ پیتی دوور و نزیکیی ناوچه‌که‌، له‌ هه‌خامه‌نشیه‌کان و گهلانی دیکه‌ی ده‌ور و به‌ریان، گۆرانیان به‌

سهردا هاتوه و پيشكه وتوون، تا چهن ديا ليتكتيكي جيا جيايان لي كه وتوتهوه. دهبي، نهوشمان له ياد نهچي، لهو سهردهمانه دا، پتوهندي كوتمه لايه تبي، له نيوان خه لكدا زور لاوازيوه. سهره راي نهوهي، باري ريگاو بانهكان، زور سهره تايي بوون، هوگاني هاتوچوش وهك ئيسته نه بوون، هاتوچو له نيوانياندا، زور كهه و دياريكراوبوه. ساردوسپي و سهختي باري توپوگرافياي كوردستانيش، واي لي كردوون، كه متر هاتوچوبكه. له بهر نهوه، هيندي خيل، هه به تهواوي له يه كدي دابراون.

جا گهر، مادهكان به باپيره گهره كوردي نهوړو دانين، زماني كوردبيش، بو سهر زماني مادهكان بگيرينهوه، نهوا دهبي، فاكتهري داگير كردن و زماني نه تهوهي خاوهن دهسهلاتيش، له بهر چاوگرين. ناشكرايه، تا نهو كاتهي مادهكان، خويان خاوهني دهسهلات بوون، زماني دهولهت، زماني مادي بووه. هيچ جوړه گرفتكي چهوسانهوهي نه تهوهي يان نه بووه، زمانه كه يان لي قه دهغه نهكراوه، يا زمانتيكي ديكه يياني، داشه هارهي خوي به سهر داشي زمانه كه ياندا سوار نهكردوه. واته: زماني دهولهتيكي داگيركه ر يا زماني نه تهوهيه كي بالادس نه بووه، تا كار له زماني مادهكان بكا، هه ره شهي تواندهوهي لي بكا. بهلام، كاتي دهسهلاتي مادهكان له نيوچوو، دهسهلاتي هه خامه نشييه كان دامه زرا، هه موو شتي گوراوه. تيره و هوژتيكي ديكه ي ماد، دهستييان به سهر دهسهلاتدا گرتوه، لهو رتيه شهوه زمانه كه ي خويان به سهر زماني نهو دهسته يي ماددا سه پاندوه. ئيدي بهر بهر، نهو زمانه نوئييه، جيتي به زماني مادهكان تهنگ كردوه، زماني هه خامه نشييه كان، وهك زماني دهولهت، خوي به سهر زماني، دانيشتوواني هه موو ناوچهكاني ئيمپراتورياكه دا سه پاندوه.

هه مووشمان ده زانين، زماني دهولهتي داگيركه ر و زماني نه تهوهي بالادس، چوځن كار له زماني نه تهوهي كه لاني بندهس دهكا. لهو باره يه وه، ميژوو چه ندين نمونه و بهلگه ي له چاوچه قيو مان پيش چاو دهخا. عه ره بهكان، له ژير په ردهي ئاييني ئيسلامدا، زمانه كه ي خويان، به سهر هه موو كه لاني بندهسياندا سه پاند. زماني عه ره يي، شوځنه واري زماني نه تهوهي قيتييه كاني له ميسر به تهواوي كوځر كردوه. كوځنوالي زمي فريسا، به

زۆر زمانی فرەنسیی، به سەر گهلانی « جهزایر، مه‌غریب و تونس » دا سه‌پاند. گهر تا ئه‌و پۆ، به پشتیووانی گهلانی دیکهی عه‌ره‌ب پزگاریان نه‌بوویه، هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی یان نه‌بوژیایه‌ته‌وه، له‌و باوه‌ره‌دام، گهلانی ئه‌و سی وولاته، به زمانی فرەنسیی قسه‌یاندە کرد، با ههر خوشیان به عه‌ره‌ب یزانیایه‌! هه‌مووشمان ده‌زانین، دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌و سی گه‌له به سه‌ره‌خۆی گه‌یشتن، ده‌وله‌تی ناسیۆنالی خۆیان دامه‌زراند، ده‌وله‌ته عه‌ره‌بییه‌کان، چ پۆلیکی گرنگیان، له‌ بوژاندنه‌وه‌ی زمانی عه‌ره‌بیی و فێرکردنی پۆله‌کانیاندا بینیه. ته‌نانه‌ت تا ئه‌و پۆش، کارتیکردنی زمانی فرەنسیی، به‌ ناشرکرا پتیانه‌وه‌ دیاره و ئیسته‌ش زۆریه‌ی زۆریان، له‌ نیو خوشیاندا، ههر به‌ فرەنسیی قسه‌ده‌که‌ن.

ئه‌ز له‌و باوه‌ره‌دام، چۆن له‌ نیتوان « تاکه‌تاکه‌ی خه‌لک، تیره و هۆز، گه‌ل و نه‌ته‌وه و ده‌وله‌ته‌کانی جیهان » دا، « چه‌له‌مه، ململاتی، ناخۆشی و جه‌نگ » رووده‌دا، به‌ هه‌مان شتیه‌ش، له‌ نیتوان زمانه‌ جوۆریه‌ جوۆره‌کانی گهلانی جیهاندا، ئه‌و گرفتانه‌ رووده‌ده‌ن. هه‌موو ئه‌و گرفت، ته‌نگیته‌له‌چنین، به‌ره‌ره‌کانیی، ململاتی، ناخۆشی و جه‌نگه، ههر له‌ سه‌ره‌تاوه، له‌ لایه‌ن زمانی نه‌ته‌وه‌ی بالاده‌سه‌وه ده‌سپێده‌کا، پۆیه‌پۆیش تا دێ، له‌ گه‌ل فراوانبوونی ده‌سه‌لاتی رامیاریی و داگیرکردنی وولاته‌که‌دا، به‌رفراوانتر ده‌بێ. زمانی نه‌ته‌وه‌ی بالاده‌س، به‌ هه‌موو شتیه‌یه هه‌ولده‌دا، شۆیتن به‌ زمانی نه‌ته‌وه‌ی بنده‌س له‌ قکا، به‌ ههر جوۆریی، به‌ سه‌ره‌یدا سه‌رکه‌وێ و له‌ ناوییه‌رئ. له‌ هه‌مان کاتیشدا، زمانی نه‌ته‌وه‌ی بنده‌سیش، دژیده‌وه‌ست، به‌رانبه‌ر ئه‌و داگیرکردن و ململاتییه‌ کۆل نادا، سه‌ردانا نه‌وتنی، له‌ پیتاوی مانه‌وه و ژياندا، داکوکیی له‌ خۆی ده‌کا، تا له‌ ده‌س زۆرداری نه‌ته‌وه‌ی بالاده‌س و توانده‌وه‌ی زمانه‌که‌ی، له‌ بۆته‌ی زمانی نه‌ته‌وه‌ی داگیرکه‌ردا، خۆی قوو تارده‌کا.

هه‌له‌به‌ته، ئه‌و ناکوکیی و ململاتییه‌ی نیتوان ههر دوو زمانه‌که‌ش، به‌ کاریکی خوێسکیی داده‌نرئ، له‌ نیتوان زۆریه‌ی زمانه‌کانی، نه‌ته‌وه‌ی بالاده‌س و بنده‌سی جیهاندا روویانداوه. به‌ شتیه‌یه‌کی گشتیی، هه‌موو ناکوکیی و ململاتییه‌ی نیتوان زمانه‌کان، ههر له‌ سه‌ره‌تای داگیرکردن و

له ده سدانى ده وله تى نه ته وهى نه ته وه كانوه، ورده ورده ده رده كه وي. گهر، ته ماشايه كى باري زمانى كوردى كه ين، زور به ناشكرا، نهو داگير كردنى پتوه دياره. سهره تاكه شى بۆ سهرده مى پوخاندنى ئيمپراتورباي ماد ده گهر پتوه. لهو پوژه شهوه تا نهوړو، به چندين قوناغى جياوازا د تپه ربووه. ههروه ها، له سهرده مه جيا جيا كانى ده سلاتى ئيمپراتورباكانى » هه خامه نشى، نه شكانيى و ساسانيى «، له گه ل چندين زمانى ئيرانى كۆنى وهك » پارسيى كۆن، په هله ويى و پارسيى «، ههروه ها، زمانى گه لاتى نوتى ناوچه كه دا، ده سهويه خه بوته وه. گهر زمانى مادى، كارى له زمانى كوردى و فارسيى نهوړو كردى، نهوا نهو كارتىكرده، له سهرده ميكي ديارى كرودا وهك يهك واپوون. پاشان، كارتىكرده كه پتبه پتبه ده سلاتى راميارى گؤراوه و ناوړو بوته وه. دياره، له سهرده مى هه خامه نشيه كاندا، زمانى فارسيى كۆن پتر بره ويبووه، گه لى كه لكى له زمانى ماده كان وهرگرتوه و كارتىكى زؤرىشى تىكردوه.

به لام، زمانى كوردى ورده ورده، نهو كه لكه لى له ده سداوه. چونكه، ده سلاتى راميارى له كيسچووه. له برى كارتىكردى زمانى ماده كان، زمانى فارسيى، كارى له زمانى كوردى كردوه. نهو كارتىكرده ش، له هه مو ناوچه كانى كوردستاندا، وهك يهك نه بووه. به لكو، وهك له سهره تادا گوتمان: به پتبه دوور و نزيكى ناوچه كان، له مه لبه ندى ده سلات و هتلى تيكه لا بوونى هه ر دوو نه ته وهى داگيركه ر و داگيركراوه گؤراوه. بۆ نمونه: گهر كارتىكردى زمانى پارسيى كۆن، له زمانى ماده كان، له هه مو ناوچه كانى پوژه هلات و پوژه هلاتى خواروى وولاتى ماددا، له گه ل ناوچه كانى پوژوا، باكور و خواروى پوژوا ودا به راورد كه ين، نهوا به ناشكرا، نهو جياوازيه ده بينين. له هه مو ناوچه كانى يه كه مدا، كارتىكرده كه به شتويه كى يه كجار گه وه و كارىگه ربووه. نهو كارتىكرده به شتويه بووه، هتيز و تواناى له زمانى مادى ربووه. ورده ورده، شوتنه وارى لهو ناوچانه دا نه ماوه و زمانى فارسيى جيه گى گرتوته وه. كه چى له ناوچه كانى دووه مدا ده بينين، نهو كارتىكرده زور لاوازيبووه، زمانى مادى شتويه بوژانه وه كه به ختويه ديوه، له دهس نهو توانه وه، شيوانن و

کارتیکردنه پژگاریبوه. ئیدی بهو شتیوه، له گهڵ تیتیه پوونی پژگاردا، هەر داگیرکەرێ هاتوه، کوردستانی داگیرکردوه، زمانه که ی به گوتیه ی خۆی، کاری له زمانی کوردیی کردوه. ئەم کارتیکردنهش، له پژی پوخاندنی مادهوه دهسپێدهکا، ههروا دهروا و بهردهوامدهبێ، تا دوا قوناغی دهسلاتی فارسهکان، له سهردهمی ئیمپراتۆریای ساسانیدا دهپیتجرتیهوه، سهردهمێکی نوێ له کوردستان، ئێران و ههموو ناوچه که شدا پهیدادهبێ، ئهویش سهردهمی دامهزراندنی ئیمپراتۆریای ئیسلامیه، که زمانی عهربهیی، زمانی رسمیی ئایین و ئیمپراتۆریاکه بووه.

له ههموو ئهو قوناغانه ی، کوردستانی پێدا تیتیه پویه و داگیرکراوه، هەر زمانیکێ نهتهوه ی داگیرکەر، به شتیوهیه له شتیوهکان، کاری له زمانی کوردیی کردوه. بهلام، کاتی عهربهکان هاتن و ناوچه که یان داگیرکرد، ئهو کارتیکردنه گۆرا. هەر دوو زمانی کوردیی و فارسیی، له ژێر کارتیکردنی زمانی عهربهیدا، خۆیان بینییهوه. زمانی کوردیی، وهک لقێ له لقهکانی زمانه ئێرانییهکان، تا پادهیهکی زۆر، له دهس زمانی فارسیی پژگاریبوو. کورد، له ههموو سهردهمه جیاوازهکانی مێژوودا، ههولێ خۆ پژگارکردن و سهربهخۆیی داوه. زمانه که ی خۆی له کارتیکردنی زمانی نهتهوه داگیرکهرهکان پاراستوه. له بهرئهوه، چه ندين پاپه پین و شۆرش خوتناوی بهریاکردوه. هەر چه نده ههموو ئهو پاپه پین و شۆرشانه ی، له مێژووی کورددا پوویانداوه، له گۆمی خوتین و فرمیسکدا نقومکراون. بهلام، هه می شه کورد توانیویه تی، زمانه که ی خۆی له تواندنهوه بپارتێ.

دیاره، هه موو ئهو پهلاماردان و هێرشانه ی، «مه غۆل، ته ته ر، پژم و یۆنانیه کان»، بۆ سه ر ناوچه که کردوویانه و داگیریان کردوه، هه موو ئهو جهنگه خوتناویانه ی، له سهردهمه جیا جیاکانی مێژوودا، له نیوان دهسلاتدارانی فارس و تورکه عوسمانیهکاندا، له سه ر خاکی کوردستان پوویانداوه، پاشان، ئهو ناوچه یان بۆ هاوهیهکی درێژ داگیرکردوه، کاریکی زۆری له زمانی کوردیی و دیالیکتهکانی کردوه. به تایبه تی، له کاتی کدا، یۆنانیه کان به سه رکردایه تی «ئه سه که نده ری مه که دۆنی»، پهلاماری ئیمپراتۆریای هه خامه نشییان دا و داگیریانکرد، گه لێ شت له

ناوچه که دا گۆڤا. له لایه که وه، زمانی پارسی کۆن تووشی گرفتیتکی تاییه تیی بوو، زمانی دهسه لاتی بۆ ماوهی پتر له سه دوه نجا سال له ده سدا. له لایه کی دیکه وه، یۆنانییه کان زمانی پارسییان قه ده غه کرد، زمانه که ی خۆیان به سهر دانیشتووانی ناوچه که دا سه پاند، زۆریه ی زۆری نوو سراوه کانیشیان سوتاند و له نیتو برد. به لام، تا راده به ک، زمانی هیندی له ناوچه کانی ماد بوژایه وه. چونکه، پتوه ندیی نیتوان ماده کان و یۆنانییه کان خراب نه بوو، وهک نه وه دهوله ته ی له سهر ده می «ئه ترۆپات» ی ماددا دامه زرا. (دهوری دهسه لاتی نه سه که ندهر و جه نه راله کانی له سهر خاکی ئیمپراتۆری هه خامه نشیی و کوردستانیش ناتوانی، له باری زمانیشه وه کاریگهر نه بوو، شارستانیته یۆنانییه له ئیرانی نه وه زمانه دا، به زۆری کاری له سهر ژبانی چینی نه رستۆکرات و دهسه لاتداران کردووه و ته نانه ت پاشایانی نه شکانیی که جیگه ی دهسه لاتی یۆنانییان گرتوه، تا ماوه به کیش له ژبانی خۆیان و ده رباردا لاسایی نه وانیان ده کرده وه و پاشان سه ره له نوێ گه رانه وه سهر دابوده ستووری ئاریایی. به لام، ژبانی چینه کانی خواره وه ی کۆمه ل، له لایه ن شارستانیته یۆنانییه وه، کاریکی نه وتۆی تی نه کراوه و له سهر رچه ی باوو یا پیران لای نه داوه و ههر نه شیانتوانیوه لاهدن، چونکه که ره سه و مایه ی نه م لادانه یان نه بووه، جا کاریکی زمانی یۆنانییه کردووه له سهر پتووستییه کانی ژبانی نه رستۆکراتی بووه، نهک هی خه لکی ره شوووت، که نه ویش به بادانه وه ی پاشایانی نه شکانیی و گه رانه وه یان بۆ سهر رتوشوینی با پیران، زۆریه ی له بیر چۆته وه. «51، 70»

کاتی ئایینی ئیسلام، له ناوچه که دا به ته وایی بلا و بۆوه، کاریکی یه کجار گه وهری له زمانی گهلانی ناوچه که کرد، چونکه:

یه که م: زمانی گهلانی ناوچه که، خۆیان له بهر مه ترسیی هه ره شه لیکردنی قسوتدان و تواندنه وه، له بۆته ی زمانی ئایینی نوێ و زمانی نه ته وه ی داگیرکهری عه ره بدا بینییه وه.

دووه م: زمانی کوردیی، وهک زمانیکی سه ره به خو، له دهس کارتیکردنی زمانه کانی دیکه ی ئیرانی قوتار بوو. به ریکه ی گۆڤا نکارییه تاییه تیه کانی خۆیدا تیه ره بوو. هه موو دیالیکته کانی، له ناوچه جیا جیا کانی کوردستاندا

گه شه یکرد. چونکه، هه موو زمانه کانی گهلانی ناوچه که، له یه کدییه وه نزیک بوون و کاریان له یه کدی ده کرد. به لام، دواى ئه و لیکدا برانه، هه زمانه ی به جیا ریگه ی گوزان، گه شه سهندن و پیشکه وتنى خوی وه بهرگرت. ستيه م: هه موو ئه و گهلانه، له زمانى ئایینی نوئى تى نه ده گه یشتن، ناچار بوون، خویان فیری ئه و زمانه نوئییه کهن، تا هه موو پارانه وه، نوئو و خواپه رستییه کیان، به زمانى عه ره بیى بى. له بهر ئه وه ی خه لکی کوردستانیش، دواکه وتوو و نه خوئنده وار بوون، زور به درهنگ فیری ئه و زمانه ده بوون. به تایبه تیی، زمانى عه ره بیى له (فونیتیک، گرامەر، ئه لفوی، ریتووس و شپوه ی نووسین) دا، له گه ل زمانى کوردیدا، گه لى جیا واز بوو. بۆیه، سه ره تا که مه کیتکی کهم نه بى، که به په نجیه ی دهس ده مئیران، که سی دیکه فیری زمانى ئایینی نوئى و نه ته وه ی داگیر کهر نه بووه. ته نانه ت گه ر فیری ئه و زمانه ش نه بوونایه، ئه و ده قانه ی بۆ خواپه رستیى پتووستبوونایه، بى ئه وه ی لى تیبه گن، له بهر یانده کرد و وهک تووتی دووباره یانده کرده وه. وهک چۆن ئیسته، مناله موسولمانه په نابه ره کان، وانه ی ئایین ده خوئین، هیندی ئایه تی قورئان له بهرده کهن، به لام لییان تى ناگه ن!

ئه م بارودۆخه نوئییه ش، هه لیکی باشی بۆ زمانى کوردیى په خساند، تا به پوختی و پاراوه یی بمینیتته وه. چونکه، هینده ی زمانى فارسى، کارى له زمانى کوردیى ده کرد، هینده زمانى عه ره بیى کارى تى نه ده کرد. بۆیه ده توانین، بلتین: ئه م ده رکه ته یه ش زۆر تر له و مه لبه ندانه دا ده بییران، که له هه ر دوو مه لبه ندی ده سه لاتى فارس و عه ره به کانه وه دوور بوون. یا، به لانی که مه وه، به م شپویه بووه: تا کورد له فارسه کان دوور که وتبیتته وه، زمانه که شى له کار تیکردنى زمانى فارسى به دوور بووه، وهک زمانى تکی خاوتن و سه ره خۆ حسییى بۆ گراوه، له خه سه له ته کانی زمانى فارسى، خۆى جیا کردۆته وه و پاراسته وه. جا لیکجیا به و نه وه، گوزان و گه شه کردنه که ی زمانى کوردیى و دیالیکته کانیشى، وهک که منى له مه و بهر گوتمان: به پیتی ناوچه جیا جیا کانی کوردستان بووه. له م قوناغه نوئییه شدا، مه لبه ندی دیالیکتى ناوه ند، (زینویه تی زیاتر بووه و زۆر تر ئاماده یی

هه‌بووه بۆ گه‌شه‌کردن، هه‌ر بۆیه‌ش مه‌لبه‌نده‌که پانویه‌رینتیره‌وه و خودی له‌هه‌جە‌ی ناوه‌ندیش ته‌شه‌نه‌یکردوه و له‌ سنووری جاران‌ی تێپه‌ریوه. (51.70) که‌چی، له‌ هه‌مان کاتدا ده‌بینن، دیالیکته‌کان‌ی دیکه‌ی زمانی کوردی، وه‌ک هه‌ر دوو دیالیکته‌ی باکوور و باشوور، به‌ به‌راوردکردن له‌گه‌ڵ دیالیکته‌ی ناوچه‌کان‌ی ناوه‌ندا، گه‌شه‌یان نه‌کردوه و له‌و ناسته‌ پێتیه‌دا نه‌بون.

به‌ کورتی و کوردی ده‌توانن، بڵێن: لهم قۆناغه‌ تازه‌دا، دیالیکته‌کان‌ی زمانی کوردی سه‌ریانده‌ره‌تانه‌ و گه‌شه‌یانکردوه. چونکه‌ زمانی ده‌سه‌لاتی رامیار‌ی و زمانی ئاین، بۆ ماوه‌ی پتر له‌ سێ سه‌ده، هه‌ر زمانی عه‌ره‌بی بووه. ئهم زمانه‌ش له‌ بنه‌رتدا، له‌ هه‌موو پرویه‌که‌وه، له‌گه‌ڵ زمانی کوردی جیاوازیوه. واته‌: زمانی عه‌ره‌بی، له‌ لایه‌که‌وه زمانی ساسانییه‌کان‌ی له‌نتوێرد. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، زمانی کوردی بوژانده‌وه. دیاره، مه‌ترسی زمانی فارسی، بۆ سه‌ر زمانی کوردی، هه‌موو کات‌ له‌ زمانی عه‌ره‌بی زیاتر بووه. چونکه‌، هه‌ر دوو زمانی کوردی و فارسی، زۆر له‌ یه‌کدیه‌وه نزیکبون و ئێسته‌ش هه‌ر نزیکن. کێ ده‌لت، به‌پیتی ئه‌و نزیک‌ی و خزمایه‌تییه‌ی، له‌ نێوان هه‌ر دوو زمانی فارسی و کوردیدا هه‌بووه و هه‌یه، گه‌ر زمانی عه‌ره‌بی لێ گه‌رایه، ورده‌ورده، زمانی کوردی و زمانی فارسی یه‌کیان نه‌ده‌گرت و له‌ یه‌کدیدا نه‌ده‌توانه‌وه؟! به‌لام زمانی عه‌ره‌بی، هه‌رگیز ناتوانن، ئه‌و کاره‌ نیگیتیشه، له‌ سه‌ر زمانی کوردی دانن. چونکه‌، دوو زمانی جیاوازن، پۆله‌کان‌ی نه‌ته‌وه‌ی کورد، خۆنده‌وار و شارنشینیه‌کان‌ی نه‌بن، هه‌رگیز نه‌ فێری ئه‌و عه‌ره‌بییه‌ ده‌بن، تا مه‌ترسی بۆ سه‌ر زمانه‌که‌یان هه‌بن، نه‌ هه‌نده‌ش پێتیه‌ستیان به‌و زمانه‌ هه‌یه، مه‌گه‌ر هه‌ر هه‌نده پێتیه‌ستیان پتی بن، به‌شی ئه‌وه‌ بکا، ئه‌رک و فه‌رمانه‌کان‌ی، ئاینی ئیسلامی پێ جێبه‌جێکه‌ن. له‌به‌رئه‌وه‌ ده‌توانن، بڵێن: زمانی عه‌ره‌بی، زمانی کوردی له‌ ده‌س تواندنه‌وه له‌ بۆته‌ی زمانی فارسیدا رزگارکرد. چونکه‌، له‌ قۆناغ‌ی سه‌ره‌تای بلا‌بوونه‌وه‌ی ئیسلامدا، ئاینی ئیسلام و زمانی عه‌ره‌بی، تا چه‌ن پێتیه‌ستیانبوو، بۆ ئه‌وه‌ی سه‌ره‌تا به‌ زمانی عه‌ره‌بی، «شایه‌تمان، هه‌ندێ سوره‌تی کورت، وێرد و ووشه‌ سه‌ره‌کییه

ناین «ییه کانی وهک: «سه لاموعه له یکم، نهسته غفیروللا، سوبحانه للا، نه لحه مدوللا، لا ئیلا هه ئیله للا، نه للا هو نه کبه، ماشه للا، لا حهوله و لا قهوه ئیلا بیلا، کول نه فس زائقهت نه لمهوت و ...» به تهواویی بچه سپتن، هه هینه کاریان له زمانی کوردیی کردوه. پاشان، ورده ورده توانویانه، لهو رپییه وه زمانه کهش بلاوکه نهوه.

بێگومان، دواي نهوهی هه دوو ئیمپراتوریای عوسمانیی و سهفهویی دامه زرا، له سه دهسه لات له ناوچه که و له بهر نهو ناکۆکییه نایینزاییه له نیوانیاندا هه بوو، هه میسه، له ناکۆکیی، ململانی و جهنگیتی بهرده و مدابوون. زۆریه زۆری، ناگری دۆزهخی نهو جهنگانهش، هه له سه خاکی کوردستان هه لگیرساوه، دوايش به تهواویی، گرکه یان خوشکردوه. هه کات، دهسه لاتی لایه کیشیان به سه لایه نه کهی دیکه و کوردستاندا زالبوویی، نهوا زمانی نهو لایه نه یان، به سه رۆله کانی کورددا سه پیندراوه. جگه له وهی، کاتی جهنگی چالديران، له «1514» دا پرویدا، به یارمهتی تیره و هۆزه کانی سوننی کورد، عوسمانییه کان به سه سهفهویییه شیعه کاندا سه رکه وتن. پاشان، به پیتی پهیمانامه «زه هاو»، کوردستانیان له نیوان خویاندا دابهشکرد و پهنگی سنووری نیوانیان پتیرا، ئیدی لهو رۆژهوه، کوردستان به سه هه دوو ئیمپراتوریاکه دا دابهشکراوه. به پیتی نهو دابهشکردن و لیکدابهرا نهی خاکی کوردستانیش، نه ته وهی کورد له یه کدی دابهچراوه، به شیکتی له ژیر دهسه لاتی فارسه کاندا ماوه ته وه، به شه کهی دیکه شیان، له لایه ن تورکه کانه وه داگیرکراوون. له بهر رۆشنایی نه م راستییانه شدا، باریکی نوتی نه ته وهیی و پامیاری له کوردستاندا دروسبووه. نهو باره نوتیهش، هینه دیکه، جیاوازی نیوان دیالیکته کانی، زمانی کوردیی قولکردۆته وه، له یه کدی دوورخستونه ته وه و لیکدابهریوون. نهوا نهو رۆ، ماوهی چوار سه دهی تهواوه، زمانی کوردیی به هه موو دیالیکته جوړیه جوړه کانییه وه، وهک هه زه تهی «سمایل»، له ژیر زهبری چه قوی زمانه کانی تورکی و فارسییدا ده نالینن. به لام، تا ئیسته به هه شتیه په بوویی، خوی له بهر زهبری کارتیکردنی زمان و فرههنگی، نه ته وه بالا ده سه کانی «فارس، عه ره ب و تورک» دا راگرتوه، نه ز لهو

باوه‌په‌شدام، تا تاكه كوردی له كوردستان و جیهاندا مابن، زمانی كورد هیش هه‌ر ده‌میتن، پۆژیه‌پۆژیش، پێشه‌كه‌وی و گه‌شه‌ده‌كا. ئیدی به‌و شتیه‌یه، دیالیتك و خواردیالیتكه‌كانی زمانی كوردی دروسبوون و دامه‌زران. هه‌موو ئه‌و فاكته‌رانیه‌ی باسمانكردن، زه‌مینه‌یه‌كی له‌ باریان بۆ لیتكه‌داچران، دووركه‌وتنه‌وه و گه‌شه‌سهندنی دیالیتكه‌كانی زمانی كوردی خوشكرد، تا ئه‌م هه‌مگۆ دیالیتك و خواردیالیتكه‌یان لێ كه‌وتۆته‌وه، ئه‌م زمانه‌ كوردیه‌ی ئه‌و پۆمان، به‌ پاکیی و په‌وانیی، له‌ ده‌س گورگی چاوچنۆکی داگیركه‌ران قوتاربوه‌ و بۆمان ماوه‌ته‌وه. وه‌ك ده‌لێن: پۆله‌كانی نه‌ته‌وه‌ی كورد، له‌ ژێر گوشاری دوژمنان و داگیركه‌راندا، زوو‌زوو باوه‌پ و ئایینی خۆیان گۆربوه‌ و بایانداوه‌ته‌وه. به‌لام، هه‌رگیز وازیان له‌ زمانه‌كه‌ی خۆیان نه‌هێناوه‌!

به‌لام، له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا، به‌ هۆی ئه‌و گۆرانكارییانه‌ی، دوا‌ی جه‌نگی یه‌كه‌می جیهان، به‌ سه‌ر ناوچه‌كه‌دا هات، بارودۆخی نه‌ته‌وه‌ی كوردیش، له‌ هه‌موو پارچه‌كانی كوردستان، تا راده‌یه‌كی زۆر گۆرانی به‌ خۆیه‌وه‌ بینیی. به‌ تایبه‌تیی، له‌ پۆژه‌لات و باشووری كوردستان، دوا‌ی جه‌نگی دووه‌می جیهان، ده‌رفه‌تی بۆ كورد دروسبوو، تا كه‌مێ به‌ خۆیدا بێته‌وه، ئاوێ له‌ زمانه‌كه‌ی بده‌ته‌وه. گه‌ر، به‌رواردی له‌ نێوان ئه‌م سه‌د سالی‌ی دوا‌یدا بکه‌ین، ده‌بینین: زمانی كوردی ئاخافتن به‌ گشتیی و نووسین به‌ تایبه‌تیی، پۆژه‌پۆژ، به‌ره‌و پێشه‌وه‌ چوه‌، ئه‌و جیاوازییه‌ زۆره‌ی له‌ كۆندا، له‌ نێوان دیالیتكه‌كانی زمانی كوردیشدا ده‌بێنا، ئه‌وپۆ به‌ شتیه‌یه‌كی له‌ به‌رچاو كه‌مبۆته‌وه. چونكه‌، تا دی، پۆله‌كانی نه‌ته‌وه‌ی كورد، هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی و هوشیاری رامیارییان په‌رده‌ستین، تێكه‌لا‌بوون له‌ نێوان پۆله‌كانی گه‌لدا، نه‌ یه‌ك پارچه‌دا یا له‌ هه‌موو پارچه‌كانی كوردستاندا پترده‌بێ. هۆكاني هاتوچۆ ئاسانتربوه‌، گه‌لێ پێگه‌وبانی هاتوچۆ، له‌ هه‌موو به‌شه‌كانی كوردستان دروسكراون. هۆكاني راگه‌یاندن وه‌ك: « پۆژنامه، گۆزار، رادیۆ و تیلیفیزیۆن »، كاریكی زۆر گه‌وره‌یان، له‌ نزیک‌کردنه‌وه‌ی شتیه‌كانی زمانی كوردی كردوه‌، به‌ تایبه‌تیی، له‌و پۆژه‌وه‌، تیلیفیزیۆنی مه‌د « MED TV »، له‌ « 1995/5/15 »دا، له‌ ده‌ره‌وه‌ی وولات دامه‌زرا، ئیدی

لەو کاتەوه، کاری هەزاران دەزگەیی وەک: «خوێندنەگە، ڕێکخراوی وێژەیی، هونەرەیی، پیشەیی، ئەکادیمی و رامیاری» دەکرد. لە بوارەکانی «زمانفیزیۆن، گەشەسەندنی زمان، کەمکردنەوهی جیاوازی نێوان دیالێکتە کوردییەکان» دا، ڕۆژێکی گەلی مەزنی دەبینی. گەر بمایە، کارەکانی بە شتوویەکی ڕێکوپێک بەرتۆەبیرایە، کادیتری شارەزا و پەسپۆر، لە بوازی زمانەوانیدا کاری تێدا بکردایە، لەو باوەڕەدام، ئەو ئەرکە نەتوویەیی یە، بە زیادەوه جێبەجێدەکرد. چونکە، ئەو تیلیفیزیۆنە، لە بوازی بوژاندنەوهی زمانی کوردیی و لێکدی نزیکردنەوهی دیالێکتەکانییەوه، بە «رێنێسانس» یکی کوردیی، کوتایی سەدەیی بیستم و سەهەتای سەدەیی بیستویەک دادەنرا.

لە کوتایی سالی «1998» یشەوه، تیلیفیزیۆنێکی دیکی سەرانسەری ئاسمانیی «KTV» دامەزراد، گەر بەرنامەکانی لە ڕاژەکردنی زمان و پاشەپۆژی نەتووی کورددا بێ، ئەوا دەتوانی، هەموو پۆشایی یەکان پرکاتەوه، لە ماوویەکی کەمدا، زمانی کوردیی، لە دەس گەلی گەرفتی جۆرەجۆر بزگارکا.

پسپۆره بیانییسانه نادهین، به رێژیکێ بێ ئەندازه و به سوپاستیکی گهرمهوه، تنیا ناویان دین و په‌نجه بۆ هه‌له‌کانی هیندیکیان راده‌کێشین. به‌لکوو، نه‌وه‌ی لیسه‌دا، پتر خۆی له‌ ناو بازنه‌ی لیکنۆلینه‌وه‌که‌ماندا ده‌بینیته‌وه‌ و زۆر بایه‌خی پێ ده‌ده‌ین، بیرویاوه‌ری شاره‌زا، زمانزان و پسپۆره‌کانی کورد خۆیه‌تی.

له‌ گه‌ڵ نه‌وه‌شدا، وه‌ک « د. محهمهد موکری » ده‌لێ: (نکولی له‌وه‌ ناکرێ، ره‌وشتی لیکنۆلینه‌وه‌ و شتیه‌ی کاری نه‌وان، ره‌وشتیکی په‌سند و به‌رزبووه‌، گهر خه‌لکی زمانه‌که‌، ره‌وشتی نه‌وانیان ره‌چاوکردایه‌، نه‌و نه‌نجامه‌ی وه‌رده‌گیرا، هه‌زاران جار زۆر تر ده‌بوو.) « 58، 114 » نه‌و رۆژه‌لاتناسانه‌، به‌ شتیه‌یه‌کی گشتیی، کاریان له‌ سه‌ر هه‌موو دیالیکته‌کانی زمانی کوردیی کردووه‌، گه‌لێ رووی تاریکیان بۆ رووناکردووه‌ته‌وه‌، زۆر زانیاری به‌ که‌لکیان بۆ تۆمارکردووه‌ین. به‌لام، له‌ گه‌ڵ نه‌وه‌شدا، به‌ پێوانه‌ی ئەم سه‌رده‌مه‌، هه‌ر هه‌له‌یان هه‌بووه‌! هه‌روا بۆ نمونه‌: « نه‌ولیا چه‌له‌بی » ده‌لێ: (زمانی کوردیی به‌ سه‌ر پازده‌ دیالیکته‌دا دابه‌شده‌کرێ و نه‌مانه‌ن: « زازا، لۆلۆ، عونیک، مه‌حمودی، شیروانی، جزیره‌یی، پسانی، سنجاری، حه‌ری، نه‌رده‌لانی، سۆزانی، خالیدی، چه‌کوانی، عمامدی، رۆژگی. » « 318، 97 » دیاره‌، « چه‌له‌بی » له‌ گه‌شته‌که‌یدا، له‌ هه‌ر ناوچه‌یه‌ لای دای، له‌ هه‌ر گوندی، پاروویه‌ نانی خواردی، گوێی له‌ جوژه‌ ده‌نگ و ئاوازیکی جیاوازی کوردیی بووی، نه‌و به‌ دیالیکتیکی سه‌ربه‌خۆی داناوه‌، بێ نه‌وه‌ی، هه‌یج جوژه‌ بنچینه‌یه‌کی زانستانه‌ ره‌چاوکا. له‌وه‌ش ده‌چێ، پتر به‌ پێی ناوچه‌ جیاوازه‌کانی کوردستان دابه‌شیکردی، بۆیه‌ وا، ناوی گوند و شارۆچکه‌نانی کوردستانی نه‌و سه‌رده‌مه‌ی ریزکردووه‌!

هه‌روه‌ها، « مینۆرسکی » له‌ باره‌ی دیالیکته‌کانی زمانی کوردیییه‌وه‌ ده‌لێ: (زمانی کوردیی به‌شکراوه‌ به‌ شتیه‌ زمانی زۆره‌وه‌ وه‌کوو:

1. شتیه‌ زمانی خواروو: له‌ « کرماشان و سه‌نه‌ندج ... هتد » پیکهاتووه‌.
2. شتیه‌ زمانی رۆژه‌لات: زمانی « سلیمانی و سابلاغ ».
3. شتیه‌ زمانی رۆژاویی: نه‌مه‌یان تا راده‌یه‌ک له‌ هه‌موو سه‌رانه‌ری کوردستاندا بلابوته‌وه‌.

کوردە رۆژەلاتییەکان و رۆژاواپیەکانیش، بە زمانەکیان ئەلێن: «کورمانجیی». لە سەر ئەوەشە، کە مایەتیەکانی تر بە شێوە زمانی رۆژەلاتیی ئەدوین. بەلام، لە ڕووی قسە پێکردن و فۆنیتیکەوه، پاکیان پاراستووه. وە لە نیشانەکانی جیاوازی شێوە زمانی رۆژاواپی و رۆژەلاتیدا، ئاوەلناوی تاکی قسەکەرە وەکوو «من ئەزانم» لە شێوە زمانی رۆژەلاتیدا ئەبێتە «ئەزانم»، لە شێوە زمانی رۆژەلاتیدا ئەم دوو ووشەیه هەر دووکیان ئاشکران، تەنانەت لە لایە کچوونی شیانیاندا لەگەڵ سلاقیاندا، کە ئەمانە هەموویان لە یەک ڕەگەزن. (85، 112، 84)

«میتنۆرسکی» لە سالی «1915» دا، یەکن لەو زانا رۆژەلاتناسە ئەکادیمیە بە ناویانگانی ڕووس بووه، باسی «جوگرافیا، میترو، ڕەگەز، چینه جیاوازیەکانی کۆمەڵ، کەسیتی کورد، زمان، وێژ، ئایین، خوڕەوشت، ژن و پێوەندی کوردیی بە گەلانی دیکەوه» کردووه. وەک زانایەکی لیتاتوو، سەرەتای لیتکۆلینەویەکی ئەکادیمی، بۆ ئەو باسە داناوه. بەلام، لەگەڵ هەموو ئەمانەشدا، هێندێ لە بیروپراکیان، ئەوڕۆ بە هەڵە دادەنرێن. جگە لەوەی دابەشکردنەکی بۆ زمانی کوردیی، ئەوڕۆ بە راست دانانرێ. چونکە، دیالێکتەکانی زمان، لە سەر بنچینەی ناوچەی جوگرافیا دابەش ناکرێن، بەلکۆ، لە بەر ڕۆشنایی جیاوازی نیتوان دیالێکتەکان، لە ڕووی «فۆنیتیک، گرامەر و ووشە لەیەک نەچووەکان» هەو دیاری دەکرێن.

د. «مارف خەزنەدار»، لە ڕوونکردنەویەکی کدا دەلێ: (بەشکردنی شێوە زمانەکانی کوردیی، لە سەر بناغەی جوگرافی شتیکی ڕوای پیکراو نییه. چونکە، بەو مەسەلەیه لای نەکردۆتەوه بە لای سروشتی شێوە زمانەکان و پەيوەندییان بە یەکتربووه. بێگومان. باری جوگرافی کار ئەکاتە سەر شێوە زمان، بەلام، جیای ناکاتەوه. (85، 112)

هەر وەها، «ئەلیکساندەر ژابا»ش، باسی دیالێکتەکانی زمانی کوردیی کردووه. بەلام، بەپێی خێڵە کوردییەکان و جێگەی دانیشتیان پۆلێنکردووه. ئەمەش، لە زۆر ڕووی زمانەوانییەوه، بە هەڵە دادەنرێ. هەر وەک پڕۆفیسۆر «خەزنەدار» دەلێ: (ئەو هوشی پەيوەندی بە ژاباوه هەبێ، ئەو لە سەر بناغەی هۆز و ئەو ناوچانەی تیا دانەنیشن جیا یکردوونەتەوه،

تهنانهت ئەو ناوچه جوگرافىيەكان و شارەكانى بەستوو بەو ھۆزانەوہ كە
تيا دانەنیشن، ئەمەش شتێكە دوورە لە راستییەوہ. »85، 112«

ھەر چەندە، « مینۆپسكى » پراژەيەكى گەورەي، پیتشكەش بە نەتەوہی
كورد كردووہ، لە كۆمەلگەي كوردەواریدا، زۆر ناوبانگی دەرکردووہ. بەلام،
لە راستیدا، لیتكۆلینەوہكەي لە سەر كورد، تەنیا وەك سەرەتایەك بە
كەلكدێ، ئەگینا بە پیتوانەي ئەو پۆ، زۆر ساكارانە نووسراوہ و گەلێ ھەلەي
تیداہ. جگە لەوہي، لە ھیتندێ بواردا، وەك زمان و ئایینی كورد، زۆر لە
باسەكانی خۆیدا قوول نەبۆتەوہ. لەوہ دەچت، ئەو ماوہیەي لە كوردستاندا
ژیایت، بایي ھیتندە نەبووبت، بە تەواری شارەزای ھەموو كونوقۆرنەكانی،
ژیانی كۆمەلگەي كوردەواری بووبت. لەگەڵ ئەوہشدا، ئەو لیتكۆلینەوہیە بۆ
ئەو سەردەمە، بە كاریكی گەلێ گرنگ دادەنرێ. ھەر چەندە، پیتش ئەو
سەردەمە و ھەر لەو سەردەمانەشدا، ھیتندێ لیتكۆلینەوہي دیکە كراوہ، لە
چا و لیتكۆلینەوہكەي « مینۆپسكى » دا، گەلێ دەولەمەندتر و بەپیتزەبووہ.
ھەروەھا، لە زۆریەي شۆینی ئەو بەرھەمەیدا، نووسینەكانی زیاتر لە
بیرەواری دەچت، وەك لەوہي لیتكۆلینەوہیەكی ئەكادییي بی!

بە لای منوہ، پسپۆ و زانا كوردەكانی خۆمان، گەلێ لەو پۆژەھلاتناس و
گەرۆكە بیانییانە، شارەزاتریبون، ھەر بۆ نمونە: زانایەكی وەك « توفیق
وہبی »، لەگەڵ ئەو پۆژەھلاتناسانەدا چۆن بەراوردەكەری؟! بۆیە، منیش
لەگەڵ د. « مارف خەزنەدار » دا دەلێم :

(كوردەكان خۆیان لیتكۆلینەوہي زۆریان كردووہ و خستەي تایبەتیان
پێكخستووہ بۆ جیاكردنەوہي شتێو زمانەكانی كوردیی و ئەو ناوچانەي
تیا بلاو بوونەتەوہ. خاوەنی شەرەفنامە لە رووی شتێو زمانەكانەوہ، زمانی
گەلێ كوردیی كردووہ بە چوار شتێو زمانی گەورەوہ كە ئەمانەن: كرمانجی،
لۆری، گۆرانی، زازا. ھەروەھا، زانای كورد توفیق وہبی، ئەم خستەيەي
فراوانكردووہ، ھەر شتێو زمانیک لەوہ شتێو زمانانەي بەشكردووہ، بۆ
شتێو زمانی پچووكتەر و ئەو ناوچانەشي دیاریكردووہ كە قسەي پێ ئەكەن.
بۆ نمونە شتێو زمانی كرمانجیی ژوو رووی كردووہ بە دوو بەشەوہ، سەروو و
خواروو، وە ھەر بۆ نمونەش ئەلێن شتێو زمانی كرمانجیی خواروو لای

توفیق وهبی، لهم ناوچانه دا بلاویوتهوه، « ههولیر، سلیمانی، مهاباد، سنه »، له کاتیکدا نهبین، مینۆرسکی شیوه زمانی سلیمانی و سابلاغیی کردوه به رۆژهلاتیی و شیوه زمانی سنه ی خستوته خواروو، له راستیشدا خۆی له شیوه زمانه کانی سلیمانی و سابلاغه - بهلام ژابا شیوه زمانی هۆزه کانی بلباس و زهرزی نهخاته ناو شیوه کانی سلیمانی و سابلاغهوه « موکری » له کاتیکدا لهم دوو شیوه زمانه له شیوه زمانی کرمانجیی ژووروون، 85، 112، 86.

وا بزانم، لهم مشتته چکۆلهیهی، له سهر دید و بۆچونه کانی « مینۆرسکی و ژابا » هینامانهوه، نمونه ی خهرواریکی دید و بۆچونه ههله کانیان بی، گهر له گه له دید و بۆچونی زانا کورده کانی خوماندا، بهراوردیانکهین! نیمه لیتهدا، ههولدههین، به پیتی باری سهرنجی زانا و شاره زاکانی زمانی کوردیی، دوو شیوه دابهشکردنی جیاواز بۆ دیالیکته کانی پیش چاوخهین.

1. دابهشکردنی دیالیکتهکان، له بهر رۆشنایی جیاوازییه کانی نێوانیاندا: ناشکرایه، زمانی کوردیی، وهک ههموو زمانیککی دیکه ی نهتهوه کانی لهم جیهانه، له چهند دیالیکتیکی جۆربهجۆر پیکهاتوه. ههر چهنده، هیتندی نووسهر و لیکۆلهر، به پینج دیالیکتی جیاوازی دادهنن، بهلام، له راستیدا، زۆریه ی شاره زایان له سهر نهوه ریککهوتوون، زمانی کوردیی، له چوار دیالیکتی سهرهکی پیکهاتوه.

نهوه ی تا ئیسته پیمانگه یشتوه، نهوه مان بۆ دهسهلمینتی: یهکه م کهسی له ناو کوردهدا، زمانی کوردیی به سهر دیالیکتهکانیدا دابهشکردبی، میر «شهرهفخانی بهدلیسی» بووه. شهرهفخان چوارسه ده له مهوهر، له شاکاره به نرخه کهیدا «شهرهفنامه»، زمانی کوردیی به سهر چوار دیالیکتی وهک (کرمانج، لور، کهلهور و گۆزاند) دابهشکردوه (29، 62)، لهم دابهشکردنه ی «شهرهفخان»، وهک بنچینه و سهرهتایهکی گرنک وابوو، له دوااییدا، زۆریه ی شاره زایانی زمانی کوردیی، کهلکیان لی وهگرتهوه. «توفیق وهبی»، زمانی کوردیی به سهر چهند دیالیکت و خواردیالیکتیکیدا دابهشدهکا. به پڕوا، «وهبی»، زمانی کوردیی لهم دیالیکته سهرهکیانه ی خوارهوه پیکهاتوه:

1. کرمانجی :

A - کرمانجی ژووروو : لهم لقانه پیکهاتوو « بادینایی، بۆتانی، ناستیانی، ههکاری و بایهزیدی ».

B - کرمانجی خواروو: لقهکانیشی ئەمانەن « موکری، مهابادی، سۆرانی، ههولتیری، سوله‌یانی، سوله‌یانی و کهرکوک، سنه‌یی و ئه‌رده‌لانی ».

2. لوری : « به‌ختیاری، له‌ک، فەیلی، که‌له‌وو و مامه‌سنه‌یی ».

3. گۆران : « باجه‌لانی، کاکه‌یی، زه‌نگنه‌یی، هه‌ورامانی ».

4. زازایی. « 115، 58، 116 »

هه‌لبه‌ته، ئەم دابه‌شکردنه، تا ئەندازه‌یه‌کی زۆر، بۆ ئەو سه‌رده‌مه زۆر راستبوه. به‌لام، وا بزانی، ئەو‌و هیندی له‌و لقه‌دیالیکتانه، به‌تواوی له‌یه‌کدی نزیکبونه‌ته‌وه. له‌به‌رئەوه، ژماره‌کانیان که‌مه‌بنه‌وه. بۆ نمونه: له‌به‌شه‌دیالیکتی کرمانجی خواروودا، هه‌ر دوو لقه‌دیالیکتی « موکری و مهابادی » یا لقه‌دیالیکته‌کانی « سوله‌یانی، سوله‌یانی و که‌رکوک » و « سنه‌یی و ئه‌رده‌لانی »، جیاوازییه‌کی ئه‌وتۆیان له‌نیواندا نه‌ماوه.

« محهمه‌د ئەمین زه‌کی » ده‌لتی: (شاراوه‌ش نییه، دیالیکته‌ کوردیه‌کان چهند به‌شیکن: له‌وانه به‌شی هه‌ره گه‌وره‌یان له‌ دیالیکتی کرمانجی پیکهاتوو. به‌پیتی باوه‌ری په‌رتووکی « شه‌ره‌فنامه »، گه‌لی کورد به‌سه‌ر چوار به‌شدا دابه‌شه‌کړی: کرمانج، لور، که‌له‌وو و گۆران.) « 316، 97 » ماموستا « خال »، زمانی کوردی به‌سه‌ر چوار دیالیکتدا دابه‌شه‌کا:

1. زازا.

2. کرمانجی ده‌سته‌چه‌پ « شمالی » که « بۆتانی » و « بادینانی » و « هه‌کاری » و « بایزیدی » و « شه‌مدینانی » به‌.

3. کرمانجی ده‌سته‌راست که « سۆرانی » و « بابانی » و « موکریان » و « ئه‌رده‌لانی » و « که‌له‌وری » و « گۆزانی » به‌.

4. لوری که « به‌ختیاری » و « له‌کی » و « فەیلی » به‌. « 26، 102 »

به‌لام، ئەم دابه‌شکردنه، زۆر راست نییه. چونکه، جگه له‌وهی، « سۆرانی و بابانی »، کاتی خۆی، ناوی دوو می‌رنشینی گه‌وره‌ی کوردی بوون،

یه که میان: له ناوچه‌ی سوله‌یمانیی و دوو‌میشیان: له ناوچه‌ی ره‌واندوز بوون، ئیسته لقه‌دیالیکتی سوله‌یمانی جیگر تونه‌ته‌وه، هەر دوو‌کیشیان، نزیکه‌ی هەر یه‌ک شق. «که‌له‌ورپی» له ژیر دیالیکتی لووریدا پۆلینده‌کری و به‌شێ له کرمانجیی ده‌سه‌راست پێک ناھێتی. هه‌روه‌ها، دیالیکتی «گۆزانیی» دیالیکتیکی سه‌ربه‌خۆیه و به‌شێ له دیالیکتی کرمانجیی ده‌سه‌راست پێک ناھێتی.

د. «عیززه‌دین مسته‌فا ره‌سول»، ده‌لتی: زمانی کوردیی (چار دیالیکتی گه‌وره‌ی هه‌یه و نه‌و دیالیکتانه‌ش چهند لقیکی لی ئه‌بێته‌وه). «11,69» هه‌روه‌ها، د. «جهمال نه‌به‌ز»یش، زمانی کوردیی به‌ سه‌ر دوو شیوه‌ی بنچینه‌یی (کرمانجیی ژوو‌رو و کرمانجیی نیوه‌راست) و دوو شیوه‌ی لاتهنیشتدا (کرمانجیی ژێرو و کۆمه‌له‌ شیوه‌ی گۆزانیی - زازایی) دابه‌شکردوه، هەر یه‌کێ له‌م دیالیکتانه‌ش، به‌ سه‌ر چهن زاراوه‌یه‌کی تایبه‌تیدا دابه‌شده‌کاته‌وه. «22,23» به‌لام، له‌سالی «1957» دا و له‌ په‌رتووکی «خۆنده‌واری به‌ زمانی کوردی»، «ده‌باره‌ی شیوه‌کانی زمانی کوردیی ده‌لتی: (له‌ کوردیدا چار شیوه‌ی بنچینه‌یی هه‌یه: گۆزانیی و کرمانجیی و لوورپی و زازایی، کرمانجییش دوو چه‌شنه: کرمانجیی باکوور و کرمانجیی خواروو، ئه‌م شیوانه‌ش جیا‌وازیان له‌گه‌ل یه‌کتر به‌ جۆریکه‌ هه‌ندێ جار دوو کورد ژۆر به‌ زه‌حمه‌ت له‌ یه‌ک نه‌گه‌ن). «5,26» هه‌روه‌ها، له‌ سالی «1976» دا، وانا دوا‌ی نۆزده‌ سال، بیرو‌رای خۆی ده‌گۆژی و زمانی کوردیی، به‌ سه‌ر دوو شیوه‌ی بنچینه‌یی و دوو شیوه‌ی لاتهنیشتدا دابه‌شده‌کا. هەر چه‌نده، پا‌شتر ده‌لتی: (مه‌به‌ستیشم له‌م دابه‌شکردنه‌ به‌م جۆره، که‌م‌کردنه‌وی نرخ و بایه‌خی نه‌و شیوانه‌ نییه‌ که‌ به‌ لاتهنیشتیان داده‌نێم. به‌لکوو مه‌به‌ستم له‌ شیوه‌ بنچینه‌یی یه‌کان نه‌و شیوانه‌یه‌ که‌ نه‌م‌رۆ بوونه‌ته‌ زمانی نه‌هه‌یی و شیوه‌ لاتهنیشته‌کانیش نه‌وانه‌ن که‌ ده‌میکه‌ نه‌و ده‌وره‌ نابین. «21,23» به‌لام، له‌ هه‌مان کاتدا، ئه‌م دابه‌شکردنه‌ له‌گه‌ل نه‌و دابه‌شکردنه‌ی پێش‌وودا، جیا‌وازییه‌کی گه‌وره‌ی هه‌یه. چونکه، له‌ یه‌که‌مدا، چوار دیالیکت به‌دیده‌که‌ین، کرمانجیی باکوور و خوارووی هەر به‌ یه‌ک دیالیکت داناهه و هەر به‌شیکیشیان وه‌ک لقه‌دیالیکتی ده‌رده‌که‌وی.

که چی، له دووه میاندا، هر دوو به شه کرمانجییه که ی، به دوو دیالیکتی جیاواز داناوه و به کرمانجیی ژووروو و کرمانجیی نیوه راست ناویردوون. ههروه ها، له دابه شکردنی یه که مدا، دیالیکتی لوورپی به کارهیتاوه، که چی، له دابه شکردنی دووه مدا، به دیالیکتی کرمانجیی ژیتروو ناوی بردووه و به سهر چهن لقه دیالیکتیکی دیکه دا دابه شیکردوونه ته وه، که له دابه شکردنی یه که مدا، په نجه ی بۆ دابه شکردنی خواردیالیکته کان نه بردووه. پاشان، له دابه شکردنی یه که مدا، ههر دوو دیالیکتی گۆرانیی و زازایی لیکه ی جیاگردوونه ته وه و به دوو دیالیکتی سه ره خۆی داناون. که چی، له دابه شکردنی دووه مدا، له ژیر کوومه له شتوه ی « گۆرانیی - زازایی » دا پۆلینیکردوون. دیاره، له دابه شکردنی یه که مدا، که لکی له دابه شکردنه که ی شاد په وان « توفیق وه هیبی » وه رگرتوه، به لام، پاشان باوه پی خۆی گۆپوه و دابه شکردنی دووه می به لاهه په سه ندتر بووه.

د. « که مال فواد »، له گوتاریکدا ده یاره ی دیالیکت و زمانی نووسین، دیالیکته کانی زمانی کوردیی، به سهر چوار جوردا دابه شکردووه :

(1. کرمانجیی سه روو 2. کرمانجیی خواروو 3. کوردیی باشووری 4. گۆرانی و زازا.) « 24، 89 » لیره دا ده بینن، ههر دوو دیالیکتی « گۆران و زازا » ی، به یهک دیالیکت داناوه. ههروه ها، دیالیکتی گۆرانی، به سهر چهند لقه دیالیکتیکی وهک (هه ورامیی، که نۆله یی باجه لانیی، که هواره یی) دا دابه شکردووه. « 26، 89 »

هه لبه ته، ههر دوو دیالیکتی « گۆران و زازا »، ههر چهنده، له پووی جوگرافیاوه له یه کدییه وه دوورین، به لام، له پووی سه ره تاکانی زمانه وانیه وه، له یه کدییه وه نزیکن. بۆیه، هیتندی شاره از و پسپۆر، نه و دوو دیالیکته به یهک دیالیکت داده نیتن. ههر وهک « زوییحی » یش ده لتی: (له مه لبه ندی له هجه ی باکووری و ناوه ندیی زمانی کوردییدا، دوو دوورگه ی زمانی همن، که سه ره پای دووری له یه کتر، پیاو به هاسانیی ده توانی بلتی، له نه سلا یه کن، نه ویش « زازایی » یه له باکوور و « گۆرانیی » یه له « ناوه ندییدا »، نه مه ی ناخریان، زیاتر به « هه ورامیی » ناوی ده رکردووه، چونکه، که وه ره ترین ناوچه یه کی تیییدا په واجی هه یه

«هه‌ورامان» ه، بێ‌جگه له‌وه‌ی له «پێ‌ژاو» و «که‌نه‌ووله» و له‌ ناو عه‌شیره‌تی «باجه‌لان» و «زه‌نگنه» و «شه‌به‌ک» یش قسه‌ی پێ ده‌کری، زازاییش له «پل‌وو»، «کۆر» و «چه‌به‌خچوور» له‌ بره‌ودایه. من له‌ سه‌ر ئهم دوو بن له‌هجه‌یه، تا راده‌یه‌ک گه‌یشتوومه‌ته هه‌ندێ ئه‌نجام و گومانم له‌وه‌دا نییه، که «کوریدی» ن، به‌لام، چونکه لی‌کۆ‌لینه‌وه‌که‌م به‌ لای خۆشه‌وه هه‌شتا کالو‌کرچه، وازم له‌وه هه‌تا که له‌م سه‌ره‌تایه‌دا به‌لا‌ویه‌که‌مه‌وه و هه‌لیده‌گرم بۆ مه‌یدانی‌کی تر. (55, 70)

مامۆستا «مه‌ردوخ»، زمانی کوردیی به‌ سه‌ر چوار دیالیکتی سه‌ره‌کیدا دابه‌شده‌کا و ده‌لتی: (زمانی کوردیی ئه‌م‌ڕۆ له‌ چوار شتیه‌ زمان پێ‌ک‌دێ «کرمانج، گۆران، لۆر، که‌له‌ور» و هه‌ر یه‌کێ له‌ مانه‌ بوون به‌ چهن به‌شێکی تروه‌ که‌ شتیه‌یان له‌ یه‌ک جیا‌وازه. (84, 106)

«فواد حه‌مه‌ خورشید»، هه‌ورامانی به‌ یه‌کێ له‌ لقه‌ دیالیکتی گۆران داناوه و ده‌لتی: «زاری گۆران ده‌کری به‌ چوار به‌شه‌وه، گۆزانی ئه‌سلی، هه‌ورامانی، باجه‌لانی، زازایی...» (634-612, 75)

«تایه‌ر سادق»، دیالیکته‌کانی زمانی کوردیی، به‌ سێ دیالیکت داده‌نی، {1. زازا. 2. لۆری (به‌ختیاریی، له‌کیی، فه‌یلیی، پۆ‌ژه‌یانیی). 3. کرمانجیی «کرمانجیی سه‌روو» (بۆ‌تانیی، بادینانیی، هه‌کاریی، بایه‌زیدی، شه‌مدینانیی) و «کرمانجیی خوارو» (سۆزانیی، موکریانیی، ئه‌رده‌لانیی، که‌له‌وریی، گۆزانیی). «92, 63» هه‌ر چه‌نده، ئهم نووسه‌ره‌ لی‌ته‌دا، له‌ سه‌ر پێ‌و‌شوتنی دابه‌ش‌کردنه‌که‌ی مامۆستا «خال» پۆ‌ش‌تووه. به‌لام، له‌ راستیدا ئهم دابه‌ش‌کردنه‌ راست نییه، چونکه، له‌ دیالیکتی لۆریدا، په‌نجه‌ی بۆ «که‌له‌ور و مامه‌سه‌نیی» را نه‌کێشاوه. له‌ کرمانجیی سه‌روودا، باسی «ناشتیانیی» نه‌کردوه، به‌ل‌کو، «شه‌مدینانیی» زیاده‌کردوه. «که‌له‌وریی» سه‌ر به‌ کرمانجیی خوارو نییه، به‌ل‌کو، سه‌ر به‌ دیالیکتی «لۆری» ه. هه‌روه‌ها، «گۆزانیی» ش دیالیکتیکی سه‌ربه‌خۆیه و له‌ ژێر به‌شه‌ دیالیکتی کرمانجیی خواروودا پۆ‌لێن نا‌کری. جگه له‌وه‌ی، باسی هه‌ندێ لقه‌ دیالیکتی وه‌ک «مه‌هابادیی، هه‌ولێریی و سه‌له‌یانیی» نه‌کردوه.

2. دابه‌شکردنی دیالیکته‌کان به‌پیتی فاکته‌ری جوگرافیای کوردستان :
 هەر وهک چۆن، هیندی شاره‌زا و زمانزان، زمانی کوردیی، به‌پیتی
 ده‌ستوره‌کانی زمان دابه‌شده‌کەن، هه‌روه‌ها، هیندیکی دیکه له شاره‌زایان،
 به‌پیتی سنووری ناوچه‌ی جوگرافیا و ژبانی کورد، زمانی کوردیی
 دابه‌شده‌کەن. ده‌توانین، لێره‌دا چەند نمونه‌یه‌ک بپێشینه‌وه:

« محهمەد ئەمین زەکی »، دیالیکته‌کان به‌پیتی ناوچه و مه‌لبه‌نده‌کانی
 کوردستان، به‌ سەر دوو ده‌سته‌دا دابه‌شده‌کا:

(کرمانجیی پۆژه‌لاتیی، ئەم کۆمه‌له له وولاتی « موکریان » و له نیو
 خێله‌کانی حه‌وزی دیجله‌ بلاویۆته‌وه. واته، ئەو ناوچه‌یه‌ی له نیوان زتی
 خواروو و رووباری ئەدهم و دامینه‌کانی رووباری سیروان هه‌لکه‌وتوه.
 ئەم کۆمه‌له، دیالیکتیکی روون و پاراوه، له ووشه‌و و پراڤه‌کردندا زۆر
 ده‌وله‌مهنده.

کرمانجیی پۆژاوا‌یی، ئەم کۆمه‌له بنه‌چه‌ی زمانی کرمانجیی، له‌گه‌ڵ هیندی
 گۆڤانکاری ناوچه‌یی به‌ سه‌رده‌اتوه. کورده‌کانی « دیاریه‌کر، ماردین،
 بۆتان، بادینان، هه‌کاری، ورمی، ئه‌رزپۆم، مه‌ریوان، ناوچه کوردیه‌یه‌کانی
 ئەنادۆڵ و هه‌رمی خۆراسان ». جگه له « کرمانجیی باشووری پۆژاوا -
 وهک: دیالیکته‌کانی کورده‌کانی یه‌ریقان، بارۆکلی له چیاکانی ئارات،
 کورده‌کانی وولاتی ئه‌رزپۆم و بایه‌زید، ناوچه‌ی ورمی، هه‌کاری و
 شه‌مدینان، ناوچه‌ی بادینان و بۆتان، ناوچه‌ی تورعابدین، ماردین و
 دیاریه‌کر و ناوچه‌ی باکووری سووریا » به‌م دیالیکته ده‌په‌یشن. (318، 97)
 پروفیسۆر « قه‌ناتی کوردۆ »، به‌ شێوه‌یه‌کی هه‌ره‌مه‌کی، ناوچه‌کانی
 کوردستانی مه‌زن، به‌ سەر دیالیکته‌کاندا دابه‌شده‌کا و ده‌لتی: (کورده‌کانی
 تورکیا له ده‌قه‌ری دیاریه‌کر، ماردین، هه‌کاری، به‌دلیس، مو‌ش، وان،
 ئه‌رزپۆم، دوگو، بایه‌زید، ئه‌رنجیان و خه‌ریوت، کورده‌کانی ئییران له
 ده‌قه‌ری خۆراسان و ده‌قه‌ری پۆژاوا‌ی گۆلی ورمی، کورده‌کانی عێراق له
 ده‌قه‌ری موسڵ، ناکی، زاخۆ، ئامیدی، ده‌وک و چیا‌ی شه‌نگاره به
 کرمانجیی ئاخفتنه‌کەن. هه‌روه‌ها، کورده‌کانی یه‌کیته‌ی سو‌قیه‌تیش، هه‌ر به
 کرمانجیی قسه‌ده‌کەن. به‌لام، کوردی ده‌رسیم به‌ زازایی ده‌په‌یشن و زاراوه‌ی

کرمانجی‌ش باش ده‌زانی. به‌لام، کورده‌کانی ئێران له ده‌قهری مه‌باد، سه‌قز، بۆکان، بانه، سنه، کورده‌کانی عێراق له ره‌واندز، هه‌ولێر، سوله‌یمانی، که‌رکووک و نه‌و ناوانه به زاراوه‌ی سۆرانیی ده‌ناختن. (36-35,81)

به‌پیتی سنووری جوگرافیا و رامیاری، «زوبێر بیلال ئیسماعیل» نه‌و کۆمه‌له‌ دیالیکته، به‌ سه‌ر دوو ده‌سته‌دا دابه‌شده‌کا :

1. کۆمه‌لی ژوو‌روو «کرمانجیی» : کورده‌کانی تورکیا، جگه‌ له‌ کورده‌کانی ده‌رسیم، که‌ به‌ زازایی ده‌دوین، پارتزگای دهۆک، ناوچه‌ کوردییه‌کانی موسل و به‌شی له‌ ئێران و کوردی سووریا پیتی ده‌دوین.

2. کۆمه‌لی خواروو - ژێروو «سۆرانی» : کورده‌کانی خوارووی پۆژه‌لاتی کوردستان، هه‌ولێر، سوله‌یمانی، که‌رکووک، کوردستانی ئێران پیتی ده‌دوین. (116,58 - 117)

«هه‌ورامانی»، دیالیکته‌کان، به‌ سه‌ر سی ده‌سته‌دا دابه‌شده‌کا :

1. شێوه‌ی کرمانجیی ژوو‌روو یا سه‌روو، که‌ ئیستا حالی حازر و به‌ شێوه‌ی هه‌له - هه‌له‌یه‌کی باو - نیوی بادینانی وه‌رگرتوه‌.

2. شێوه‌ی کرمانجیی نیوه‌راست، که‌ به‌ شێوه‌یه‌کی هه‌له‌ زاراوه‌ی «سۆرانی» وه‌رگرتوه‌.

3. شێوه‌ی کرمانجیی خواروو، یاخود به‌ شێوه‌یه‌کی هه‌له‌ «گۆران» ی پیتی ده‌لێن.

ناوچه‌کانی: دیاربهرک و به‌دلیس و ماردین و بۆتان و هه‌کاری و ئاکره و شێخان و پارتزگای دهۆک سه‌ریاکی به‌ زمانی کوردیی بادیناییی گفتوگۆده‌که‌ن. ناوچه‌کانی موکریان و سۆران و پارتزگای سلێمانیی و که‌رکووک به‌ زمانی کوردیی «سۆرانی» گفتوگۆده‌که‌ن. ناوچه‌ی هه‌له‌بجه و هه‌ورامانی عێراق و هه‌ورامانی ئێران و له‌ نیوان کرماشان و سنه و پێنجوین به‌ره‌و خواروو «کوردستانی خواروو» به‌ زمانی کوردیی «گۆران» گفتوگۆده‌که‌ن.

دیاره‌ هه‌ر یه‌کێ له‌و شێوانه، وه‌چه‌دیالیکتی که‌ی لێ ده‌بێته‌وه، به‌ نێسه‌ت زاری «گسۆران» وه‌ ده‌توانین، بیه‌که‌ین به‌ چه‌ند وه‌چه‌زاریکی که‌وه: هه‌ورامانی، لوپی، باجه‌لانی، زازایی.

زاری هه‌ورامانیی، خه‌لکی ناوچه‌کانی هه‌ورامان که که‌وتۆته سه‌رووی ناوی سیروانه‌وه، لای پۆژاواي: هیتلی نیتوان هه‌له‌بجه پیتنجوینه‌وه، لای پۆژه‌لاتی: «سنه و کرماشان» وه‌گفتوگۆی پت ده‌که‌ن. زاری لویی ناوچه‌ی لورستانی که‌وره و پچووکی گرتۆته‌وه، واته: پتگی خانە‌قین کرماشان که‌وتۆته لای سه‌روویه‌وه و خواروه‌که‌شی به‌دریژی خاکی کوردستان درێژۆته‌وه. زاری «زا‌زا» که‌تۆته ناوچه‌ی ده‌رسیم، که که‌وتۆته نیتوان دوو لقه پرووباری مرادسوو و فوراتسوو تاوه‌کسوو جتگی به‌یه‌که‌گه‌شتنیان له‌خوارووی شاخی «شیرداخ» وه‌.

زاری باجه‌لانیی، زه‌نگنه و شه‌به‌ک ده‌گرتۆته‌وه، له‌لای پۆژه‌لاتی مووسله‌وه له‌شاره‌کانی بازوایه‌وه درێژبووه‌ته‌وه و پڕۆبلا‌بوونه‌وه به‌ره‌و خواروو ژوورووی ناوچه‌ی هه‌مدانیه، تا ده‌گاته ناوچه‌ی تاله‌بان و زه‌نگنه به‌ره‌و قۆره‌توو و هۆپین و شتخان. «68، 100 - 69» به‌باوه‌ری من، ئه‌م دابه‌شکردنه‌ی «هه‌ورامانیی» راست نییه. چونکه، له‌لایه‌که‌وه دیالیکته‌کانی به‌سێ دیالیکت داناوه، له‌کاتی‌که‌دا زۆریه‌ی زۆری شاره‌زایانی زمانی کوردیی، له‌سه‌ر ئه‌وه پتکه‌وتوو، زمانی کوردیی له‌چوار دیالیکت پتکه‌هاتۆه. له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، پزکردنی دیالیکت و به‌شه‌دیالیکته‌کان، له‌جتگی خۆیدا نییه، سه‌ر له‌خۆنهر ده‌شتیوتن. چونکه، هه‌موو جۆره‌کانی له‌ژێر ناوی کرمانجیدا نووسیوه. هه‌روه‌ها، کرمانجیی نێوه‌راست و خوارووی به‌دوو دیالیکتی جیاوا‌ز داناوه، که له‌راستیدا، هه‌ر دووکیان هه‌ر یه‌ک واتایان هه‌یه، دوو ناوی جیاوا‌زن و بۆ یه‌ک مه‌به‌ست به‌کار‌دێنن. لی‌ره‌دا ده‌مه‌وئ، شتی پروونکه‌مه‌وه، ئه‌وش ئه‌وه‌یه، بۆ سنووری جوگرافیای دیالیکته‌کان، هه‌ر نووسه‌ری به‌ئاره‌زووی خۆی، زاراوه‌یه‌کی دیاریکراو به‌کار‌دێنن. زۆریه‌ی کورده‌کانی پۆژه‌لات، له‌فارسه‌کانه‌وه فێربوون، زاراوه‌ی «شمال» ی عه‌ره‌بیی به‌کار‌دێنن. به‌لام، له‌زمانی کوردیدا، «ژووروو، سه‌روو و باکوور» هه‌ر یه‌ک واتایان هه‌یه. هه‌روه‌ها، «نێوه‌راست، ناوه‌راست، ناوه‌ندیی، نێوه‌ندیی»، هه‌ر یه‌ک شته‌ و «وسط» ی عه‌ره‌بیی ده‌گرتۆته‌وه. «ژێروو، خواروو و باشوور» یش به‌واتای «جنوب» دێ.

باوه‌ر ناکهم، دیالیکتی گۆران به کرمانجیی خواروو دابنرئ. به‌لکوو، خۆی بو خۆی به دیالیکتیکی سه‌ربه‌خۆ دهرمیررئ و کرمانجیی خواروو یا نیه‌ر است شتیکی دیکه‌یه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، دیالیکتی گۆرانی به سه‌ر چه‌ن به‌شه‌دیالیکتیکدا دابه‌شکردوه، له‌ راستیدا، ئه‌مه هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه. چونکه، «لورپی و زازا» ی به به‌شه‌دیالیکتی گۆران داناوه، له‌ کاتیکدا، ههر دووکیان به دوو دیالیکتی سه‌ربه‌خۆ داده‌نرئن، هه‌روه‌ها، به هه‌یج شیه‌یه، باسی ههر دوو به‌شه‌دیالیکتی «کاکه‌یی و زه‌نگه‌نه‌یی» نه‌کردوه. جگه له‌وه‌ی، گهر به‌گه‌ریه‌ی دابه‌شکردنی فاکته‌ری جوگرافیا، سه‌رنجی له‌ بو‌چونه‌کانی بده‌ین، ئه‌وا ده‌بینن: لورپی، زازایی و هه‌ورامانی، ههر یه‌که‌یان له ناوچه‌یه‌کی دوور له یه‌کدییه‌وه هه‌لکه‌وتوون، وه‌ک خۆی له باسه‌که‌یدا، ئاماژه‌ی بو‌کردوون. هه‌روه‌ها، ده‌لئ:

(زاری باجه‌لان، زه‌نگنه و شه‌به‌ک ده‌گرته‌وه) «69, 100» ئه‌وه له کاتیکدا، «باجه‌لانی و زه‌نگنه»، ههر دووکیان به دوو به‌شه‌دیالیکتی گۆران دهرمیررئن، نه‌ک زه‌نگنه به یه‌کی له خوار به‌شه‌دیالیکتی باجه‌لانی دابنرئ. هه‌روه‌ها، «شه‌به‌ک» یش زۆر له هه‌ورامیه‌وه نزیکه و ده‌توانین، به به‌شه‌دیالیکتیکی گۆرانی دابنن.

لیه‌ده‌دا، زۆر جیتی خۆیه‌تی، گهر به‌پیتی ئه‌و ناوچانه‌ی کوردی تیدا ده‌ژی، نه‌خشه‌ی دیالیکته‌کان دیاریکه‌ین. هه‌لبه‌ته، ئه‌و کوردانه‌ی به به‌شه‌دیالیکتی هه‌ورامیی ده‌په‌یئن، له چاو ئه‌و کوردانه‌ی به به‌شه‌دیالیکته‌کانی وه‌ک «باجه‌لانی، کاکه‌یی و زه‌نگه‌نی» ده‌دوئن، گه‌لئ زۆرترن. ههر بۆیه، ئه‌م دیالیکته هه‌ندێ جار به دیالیکتی هه‌ورامیی ناوی پۆشستوه. هۆکه‌شی ئه‌وه‌یه، خه‌لکیکی زۆر، به‌لام، په‌رشویلاو له ناوچه‌یه‌کی گه‌وره و پانویه‌ریندا قسه‌ی پێ ده‌که‌ن. چونکه، فاکته‌ری جوگرافیا و تو‌یوگرافیا‌ی زه‌وی ناوچه‌که، کاریکی وای کردوه، تا به‌و شیه‌یه له یه‌کدی دابنن. به شیه‌یه‌کی گشتیی، ناوچه‌کانی هه‌ورامانی «له‌وئن، دزلی، ته‌خت، جوانرۆ، که‌ندۆله و ...»، به ناوچه‌یه‌کی زۆر سه‌خت و شاخاویی داده‌نرئن. لووتکه‌ی چیاکان گه‌لئ تیژ و به‌رزن، ده‌لئیی شه‌ر له‌گه‌ل ئاسماندا ده‌که‌ن. رێگه‌کان پێچاو‌پێچ و به تاشه‌به‌ردی گه‌وره

دهوره دراون، ژماره يه کي زؤر نه شکه وتی لتيه، چهندين جؤر گيانله بهر و
 دپنده ي کيتوبی لي دهری، به ده يان چه می گه وره و گچکه، دؤلی قوول و
 مهندي پر له چالوجؤلی تپدايه، به دارستاني چر و داری بهر دار
 رازاوه ته وه. به کورتیی، بووکی «هه ورامان» هينده جوانه، ههر ده لتي
 يه زدانی گه وره، به هه شته که ی خوی، لهو بستؤکه ی کوردستاندا
 دروسکردوه، ناوچه که هينده سخت و چروپره، کهم کهس ده توانی، به
 ناسانی شاره زايی.

مه گهر ههر بليمه تیکی وهک «گؤران» توانیبیتی، به کامیرای چاوی
 تیری، وینه يه کي فؤتؤگرافی «هه ورامان» ی بو گرتبین، کاتی ده لتي :
 کۆمه له شاخیک سخت و گهر دنکهش،
 ناسمانی شینی گرتوته باو هس،

سه رپوشی لووتکه ی به فیری زؤر سپی،
 به دارستان رهش ناو دؤلی کپی ...
 جؤکه ی ناوه کان تیا یا قه تیس ماو :
 ههر نه رۆن ناکهن پیتی شاخ ته و او.

هاواروهازی که فچه رتی چه م
 بۆ ته نیایی شهو لایه لایه ی خه م!
 تووله رتی باریک، تووناو توون پشکن
 رپیوار نه خاته نه ندیشه ی بی بن ...
 ناو ریکا ته قته ق، لاری بهردی زل
 که هیشتا گهر دوون پتی نه داوه تل!
 گا سه ره و ژووره، گا سه ره و خوا ره

تالی و شیرینی دنیای رپیواره! ... «128-127، 46»

له بهر نه وه، له لایه که وه دانیش تووانی نهو ناوچانه، دوور له یه کدی وه ده ژین
 و بهو ناوچانه دا بلا و بوونه ته وه. له لایه کي دیکه شه وه، نه م به شه دیالیکته ی
 ههر له کۆنه وه تا نه ورۆ، به باشتترین شیوه پاراستوه و به خاوتینی
 ماوه ته وه. بۆیه، هۆنه ریکی وهک «قانع» گوتویه تی:
 کتیبی زه ده شت، که ناو یستایه

وهك باقى كتيب خهلاتى خوايه
 به زمان هه ورامى هاته سهر به شهر
 يانى هاى زهردهشت بووى به پيغه مبه
 تا دهوړه خوى بوو، وهك باقى دينان
 به لام نه سخ بوو، نه ویش به قورئان
 « ماريغت » و « پير » و تهى شالياره
 كه به « پير شاليار » له گشت دياره
 شاخى هه ورامان هه چنده په نجه روم
 زور چاك بزانه كه مه منونى توم
 چونكه پاراست تو نهو زمانه
 تيكه لت نه كرد، له گهل ينگانه
 نه روم، نه عه جهم، نه توركى تاتار
 نه رووس، نه ژاپون، نه دس ئيستيعمار
 نه هاتنه ناووت، سهر به خورايى
 بولاوه كانت، تو پشت و په ناي
 ئسته نازانم، بوجى بى رهنكى؟
 دوور بى له گيانت، بوجى دلته نكى؟ « 402,77 »

له بهر نه وه، گهر نه خشهى كوڼى ناوچه كانى هه ورامان، به پيى نهو ناواندى،
 هر يه كى لهو ناوچانه هه يانبوه، ده سنيشانكه ين، ده بينين، بهم جوړه
 خواره وه دابه شكر اوه :

1. هه ورامانى عيراق : كه به شيكه له هه ورامانى لهون و هم دتيانه
 ده گرتنه وه. بياره، ته وپله، به لڅه خواروو، به لڅه سهر وو، سوسه كان،
 پالانيان، هاوار، تاويزه، دهره قهيسهر، خهريانى، هانه نه وتى، نارنجله،
 گولپ، دهرگاشتيخان، سهرگهت، هانه ودننى، دهره ومه رپى، نه حماوا، زه لم،
 كه چينه، باخه كوڼ، خارگيلان، بنجه و دره ي.

2. هه ورامانى لهونى ئيران: نه و سوده، هانه گهرمه له، كه ينه بيدرواز،
 ته شار، شهركان، زه زليه، نو دشه، نه روى، دهره وهه جيجيا، هه جيج،
 نه سپه رپز، داريان، وړا، كه به دهره، دهر بهر، هيروى، به لمه بزان، سشه،

گراثه، خانه‌گا، پاوه، نوریاو، دووريسان، دهره‌به‌يان، بنده‌ره، نۆسه.
3. هه‌ورامانی دۆلی: دۆلی، دهره‌وکی، باراماوا، قه‌لاگا، قه‌لاجی،
ده‌مه‌یه‌وه، زه‌لکه، دهره‌ناجی.

4. هه‌ورامان و ته‌ختی هه‌ورامان: «شار»، پوووه‌ری، که‌مالا، وه‌سییا،
بته‌ر، سه‌روپییری «پیرشالیار»، سلینه، کراویه‌دۆله، که‌لجی، نوین،
ناوه.

5. هه‌ورامانی په‌زاو: په‌زاو، که‌پاوا، سه‌ولاوا، دووپوووه، ژپوار، پوواری،
ده‌ل، ده‌له‌مه‌رز، کورده‌کا، سه‌رومال، گالیاوا، سووره‌تفی، ده‌گاگا، مازبین،
بۆزیده‌ر، به‌رقسوپو، وێژنه‌نان، چه‌شمیده‌ر، نه‌سه‌نار، ئارنان، پایگه‌لان،
نگل، میانه، تفلیه، نه‌حه‌مدئاوا، مه‌حمودئاوا، نازاوا، تخان، هه‌نجمه،
هه‌زارخانی، گلیه، بته‌ره، سوورکه‌ول، نزلزان، بیتسران، نه‌وتیه‌نک،
پالنگان، که‌نوله «وا له‌ میانه‌ی کرماشان و سه‌ - پتگی هه‌مه‌دان - له‌و
لای «سونگور» وه. نزیکه‌ی سه‌د کم، له‌ پتگی تاقه‌وسانه‌وه دووره.»
70-69, 100

«زوبیتی»، به‌پیتی مه‌لبه‌ندی ده‌سه‌لات و فه‌رمانه‌وایی، زمانی کوردیی
له‌ پووی شتیه‌ی قسه‌کردنه‌وه، به‌ سه‌ر سێ ناوچه‌ی جیاوازا دا به‌شده‌گا:
1. له‌ که‌ناری پۆژاوی گۆلی ورمیڤا، ده‌ق له‌و شوینه‌را که‌ ناوچه‌ی «دزی
دۆلی» و «سندووس» لیک جیا ده‌بنه‌وه، به‌ خه‌یاڵ خه‌تیک ده‌س
پته‌ده‌که‌ین و به‌ پشت «شت» یه‌یدا تته‌ده‌په‌رتن و ده‌یه‌یتینه‌ باکووری
«په‌واندز» ی و هه‌روا به‌ره‌و پۆژاوا تا ده‌گاته «ئاگرئ» و «ده‌وک» و
«زاخو» و «شه‌نگار» و به‌ نیوان «قامیشلی» و «حه‌سه‌که» دا
ده‌ریازی ده‌که‌ین بۆ جنوبی «ده‌ریاسیه»، «راس‌العین» و ده‌یگه‌یه‌نینه
«عفرین» و «چیا‌ی کورمانجا».

2. هه‌روه‌ها، به‌ خه‌یاڵ خه‌تیک له‌ مه‌لبه‌ندی پۆژاوی «هه‌مه‌دان» وه
هه‌لده‌گرین و به‌ باکووری مه‌لبه‌ندی «کرماشان» دا ده‌ریازی ده‌که‌ین تا
ده‌گاته پووباری «دجله». ئه‌م دوو خه‌ته‌ خه‌یاڵیه هه‌موو ئه‌و مه‌لبه‌نده‌ی
به‌ زمانی کوردیی قسه‌ی تته‌دا ده‌کرئ، ده‌گاته سێ به‌ش، که‌ له‌ هه‌ر
به‌شه‌یاندا له‌ هه‌جه‌یه‌کی سه‌ره‌کیی زمانی کوردیی زاله:

1/ له هجدهی باکووری - ده که ویتته باکووری خه تی یه کهم، نهو بن له هجانهی تیتدا به دیده کړئ: هر کیی، شکاکیی، جه لالیی « بایه زیدیی »، هه کاریی، بۆتیی، جزیریی، عفرینی، دومبلی، بادینی ...

2/ له هجدهی ناوه ندیی - ده که ویتته جنوبی خه تی یه کهم و باکووری خه تی دووهم و به غه له تیککی مه شهوور پیتی ده لیتن له هجدهی سوړانیی، که نه وهی راست بئ « سوړانیی » بن له هجده یه کی له هجدهی ناوه ندیییه. له م مه لته ندده دا نهو بن له هجانه هه ن: موکریانیی، سوړانیی، سوله یانیی، شوانیی، جافیی، سنهیی، گه پرووسی، ...

3/ له هجدهی جنوبیی - له جنوبی خه تی دووهم له هجدهی جنوبیی زمانی کوردیی زاله، که نه م بن له هجانهی تیتدا به دیده کړئ: کرماشانیی، که لووری، کولیایی، پیره ونندی، له کیی، لوپی، ... « 41، 70 - 42 » نه م دابه شکر د نهی « زویتیکی »، له گه ل دابه شکر د نه کهی « هه ورامانیی » دا، هیتندی جیا وازیان هیه. « له هجدهی جنوب » یی، واتا دیالیتیکی کرمانجیی خواروو، نهو نمونانهی بۆ بن دیالیتیکی هینا ویتتییه وه، وه ک « کرماشانیی، که لووری، کولیایی، پیره ونندی، له کیی و لوپی ... » هه مسوویان یه ک دیالیتیکی سه ره خو پیکدیتن و به دیالیتیکی « لوپی » ناوده برتن. به لام، نهوانی دیکه به خوار دیالیتیکی ده ژمیترتن. به لام، « زویتیکی » ده ربارهی دیالیتیکی « زازایی »، به شه دیالیتیکی « شه به کیی و هه ورامانیی » هیچی باس نه کردوه، که که منی پتیشتر لیتی دوا بن.

جگه له وهی، له بارهی دیالیتیکی « لوپی » یه وه ده لئ: « (لوپی » ده که ویتته به شی هه ره خوارووی مه لته ندی زمانی کوردیی، ده ربارهی نه م بن له هجدهیه، هر که سهی هاتوه قسه یه کی کردوه. شه ره فخاننی بتلیسی له « شه ره فنا مه » دا به یه کیتک له چوار له هجدهی گه و ره زمانی کوردیی داده نئ، هیتدیک زانا و رۆژه له تناسی فه ره نگیی و ئیرانیی به له هجده یه کی زمانی فارسییان داوه ته قه له م. « 41، 70 - 42 »

دیاره، فارسه کان نه ک هر دیالیتیکی لوپی به فارسیی ده زانن، به لکوو، ته نانه ت زمانی کوردیش، به هه مسو دیالیتکه کانیه وه، به یه کئ له دیالیتکه کانی زمانی فارسیی داده نئ. بۆیه، یه کیتکی وه ک د. « معین »

دهلتي: (لورپي له لورستان، نهموش گهلي بندياليتكت دهگريتهوه، له گهل «بهختياري» دا خزمایه تپي ههيه.) «39، 114» ههروهه، دهلتي: (کومهلتي «نيوه زمان» ههن، پتيان دهلتي: دپاليتکتي نيرياني، زوريه دپاليتکته نيريانيه کان تا ئيستا، له قهله مړهوي خوياندا ماون و قسه يان پي دهکړي، هوي مانه وهي نهم دپاليتکته نهمهيه، نهمه ي پتيان ده دوتن، زوريان به دل، له گهل خهلکي شاره کان و خوينده واره کاني فارسيسدا، له تپکه لاوبونه وه دوورن، ههستان و دانيشتيان نييه.) «37، 114».

له بهر روشنابي بوجونه کاني ناغاي «معين» دا، «زويحي» دهلتي: (که و ابو لورپي و بهختياري پيکه وه خزن و نيوه زماني نيرانين و خهلکيش قسه يان پي دهکهن، چونکه فارسي نازان، نهمه پيمان دهلتي: که نهم نيوه زمانانه فارسي نين، جا که «بهختياري» فارسي نه بي و خزمي «لورپي» ش بي - به شايد دي زانايه کي به ناوبانگي (فارس) - «لورپي» ش خوي کورد بي، هيچ ريگه يه ک نامينيتته وه که به شپوه يه کي دوور له زانست يا بومه به ستي که هيچ پيونه دي به سهر زانسته وه نييه، زماني «بهختياري» له کوردي داپچرن.) «44، 70»

له راستيدا، له بهر نهم نزيکي و ليکچونه ي، له هيندي بواردا له نيوان دپاليتکتي لورپي و زماني فارسيدا ههيه، زوريه گهړک و پوره لاتناسه کاني بيانيش، لوره کان خويان به به شتي يا به خيتليکي گه وري فارس و دپاليتکته که شيان به به شتي له زماني فارسي داناوه. به لام، نهم پوره لاتناسه بيانيانه وه نه بي، نهم بوجونه يان له بهر روشنابي توژينه وه يه کي زمانه وانيدا کريد، به لکوو، زياتر هوه کي نهمهيه، به ته ووي له زمانه که نه گه يشتون، کاتي گوشتيان له خهلکي ناوچه کاني ههر دوو لاشيان بووه، له بهر نهم نزيکي يه له فونيتيکي نيوان لورپي و فارسيدا ههيه، وايان زانيوه، ههر يه ک زمانه، يا به هوي دپاليتکته وه، که مي له يه کدييه وه دوورن.

بويه، نه ز دهلتي: نهم شاره ز بيانيانه، به ته ووي، له ههر دوو کيان قول نه بونه ته وه، ليکولينه وه وريان له سهر نه کړدوون و ههر دوو کيان به راورد نه کړدوون. نه گينا، له راستيدا دوو زماني جياوازن.

دەربارەى زمانى كوردى و دىيالىكتى لورى، پتوهندى ئەو دىيالىكتە بە زمانى فارسىيە، ماموستا «مەردۆخى» دەلتى: (لەهجەى لورى نرىكتىن لەهجەى كوردىيە لە زمانى پەهلەوىيە لە پاش ئەویش لەهجەى كەلورى ئەمجا «گۆزان، هەورامى، گىلى، كرمانجى» دى. لەبەرئەوى، گۆزان و كرمانج نرىك و دراوستى كلدان و ئاشورى بوون، زمانەكەيان زۆر لە يەكەو نرىكن. زۆرى ووشەيان لە يەك ئەچى، هەندى لە مېژوونوسەكان، رايان وايە، كە زمانى كوردى لەهجەيەكە لە زمانى فارسى). (86, 106)

لورەكان، لە چوار بەش پىكهاتون: «لورى پچووك - فەلى، ماماسانى، كەگلۆزى و بەختىارى يا لورى گەورە. «ئەوى رۆژى لە رۆژان، كوردىكى فەلى دىيى، دەزانى، بە چ زمانى قسەدەكا. لەبەرئەوى پتووست ناك، لەو زياتر لە سەر ئەم بەشەيان رۆين. «ئەمىن زەكى» دەلتى: (جىاوازى نىوان دىيالىكتى كرمانجى رۆژەلات و دىيالىكتى لورى فەلى، لە جىاوازى نىوان هەر دوو دىيالىكتى رۆژەلاتى و رۆژاواى گەورەتر نىيە. (325, 97) بەلام، سى بەشەكەى دىكەى، گەلتى ووشەى فارسى تىكەلاوبووه. ئەویش لەبەرئەوى، هەر لە كۆنەو تا ئەورۆ، مەلەندى ژيانى ئەو سى بەشە لورە، لە ناوچەكانى نەتەوى فارسەو نرىكبووه. ئەگىنا بە هىچ جۆرى، گومان لە كوردىتى ئەوانىش ناكرى.

ئەو تىروانىنى نەتەوى بالادەسى فارس بوو. دەيانەوى، بە هەموو شتو، كورد و زمانەكەى قووتدەن! بەلام، با بزەنن، كوردىكى وەك «كەمال فواد» دەربارەى ئەو دىيالىكتە دەلتى چى؟ (لە رووى رۆژمانەو، «لورى» بە زمانىكى «ئىرانى باشورى - رۆژاواى» دانەنرى، بەلام فارسى نىيە، بەلكو زمانىكى سەرىخۆ، بەشى يەكەمىيان «بەختىارى» وەكوو لە رووى زمانەو «كوردى» نىيە، خۆشيان لە رووى نەتەوى يەو بە كورد نازەن، بەلام دووەمىيان، بە تايەتى لە عىراق، لە بەر گەلىك هوى مېژووى و سىياسى و ئابورى لە رووى نەتەوى يەو لە كورد جىا ناكىنەو، هەتا لە رووى زمانەو لە ئەنجامى تىكەلابوونەو زۆريان لە «كوردى رۆژەلاتى» وەرگرتووه. (22, 88)

له سەر بۆچوونهکانی د. « کهمال »، هەر هینده ده‌لیم: گەر چوارسه‌د سأل له‌مه‌ویهر، « شه‌ره‌فخان » لوپه‌کانی به کورد دانابی، خوشیان هەر به کورد بزائن، ئیدی د. « کهمال » بۆ ده‌بی، به کوردیان دانه‌نی؟ « لوپی » نه زمانه و نه سه‌ریه‌خۆشه. به‌لکوو، به یه‌کتی له چوار دیالیکته سه‌ره‌کییه‌کی زمانی کوردیی داده‌نری. چونکه، له هه‌موو پروویه‌که‌وه، له زمانی کوردیی‌هه‌ نزیکه، وه‌ک له‌وه‌ی سه‌ریه‌خۆیی. پاشان، گەر لوپی، به سەر دوو به‌شدا دابه‌شکری، چۆن به‌ش‌تیکیان « به‌ختیاریه‌کان » کورد نین و به‌شه‌کی دیکه‌یان « که دوکتۆر باسی ناکا، ناوی چیه‌ به‌ کورد ده‌بن؟ ئایا، شتی وا ده‌بی، به‌شتی له کۆمه‌لتی کورد بن و به‌شه‌کی دیکه‌یان کورد نه‌بن، به‌ مەرجی هەر هه‌مان خه‌سه‌لتیان هه‌بی؟! دیاره، نه‌وه‌ش پتیه‌ندی به‌وه‌وه هه‌یه، نه‌و به‌شه‌یان هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی یان لاوازه و له کورد دا‌هراون، نه‌گینا هەر کوردن. ئیترانییه‌کان، به فارسییان داده‌نن، به‌لام، گەر سه‌ریه‌ستی هه‌بی، پڕوا ناکه‌م، که‌سیان لاری له کوردیتی خۆی هه‌بی.

هه‌لبه‌ته، دوکتۆر له لایه‌که‌وه، له سەر باوه‌ری می‌ژوونوسه‌ کۆنه‌کانی سوڤیه‌ت به‌ پتیه‌ده‌ه‌وا، بۆیه، به‌شتی له لوپه‌کان به کورد نازانی. چونکه، نه‌وان نه‌ک هەر به‌ش‌تیکیان، به‌لکوو، هه‌موو لوپه‌کان به کورد دانائین و به‌ خزمی کوردیان داده‌نن.

له‌و باره‌یه‌وه د. « ره‌شاد میران »، له په‌راویزی به‌ره‌مه‌که‌ی زانای سوڤیتی، « فیلیچیتسکی - نه‌ژادی کورد » دا ده‌لتی: (زانستی می‌ژوو و ئیتنوگرافیای سوڤیه‌تی، لوپ و به‌ختیاریه‌کان به دوو میلله‌تی جیاواز داده‌نی، نه‌ک به کورد). « 106,76 » له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، دوور نییه، دوکتۆر له هه‌نده‌ران تووشی کوردیکی ناوچه‌ی لوپستان بو‌وی، نه‌و هه‌سته‌ی هه‌بو‌وی! ئیدی، ئەم قسه‌یه‌ی به سەر هه‌موو کورده‌کانی، ناوچه‌ی لوپستاندا چه‌سپانن. نه‌دی، نه‌ورۆ به‌ چاوی خۆمان نابینن و به‌ گوتی خۆمان نابیسستین، له تیتلی‌قی‌زی‌ونی « مه‌د » دا چهن کوردی ناوچه‌ی لوپستان، به‌ره‌مه‌کانیان به زمانی کوردیی پتیشه‌شده‌که‌ن، شانازی به کوردیتی خۆیان‌ه‌وه ده‌که‌ن؟ ته‌نانه‌ت، په‌چه‌له‌کی کوردیش، هەر بۆ سەر لوپه‌کان ده‌گێته‌وه!

له « نینسکلۆپیدیای تورک » دا نووسراوه: (هیندی له زانایانی زمان پتیا وایه، « لورپی » له گه « بهختیارپی » ده کړی، به دیالیکتی له دیالیکته کانی کوردی دانرین، زور نریکیشیان له کومه لهی کوردی باکووریسه وه هدیة. « 113.73 » ههروه ها، « زوبیخی » پروای به وه هدی، لیکۆلینه وه یه کی نه کا دیییانه، له سهر کیشهی لوره کان بکړی، به مهر جی، ههست و سوژی نه ته وه یی پشگو یخړی، به لای کوردا لانه درئ و به لای فارسه کانیشدا دا نه شکیتړی. بویه، ده لئ: (نهم مه سه له یه پتویستی به لیکۆلینه وه یه کی مهیدانی هدی و تا نه و کاته به لای منه وه « لورپی » هه له کوردی نیزیکتره تا فارسی، پتویسته، نه وهش بلیم: که مه بهستی من لیره دا نه و به شوی « لورپی » نییه که « لوری پچوک » قسه ی پت ده کهن و به له هجهی « فیللی » مه شهوره، چونکه نه مه یان جیتی نه وهی تیدا نابیته وه که سی و دووی لی بکړی، به ناشکرا به بهرچاوی خومانه وه « فیللی » به کوردی قسه ده کهن و خوشیان به کورد ده زانن، به لکوو له وهش زیاتر هه خویان به کورد ده زانن و هه موو کوردی تر یا به « جاف » یا به « لهک » داده نین. « 43.70 » فیللیش دیالیکت نییه، به لکوو به به شه دیالیکتیکی لورپی ده ژمیرئ.

له کوتایی نهم باسه دا ده لیم: نه ز به راستی نازانم، زمانی کوردی، به پتی ناوچهی جوگرافیا دابه شکرئ. به لکوو ده توانین، بلا و بونه وهی دیالیکته کان له ناوچه جوگرافیاکاندا دیاریکه یین. به و پتییه، دور نییه، دیالیکتی یا چن به شه دیالیکتی، له چن ناوچه یه کی جیاواز و دور له یه کدییه وه بلا و بونه وه. نه دیالیکتانهی شاره زایانی زمانی کوردی، به پتی ناوچه کان دابه شیان کردوه، له هیندی شوتندا جوړه تیکه لاوی و هه له یهک، له نیوان دیالیکت و خوار دیالیکته کاندا هدی، به لام، لیره دا به پتویستمان نه زانی، پتر له سهر نه و باسه برۆین.

له راستیدا، نه ووشه « ماچۆ » ی هه ورامیی، له ووشه « یهژم » ی لوره کان دهکا، نه ووشه « ده لیم » ی کرمانجیی خوارو له « گوتم » ی کرمانجیی ژوورو ده چی، به لکوو، هیچیان له هیچیان ناچن. هه بویه، نه و چوار دیالیکته سهره کییه مان، له زمانی کوردیدا هدی. له بهر نه وه، به

باوه‌ری من، ئەو دابەشکردنەى زانای کورد « توفیق وەهەبى »، دەورووبەرى
 پێش هەفتا ساڵ لەمەوبەر کردووبەتەى، تا ئەوێ نەرخ و بایەخى تاییه‌تیی و
 زانستانەى خۆى لە دەس نەداوه، لە هەمووشیان رێکوپێکتەر زمانى کوردیى
 پۆلێنکردووه. لە گەڵ ئەوە شەدا دەبێ، ئەو سەرئەنجامەى لە کاتى خۆیدا
 دەرمانبەرى، رەچاوەکەرتین. جگە لەوەى پێشوايه، بۆ ئەوەى لەم هەموو
 دابەشکردن و گەرەلاوژتیه رزگارمانبێ، پێویستە، دەزگەیه‌کى ئەکادیمیى
 وەک « کۆری زانیاری کوردستان »، بە یارمەتیی شارەزا و پەڕێکانى
 کورد دابەزێ، بێرێار لە سەر ژماره، جۆرى دیالێکت و بەشەکانى بدەن.

4. بایه‌خی زمان له ژبانی نه‌ته‌وه‌کاندا :

پیتاسه و بایه‌خی زمان، پتبه‌پتی بۆچوونه ئایدۆلۆژی و فەلسەفییەکان دەگۆڕی. بە‌پیتی ئایدۆلۆژی و فەلسەفە ناسیۆنالیزم، زمان بە‌یه‌کت، له‌ مەرجه‌ هه‌ره‌ سه‌ره‌کییه‌کانی دروسبوونی نه‌ته‌وه‌ و به‌ ژێرخانی کۆمه‌لگه‌ داده‌نری. گومانی تیدا نییه‌، هیچ نه‌ته‌وه‌یه‌ک له‌م جیهانه‌دا، هه‌رگیز بێ زمان نه‌بووه‌ و نییه‌ و نابێ. جا، هه‌ر له‌ تیره‌ و هۆزه‌ دواکه‌وتوووه‌ درنده‌ و کتێبله‌کانی، نیشه‌جیتی نێو دارستانه‌کانی ئەفریقا و خه‌لکی دوورگه‌کانی ئوقیانوسه‌وه‌ بیه‌گره‌، تا به‌ پێشکه‌وتووترین کۆمه‌لی ئیتیتی ئه‌م جیهانه‌ ده‌گا. زمان و نه‌ته‌وه‌، ته‌واوکه‌ری یه‌کدین، وه‌ک ماسی و ئاو وان، هیچ کامێکیان بێ ئه‌وی دیکه‌یان نا‌زین. زمانی نه‌ته‌وه‌یی، گیانیکی گه‌ش و ژبانیکی پر به‌ جۆشوخروش، به‌ به‌ر هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌که‌دا ده‌کا. دلی زیندووی هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ک، زیاتر به‌ هۆی زمانه‌که‌یه‌وه‌ لێده‌دا، گیانی نه‌ته‌وه‌که‌ش، هه‌ر خۆی له‌ چوارچێوه‌ی « به‌سه‌ره‌ات، سه‌رگوزشته‌، چیرۆک، هۆنراوه‌ و میژوو » دا ده‌بینی، که‌ به‌ زمانی باپیران ڕا‌هه‌ده‌کری و ده‌رده‌به‌ری.

هه‌ر چه‌نده‌، هێندێ له‌ ڕووداوه‌کانی ژبانی کۆمه‌لگه‌ی کورد سه‌لماندوویه‌تی، ته‌نیا زمان، به‌ یه‌که‌م مه‌رجی نه‌ته‌وه‌ و کوردبوون دانانری، به‌لکوو، هه‌ستی هاوبه‌شی نه‌ته‌وه‌یی و خۆبه‌کوردزانن، به‌ پله‌ی یه‌که‌م دی. چونکه‌، هه‌زاران کوردی وه‌ک د. « فوواد » له‌ باکووری کوردستان، گیانی خۆیان به‌ نه‌ته‌وه‌ی کورد و خاکی پیروزی کوردستان به‌خشی، له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا، زمانی زگماکیی خۆیان نه‌ده‌زانی! به‌ پێچه‌وانه‌شوه‌، به‌ هه‌زاران کورد هه‌ن، کوردیه‌کی باش ده‌زانن، به‌لام، چه‌کیان بۆ دوژمنی داگیرکه‌ر هه‌لگرتوووه‌، دژی هاوزمان و نیشه‌مانه‌که‌ی خۆیان ده‌جه‌نگن!

به‌پیتی باوه‌ری مارکسیزم، زمانی نه‌ته‌وه‌یی ئه‌و گرنگیی و ڕۆله‌ی نییه‌، به‌لکوو، فاکته‌ری ئابووری جێگه‌ی ده‌گرتیه‌وه‌. چونکه‌، مارکسییه‌کان له‌ ڕوانگه‌ی پێوه‌ندیه‌کی مه‌تیرالیی ڕووته‌وه‌، له‌ هه‌موو شت و پێوه‌ندیه‌کانی دیکه‌ی کۆمه‌لگه‌ی مرۆڤ ده‌روانن. فاکته‌ری ئابووری، به‌ خالی سه‌ره‌کیی دروسبوونی نه‌ته‌وه‌ و ژێرخانی کۆمه‌لگه‌ی مرۆ داده‌نن.

ههروه‌ها، به‌پیتی باوه‌ری ئایینی ئیسلامیش، زمان له ژبانی نه‌ته‌وه‌کانی سه‌ر رووی زه‌ویدا، رۆلتیکی گه‌وره و گران نابینێ. چونکه، نه‌وه‌ی لای نه‌وان گرنه‌گبێ، ته‌نیا نه‌وه‌یه، مرۆف ده‌بێ، باوه‌ر به‌ خوای تا‌کو‌ته‌نیا بیتی، ته‌نیا کیشه‌ی یه‌کیتی باوه‌ر، هه‌موو شته‌کان چاره‌سه‌رده‌کا. له‌به‌ره‌وه، چۆن مارکسییه‌کان له‌ روانه‌گه‌یه‌کی نه‌ته‌گه‌لیتی « ئینتێرناسیۆنال » مه‌تیرالییه‌وه‌ بیرده‌که‌نه‌وه، هه‌ر به‌و شتیه‌یه‌ش، ئیسلامه‌کان هه‌موو باوه‌ر و دیده‌کانیان، له‌ سه‌رچاوه‌ی نه‌ته‌گه‌لیتی گیانییه‌وه‌ هه‌لده‌هێنجن. واته‌: لای هه‌ر دوو بیروباوه‌ره‌که، زمان رۆلتیکی نه‌وتۆ نابینێ. چونکه، نه‌وان به‌ یه‌ک چاو، له‌ هه‌موو گه‌لانی جیهان ده‌روانن، باری سه‌رنج و تێروانینه‌کانیان، له‌ سه‌ر ناستیکی فراوان و ئینتێرناسیۆنال دارێژراوه، به‌ پێچه‌وانه‌ی باوه‌ری نه‌ته‌وه‌یی یه‌وه، که‌ له‌ هه‌موو شتیکدا، له‌ به‌شه‌وه‌ بۆ گشت هه‌نگاوه‌نێ، له‌ پچووکه‌وه‌ بۆ گه‌وره‌ ده‌سه‌پده‌کا.

ئه‌م باری سه‌رنجه‌ی مارکسییه‌کان و ئیسلامیه‌کان، کاریکی وای له‌ زمانی نه‌ته‌وه‌یی کردوه، له‌ سنووری هه‌ر ده‌وله‌تیکدا، چهن که‌مه‌نه‌ته‌وه‌یی، گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک پێکه‌وه‌ بژین، ده‌بێ و پێوسته، هه‌موو رۆله‌کانی نه‌و گروه ئیتییانه، زمانی ده‌سته‌ی فه‌رمانه‌وا و ده‌سه‌لاتدارانی نه‌و ده‌وله‌تانه‌ بزانن، ئاخفتنی پێ بکه‌ن، پیتی بخوێنن و بنوسن. واته‌: نه‌و زمانه، به‌ زمانیکی سه‌ره‌کیی داده‌نێن، زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خوشیان، به‌ زمانیکی پله‌ دوو و لاوه‌کیی دی. ته‌نانه‌ت، ئایین کاریکی وای له‌ زمانی نه‌ته‌وه‌یی کردوه، هه‌ندێ جار و له‌ هه‌ندێ ده‌وله‌تدا، زمانی ئایین شانبه‌شانی زمانی نه‌ته‌وه‌یی ده‌روا. بۆ نمونه‌: گه‌ر له‌ وولاتیکی دیاریکراودا، ده‌وله‌تیکی ئایینی دامه‌زرێ، با زمانه‌که‌شیان زمانی عه‌ره‌یی نه‌بێ، نه‌وان گه‌لێ پێز له‌و زمانه‌ ده‌گرن، به‌ زمانیکی سه‌ره‌کیی داده‌نێن، له‌ خوێندنه‌که‌کاندا، به‌ زۆره‌ملیی به‌ خوێندکاره‌کانی ده‌خوێنن، وه‌ک له‌ دوا‌ی شوێشی گه‌لانی ئێران، رێبه‌ره‌کانی ئاینزای شیعه، زمانی عه‌ره‌بییان به‌ زمانیکی په‌سمیی ناساند. چونکه، زمانی قورئانه، نه‌وانیش قورئان، به‌ ته‌نیا سه‌رچاوه‌ی هه‌موو باوه‌ره‌کانی خۆیان و ئایدۆلۆژیای رێکخراو، ده‌وله‌ت و کۆمه‌لکه‌ داده‌نێن.

هەر چەندە ئەم بۆچوونەى ئىسلام و کۆمۆنىستەکان، هەر تەنیا لە نێو
 دێراوى دێرى پەرتوو کەکاندا جێگە ياندەبێتەوه، بەلام، بە کردەوه وایى نىيە.
 بەلکو، شتێکى دیکە دەلێن و بە جۆرێکى دیکە پەفتاردەکەن. بۆ ئۆنۆنە:
 پەيامبەرى ئىسلام فەرموویەتى: (عەرەبم لە بەر سێ شت خۆشەوێ: ئەز
 عەرەبم، قورئان عەرەبىيە و زمانى خەلکى بەهەشتيش عەرەبىيە.) هەر
 چەندە وەک باوە، لە سەر دەمى پەيامبەردا، گەرتى نەتەوێى نەبوو، گەر
 هەشبوو، هەلبەتە بەم شتێوێى ئەورۆ نەبوو. بۆیە، قورئانى پیرۆز و
 پەيامبەر، باسى زمان و کێشەى نەتەوێى يان نەکردوو. بەلام، گەر لەو
 سەردەم و لەو بارەدا، پەيامبەر ئەوێ گوتبێ و ئەو فەرمايشتى ئەو بێ،
 ئەوا ديارە، زۆر شانازى بە عەرەبىيەى خۆى و زمانى عەرەبىيەو کردوو،
 کە ئەورۆ هەموو نەتەوێى يەکى دلسۆز بۆ نىشتمانەکەى خۆى، هەر بەو
 شتێوێە شانازى بە خاک و زمانەکەيەوه دەکا!

بايەخى زمان، پتر لە ژيانى رۆژانەدا دەر دەکەوێ. چونکە (زمان هۆيە کە لەو
 هۆيانەى ئادەمىزاد بە کۆمەڵەوه دەبەستى) «8,69» هەموو مەرۆقتى، تەنیا بە
 هۆى زمانە نەتەوێى يەکەيەوه، تێکەلاوى لە گەل ئەندامانى کۆمەڵگە کەيدا
 پەيدا دەکا و لە يەکدى دەگەن. هەر بە هۆى ئەو زمانەى پێشى دەدوێ، بە
 ئەندامىکى ئەو نەتەوێە دادەنرێ. هەر وەها، بە هۆى ئەو زمانە بيانىيانەى
 دەشيانزانن، لە خەلکى وولاتانى دیکەى جیهان تێدەگا و گفتوگۆيان لە گەل
 دەکا. تەنانەت، زمان لە ژيانى گەلاندا، هێندە گرنگى پەيدا کردوو،
 چەندین دەولەتى جياجياى کیشورەکانى جیهان، لە سنوورى خۆيدا
 کۆدەکاتەوه، بۆ ئەوێ لە بوارەکانى «کەلتور، زمان، نابوورى و پاميارى
 و دىپلۆماسى» دا پێکەوه هاوکارىيەکن، داکۆکى لە يەکدى بکەن، وەک
 کۆمەڵەى ئینگلیز زمانەکان «ئەنگلۆسەکسۆن» و کۆمەڵەى فەرەنسىز زمانەکان
 «فرانکفۆن». هەر دوو بەشەکى زمانى نەتەوێى «ئاخافت و نووسین»،
 پارمەتییەکى زۆرى گۆران و گەشەسەندنى ژيانى کۆمەڵایەتییى نەتەوێەکان
 دەدەن. گەر بە هۆى زمانەوه نەبوایە، جیاوازییەکى ئەوتۆ لە نێوان هۆشى
 مەرۆف و هەموو ئازەلەکانى دیکەدا نەدەبوو. بۆیە، زمان وەک وەرگێترى
 هۆش و دەروون وایە، بىر و بۆچوونەکانى مەرۆف وەر دەگێترى.

شتیکی ناشکرایه، هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ک له‌م جیهانه‌دا، به‌پله‌ی یه‌که‌م، ته‌نیا به‌هۆی زمانه‌که‌یه‌وه‌ده‌ناسرئ. گهر ههر نه‌ته‌وه‌یه، زمانی نه‌ته‌وه‌یی نه‌بوو، نه‌وا ناو و بوونی‌شی نابئ. ههر وه‌ک «هه‌زاری موکریانی» یش ده‌لتی: (له‌رۆژی‌ش ناشکراتره، که‌قه‌باله‌ی بوون و مانی هه‌موو گه‌لان، له‌م سه‌ر زه‌مینه‌ زمانه. نه‌گهر زمان له‌ناودرا، بوون و مانیش له‌ناوده‌چئ.) «3،49».

پاشان ده‌لتی: (پێناس زمانه، فهره‌نگه، می‌ژووی که‌ونا‌را و تازه‌یه، وێژه و شیعر و نه‌ده‌بیاته، به‌هه‌موو لک و پزێویه‌وه.) «3،49» له‌باس‌تیکی دیکه‌شدا، پێ له‌سه‌ر گرنگی و پایه‌خی زمانی نه‌ته‌وه‌یی داده‌گرئ و ده‌لتی: (زۆر له‌رۆژ ناشکراتره، پێناسی گه‌لان له‌جیهان، دروشمی نه‌ته‌وايه‌تی، نامیانی ره‌گه‌زایه‌تی زمانه و به‌س.) «19،120»

هه‌روه‌ها، ده‌رباره‌ی گرنگی زمان، مامۆستا «خال» ده‌فه‌رموئ: (ههر گه‌لێک زمان و فهره‌نگی نه‌بئ، له‌گه‌ل گه‌لانا نا‌زمی‌ترئ و ناسرئ، به‌ل‌کوو، نه‌کرئ به‌به‌رده‌باز و پێش‌شیل له‌ژێر پیتی نه‌و گه‌لانه‌ی که‌بوو کو‌تستانی ژبان نه‌چن، تا له‌و کێل‌گه‌یه‌دا پانوی‌ل‌یش نه‌کر‌ته‌وه، وه‌له‌گه‌ل خا‌کا یه‌کسان نه‌کر‌تن. به‌لام، که‌زمان و فهره‌نگی بوو، با دی‌ل‌یش بێ ههر گه‌له، وه‌به‌گه‌ل نه‌ناسرئ، وه‌رۆژی نه‌بئ، که‌له‌گه‌ل گه‌لانی خواپیداوا رووه‌و کو‌تستانی ژبان به‌روا و سه‌ر‌که‌وئ، وه‌له‌پێش‌که‌وتن و به‌رزبو‌ونه‌وه‌دابه‌ئ، تا نه‌گاته‌لوت‌که‌ی هه‌ره‌به‌رزى ژبان، وه‌به‌سه‌ر چله‌پۆیه‌ی کامه‌ره‌انییه‌وه، وه‌ک بلبلی هه‌زار داستان بخو‌ن‌ئ و به‌چری‌ک‌ئ. که‌وابوو، ناگاداری‌کردنی زمان به‌نوسینی فهره‌نگ و کو‌کردنه‌وه‌ی ووته، له‌ناگاداری‌کردنی گیان پێ‌وسته‌ره‌بو‌مانه‌وه‌ی گه‌لان، چون‌کێ به‌نه‌مانی هه‌زاران گیان گه‌ل نامرئ، به‌لام به‌نه‌مانی زمان پێش‌ته‌ی کو‌مه‌لایه‌تی نه‌په‌چرئ وه‌شیرازه‌ی گه‌ل تیک‌نه‌چئ، تا هه‌موو په‌روه‌ازه‌ نه‌بن و له‌یه‌ک نه‌به‌رن وه‌زۆردار قووتیان‌ته‌ده‌ن و له‌ناویان‌ته‌به‌ن.

گهر به‌چاو‌تیکی وورد‌بو‌ونه‌وه، ته‌ماشای سه‌ر‌گوروش‌ته و می‌ژووی گه‌لانی رابو‌ردو و بکه‌ین، تێشه‌گه‌ین که‌له‌مه‌پیش، زۆر گه‌لی گه‌وره‌بوون، که‌له‌خو‌رت‌نده‌واری و تێگه‌یش‌تن و پێگه‌یش‌تن و تیک‌خو‌شین و پێش‌که‌وتنا، پایه‌یه‌کی به‌رز و جێگه‌یه‌کی به‌ل‌ندیان بووه، وه‌له‌سه‌ر رو‌وپه‌ره‌ی می‌ژو زۆر

نیشانه‌ی مه‌ردانه و پیاوانه‌یان به‌جیته‌یشتووه، به‌لام چونکه، وه‌یشومه‌ی رۆژگار، وه‌گه‌ردشی چه‌رخ‌ی که‌چه‌فتار، زمانه‌که‌ی له‌ناو‌بردوون، خو‌شیان له‌ناو‌چوون، سا‌مه‌گه‌ر له‌کون و قو‌ژنی می‌ژو‌دا ناو‌تکیان مایته‌وه.

که‌وابوو، مانه‌وه‌ی زمان مایه‌ی مانه‌وه‌ی گه‌له، هه‌ر گه‌لیک تا هه‌ر چه‌نده دوو‌چاری خه‌م و ته‌م و خه‌فه‌ت و ده‌ردیسه‌ریی بی، وه‌تالیی و سو‌تریی رۆژگار به‌چیژی، وه‌ته‌نگانه و چه‌له‌مه‌که‌له‌مه‌ی بکا، نه‌و گه‌له هه‌ر نه‌ژی و نه‌مین، تا وه‌ک نا‌گاداریی زمانه‌که‌یان بکه‌ن، وه‌نه‌یه‌لن له‌ناو‌بچن.

که‌واته، زمان بو‌نا‌گاداریی گه‌لان، له‌هه‌موو قه‌لایه‌کی ناسنین و قولله‌یه‌کی سه‌ختی به‌هیزی مسیین باشت‌ر و چاک‌تره، چونکه قه‌لا نه‌گیری و قولله نه‌روخینری، به‌لام زمان هیچی لی‌ناکری. (8, 102 - 9)

یه‌کتی له‌خاله‌گرنکه تاییه‌تییسه‌کانی هه‌ر زمانی نه‌وه‌یه، به‌هۆی «ویژه، فره‌هنگ و زمانی نه‌ته‌وه‌یی» یه‌وه ده‌توانری، ره‌گوریش‌ه و ره‌چه‌له‌کی هه‌موو گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک، له‌ناو‌چه‌یه‌کی دیار‌یکراوی می‌ژوو‌ییدا ده‌سنیشانکری، نه‌و گه‌ل و نه‌ته‌وانه، بو‌سه‌ر به‌نه‌ره‌تی ره‌سه‌نی خو‌یان بگه‌یرینه‌وه و نه‌ژادیان روونکریته‌وه. وه‌ک نه‌وه‌ی، زمانی کونی گه‌لانی نه‌و ناو‌چانه دیار‌یکری، به‌بالای زمانی نیستای نه‌و گه‌ل و نه‌ته‌وانه بگیری، پاشان له‌ریگه‌ی «فونیتییک، ریزمان و ووشه له‌یه‌ک‌چوه‌کان» وه، هه‌ر دوو‌کیان له‌گه‌ل یه‌ک‌دیدا به‌راوردکری، خاله‌هاوبه‌ش و لی‌ت‌ک‌چوه‌کانیان دیار‌یکری و به‌نه‌چه‌کانیان روونکریته‌وه.

هه‌له‌به‌ته، هه‌موو ده‌زگه نه‌کادیییه کوردیییه‌کان، گه‌ر بیانه‌وی، له‌به‌نه‌چه و بناوانی نه‌ته‌وه‌که‌ی خو‌یان بکۆلنه‌وه، له‌زمانه‌که‌ی خو‌یان شاره‌زاین، پی‌ریسته، ریزیازی زانستانه بگرن و دوو خالی گرنگ نه‌نجام‌ده‌ن:

یه‌که‌م - له‌می‌ژووی دروسبوون و په‌یدا‌بوونی کورد له‌ناو‌چه‌که‌دا بکۆلنه‌وه.
دووم - له‌می‌ژووی دروسبوون و په‌یدا‌بوونی، زمانی کوردیی و قو‌ناغه جیا‌وازه‌کانی پیش‌که‌وتنی زمانه‌که‌ی بدوین. بو‌ته‌مه‌ش ده‌بی، په‌نا بو‌به‌ر فو‌ل‌کلۆر و ویژه‌به‌رن. بو‌نمونه: گه‌ر نیسمه‌توانیسمان، به‌ته‌واوی روونی‌که‌ینه‌وه، کاتی خو‌ی ماده‌کان به‌چ زمانی په‌ی‌شیون، له‌گه‌ل زمانی کوردیی نه‌ورۆ‌دا به‌راوردیان‌که‌ین، گه‌ر به‌ل‌گه‌ی ته‌واومان به‌ده‌سه‌وه‌بوو، نه‌و

زمانه‌ی نه‌ورۆ، ئیمه‌ی کورد قسه‌ی پێ ده‌که‌ین، سه‌رچاوه‌که‌ی له‌و زمانه‌وه
 جوگه‌ی هه‌لبه‌ستوه، که ماده‌کان کاتی خۆی قسه‌یان پێ کردوه، نه‌وا
 ده‌توانین، به‌ ئاشکرا بڵێین: ماده‌کان به‌ باپیره‌ گه‌وره‌ی کورده‌کانی نه‌ورۆ
 داده‌نرتن. واته: به‌ هۆی زمانه‌وه‌ توانیمان، ره‌چه‌له‌کی کورد دیاریکه‌ین.
 شتی هه‌یه، با لێره‌دا باسیکه‌ین. زۆر جیتی داخه، گه‌لی جار، گوتم له‌ سرتە
 و بۆله‌ی، هیندی له‌ کورده‌ کۆسمۆلۆجییه‌کان بووه، گوته‌ویانه: زمان زۆر
 گرنه‌کی نییه، به‌ هه‌ر زمانێ بدوین، بۆ ئیمه‌ هه‌چ جیاوازییه‌کی نییه،
 گرنه‌کی نه‌وه‌یه، له‌ یه‌کدی بکه‌ین. به‌لام، نه‌و جوژه‌ که‌سانه، جگه‌ له‌وه‌ی
 خۆیان ده‌خه‌له‌تێن، نه‌وه‌شیان له‌ یادکردوه، هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ک، به‌
 زمانه‌که‌یه‌وه‌ ده‌ناسرێ. بۆیه، به‌ مرۆڤتیکی کورد ده‌لێن کورد، چونکه، له‌
 دایک و باوکێکی کورد له‌دایکبووه و به‌ زمانی کوردیی ده‌په‌یشت.

له‌ رووی باری سه‌رنجی بیری نه‌ته‌وه‌یی یه‌وه، مرۆڤتیکی کورد له‌ یه‌کێکی
 دیکه‌ی « فارسی، تورکی، عه‌ره‌بی، رووسی، ئینگلیزی .. تادی، له‌ پێش
 هه‌موو شتیکی، به‌ زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی جیا ده‌کرته‌وه، پاشان،
 خه‌سه‌له‌ته‌کانی دیکه‌ی نه‌ته‌وه‌ دێن. ته‌نانه‌ت، له‌ رووی ئایینییه‌وه،
 کوردێکی موسوڵمان له‌ « عه‌ره‌بی، تورکی یا فارسی » یکی موسوڵمان،
 ته‌نیا به‌ زمانه‌که‌ی جیا ده‌کرته‌وه، بۆیه‌ پێیان ده‌لێن: گه‌لانی ئیسلام، که‌
 به‌ هه‌موویان نه‌ته‌وه‌ی ئیسلام پێکدێن.*

هه‌روه‌ها، « جوتیار، کرێکار، ده‌ره‌به‌گ، بۆژوا و سه‌رمایه‌دار » هه‌ر
 نه‌ته‌وه‌یه‌ک، یه‌ک زمانی هاوبه‌شیان هه‌یه، (زمان به‌ یه‌کت له‌ مه‌رحه‌ هه‌ره‌
 گرنه‌که‌کانی بوونی نه‌ته‌وه‌ داده‌نرێ، زمانی هه‌موو چینه‌کانی گه‌له‌، زمانی
 هاوبه‌شی هه‌موو نه‌ته‌وه‌که‌یه‌ به‌ هه‌موو چین و توژه‌کانیییه‌وه. هه‌رگیز زمانی
 کوردیی چینی کرێکاران، زمانی کوردیی چینی بۆژوا، زمانی کوردیی
 چینی جووتیاران یا زمانی کوردیی چینی ده‌ره‌به‌گ نه‌وته‌راوه و
 نه‌بیسراوه. » (89-88، 33)

* لێره‌دا، نه‌ته‌وه، به‌پیتی دید و بۆچوونی ئیسلام به‌کارهاتوه، نه‌ک وه‌ک
 زاراوه‌یه‌کی ئیتنی و پامیاری به‌کارهێنرابێ.

جا، گهر نهو هه موو خه باته ی ده کری، نهو هه موو قوریانییه ی ده دری، یه کنی له ئامانجه کانی، پاراستنی زمانی نه ته وه یی نه بووایه، هه لسه ته، نهو گه لانه ی رزگار یانبوه، نهو هه موو خوینه یان له پیناوی رزگار کردنی خا که یاندا نه ده رشت، دوا ی رزگار یونیشیان، هیچ جوړه بایه ختیکیان، به زمانه نه ته وه یی یه که یان نه ده دا! به پیچه وانده وه، هیچ یه کنی نهو مهر جانه ی دروسبوونی نه ته وه، له یه کدی جیا ناکرته وه، هیچ یه کتیکیان خه سله تیکی ئایینی یا چینایه تییان نییه. به لکرو، ته نیا خو یان له ژیر ناوی خه سله ته نه ته وه یی یه کاندایه بیسته وه. واته: (مهرجه کانی بوونی هه نه ته وه یه ک، له نیوان هه موو چین و ده سته و توژاله کو مه لایه تییه کاندایه، خالی نیوکوی و هاوبه ش پتیکدین، هه رگیزاوه رگیز، که رتکه رت و به شبه ش ناکرین. گهر له توپه ت و جیا کرانه وه، نهوا ناسنامه و که سیتی نهو نه ته وه یه تیکده چن و ده بیته دوو گه لی جیاواز، وهک گه لی نازهری و تورکی که له یه ک گروه زمانن «تورک زمانه کان» رومانی و مه لدایی، له گروه زمانی رومانین، پرووسی و نوکرایینی، له لقه زمانی سلاشین، کورد و فارس، کورد و هیند «ناری». نهو نه ته وانه له یه کدییه وه نزیکن، له روهی زمانه وه خزن و له لقه زمانیکیشن، به لام، هه ر به دوو نه ته وه ی جیا ناوده برین. جا، گهر نهو نزیکی و خزما یه تییه له نیوانیاندایه بووایه و له گروه زمانی نه بوونایه، وهک «پروس و ئینگلیز، نه لمان و فرهنسی، کورد و عه رب، کورد و تورک»، نهوا به هیچ شتیه وه، له باری سه رنجی نه ته وه یی یه وه پتیکه وه نه ده نووسان و نانوسین، به لکرو، پتیه ندیه کی دیکه هه یه، دوستایه تی، هاوکاری و براهی تی نیوانیان ساز و کوک و ته یارده کا، نهویش پتیه ندیی مرؤفایه تییه. (90,33)

به باوه ری من، نهو نه ته وه یه ی پارێزگاری زمان و فره رهنگی نه ته وه یی خو ی نه کا، به شتیه وه کی به رده وام، هه ول بۆ پتیشخستن و گه شه سه ندنی نه دا، چ زمانه که و چ نه ته وه که، ورده ورده، به ره و لاوازیوون و پوکاندنه وه ده رۆن، تووشی گه لی چه له مه ی نه ته وه یی ده بن. به پیچه وانده وه، هه ر وهک نووسه رتکی عه رب ده لتی: نهو نه ته وه یه ی پارێزگاری زمانی نه ته وه یی خو ی بکا، وهک گیراوی وایه، کللی ده رگه ی گرتووخانه کی له

گیرفانی خویدا بئ، هەر کاتی ویستی، دەرگهی گرتووخانه کهی بکاته وه، دهیکاته وه و خۆی قوتاردهکا. نهتهوهی بئ فهرهنگ و زمانیش، وهک بهندی وایه، کلیلی دەرگهی بهندیخانه کهی، له گیرفانی دوژمنه کهدا بئ، دۆش داده مینتی و ناچارده بئ، به که ساسیی له بهردهمی دوژمنه کهدا دهسه نهژنۆ دانیشتی، تا ورده ورده، دهتوتته وه و نامینتی. له بهرته وه، هیچ نهتهوهیهک به هیچ شتویه، له نینوناچی و قهواره ی رامیاری خۆی له دهس نادا، تنیا له و کاتانه دا نه بئ، زمانه کهی خۆی له بیرده چیتته وه و به زمانی داگیرکه رانی نیشتمانه کهی دهوئ. چونکه، زمانی داگیرکه ران، به هۆی دهزگه کانی دهسه لاتتی دهولت و خوتندن له خوتندنه گه جیاوازه کاند، زۆر به ختیرایی بلاموده بیتته وه، بهر بهر، ته شه نه دهکا و کار له زمانه نهتهوهیی یه که دهکا. بۆیه، (زۆر له گهلانی سه ره خۆی سه رزه مینتی، که ژیرکه وتوون و زمانی داگیرکه ر فیتروون و زوانی نهتهوهیی خویان له دهسه سداوه، له ناو گهلی داگیرکه ردا - که زوانی خۆی به زۆر به سه ردا سه پاندوون - تواونه ته وه و ههستی نهتهوهیی خویان ته واو له بیربردۆته وه. پیتشی ناوئ، دانه دانه به لگه و نمونه نیشاندهم، هەر کهس تاریخان وهخوتنی، له ههزار جئ تووشی نمونه ی زۆر زهق دئ. هەر له دهو روبه ری خۆمان وا ده بینن: فینیقی سووریا و لوبان، قیبتی میسر، رهش و برشه کانی سودان و زۆر رهشی تری نهفریکا، گهلی بهر بهر له جهزایر و مهراکیش، ئیتیرانییه کانی مه داین، جگه له ههزاران ههزار هۆز و تیره و ماله کوردی په رزوبلاو، که زوانیان به ته عاره بی و زوانی خویان له دهسه سداوه و نه وه هیچ که بوونه عه ره ب، دهکرتی بترین له عاره بیش عاره بترن. (19، 120)

ههروه ها، لهم بواره دا، گهلی نمونه ی دیکه مان ههیه، به لام ئیمه لیته دا، تنیا دوو نمونه یان لی گولبژیر ده کهین. دوا ی نه وه ی عه ره به موسولمانه کان، نیسپانیان داگیرکرد، ماوه یه کی یه کجار زۆر، له ژیر ده سیاندا بوو. «نه نه لوس»، پتر له ههوت سه ده به پارچه یه له نیشتمانی عه ره ب ده ژمیرا، خه لکه کهشی به زمانی عه ره بیی ده په یقین. به لام، ماوه ی چوار سه ده پتر ده بئ، له نیشتمانی عه ره ب دا په چراوه. له بهرته وه، خه سه ته عه ره بییه کهی خۆی له دهسه سداوه، زمانه عه ره بییه کهشیان له نینوچووه و نیسته

به کارناهیترئ. که چی، به پیچه وانوه ده بینن: دهوله تیکی وهک «مه غریب»، تا سه دهی جهو ته و هه شته می زاین، وولاتیکی عه ره بیی نه بو، به لام، له دوی ئو میژووه و تا ئه ورۆش، به پارچه یه له نیشتمانی عه ره ب داده ئی. له بهرئه وهی دانیشتوانی مه غریب، زمانه که یان له لایه ن عه ره به کانه وه عه ره بیترا، له هه مان کاتیشدا، به زنجیره یهک «پوودای میژوویی، گۆرانکاری کۆمه لایه تی، که شه سه ندنی ئابوری «دووردریژ و ئالۆزدا تیپه ربوون، تا ئه م گه ل و دهوله ته ی ئه ورۆیان لئ که وتۆته وه! ههروه ها ده توانین، تازه ترین غوونه له سه ر باری زمانی نه ته وه یی، دانیشتوانی دوورگه ی «هۆنگکۆنگ» بئینه وه. گه لی «هۆنگکۆنگ» به شئ له نه ته وه ی چین پیکدیتن. تا سالی «1841» له ژیر ده سه لاتئ چیندا بوون. به لام، له و میژووه به دواوه، بریتانیای گهوره داگیریکرد. تا به پئی پیکه و تننامه یه کی تایبه تی، له «1997/07/01» دا، وازی لئ هینا و دوورگه که بۆ نیو باوه شی دایکی نیشتمان گه رایه وه، واتا ماوه ی «156» سالی ره به ق، کۆلتونیایه کی بریتانیا بو. له و ماوه دریژده، بریتانیا زمانی ئینگلیزی، به سه ر خه لکی «هۆنگکۆنگ» دا سه پاندبوو. ته نانه ت، له خوتندن که کاندا، به زمانی ئینگلیزی ده یانخویند و زمانی دهوله تیش بوو. له و شه ش میلیۆنه ی دانیشتوانی «هۆنگکۆنگ»، تا ئیستا مرۆفئ به دی ناکرئ، زمانی کۆلتونیالیزمی بریتانیا، زۆر به چاکیی نه زانئ. به لام، زۆریه ی خه لک، به تایبه تی نه وه ی نوئ، به ده گمه ن زمانی نه ته وه یی خو بان ده زانن. چونکه، له و ماوه یه دا به ته وایی زمانی چینی پشگوێخرا بوو، له هه موو بهاره کانی ژاندا، ته نیا زمانی ئینگلیزی به کار دیترا. جا گه ر به اتایه، ئه و داگیرکردنه ی بریتانیا تا سه ر به رده وامبووایه، له و باوه رده دام، مه گه ر تا کوته رای خه لک، ئه گینا به ده گمه ن نه یئ، له پاشه پرۆژا که س زمانی نه ته وه یی خۆی له بیر نه ده ما. دوورگه که ش به خاک، گه ل و زمانه که یه وه، به ته وایی له نیشتمان، نه ته وه و زمانی چینی داده بران. دوور نییه، وهک «ئهنده لوسیان» لئ به سه ر به اتایه!

بۆیه، هه ر نه ته وه یه ک، زمان و وێژه ی خۆی بیاریژئ، گومانی تیدا نییه، به نه ته وه یه کی زیندو داده ئی. نه ته وه ی زیندووش، با ئازادیش نه یئ، با له

ژیر دهسی داگیرکهری بیانیشدا بنالیتنی، ئەو نەتەوێه هەر دەژی،
سەردەکەوێ و پیشدەکەوێ. لەبەرئەو پەرستنی زمان، پراژەکردنی زمانی
نەتەوێ، کۆکردنەوی ووشە، نووسینەویان و پیکوینککردنیان، لە
پاراستنی ژبان و گیانی مرۆڤ گەلێ گرنگترە. چونکە، گەر هەزاران کەس
ژبان و گیانیان لەدەسدا، نەتەوێکە نامرێ، بەلام، گەر هەر نەتەوێک،
زمانە نەتەوێی یەکە ی خۆی لە بیرکرد و ئەما، ئەوا وردەورده، پتوهندیی
کۆمەلایەتیی، نێوان پۆلەکانی ئەو نەتەوێ، کزولاوازدهبێ، لە
کۆتاییشدا، ناوی لە نێو ناواندا نامیتنی!

5. زمانی ئایین و زمانی نه‌ته‌وه‌یی :

هەر له کۆنه‌وه تا ئه‌و‌رۆ، به شتیه‌یه‌کی ڕوون و ئاشکرا، زمانی ئایین و زمانی نه‌ته‌وه‌یی، کارێکی زۆریان، له یه‌ک‌دی کردووه. هه‌روه‌ها، کاریان له پێشکه‌وتن یا له دواکه‌وتنی نه‌ته‌وه‌کانیش کردووه. ئه‌و کارتپێکردنه، یا به شتیه‌یه‌کی باشبووه، هه‌ر دوو زمانه‌که‌ شانه‌شانی یه‌ک‌دی، گه‌شه‌یانکردووه و پێشکه‌وتون، یا به شتیه‌یه‌کی خراپبووه، یه‌کتیکیان زیانی به‌وی دیکه‌یان گه‌یاندووه، ڕێگه‌ی گه‌شه‌سەندنی لێ گرتووه، دواخستووه و په‌کیخستووه. هه‌ر دوو زمانه‌که‌ش، پێته‌ندییه‌کی یه‌کجار زۆریان، به ئازادی، سه‌ربه‌خۆیی و دامه‌زراندنی ده‌وله‌تی ناسیۆناله‌وه‌ هه‌بووه.

پیش نه‌وه‌ی، ئایینه‌ ناسمانیه‌کان به‌لاوینه‌وه، پیش نه‌وه‌ی، په‌رتوکه‌ پیرۆزه ئایینییه‌کان، به یه‌کتی له زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مانه بنووسه‌رتنه‌وه، زمانی ئایین، کارێکی زۆری له زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌کان نه‌کردووه و مه‌ترسییه‌کی ئه‌وتۆی بۆیان نه‌بووه. چونکه، له‌و سه‌رده‌مانه‌دا، نه‌ته‌وه‌ جیاوازه‌کانی سه‌ر ڕووی ئه‌م زه‌وییه، هه‌ر یه‌که‌یان ئایینیکی تایبه‌تیان بۆ خۆیان هه‌لبژاردووه، جا باوه‌ریان به هه‌ر جوژه‌ شتی بووبێ، هه‌ر جوژه‌ بته‌یکیان داتاشیویی و په‌رستی، ته‌نیا به‌و زمانانه‌ ناویان لێ ناون و لێیان پاراونه‌ته‌وه، که خۆیان قسه‌یان پێ کردووه. له‌به‌رئه‌وه، زمانی نه‌ته‌وه‌یی و زمانی ئایینیان، هه‌ر یه‌ک زمان بووه، زمانه ئایینییه‌که‌یان، هیچ جوژه‌ مه‌ترسییه‌کی، بۆ سه‌ر زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌کانیان دروس نه‌کردووه. بۆیه ده‌توانین، به‌لێین :

«هه‌موو ئایینه‌کانی چه‌رخێ بته‌په‌رستی، تێکرا به‌ کرداری نه‌ته‌وه‌یی ده‌ژمێرتین. چونکه، هه‌موو جوژه‌ تکه‌ و نزا و په‌رستیکی ئه‌و به‌تانه، هه‌ر که‌سه‌ به‌ زمانی وولات و نه‌ته‌وه‌ی خۆی کردوویه‌تی. مانای وایه، له‌ ڕێی پاراستنی زمانه‌که‌یه‌وه، نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆشی پاراستووه. که وولاتیکی پێگانه‌شی داگیرکردبێ، چوه‌ ئایینه‌که‌ی خۆی به‌ زمانه‌که‌ی خۆی، به‌ سه‌ر وولاتی داگیرکراودا سه‌پاندووه و به‌وه‌ سنووری به‌لاوونه‌وه‌ی زمانه‌که‌ی فراوانتر کردووه.» (1،82)

به لّام، نهم بارودوخه، تا سهر بهرده وام نه بووه، به لّکوو، کاتنی نایینه
 ناسمانیه کان داهاتوون، زمانی نایین کاریکی زوری، له زمانه نه تهوهیی
 یه کان کردووه. نهویش، به هوئی نهووه، کاتنی نه تهوهی خاوهن نایین، چهن
 وولاتیکیان داگیرکردووه، نایینه کهی خوشیان به زور، به سهر دانیشتوانی
 نه وولاتانه دا سه پاندووه. هه میسه شه هه ولیانداه، له پتی زمانی
 نایینه وه، زمانه نه تهوهیی یه کهی خوین، به سهر نهو نه تهوه داگیرکراوانه دا
 بسه پیتن. گهر نه شیانتوانی بیی، زمانه نه تهوهیی یه کانیان، به تهواویی
 له نیویهرن، نهوا به هه موو توانایه کیانه وه هه ولیانداه، زمانه نه تهوهیی
 یه کانی نه تهوه بنده سه کان، سوو کوچروک کهن، به زمانیکی خراب و
 دواکه و تووی بناسیتن، لهو پتیسه وه زمانه نه تهوهیی یه که، به تهواویی
 کزولاواز کهن و له پهلو پوخه.

هیتندی له نه تهوه کان، زمانی نایینی و زمانی نه تهوهیی یان، ههر یه ک
 زمان بووه. نهم نه تهوانه، تووشی گرفتیتیکی نهو توئی نه تهوهیی و زمان
 نه بوون. به پتیچه وانوه، زمانه نایینییه که، پاژهی زمانه نه تهوهیی یه کهی
 کردووه. وهک عه ره به کان، ههر دوو زمانه که یان یه کبووه. نایینی ئیسلام،
 پاژه یه کی زور گه وهی زمانی عه ره بیی کردووه، له له نیوچوون و لاوازی
 پاراستوویه تی، په ره پییداوه، به تهواویی به هه موو جیهانی عه ره ب و
 وولاتانی موسولماندا بلاویکردوتهوه.

هیتندی نه تهوهی دیکه شه، ههر دوو زمانه که یان جیاوازی بووه، زمانی
 نه تهوهیی یان هه بووه، به لّام زمانی نایینیان له نه تهوه یه کی دیکه وه
 وه رگرتووه. زمانی نهم نه تهوهیه، خوی له بهردهم مه ترسیی زمانه
 نایینییه که دا بینوه تهوه. زمانه نایینییه که، هه میسه هه ولیداوه، جی به
 زمانه نه تهوهیی یه که له قکا، به سهریدا زالبی و له نیویهرن. له بهر نه وه،
 نهم نه تهوانه به ره ورووی چه له مه یه کی زمانه وانایی گه وه بوونه تهوه. بویه
 هه ولیانداه، خوین له کاریتیکردنی زمانه نایینییه که بیارتین، وهک
 کاریتیکردنی زمانی عه ره بیی، له زمانه کانی «تورکیی، فارسیی، کوردیی
 ... تاد». به لّام، به شتیه یه له شتیه کان، زمانه نایینییه که، ههر کاری
 خوی، له زمانه نه تهوهیی یه کان کردووه، لاواز و بیپیزی کردوون، گه لی له

ووشه و زاراهه‌کانی زمانه نایینییه‌که‌ی نه‌ته‌وه‌ی بالاده‌س، تیکه‌لاوی زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی نه‌ته‌وه بندسه‌کان بوون. گهر زمانی تاین، له‌گه‌ل زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌دا، خزمایه‌تییان نه‌یج و له یه‌کدییسه‌وه دوورین، نه‌وا جگه له‌وه‌ی، به دوو زمانی جیاواز ده‌متریتن، له هه‌مان کاتیشدا، هیندی پیت و ووشه‌ی نوی، به سهر زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌دا ده‌سه‌پیتن، هیندی جاریش ده‌نگه‌کانیش ده‌گۆپن. زمانی کوردیی دوای نیسلام، نه‌و زمانه‌ی پیت نیسلام نه‌بوو، به‌لکوو، زمانی عه‌ره‌بیی کاری خوی تیکردبوو. بۆ نمونه: پیته‌کانی «ث، ص، ض، ذ، ط، ظ»، تیکه‌ل به زۆریه‌ی زمانی گهلانی نیسلامی ناعه‌ره‌ب بوون. گهر پیته‌کانیش، وه‌ک خویان چۆن هه‌ن، به‌کار نه‌هیتنن، نه‌وا کارتیکی یه‌که‌جار زۆری، له فونتیکیکی زمانه‌کان کردوه. (زمانی دینی تازه «ده‌نگ» ی وای تیدابوو که له زمانه‌کانی «ئیرانی» دا به‌رچاو نه‌ده‌که‌وت، گومانی تیدا نییه، کورد یا فارسیکی سهره‌تای نیسلامه‌تیی تا ماوه‌یه‌کی زۆر نه‌یتوانیوه، نه‌و ده‌نگانه وه‌کوو عه‌ره‌بیک ته‌له‌فوزکا، فارسه‌کان و گهلن نه‌ته‌وه‌ی موسولمانی نیسته‌ش، نه‌و ده‌نگانه‌یان وه‌کوو خوی بۆ ناگوتن). (36-35,70)

ناشکرایه، له نیوه‌ی یه‌که‌می چه‌رخ‌ی جه‌وته‌می زایندا، تاینی نیسلام له ناوچه‌که‌دا بلاوبۆوه، له‌شکری نیسلام توانی، له ماوه‌ی چهن سالتیکی که‌مدا، ئیمپراتۆریای «ساسانی» له بنویت‌خه‌وه هه‌لته‌کینن. بلاوبۆونه‌وه‌ی تاینی نیسلام له ناوچه‌که‌دا، له ههر پوویه‌که‌وه بیگرین، گۆرانیکی قوولی له ژبانی گیانی و مه‌تیریالی، دانیشتووانی ناوچه‌که‌دا دروسکردوه. جگه له‌وه‌ی، ده‌سه‌لاتی پامیاری پیتشوی گۆپی، له پووی تاین و زمانیشه‌وه، دیسانه‌وه گۆرانکارییه‌کی گه‌وره‌ی له‌گه‌ل خۆیدا هیتاوه. «قورئان» وه‌ک په‌رتووکیتیکی پیروزی تاینی نوی، جیگه‌ی به «ئاقیستا» وه‌ک په‌رتووکیتیکی تاینی زه‌رده‌شتیی له‌قکرد. هه‌روه‌ها، زمانی عه‌ره‌بیی، وه‌ک زمانی تاین و نه‌ته‌وه‌ی بالاده‌س، خوی به سهر زمانی دانیشتووانی ناوچه‌که‌دا سه‌پاند. له‌به‌رئوه، گهر دانیشتووانی ناوچه‌که‌، به خیرایی و به ناسانی، فیتری زمانه‌که نه‌بوون، نه‌وا ناچاربوون، له تاینه‌که‌دا نه‌و شتانه‌ فیتن، که ده‌بووایه، هه‌موو موسولمانی فیتری بوونایه

و بیانزانیایه. (دیینی ئیسلام نەرکی وای تیتدا بوو که دەبووایه خەلک وەکوو پتووستیکی دیینی جێبه جێیان بکەن و لە دینەکە ی پتوویاندا نەبوو، بۆیه دەبوو، ناوی ئەم نەرکە دیینیانە لە زمانی دیینی تازه وەرگیرن، هەر وەک وەریانگرتوو. «35-70»

دیاره، هەر لە کۆنەوه، وەک یاسایهکی سروشتیی، هەستییکی خۆماتکردوو، لە ناخی هەموو تاکهکانی کۆمه‌لگەدا هەبووه. ئەو هەستەش پتر هانیداوه، پارتزگاریی خۆی بکا، لە دەس کارەسات و رووداوه سروشتییەکان، خۆی بپارتزێ، دژی نازەله کتویی و دۆژمنەکانی داکۆکیی لە خۆی بکا، ئەمەش هەمووی لە پێناوی ئەوه‌دابوو، تا بەرگە ی گرفته‌کانی ژیان بگرێ، بەر بەرەکانی هەموو جۆره مەترسییه‌ک بکا، پتر بژی و بمێنێتەوه. (ئەم خۆپاگرتن و هەولی مانەوه‌یه، وەک هەر لە مێژەوه، لە تاکه‌تاکه‌ی خەلکیدا بووه، دیاره لە نێو هۆز و گەل و نەتەوه جۆرجۆره‌کانیشدا هەر بووه. هەر یه‌کتی له‌وانه به‌ گەلێ هۆ و پەنگی جیاواز و لە گەلێ کالاً و بەرگی جیاوازا، ئەم ئاره‌زووی مانەوه‌یه‌ی دەرپرپوه و یستوویه‌تی، خۆی لە توانەوه و له‌ناوچوون بپارتزێ. به‌ لای ئێمه‌وه، «مه‌به‌ستیان له‌ هەلگرانی بی‌ری کارێک بووه - نووسەر. « قایمترین و باشترین کالاً، بۆ پاراستنی زۆریه‌ی نەتەوه‌کان، لە دەورانی کۆندا، ئەو بیروباوه‌رانه‌ بوون، که له‌ شێوه‌ی نایین و نایینزای هەمه‌چەشنه‌دا خۆیان دەرخستوه.

له‌گەڵ ئەوه‌شدا وەنه‌بێ، بڵێین: هەموو نەتەوه‌یه‌ک توانییێتی، هەر به‌ ته‌نیا بۆ خۆی بژی و دووره‌پەرتز له‌وانی تر به‌وستی. چونکه‌ گەلێ جار، هەر به‌ هۆی ئەم نایین و نایینزایانه‌وه، چمن نەتەوه‌یه‌ک له‌ ژێر ئالای تاکه‌ پزیمێتکدا کۆبوونه‌تەوه و پتکه‌وه ژیاون. به‌لام ئەم نایین و نایینزایانه‌ش، له‌ کانه‌گای چ نەتەوه‌یه‌کیانه‌وه هەلقولایی، به‌ زۆری ئەوه‌یان توانی‌رتی، دەس به‌ سەر ئەوانی تر دا بکێشتی و بیانخاته‌ چوارچێوه‌ی نەتەوه‌یی خۆیه‌وه. له‌بەرئەوه، ئەوانیش که‌وتوو نەتەوه‌یه‌که‌ به‌ر بەرەکانییه‌وه له‌گەلێ و له‌ ئەنجامدا، یان سەرکه‌وتوون و سەر به‌خۆ بوون، یان به‌ جاری ژێرکه‌وتوون و به‌ره‌و توانەوه‌ چوون. چاکترین وێنه‌ش بۆ ئەمه‌، نایینی دیانه « مه‌سیحی »

یەکانە. چونکە ئەوەبوو، کتێبی نایینی دیانیتى، نەتەوێکانى ئەوروپای لە ژێر سایەى خۆیدا کۆکردبوو، لە هەمان کاتدا دەبوست، زمانى لاتینى بە سەر زۆریەیاندا بسەپى. « هەرچەندە زمانى لاتینى لەوەپێش لە ناو هەندىکیاندا بڵاوبوو، هەرۆها دەتوانى، یەكەم جیابوونەوى کەنيسەى « ئۆرتۆدۆکس » بە کردەوێكى نەتەوێى برێمى. چونکە پاش جیابوونەوى هات، یەكسەر زمانى یۆنانى کرد بە زمانى «رەسمى خۆى و بەم جۆرە بەشێكى زۆرى ئەوروپای پۆرۆهلات، لە چنگ زمانى لاتینى رزگاريسو. تەنانت جیابوونەوى کەنيسەى « بولگارى » ش لە کەنيسەى « ئۆرتۆدۆکس » لەم دوايىدا، ديسانەو و بەلگەيەكى بەهێزە بۆ ئەو قسەيە. جگە لەوەش، ئەو نەتەوانەى زمانى لاتینى نەبوو، لە پۆرۆاوى ئەوروپادا وەك گەلانى جەرمانى و ئەنگلۆساکسونى توانيان، بە هۆى وەرگرتنى ناينزاكانى پڕۆتيستانتەو، زمانى خۆيان بپارتين. كە ئەم كارەش لە خۆیدا کردەوێكى نەتەوێى يە. » (1.82)

لە كۆندا، هێندى نەتەوێ وەك « هەنگارى، بولگارى، رۆمانى و ... » لە سەردەمى مێژووى ديارىكراودا، دەولەتى ناسيونالى خۆيان لى داگیركراو. بەلام، دواى ماوێ، بزوتنەوى نەتەوێى لەو وولاتانەدا، لە سەر بنچينەى يەكيتى زمان، گەشەسەندن و پەرەپێدانى فەرەهنگى نەتەوێى دەسيپتێكردو و رزگاربانسو. گەلى جار، زمانى نايينى هاوبەشى، نىوان دوو نەتەوێ داگیركەر و داگیركراو، رۆلىكى سەرەكی، لە چەوساندنەو و ديلکردنى گەلىكى ديارىكراودا وازىكردو. وەك زمانى هاوبەشى نايينى، نىوان نەتەوێكانى « كورد و عەرەب، كورد و تورك، كورد و فارس، تورك و عەرەب ... هتد ». جا گەر كارتێكردنى ناين نەبوو، نایا چى وای لە دانىشتوانى خوارووى « فيليپين » دەكرد، فێرى زمانى عەرەبى بن، خۆيان لە برا فيليپينىكانى دىكەيان جياكەنەو، داواى جیابوونەو و دامەزراندنى دەولەتێكى ئىسلامى بكەن، لە ماوێ ئەو سى سالى خەباتەياندا، خۆنىتى زۆر برێژن، بە مەرجى ژمارەيان زۆر كەمە و لە « 5 - 10 % »ى، هەموو دانىشتوان پێكدیتن، زمانەكەشیان هەر هەمان زمانى نەتەوێى بێ، كە گەلى فيليپين پێى دەدوتن!!!

هیندی له گهلانی جیهان، به هۆی نایین و نایینزای جیاوازهوه، زمانی نهتهوهیی خۆیان پاراستووه و دهولتهتی ناسیۆنالی خۆیان دامهزراندووه. واته: پیتش نهوهی، دهولتهتی خۆیان ههبوو، زمانی نایینی یهکگرتوی خۆیان ههبووه. وهک جووهکان، له ههموو کونوقۆزینتیکی جیهانهوه، به هۆی «تهورات» هوه، له دهوری نایینهکهی خۆیان کۆبوونهوه، له ناوچهی رۆژهلاتی ناوهراستدا، دهولتهتی ئیسراییلیان دامهزراند و زمانتیکی یهکگرتوی هاویهشیان، بۆ خۆیان زیندووکردهوه.

پیتش نهوهی نایینی ئیسلام دهکرهوی، ههموو نهو نایین و ئیمپراتۆریانهی ههبوون، له سههر بنچینهی جیاوازی چینایهتی دامهزرابوون. بۆ نمونه: (ههر دوو کۆمهلی ساسانی و بیزهنتیی، له سههر بنچینهی چینایهتی دامهزرابوون. چینهکانی سهروهوه حوکمی وولاتیان نهکرد و سههرکردهیهتی لهشکر و لهشکرکیشیهکان، چینهکانی خوارهوش کار و پیشه و هندی جار سهربازی شهپرکهربوون. ئیسلام وهکوو دینتیکی تازه که هات، سنووری چینهکانی له ناو ئهم کۆمهلهاندا تیکدا و بانگی دوو جوژه یهکسانی به گوتی مرۆفایهتیدا دا: یهکسانی له نیتوان عهرهب و ههموو نهتهوهکانی تر دا و یهکسانی ههمووان له ناو کۆمهلی ئیسلامدا. تهنیا شت که نهبوو، به هۆی جیاوازی له نیتوان نهتهوهیهک و نهتهوهیهک و مرۆفیک و مرۆفیکدا خواپهرستی «تهقوا» بو. (225، 116) دیاره، ئهمه له سههرتادا وابوو، بهلام، دواپی وردورده، زۆریه شتهکان گۆراون.

وهک هیندی له سههرچاوهکان باسیدهکهن، له سههردهمی پهيامبهری ئیسلامدا، جیاوازییهکی نهوتو له میانهی گهلانی ئیسلامدا نهبووه، تا ههستی پت بکری. بهلام، دواپی نهوهی پهيامبهر مردوووه، ئیدی بهرهبره، بارودۆخه که گۆراوه. (له دواپی کۆچی پیغهمبهریش، ههتا نزیکه ی چل ساتیک کهس گوتی نهدهدا به نهژاد، به خۆتن، به نهجیمی و نانهجیمی. ههر له خواترسان مهرج بوو بۆ گهورهیی و قهدر و حورمهت. بهلام به ههزار داخهوه ههر لهو ساوه حوکم کهوته دهست بهرهی ئهمهوهیهکان و پادشایهتی به کهلهپور له ناو ئیسلامدا دامهزرا. براههتی گهلانی ئیسلام توایهوه و به ناخی ههردا رۆییه خوار. کار بوو به زۆردار و پت زۆر. ههر کهس، ههر

تیره، هر بهر هی دهسه لاتی وه دهسکه وت خوی و خزم و هاو نمژادی بلند کرد و وه کوو نازهل له هاودینه نامۆبه کانی دهروانی. خلیفه کانی ئه مه وی نه گهر تهرمیکیان بدیا، دهیانپرسی: کییه؟ نه گهر دهیانگوت قوره یشه. هاواریان ده کرد خزمه رۆ. نه گهر بیان گوتایه عه ره به، دهیانگوت له هۆز که می کرد. بیانگوتایه عه ره ب نییه و موسولمانه، دهیانگوت ها، مالی خوایه دهیدا و دهشیستیته وه. (8،49)

به لئی ئایینی پیروزی ئیسلام، له سه ره تا دا شۆرشیکی کۆمه لایه تیی گه وری قوولی، له نیو کۆمه لاتی خه لکدا به ریا کرد. باوه ری به هیچ جوژه جیاوازییه ک، له نیوان گه لاتی ئیسلامدا نه بوو. جگه له خواناسین و خواپه رستی، هیچ جیاوازییه ک له نیوان موسولماناندا نه بوو. به لام، ئه م باوه ر و بۆجووانه، هه میشه به پیتی به رژه وه ندیی، دهسته ی به رتیه به رانی ئایینه که گۆراوه. بۆ نمونه: له سه رده می ئه مه وییه کاندا، بۆیه که م جار، یه که م ههنگاوی ئه و پاشگه زبونه وه یه ده رکه وت. چونکه، ئه مه وییه کان له بری ئه وه ی موسولمانیکی راسته قینه بن، نه ته وه په رستیکی راسته قینه بوون. دوا ی ئه وه ی هه ر چی ناگۆکیی و دووبه ره کیی نیوان خۆیان هه بوو، چاره سه ریا نکرد، هه موو دوژمه کانیان پاکتاو کرد، ئیدی هه ولی داگیرکردنی وولاتانی دیکه یان داوه. دیاره، ئه و داگیرکردن و فراوانکردنه ی سنووری دهسه لاتی ئیپراتۆریا که یان، پتووستی به سوپایه کی گه وری پر چه ک، ده زگه ی به رتیه به ردن و جهنگیی، خه رجیکی یه که جار زۆر هه بووه. بۆیه، (یه کئ له سه ره تا گرنگه کانی ئیسلام: «یه کسانیی موسولمانی عه ره ب و موسولمانی نا عه ره ب» یان هه له وه شانده وه. به و گه لانه یان ئه وت «موالی» که موسولمان بوون، به لام عه ره ب نه بوون. وه ک جاران موسولمانی عه ره ب له باج به خشرابوو، به لام باج خرایه سه ر «موالی» یش، وه کوو «جزیه» له سه ر «ئه هلی زعمه» بوو.) (225، 116) ئیدی به و شیوه یه، هه موو (کاروباری ده ولت و دهسه لاتداریی، له دهس عه ره بدا کۆکرا به وه. له ناو عه ره بیه شدا «قوره یش» له پتیش بوون. سه رده می «به نی ئومه ییه» و سه رده می «به نی عه بباس») (226، 116) هه ره ها، (ئه مه وییه کان گیانی خۆبه زلزانینیان نه ئه عه ره بدا بلاو کرده وه. به چاوی سووک سه یری

گهلانی ناعه ره بیان نه کرد، موسولمان بوونایه یا ناموسولمان. «226، 116» («عهره بون»، له ناو عه ره بیشتدا «قورهش بون» پلهی مروقی بهرژه کرده و نیمتیازی سیاسی و کۆمه لایه تی و دارایی یی نه به خشی.) «226، 116» هر بۆیه، (ئیلّه موسولمانه کانی ناعه ره بۆ خۆپاراستن، خۆیان خستۆته په نای یه کئی له قه بیله ناو داره کانی عه ره بهرام بهر پتیشکه شکردنی هندی خزمهت. زۆر کهس و زۆر تیره له سه رانسه ری وولاتانی نیسلا میدا، بۆ نه وهی که لک له نیمتیا زه کانی عه ره به وهرگرن، ره چه له کی خۆیان بردۆته وه سه ر یه کئی له نه وه کانی عه لی، یان یه کئی له خه لیفه کان، یا سه حابه کانی پتیه مبه ر.) «226، 116» ته نانهت، ئایین کاریکی وای، له خه لکی ناعه ره ب کردبوو، سه رده می وای لیته اتبوو، خه لکی نه یانۆ تراوه، شانازی به نه ته وه و زمانه که ی خۆبانه وه به کن، بۆیه یه کیکی وه ک (شیخ محمه مده ی زاهید، که نازناوی تاجنه لعار فینی هه بووه و با پیری نه و شیخ حیسامه دین چه له بیه بووه، که مه ولانا جه لاله دین له مه سته وی پتیه لده لئی، له هۆزی گاوانی کورد و له سه ره تای چه رخی شه شه میندا ژباوه. فهرموویه تی: «شه و کورد بووم و هه ر کردیه رۆژ بووم به عه ره ب» «9، 49» ههروه ها، عه ره به کان به هۆی «قورئان» وه توانییان، هه موو تیره و هۆزه کانی عه ره ب، له نیوه دوورگی عه ره بدا کۆکه نه وه و پتکیان خه ن. پاشان، له ژیر چارشتوی ئالای ئایینی نیسلا مدا، ده وله تیکی نه ته وه یی - نیسلا میی دامه زرتین، به ره به ره سنووری ده وله ته که یان، له سه ر حسیتی گهلانی ناوچه که فراوان که ن و لایه کی نه م سه ر زه وییه داگیر که ن. به تاییه تی، له سه رده می ناو زراوی خه لیفه کانی هه ر دوو ده وله تی نه مه ویی «661- 750» ز و عه بیاسیدا «750- 1258» ز، نه و ده سه لاته عه ره بییه زۆر فراوان بوو، که لئی وولاتی دیکه ی گهلانی ناعه ره بیان داگیر کرد و له لووتکه یان تپیه راند. «عه لی عه بدوله زاق»، یه کئی له زانا به ناویان که کانی «نه زه ره» بوو. ماوه یه کی زۆریش، شالیاری کاروباری ئایینی «میسر» بوو. له سالی «1925» دا، په رتووکی «ئه لنیسلام و ئسول ئه لحوکم» ی به ناویانگی

بلاوکرده وه. نهو زانایه، زۆر به راشکاوایی و به شتویه کی جه سورانه، لهو باسانه دواوه و باوه پری خۆی دهر پریوه. لیتره دا، به پتوبستی ده زانم، دوو کۆپله ی بیروپاکانی مامۆستا «عەلی»، بۆ نێو باسه که مان پراگوتزم. دهر باری ده سه لات له ئیسلامدا، ده لێ: (خه لافه ت له ئیسلامدا، ته نیا له سه ر بناغه ی زه بروزه نگ و هێژکی تۆقینه ر دامه زرابوو. نهو هێزه، زۆریه ی کات، هێژکی مه تیر یایی چه کدار بوو. هه یج شتی پله و پایه ی خه لیفه ی به رز نه ده کرده وه و چوارده وه ره که ی نه ده پاراست، پم، شمشیر، سوپای چه کدار، توند و تیشیی و سه رکوتکردن نه یی).

پاشان، ده لێ: (نهو ده وله ته ی له سه رده می ئیسلامدا دروسبوو ... ده وله تیکی عه ره بیی بوو، له سه ر بناغه ی بانگه یشتنی ئایینی دامه زرا بوو. دروشمی نهو ده وله ته، پاراستنی نهو بانگه یشتنه و مانده ی بوو. به لێ، له راستیدا کاریکی زۆری کرده سه ر کاروباری نهو بانگه یشتنه. نکولی له رۆلی کاریگه رتی ئیسلام له گۆران و پێشکه و تنیدا نا کرێ. به لام، له گه ل نه وه شدا، له وه به ده ر نه بوو، که ده وله تیکی عه ره بیی بی، پشگیری ده سه لاتێ عه ره بیی ده کرد، ره واجی به به رژه وه ندیه کانی عه ره ب ده دا و له هه موو وولاتانی سه ر زه ویدا، ده سه لاتێ بۆ پهیدا کردبوون) «198,59»

دیاره، لهو کات و ساته میژوویی یانه ی، ئایینی ئیسلام به چه شنی بارانی به هار، خه یز و خۆشیی به سه ر نه ته وه ی عه ره بیدا ده باران، به هۆی کرده وه ی خرابی به رپه وه رانی ئایینه که وه، ماله ترانییه کی زۆر، چه وساندنه وه و ژێرده ستیی نه ته وه یشی، وه ک قه فی نه ستووری کۆت و زنجیر، له مل و گه ردنی گه لانی بنده ستیا نه وه ده ئالاندا!

نه وه ترین به لگه ی گرنگی، مه زنی، به رزی و پیرۆزی زمانی نه ته وه یی، له شتوازی ئایینه جیا جیاکاندا ده رده که وێ. چونکه، په زدانی مه زن، هه موو جۆره ئایینه کانی ئاسمانی، به یه ک زمانی یه کگرتوو، بۆ په یامبه رانی خۆی نه نارده وه. به لکوو، هه ر ئایینه ی، به گه رته ی زمانی نهو په یامبه ره نارده وه، که له نێو نهو گه له دا هه لکه و توه. دیاره، نهو په یامبه ره، له نێو گه لێکی دیار بکراودا، چاوی به ژبان هه لێناوه. نهو گه له ش، زمانێکی تایبه تی

هه‌بووه. هه‌ر به هۆی ئه‌و زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌شه‌وه، له‌ گه‌له‌کانی ده‌وره‌یه‌ری خۆی و له‌ یه‌کدی جیا‌کرا‌وه‌ته‌وه. بۆ‌ئهم‌ونه: لێ‌ره‌دا با‌سی هه‌ر دوو ئایینی پێ‌رۆ‌زی «زه‌رده‌شتیی» و «ئیس‌لام» ده‌که‌ین. «زه‌رده‌شت» ی په‌یام‌به‌ر، له‌ خاکی کۆ‌نی ئێ‌رانی ئه‌و‌پۆ‌دا له‌ دای‌که‌بووه. له‌ نێ‌و‌گه‌لانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی ئێ‌ران‌دا گه‌وره‌بووه و ژیا‌وه. هه‌ر به‌و زمانه‌ش قسه‌یه‌که‌ردوه، که‌ یه‌کتی له‌و گه‌لانه، پتی دو‌وا‌ون. بۆ‌یه، «زه‌رده‌شت» ئامۆ‌ژ‌گاری، سه‌رو‌وه ئایینی و ده‌قه پێ‌رۆ‌زه‌کانی «ئا‌فیت‌ستا» ی، هه‌ر به‌و زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌سه‌نه‌ی خۆی نو‌وس‌یه‌وه‌ته‌وه، که‌ ئه‌و‌پۆ‌ شاره‌زایانی زمان و پۆ‌ژه‌ه‌لات‌نا‌سه‌کانی جیهان، به‌ زمانی «ئا‌فیت‌ستا» ی نا‌وده‌به‌ن. که‌واته: بۆ‌یه، هه‌موو ئه‌و ئایین و ئایین‌زایانه‌ی، له‌ کۆ‌مه‌ل‌گه‌ی کورده‌وار‌دا سه‌ریان‌ه‌له‌دا‌وه، په‌یام‌به‌ر و پتیه‌ره‌کانیان کورد به‌ون، هه‌ر هه‌مووشیان به‌ زمانی کوردیی نو‌وس‌را‌ون، تا کورد لێ‌یان تێ‌ب‌گا، پتیه‌ستان به‌ وه‌ر‌گێ‌تر و وه‌ر‌گێ‌ران نه‌بی، له‌ کۆ‌تاییش‌دا، با‌وه‌ر به‌و په‌یام‌به‌ر و پتیه‌رانه‌ بیتن.

هه‌روه‌ها، په‌یام‌به‌ری ئیس‌لامیش «مه‌مه‌د»، له‌ نی‌وه‌دو‌وره‌گه‌ی عه‌ره‌ب‌دا و له‌ (12/ره‌به‌ع له‌وه‌ل/570) ز له‌ دای‌که‌بووه. له‌ نێ‌و‌ تیره‌ی «قوره‌یش» دا، گا‌گۆ‌ل‌کێ‌ و دا‌ره‌دا‌ره‌یه‌که‌ردوه، پا‌شان، سه‌ر‌پتی خۆی که‌وته‌وه. هه‌ر له‌ من‌دا‌لیشه‌وه، زمانی به‌ ووشه‌ی عه‌ره‌بیی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ پ‌ژا‌وه و فێ‌ری گه‌ر‌گا‌لب‌وه، پا‌شت‌ری‌ش، به‌ عه‌ره‌بیی په‌ی‌ش‌یه‌ و گه‌ف‌ت‌و‌گۆ‌ی له‌ گه‌ل ها‌و‌زمانه‌کانیدا که‌ردوه. کا‌تیک‌یش، ملی پتیه‌ی ئه‌ش‌که‌وتی «حه‌را» ی گه‌رتوه، هه‌ر به‌ عه‌ره‌بیی، بیری له‌ کار‌وباری ئه‌م گه‌ردو‌ونه که‌ردۆ‌ته‌وه. یه‌که‌م جا‌ری‌ش، که‌ «جو‌ری‌ل» ی فری‌شته خۆی پێ‌شان‌دا و قسه‌ی له‌ گه‌ل‌دا که‌رد، هه‌ر به‌ زمانی عه‌ره‌بیی فه‌رمو‌ی: (ا‌قرء با‌سم رب‌ک الذی خلق، خلق الانسان من علق) که‌واته: جا‌ری با لێ‌ره‌دا، با‌سی هۆ‌کانی دیکه‌ نه‌که‌ین، هه‌ر هه‌تنده‌ بل‌تین: بۆ‌یه، قور‌ئان به‌ عه‌ره‌بیی ها‌ته‌ خوا‌ره‌وه، چون‌که، په‌یام‌به‌ره‌که‌ عه‌ره‌ب بوو، له‌ نێ‌و عه‌ره‌ب‌دا ده‌ژیا، سه‌ره‌تا مه‌به‌سته‌که‌ش هه‌ر گه‌لی عه‌ره‌ب بوو، پا‌شان هه‌موو کۆ‌مه‌ل‌گه‌ی مرۆ‌ی گه‌رتوه. واته: له‌ به‌شه‌وه بۆ‌ گه‌شت ده‌سی‌پێ‌که‌رد. گه‌ر وا نه‌بو‌وا‌یه، هه‌لبه‌ته ده‌بو‌وا‌یه، ئا‌فیت‌ستا به‌ عه‌ره‌بیی و قور‌ئان به‌ کوردیی، یا به‌ هه‌ر زمان‌یک‌ی دیکه‌ به‌ها‌ت‌نا‌یه‌ته

خواره وه، پاشانیش، هەر بهو زمانانه بنووسرانایه ته وه. به لام، یه زدانی گه وره خۆی ده زانی، چی ده کا و هه موو کاره کانی به پتوجیه، نه ک به گۆتره و پتکه وتیی!

بۆیه، نه ز پتموایه، زمانی نه ته وه یی هەر نه ته وه یه ک، دیارییه کی گه وره و پیروزه، یه زدان به و کۆمه له مرۆقه دیاریکراوه ی به خشیوه. ده بی، پتزی لی بگیری، راژه کری، پیشخری، له کزی، لاوازی، په پوتیی و فهوتان بیارتزی. گه وره ترین گوناح، مه زترین تاوان و گومراییش نه وه یه، ده سه لاتداریکی زۆردار، ده سه و تاقمیکی مله ور، کاربه ده ستانی ده زگه یه کی ده وله تیکی دیاریکراوی شوئینی و په گه زیه رست، خاکی وولاتی داگیرکهن، گه له که ی به چه وسینه وه، زمانه که یان لی قه ده غه کهن، به هه موو شیوه یه هه ولدهن، زمانه نه ته وه یی یه که یان، له بۆته ی زمانه نه ته وه یی یه که ی خویاندا بتوینه وه. ئه م کرده وه چه په لانه ش، به هه موو شیوه یه، به دژایه تیکردنی نه ته وه کان داده نری و به لادان له فه رمانه کانی په روه ردگار ده مپیردی. چونکه، خوا له قورنانی پیروژدا ده فره موی:

(انا خلقناکم من ذکر و انثی و جعلناکم شعوبا و قبائل لتعارفوا ان اکرمکم عند الله اتقاکم) واته: ئیوه مان به شیوه ی گه ل و هۆز له نیر و می دروسکرد، بۆ ئه وه ی یه کدی بناسن. هه ره به پتزه که تان لای خوا نه وانه تانن، که ته قوای زیاتر ده کهن. ئه مه ش خۆی له خۆیدا، نیشانه یه کی باشه و ئه وه ده گه یه نی، جگه له وه ی ئه و چوار ده وله ته خاکی کوردستانیان داگیرکردوه، به خراپترین شیوه، نه ته وه ی کورد ده چه وسینه وه، له پرووی ئایینی شه وه، تاوان و گوناخیکی گه وره ده کهن. چونکه، ئه وان بی هۆ، ماف له کورد زه وتده کهن، کورد قه ده کهن و ده یانه وی، ناوی له کوله که ی ته ریشدا نه هیتلن، هەر که سیتکیش بی هۆ یه کتی بکوژی، جگه له وه ی ده س له کاری یه زدان وه رده دا و دژایه تیده کا، وه ک ئه وه وایه، هه موو خه لکی ئه م سه ر زه وییه بکوژی، هەر وه ک په روه ردگاریش له قورناندا ده فره موی:

(من قتل الناس بغیر حق کافا قتل الناس جمیعا) «ص» .

سه یر نه وه یه، قورنانی پیروژ، دان به وه دا ده نی، زمانه کان جیاوازن، هەر گه لی زمانی تاییه تیی خۆی هه یه، وه ک خوای مه زن له سوهرتی «ئه لهرۆم»

دا ده‌فرموی: (و من آیاته خلق السماوات و الارض و اختلاف السنتکم و الوانکم ان فی ذلک لآیات للعالمین) هەر چه‌نده، له لایه‌که‌وه « عه‌ره‌ب، تورک و فارس » ه‌کان، خۆیان به موسولمان داده‌نین، شانازییه‌کی زۆر به ئیسلامه‌وه ده‌که‌ن، که‌چی دان به زمانی کوردیی و زمانه‌کانی دیکه‌ی که‌لانی بنده‌سیاندا نانین، نکولی له بوونیان ده‌که‌ن، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، بانگاشه‌ی ئایینی ئیسلام ده‌که‌ن، به ناوی ئیسلامه‌وه، کورد به گاور* و تیکده‌ر داده‌نین. له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، هیندی له‌و کوردانه‌ی هۆش و گۆشی نه‌ته‌وه‌یی یان نییه، هه‌ستی کوردایه‌تییان لاوازه، به ناوی ئایینه‌وه دزایه‌تی زمانی کوردییان کردووه. هه‌میشه، به زمانی عه‌ره‌بییه‌وه خۆیان خه‌ریک‌کردووه. له‌به‌رئه‌وه ده‌بینن، له هه‌موو سه‌رده‌میکدا، هیندی کورد هه‌بوون، هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی یان لاوازیوه، پترزی خۆیان و زمانه‌که‌یان نه‌گرتووه. بۆیه، که‌ر نووسه‌ری باهه‌تیکه‌ی به کوردییه‌کی په‌تی و په‌سه‌ن نووسی، یا ده‌قیقه‌ی قورئانی پیروزی وه‌رگیترا، یا که‌ر هۆنه‌ری هۆنراوه‌یه‌کی به کوردیی گوتی، ئه‌وا زۆر به توندیی هیرشیان بۆ بردووه، په‌لاماریانداوه، به پیاوخراب و گومرا ناویان بردووه.

هه‌لبه‌ته، له هه‌موو سه‌رده‌میکشدا، چه‌ن که‌سانی هه‌بوون، هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی یان به‌هیتزتریوه، زمانه‌که‌ی خۆیان خۆشوستووه. لیره‌دا بۆ نمونه ده‌لێین: مه‌لایه‌کی وه‌ک « ئیبنو ئاده‌م »، له سالی (1205 ک - 1790 ز) دا، په‌خه‌ی له‌و که‌سانه‌ گرتووه، که که‌موکورییان له زمانی کوردیی دۆزیوه‌ته‌وه، یا لایان شه‌رم و پتیان نه‌نگیبه‌سووه، به کوردیی بنووسن. بۆیه، به په‌ندیکی کوردیی پلاری تیکرتوون و گوتویه‌تی: (وه‌ک هیلکه له توێلکی خۆیان ده‌رچوون) « 107، 1 - پ »

برا عه‌ره‌به « زۆرا » موسولمانه‌کانمان، ته‌نانه‌ت، وه‌رگیترا، قورئانی پیروزی

* ووشه‌ی گاورم، بۆ مه‌به‌ستی « کافر » عه‌ره‌بی به‌کاره‌یتاوه. ئه‌م ووشه‌یه، به هه‌له له بری « مسیحی » عه‌ره‌بی به‌کاره‌اتووه. به‌لام، راست نییه. چونکه، له کوردیدا « فه‌له یا دیان »، به‌رانبه‌ر « مسیحی » به‌کارده‌ی.

و فرمايشته‌كاني پەيامبەريشيان، بە کارتيکی ناپەوا زانيووە. بەلام، ئەو
 عەرەبە موسولمانانە، بيريان لەووە نەکردۆتەووە، لە کوردستانتيکی
 دواکەوتوودا، دەسی خوتندن و خوتندەواري نەگەيشتبتي، لە خوتندن و
 خوتندەواريەووە دووربووي، کوردتيکی چيایی و گوندنشين، لە شارەووە
 دووربووي، گەر زمانی عەرەبي نەزانيبي، بە هيچ شتيووە ليتي تي
 نەگەيشتبتي، چۆن دەتواني، لە فرمايشته‌كاني يەزدان و گوته‌كاني پەيامبەر
 بگا؟! وەك « هەزار » دەلي: (تەنانەت زمانەكەشمان لە لای ئەوان بۆتە
 مايەي گوناھباري. كورد هەرگيز لە هيچ كاتيكد، لە ژێر حوكمي ئەو
 موسولمانە جوانانە! نەيوتراو، تەفسيري قورعاني خوداش بە زمانی
 كوردیی بنووسن.) « 10،49 »

لە راستيدا، ئەمە لەووە دەچن، وەك ئەوێ يەزدان عەرەب بي و تەنيا
 زمانی عەرەبي بزانن. بۆيە، بەو شتيووە پەفتاريان لەگەل كورد و گەلانی
 ديكدەدا كردووە! ئەدێ نالين: هەموو ئەو گەلانە و زمانەكانيان، هەر خوا
 دروسيكردوون؟! ئيدي، گەر وايە، بۆ دەبي، رسي خوادا پەتكەنەووە؟!
 زمانی گەلانی ديكدە قەدەغەكەن و بتوتنەووە؟! لە بری زمانە نەتەووي
 يەكان، زمانی عەرەبي لە جێ پروتن؟! ئايا، ئەووە گوناخ نيسيە، بۆي
 هاوانيني عەرەب، بەرانبەر برا كوردەكاني خويان دەيكەن؟! نازانم، بۆي
 لەو سەردەمانەدا، شتيخ، مەلایە، زانايەكي كورد ليتيان راست نەبۆتەووە،
 پەلاماري نەداون و پتي نەگوتون: برايەنە! ئيمەي كورديش، گەليكي
 موسولمانين، هەر ئەو خودا تاكوته‌نيايە دروسيكردووين، كە ئتووش
 دروسيكردووە و بەو شتيووە دەسەلاتي پتي بەخشيون. بۆيەو شتيووە
 پتەگەمان لێ دەگرن و زمانەكەمان لێ قەدەغەكەن؟! گەر خوا لە زمانی ئتووە
 تيبگا، ئەوا لە هەموو زمانەكاني ديكدەش تيدەگا. ئيدي، بۆ پۆلەكاني
 كورد، بە زمانی كوردیی قورئان نەخوتن و گوته‌كاني پەيامبەر باس نەكەن؟
 بۆيە زمانی خۆمان، لە پەروردگار نەپارتينەووە و پازونيازەكاني خۆمان لا
 نەدرکينين؟ هەر ئەو بيسروباوەر چەوتانە بوو، هەر هيندي لە مەلا
 نەشارەزاكاني كورد بوون، ئەو كارانەيان كردووە، بە هيچ شتيووە، بە
 ميشكياندا نەچوو، گەر قورئان بە عەرەبي بي، بۆي دەبي، قەدەغەكري،

به زمانیتکی دیکه بلاوکریتته وه! بۆیه کاتی، (بۆیه کهم جار مامۆستا شیخ محهمه دی خال، که تهفسیری جزمی عه‌مای کرد و له چایی دا به کوردیی، له لایهن هه‌ندئ مه‌لا و نیمچه خوێنده‌واره وه هه‌ندئ هێرشێ نارپه‌وای براهه سهر) «77،44»

هه‌روه‌ها، هه‌ندیتکی دیکه، به‌وه‌شه‌وه نه‌وه‌ستان. به‌لکوه، کاتی زانای کورد «توفیق وه‌ه‌بی»، به‌دل و به‌گیان، پاره‌ی زمانی کوردیی ده‌کرد، له‌لایهن هه‌ندئ که‌سی نه‌خوێنده‌واره وه په‌لاماردراوه، (مامۆستا توفیق وه‌ه‌بی که عه‌لامه و شاره‌زایه‌کی زۆر به‌رزێ کورده له‌ زمانی کوردیدا، له‌ پرووی بژارکردنی زمانی کوردیی وه، ده‌ستیکێ بالا‌ی هه‌یه، له‌م پرووه وه له‌ کاتی خویدا تووشی گه‌لێ هێرش هاتوه، به‌لام نه‌و گوتی نه‌داوه‌تی و له‌ سهر مه‌به‌ستی خۆی پۆیه و هه‌ولوته‌قه‌لاکه‌ی هاتوته به‌ره‌م.) «42،44»

لیته‌دا ده‌بی، شتیکی دیکه‌ش به‌تین: عه‌ربه موسولمانه‌کان نه‌یان‌توانی، پێکه له‌ فارس و تورکه‌کان بگرن، قورئان و گوته‌کانی په‌یامبه‌ر، بۆ سهر زمانه‌کانی خۆیان وه‌رگه‌ێن. چونکه، نه‌وان له‌ بنده‌سی عه‌ربه‌کان پزگاریان به‌و به‌و، خاوه‌نی ده‌وله‌تی نه‌ته‌وه‌یی خۆیان به‌و. دواتریش، «عه‌ربه، فارس و تورک» ه‌کانیش، ته‌نیا گه‌ریان له‌ کورد و گه‌لانی بنده‌سیان له‌ نێچه‌که‌دا ئالانده‌بوو. پێکه‌یان نه‌ده‌دان، قورئان بۆ سهر زمانه‌کانی خۆیان وه‌رگه‌ێن، به‌ کوردیی وانه‌ی نایین بخوێن. چونکه، کورد هه‌ر له‌ ژێرده‌سیی نه‌و نه‌ته‌وه بالا‌ده‌سه‌نده‌ مابۆوه، خاوه‌نی هه‌یز و ده‌سه‌لاتی نه‌ته‌وه‌یی خۆی نه‌بوو، تا گوتی له‌ فه‌رمانه‌کانی نه‌وان را نه‌گرێ. به‌لام، بۆ گه‌لانی دووری نازاد، خۆیان نه‌و شتانه‌یان بۆ وه‌رده‌گیران، تا لیتی تێبگه‌ن. چونکه، باشیان ده‌زانی، تازه نه‌و وولاتانه‌یان له‌کیسه‌چوه، تا داگیرانکه‌ن و به‌رو به‌وومی خاکه‌که‌یان بخۆن. بۆیه، هه‌ر چۆنیت، به‌ ناوی نایینه‌وه ده‌یانویست، که‌لکیان لێ وه‌رگرن. نه‌مه نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی، مه‌به‌سته‌که‌یان له‌گه‌ل کورد و گه‌لانی دیکه‌ی بنده‌سیاندا، نه‌وه نه‌به‌و به‌ی، به‌لکوه، توانده‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌کانی بنده‌سیان و زمانه‌کانیان به‌وه!

با سه‌ره‌تا، باستیکی زمانه‌کانی نێچه‌که‌ بکه‌ین. پاشان، له‌ پێوه‌ندی نێوان زمانی کوردیی و نه‌و زمانانه ده‌دوین. نه‌وته‌ی گه‌ل و نه‌ته‌وه

جیاوازه‌کان، له ناوچه‌ی خۆره‌ه‌لاتی ناوه‌نددا ده‌ژین، به‌پیتی نه‌و نزیکیی و دروستیه‌تیه‌ی له‌ نیتوانیاندا هه‌بووه، زمانه‌کانیان کاریان له‌ یه‌کدی کردووه. به‌لام، نه‌م تیکه‌لاویی و کارتیکردنه، به‌گوتره‌ی هیندی فاکته‌ری وه‌ک « دروسبونی گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کان، ره‌چه‌له‌کی زمانه‌کان، ده‌سه‌لات، دووری و نزیکیان له‌ یه‌کدی » یه‌وه‌ گۆراوه و ده‌گۆری.

دیاره، نزیکترین دوو زمان له‌ نیتوجه‌که‌دا، زمانی کوردیی و فارسیی بووه. له‌ کۆندا، زمانی کوردیی پتر تیکه‌لاویی، له‌ گه‌ل زمانی فارسیدا هه‌بووه. له‌ به‌ره‌نه‌وه‌ی، له‌ لایه‌که‌وه‌ هه‌ر دوو نه‌ته‌وه‌ی کورد و فارس، پیکه‌وه و به‌ نۆزه، هه‌ر جاره‌ لایه‌کیان، چه‌ندین جار، له‌ ژێر سیته‌ری ئالای یه‌ک ده‌وله‌تدا ژیاون. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، له‌ کۆندا، کورد و فارس، هه‌م یه‌ک نایینی هاویه‌ش کۆیکردوونه‌ته‌وه. هه‌م نزیکیه‌کی زۆر، له‌ نیتوان هه‌ر دوو زمانه‌که‌یاندا هه‌بووه و هه‌یه.

به‌لام، کاتی عه‌ره‌به‌کان، له‌ ژێر ناوی ئیسلامدا، ناوچه‌که‌یان داگیرکرد، نایینی ئیسلامیان به‌ دیاری بۆ گه‌لانی نیتوجه‌که‌ هینا، له‌و سه‌رده‌مه‌وه، زمانی عه‌ره‌بیی کارتیکێ زۆری، نه‌ هه‌ر دوو زمانی فارسیی و کوردیی کردووه. ئیدی له‌و کاته‌وه، جوژه‌ تیکه‌لاویه‌ک، له‌ نیتوان هه‌ر دوو زمانی کوردیی و عه‌ره‌بییدا دروسبووه. واته‌: دووه‌م تیکه‌لاویی زمانه‌کان له‌ ناوچه‌که‌دا، له‌ لایه‌که‌وه‌ تیکه‌لاویی زمانی عه‌ره‌بیی و فارسیی، له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌ تیکه‌لاویی عه‌ره‌بیی و کوردیی بووه. هه‌ر چه‌نده‌، جوژی تیکه‌لاویه‌که‌ جیاوازیبووه.

ه‌وای نه‌وه‌ی، تورکه‌ مه‌غۆلییه‌کانیش، له‌ ناوه‌راستی ئاسیاوه‌ هاتوون و له‌ ناوچه‌که‌دا جیگیربون، قوناخی سییه‌می تیکه‌لاویونی زمانه‌کان ده‌سپێک‌کردووه. ئیدی، هه‌ر یه‌که‌یان به‌ شتیه‌یه‌ له‌ شتیه‌کان، کارتیکێ به‌رتی یا نه‌رتیان له‌ یه‌کدی کردووه. به‌لام، هیچ زمانی له‌و چوار زمانه‌، به‌قه‌ده‌ر زمانی عه‌ره‌بیی، کاری له‌ هه‌ر ستی زمانه‌که‌ی دیکه‌ نه‌کردووه، به‌ تایبه‌تی و به‌ پله‌ی یه‌که‌م، کارتیکێ یه‌کجار زۆری، له‌ زمانی فارسیی، به‌ پله‌ی دووه‌م، له‌ زمانی تورکیی کردووه. پاشان، به‌ پله‌ی سییه‌میش، کاری له‌ زمانی کوردیی کردووه. که‌واته‌، نه‌ک هه‌ر کورد و زمانی کوردیی، له‌

لایەن نەتەوێی عەرەب و زمانی عەرەببێوە کاریتیکراوە، بەلکو، هەموو ئەو نەتەوانە ئیسلام بوون، بەپیتی دوور و نزیکیان لە عەرەبەکانەو، ئایینی ئیسلام و زمانی عەرەبی، کارێکی زۆر گەورەیی تیکردوون. تەنانەت، کارتیکردنەکە بە شتێوەیک بوو، هێندێ لە پۆلەکانی ئەو گەلانی، بە تەواویی، خۆیان بۆ پڕۆژەکردنی ئایین و زمانی عەرەبی تەرخانکردوو.

ئێستە، کاتی ئەو هاتوو، لێردا، کەمێ لە پێوەندیی نێوان زمانی عەرەبی « واتا زمانی ئایینی ئیسلام » و کوردیی بدوێن. لە لایەکەو، باسێکی ورد، لە سەر کارتیکردنی زمانی عەرەبی لە زمانی کوردیی بکەین. لە لایەکی دیکەشەو، پۆلی کارتیکردنی خودی ئایینەکە، لە هەست و هۆشی، نووسەر و زاناکانی کورد پیشاندەین.

کاتی، عەرەبە ئیسلامەکان کوردستانیان داگیرکردوو، ئیدی، هەموو ئەو نووسین و شتەو، بە زمانی کوردیی هەبوو، ورەدە پێچراونەتەو. زمانی ئایینی نوێ، لە پەرست و پارانەو، لە خۆتندن و نووسیندا، جێی زمانە نەتەوێی یەکەیی گرتۆتەو. تا وای لێهاتوو، بە تەواویی لە کاری خستوو. زمانی کوردیی، تەنیا وەک زمانی ئاخافتن ماوەتەو. تەنانەت، خۆتندەواری کانی کورد، لە نێوان خۆشیاندا، نامەیان هەر بە زمانی عەرەبی بۆ یەکدی نووسیو. دیارە ئایینی نوێ، ئایینیکی دەوڵەمەند و پر چەکیبوو، تا ئەندازەیک زۆر، دادپەرورەیکەیی تێدابوو، هەزار و دەوڵەمەندی، وەک یەک لە ئاستی پەرەدگارا راگرتوو. بۆیە، ئایینە کۆنەکانی کورد، لە بەردەم ئایینی نوێدا، خۆیان زۆر بۆ نەگیراوە. ئایینە کۆنەکانی کورد و زمانە نەتەوێی یەکەیی، شانەشانی یەکدی و پێکەو، لە بەردەم ئایینی ئیسلام و زمانی عەرەبیدا، پاشەکشەیانکردوو. هەلبەتە، بیروباوەری ئایینی نوێ، کارێکی وای لە هەست و هۆشی، پۆلەکانی کورد کردوو، هەموو شتێکی کۆنی خۆیان، کە پێوەندیی بە ئایین و زمانەکەیی خۆیانەو هەبوو، بە شتێکی خراب و سەرەمی گوماریی و گاورییان داناو. بۆیە، زۆری زۆری کورده موسولمانەکان، بە تەواویی لە هەستی نەتەوێی کوردیی شۆراونەتەو. ئایینی نوێ، بە شتێوەیک هۆش و باوەری

تاساندبوون، به هیچ جوړی بایه خیان، به زمانه نه ته وهی یه که ی خوځان نه داوه، پشتیان له تاین و زمانه که ی خوځان کردووه، به هم سو جوړی کوڅاون، راڅه ی زمانی تاینی نوئ و نه ته وهی سهرده س بکن. جا گهر لیره دا، سهرنجیکی ورد له نارشینی پرتو کوڅانه ی نیسلام بده ی، ده بینین، شان به شانی نووسر و زانایانی گهلانی دیکه ی جیهانی نیسلام، نووسر و زانایانی کوردیش، له بواری نووسین به زمانی عهره بی، به شی شیریان به رده که وئ.

نه و مه لا و زانا تاینیه کوردانه، به شیه به به ده وری زمانی عهره بی و تاینی نیسلامدا هاتوون، مه گهر هر عهره به کان خوځان توانیبتیان، به و شیه به بایه خ به زمان، که لتووری عهره ب و نیسلام بده ن. جگه له وهی، نه و کارانه یان، به نه رکیکی پیروزی سهرشانی خوځان زانیوه، زوریه ی زوریشیان، باسی کوردیتی خوځان نه کردووه، به لکوو، له پتی خوا دا راڅه ی نه و زمانه یان کردووه و پشتیشیان له زمانه نه ته وهی یه که ی خوځان کردووه. بویه، زانایه کی به ناویانگی نیسلامی وهک، نیمام « محمه دی غه زالی » کوتوویه تی:

(دینی نیسلام، له سهر سئ ستون ویتاوه. نه گهر خودا نه و سئ کوله که ی نه دا با، له وانه بوو تیک به پتی. نه م سئ دیرگه ته ستوران ه ش، « دینه وه ری » و « نامیدی » و « شاره زووری » بوون.) « 5،49 » نه و سئ زانا موسولمانه، که کوله که ی هره گه وهی نیسلام بوون، به گه واهی عهره به کان خوځان، زمان و تاینه که یان بو راگرتبوون، هر سیکیان کورد بوون! له و روڅه و تاینی نیسلام، له کوردستاندا بلا بوته وه، له هر سهرده م و له هر ناوچه یه کدا، کومه لئ نووسر و زانای کورد، وهک کوله که یه کی گه وره و پته و، شانیان وه به نه و کاره داوه و راڅه یه کی زوریان، پتیکه ش به زمان و که لتووری عهره ب کردووه. نه و نووسه رانه ش هینده زورن، له ژماردن نایه ن. وهک مام « همزار » ده لئ: (گهر به دوورودرتیی، ناوی هم سو نه و کوردانه ی که له پتی زانست و هونه ر له درتزیی هزار و نه ونده سالد له رای نیسلامدا کوڅاون و ناویان تیدا ده کردووه، بیرخه مه وه، و شتر له بنیا نرکه ی دی.) « 6،49 »

بۆ نمونه: له بواری میژوو و فه رههنگدا، چه ندين كوردی وهی: (سه ره وه ردی خاوه نی عه وارف نه لعارف، ئیبن نه سیر خاوه نی ته ئریخ نه لكامل، دینه وه ردی خاوه نی نه خبار نه لتول، شاره زووری نووسه ری نه هت نه لئه رواح، ئیبنی خه له كان دانه ری وه فیات نه لئه عیان و نه خیرا مه حموود عه قاد میژوو نووسی به ناوبانگ، ئیسماعیل پاشای بابان نووسه ری زهیل كه شف نه لزنون، حاجی خه لیفه شیخ محمه د، عه بده فه قی و زانای به ناوبانگ و قورئان خوین شیخ محمه د عه بدولباسیت عه بدولسه مه د، هه موویان كورد بوون) «8،66» پژهی زمان و كه لتووری عه ره بییان كرده وه. با ئیمه لیته دا، ته نیا باسی كورد بكه ین.

«عه لادین سوجادی» ده لئ: (كه ئایینی پیروزی ئیسلام هات، كورد تا دووسه د سالتی پاش دامه زرانده كه ی، هه موو به دلئکی فراوان و به هه موو ئاره زوویه كیه وه، باوه شی كرد به و ئالایه دا، به دل و به گیان خوی له ژیر سیبه ری ئالاكه دا هه سانه وه. له و پژه وه چ به شیر، چ به قه لم خزمه تی نه م دینه نه كا تا نه م پژه ی ئیمه ی تیداین. له هیه سهرده میتكدا و له هیه پژه ئیكیا به جوړئیكی تیکرایی له و دوو پتگایه دا درتغیی نه كرده وه و ناشیكا. به لام، له دوا ی سهرده می عه بیاسیی، به ره ره كانیی هوکووماتی ئیرانیی و هوکووماتی عوسمانیی، كوردی له و ناوه دا كرد به ئاردی دركان و كردی به هه لمات پتکیانا نه دان! نه مه له لایه كه وه، له لایه کی ترشه وه، پابه ندوبونیان به ئایینی ئیسلامه وه و خزمه تگردنیان به علووم و زانیاریی ئیسلامیی و زمانی عه ره بییه وه، ماوه ی نه وه ی نه دان، كه به زمانه كه ی خو یان شتیک بنووسن و شتیک به یلته وه. له گه ل نه وه شا ئایینی پیروزی ئیسلام وه نه بی، نه م جوړه شتانه بی. به لكوو، گه وه ترین به لگه بۆ به رزی نه م ئایینه و بۆ هاندانی نه م ئایینه بۆ خوینده واری و بۆ زانین، یه كه م ئایه تی «قورئان» كه نه فه رموی: «اقرا باسم ربك الذی خلق، خلق الانسان من علق، اقرا و ربك الاكرم، الذی علم بالقلم، علم الانسان ما لم یعلم». پاشان، ده لئ: (هیچ ئایینیك له عاله ما نه بوو - ئاسمانیی بووبی، یا غهیری ئاسمانیی - به م جوړه هانه هانه ی خویندن و خوینده واری بدا) «147-146،68»

دیاره، هه موو ئه و دید و بوچوونانهی ماموستا راسته. به لام، ئه و نایه تهی بو باسی خوینده واری هیناوتسییه وه، مه بهس ئه وه بووه، به زمانی عه ره بیی بخوینتی، نهک هه ره گه له ی به زمانی نه ته وه یی خو ی بخوینتی. چونکه: یه که م - په یامبه ره که عه ره ب بووه. دووهم - نایه ته که به زمانی عه ره بیی هاتوه. سییهم - زمانی عه ره بیی، به زمانی ره سمیی نایینی ئیسلام داده نری. ئه وه جگه له وه ی، هه ره چه نده، هه رجی به زمانی نه ته وه یی بخوینتی، به شتیکی باش داده نری. چونکه، زیاتر یارمه تیی بوژاندنه وه و پیتشخستنی زمانه که ددها. به لام، گه ره کورد هه ره به زمانی خو ی، « جوگرافیا، میژوو، هونه ره، وێژه » ی نه ته وه سه ره ده سه کانی چوار ده وله ته که بخوینتی، له جوگرافیای نیشتمان که ی خو ی شاره زا نه بی، میژوو ی نه ته وه که ی خو ی نه زانی، سه ره له هونه ره و وێژه ی کوردی ده ره نهکا، جگه له وه ی، پاریزگاریی زمانه نه ته وه یی یه که ی خو ی دهکا، چ که لکتیکی دیکه ی ده بی؟! هه ره چه نده، کورد هه ره له کۆنه وه، خوینده واره بووه، خویندن و نووسین له کوردستاندا هه بووه، له گه له نه وه شدا، به زمانی زکماکیی خو ی نه یخویندوه. شتیکیش به زمانی دایک نه بی، هه ره چه نده، هیندی ناگاداریی و زانیاریی ده به خشی، سوودی گه و ره گه و ره ده گه یه نتی، به لام، له رووی که له پوو و ره سه نیی زمانه که وه، دووری و نامۆیه که په ی داده کا.

له به ره نه وه ی، نه ته وه ی کورد، به درێژایی میژوو، خاوه نی ده وله تیکی یه که گرتوو ی سه ره یه خو نه بووه، هه میسه نیشتمان که ی داگیرکراوه، له ژیر باری چه و ساندنه وه دا نالاندوویه تی، زمان و نایینه که ی لی قه ده غه کراوه، بۆیه، به شتیه یه کی به رده وام، پۆله کانی ئه م نه ته وه هه ژاره چه و ساویه، تووشی گرفتتیی که و ره ی ده روونی بوون، هه میسه هه ستیان به که موکوپی کردوه. له رووی سایکۆلۆژیی یه وه، نه ته وه یه کی نه خو ش و لاوازه. له به ره نه وه، هه ره له کۆنه وه تا نه ورۆ، نووسه ره و شاره زاگانان، کونوکه له به ری میژوو ی گه لان، به دوا ی « نووسه ره، هونه ره، زانا و پیاوه ناو داره کانی جیهان » دا وێتن و ده گه پتن. بو ئه وه ی، ئه و که موکوپییه سایکۆلۆژیی و نه ته وه یی یه پرکه نه وه، تا، له ئاستی نه ته وه ده سه لاتداره کانی دیکه ی ناوچه که دا، خو یان به که م نه زانن، هه ولده دن، هه ره

چۆنئىچى، بىنچەيان بۆسەر يەككى لى بىنەمالى تىسرە و ھۆزە كوردىيە
ناودارەكان بگىرپنەوہ. وەك ئەوہى، بەو كارەيان نەتەوہى كورد، لى دەس
چەوسانەوہ و كوردستان لى داگىر كوردن پزگار كەن! گەلى جار بەر گۆتم
كەوتوہ، خەلكى ساويلكە گوتوويانە: « سەلاھەدىنى ئەيوپىي، ئىدىرسى
بەدلىسى، دىنەوہرىي، ئامىدىي، شارەزوورىي، ئىبنوخەلەكان، ئەبولفېدا،
ئىبنو حاجىب، ئىبنو سەلاح، ھەرسى ئىبنو ئەسىرەكان ... تاد » كورد
بوون و شانازىيان پتوہ كردوون. راستە، ئەو پىاوہ ناودارانە، ھەموويان بە
رەچەلەك كورد بوون، چونكە، لى داىك و باوكىكى كورد لەدايكىبون، يا
بە لانى كەمەوہ، يەككى لەو دووانەيان كورد بوون. بەلام، خۆ كوردبوون، ھەر
بە رەچەلەك نىيە، بەلكوو، بە « ھەست، باوہر، دلتسۆزىي و كار كوردن »
دەبى. بۆيە، كەم جار گۆتم لى بووہ، يەككى پېرسى و بلى: ناخۆ ئەو پىاوہ
ناودار، كەلە زانا و ھۆنەرە بلىمەتەنەي كوردبوون، كە ئەورۆ بە شانازىيەوہ
ناوياندەبەن، چىيان بۆ نەتەوہكەي خۆيان كردوہ؟ تا چەن زمانەكەي خۆيان
لە تەواندەوہ پاراستوہ؟ تا چەن رازەي زمانەكەي خۆيان كردوہ و
پازاندوويانەتەوہ؟ بە چ زمانى نووسىويانە؟ رازەي كام نەتەوہ و
كەلتووريان كردوہ؟ بۆچى، زمانەكەي خۆيان پشگوتخسەوہ؟ گەلى
كەسەش ھەن، تا ئىستە، زۆر بە گەرمىي، داکۆكيان لى دەكەن، بە
كەلەپىاوى كوردىيان دادەنن، شانازىيان پتوہ دەكەن!!! ئەوہ لى كاتىكدا،
گەلانى دىكەي موسولمان، گەلى زانا و شارەزاي باشيان تىدا
ھەلكەوتوہ، بەلام، ھەرگىز پشتيان لى زمان و نەتەوہكەي خۆيان
نەكردوہ، وەك كورد، بەردىيان لى كانى وولاتى خۆيان نەھاوشتوہ و بە
پاچەكۆلەي دەسى خۆيان، مالى خۆيان وىران نەكردوہ. ئەدى، بۆ رۆژى لى
رۆژان، ئەوانە نەيانپىسى، ئەو كوردنەژدانە، بۆ لاىەكيان بە لاى زمان و
مىژووى نەتەوہكەي خۆياندا نەكردۆتەوہ؟ ئايا، ھەموويان وەك « محەمەد
عەلى عەونى، عەبباس محەممود عەقاد و محەممود تەيمور ... تاد »،
ھەر لى مىندالىيەوہ لى مىسر گەورە بوون و رىتكەي گەرانەوہيان بۆ باكورى
كوردستان لى گىرابوو؟ يا، ھەر خۆيان ھەستى نەتەوہىي يان كزولواو
بووہ، تا سەر موخ و ئىسكيان بىگانەپەرستبوون، گەلى ساويلكە و

ساکاربون، به هه موو په یمان و قسه یه کی داگیر که ره که هه لڅه له تاون، له که لاوه و ترانه که ی خوځاندا، خوځان به میوان زانیوه و بیتگانه ی داگیر که ریشیان، به خاوه من مال داناوه!!

بویه، زور به راشکاو یی ده لیم: نه وړو، من چیم داوه، لهو « بلیمهت، زانا و نوو سه رانه » ی، پوژئی له پوژان، ناوړتکیان له نیشتمان ه داگیر و دابهش و کاولکراوه که ی خوځان نه داوه ته وه، زمانه که ی خوځان نه پاراستووه، به ده وریدا نه هاتون و که شه یان پې نه کردووه، یه ک پیتیان به زمانی شیرینی کوردی نه نوو سیوه، هه میسه، له ژتر په رده ی تایندا، پلژه ی زمانه کانی دیکه ی که لانی ده ورو دراو سییان کردووه؟ که واته، بوجی ده یان کوردی به ناوبانگی وهک: « سه لاهه دینی نه یویی، » زانای که ووه « ئیدرسی به دلیسی »، با کوردیش بووین، له پروی نه ته وه یی یه وه، به قوریانی بزماری نالی سمی نه سپه که ی، چن سهر کرده یه کی وهک « میر به درخان، شیخ عربیت دوللای نه هری، شیخ سه عیدی پیران، سه یید په زای ده رسیمی ... تاد » نه که م، که ژیان و گیانی خوځان، له پیتناوی کورد و کوردستاندا به خت کردووه. بوجی، سه دانی وهک: « ئین خه له کان » ی میژوونووس، به توژی ژتر که وشه کانی، چن میژوونووستیکی پیتوئی وهک: « شه رده فحانی به دلیسی، مه لا مه حمودی بایه زیدی و نه مین زه کی به گ « بگورمه وه، که به ردی بناغه ی، میژوویه کی نه ته وه یی یان بو ئیمه داناوه؟ بوجی، هه زارانی وهک: « ئیبنو حاجیب، ئیبنو سه لاه، ئیبنو نه سیر و نه بو فیدا » و هه موو ئین و نه بوه کانی دیکه ش، بالایان به که ده ر بالای شیخ، مه لا و زانایه کی کورد په روه ر به رزتری، که منالانی کوردیان، له ژووری تاریکونووتهک، له بهر قوتیله و شه وقی چرا، فیری زمانی زکماکی خوځان کردووه؟ بوجی، سهر و کوته لی یه یک میلیونی وهک: « نه حمه د شه وقی، جه میل سدقی زه هاوی، مه عرف په ساقی و بلند حه یده ری ... تاد »، به قوریانی که ردی سهر مه زاره که ی، « مه لای جزیری، نه حمه دی خان یی، نالیی و حاجی قادری کوی » نه که م، که لهو سهر ده مانده، له ناخی ده ورو نیکی بیتگه رده وه، هاواریان لی هه ستاوه، « پتیسانس » یکی کوردییان را که یاندووه، به ده م و به ده س، ووشه ی پیروزی کوردییان گرد کردو ته وه، وهک دانه ی مرواری،

گەردانەى زۆرپىنى ھۆنراھى جوان و سەنگىنيان لى ھۆنسىۋەتەۋە، ۋەك يادگار، بۆ ئىمە و نەۋەكانى داھاتوى كوردىان بەجىتەشتىۋە؟ ديارە، ھەموو ئەو كوردنەزادانە، لە كوردستان لەدايكېوون و ھىچىشيان بۆ كورد نەكردوۋە، راژەى زمان و مېژووى نەتەۋەكەى خۆيانيان نەكردوۋە، ھەلبەتە، ئەو گەلانەش ئەورۆ، ناھەقيان نىيە، بە عەرەبيان دانىن و شانازىيان پىتو ھەن! ئىدى بۆ دەبى، منى كوردى ژىردەسەى چەوساۋە، خۆم بە خاۋەنيان بزانم و شانازىيان پىتو ھەن؟!

گەر، ئەو ناودارانەى باسمانكردن، راژەيەكى تەۋاۋى نەتەۋەى عەرەبيان نەكردايە، ھەلبەتە ئەورۆ، ناويان لە لاپەرەكانى مېژوۋدا، بە شانازىيەۋە تۆمار نەدەكردن، بەسەرھاتى ژيان و بەرھەمەكانيان، لە خۆتندنگەكاندا نەدەخۆتند، بە ناۋى ئەوانەۋە، شەقام و گۆرەپانەكانيان ناو نەدەنا، چەندىن پەيكەريان بۆ دا نەدەتاشىن و لە ناۋەرەستى شارەكاندا دايان نەدەچەقان.

جا ھەر كوردى، باۋەرى ھەرچى دەبى، با بى، گەر تىكەى راستى، ئەم دىد و بۆچوونەى بۆ قوت نەچى، ئەم لىكدا نەۋەيەى بۆ ھەرس نەكردى، با تا دەتوانى، ۋەك «ياسر عەرەفات» بە جوۋەكان دەلتى: لە ناۋى زەرباي مەرگ بخواتەۋە. چونكە، لە مېژە ئەو گەلانە، ۋەك پۆلەيەكى بە ئەمەكى خۆيان، تەماشاي ئەو كوردنەزادانەيان كوردوۋە! ئەورۆش، بەو پەرى پرواۋە، شانازىيان پىتو ھەكەن و خۆيانيان پىتو بادەدەن. ديارە، ھەر ئەوانىش راسدەكەن، چونكە، ئەو كەلەپىاوانە، بە سەدان و بگرە بە ھەزاران، بەرھەمى «ھونەرى، وژەيى، زمانەۋانىي، مېژوۋى، جوگرافىيى، ئايىنىي، پزىشكىي و ئەكادىمى» يان بۆ نووسىيون، پەرتووكخانە دەۋلەمەندەكانيان، ھىندەى دىكە بۆ قەبەكردوون و رازاندوونەتەۋە. بۆيە، يەككىكى ۋەك د. «تەھا حوسىتن»، نووسەر و زاناي نابىناى مىسر، لە يادى بىرەۋەرىي «ئەبو عەلى سىنا» دا، لە گوتارىكدا دەلتى: (ئەبو عەلى سىنا بە عەرەبىي نووسىۋىۋەتتى و ئىمە بە عەرەبى دەزانىن. جا با ئىترانىيەكان ھەر ھاۋارگەن و بلىتن لە خۆمانە). (6، 49) تەنانت، ئەورۆش عەرەبەكان نايشارنەۋە، كاتى باسى بزوتتەۋەى «نەۋەى رابەر» دەكەن، ناۋى چوار ھۆنەرى بلىمەت و بە تواناي ۋەك: (بەدر شاكىر سەيباب،

عهبدو له هاب به یاتی، نازک نه له لاییکه و بلند ههیده ری دین. (62,29) « که هه موومان ده زانین، « ههیده ری » کورد، چهن پۆشنبیر و هۆنه ریکی گه وری عه ره ب بو!

هه له به ته، گه ره یه کیکه وهک « حاجی قادر » ی نه مر و نیشتمان په روه ر، به ته واری له که له له نه دابی، کاسه که ی پر نه بوویتی و لیتی نه رژیابی، په لاماری « شیخ، مه لا، زانا، نووسه ر و هۆنه رانی کوردیی » نه ده دا و نهیده فهرموو :

وهک مریشکیک که به ختی نه یه یتنی بیتو جوچکه ی مرگی هه لیبتنی
 هه ر بگاته که ناری جوگه له یهک نایه ته شونی، بری، جوجه له یهک
 ئه م له وشکانی ئه و له ناو ئاوه تی ده گا درانی یح ماوه
 «37,45»

« حاجی » به سه دو په نجا وه هشت دیر، هۆنراوه ی « شه هسواری به لاغه تی کوردان » مان، بۆ ده رازنیته وه. ناوی زۆریه ی زۆری هۆنه ره کانی پیتش خوی و سه رده می خوی ده یتنی، زۆر به چاکه باسیانده کا، پوو له « مه له که قۆی، حیماری و کیسه شکل » ده کا و ده لتی: هه رچه نده ناوه کانتان، زۆر ناله بار و ناخوشتن، به لام، چونکه به کوردیی نووسیوتانه، هۆنراوه کانتان جوانن، سه د « ئیبنو یه مین » به قوریانتان ده که م :

شیعریان جوانه بهس نییه کوردن

گه ر چی به د ناون و گه لتی ووردن

به فیدایان ده که م سه د ئیبنو ئه مین

چونکه ده ره به ستی غیره تی کوردین «220,45»

هه روه ها، ده لیتی « جگه خوین » ی هۆنه ری نیشتمان په روه ری گه وری کوردیش، له خۆراوای کوردستان وه، گوئی له هۆنراوه کانی « حاجی » بووه. بۆیه، هاواری لی هه ستاوه. له ئاستی ئه وانه ی، پشتیان له زمان و نه ته وه که ی خویان کردووه، پاره ی زمانی بیانیان کردووه، ئاوپکیان له زمانه نه ته وه یی یه که ی خویان نه دا وه ته وه، خۆی بۆ نه گیراوه. کاتی، وه لامی « ئه سیری » هۆنه ری کورد په روه ری دا وه ته وه، گۆری سه د میژو نووسی وهک « ئیبنو ئه سیر » ی، به قوریانی « ئه سیری » کردووه، چونکه، به کوردیی

نووسیوتیتی و پاره‌ی زمانی کوردیی کردووه. له‌به‌رنه‌وه، گوتوویه‌تی :
 نه‌ی برا شه‌بازی نه‌وجی من و هم‌عیرفانی تو
 سه‌د وه‌کی ئینولنه‌سیری گۆری بوو قوریانی تو
 پاشان ده‌لتی :

سه‌د سه‌لاحه‌ددین و بی، سه‌د وه‌ک نه‌یی موسلیم هه‌بی
 فائیده‌ی هیچ بۆ مه‌ ناده‌ن، سه‌ته‌وتی شاهانی تو «146,53»

گهلانی نه‌وروپا، گهر زوو فریای خو‌بان نه‌که‌وته‌نایه، پیاوه دلسۆز و
 شاره‌زاکانیان، « ئینجیل » یان له لاتینییه‌وه، بۆ سه‌ر زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی
 یه‌کانه‌ی خو‌بان وه‌رنه‌گه‌تپایه، دوورنه‌بوو، هه‌یدیه‌تیدی، زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی
 یه‌کانه‌ی خو‌بان، به‌ره‌و له‌نی‌و‌چوون و توانده‌وه‌ به‌رۆشته‌یه. بۆیه، کاتی
 ئیمپراتۆریای رۆما دووله‌تبوو، له سه‌ر بن‌چینه‌ی هه‌ر دوو ئایینزای
 «نارسۆدۆکس و کاسۆلیک»، دوو ئیمپراتۆریای جیاوازی رۆژه‌ه‌لاتیی و
 رۆژاوا‌یی دامه‌زرا. له هه‌مان کاتدا، دوو زمانی ئایینی جیاوازش
 په‌یدا‌بوو، زمانی یه‌که‌م - «یۆنانیی» و دووه‌میشیان - «لاتین» بوو.

به‌داخه‌وه، له کۆندا رۆژه‌خو‌تنده‌وار و پروونا‌کبیره‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد، له
 لایه‌که‌وه، هه‌ستیان به‌ مه‌ترسیی کارتیکردنی زمانی ئایین، له زمانی
 نه‌ته‌وه‌یی نه‌کردووه. له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، سه‌ره‌نجی‌کی قسۆلیان، له
 پتیه‌ندیی نی‌وان زمانی ئایین و زمانی داگیرکه‌ر نه‌داوه. له به‌ر رۆشنایی
 کارتیکردنیان له زمانی کوردیی، له‌و پتیه‌ندیانه‌ وردنه‌بوونه‌ته‌وه، هه‌موو
 لایه‌نه‌کانیان هه‌ل نه‌سه‌نگاندووه، تا بزانی، پتیه‌ندییه‌کانیان چۆنه؟ تا چهن
 زیان به‌ زمانی کوردیی ده‌گه‌یه‌نن، وه‌ک گه‌یا‌که‌له، له سه‌ر په‌گی زمانه‌که‌مان
 شینه‌به‌ن و خو‌تنی ده‌مژن؟! به‌ شتیه‌یه‌ هه‌سته‌ ئایینییه‌که، به‌ سه‌ر هه‌سته
 نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌یاندا زالبووه، ده‌ماری هه‌ست و هۆشی نه‌ته‌وه‌یی کوردی
 سه‌رکردووه. بۆیه، له‌م به‌اره‌دا، به‌یریان له هیچ نه‌کردۆته‌وه، وه‌ک گهلانی
 نه‌وروپا، چۆن ئینجیلیان بۆ سه‌ر زمانه‌کانی خو‌بان وه‌رگه‌تپاوه، قورئانیان بۆ
 سه‌ر زمانی کوردیی وه‌رنه‌گه‌تپاوه و که‌مه‌ترخه‌مییان تیدا‌کردووه. ته‌نانه‌ت،
 وه‌رگه‌تپانی قورئانی‌شیان، به‌ گونا‌هه‌تی‌کی گه‌وره‌ داناوه! گهر چی، زمانی
 هه‌موو ئایینه‌ کۆنه‌کانی کورد، وه‌ک «عه‌له‌وی، یه‌زدیی و کاکه‌یی ...»

کوردیی بوون و پەرتووکه پیرۆزه‌کانیش هەر به کوردیی نووسراون. بەلام، جگه له‌وهی، وهک « ئینجیل و قورئان »، دوو ئیمپراتۆریای گه‌وره‌یان له پشته‌وه نه‌بووه، له‌به‌رئوه کارێکی ئه‌وتۆیان، له زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌که نه‌کردووه و به شێوه‌یه‌کی به‌رفراوان بلاو نه‌بوونه‌ته‌وه. به‌لکۆ، هەر له ناوچه‌یه‌کی به‌رته‌سک و له نێو کۆمه‌ڵێکی دیاریکراودا به‌کارهێنراون، تا ئێسته‌ش له دووتۆیی ئه‌و پەرتووکانه‌دا ماونه‌ته‌وه. چونکه، هێز و ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تێکی کوردییان له پشته‌وه نه‌بووه، تا گه‌شه‌یان پتی بدا، وهک زمانێکی یه‌کگرتو، له هه‌موو کوردستاندا بیانچه‌سپێنێ. هه‌روه‌ها، کوردیش له میژووی خۆیدا، نه‌ته‌وه‌یه‌کی داگیرکەر نه‌بووه، تا په‌لاماری خاکی وولاتانی دیکه‌ بدا، وولاته‌که‌یان لێ زه‌وتکا، له پتی زمانه ئایینییه‌که‌یه‌وه، زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خوشیان به‌ سه‌ردا به‌سپێنێ. جگه له‌وهی، کاتی عه‌ربه ئیسلامه‌کان، له ده‌وروپه‌ری « 640 ز. »دا، کوردستانیان داگیرکرد، نیدی، له‌و پۆژه‌وه ورده‌ورده، زمانی عه‌ره‌یی که زمانی ئیسلام و نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب بوو، ته‌نگی به‌ زمانی دانیشتووانی کوردستان هه‌لچنیه، له هه‌موو بواره‌کانی ژبانی « ئایینی، کۆمه‌لایه‌تیی و پامیاری »دا بلاویۆته‌وه، زمانی قورئان به‌ ته‌واوی په‌کی زمانه ئایینییه‌کانی کوردی خستوه و کزولا‌وازی‌کردوه. له باشتین دۆخیشیدا، وهک چەن پەرتووکی ئاسایی، وهک یادگارێکی میژوویان لێها‌توه و بۆ نه‌ته‌وه‌ی کورد به‌جێمان.

جگه له‌وه، هه‌موومان ده‌زانین، (کورد یه‌کتکه له‌و میللەتانه‌ی زۆر له‌ زوه‌وه موسولمان بووه و له پیتاوی ئیسلامدا شەری زۆری کردووه و زانای گه‌وره‌ی له‌ بواری نووسینی: فیهقه، ته‌فسیر، که‌لام، زمان ... تیدا هه‌لکه‌وتوه و گه‌م دێ هه‌یه، مرگه‌وتی تیدا نه‌بی، که‌چی مه‌لاکانی کورد به‌ زمانی کوردیی، جگه له‌ چەن « عه‌قیده‌نامه » یه‌کی کورت و چەن « مه‌ولودنامه » یه‌کی، شێته‌واری ئه‌وتۆیان به‌جێ نه‌هێشتوه. ته‌فسیری قورئان و لێکدان‌وه‌ی حه‌دیسه‌کانی پێغه‌مه‌ر و دانانی کتێب له‌ سه‌ر فیهقه‌ی ئیسلام، به‌ کوردیی نه‌نووسراوه، ته‌نانه‌ت دوعایه‌کیان به‌ کوردیی نه‌هۆنیوه‌ته‌وه، له‌ کاتێکدا له ئیسلامدا شتێک نییه، پێگه‌ی له‌مه‌ گرتبێ. (276، 117).

دیاره دواتر، هیندی له پروونا کبیران، نووسهران و زانایانی ئایینی کورد، ههستیان بهو که موکوری و مهترسییه گهورهیه کردووه، په یان بهو راستیه بردووه. بۆیه، چهن ماموستا و زانایه کی کورد په روه ری ئایین، له خو یان بوردوون، نه رکیتکی گه وره و گرانی ئایینی و نه ته وه یی یان کیشاوه، قورنانیان لیکداوه ته وه، تا پۆله کانی نه ته وه ی کوردیش، وهک پۆله ی گهلانی دیکه ی ئیسلام، لئی تیبگهن و که لکی لی وه رگرن. لهو پتیه شه وه، پاره یه کی زۆری زمانه که ی خو یان کردووه. ههر چهنده، تا ئیسته، لهو بواره دا سنی کاری گه وره ی، وهک لیکدانه وه کانی «جهلیزاده، نامی و خال» مان هه یه، بهلا، نه وه له چاو په رتووکخانه ئایینییه کانی نه ته وه کانی دیکه دا، ههر زۆر که مه!

ماموستا «شیخ محهمه دی خال»، یه که م زانایه کی کوردی ئیسلام بووه، ههستی بهم که لینه گه وره یه کردووه، چهن لیکدانه وه و شیکردنه وه یه کی هیندی له نایه ته کانی قورنانی پیرۆزی، بۆ سه ر زمانی کوردی وه رگتپراوه. بهلام، داخه که م، سه ره رای نه وه ی، ههر مه لا کورده هاو زمانه کانی خو ی، به ریه رکانیا نکر دووه و دژی پاره ستاون، به ته نیا بالیش ههر هینده ی پت کراوه. هه روه ها، هۆنه ر و زمانزانیکی گه وره ی وهک: «ههزاری» یش، یه کی لهو کورده به هۆش و گۆشانه بووه، ههنگاوی گه وره ی له م بواره دا ناوه. زۆر به باشیی، لهو پتیه وندییه توندوتۆله ی، نیوان زمان و ئایین گه یشتووه، ههر زوو ههستی به گرنگیی و پۆلی پت نه ندازه ی زمان، له ژبانی نه ته وه ی کورددا کردووه. بۆیه، «ههزار» زۆر جه سوورانه، باسکی کوردانه و مهردانه ی لی هه لمالیوه، سه ره له به ری قورنانی پیرۆزی وه رگتپراوه و به زمانی کوردی دایرشتوته وه. بهلام، نهو هه ولوته قه لایه ی مام «ههزار» داویه تی، جگه له وه ی، له چاو داگیرکردنی کوردستان و بلاو بوونه وه ی ئایینی ئیسلام، له نیو پۆله کانی نه ته وه ی کوردا، زۆر دواکه وت و دره نگبوو، گه ر له که ل وه رگتپانی ئینجیلیشدا به راوردیکه ی، چ له پروی سه رده م، چ له پروی هتیز و دهسلاتی نهو گهلانه، چ له پروی شتیاوی کارتیکردن و تاووتینه وه، جیاوازییه کی زۆریان له نیواندا هه یه. واتا ده توانین، بلتین: کورد خاوه نی ده وله تیکی نه ته وه یی نییه، تا قورنان به

کوردیی بلاوکاتهوه، به شتیوهیهکی رهسمیی له هه موو بوارهکانی نایین و دادگا شهرعییهکاندا کاری پت بکا. بۆیه، نهویش جاری، گهر چاپیشکری و پرووناکیی ببینی، تهنیا ههر وهک دهقیکی وێژهیی بهرز و پهخشانیکی پیروژ، له پهرتووکیخانهی کوردیدا، جینگهی خۆی دهکاتهوه. بهلام ههر چۆنیتی، بۆ پاشهروژ به ههنگاویتی باش، به کاریکی مهزن و به کهلک دادهنری.

لهم دواییانهشدا، زانای نایینی کورد «مهلا محهمه دی سالتی ئیبرایی»، خه لکی شاری بۆکان له پۆژههلاتی کوردستان، سه ره بهری قورئانی پیروژی، له عه ره بییهوه بۆ سه ر زمانی شیرینی کوردیی وه رگیراوه، له سالتی «1997»، له سوید چاپ و بلاوکرایهوه، که نه مه ش خۆی له خۆیدا، به کاریکی گه لی باش دادهنری.

با لیره دا، ههر دوو نه ته وه ی فارس و کورد به راوردکهین، تا بزانی، نه وان چۆن بوون و چییان کردووه؟ ئیتمه ش چۆن بووین و چیمان کردووه؟ کاتی، فارسهکان ههستیان به مه ترسیی پر چه کیی، بیروباوه ری نایینی ئیسلام، دهوله مه ندیی زمان و کهلتوری عه ره ب کرد، ههر زوو خۆیان لهو مه ترسییه گه ورهیه قوتار کرد و نایینزای شیعهیان بۆ خۆیان هه لبژارد. بهو کارهیان، خۆیان له عه ره ب و تورکه سوننییهکان جیا کردهوه و دهوله تی فارسیان دامه زراند، خۆیان له دهس بنده سیی و چه وساندنه وه ی ههر دوو نه ته وه ی عه ره ب و تورک رزگار کرد و زمانه کهشیان پاراست. ههر زۆر زووش، هه موو دهقهکانی قورئانی پیروزیان، بۆ سه ر زمانی فارسیی وه رگیرا. فارسهکان، بهو کارانهیان، نه له ئیسلام لایاندا، نه زیانیشیان به نایین و گه له که ی خۆیان گه یاند. به لکوو، گه وره ترین که لکیان له نایینی ئیسلام وه رگرت، وهک چه کیکی نوێ، پارتیزگاریی خۆیان و نیشتمانه کهیان پت کرد. بهلام، کورد جگه له وه ی، وازی له هه موو نایینه کۆنهکانی خۆی هینا، جگه له وه ی، ههر زوو ده سی خۆیه ده سه وه دانی به رز کردهوه، پشتیشی له زمانه نه ته وه یی په که ی خۆی کرد. ئیدی، له لایه که وه، له نیوان نه ته وه کانی «فارس، عه ره ب و تورک» دا دابه شبوو. له لایه کی دیکه شه وه، به پیتی نایینزا و رتیازه جیا جیاکانی نایینی ئیسلام، به گوتیه ی ده سه لاتی ده وله ته کانی ئیران

و تورکیا، خۆی به یه کۆی لهو ئاینزا و پێسازانه دا هه‌لواسی. نه‌و
خۆه‌لواسینه، به‌ شتویه‌ بوو، به‌ قازانجی یه‌ کۆی له‌و ده‌وله‌ته‌ داگیرکه‌رانه
ته‌واو بوو. نه‌وه، له‌ بری نه‌وه‌ی، وه‌ک فارسه‌کان یا تورکه‌کان، پێسازتکی
سه‌ربه‌خۆ هه‌لبێژێتی، له‌و پێشه‌شه‌وه، خۆی بیاریزێتی و ببوژیتێته‌وه، که‌چی،
هیچی نه‌کرد، به‌لکوه‌، وه‌ک مه‌ر، دوا‌ی شوانه‌ فارس و تورکه‌کان که‌وت!
ته‌نانه‌ت، یه‌کیکی وه‌ک « مینۆسکی » ده‌لتی: (به‌شی زۆری کورده‌کان له‌
پرووی پیروباوه‌ری ئاینیه‌وه‌ موسولمانی سونن، نه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ش له‌
پرووی به‌رانبه‌رپه‌وه‌ی فارس و تورکه‌کانه‌وه‌ له‌ کوردستاندا به‌ چاکه‌ی
تورکه‌کان ته‌واو بوو.) (107، 112) چونکه‌، کورد و تورک له‌ سه‌ر ئاینزای
سوننی بوون، هه‌ر چه‌نده‌، کورد سوننی شافیه‌یی و تورک سوننی
حه‌نه‌فیه‌، به‌لام، نه‌م دوو لقه‌ی سه‌ر به‌ ئاینزای سوننه‌، پێگه‌ی نه‌وه‌ی له‌
تورکه‌کان نه‌گرت، به‌ ئاره‌زووی دلی خۆیان، کورده‌ شافیه‌یه‌کان، بۆ
به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان دژی ئێران هه‌لسوڕێن. هه‌ر وه‌ک چۆن، ئاینزای
شیعه‌، وه‌ک به‌ربه‌ستێ له‌ نێوان فارسه‌ شیعه‌کان و کورده‌ سونیه‌کاندا،
پۆلتیکی گه‌وره‌ی وازیکرد، ناکۆکییه‌کی گه‌وره‌ی له‌ نێوانیاندا دروسکرد،
به‌ شتویه‌ تورکه‌کان، که‌لکیان له‌و ناکۆکییه‌ ئاینزاییه‌ی، نێوان هه‌ر
دوولایان بینی، به‌ لای خۆیاندا رایانکێشان، دژی ئێرانییه‌کان هانیان‌دان و
به‌گه‌ڕیانداکردن. له‌ جه‌نگه‌کانی نێوانیاندا، کورده‌کان پشگیری تورکه‌
سونیه‌کانیان کرد و دژی فارسه‌ شیعه‌کان جه‌نگان.

بۆ نه‌وه‌ی لێره‌دا، پۆلی ئاین و زمان باشت‌ر پوونکه‌ینه‌وه، په‌نا بۆ به‌ر چه‌ن
گۆته‌ و غه‌وه‌یه‌ک ده‌به‌ین. « جه‌لاده‌ت به‌درخان » له‌ سالی « 1932 » دا
فه‌رمویه‌تی: (نه‌ته‌وه‌ی ژێرده‌س بوونی خۆی به‌ دوو شت، به‌ دوو چه‌ک
ده‌پاریزێتی: ئاین و زمان. گه‌ر ئاینی هه‌ر دوو نه‌ته‌وه‌ی سه‌رده‌س و به‌نده‌س
یه‌کبێت، نه‌وا زمان تاکه‌ چه‌ک ده‌بێت) (45، 14).

له‌ سه‌ر کاربکه‌رتی ئاین و زمان ده‌توانین، غه‌وه‌یه‌ک بپێینه‌وه. نه‌و
کورده‌نه‌ی هه‌ر له‌ کۆنه‌وه، له‌ ژێر ده‌سه‌لاتی پووسیای تساریدا بوون، له‌
کوردستانی بنده‌سی پووسیا، له‌ ناوچه‌کانی قه‌فقاز ده‌ژیان، هه‌ر چه‌نده‌، له‌
زۆر پروه‌وه، باریان له‌ باری برا کورده‌کانی، پارچه‌کانی دیکه‌ی کوردستان

باشتر نه بوو. له گه له نه وه شدا، تا چاوی نازهرییه شوځیتنییه کانیان لیتوه دووړیو، سهریان سووکبوو. گرفتې نه ته وه یی یان که مېوو. به لام، کاتې له سالتې «1911» دا، «پارتي دیموکراسی موسولمان - موساوات» له نازربایجان دامه زرا، باوهرپان بهرانبهر کورد زور خراپوو. به تایبه تی، کاتې سالتې «1918-1920»، دهسه لاتی خویان له نازربایجان دامه زران، ئیدی، به ته وایی دږی دهسه لاتی نوټی سوځیه ت و کورد راوهستان. چونکه پارتیکی ره گه زهرست و دواکه وتووېو، یارمه تییان له ئیران، تورکیا و ئینگلیز وهرده گرت. له سهرده می دهسه لاتیاندا، پیتش نه وه یی دهسه لاتی سوځیه ت دامه زری، زور دږی کورد بوون. ته نانه ت، وایان له هیندی کورد کرد، له تاوانا رووه و توکیا و ئیران هلتین. هیندیکی دیکهش له تاوانا، وازیان له کوردیتی خویان هینا. لهو باره یوه نووسه ریکی سوځیتی «پوکشپان» دهلتی: (راوودونانی کورد و گالته پیکردن به زمان و داب و نه ریتیان پهره یسه ند، کورد بوونه گالته جار و مایه ی نوکته له سهردانان له لایه ن موساواتییه کانه وه، که توانییان جارویار به شیکی کهم له خه لکی هره دواکه وتوو، پاکیتشه نه و گیتراوه وه، هر نه و دوروبهره دانیشتونانی ژماره یه ک گوندی کورد سوتندیان خوارد، دهس له زمانی کوردی هه لگرن، نه و زمانه ی بیوه مایه ی توانج و ته شری پیکه نیناوی وهک «که ره وهر» . ئیمه، بز خومان تووشی چه ن حاله تیکی هاتین، که دیمان چون کورد هه بوون، سوتندیان خواردبوو، واز له زمانی زگماکی خویان بیتن، وهک دانیشتونانی گوندی که مالیی ناوچه ی لاچین.) «14.93»

ههروه ها، یه کټی له نووسه ره کانیان، زور بیتشه رمانه دهینووسی: (زمانی تورکی تا دی، زیاتر سهرکه وتن و دهسه دینتی، له ریگه ی ته نگه لهچنینییه وه په گه لټی زمانی په کهکوتنه ی نه وتو که رږزیان به سهرچوه، وهک زمانی تات و تالش و له زگین و کوردی هی تر.) «15.93»

پاشتریش، له سهرده می دهسه لاتی سوځیتدا، کورد له ناوچه کانی قه ققاز و ناوهراستی ئاسیا پلاوېوېوونه وه و دهژیان. له هه ناوچه یه ک و له هه کوماری، به جوړیکی جیاواز رهفتاریان له گه لدا دهکرا. له کوماری نازربایجان، له بهر نه وه ی نازهرییه کان و کورده کان، هه دووکیان موسولمان

بوون، زمانی نایینیان هاویه شبوو، نازهریه شوقیتیه کان به ناوی نایینه وه، به هموو شتیه دهیانچه وساندنوه، دانیان به بوونی نه ته وایه تیپاندا نه دهنه، نه یانده هیشته، به زمانی کوردیی قسه بکه، خوتندن و نووسینیان، به زمانی زکماکیی خویان لی قه دهغه کردبوون، بهرنامه یان له رادیو و تیلیفیزیتوندا نه بوو، پوژنامه و گوڤاریان، به زمانی کوردیی دهر نه ده کرد، به هموو شتیه دهیان ده کردن و له زور جیگه کاریان پی نه دهنه، به هر شه و به زور، ناو و فمهیلیاکیان پی ده گوڤین، سهرانی پارتی کومونستی سوقیتیش، له ناستی نه و تاوان و کاره نامرؤفانه یی تورکه نازهریه کاند، چاریان نوقاندبوو، ورته یان له خویان برپیسوا بۆیه، له ماوه یه کی که مدها، زوری زوری کورده کان کولیاندا، ناو و فمهیلیاکیان خویان گوڤی و به نازهر ناو نووسکران. نه وانه یی به کاره نامرؤفانه یی نازهریه کانیش رازی نه بوون، له ناچاریدا باریان کرد و به کوماره کانی دیکه یی سوقیتدا پهرشوبلاو بوونه وه.

به لام، نه و کوردانه یی، له کوماره کانی دیکه یی وهک: « نهرمه نستان و گورجستان » ده زیان، له بهر نه وه یی، گهلانی « نهرمه نیی و گورجیی » موسولمان نه بوون، زمانی نایینی و نه ته وه یی یان یه ک نه بوو، کورده کانیش، زوری زوریان « یزدیی » بوون، تووشی نه و گرفته نه ته وه یی یانه نه بوون، له چاو کورده کانی نازریایجاندا، زور به نازادی و به خته وه یی ده زیان، له رادیو و تیلیفیزیتونه کاند، خاوه نی بهرنامه یی تایبه تی خویان و پوژنامه یی کوردیی بوون. تا ئیسته ش، چهن دین لیکولینه وه یی قول و وردی زانستانه یان، له سهر « میژوی کورد، زمان، هونه ر، ویزه و باری کومه لایه تی کومه لگه ی کورده واری » به نه نجامگه یاندوه. وهک د. « که مال مه زهر » یش ده لی :

(ههستی نه ته وه یی له ناو به شی زوری کوردی نازریایجانی شوروه ویدا نه گه یشتبووه ناستی نه و ههسته له ناو کوردی نهرمه نستاندا. هاوانینی له سهر پوخی جیهانی عیسایی ده وری خوی له مه دا دیبوو.) « 15،93 » واته : زمانی نه ته وه یی بالاده س، به هوی زمانی نایینی هاویه شه وه، کاری خوی له زمانه نه ته وه یی و خه سه له ته کانی دیکه یی کورد کردبوو، به شتیه یه کی زور

خراب، له ژبانی نهو کوردانه دا په نگیدابووه، که تا نهوړوش شوینه واره که ی هر دپاره!

به کورتیه که ی، زمانی تاپین و ناپینزاکان، له ژبانی گه لان و نه ته وه کانی سر پروی نه م زه وپیه دا، هه میسه، وه که کتکی دوو دم و ابووه. هیندی جار، به هوئی تاپین یا ناپینزایه کی دپاریکراوه وه، زمانی نهو گه له یا نهو نه ته وه یه، په کیگرتوه و پیشکه وتوه، (مارتین لووتر «1483 - 1546» ی نه لمانیش که داهینه ری ناپینزای پروتستانت و پیشه وای بزوتنه وه ی چاککردنی ناپینی دیانتیتی « واته کاتولیکی » یه، پاش نهو ی نینجیلی له لاتینییه وه وهرگتپایه سر شپوه ی نه لمانیی ساکسی، که تا نهو حله ته نیا له دیوه خانی نه میره کانی ساکسدا به کاردیترا، توانی سهرنجی خه لکتیکی زور بو نهو نینجیله پاکتشی و ههر بهو هوپه وه شپوه ی ساکسی بو به زمانی نه ده بیی هه مو نه وانه ی نه مرو به نه لمانی دهوون، ههر له نه لمانیا خوپه وه بگره، تا ده گاته سویرا و نه مسا و گشت لایه کی دی. » (23، 8)

به پیچه وانه شه وه، له میژووی هیندی گه ل و نه ته وه ی دیکه دا، تاپین یا ناپینزا، رولتکی گه لتي گه وری، له دووله تکردنی زمانی نه ته وه بی، نهو گه ل و نه ته وانه دا وازیگرددوه. بو نمونه: (سریانه کان هه تا سه ده ی پینجی زاپین، زمانتکی نه ده بیی په کگرتویان هه بوو. نا له م سه ده یه دا، ناژاوه که وته کتیسهی دیانه کانی روزه لاته وه و بهو خه لکه که بوون به دوو به شه وه و ههر له وه شه وه ناپینزای یاقوویی و ناپینزای نه ستووری په دابوون. نه مجا ورده ورده، ههر لایه شپوه ی تایه تیبی خوئی پاراست و پتی نووسی و رکوینه و دوو به ره کیش ده ورتکی ناگرخوشکه رانه ی نوان بو دوورخسته وه ی ههر دوو شپوه که له په کتر، په جزئی سریانه کان نیسته دوو شپوه ی نه ده بیان هه یه. نارپایی په کونه کانیش « واتا هیندو ئیرانییه کونه کان » له سه ره تاوه به په یک زمان ده وان و په یک ناپینشیان هه بوو. به لام، پاش نهو ی نه وانه ی هیندستان ناپینی خویان جیا کرده وه و له ده ورو به ری « 3000 پ. ز. » دا کتیبی پیروزی « فیدا » یان به شپوه ی سانسکریت بو نوو سراهه وه، نه مجا که دوا ی نه وانش نارپایی په کانی ئیران، ناپینی زه رده شتیان په سه ندکرد و کتیه که یان به زمانی « نافتستا »

بلا و کردهوه، ئەو دەمه زمانی ئاریایی بەرەبەرە بوو بە دوو زمان : هیندی و ئێرانیی، کە هەر یەکەشیان لەسەر خۆبوو بە چەند زمانیکی سەر بەخۆ. «9.23» بەلام، لەبەر گەلی ھۆ، (ئایین لە نێو کورددا هیچ جۆرە دەورێکی بنچینەیی نەگێراوە بۆ دروستکردنی زمانی ئەدەبیی). «11.23»
 گرتە سەرەکییەکی کورد لەو دەیە، کورد بە یەکێ لە گەلانی ئیسلام دادەنرێ. تەنیا ئەرکی ئیسلامیتی لە سەر شانە، بێ ئەوەی وەک گەلەکانی دیکە ئیسلام، هیچ جۆرە مافێکی ھەبێ. لە ھەمان کاتیشدا، گەلانی بالادەسی ھەر چوار دەولەتە داگیرکەرەکی کوردستانیش، بە ئایین ھەر ئیسلامن. ئەو چوار دەولەتە وای لێکدەدەنەو، ھەموو سەرکەوتن و پێشکەوتنێکی کورد، لە ھەر بوارێکدا بێ، زیان بە قەوارە دەولەتەکانیان و ئاسایشی نەتەواییان دەگەیەنێ. لەبەر ئەوە، ھەر چارێان بە ئاسایی، ھەمیشە، دژی کورد یەکدەگرێنەو، بێ ئەوەی گوێ بە کێشە « وێژدان، ئایینی ھاوبەش، باوەری مرۆڤایەتی » و هیچ جۆرە شتیکی دیکە بدن.

گەر بەھاتیە، کورد لەگەڵ دەولەتێکی دیکە ناموسولماندا، دەسەویخە بچەنگایە، لەوانەیە، ئەو دەولەتانە ئەو کاتە، نۆزەکیان لێو بەھاتیە! بەلام، چونکە بە ھەموو شتوویەک و لە ژێر ھەر ناویکدا بێ، ھەر لە کورد دەدەن، گەر کوردیش بتوتەو، هیچ دەولەتێکی موسولمان لەم گەردوونەدا، ورتە لێو نایە! لەبەر ئەوە، لە یەک کاتدا، کوردستان وەک کۆلتۆنیایەکی ئەو چوار دەولەتە و ئایینی ئیسلام وایە. چونکە، بێدەنگبوونی جیھانی ئیسلام، لەو ھەموو تاوانانەی لە کوردستاندا دەکرێن، خۆی لە خۆیدا، ئەو راستییەمان بۆ دەسەلمێنێ، کە ھەر دوو ئایدۆلۆژیای ھەر چوار دەولەتەکە و ئیسلام، لە ناوەرۆک و شتووەدا یەکدەگرێنەو. لەبەر ئەوەی، داگیرکەرانی لە ژێر پەشمالی ئایینی ئیسلامدا، کورد تاکبەدەکن، ئیسلامەکانی جیھانیش، بەو قەلاچۆکردنە قایلن، بۆیە، بێدەنگن. وەک ئەوەی، لە بەختی کورددا، ھەموو شتەکان ناوەرۆکبوونەو، وەک ئەوەی، سەرانی چوار دەولەتەکە، خەلکی « فەلەستین، خوارووی فیلپین، بۆسنە و ھەرسک، چیچیتن و کۆسۆڤۆ » ی ئیسلام بن، کوردیش

دهسته‌ی فەرمان‌روایانی، نه‌و ده‌وله‌ته‌ خوئنه‌ژانه‌ی « ئیسراییل، فیلیپین، یوگوسلاویا و روسیا » بئ!

له‌ هه‌موو شتێ سه‌یرتر نه‌وه‌یه، هه‌موو جیهانی ئیسلام، جگه‌ له‌ چهن ده‌وله‌تێکی دیکتا‌تۆری وه‌ک: « عێراق، لیبیا و ئێران » نه‌بێ، که نه‌وانیش گرتی تایبه‌تی خو‌یان، له‌گه‌ڵ « ئهمیتریکا و بریتانیا » دا هه‌یه، زۆر به‌ توندی پشگیری ئه‌لبانه‌ موسولمانه‌کانی « کۆسۆڤۆ » ده‌که‌ن، وه‌ک جو‌جکه‌ قاز ده‌قیرێن، له‌ به‌ر نه‌وه‌ی، سه‌ره‌ فاشیه‌کان به‌رنامه‌ی ده‌رکردن و ژینۆسایدیان، له‌گه‌ڵدا به‌کار‌دێن و ده‌ریه‌ ده‌ریانه‌که‌ن. که‌چی، له‌ سالی « 1991 » دا، دوو میلیۆن کورد له‌ باشووری کوردستان لێی قه‌وما، کۆره‌وه مه‌زنه‌که‌یان نه‌جمادا، یه‌ک پتک‌خراو و یه‌ک ده‌وله‌تی ئیسلامیی، قهره‌یان لێوه‌ نه‌هات!

بۆیه، زانایه‌کی ئایینی گه‌وره‌ی وه‌ک: د. « شیخ یوسف قه‌رزایی »، زۆر به‌ پاشکاویی، له‌ به‌رنامه‌ی « ئه‌له‌شهریعه و ئه‌لحه‌یات » دا، دا‌کوکی له‌ موسولمانه‌ ئه‌لبانه‌کانی « کۆسۆڤۆ » ده‌کرد. له‌ کاتێکدا، له‌گه‌ڵ به‌رنامه‌ی به‌ره‌ی « ناتو » دا بوو، له‌ هه‌مان کاتیشدا، دژی « ئهمیتریکا و بریتانیا » را‌ده‌وه‌ستا و پشگیری عێراقی ده‌کرد! ده‌یگوت: گه‌ر له‌ هه‌ر جێگه‌یه‌کی ئهم جیهانه‌، که‌لێکی موسولمان لێی قه‌وما، موسولمانه‌کانی دیکه‌ی برائیان نه‌توانن، یارمه‌تی‌یان‌ده‌ن، هه‌ر لایه‌نێکی دیکه‌ یارمه‌تی‌یان‌ده‌ن، له‌ سه‌ریان‌ه‌ل‌ده‌ن، نه‌وا کارێکی باشه‌ و ده‌بێ، پشگیری لێ بکری. لێدانی ناتو له‌ یوگوسلاویا، دوو جار بۆ ئیسلام باشه‌. جارێکیان دا‌کوکی له‌ گه‌لی موسولمانی « کۆسۆڤۆ » ده‌که‌ن. جارێکی دیکه‌شیان، هه‌ر دوو لایان دۆزمنی ئایینی ئیسلامن و له‌ نێو خو‌یانه‌دا، سه‌ر و گوێلاکی یه‌ک‌دی ده‌شکێن! که‌چی، کاتی بێهه‌رێ، به‌ تیلیفۆن ده‌ریاره‌ی بیست میلیۆن کورد له‌ باکووری کوردستان لێی پرسێ، ئایا، نه‌وانه‌ موسولمان نین، وا ده‌وله‌ته‌ ئیسلامیه‌کان له‌ سه‌ریان هه‌ڵ ناده‌ن؟ نه‌ک هه‌ر به‌ چاک و به‌ خراپ وه‌لامی نه‌دا‌یه‌وه‌، به‌ل‌کوو، یه‌ک‌سه‌ر بابه‌ته‌که‌ی گۆری!

هه‌لبه‌ته‌، نه‌ک هه‌ر داگیرکه‌رانی کوردستان، به‌ل‌کوو ده‌وله‌ته‌کانی جیهانی ده‌زانن، کورد چهن نه‌ته‌وه‌یه‌کی خواپه‌رست و موسولمانه‌، چۆن هه‌موو

شتیتکی به نرخى، له پټناوى ئيسلامدا به خشيوه، بۆيه پرؤفيسۆرىكى
 ئەميرىكى وهك «Frey»، له سالى «1962» دا، ليتكۆلينه وهيهكى
 دهريارهى بارى توركييا كوردوه، له باسى چاره سهرگردنى كيشهى كورددا،
 نامۆزگارىيى توركهكان دهكا، پيشنيازيان بۆ دهكا و دهلتى: (باشترين پئىگه بۆ
 چاره سهرگردنى كيشه كۆمه لايه تيبهكان، به تايبه تى گرفتى كورد، به هۆى
 دامه زراندنى پارتىكه وه دهيتى، بنهما سهره كيبهكانى له سهر بنچينهى تايين
 دامه زرى و پشگيرى كرى.) «168، 10» ههلبه ته، ئەم ديد و بۆچونه، تا
 ئەندازهيهكى زۆر راسته، چونكه، گهلى كورد له باكوورى كوردستان، له
 گهلى تورك موسولمانتر و خواپهرستتره. بۆيه، بنكهى جه ماوه رى پارتى
 «ره فاه» ى كۆن و «فهزيله» ى نوڤى ئيسلامىي، له كوردستاندا گهلى
 فراوان و بلاوه، له نيتو جوتيار و ههزارهكاندا دهسه لاتىكى زۆريان ههيه.
 ليره دا ههولده دهين، چهن نمونه يهك، له سهر پتوه ندىيى تورك و كورد
 بئينينه وه. ههر چهنده، كورد له هه موو پارچه كانى نيشتمان
 داگيركراوه كهيدا، خراب ژباوه و خراپيش دهۆى، به شتويه كى درندانه
 ده چه وسينرته وه. به لام، چه وساندنه وه تا چه وساندنه وه جياوازي ههيه.
 بۆيه، به باوه رى زۆريى كورد، توركييا، له چاو دهوله ته كانى ديكه
 «نيران، عيراق و سووريا» دا، له لووتكهى چه وساندنه ويان تيبه پراندوه.
 ده توانين، به راشكاويى بليتئين: كورد له و سى دهوله تهى پيشتر ناومانبردن،
 له چاو كورده كانى باكوورى كوردستاندا پاشا بوون! ههر چهنده، له و
 رۆژه وه، «مسته فا كه مال» كۆمارى توركيياى نوڤى دامه زراندوه،
 كاريه ده ساني دهوله تى تورك خويان، ههرگيز باوه ريان به تايينى ئيسلام
 نه بووه و نيينه. چونكه، ههر له كۆنه وه، «ئه تاتورك»، هه موو بنچينه
 سهره كيبهكانى تايينى ئيسلامى، له توركيادا گۆپىي، (قورئانى پيرۆزى
 ناونا په رتووكه ره شه كه.) «16، 56» پاشان، (بانگى كرد به توركيي،
 قورئانى گۆپيه سهر زمانى توركيي، رۆژى يه كشه عهى له برى ههينى كرد
 به پشوروى هه فتانه، له چكى ژنانى قه ده غه كرد، شاليارگهى نه وقاف و
 هه موو خويتدنگه تايينيه كانى داخست، ته نانه ت، رۆژمىرى رۆژه لاتى و
 ئيسلاميشى به نه وروپىي گۆپى.) «303، 110».

نهورۆش، باشتەری بەلگەى بۆچونەكانمان ئەوەىە، لە لایەكەو، سەرانی دەولەتى تورك، بە پەلەى یەكەم وابەستەى ئەمىرىكا و بە پەلەى دووەمىش بەرەى رۆژاوان. لە لایەكى دىكەشەو، لەگەڵ دەولەتتىكى وەك ئیسراىلدا، رىككەوتننامەى سىتراتىژى دەبەسن، وەك دۆستىكى سىتراتىژى لە ناوچەكەدا، لە یەكدى دەروان. گەر توركیا، دەولەتتىكى ئىسلامى بوواىە، باوەرپى بە یەكىتى گەلانى ئىسلام ەبوواىە، دەبوواىە، ەمەووى بە پىچەوانەو ەبوواىە. واتە: لەگەڵ دەولەتە ئىسلامىيەكاندا، یەكىتىيەكان دامەزراندایە، دژى ئەمىرىكا، بەرەى رۆژئاواى فەلە و ئیسراىلى جوو رابوستانایە. كەچى، سەرەراى ەمەوو ئەوانەش، كاتى دەیانەوى، گەلى كورد لە باكورى كوردستان بىدەنگەن و لە بۆتەى نەتەوەى توركددا بىتوتنەو، دژى كورد و شۆرشەكانى، چەكى ناىن بەكاردىن.

لە ەمەوو سەرانسەرى، مىژووى ئەو دەولەتە داگیركەرانی كوردستاندا، پىاو ئەىنىيەكانى كورد، ەر لە كۆنەو خۆیان لە دوو دەستەى جىاوازدا بىنىو :

1. ئەوانەى، لە حوجرەى « مەلا، تەكىيەى مزگەوت و خانەكاكان » دا پىگەىشتوون. ئەمانە، ەر لای مەلا كوردەكان، بە زمانى كوردى خۆندووینە، واتاى قورئان و گوتهكانى پەيامبەریان، بە كوردى بۆ لىكدراوئەو. لە پال وانە ئىنىيەكانىشدا، ەندى باسى « مىژوو، وىژە و زمانى كوردى » شیان خۆندوو. زۆرەى كاتىش، لە مېرىيەو مووچەیان بۆ نەبراوئەو، بەلكوو، خەلكى رەشوووتى گوند و ناو شارەكان ژياندووین.

2. ئەوانەى، لە خۆندنگە ئىنىيە دەولەتییەكان دەردەرچوون. ئەمانەش، ەر وەك دەستەى یەكەم موسولمان بوون، بەلام، لىرەدا جىاوازیيەكەى نىوانیان ئەوەىە، ئەمان بە زمانى كوردى نەیانخۆندوو، بەلكوو، بە زمانى نەتەوەى بالادەس و دەولەت خۆندووینە. لە لایەن دەولەتەو مووچەیان بۆ براوئەو. كاتى دەرىشچوون، لە یەكى لە مزگەوتەكاندا دامەزراون، دەولەت، مووچەى مانگانەى داوئەتتى. بە ەىچ شىو، بە لای باسەكانى « مىژوو، وىژە و زمانى كوردى » دا نەدەچوون. بەلكوو، لە

پښتگي ماموستاگانپانه وه، له کاسه ی ناپیندا، نایدولژای دهلوتیان
دهرخوارددراوه. بویه، کاتی دهرچون، هر ناوی مافی کورد و سهریه خوی
کوردستانیان، گوی لی بوایه، وهک فیشه که شسته به حه وادا دهچون و
ده ته قینه وه. کاربه دهسانی دهلوت، زمانی دهلوت و زمانی ناپینیان،
وهک یهک دژی زمانه نه ته وه یی یه که ی کورد به کاره یتاوه. هیواپه کی
زوریشیان به و جوړه مه لایانه هه بووه، تا مه بهس و نامانجه گلاوه کانیان بو
به دبیتن.

بۆ ئومومەن: مەلە تورکە شۆڧتېنىيەکان، کە لە ژێر پەردەى نایىنى ئىسلامدا خۆيان ھەشارداو، بە خۆتەندکارە نایىنىيەکان دەلێن: (گەنگ ئەو، یە، مەژۆ موسولمان و مەژۆ پەروەر و براى. بەلام پێشخستى ناسنامەى نیشتمانى، ئەگەل ئىسلامدا ناگۆجى). «10، 85» ھەروەھا، کاربەدەسانى تورک، ھێندى لە مەلە و شىخە کوردەکانیان کەپو، وەک نۆکەر و چلکاوخۆرىکى دەزگەى سىخوپى «میت» ى تورک، دژى کورد پەروەرەن ھەلیاندە سورێن. وەک: «شىخ سەیدا» ناو، لە ناوچەى «جەزیرە» دژیا، پتوھەندىيەکى توندیى بە «میت» ى تورکىيەو ھەبوو. ئەم شىخە نیشتمانفرۆشە، ھەمیشە، نامۆزگارى لاوانى کوردی دەکرد، دژى پزوتنەوێ نەتەوايەتى کورد پراوەستن. تەنانت، کاتى لە باشورى کوردستان، پۆلەکانى گەل تووشى کارەساتە گەورەکەى کىمىاباران و ئەنفالەکان بوون، ئەم شىخە خۆفرۆشە، بە ھەموو توانايەو ھەولیدەدا، ھەستى نەتەوێى لاوانى ناوچەکانى «ھەکارى، سىرت، مەردىن و وان» بتاسیتى، دژى دەولەتى داگیرکەرى عێراق، ناوەزایى و توپەبوونىيان دامەزگەتەو. چونکە، ئەو پاپەرىن و توپەبوونە، لە قازانجى تورکەکاندا نەبوو. بۆیە، پتە دەگوتن: (گەنگ ئەو، یە، مەژۆ موسولمان یت، بە شىوہەکى برايانە ھەلسوکەوتکا. بەلام، سووربوون لە سەر ئەو سەر بە کۆمەلێکى ئىتنى یت، ئەو لەگەل ئىسلامدا ناگۆکە، خواش لەو کەسانە خوش نابى، کە لە سەر ئەو باوەرە سوورن. لە گوتەکانى پەيامبەر مەھمەد ئەو، یە، پتە نەدەى، ئەو جۆرە کەسانە لە ناوماندا بژین، ئىمەش ھەموو ئەو، یە پەيامەرىن). «10، 143»

نهم قسه پروپوچانهی شیخ، نهوه مان بۆ پرونده که نه وه، وهک نه وهی تنیا کورد، خۆی به رۆلهی نه ته وهیه کی دیار بکراو بزانی، « فارس، عه ره ب و تورک »، هه مو وازیان له نه ته وه کانی خۆیان هینایت، تنیا بڵین: نهمه ئیسلامین و له نه وهی په یام به رین! له کاتیکدا، باوه ر ناکه م، هه یج نه ته وهیه ک هه بێ، وهک تورک خۆی به نه ته وهیی بزانی، تورکیای نیشتمانی خۆیان هینه خۆش بووی، قایرۆسی بیرى شۆقینیزم و ئایدۆلۆژیای فاشیزم، له نیتو رۆله کانی تورکدا بلاقا ته وه! به لام، گهر کوردی، خۆی به کورد بزانی، داکۆکیی له زمان، هاو نیشتمان و خاکی وولاته که ی خۆی بکا، نهوا، نهو کاره ی پێ رهوا نابین، به ناپاک تاوانباریده که ن، ده لێن: له نایین لایدا وه. وهک « بێشکچی » ش ده لێ: (شیخ ده یه وێ، کۆمه له که ی ده ورپشتی تیگه یه نێ، خوا و په یام به ر دژی کیشه ی کوردن، کارێکی زۆر خراپه، گهر مرۆف داکۆکیی له کیشه ی کورد بکا و داوا ی مافه کانی نه ته وهیی و دیمۆکراسیی بۆ کورد بکا.) « 143، 10 »

نهم درۆوده له سانه ی « شیخ، مه لا تورک و چلکا و خۆزه کورده کان »، به ناوی خوا و په یام به ره وه هه لیده به سن، ههر هه مان درۆوده له سه ی کار به ده سانی میتی تورکه، ههر هه مان قه وان ه سووا وه که ی، هه مو داگیر که رانی کوردستان لیده ده نه وه. چونکه، پێگه یه کی ئاسان و کارێکی هه رزانه! چونکه، نایین کار له هه ست و هۆش ده کا، مرۆ ده تاسیتن، به تابه تیی، له پتی مه لا و شیخه کورده کانه وه، هه مو مه به سه کانی داگیر که ران، پتر ده پیکتی!

نهم ده سته یه، له لایه ن ده وله ته وه، پشگیرییان لێ ده کردی، پاره و دیارییان ده دریتن، به پێچه وان ه ی نهو مه لا و شیخانه ی، هاوکاری له گه له ده وله تی «اگیر که ر ناکه ن، له سه ر نان و خوانی ره شوووتی موسو لمانان ده ژین، کار به ده سانی ده وله تیش، به هه مو شتیه ده ژایه تی یان ده که ن. مه لا و شیخه به کرتیگه را وه کان وه نه بێ، تنیا له کاتی هه لپژاردن بۆ په رله مان و ده زگه کانی ده وله تدا، هه له که سه مایان پێ که وێ، به لکوو، ههر کاتی و له ههر کو تیه، تورک پتو یستی پێ بوو، پاره ی رشت، نهوا نهوان، له سه ر ژبان و گیانی، رۆله نیشتمان په ره وه ره کانی کورد، ده سی یار مه تی بۆ تورکه

داگیرکه ره‌کان در ژده‌کهن، پشت له گه‌له‌که‌ی خویان ده‌کهن، ناپاکییه‌کی چه‌په‌ل، له نایینی ئیسلام و گه‌لی کوردیش ده‌کهن. ته‌نانه‌ت، ده‌لین: (باه‌خدان به کیشه‌ی کورد، واتا باوه‌پنه‌بوون به خوا، کۆمۆنیزم و ناپاکیی گه‌وره ده‌گه‌یه‌نتی.) «169, 10»

هه‌لبه‌ته، ئه‌مانه هیچی له قسه‌ی مه‌لایه‌کی خواپه‌رست و شیتختیکی دیندار ناچی. به‌لکوو، به چ شتیه‌یه، کاریه‌ده‌سانی میتی تورک، بۆیان ده‌هۆنه‌وه، ئه‌وانیش هه‌ر به‌و شتیه‌یه، میتشکی خه‌لکی پی پرده‌کهن! ته‌نانه‌ت، به‌کرتیگه‌راوتیکی میتی تورکمانی وه‌ک «ئۆرخان محهمد»، زۆر بیتسه‌رمانه له سه‌ر تیتلیتقیزیۆنی «ئه‌لجه‌زیره» به‌رانبه‌ر «عادیل یه‌زیدی» نوینه‌ری «P.K.K.» دیگوت: «P.K.K.» رتیکه‌راوتیکی کۆمۆنیستییه، واته: گاورن، ده‌بی، لیتیان بدری! دیاره، ئه‌و نووسه‌ره خۆفرۆشه، کیشه‌ی چه‌وساندنه‌وه‌ی بیست میلیۆن کورد، ته‌نیا به‌ بوون و نه‌بوونی «P.K.K.» وه‌ گرتیه‌دا. نایین، وه‌ک چه‌کیتکی کوشنده به‌کار دینی، تا هه‌ستی گه‌لانی موسولمان به‌ گشتیی و گه‌لی تورک به‌ تایبه‌تی، به‌روژتینی و دژی «P.K.K.» هانیاندا.

لیسه‌دا، بۆمان ده‌رده‌که‌وئ، تورکه‌کان ژاری ئایدۆلۆژیای فاشییه کوردکۆژییه‌کی خویان، به‌ ووشه‌ی شیرینی نایین ده‌پێچنه‌وه و پێشکه‌ش به‌ کۆمه‌لانی خه‌لکی ده‌کهن. واته: تورکه‌کان، هیتده باوه‌ریان به‌ نایینی ئیسلام هیه، که قازانج به‌ خویان و زیان به‌ کورد بگه‌یه‌نت! ئه‌گینا، گه‌ر وا نه‌بی، بۆچی، ژانیان به‌ زانییه‌کی نایینی نیشتمانپه‌روه‌ری وه‌ک «شیخ سه‌عیدی نه‌وره‌سی 1873 - 1960» تالده‌کرد؟ هیتز و توانایان لی ده‌په‌ری؟ به‌ هه‌موو شتیه‌یه دژایه‌تییانده‌کرد؟ چه‌ندین جار سزایانده‌دا و له قوژنی گرتووخانه سامناکه‌کانیان تووندیانده‌کرد؟ له دواپیشدا، کاتی زانیان، هیچ جۆره شتی نییه، کار له باوه‌ری شتی نه‌مر بکا، تا ده‌س له «هه‌ق، خواپه‌رستی، نایینی ئیسلام، داکۆکیی له هه‌زار و چه‌وساوه‌کانی کورد، له مافه نه‌ته‌وه‌یی یه‌ ره‌واکانی نه‌ته‌وه‌ی کورد» هه‌لگرێ. له‌به‌رئه‌وه، وازیان لی نه‌هیتا، تا به‌و داخه‌وه، سه‌ری نایه‌وه و مرد. دواتریش، چۆن له ژياندا لیتی ده‌ترسان، دوا‌ی مردنه‌کeshی، هه‌ر به‌و

شیوه، له مه زراکه‌ی ده‌ترسان. بۆیه، زۆر نامه‌ردانه و ترسۆکانه، گۆری شیخی موسولمان و کورد په‌روه‌ریان تیکداو و ونکرد. ئایا، شیخی نه‌وره‌سی، موسولمان نه‌بوو؟! ده‌توانین، «سه‌عیدی نه‌وره‌سی» که نازناوی «سه‌عیدی کوردیی» بوو، به‌یه‌کتی له‌پیاوه‌خواناس و کورد په‌روه‌ره‌هه‌ره‌گه‌وره و راسته‌قینه‌کانی کورد دانیتین. به «کوردیی، عه‌ره‌بی و تورکی» نووسیویه‌تی، موریدی له «کوردستان، تورکیا، ئێران، پاکستان، هیندستان و ئه‌وروپا» هه‌بووه. یه‌کیکه‌له‌و نیشتمانپه‌روه‌ره‌انه‌ی، له‌سه‌ر کورد و کوردستان، نازاریکی زۆری چیشتووه. دژی «که‌مالیه‌ت» بووه. «نه‌وره‌سی» فه‌رموویه‌تی: (هه‌ر چه‌نده، کۆری مرۆڤتیکی هه‌ژاری نه‌ته‌وه‌ی کوردم، هه‌ر شادم، چونکه، له‌نامیزی کتیه سه‌وزه‌په‌نگینه‌کانی کوردستان پتیه‌گیشتووم) «274,105» تا بێتی، پیاویکی نازا و چاونه‌ترسبووه، داکوکی له‌خۆی و گه‌له‌که‌ی کردووه، نه‌وه‌شی نه‌شاردۆته‌وه و زۆر به‌راشکاوایی، له‌به‌رده‌م دادگه‌دا، به‌تورکه‌کانی گوتووه:

(یه‌کتی له‌تاوانه‌کانم نه‌وه‌یه، خه‌م بۆ کوردستان و ناوچه‌ی پۆژه‌هلانی تورکیا ده‌خۆم، داوای دانه‌وه‌ی مافه‌ په‌واکانی کورد ده‌که‌م و ده‌کوشم، که‌ئهو گه‌له‌ کورده‌ موسولمانه‌ش، وه‌کوو خه‌لکی تر به‌گه‌نه‌کاروانی هونه‌ر، زانست، پتیه‌گه‌ن، پتیه‌که‌ون و له‌مه‌ زیاتر ژێر چه‌پۆکه‌ی دوژمنان نه‌بن. من، هه‌ر چه‌نده، ئاواره و دوورخراوه‌م، هه‌ر خۆم به‌به‌خته‌وه‌ر ده‌زانم. چونکه، هه‌ست به‌گه‌زینگی ئاواته‌که‌م ده‌که‌م، که‌له‌ئاسۆی ئه‌م «زیندانه‌شاربه‌ده‌ری» یه‌ ده‌رده‌که‌وی و هه‌لدی. «273,105» ته‌نانه‌ت، هه‌نده‌ کورد په‌روه‌ره‌ بووه، چه‌ن جاری فه‌توایداوه، (که‌ موسولمانه‌کانی کوردی تورکیا ده‌بێ، زۆرداری پێمی نه‌تاتورک قه‌بول نه‌که‌ن.) «272,105»

پێسته‌ش، با هه‌ندێ باسی ئایین و جوولانه‌وه‌ی پزگاریخوازی نیشتمانیی بکه‌ین. شتیکی ئاشکرایه، هه‌ر کاتێ، پۆله‌کانی کورد، داوای مافه‌کانی خۆیان کردبێ، یه‌که‌سه‌ر تورکه‌کان گوتوویه‌نه: ئه‌مانه‌ له‌ئیسلاام لایانداوه. هه‌میشه، کوردیان به‌گومرا، گاور و کوژنیست تاوانبار کردووه. ئه‌وه‌ له‌ کاتیکدا، هه‌ندێ بزووتنه‌وه‌ی پزگاریخوازی نه‌ته‌وه‌یی و نیشتمانیی، له‌

جیهاندا به گشتیی و له ناوچهی پۆژهلانی ناوهندا به تاییه تیی هه بوون،
 نایین پۆلنکی سه ره کیی تییاندا دیوه. وهک دینه مۆیه کی مهن، کاری له
 بزوتنه وه که کردوه، پۆله کانی گه لی پتر دژی داگیر که ره که تیز کردوه و بۆ
 خه باتکردن هانیداون. بۆ نمونه: بزوتنه وهی «مه هدی» له سودان له
 کو تایی سه دهی نۆزه دا، دژی ئیمپریالیزمی بریتانیا بو. جولانه وه
 شۆرشگێرییه نه ته وه یی و نیشتمانیه که ی «عومه ری موختار» له لیبیا،
 دژی ئیتالییه کان وه ستا. شۆرش «شیخ عه بدولقادر» له جه زیر دژی
 فره نسویه کان به ریابوو. جهنگه خو ئناویه کانی گه لی «بۆسنه وه هرسک»،
 دژی «سرب» هکان روویاندا. گیانفیدایی و قوریانییه زۆره کانی، گه لی
 «چیچین»، دژی «رووس» هکان، داستانیکی قاره مانانه یان تۆمارکرد.
 راهه پرنی نه لپانه موسولمانه کانی «کۆسۆڤۆ»، دژی «سرب» هکان
 دهنگی دایه وه.

ئهمانه، هه موویان چه ن نمونه یه کی زیندوون، ههستی نه ته وه یی و نایینی
 پتکه وه تیکه لاوبوون، گهر به رووکه شی لییان بدوین، زۆر به سه ختی
 مروڤ ده توانی، نه و دوو ههسته له یه کدی جیاکاته وه. گهر چی له
 روواله تدا، نه و بزوتنه وه نه ته وه یی یه شۆرشگێرانه، له قسالبی
 بزوتنه وه یه کی نایینی رووتدا خو یان ده نوین، به لام، له راستیدا، به چه ن
 بزوتنه وه یه کی نه ته وه یی داده نرین. نایین، ته نیسا رووی ده ره وه ی نه و
 بزوتنه وه یه پتکه دین. وهک «بیشکچی» ش ده لی: (هه موو بزوتنه وه
 رزگاریخوازییه نیشتمانیه کان له جیهاندا، له ماوه یه کی دیاریکراودا، له
 سه ر ئایدۆلۆژیای نایین به پتوه ده چوون. زه قترین نمونه ش له سه ر نه وه،
 جولانه وه که ی مسته فا که مال دژی یۆنانییه کان و نه رمه ن له نه نادۆل بوو.)
 «179، 10»

لیره دا ده توانین، نمونه یه کی دیکه ی سه یرتر بێنینه وه: له سه اله کانی
 «1985-1987» دا، له بری نه وه ی مه لا و شیخه تورک و کورده کان
 به کاریتین، پیاوه کانی «میت، پۆلیس و جه ندرمه کانی تورک»، راسته وخۆ
 خو یان نه و کارانه یان جیه جیه کرد. ههروه ها، به هۆی فره که کانیانه وه، به
 سه ر ناوچه کانی باکووری کوردستاندا، بلاو کراوه یه کی زۆریان، دژی شۆرشه

پیرۆزه‌که‌ی « P.K.K. » بلاوده‌کرده‌وه. له پۆژنامه و گۆناره‌کانیشدا، به شتیوه‌یه‌کی بهره‌وام ده‌یاننوسی: گویا « ده‌وله‌تی تورکیای عیلمانیی داوای غه‌زا ده‌کا ». ئه‌ویش، به هۆی (بلاوکه‌راوه‌کانیانه‌وه، که هه‌مووی به ئایه‌تی قورئان و گوته‌کانی په‌یامبه‌ر پازابونه‌وه، داوای له دانیشستوانی پۆژه‌ه‌لات ده‌کرد، مل بۆ فه‌رمانه‌کانی خوا و په‌یامبه‌ر که‌چکه‌ن، له پیتاوی خوادا غه‌زا دژی به‌ره‌ی گاوران بکه‌ن.) « 342،9 »

داگیرکه‌ران، هه‌میشه هه‌ولیانداوه و هه‌ولیشده‌ده‌ن، دوو فاکته‌ری گرنه‌گ تیکه‌لاوکه‌ن، تا به ته‌واوی، سه‌ر له کورد بشیتۆن. ئه‌ویش: فاکته‌ری ئایین و میثرووی هاوبه‌شه. بۆ ئه‌وه‌ی، کورد بتاسیتن، پۆله‌کانی کورد بیر له ئازادیی و سه‌ربه‌خۆیی نه‌که‌نه‌وه، هه‌میشه گوتوویانه: ئیمه هه‌موو موسولمانین و یه‌ک ئایینی هاوبه‌ش کۆمانده‌کاته‌وه. له‌به‌رئه‌وه، له یه‌ک گه‌ل و نه‌ته‌وه پتیکه‌اتووین، میثروویه‌کی هاوبه‌شمان هه‌یه، نزیکه‌ی چواره‌ه‌از سه‌له کورد و فارس، وه‌ک برا له خاکی ئه‌و پۆی ئیراندا پتیکه‌وه ده‌ژین. زمان و میثروویه‌کی هاوبه‌شیان هه‌یه. هه‌زاروچواره‌سه‌ده سه‌له، کورد و عه‌ره‌ب دژی داگیرکه‌ران و گاوران خه‌باتده‌که‌ن. ده‌ورو به‌ری حه‌وتسه‌ده سه‌لیشه کورد و تورک، له ژێر ئالای ئیپمپراتۆریای عوسمانیی و ئایینی ئیسلامدا پتیکه‌وه ده‌ژین.

دیاره ئه‌م باوه‌ی و بۆچوونانه، جگه له تاساندن و گیتژکردنی کورد، هه‌یچی دیکه‌ی تیدا نییه. گه‌ر هه‌ندێ راستیش له‌م بۆچوونانه‌دا هه‌بێ، ته‌نیا ئه‌وه‌یه، کورد زیانی لێ ده‌کا و داگیرکه‌رانیش قازانجی لێ ده‌بینن. چونکه، ئه‌و ده‌وله‌تانه ده‌یانه‌وی، له لایه‌که‌وه، به ناوی « ئایین، زمان و میثرووی هاوبه‌ش » هه‌، تا کورد ماوه، به ژێرده‌سیی و دیلی به‌ری، بیر له سه‌ربه‌خۆیی نه‌کاته‌وه. کوردستان داگیرکه‌ن، هه‌رگیز پزگاری نه‌بێ، بۆ ئه‌وه‌ی، له سه‌ر چه‌وساندنه‌وه و توانده‌وه‌ی کورد بهره‌وامین، به‌شه کوردستانه‌که‌ی خۆیان له‌کیس نه‌چێ. له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه ده‌بێ، ئه‌وه باش بزانین، چ له‌ کۆن و چ له‌م پۆژه‌دا، ئایین هه‌رگیز، به یه‌کتی له مه‌رجه‌کانی هه‌یج گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک دانه‌نراوه و دانشانه‌ری. چونکه، گه‌ر (تورک و عه‌ره‌ب و فارس و ئه‌فغان و مه‌یله‌تانی تر، زۆر له‌ میژه، ئایینی ئیسلامیان وه‌رگرتوه، به‌لام، به هه‌یج

چەشنی ناتوانی، بوبری، نەمانە یەك نەمەون. سەر بە پێستی ئیسلام
 تەماشای كورد بكری، كە لە چ نەتەوێكە، ئەوسا بە ئاسانی دەتوانی،
 كورد بكری بە عەرەب، بە تورك، بە ئەفغان ... هتد) «57،78» جا، كە
 درووسبوونی نەتەوكان، لە سەر بنچینەی ئایین دابڕێژرایە، ئەوا دەبوایە،
 نەك هەر «كورد و فارس، كورد و عەرەب، كورد و تورك، كورد و
 ئەفغانی» بەلكو، «كورد و پێستەرەشە موسولمانەكانی ئەفریقا،
 موسولمانەكانی خوارووی فیلیپین، چین، بۆسنە، چیچین، كۆسۆڤە و ...»
 بە هەموویان یەك نەتەویان پێكێتێنا. یا نەتەوێكە «روس، ئینگلیز،
 فرەنسی، ئەلمانی، ئیتالی، ئیسپانی و .. تاد»، بە یەك نەتەو
 دابڕانایە. چونكە، هەموویان باوەریان بە یەك ئایین هەیە، یەك باوەری
 هاوبەش كۆیانداكەتەو و پێڕەوی فرمایشتەكانی پەيامبەر «مەسیح» یە
 دەكەن!

بۆیە، زۆر پێوستە، كورده موسولمانەكان بە گشتیی، زانا ئایینیەكانی
 كورد بە تاییەتی، هەرگیز، بە پروپاگەندەیی داگیركەران هەڵ نەخەلەتێن.
 بەلكو دەبێ، بە چاو و میتشكێکی كراوەو، لە كێشە و باسەكان پێوان و
 وردبەو. ئایین و كاری پامیاری تێكەڵ نەكەن. نیشتمانەكەیی خۆیان
 خوشبۆ. چونكە، پەيامبەری ئیسلام، خوشەوستانی نیشتمان، بە یەك
 لە مەرجەكانی باوەری ئایینی داناو و فرەمووێتی:

(خوشەوستانی نیشتمان لە باوەڕەوێكە. كەسێ پێكەیی خواپەرستی
 راستەقینە بكری، وا یزانم، لە پێش هەموو شتێكدا دەبێ، نیشتمانەكەیی
 خۆی بپارێژی و پراڤەیکا. باوەڕیش ناكەم، كەس پێكەیی خواپەرستی لە
 كەس گرتی. كورد دەتوانی، لە یەك كاتدا، موسولمانێکی راستەقینە و
 كوردێکی نیشتمانپەرورەیش بێ. چونكە، هیچیان پێكە لە هیچیان
 ناگرن. پێوستە، كورد پارتی ئیسلامیی تاییەتی خۆی هەبێ، چونكە،
 پەروشی نەتەوێكە كورد، لە پەروشی نەتەوێكە، هەموو گەلانی ئیسلام
 خراپترە. بۆیە، پەروشی نەتەوێكە و پامیاری كورد، لە پەروشی نەتەوێكە و
 پامیاری، هەموو گەلانی ئیسلام جیادەكرێتەو. لەبەرئەو، هەر لە
 زووو، پێشنیازمكردوو، (پێكخراوێکی ئیسلامیی كوردستانی، بۆ

همموو نهو كه سانه‌ی پتيان وايه، له ړنگه‌ی بيروياوهرې نايينه‌وه، ړاژه‌ی نه‌تووه و نيشتمانه‌كه يان ده‌كمن. به مهرجی، وابه‌سته‌ی هيچ ده‌زگه‌يه‌كی نيوده‌وله‌تی نه‌بی و پتوه‌ندبی به هيچ ده‌وله‌تیکي داگیرکهری کوردستانه‌وه نه‌بی. «50,32».

پارته ئيسلاميه کوردستانيه‌کان ده‌بی، هه‌ول له‌گه‌ل « ړټک‌خراو، پارت، گه‌لانی جياوازی ئيسلام و ده‌وله‌ته ئيسلاميه‌کان » بده‌ن، باری سهرنجیان، به‌رانبهر کيشه‌ی کورد بگورن. کيشه‌ی کوردیان بو‌ړوونکه‌نه‌وه، تا له ړوژانی ته‌نگانه‌دا، له جه‌نگی قه‌لاچوکردنی کوردا، به هانامانه‌وه بټن، له سهرمان هه‌لده‌نی، یارمه‌تیمانده‌ن و پشگیرمانبکه‌ن، وه‌ک چو‌ن یارمه‌تی گه‌لانی دیکه‌ی موسولمان ده‌ده‌ن! نه‌ک هه‌ر ته‌نیا، بیر له‌وه بکه‌نه‌وه، چو‌ن له کوردستان ړه‌گ داده‌کو‌تن، ده‌سه‌لات وه‌رده‌گرن، بڼه‌ما سه‌ره‌کيه‌کانی نايینی ئيسلام، به زور به سهر خه‌لکیدا ده‌سه‌پټن. به‌لکو، وه‌ک چو‌ن نه‌رکه ئيسلاميه‌کانیان، له نه‌ستوی خو‌یان گرتووه، هه‌ر به‌و شتیه‌یه‌ش ده‌بی، هه‌ست به نه‌رکه نه‌تووه‌یی یه‌کانی سهر شانیان بکه‌ن. له‌به‌رنه‌وه‌ی، دا‌کو‌کیکردن له نه‌تووه‌یه‌کی چه‌وساوه‌ی بټ پشته‌ویه‌نای موسولمان، هه‌م به نه‌رکیتکی نه‌تووه‌یی، هه‌م به نه‌رکیتکی نايینی ده‌رمټی‌ری.

« مارکس » نايینی به تلیاکي گه‌لان داناوه. به‌لام، من ده‌لیم: مارکس غه‌درتکی یه‌کجار گه‌وره‌ی له نايین کردووه. له هه‌مان کاتيشدا، ستایشتکی زوری، باوه‌ړه‌که‌ی خو‌ی کردووه. چونکه، له راستیدا، هه‌ر بيروياوهری، چ زه‌میني و چ ناساماني، به شتیه‌یه‌کی « ړټک‌وټیک، ړه‌وا، داده‌روه‌رانه، هټمانه، ناشتبخوازانه، ژیرانه و گونجاو » به‌کار نه‌هټی‌ری، په‌ړگیری و توندوتیژی له‌گه‌لدا بټ، به‌رژه‌وه‌ندبی گشتی ړوله‌کانی نه‌تووه و سه‌روه‌ری نيشتمانه‌که ړه‌چاو نه‌کا، لای من، هه‌موو نه‌و باوه‌ړ و نایدول‌وژيانه، له تلیاکي گه‌لان گه‌ل خراب‌ترن! کو‌مه‌لگه‌یه‌ک، به هو‌ی « پشټوی، نا‌تاراميی، نا‌کو‌کی، دو‌به‌ره‌کی، مللانی نایدول‌وژي و جه‌نگی نی‌وخو » وه، وزه له دانیش‌تووانی بی‌ری، خیر و خوشی له ژیان نه‌بین، ترسوله‌رز له ده‌رونی جه‌ماوه‌ردا بچ‌تیری، ئیدی که‌ی نه‌وه ژیا‌نه؟

نایدۆلۆژیایهک « نان، ئاسایش، ئازادی و دیمۆکراسیی »، بۆ کۆمه‌لانی
خه‌لکی ره‌شپووت دابین نه‌کا، ئیدی که‌ی نه‌وه ئایدۆلۆژیایه؟! چ جوړه
نایدۆلۆژیایه که؟! چ که‌لکێکی بۆ گهل و نیشتمان ده‌بی؟

گهر چی ئایین، له سه‌رده‌مێکی میژوویی دیاریکراودا، رۆلتیکی گهلێ
گه‌وره‌ی، له ژبانی گهلانی جیاوازا بیهیوه، له هه‌موو پرویه‌که‌وه،
کۆمه‌لگه‌ی مرۆی پوزاندۆته‌وه. له ده‌س « کۆله‌یی، ئازاردان، کوشتنوپین،
گومرایی، نه‌زانین، چه‌وساندنه‌وه » و گهلێ شتی دیکه‌ی خراب
پزگار کردوه. به‌لام، هه‌ر ده‌سته‌ی به‌پتوبه‌رانی هه‌مان ئایین، له
سه‌رده‌مێکی میژوویی دیکه‌دا، به‌هزاران « هه‌له، تاوان و ناپاکیان » به
ناوی ئایینه‌وه، دژی کۆمه‌لانی خه‌لک نه‌جامداوه.

کتی ده‌توانی، کرده‌وه نامرۆڤانه‌کانی پاپا و پیاوه ئایینییه‌کانی که‌نیسه، له
چه‌رخه‌کانی ناوه‌راستدا له یادکا؟! دادگه‌ی پشکنین، سوتاندن و
ملیه‌پاندن، له نه‌وروپادا، رۆژتیکي ره‌شی وایان داهێتاپوو، کارتیکي وا
خراپیان، له باری ژبانی خه‌لک کردبوو، خه‌لکی مه‌رگیان به‌ ئاوات
ده‌خواست!

جه‌نگه‌ خۆتیاوییه‌کانی، سه‌رده‌می هه‌ر « چوار خوله‌فای راشدین، نه‌مه‌ویی
و عه‌له‌ویی، نه‌مه‌ویی و عه‌بیاسیی، عه‌بیاسیی و پاشماوه‌ی عه‌له‌ویییه‌کان،
تورکه‌ عوسمانیییه‌کان »، به‌ چهن پروداوتیکي گرنگ ده‌ژمیترین، له سه‌ر
ده‌سه‌لات و پاوه‌نخوازیی روویانداوه. هه‌روه‌ها، تورکه‌ عوسمانیییه‌کان، له
کوشتار و ژینۆسایدی « نه‌رمه‌ن » دا، ئایینیان وه‌ک چه‌کتی به‌کارهێناوه.
ئه‌و پروداوه گرنکه‌ میژوویی یانه، هه‌رگیز له یاد ناچن. عه‌ره‌به‌ بی
ویژدانه‌کان، سکی هه‌زاران مرۆڤیان، به‌ نووکی یم و شمشیره‌ تیره‌کانیان
هه‌لده‌دری. ئه‌و رۆش ده‌بینین، ریکه‌خراوه ئیسلامیییه‌ په‌رگیره‌کان، « له
نه‌فگانستان، پاکستان، هیندستان، ئیتران، میسر، سو‌دان، لوبنان،
فه‌له‌ستین و ... تادا، چ رۆلتیکی خراب وازیده‌که‌ن، چییان به‌ سه‌ر
کۆمه‌لانی خه‌لک هێناوه.

هه‌روه‌ها، کۆمۆنیسته‌کان له هه‌موو سه‌رده‌مه‌کانی ده‌سه‌لاتیاندا، چۆن نه‌و
وولاتانه‌یان، وه‌ک گرتووخانه‌یه‌کی گه‌وره‌ لێ کردبوو. هێز و توانای

بیرکردنه وه و داهیتانیان، له بهر خه لکی بریوو. میتشکیان گوشیبوون. له سهرده سی ههر دوو پتیشه وای کۆمۆنیستی وهک: « لینین و ترۆتسکی » دا، تیرۆری سوور له رووسیای تساریدا دامه زرا. دیکتاتور و خۆتیرتیزی وهک: « ستالین »، به ناوی ئایدۆلۆژیا وه، چ جوړه دۆزه ختیکی بۆ نه یار و گهلانی بنده سی رووس داخستبوو؟ چهن دین میلیۆن مرۆفی بیتاوانی، گولله باران کرد. سهرکرده کۆمۆنیسته کانی وولاتانی « رۆمانیا، هنگاریا، چیکۆسلۆفاکیا، یۆگۆسلاڤیا، نهلمانیا رۆژهه لات، کۆریای باشوور، چینی گه لیی، کوبا، قیبتنام، خومیره سووره کانی که مېۆدیا ... تاد » به چ شتیه وه، نه و وولاتانه یان کاولکرد، گه له کانیان به هه موو شتیه وه چه وسانه وه، هه ژاریان کردن، له « پتیشکه وتن، شارستانیتی، ژباریی، مافه کانی مرۆف، سهره تاکانی دیمۆکراسیی، ژبانیتیکی پر له ئاسووده و به خته وهریی » بیتسه شیانکردن. بۆیه، تا نه ورۆش، به دهس هاواری دواکه وتن، بیکاری و هه ژارییه وه دهنالیتنا! —————

ناسیۆنالیسته کانی « نهلمانیا، ئیتالیا، ئیسپانیا، عیراق، سووریا، تورکیا، کوردستان و... تاد »، چهن نمونه یه کی له بهرچاوی دید و بۆچوونی، ئایدۆلۆژیای بیرى نه ته وهیی توند ره و په رگیر پیشانده دهن.

6. زمانی دهولت و زمانی نه‌ته‌وه‌یی :

لەم جیهانەدا، هیچ دەولەتی نییه، لە ڕووی نه‌ته‌وه‌یی یه‌وه، لە سه‌داسه‌د هۆمۆجین و خاوێنێتی. واته‌: لە یه‌ك گه‌ل یا نه‌ته‌وه‌ی دیاریکراو پێکهاتبێ. بە‌ل‌کوو، هه‌موو ده‌وله‌ته‌کان، لە چهن گروپێکی « ئیستیی پ‌چووک، که‌مه‌نه‌ته‌وه‌یی، گه‌ل و نه‌ته‌وه »ی جیاوا‌ز دروسبوون. دیاره، هه‌ر یه‌کێ له‌و ده‌وله‌تانه‌ش، چهن‌دین زمانی نه‌ته‌وه‌یی و دیالیکتی جیاوا‌زان تیدا‌یه. لە هه‌ر ده‌وله‌تێکیشدا، یه‌کێ له‌ نه‌ته‌وه‌کان، ژماره‌ی دانیش‌تووانی، له‌وانی دیکه‌ زیاتره و به‌ نه‌ته‌وه‌ی بالا‌ده‌س ده‌ناسرێ. ئەو نه‌ته‌وه‌ بالا‌ده‌سه، ده‌س به‌ سه‌ر ده‌زگه‌کانی ده‌وله‌ت‌دا ده‌گرێ و فه‌رمانه‌ه‌وایی کۆمه‌لگه‌که‌ ده‌کا. به‌و پێیه، زمانی نه‌ته‌وه‌ی بالا‌ده‌س، به‌ زمانی یه‌که‌م دا‌ده‌نرێ و زمانه‌کانی دیکه‌ش، به‌ پله‌ دوو و سێ دین.

گه‌ر سیستیمی فه‌رمانه‌ه‌وایی، لە ده‌وله‌تێکی دیاریکرا‌ودا دیمۆکراسیی بوو، یه‌کسانی له‌ نێوان گه‌لانی ده‌وله‌ته‌که‌دا هه‌بوو، چاره‌سه‌ری کیشه‌ی نه‌ته‌وه‌یی، له‌ سه‌ر بنچینه‌کانی مافی چاره‌نووسی گه‌لان کرابوو، ئەوا له‌و باره‌دا، گه‌له‌کانی دیکه‌ش، مافی نه‌وه‌یان ده‌بێ، زمانه‌کانی خۆیان به‌کار‌یتن، وه‌ک له‌ ده‌وله‌تی فیدرا‌لیی سوئیسرای دیمۆکراسیی له‌ ئه‌وروپا پێ‌وه‌ده‌کرێ، زمانه‌کانی « ئه‌لمانی، ئی‌تالی و فره‌نسی »، به‌ سێ زمانی سه‌ره‌کیی ده‌وله‌ت ده‌ژمێرین.

به‌لام، گه‌ر سیستیمی ده‌وله‌ت، دیکتاتۆری و شو‌قینیی بوو، ئەوا له‌و ده‌وله‌ته‌دا، ته‌نیا زمانی نه‌ته‌وه‌ی بالا‌ده‌س، به‌ زمانی یه‌که‌م دا‌ده‌نرێ. زمانی گه‌له‌کانی دیکه، هیچ جو‌ره‌ حسێتیکیان بۆ نا‌کرێ و زۆر جار‌ش قه‌ده‌غه‌ده‌کرین. بۆ نمونه‌: تو‌رکیا، وه‌ک ده‌وله‌تێکی فره‌نه‌ته‌وه و نیشتمان، له‌ چهن « که‌مینه‌یه‌کی نه‌ته‌وه‌یی، گه‌ل و نه‌ته‌وه » پێکهاتووه. گرفته‌کانی تو‌رک له‌گه‌ڵ (کو‌رد، ئه‌رمه‌ن، ئاسو‌وری، س‌ریانی، لاز، چه‌رکه‌س و عه‌ره‌ب) « 14,38 » به‌ گه‌وره‌ترین کیشه‌ی نه‌ته‌وه‌یی و س‌رۆیی سه‌رده‌م دا‌ده‌نرێ. چونکه، هه‌ر یه‌کێ له‌و گروپه‌ ئیستینیانه، زمانی نه‌ته‌وه‌یی تایبه‌تی خۆیان هه‌یه، به‌لام، تو‌رکه‌ شو‌قینیه‌کان، ته‌نیا زمانی تو‌رکی،

به زمانی دهولت دهناسن، زمانه‌کانی دیکه به‌پیتی یاسای تورکی، دانیان پیتدا نانری. هه‌روه‌ها، دهولت‌تیک‌کی فره‌نه‌ته‌وه و نیشتمانی وه‌ک ئیران، له چهند که‌مینه‌یه‌کی نه‌ته‌وه‌یی و گه‌لی وه‌ک (فارس، کورد، بلوژ، تازیک، ئه‌فگان، نازهر، تورکمان، عه‌ره‌ب) «14,38» پتکه‌هاتوه، ته‌نیا زمانی فارسی، به زمانی دهولت داده‌نری، زمانه‌کانی دیکه، وه‌ک زمانی ناخافتنی ناوچه‌یی ده‌ناسرتن.

به‌پیتی ئه‌و زانیاریانه‌ی له به‌ر ده‌سدان، ئه‌ورۆ له جیهاندا، (سه‌دونه‌وه‌دودوو دهولته‌تی گه‌وره و گچکه، زه‌ریایی و کیشوه‌ری، ناسیۆنال و تیریتۆریال هه‌یه). «20,37» ئه‌م دهولته‌تانه، له پووی پتکه‌هاته‌ی نه‌ته‌وه‌یی یه‌وه، به سهر چهن جوړتکدا دابه‌شده‌کرتن :

1. دهولته‌تی ناسیۆنال « دهولته‌تی نه‌ته‌وه‌یی » : ئه‌و دهولته‌تانه‌ن، که له یه‌ک گه‌ل یا یه‌ک نه‌ته‌وه‌ی دیاریکراو پتکه‌هاتوون. یه‌ک زمانی نه‌ته‌وه‌یی یان هه‌یه. گرفت‌ی نیتو‌خو‌یی نه‌ته‌وه‌یی یان نییه. ئه‌م جوړه‌ش له جیهانی ئه‌ورۆماندا، زۆر که‌مه.

2. دهولته‌تی تیریتۆریال « دهولته‌تی فره‌ نه‌ته‌وه‌یی و نیشتمان » : هه‌موو ئه‌و دهولته‌تانه ده‌گرت‌ه‌وه، که له چهندین گروپی نیشته‌یی گه‌وره و گچکه، که‌مه‌نه‌ته‌وه‌یی، گه‌ل و نه‌ته‌وه‌ی جیاوازی پتکه‌هاتوون. له‌به‌رئ‌ه‌وه، هه‌ر به‌ ناوه‌که‌یدا ده‌رده‌که‌وئ، چهندین زمانی جیاوازی نه‌ته‌وه‌یی، له سنووری خو‌یدا کو‌ده‌کاته‌وه. ئه‌م جوړه‌ دهولته‌تانه، هه‌رگیز بێ گرفت و کیشه‌ی نه‌ته‌وه‌یی نه‌بوون و نابن. له پووی ژماره‌وه، زۆرت‌رین ژماره‌ی دهولته‌ته‌کانی جیهان پتکه‌دیت‌ن.

3. جوړه‌ دهولته‌تیک‌کی تاییه‌تیی دیکه هه‌یه، به هۆی هیندی فاکته‌ری ناینیه‌یه‌وه دامه‌زاون، وه‌ک: هه‌ر دوو دهولته‌تی ئیسرایل و فاتیکان. هه‌موومان ده‌زانن، دهولته‌تی ئیسرایل سالی «1948»، له سهر بنچینه‌ی نایینی جوو دامه‌زرا. له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ی، جووه‌کان بێ دهولت بوون، به هه‌موو جیهاندا ب‌لا‌وه‌بوونه‌وه، سوکایه‌تییان بێ ده‌کرا، قه‌لاچۆده‌کران، به‌پیتی په‌یمانی « بلفۆز » به‌یاردا، دهولته‌تیکیان بۆ دامه‌زرتن، تا له په‌رشو‌یلا‌ویی و چه‌وساندنه‌وه قووتاریانکه‌ن. ئیدی ئه‌وه بوو، له هه‌موو دهولته‌ته‌کانی

جیهانهوه، وردهورده، جووهکان بهروه خاکی فهلهستین جمان. واته: نهو جووانه، تهنیا ئایینی هاوبهش نهبت، هیج شتیکی دیکه کۆی نهدهکردنهوه. زمانیکی تایهتیی نهتهوهیی یان نهبوو. بهلکوو، زمانی ئایینیان ههبوو، نهویش مردبوو. نهگینا، له راستیدا، ههر کۆمهله جووهی، له ولاتیکی جیاواز دهژیان، به زمانی نهو ولاتانه دهپه یقین. تا له دوایدا، به هۆی پهرتووکه پیروژه که یانهوه «تهورات»، زمانی «عیبری کۆن» یان زیندووکردهوه، گهلیکی تایهتییان، به ناوی گهلی ئیسرایلهوه پیکهتیا و دهولهتی ئیسرایلیشیان دامهزاند.

4. هیندیکی دیکه یان، له ڕێگهی دۆزینهوهی جوگرافیاوه دامهزراون. له کۆندا، گهڕۆکیکی جوگرافیا، ناوچهیهکی نوێی دۆزیوتهوه، ناویکی دیاریکراوی لی ناوه. پاشان، وردهورده، ئاوه دانکراوتهوه، دانیشستوانی نهو ولاته، دهولهتیکی تایهتییان تیدا دامهزراندوه. بۆ نمونه: زۆریه زۆری دهولهتهکانی «هممیریکا و ئوسترالیا»، بهو شێوهیه دامهزراون. ئیمه، لیره دا ههولدههین، نمونهیهک له سهردولهته تازه دروسبووهکانی جیهان بێنینهوه، بایه ختیکی تایهتیش، به «ولاته یهکگرتوهکانی هممیریکا» دهدهین.

(دواي نهوهی، گهشتگهري به ناویانگی ئیتالیی «کریستوفر کۆلۆمبس»، له «13/سیبتیمبهری/1492» زاییندا، کیشوهری هممیریکای دۆزییهوه، ئیدی، وردهورده، خهڵک له ههموو ولاتهکانی جیهانهوه، پرویان تیکرد و به تهواویی ئاوه دانیانکردهوه.) «25،36» پیش نهوهی «کۆلۆمبس»، نهو کاره گرنگه به نهجامگهیهنتی، هممیریکا خاکیکی چۆلهوژ نهبووه، بهلکوو، چه ندين گهلی پچووکی وهک «مایا و نهنکا» ی لی ژیاوه. بهلام، کاتی (داگیرکهره ئیسپانیی، پورتوگالیی و نهوروپاییهکانی دیکه، له ڕێگهی زهریاوه، هممیریکایان داگیرکرد، به هۆی چهکه ناگردهارهکانیانهوه توانیان، کهلتوور و شارسانیتی گهلانی مایا و نهنکای هیندییه هممیریکاییهکان له نیویهرن، تیکیاناشکاندن و قریانتیخستن) «10،42». نهوانهی ڕزگارشیان بوو، بهر لیشاوی کوشتنوبرین نهکهوتن، زۆر کهمبون، زۆریه یان له ناوچه شاخاویی و ناو

دارستانه چروپره کاندای خویان شارد هوه. دواى نهو داگیرکردنه، ړتگه له بهردهم، گهلانى ههړ سى کیشوره گه وړه کهى جیهان « ناسیا، نه فریکا و نه وروپا » دا ته ختېوو، کوچوپه و بهره و نه میتریکا ده سپیکهن، تا له کوتاییدا، به ته واریى ناوه دانېووه. دواى نه وهى، کومه لى پتکدادان و جهنگى نیتوخو پرویدا، ئیدی به ته واریى، بارى « رامیاری، سه ریازی، ئابوریى، بازرگانى و که لئووریى » هیوړیوه و جیگیرىو، (پاشان له «15/ یونى/ 1787ز» دا، یه که م کونگره ی ده ستووری فیدرالى له «فلادلفیا» گیرا. له و کونگره یه دا بریاریندا، ده وله تیکى یه کگرتوى فیدرالى دامه زرتین. «25،36» ئیدی، له و ړوژه وه، نه و کومه دیموکراسییه فیدرالییه، له نه میتریکا دامه زراوه، گرفتى نه ته وه یی به شتویه کی دیموکراسیى چاره سه رکراوه.

به لى، ړوژه به ړوژ، سه ږلى کوچوپه و بهره و نه میتریکا زیادیکردوه. ړوله کانی چندين گه لى جیاواز، له هه موو جیهانه وه، کوچیان کردوه و له وى نېشته جیبوون. ههړ گه لیکش، زمانیکى جیاوازی نه ته وه یی تاییه تیی خوى هه بووه. بویه، تا نه وړوش ههړ پاراستویانه. ته نانه ت، بوونى نه و هه موو گه ل و زمانه جیاوازان، گه لى له شاره زا و پسپورانى زمانى هاندا، بو نه وهى توثرینه وهى تاییه تیی و نه کا دییانه، له سه ر بابه ته جیاوازه کانی نه نتر ړولوژى و لینگویستیک بکه ن. (چونکه، زوره ی نه و زمانانه، ناخپوره ی زور که میان هه بوو و خپرا به ره و له نیتوچوون و نه مان ده چوون. ئیستاش، زیاتر له دووسه د زمانى خومالى له نه میتریکا دا هه یه، که هیتندى له وان، زیاتر له چن ناخپوره یکیان نییه و بهر بهر له ماوه ی ژبانى وه چیکى دیکه دا له نیتوده چن) «81، 103» که واته، نه میتریکا ههړ له بهرته دا، به وولاتى کوچه رانى جیهان ده ژمیردرى، بارودوخیکى تاییه تیی هه یه، (ده وله ته نه میتریکاییه کان، له بارودوخیکى جوگرافیایى، میژوویى و کومه لایه تیی تاییه تیی و به ده گمهنى وادا دروسبوون ... زوره ی زورى دانېشتوانى له کوچه ران پیکه اتوون. له وولاته جیاوازه کانی جیهانه وه چوونه ته نه وى و له گه ل خویندا، زمان، دابونه ریت و خه سلته نه ته وه یی یه کانی خویان گواستوته وه. له بهرته وه، وولاته کانی نه میتریکا، وه ک

جیهانهوه، وردهورده، جووهکان بهروه خاکی فهلهستین جمان. واته: نهو جووانه، تهنیا نایینی هاوبهش نهبی، هیچ شتیکی دیکه کۆی نهدهکردنهوه. زمانیکی تایبهتیی نهتهوهیی یان نهبوو. بهلکوو، زمانی نایینیان ههبوو، نهویش مردبوو. نهگینا، له راستیدا، ههر کۆمهله جووهی، له وولاتیکی جیاواز دهژیان، به زمانی نهو وولاتانه دهپهیقین. تا له دوااییدا، به هۆی پهرتووکه پیروژهکهیانهوه «تهورات»، زمانی «عیبری کۆن» یان زیندووکردهوه، گهلیکی تایهتییان، به ناوی گهلی ئیسرایلهوه پتکهیتنا و دهولهتی ئیسرایلیشیان دامهزراند.

4. هیندیکی دیکهیان، له ڕێگهی دۆزینهوهی جوگرافیاوه دامهزران. له کۆندا، گهڕۆکتیکی جوگرافیا، ناوچهیهکی نوێی دۆزیوهتهوه، ناویکی دیاریکراوی لێ ناوه. پاشان، وردهورده، ئاوهدانکراوتهوه، دانیشستوانی نهو وولاته، دهولهتییکی تایهتییان تیدا دامهزراندوهوه. بۆ نمونه: زۆریه زۆری دهولهتهکانی «ئهمیتریکا و ئوسترالیا»، بهو شتیهیه دامهزران. ئیمه، لیرهدههولدهدهین، نمونهیهک له سهردهولهته تازه دروسبووهکانی جیهان بێنینهوه، بایهخیکی تایهتیش، به «ولاتهیهکگرتوهکانی ئهمیتریکا» دهدهین.

(دواي نهوهی، گهشتگهڕی به ناویانگی ئیتالی «کریستۆفه کۆلۆمبس»، له «13/سیبتیمبهری/1492» زاییندا، کیشوهری ئهمیتریکای دۆزییهوه، ئیدی، وردهورده، خهڵک له ههموو وولاتهکانی جیهانهوه، پرویان تیکرد و به تهواویی ئاوهدانیانکردهوه.) «25,36» پێش نهوهی «کۆلۆمبس»، نهو کاره گرنگه به نهجمهگهیهنتی، ئهمیتریکا خاکیکی چۆلوهۆل نهبووه، بهلکوو، چهندین گهلی پچووک و «مایا و نهنکا» ی لێ ژیاوه. بهلام، کاتی (داگیرکههره ئیسپانیی، پورتوگالیی و نهورویاییهکانی دیکه، له ڕێگهی زهریاوه، ئهمیتریکایان داگیرکرد، به هۆی چهکه ناگردهارهکانیانهوه توانیان، کهلتوور و شارسانیتی گهلانی مایا و نهنکای هیندییه ئهمیتریکاییهکان لهنیوهرن، تیکیانשکاندن و قریانتهیخستن) «42,10». ئهوانهی پرزگاریشیان بوو، بهر لیشاوی کوشتنوپهرن نهکهوتن، زۆر کهمبوون، زۆریهیان له ناوچه شاخاویی و ناو

دارستانه چوپره کاندای خویان شارد هوه. دواى ئەو داگیرکردنه، ڕێگه له بهردهم، گهلانى هەر سێ کیشوره گهوره کهى جیهان « ئاسیا، ئەفریقا و ئەوروپا » دا تهختبوو، کۆچوپره بهرهو ئەمێریکا دهسپێکهن، تا له کۆتاییدا، به تهواوی ئاوه دانپۆوه. دواى ئەوهی، کۆمهلتی پێکدادان و جهنگی نیتوخو پرویدا، ئیدی به تهواوی، باری « رامیاری، سه‌ریازی، ئابوری، بازرگانیی و کهلتووری » هتوپوه و جیگیربوو، (پاشان له «15/ یونی/ 1787ز» دا، یه‌که‌م کۆنگره‌ی ده‌ستووری فیدرالی له «فلادیلفیا» گیرا. لهو کۆنگره‌یه‌دا به‌یاریاندا، ده‌وله‌تێکی یه‌کگرتوی فیدرالی دامه‌زێن. «25،36» ئیدی، لهو ڕۆژهوه، ئەو کۆماره دیموکراسیه فیدرالییه، له ئەمێریکا دامه‌زراوه، گرفتی نه‌ته‌وه‌یی به شتیه‌یه‌کی دیموکراسیی چاره‌سه‌رکراوه.

به‌لتی، ڕۆژه‌ڕۆژ، سه‌پۆلی کۆچوپره به‌رهو ئەمێریکا زیادیکردوه. ڕۆله‌کانی چه‌ندین گه‌لی جیاوازی، له هه‌موو جیهانه‌وه، کۆچیان کردوه و له‌و نیشه‌جیبوون. هەر گه‌لتیکیش، زمانێکی جیاوازی نه‌ته‌وه‌یی تایبه‌تی خۆی هه‌بووه. بۆیه، تا ئەو‌ڕۆش هەر پاراستویانه. ته‌نانه‌ت، بوونی ئەو هه‌موو گه‌ل و زمانه جیاوازان، گه‌لتی له شاره‌زا و پسپۆرانی زمانی هاندا، بۆ ئەوه‌ی توێژینه‌وه‌ی تایبه‌تی و ئەکا‌دیمیانه، له سه‌ر باب‌ه‌ته جیاوازه‌کانی ئەنتروپۆلۆژی و لینگویستیک بکه‌ن. (چونکه، زۆریه‌ی ئەو زمانانه، ناخپه‌ری زۆر که‌میان هه‌بوو و خه‌یرا به‌رهو له‌نیوچوون و نه‌مان ده‌چوون. ئیستاش، زیاتر له دووسه‌د زمانی خۆمالتی له ئەمێریکا‌دا هه‌یه، که هه‌ندێ له‌وان، زیاتر له چه‌ن ناخپه‌ریکیان نییه و به‌رپه‌ر له ماوه‌ی ژبانی وه‌چێکی دیکه‌دا له‌نیسوده‌چن) «81،103» که‌واته، ئەمێریکا هەر له به‌ره‌تدا، به‌ وولاتی کۆچبه‌رانی جیهان ده‌مێردێ، بارودۆخێکی تایبه‌تی هه‌یه، (ده‌وله‌ته ئەمێریکاییه‌کان، له بارودۆخێکی جوگرافیی، مێژویی و کۆمه‌لایه‌تی تایبه‌تی و به‌ ده‌گمەنی وادا دروسبوون ... زۆریه‌ی زۆری دانیشتووانی له کۆچبه‌ران پێکهاتوون. له وولاته جیاوازه‌کانی جیهانه‌وه چوونه‌ته ئەو و له‌گه‌ل خۆیاندا، زمان، دابونه‌یت و خه‌سه‌له‌ته نه‌ته‌وه‌یی یه‌کانی خۆیان گواستۆته‌وه. له‌به‌رئه‌وه، وولاته‌کانی ئەمێریکا، وه‌ک

بۆته يه كى ليتهاتوه، گه له جياوازهكان به پژه و چۆنيتى جياواز، تيكه لاه و ناويتته يه كدى بوون و تواونه تهوه. (66،59) «ئو وولات و گهلانه، به چهندين قوناغى ميژووييدا تيههريبون، چهندين گوزانكارى گرنكى «كۆمه لايه تىي، نابوورى، فهرهنگىي، سۆسيۆلۆژىي، مه رالىي، نه ته وه يي، راميارىي و مه تيراليي»، له ناخى ئو گه له كۆچكردووانه دا روويانداوه، تا گه له ئه ميترىكاى ئه وروژى لى په يدا بووه. له بهر نه وه ناتوانين، بليتين: ئه ميترىكا دهوله تىكى ناسيۆنال يا تيريتۆريال پتكديتن. چونكه، له زۆر رووه وه، گه له ئه ميترىكا گه ليتكى هۆمۆجين نيه. به لكو، به شتوه يه كى تاييه تىي و دهگهمن، به وولاتى كۆچه رانى جيهان داده نرى. سه ره راي ئو هه موو زمانانه ي ههشن، (له ئه نجامى پتكه وه ژيانى هاوبه شى پتر له دو سه ده، پيداويستيه كانى ژيان و ئه و سيستيمه ديمۆكراسيه ي هه ر له كۆنه وه، له ئه ميترىكا پتيره و كراوه، هه ر له سه ره تاي پژه كانى داگير كردنى ئه ميترىكا له لايه ن برىتانيا ي گه و ره وه، زمانى ئينگليزى وه ك زمانى ده ولت و زمانى هاوبه ش، به سه ر ئو گه له كۆچكردووانه دا خۆى سه پاندوه. (28،40) «ئو پژه گه له ئه ميترىكا، هه مويان به ئينگليزى ده وىتن، به لام، تا ئيستته، زۆرى زۆرى ئو گهلانه ي له وى ده ژين، زمانى نه ته وه يي خويان پاراستوه، له ناو خوياندا و له ناخافتندا به كاريدىتن. ئه م باره تاييه تيه ي ئه ميترىكا، وه ك نمونه يه ك ده توانين، باسيكه ين، چۆن ده وله تىكى هاوبه ش، له سه ر بناغه ي «ئاره زوى گشتىي، مافى چاره نووس و سيستيمى ديمۆكراسيى» دامه زرايى، ده توانى، زمانىكى هاوبه ش، وه ك زمانى ناخافتن و نووسين، به هۆى ده سه لاتى ده وله تى ناوه ندييه وه، به سه ر هه موو ئو گه له جياوازانده بسه پىتنى، بى ئه وه ي كه س سرتته و بۆله ي ليه يى!

جا، با ئيستته. كه مى باسى هه ر دوو جوړى ده وله تى ناسيۆنال و تيريتۆريال، پتوه ندييان به زمانى نه ته وه يي و زمانى ده وله ته وه بكه ين، تا بزائين، له ديوه خانى پر له ئاژاوه ي ئو ده وله تاندا، چ باسه !!!
 بىگومان، هيچ گه ل و نه ته وه يه ك، له ده وله تى ناسيۆنالدا، گرتى زمانى نيه. چونكه، ده وله تى نه ته وه يي، توانا و ده سه لاتى نابوورى، هه ميه شه

کارتیکی یه کجار مه زنیان، له « بوژاندنه وه، گۆران، پیتشکه وتن، یه کگرتنی شتیوه کانی زمانتکی دیاریکرای نه ته وهیی » کردووه و به شتیوه یه کی بهرده و امیش، کارتیتده کهن. به پیچه وانه شه وه، نه وه نه ته وانه ی ژیتده سن، خاوه نی ده ولته تی نه ته وهیی خویان نین، نازادیی و سه ره خوی یان لی زه و تکراره، یتگیه یان نه دراره، به زمانی نه ته وهیی خویان بدوین، له بواره جیا جیا کانی ژیا نی « هونه ری، ویتیه ی، کومه لایه تی و رامیا ری » دا، زمانه که ی خویان به کاریتن، رۆژبه رۆژ تا هاتوه، به ره و لاوازیوون رۆیشتوون. له م بواره دا ده توانین، چن نمونه یک بیتینه وه. هیتندی نه ته وه هه بوون، به هوی ده سه لاتتی رامیا ری و هیتی سه رکوتکه ری سه ریا زی ده ولته وه، زمانی نه ته وهیی خویان پیتشخستوه و گه شه یان پیتکردووه. له نه نجامیشدا، بناغه ی زمانتکی یه کگرتوی هاویه شی خویندنه وه و نووسینیان دارشتوه، به سه ر دانیشتووانی ناوچه جیا جیا کانی وولاته که یاندا سه پاندووه. وهک تورکه مه غولییه کان، که هه مو ی نزیکه ی حه و تسه د سال ده بچ، له ناوه راستی ئاسیا وه هاتوون و له تورکیای نه ورژدا نیشته جیتبوون. پاشان، ئیمپراتوریای عوسمانییان دامه زران. ئیدی، به ره به ره، « توانا، هیت، ده سه لاتتی رامیا ری و سه ریا زیان »، له سنووری جوگرافیای نیوده ولته تی تورکیای نه ورژ تیتیه راندووه، ده سیان به سه ر، زۆریه ی زۆری وولاته کانی ناوچه ی خسۆره لاتتی ناوه ند، هیتندی له وولاته کانی رۆژاوا و رۆژه لاتتی نه ورپادا گرتوه، تا ماوه یه کی زۆریش، زمانه که ی خویانیان، به سه ر نه وه گه لانه دا سه پاندووه.

جگه له وهی، هیتندی نه ته وهی دیکه ش، به هوی « زه بروه نگ، ده سه لاتتی رامیا ری و سه ریا زی ده ولته » وه، زمانه که ی خویان، به سه ر « گروپ، که مینه نه ته وهیی، گهل و نه ته وه » کانی بنده سیاندا سه پاندووه. بۆ ماوه یه کی دریتی میتروویش، نه وه گه لانه هه ره به و زمانه په یقیوون، خوتندوویانه و نووسیویانه. وهک: روه سه کان له سه رده می، یه کیتی سۆقیتی پیتشودا، پتیه ویانده کرد. هه روه ها، « یۆگۆسلافیا، چیکۆسلفاکیا، تورکیا، ئیران، عیراق، سروریا » و هه مو نه وه ده ولته فره نه ته وه و نیشتمانانه ی، هه ره له کۆنه وه تا نه ورژ، به و شتیوه دامه زرتیراون.

گەر لێره‌دا، باسی زمانی کوردیی و زمانی ده‌وله‌ته‌ داگیرکهره‌کانی
 کوردستان بکه‌ین، ده‌بینین: له‌ هه‌موو جیهاندا، تاكه‌ يه‌ك نمونه‌ی دیکه‌ی
 وا نابینینه‌وه‌. چونكه‌، نه‌ته‌وه‌ی کورد، به‌ سه‌ر پێنج ده‌وله‌تی جیاوازا
 دا به‌شکراوه‌، هه‌ر ده‌وله‌تی له‌و ده‌وله‌تانه‌، زمانیکه‌ی جیاوازی هه‌یه‌. بۆیه‌،
 سه‌ره‌رای نه‌وه‌ی، پۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد، له‌ زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی
 خۆیان بێبه‌شکراون، هه‌شتا ده‌بی، گه‌لی کورد له‌و به‌شه‌ی به‌و ده‌وله‌ته‌
 داگیرکهره‌ی کوردستانه‌وه‌ به‌سه‌راوه‌ته‌وه‌، بیه‌وئ و نه‌یه‌وئ، زمانی گه‌لی
 سه‌رده‌س فێرێ. واته‌: گه‌لی کورد له‌ باکووری کوردستان، به‌ زمانی
 تورکی، له‌ رۆژه‌لاتی کوردستان، به‌ زمانی فارسی، له‌ باشووری گه‌وره‌
 و پچووک، به‌ زمانی عه‌ره‌بی، له‌ ده‌وله‌ته‌کانی یه‌کێتی سوؤفیتی
 پێشووشدا، به‌ چه‌ن زمانیکه‌ی جیاوازی وه‌ک: « پرووسی، نازهری،
 نه‌رمه‌نی، گورجی، کیرگیزی، ئوزبیکه‌ی و تازیکی » بیه‌یقی، بخوێنی
 و بنووسی، زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خۆشی، ته‌نیا بۆ ئاخافتن به‌کاریه‌تی، له‌
 هه‌ندێ جێگه‌ی نه‌و ده‌وله‌تانه‌شدا، ته‌نانه‌ت، بۆ ئاخافتنیش بۆی نییه‌،
 ناوی بێنی. بۆیه‌، نه‌وه‌ی له‌ کورد و زمانی کوردیی قه‌وماوه‌، باوه‌ر ناکه‌م،
 هه‌شتا، میژووی کۆمه‌لگه‌ی مرۆ، به‌ خۆیه‌وه‌ بیه‌یسی. چونكه‌، هه‌ر کوردێ،
 جگه‌ له‌ زمانه‌که‌ی خۆی ده‌بی، یه‌کن له‌ زمانی، نه‌و ده‌وله‌ته‌ داگیرکهرانه‌ی
 کوردستان بزانی. هه‌ر چه‌نده‌، جگه‌ له‌ کوردی باشوور و خۆراوا، زمانی
 عه‌ره‌بی له‌ نیتوانیاندا هاوبه‌شه‌، کوردی پارچه‌کانی دیکه‌، له‌و زمانانه‌
 ناگن. له‌به‌ر نه‌وه‌ی، رێگه‌ به‌ زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی که‌ی خۆشیان نه‌دراوه‌، قسه‌ی
 پێ بکه‌ن، تا گه‌شه‌بکا و پێشکه‌وئ، گه‌لیکیان هه‌ر زمانه‌که‌ی دایکیشیان
 نازانن. بۆیه‌، هه‌ندێ جار، کارێکی زۆر سه‌خت و گرانه‌، کاتێ، دوو
 کوردی خه‌لکی دوو پارچه‌ی جیاوازی کوردستان پێکه‌گه‌ن، نه‌ به‌ کوردیی
 و نه‌ به‌ زمانی ده‌وله‌ته‌ داگیرکهره‌که‌ ناتوانن، پێکه‌وه‌ ئاخافتنکه‌ن و له‌
 یه‌کدی بگه‌ن.

هه‌له‌به‌ته‌، زمانی نه‌و گه‌له‌ سه‌رده‌سانه‌، کارێکی گه‌لی خرابی، له‌ زمانی
 کوردیی کردووه‌. جگه‌ له‌وه‌ی، بیه‌یز و لاوازیکردووه‌، به‌ سه‌دان ووشه‌ی
 باش و خراپیشی تێئاخنیوه‌.

له راستیدا، ئەندامانی دەزگەیی « کۆمەڵەی دەولەتە یەكگرتووەكان »، له ئاستی نەتەوێ كورددا دەبوایە، له « شەرمەزاریی، سەرشۆپی و پوورەشیدا »، تكتك ئارەقە شین و مۆری شەرمەزارییان بپشتایە. چونكە، هەموو دەولەتەكان، له پیناوی « ئازادیی، سەریەخۆیی و یەكسانیی »دا، بە دەم سەری شەششەش دەبن، كەچی، نەتەوێەكی چل میلیۆنی وەك كورد، نەتەوێەكی بەسزمانی بیتاوان، له ناوچەیی خۆرەهلاتی ناوەندا، نەك هەر تەنیا، له هەموو جۆرە مافێكی مۆزیی بێبەشكراوە، بە بەرچاویانەو سەردەبەری، بەلكوو، تا ئێستەش، بە دزییەو نەبی، له هیندی ناوچەیی كوردستاندا ناوێرن، بە زمانی كوردیی گفـتـوـگـۆـیـكـەن. ئەوانیش، هیچ بپاری نادەن، تەنیا زەقزەق لیتی دەروان! ئەو له كاتیكد، بە دەیان بپاری رێكوپێكیان، بۆ پێستەر شەكانی خوارووی ئەفریكا، گەلانی « فەلەستین، بۆسنەو هەرسك و كۆسۆفۆ » دەرکردوو. بەلام، لایە بە لای كورددا ناكەنەو. دەردی « سمایل بێشكچی » دەلی: (بۆ مۆرۆئایەتی شەرمەزاریی، یادی رووداوەكانی چلوپینج سال لەمەوبەر بکەنەو، دژی ئەوانە بوەستن، كە ئەو كاتە ئەو تاوانانەیان كردوو. بەلام، چاوە لەو تاوانانە بپۆشن، كە ئەو پۆ له بەر چاومان روودەدا). «315-314, 10»

هەموو كوردی پێویستە، جگە له زمانی دەولەتە داگیركەرەكانی كوردستان، زمانی نایینیش بزانی. چونكە، سیستیمی دەولەت و پێویستەكان. گەر موسولمانەكان دەلێن، زمانی نەتەوێی گەرنگ نییە، چونكە زمانی نایین و زمانی دەولەتی ئیسلام جیتی دەگرتەو، ئەدی، بۆچی كاتی هەر نەتەوێەك، رزگاریدەبی، سەریەخۆیی بەدەس دینێ، دەولەتی نەتەوێی خۆی دادەمەزرینێ، یەكسەر دوو شت، وەك یاسا، بە سەر دانیشـتـوـوانی وولاتەكەیدا دەسەپینێ: یەكەم - زمانی نەتەوێی. دوویم - ئەو نایینە یا ئەو نایینزایەیی خۆیان بپوایان پیتی هەیه. جا، هیندی جار واپێدەكەوێ، زمانی نەتەوێی و زمانی نایین، هەر له یەك سەرچاوەو دروسبووین و هەر یەك زمانن، وەك: هەموو دەولەتە عەرەبییەكان، زمانی نایینەكەیان، له هەمان زمانی نەتەوێی عەرەب پێكهاووە. لەبەرئەو، لەم بارەدا، عەرەب هیچ جۆرە گرفتێكی نییە، كارەكەیان بۆ ئاسانبوو. بەلكوو دەتوانین، بڵێین:

زمانه ئایینییه که، پراڤه کی گهره ی، زمانه نه ته وه یی یه که یان ده کا. به لام، له زۆریه ی ده ولته ئیسلامیه کانی دیکه دا، زمانی نه ته وه یی و زمانی نایین دوو زمانی جیاوازن، وه ک: (ئێران، به نگه لادیش، پاکستان، نه فغانستان، ئوزبیکستان، کیگیزستان، نازربایجان، تازیکستان و... تاد). لهو کاته دا، جگه له زمانی نه ته وه یی، زمانی نایینیش، پۆلی خۆی وازیده کا. بۆ نمونه: دوا ی نه وه ی شوړشی سالی « 1979 » ی گهلانی ئێران پرویدا، کاربه ده سانی نوێی ده ولته ئیسلامیه ی، جگه له زمانی فارسی، که زمانی ده ولت و نه ته وه ی بالاده سه، زمانی عهره بیهشیان، وه ک زمانی دووه می ده ولت ناساند و به سه ره موو گهلانی ئێرانیشیاندا سه پان. له به رته وه، گه لی پۆژه ه لاتی کوردستان و گهلانی دیکه ی ئێران ده بی، جگه له زمانه نه ته وه یی یه که ی خۆیان، زمانی فارسی که زمانی نه ته وه ی بالاده س و ده ولته، له گه ل زمانی نایین فیترین و بزائن. واته: جگه له فارس، هه موو ئێرانیه کان ده بی، سێ زمان بزائن، بی نه وه ی، که س پرسی پی کردبن، یا بۆچوونی خۆیان، له سه ره نه و کیشه گرنگه ده ره پیی!

به لام، له هه موو نه و ده ولته فره نه ته وه و نیشتمانانه ی، کاتی خۆی له پۆژه ه لاتی نه وروپادا، له سه ره ده می ده سه لاتی کۆمۆنیسته کاندا دامه زرابوون، گهلانی جیاوازی نیو نه و ده ولته تانه، تا پراڤه کی باش، به مافی نه ته وه یی خۆیان گه یشتبوون، زمانی نه ته وه یی خۆیان له ناخافتن و خوتندندا به کار دینا. وه ک: له یه که یتی سوڤیتی کۆن، دوا ی زمانی پرووسی، که زمانی ده ولت و زمانی هاو به شی، هه موو «که مینه نه ته وه یی، گه ل و نه ته وه» کان بوو، هه موو گروپه ئیتنییه کانی دیکه، زمانی خۆیان هه بوو، له دوا ی زمانی پرووسی، به زمانی دووه م داده نران. پۆله کانی نه و گه لانه، زمانه نه ته وه یی یه که ی خۆیان، به نازادی به کار دینا، پێیان ده خویند، پۆژنامه و گۆزاره کان، به زمانی نه ته وه یی ده ره ده چوون، رادیۆ و تیلیفیزیۆنی تاییه تییان هه بوو. به کورتیه که ی، ده سه لاتی ده ولته تی ناوه ندیی سوڤیت، به هیچ شیه وه ی، دژایه تی زمان و فره نه نگه ی گهلانی دیکه ی، نیو چوارچیه ی ده ولته تی سوڤیتی نه ده کرد. به لام، له ده ولته تیکی فره نه ته وه و نیشتمانی، فاشیه ی و سوڤیتیه ی وه ک تورکیادا، ته نه انت، زمانی

ناخافتنیش، له جینگه دهوله تییه کانداه دهغه یه. هه موو کوردی ده بی، تهنیا به زمانی تورکی قسه بکا، داکوکی له خوی بکا، ناچاریش ده کری، تا بلتی: (ئای! چهن شاده، نهو که سهی له تورکیادا دهی و خوی به تورک ده زانی!).

هه له به ته، کاتی گهلانی جیهان، روو له سه ره خوی و نازادی ده کهن، ده یانه وی، له دهس چهوساندنوه و بنده سیی پژگاریانی، یه کهم نامانجیان نه وه یه، مافی روونا کبیری، بو رۆله کانی گهل دابینه کهن. تهنانه ت، نهو گهلانه ی داوای جیابوونه وه و دامه زرانندی دهوله تی سه ره خوش ناکهن، به نیمچه مافیکي «که لتوروی، ناواهنندی، ئوتونومی یا فیدرالی» قایلده بن، یه کتی له داواکاریه سه ره کیه کانیان نه وه یه، خوتندن و نووسین، به زمانی نه ته وه یی خویان بی. دهوله تی ناوه ندی، دان به زمانی نه ته وه یی نهو هه ریمه دا بنی، وهک چه ندین جار، له گفتوگوکانی کورددا، داوا له دهسه لاتی ناوه ندی میری به غدا کراوه، تا زمانی کوردی، له هه ریمی باشووری کوردستان، به زمانی کی ره سیی بناسی، زمانی عه ره بییش، وهک زمانی دووه م، له پالیدا بخوتنری. به لام، نهو هه موو ته قه لایانه، له لایهن کاربه دهسه شوئینییه کانی عه ره بی عیراقوه، زۆر به توندی ره تکراره ته وه. هه ر چه نده، له ریکه وتنامه که ی (11/مارسی/1970) دا، دانیان بهو مافانه دا نابوو، به لام، رۆله کانی گه لی کورد، تهنیا هه ر خه ویان به جیه جیکردنییه وه ده بی!

به م روونکردنه وانه ی سه ره وه دا، بۆمان ده رده که وی، چۆن و به چ شتیه یه، گهلانی نیتو چوارچیه ی دهوله تی کی فره ته وه و نیشتمان، ناگوکییان له نیتواندا په یداده بی، به ره ره کانی یه کدی ده کهن، به هه مان شتیه ش، زمانه کان به ره ره کانی یه کدی ده کهن. نه ته وه ی بالادهس ده یه وی، زمانی خوی، به سه ر نه ته وه ی بنده سدا سه پیتن. به هه موو شتیه یه هه ولده دا، له نڅ و گرنگی زمانه نه ته وه یی یه کانی دیکه که مکاته وه. گه ر بۆشیان بلوی، نهوا به یه کجاری قه ده غه یده کهن و له نیویده بن. به لام، گه ر نهو زمانه نه ته وه یی یانه، له چند زمانی کی زیندوو و گه شه کردوو پیکهاتن، ره گی میژووی یان، به ناخی نه ته وه کانداه قوول داچوو، نهوا له به رده م

په شهبه و گهرده لولوی پوژگاردا خویان بو پاده گیرئ، له دهس کیشهی تواندنه وه قوتارده بن. دیاره، زمانی کوردیش، یه کئی له و زمانه دهوله مه ند و گه شه کردو وانه پتکهاتوه، جینگه ی خوی به زیاده وه، له نیو دل و دهروونی پوله کانی نه ته وه ی کوردا کردو ته وه. تاقیکردنه وه کانی ژبانی نه ته وه بیش سه لماندوویه تی، زمانیکی زیندو وه. بویه، ههر ده میتئ، ههر گیز نامرئ و له نیوناچئ، به ته قه لای داگیرکه ران، تیشکی چرای به هیزی ووشه ی کوردی کزنا بئ، پشکو ی گه شی ووشه ی، نیو ناگردانی زمانی کوردی نا کوژیتنه وه!

ههروه ها، پتوهندیه کی توندوتول، له نیوان فاکته ری نایین و دهوله تدا هیه. هیتدئ جار، نایین، ریزه کانی چمن گه لیککی نزیک له یه کدیه وه له تویه تده کا، که له چوارچیه ی یه ک دهوله تدا ده ژین و به یه ک زمانی نزیک له یه کدیه وه ده په یفن. یا له بنه په تدا، له گروه زمانیکی دیاریکراون. بو غوونه: « هیندستان و پاکستان »، ههر دوو لایان له یه ک په گه زبون، زمانه که یان زور له یه کدیه وه نزیکوو. که چی، ههر له سه ر بنچینه ی فاکته ری نایین جیا بونه وه، دوو دهوله تی جیا وازیان دامه زران. « پاکستان و بهنگه لادیش »، ههر دوو لایان له پرووی زمانه وه، له یه کدیه وه زور نزیک بون. ته نانه ت، یه ک نایینیشیان هیه. که چی، به هوی چمن فاکته ریککی رامیاری و جوگرافیا وه، له یه کدی جیا بونه وه و دوو دهوله تی جیا وازیان دامه زران.

ههروه ها، « سه ربه کان و گه لی کو سوؤقو »، غوونه یه کی دیکه ی ئه م سه رده مهن. گه لی « کو سوؤقو »، له چمن گروپیککی ئیتنی وه ک « ئه لبان، سه رب، مه که دؤنی، سلاخ، تورک و... تاد » پتکهاتون. ههر چهنده، « سه رب » هکان، زمانه که یان به یه کئی له زمانه کانی، گروه زمانی سلاخی و ئه لبانه کان زمانه که یان به یه کئی له گروه زمانی یونانی داده نرین. واته: له پرووی زمانه وه جیا وازیان هیه. ههروه ها، له پرووی نایینیشه وه، ههر جیا وازن و سه ر به دوو نایینی ناسمانی جیا وازن. به لام، ئه وه ته ی دهوله تی یوگوسلاقیای نوئ، له دوا ی جهنگی یه که می جیهانه وه دامه زرا وه، ئه و گروه ئیتنیانه پتکه وه ده ژین. که چی، ئه لبانه کان ئه ورو،

کراسی نایینی ئیسلامیان له بهر کردوو و داوای سهر به خۆی دهکهن! له هه مان کاتیشدا، پێچهوانه ی ئهم باره دهبینن، وهک ئه وه ی چه ن دین دهوله تی عه ره بیه ی هیه، به هه ر هه موویان یهک نه ته وه پێک دێن، یهک زمانی نه ته وه یی یان هیه، یهک نایینی هاو به ش کۆیان ده کاته وه، که چی، یهک دهوله تی یه ک گرتو یان نییه!

پۆلی دهوله تی نه ته وه یی، له بوژان ده وه ی زمانی نه ته وه ییدا، شتیکه هه ر له باسکردن نایه. چونکه، زۆریه ی زۆری دهوله ته نه ته وه یی یهکان، له سه ر بناغه ی زمانی نه ته وه یی دامه زراون. جا، که ر ئه و زمانه لاوازی شه ی، ئه و دهوله ته نه ته وه یی یه که به هتیز دهکا. یا که ر زمانی بێ، له بیر چو و بێ ته وه، ئه و دهوله ته نه ته وه یی یه که، سه ره له نوێ زیندوو ی ده کاته وه و ده یبو و ژینیه ته وه. لێره دا ده توانین، با شترین نمونه له سه ر زمانی «عیبری» بێنینه وه، چون جووه کان، دوا ی ئه وه ی له سالی «1948» دا، دهوله تی ئیسرایلیان دامه زران، زمانه عیبرییه که ی خۆیان زیندوو کرده وه، ئه ورۆ به یه کم زمانی سه ره کیی دهوله تی ئیسرایل داده نری!

له بهر نه وه ی، باری کورد له بنده سی تورکه کاند، له هه موو پوویه که وه، له کوردی به شه کانی دیکه ی کوردستان خراپ تره، لێره دا، ته نیا نمونه یهک، له سه ر دهوله تی تورک و زمانی کوردی دێنینه وه. ئه وه ته ی کورد له باکووری کوردستان ده ی، به زمانی خۆی قسه ی کرده وه، هۆنرا وه یگوتو وه، شه وانه له بهر ناگردان، دا پیره و با پیره کورده کان، به سه رهات و چیرۆکی کوردییان، بۆ مهاله کانیان گتیرا وه ته وه. زۆر به ده گمه ن، کورد زمانی تورکیی زانی وه. به لام، له و کاته وه دهوله تی تورکیای نوێ دامه زرا وه، هه موو په وشه که به ته وایی گۆرا وه. چونکه، تورکه که مالییه کان، جگه له زمانی تورکیی، دان به هیچ جۆره زمانیکی دیکه دا نا نین. له بهر نه وه، زمانی کوردییان قه دهغه کرده وه. په یقین به کوردی، له لایه ن کاریه ده سانی تورکه وه، به کاریکی نا په و و نا پاکیی دانرا وه. هه ر چه نده، زۆریه ی زۆری گه لی کورد، له باکووری کوردستان، جگه له زمانی زکما کیی خۆیان، هیچ جۆره زمانیکی دیکه نا زانن. به لام، له و سه ر ده مه وه، له لایه که وه له پتی «قه دهغه کردنی زمانی کوردی، هه ره شه کردن، راوانان، گرتن، گواسته وه،

کۆمه‌لکۆژی، تواندنه‌وه و تورکاندنی باکووری کوردستان «هه، له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، به هۆی خۆتندن به زمانی تورکی و بۆ راپه‌راندنی کاروباره‌کانی پۆژانه‌ی ژبان، له ناچاریدا و به زۆر، ورده‌ورده، کوردیان فێری زمانی تورکی کردوه، زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خۆیانیان له بیربردوونه‌ته‌وه، که پێشتر (له نێو کورده‌کاندا، کهس به زمانی تورکی قسه‌ی نه‌ده‌کرد، به تایبه‌تی کورده‌ ئاسایی یه‌کان، ئه‌وه هه‌ر هه‌یچیان نه‌ده‌زانی) «10، 134»

تورکه‌کان، له سه‌ره‌تا‌دا به هه‌یج شتیه‌یه، دانیان به زمانی کوردیدا نه‌ده‌نا. ، زمانی کوردییان، به یه‌کتی له دیالێکته‌کانی زمانی تورکی داده‌نا. هه‌ر چه‌نده، نه‌ک هه‌ر ته‌نیا کورد خۆی، ئه‌و بۆچوونه‌ی تورکی په‌ته‌ده‌کرده‌وه، به‌لکۆ، هه‌موو ده‌زگه‌ نه‌کادیی و پروناکبیرییه‌کانی دیکه‌ی گه‌لانی جیهانی، ئه‌وه‌یان سه‌لماندوه، زمانی کوردیی به یه‌کتی له زمانه « هه‌ندۆ - ئه‌وروپایی » یه‌کان داده‌نرێ. زمانی تورکییش، یه‌کتی له زمانه جیاوازه‌کانی، گروپه‌ زمانی « نه‌لتیکی » سه‌ر به خه‌زانی « ئۆرالیی » پێکدێت. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا، تورکه‌کان خۆیان باش ده‌زانن، کوردیی و تورکی، دوو زمانی جیاوازن، کورد و تورک دوو نه‌ته‌وه‌ی جیا. به‌لام، تورکه‌ داگیرکه‌ره‌کان، هه‌رگیز دانیان به‌و پاستیه‌دا نه‌ناوه و نانین، ئه‌وساش و ئێسته‌ش، هه‌ر له سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ شو‌ئینییه‌ی خۆیان سوورن. ئه‌وان وا ده‌زانن، به‌و جو‌زه‌ به‌یاره‌ قرچۆکانه‌ ده‌توانن، زمانی کوردیی له‌نیوه‌رن و که‌شیش حسێبی بۆ نه‌کا!

دیاره، هه‌ر کاتێ، هه‌زی داگیرکه‌ری ده‌وله‌تێکی بیانیی، نیشتمانی نه‌ته‌وه‌یه‌کی دیکه‌ داگیرده‌کا، له پێش هه‌موو شتێکدا هه‌ولده‌دا، زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی قه‌ده‌غه‌کا، تا ورده‌ورده، له‌نیوه‌رێ، له‌بۆته‌ی زمانه‌که‌ی خۆیدا بیه‌توتینیه‌ته‌وه. زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خۆی، به سه‌ردا به‌سه‌پینێ، پۆله‌کانی به زمانی زکماکی خۆیان نه‌خوین، نه‌نوسن و ناخافن نه‌که‌ن. که‌لتوره‌که‌ی له‌ناوه‌رن، مێژوه‌که‌ی به‌شیتوین، تا به‌ره‌به‌ره به ئامانجه گلاوه‌کانی خۆیان ده‌گه‌ن. وه‌ک: ئیمپریالیزمی فه‌نسیی له « جه‌زایر » و یستی، گه‌لی جه‌زایر له‌ پتی زمانه‌وه، به خاک و گه‌له‌که‌یه‌وه قووتدا.

دهولته داگیرکهره کانی کوردستانیش، له سهره تای نهم سه دهیه وه، به هه موو شیوهیه ههولیانداوه، زمانی خویان به زۆر، به سهر رۆله کانی نه ته وهی کورددا بسه پیتن، زمانی کوردیی پتویننه وه. لیره دا غوونه به دینینه وه: له سییه کاندا، باوکی فاشیزمی تورک « مسته فا که مال »، له گهل کۆمه لهی میژووی تورکیادا کۆده بیتته وه، پرسپاریان لی دهکا و دهلی: (دهزانن، بزجی گهلانی به لقانمان له دهه سچوو؟) پاشان، ههر خۆشی وهلامده داته وه و دهلی: (گهلانی به لقان، په یمانگهی توژینه وهی سلاقییان دامه زراندا، لیکۆلینه وهی درژیان دهریاری « زمان، وێژه، میژوو و کهلتور » که یان ئاماده کرد. نهو کار و دهه ته قتیانهی، لهو ریتیانه وه دروسبون، بووه هۆی نه وهی، هوشیاری نه ته وهیی له نیو نهو گهلانه دا له دایکبێ. پاشان، دژی ئیمپراتۆریای عوسمانیی، به شۆرش کوتاییهات. (10، 50-51) «

دیاره، مه بهستی نه تا تورک، له قه دهغه کردنی زمانی نه ته وهیی گهلانی بندهسی تورک نه وه بووه، وهک « سمایل بیتشکچی » دهلی: (گهر وێستان، سهر به نه ته وهیهک دانه ویتنن، وهک کۆلهی لی کهین، ناسنامهی نه ته وهیی لی زهوتکهین، گهر وێستان، داگیرکهر له ناوچهیه کدا دهسهلاتی هه بێ، پتیوسته، نه لفویتی نهو نه ته وهیه له ناوهرین، پتیوسته نه یه لێن، نهو گهل یا نهو نه ته وهیه، به زمانی خۆی ئاخافتنکا، تا بهریهستی له میانهی خۆی و کهلتوره کهیدا دروسکهین) (10، 51) «

نهم باوهره شوڤیتینی و پووجه، نهک ههر ته نیا، کاربه دهسانی دهولته، بانگاشه یان بۆ کردووه و بۆشی ده کهن، نهک ههر دهولته و یستوویه تی و دهشیه وی، زمانی نه ته وهی بالادهس، به زۆر به سهر دانیشتیوانی کوردستاندا بسه پیتن و دهشیه پیتن، به لکۆ، زۆریه زۆری « نووسهران، پووونا کبیران، مامۆستایانی زانکۆ و دهزگه نه کادییه کانی تورک » یش پشگیریان کردووه و پشگیریشیده کهن. ههولیانداوه و ههولیشده دن، به لیکۆلینه وه و توژینه وه بیسه ملین، زمانی کوردیی زمانیکی ره سه ن نییه، دیالیکتیکی زمانی تورکییه، له بنه رته دا له زمانی تورکییه وه وه گیراوه. واته: نهو توژه خۆتنده وار و نه کادییه یانه، هه میشه، پشگیری دید و بۆچوونه کانی، کاربه دهسانی دهولته و دهزگهی سه ریاژی تورکیان کردووه.

نه‌وه‌ته، شۆئینیه‌کی به ره‌چه‌له‌ک کوردی وه‌ک «Bulent Ecevit»، که به خۆپایی و به درۆ، خۆی به «چه‌پ و دیمۆکراسیخواز» داده‌نی، زۆر بێشه‌رمانه ده‌لتی: (کورد که‌مینه‌یه‌کی نه‌ته‌وه‌یی نییه، نه‌وانیش، وه‌ک هه‌موو تورکه‌کان سه‌ر به زۆریه‌ن، که کۆماری تورکیایان دامه‌زراندوه. له به‌ر نه‌و هۆیه، کورده‌کان بۆیان نییه، داوای مافه‌کانی «زمان، که‌لتور، نه‌ته‌وه‌یی و دیمۆکراسیی» بکه‌ن. گه‌ر، داوای نه‌و مافانه‌ بکه‌ن، واته داوای باریکی تایبه‌تی ده‌که‌ن، له‌به‌ر نه‌وه، جیاوازیخوازن.) «31، 10»
 گه‌ر ته‌ماشایه‌کی، هه‌موو نه‌و به‌رپار و ده‌ستورانه‌ش که‌ین، که له سه‌رده‌مه جیاوازه‌کانی میژووی، ده‌سه‌لاتی رامیاری ده‌وله‌تی خۆپنایی تورکیادا، له لایه‌ن «دادگه سه‌ریازییه‌کان، په‌رله‌مانی تورکیا و کاربه‌ده‌سانی ده‌وله‌تی تورک» هه‌و ده‌رچوون، نه‌وا ده‌بی، باستیکی تایبه‌تییان بۆ ته‌رخانه‌کین. بۆیه لیته‌دا، ته‌نیا ده‌س بۆ هێندیکیان را‌ده‌کێشین.
 له دادگه سه‌ریازییه‌کاندا، دژی نه‌و کوردانه‌ی به تاوانی، کاری پووناگیریی گیرابوون، بۆیان نه‌بوو، به کوردیی داکۆکیی له خۆیان که‌ن. به‌لام، کاتێ به کوردیی وه‌لامی پرسیارتیکی، دادوه‌ری تورکیان ده‌دایه‌وه و ته‌نیا به کوردیی ده‌په‌یقین، تورکه‌کان له وه‌لامی کورده‌کاندا ده‌یانگوت: (نه‌ته‌وه‌ی کورد بوونی نییه. به شتیه‌یه‌کی گشتیی، کورد له ره‌چه‌له‌کی تورکه. زمانی کوردیی، جگه له دیالیکتی له دیالیکته‌کانی زمانی تورکی، هیچی دیکه نییه.) «149، 10» به‌لام، لاوه کورده‌کان، زۆر به شتیه‌یه‌کی جه‌سورانه، داکۆکییان له خۆیان و کێشه نه‌ته‌وه‌یی په‌که‌یان ده‌کرد. که‌چی، تورکه‌کان دووپاتیانده‌کرده‌وه و ده‌یانگوت: (زمانیکی سه‌ربه‌خۆی کوردیی نییه، به‌لکوو، دیالیکتیکی تورکییه. له 40% ی له تورکی، له 30% له عه‌ره‌یی، له 28% له فارسی و نه‌وی دیکه‌شی له 2% له زمانه‌کانی نه‌رمه‌نی، گورجیی و سریانی کۆنه‌وه وه‌رگیراوه.) «150، 10»

هه‌روه‌ها، کاتێ له سالی «1988» دا، تورکه‌کان دادگایی کوردپه‌روه‌ر «مه‌هدی زانا» ده‌که‌ن. «مه‌هدی» له دوا دانیش‌ستندا رایده‌گه‌یه‌نی، به زمانی کوردیی، داکۆکیی له خۆی ده‌کا. له‌به‌ر نه‌وه، ده‌سته‌ی دادگه

برپارده‌دهن، جارتیکی دیکه دادگایی بکهنه‌وه. چونکه، به زمانی کوردیی قسه‌یکردوه. « Vedat Erkan » ی داواکاری گشتیی دادگه، زۆر به راشکاوایی پتی ده‌لتی: (له سەر خاکی ده‌وله‌تی تورکیا، زمانی کوردیی نییه. پاشان، ده‌لتی: کوردیی زمان نییه، به‌لکو، له کۆمه‌لتی ووشه‌ی تیکه‌لاو پتکه‌ها‌توه. کۆمه‌لتی ووشه‌ی دیاریکراوه، به ره‌چه‌له‌ک تورکییه، که له ماوه‌ی چەندین سالدا وه‌ک دیالیکتی دروسبووه. به‌لام، چەن که‌ستکی که‌م و ده‌وله‌ته بیانییه‌کان، بۆ مه‌به‌سی تاییه‌تیی خۆیان، هانی به‌کاره‌یتانی ده‌ده‌ن. ئه‌مه به هیچ شتیه‌یه ئه‌وه ناگه‌یه‌نتی، ره‌گه‌زی کورد و زمانی کوردیی، له نیتوان ره‌له‌کانی گه‌لی تورک و نیشتمانی تورکدا هه‌بێ. ئه‌م دیالیکته، ئه‌وپۆ له ره‌ژه‌ه‌لات و خوارووی ئه‌نادۆل، وه‌ک هۆی ده‌ره‌پین به‌کار دیتری. ئیسه، ماوه‌یه‌کی زۆره، ده‌سکاری ئه‌م دیالیکته‌مان نه‌کردوه، تا وه‌ک بابه‌تیکێ پروپاگه‌نده و شانازیکردنی لیها‌توه، ره‌ژۆی له ره‌ژوانیش به زمانی دایک دانه‌راوه ... ئه‌وه راستیه‌که درۆی تیدا نییه. به‌لام، گه‌ر وێستمان، هه‌ندێ له‌و که‌سانه‌ی زمانی تورکیی نازانن، به کوردیان ناوه‌رین و به‌لتین: زمانیکێ کوردییان هه‌یه، ئه‌وه جگه له بریندارکردنی هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی، هیچ شتیکێ دیکه ناگه‌یه‌نتی. (340، 10)

دیاره، کاربه‌ده‌سی دادگه‌ی تورک، راستی فهرمووه: گه‌ر مرۆڤ له تورکیادا، جگه له زمانی تورکیی، به هه‌ر زمانیکێ دیکه، به تاییه‌تیی، به زمانی کوردیی بدوێ، هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی تورک بریندارده‌کا. وه‌ک کورد خۆی، نه‌ته‌وه نه‌بێ، هیچ جوژه هه‌ستیکێ نه‌بێ، له کۆمه‌لگه‌ی مرۆ دابرابێ، خوا تورک و کوردی، له دوو قورێ جیاواز دروسکردبێ!

جا، ئه‌وه جگه له‌وه‌ی، هه‌ر نووسه‌ری، شتیکێ له باره‌ی ره‌چه‌له‌کی کورد و زمانی کوردیه‌وه بنووسیا‌یه، کوردی به تورک و زمانی کوردیی به دیالیکتیکێ زمانی تورکیی دابنا‌یه، پتیشوازییان لێ ده‌کرد، زۆر به خوشیه‌وه په‌رتووکه‌یه‌یان بۆ چاپ و بلاوده‌کرده‌وه. به خۆپایی دابه‌شیانده‌کرد، هه‌موو « بازار، په‌رتووکه‌خانه، خوتندنه‌گه، په‌یمانگه و زانکۆکانی تورکیا » یان لێ پرده‌کرد. بۆ ئه‌وه‌نه: « سمایل پتیشکچی » باسی په‌رتووکتیکێ نووسه‌ری تورک « محهمه‌د شه‌ریف فورات » ده‌کا. له سالی

«1948» دا، له ژیر ناوی «هر ټیمه کانی پوڅه لالت و میژووی ناوچه وارتو» وه نووسراوه. له سالی «1960» دا، له لایمن ژه نه پال «که مال گورستیل» وه پیتسه کیی بۆ نووسراوه. پاشان، له سهر نه رکي شالیارگهی پوڅنبیری تورکیا چاپ و بلاو کراوه ته وه. ژماره یه کی یه کجار زوری، به خوړایی به سهر هم موو ماموستا کانی زانکو و یه کیتییه خویندکاره کاندالی دابه شکراوه. بۆ هم موو پوڅنامه و گوڅاره کان نیراوه. په رتووکخانه ی خویندنگه کان، شوینه سهر یازییه کان، ده زگه و ماله زانکو ییه کانی لی پپکراوه. «160، 10»

نیسته، بۆمان روونبووه، باری کورد له تورکیادا چونه. بۆچی زۆریه ی کورد، زمانی زکما کیی خویان نازانن؟ دیاره، ټیمه به شتیه یه کی گشتی باسما نکرد. نه گینا، نه م ده رکه وته یه، له کوندا زور بلاو بووه. به تاییه تی، له نیو «خوینه وار، روونا کبیر، نووسهر، هونه ر، زانا و پیاهه ټایینییه کان» دا، له راده به ده ربووه.

هر له کونه وه، له هر چوار پارچه کی کوردستان، ده ولته ده داگیرکهره کان همیشه هه ولیانداوه، چن کوردی کی خوږوڅ و نیشتمان فروڅ، وهک توله و تانجی پاگرن. به هر شتیه یه بی، ده میان چه ورکهن، هانیانندن، تا به شتوازی کی چه وت و خراب، له سهر «زمان، هونه ر، ویره، جوگرافیا، میژوو و په چه له کی کورد» بنووسن. زانیاری هه له، له نیو پزه کانی نه ته وه ی کورد و نه ته وه سهر ده سه کانی چوار ده ولته ته که ده بلاو که نه وه. به م کاره شیان ده یانه وی، له لایه که وه، له پتی «نووسهر، شاره زا و نه کا دیمییه کانی کورد» خو یه وه، هم باوه ر به کورد، هم باوه ر به گهلانی ناوچه که و جیهانیش بیتن، نهو زانیارییه هه لانه راستن. له لایه کی دیکه شه وه، نهو زانیارییه چه واشه کراوانه، بۆ دژایه تی کوردنی بزوو تنه وه ی نه ته وه یی و رامیاری کورد به کاریتین. چونکه، له م رتیه پتر، هیچ جوړه رتیه کی دیکه ی هر زانتریان نه دوزیوه ته وه!

یه کی له نووسهره کورده خوږوڅانه، «رهشید یاسمی» یه، که «میژووی نه ژاد و په یوه سته گی کورد» ی دانا وه. هر چه نده، هیندی راستی، له م بهر هم مه دا هیه به لام، له زور شویندا، به ده سی نانقه س راستییه کانی

شیتواندوو. جگه لهووی، وهک نووسەر خۆی، ده‌یاره‌ی به‌رهمه‌که‌ی ده‌لتی:
(له‌ سەر داواکردنی وه‌زاره‌تی رۆشن‌بیری ئێران نووسراوه، به‌و مه‌به‌سه‌ی که
« په‌گه‌ز و یه‌کیته‌ی میله‌له‌تی کورد له‌گه‌ڵ میله‌له‌تی ئێراندا » فارسیدا - ق.
کوردۆ «، هه‌روه‌ها، یه‌کیته‌ی میژوویان و هاوکاری کورد له‌ ژبانی ئێراندا
پیشاندی» (35، 78)

لێره‌دا، نووسەر به‌ هه‌موو توانایه‌وه، زۆر بیجا‌کانه‌ ده‌یه‌وێ، بیه‌سه‌لینه‌ی،
کورد نه‌ته‌وه‌یه‌کی په‌سه‌ن نییه، خاوه‌نی زمان و که‌لتووری تایه‌ه‌تی خۆی
نییه. به‌ل‌کوو، په‌گه‌زی کورد له‌ فارسه‌کانه‌وه‌ هاتووه. ئهم دید و بۆچوونانه،
جگه‌ له‌وه‌ی، له‌ سه‌داسه‌ده‌ له‌ن، له‌ هه‌مان کاتیشدا، به‌ کار‌تکی چه‌وت
داده‌نرتن و به‌ گران له‌ سەر نه‌ته‌وه‌ی کورد ته‌واوده‌بن. بۆیه، هیچ کوردی بۆی
نییه، به‌ ناوی نه‌ته‌وه‌ی کورده‌وه‌ گوتار بنووسێ، هیچ جوژه‌ به‌یار‌به‌دا، که
پێوه‌ندییه‌کی سه‌ره‌کی به‌ « جوگرافیا، میژوو، زمان، وێژه و کیشه‌
ستراتیژییه‌کانی کورد » وه‌ هه‌بێ، به‌ل‌کوو، ته‌نیا ده‌زگه‌ نه‌کادییه‌
کوردیه‌کان ده‌توانن، ئهو جوژه‌ کارانه‌ بکه‌ن و به‌یاری له‌ سەر بده‌ن.

هه‌لبه‌ته، نووسه‌ریکی وه‌ک « ره‌شید یاسمی »، یه‌کت له‌و کورده‌
پووناکیانه، بووه، له‌ سەر داواکاری، ده‌وله‌تی ئێران، زمانی کوردیی، به‌
دیالیکتیکی زمانی فارسیی داناوه. بۆیه، گوتویه‌تی: (تا ئهم سالانه‌ی
دوایی، له‌ هه‌موو ناچه‌کانی کوردستاندا، جگه‌ له‌ نووسینی فارسیی، هیچ
نووسینه‌ی تریان به‌کار نه‌ده‌هێنا.) پاشان، ده‌لتی: (میژوونووسان و
زانیانی کورد، به‌ زمانی فارسیی نووسیویه‌نه) (54، 78) «شه‌ره‌فنامه‌» شی
به‌ نمونه‌ هێناوه‌ته‌وه. به‌لام، ئهم کورده‌ ناپاکه، ته‌ماشای ئه‌وه‌ی نه‌کردوو،
به‌ ده‌یان هۆنه‌ری کورده‌مان هه‌بووه، زۆر له‌ پیش « شه‌ره‌فخان » وه‌،
هۆنراوه‌کانی خۆیان، به‌ زمانی کوردیی هۆنیوه‌ته‌وه. هه‌روه‌ها، هه‌موو ئایینه‌
کۆنه‌کانی کورد، چ له‌ پیش و چ له‌ پاش زاین، به‌ زمانی کوردیی
نووسراون! ئه‌وه‌ جگه‌ له‌وه‌ی، به‌ هیچ شی‌وه‌یه، باسی بنده‌سیی و
چه‌وساندنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌ی کوردیی نه‌کردوو، که‌ له‌و کاته‌ی ئهو به‌رهمه‌که‌ی
خۆی نووسیوه، داگیرکه‌رانی کوردستان، به‌ هیچ جوړی، له‌ هیچ به‌شیکی
کوردستان، پێگه‌یان نه‌داوه، کورد به‌ زمانی خوی به‌خۆینی و بنووسنی!

له بهر نه وه، هیندی له نوسه و زاناکانی کورد، وهک پتویست وهلامی «یاسه می» یان داوه ته وه. لهو باره یه وه، پروفیسور «کوردویف» ده لئ: (زمانی هندی له هۆزه کانی زوی زاگروس، که له بنچینه ی دروسکردنی میلله تی کوردا هاو به شییان کردوه، له خیزانی زمانه ئیرانییه کان بوون. له م پرووه زمانی کوردیی، وهک یه کئ له زمانه کانی نه سلئی زاگروس خزمایه تیی و په یوه ندیی له گه ل زمانه کانی میدی و پارفیایی و فارسییدا هه بووه، به لام، به هیچ جوړی له زمانی فارسییه وه دروست نه بووه و نه که وتوته وه، وهک رهشید یاسمی وای شه زمانه ده یه وئ، بیسه لئنتی. بیتگومان، هاو به شیکردنی ماد و پارفیان و فارس له دروسبوونی میلله تی کوردا بووه به هۆی به هیزکردنی پتوهندیی له گه ل زمانه ئیرانییه کاند «میدی، پارفیایی، فارسیی»، به لام، نه مه به هیچ جوړی نابئ به به لکه بۆ نیشان دانی نه وهی، که کورد له فارسه وه په یدابووئ و زمانی کوردیی لقی بئ له زمانی فارسیی.) «45-44، 78»

ئینجا، با بزاین، ده ولت چۆن ده توانئ، زمانی تاین یا زمانی نه ته وهی بالاده س، به سهر نه ته وه کانی بنده سی خۆیدا بسه پئتی؟ به چ شتویه، دژایه تی زمانه نه ته وه یی یه کانی دیکه ده کا؟ هه لبه ته، که گوتمان ده ولت، واته: «یاسا، ده زگهی راپه راندن، ده سه لاتی رامیاری و سه ریازی، له شکرکیشیی و هیزی پولیس، گرتووخانه و راوانان، گرتن و کوشتن، توانای مه رالیی و مه تیرالیی» و گه لئ شتی دیکه ش ده گه یه نئ. بۆیه، یه کم کارئ، ده ولت په نای بۆ به رئ، یاسایه، تا به هۆی یاساوه، نه و دید و بۆچوونه شۆفتینیانه ی نه ته وهی بالاده س، به سهر دانیشتوانی ده ولته فره نه ته وه و نیشتمان هه دا بسه پئتی. با بزاین، یاسای تورکیا، لهو باره یه وه چیمان بۆ باسده کا.

له ههر دوو ده ستووری سالانی «1961 و 1982» دا هاتوه، که (ده ستور سرووش و دینامیکیتی خۆی له رتیازی نه ته وه یی تورکه وه وه رده گری). «239، 10» پوخته ی ههر دوو خالی ست و چواری ده ستوریش ده لئ: جگه له زمانی تورکیی، به هیچ شتویه، هیچ جوړه زمانیکی دیکه ی یاساغ، له تورکیادا به کار ناهیتری. هه موو «چاپه مه نیی، قه وان، کاسیتی

ریکۆردەر، کاسیتی قیدیۆ، وینه « و هەر شتیکی دیکه، پتجه وانە ی خالی سێ بێ، دەسی بە سەردادە گیرئ. سەیر ئەو یه، له کاتی کدا نووسین و بلاو کردنهوه، به زمانه کانی دیکه ی گهلانی تورکیا قه دهغه دهکا، که چی، به هیندی له زمانه کانی دیکه ی وک « ئینگلیزی، فرەنسی، ئەلمانی، فارسی، عەرەبی، ئەرمنی « و چەن زمانێکی دیکەش، هەموو شتی بلاو دەکەنەوه، تەنیا به کوردی نهی، سزای له سەر دادەنێن!

هەلبەتە، مەترسیی کورد و زمانی کوردی، له هەموو ئەو گهلانە و زمانه کانیان، بۆ سەر تورک زۆر زیاترە. بۆیه، وا بهو شتیه، قه دهغه یان کردووه! ههروه‌ها، ده‌بین: له‌ ده‌ستووری سالی « 1983 » دا، له‌ هەر دوو ده‌ستوره‌کی پتشیو خراپتر نووسراوه. چونکه، چەندین جار، ئەو شتانه ی دوو پات کردۆتەوه. له‌ برگه‌ ی کدا ده‌لت: (ئهم یاسایه، سهرتا و لیستی تایبه‌تی، بۆ چاپه‌مه‌نی و بلاو کردنه‌وه‌ ی بیروباوه‌ رێکده‌خا. ئەوانه ی پتیه‌ندیان، به‌ زمانه قه دهغه‌ کراوه‌ کانه‌وه‌ هه‌یه، به‌ مەرجی بایه‌خ به‌ یه‌کیتی نێوان « ده‌وله‌ت، خاک، نه‌ته‌وه‌ و سه‌روه‌ری » بدا، که‌ هەرگیز لێک جیا ناکرێنه‌وه، هه‌روه‌ها، بایه‌خ به‌ « کۆمار، ئاساییشی نیشتمانی و پاراستنی رژیمی گشتی ده‌وله‌ت » بدا.) « 240، 10»

ئەمە، تەنیا یەک برگه‌ ی ئەو ده‌ستوره‌ بوو. برگه‌ کانی دیکه‌شی، گەر خراپتر نه‌بن، هەرگیز باشتر نین. چونکه، مشتی غوونه‌ ی خه‌روارێکه، بۆیه‌ هەر هینده‌ به‌سه‌!

« Tahsin Sarac », یه‌کی له‌و نووسه‌ر و هۆنهره، کورده‌ خوڤرۆشه‌ به‌ ناویانگانه‌ ی تورکیا بوو، که‌ رۆلێکی گه‌وره‌ ی له‌ « ژيانده‌وه‌، بوژانده‌وه‌ و گه‌شه‌ نه‌ندنی زمانی تورکیی » دا بینیوه‌. دوا ی ئەوه‌ ی، له‌ رێکه‌وتی (1989/06/28) دا مرد، پتر له‌ بیست و پنج « نووسه‌ر، هۆنهر، زمانه‌وان و رۆژنامه‌ نووس », ده‌ یاره‌ ژبان و به‌ره‌مه‌ کانی، شتیوازی نووسین و ده‌سه‌ر نه‌گینی « ته‌حسین » یان نووسی و دوان. هەر هه‌مووشیان، پتیا و ابو، (ته‌حسین به‌ زمانێکی خاوتنی تورکیی نووسیویه‌تی، زۆر هۆگری زمان و وێژه‌ ی تورکیی بووه، به‌ هۆی هۆنراوه‌ کانییه‌وه‌، زمانی تورکیی قوولایی یه‌کی په‌سه‌نی په‌یدا کرد.) « 249، 10»

ئەو كوردە ناپاكە، ھەمیشە ووشەي كوردیی ڕەسەنی، لە زمانی كوردییەو دەدزی، زمانی توركە مەغۆلەكانی، پێ دەوله مەند دەكرد، كە ئەو پۆ توركەكان، بە چەن ووشەیهكی خاوتن و ڕەسەنی توركیی دادەنێن! ھەر وەك ھۆنەری تورك « Refik Durbas » دەلتی: (تەحسین، ھۆنەری زمانی توركیی خاوتنبوو. ئەو، ئەو مامۆستایە بوو، كە خاوتنترین داپشتنەكانی زمانی توركیی، بۆ ھۆنراوە گۆپی. بە ھۆی بەردەوامبوون و سووریوونی، لە سەر چلوورەبەستنی سەلیقەي ھۆنراوەیی ئەو، ئەم زمانە بوو بە زمانی ھۆنراوە، دوای ئەو، لە توركمانەي كۆن بێژایەو. «250،10» بە مەرجی، وەك « بێشكچی » دەلتی: (تەحسین كورد بوو. بەلام، ھەرگیز ئەو ی را نەدەگەیان. بەلكوو، نكولی لە كوردیتی خۆی دەكرد.) «250،10» ھەروەھا «بێشكچی» دەلتی: (تەحسین دەیگوت: من كورد نیم. لەبەرئەو، ئەركی سەرشانی من نییە، دژی تیرۆر بكۆشم، كە بەرانبەر كوردەكان دەكرێ، یا داکۆكیی لە مافەكانییان بكەم.) «254،10» ئەو لە كاتیكدا، چەندین كەلەنووسەر و ھۆنەری مەزنی وەك: « عەلی ھەریری لە سەدەي یازدە، مەلای جزیری لە سەدەي دوازدە، فەقی تەیران لە سەدەي چواردە، ئەحمەدی خانیی لە سەدەي ھەڤدە و حاجی قادری كۆی لە سەدەي ھەڤدە » دا دەبینن، چەندین سەدە لە پێش ئەو كوردە ناپاكەو ژباون، ھێندێکیان، بیریان لە زمانی نەتەوەیی و وێژە كوردیی كردۆتەو، ھێندێکی دیکەشیان، سەرەرای زمان و وێژە، خەمی میثرووی كورد، ڕزگاری و سەربەخۆیی كوردستانیشیان خواردوو. كەچی، « تەحسین » یكی بە ڕەچەلەك كورد، بە « دل، دەروون، میشك و باوەر » تورك، لە كۆتایی سەدەي بیستەمدا، پشت لە زمان و نیشتمانەكەي خۆی دەكا، پۆژانە، پۆلەكانی نەتەوەكەي، لە بەر چاوی سەردەبەری، نكولی لە كوردیتی خۆی دەكا و فزە لە خۆی دەبێ!

ھەلبەتە، ئێمەش دەزانن، ھەر دوو سەردەمەكە، زۆر جیاوازییان ھەیە. بەپیتی پێشكەوتنی بیری نەتەوەیی و خۆبەداری بووایە، دیارە دەبووایە، « تەحسین » پتر لەو كەلەپیاوانەي كورد بكۆشایە. بەلام، وا دیارە، زۆر گەرنگ نییە، گەر ھەزارانی وەك « تەحسین »، لە دایك و باوكینكی كورد

و له کوردستانیش له دایکبووین، گهر هستی نه ته وەبیان نه بوو، خۆیان به کورد نه زانی، خۆیان به تورک فروشت، دژی نه ته وەکهی خۆیان راوهستان، کهی نه وانه کوردن؟ به پێچه وانه وە، هه می شه ده بێ، له پیزی دوژمنان و داگیرکه رانی کوردستاندا دایاننیتین. هۆنهرتکی گه وهری پایه بلندی وەک «ئهحمەدی خانیی»، بۆیه، به کوردیی دهینوسی، تا به کورد و جیهان راگهیه نێ، نه ته وەهی کوردیش، زمانی تایبه تیی خۆی هه یه. کورده کان ههر تالانیی و جهنگ نازانن، به لکوو، خۆندن و نووسینیشان هه یه، چیرۆک و هۆنراوه ش ده نووسن، که چی ناپاکتکی وەک «تەحسین»، دان به زمانه زکماکیه کهی خۆشیدا نانێ!

دیاره، ئهم تراژیدیا گه وهریه، به شتکی زۆری، بۆ لاوازی هستی نه ته وەهی ده گه پێته وە. وەنه بێ، ته نیا ههر ئیمه ی کورد خۆمان، هه ستمان به و که موکوپیه گه وهریه کردبێ. به لکوو، هه موو ئه و «ئەفسەر، نووسەر، گه پۆکه بیانیی» و که سانه ی، به ههر شتیه یه بوو بێ، ما ویه له کوردستان ژیاون، له نزیکه وە سه رنجی کۆمه لگه ی کورده وارییان داوه، هه ستیان پێ کردووه، کورد له و پرووه وە گه لێ لاوازه. بۆ نمونه: ده یانی وەک «سمایل بێشکچی» پێ له سه ر ئه و داده گرن. ئه و ته، ئەفسەرێکی پرووسی وەک «Aurianof» له سه ده ی نۆزه دا ده لێ:

(هه سستی نه ته وەهی له نیو کورده کاند، زۆر لاوازه. به لکوو، له وانه یه له کرده وەدا ههر نه بێ). «10، 273 - 274» جا، گهر هستی نه ته وەهی کورد، لاواز نه بوایه، بۆچی، له به ره یه یانی میژوو وە، له لایه که وە جهنگی نێوخۆ له نیوان کورد - کوردا پروویده دا. له لایه کی دیکه شه وە، ههر کاتی، شۆرشێکی چه کداری به رپا بوو بێ، به هه زاران جاشه کورد دروسبووه، چه کیان بۆ دوژمنی داگیرکه ره لگرتووه، نوکه رییان بۆ کردوون، دژی شۆرش و نه ته وەکهی خۆیان جهنگاون، وەک که ری دێز، هه زیان به توپینی خۆیان و مردنی خاوه نه کانیان کردووه! به راستیی، ئهم دوو ده رکه و ته دژتیه چه په له، له کۆمه لگه ی کوردا، به خه وش و لاوازیه کی گه لێ گه وره داده نرێن، په له یه کی گه لێ ره ش و چلکن، ته وێلی به زووتنه وە ی پرزگاریخوازان و نازادیخوازانێ نه ته وەهی کردی، له سه رانه ری میژوودا ساغداوه.

7. زمانی نه‌ته‌وه‌یی و ڤاکنه‌ره‌کانی گۆران :

تا ئیسته، به ته‌واویی بۆمان ڤوون نه‌بوته‌وه، زمانی گهلان به گشتیی و زمانی کوردیی به تایه‌تیی، گهی په‌یدا بوون؟ چونکه، میژووی زمان، وه‌ک میژووی هیچ شتیکی دیکه نییه، تا بئ سهریه‌شه، شتیکی لی هه‌لکرتنیا زمان، میژوویه‌کی لیلی هه‌یه. به‌لام، هینده ده‌زانین، له‌و ڤۆژه‌وه تیره و هۆزه‌کان، له‌ ناوچه‌یه‌کی دیاریکراودا کۆبوونه‌ته‌وه، خۆیان ڤتکه‌خستوه، یه‌کیانگرتوه، سهریان به‌یه‌کدا کردوه و ڤریریانداوه، ڤتکه‌وه ڤرین، چهن گه‌لیکی جیاوازیان ڤتکه‌یناوه. له‌ سهرده‌مییکی میژوویی دیاریکراویشدا، گهل و نه‌ته‌وه‌کانی، سهر ڤووی ئهم زه‌وییه دروسبوون. پاشان، به‌پیتی ڤتووستیه‌کانی ژیانی کۆمه‌لایه‌تیی، زمانه جیاوازه‌کانی گهلانی جیهانیش په‌یدا بوون، تا ڤتکه‌وه ئاخافتنکه‌ن و له‌یه‌کدی بگهن. به‌لام، هه‌لبه‌ته، کاتیکي زۆری و یستوه، تا ههر یه‌کتی له‌و زمانانه، به‌ته‌واویی، ڤه‌گی قوولی خۆی، له‌ نیتو جه‌رگهی کۆمه‌لگه‌که‌دا داکو‌تاوه، تا ڤتکه‌یشتوه و ڤتکه‌وتوه. له‌ کۆتاییشدا، له‌ نیتو چوارچینه‌ی، یه‌کتی له‌و چوار خیزانه گه‌وره‌یه‌ی زمانه‌کانی جیهاندا، جتکه‌ی خۆی کردۆته‌وه.

هیندی له‌و زمانانه، گه‌لی به‌هیزبوون، توانای خۆڤاگری و ژیانیان هه‌بووه، ڤۆیه، تا ئه‌ڤرۆش ماونه‌ته‌وه. هیندیکی دیکه‌شیان، له‌ به‌ر لاوازی ڤه‌گوریشه‌یان، ههر زوو بوونی خۆیان له‌ده‌سداوه و له‌ ڤۆته‌ی زمانه‌کانی دیکه‌دا توواونه‌ته‌وه. مه‌رجیش نییه، هه‌موو ئه‌و زمانانه‌ی، له‌ ده‌س فه‌وتاندن ڤزگاریانبوه، له‌به‌رئوه‌ بووی، زۆر به‌هیزبوون، یا ئه‌وانه‌ی شوینه‌واریان نه‌ماوه، تنیا له‌به‌رئوه‌ بووی، لاوازیبوون. به‌لکوو، شه‌ش ڤاکنه‌ری زۆر گرنه‌ک، ڤۆلی سهره‌کیان، له‌ مانه‌وه یا فه‌وتاندنی، زمانه‌کاندا گتڤاوه :

یه‌که‌م - هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی :

ئه‌وه‌ی گومانی تیدا نییه، ئه‌وه‌یه، ڤتوهندیه‌کی توندوتۆل، له‌ نیتوان هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی و زمانی نه‌ته‌وه‌ییدا هه‌یه. تا ئه‌و هه‌سته به‌هیزتریی،

زمانی نه تهوهیی پتر بایه خی پی ده دری و پی شده که وی. به پیچه وانه شه وه، تا ههستی نه تهوهیی لاوازی، بایه خیتی زور، به زمانی نه تهوهیی نادر و دوا ده که وی. چونکه، زمانی نه تهوهیی، ههستی نه تهوهیی ده بوژنیسته وه، په نگوروی ده پازنیسته وه. بویه، به شیوه یه کی گشتیی، نه وانه ی زمانی نه تهوهیی خویان نازانن، ههستی نه تهوهیی یان کزولاوازه. بو نمونه: نه مه لا کوردانه ی، له باکوروی کوردستان، به زمانی کوردیی خوتندوویانه، له گه ل نه وه شدا، وه ک مه لاکانی دیکه، زمانی نه تهوهیی خویان نازانن، هه به تورکییی خوتندوویانه، ههستی نه تهوهیی یان زور به هیتزتره. چونکه، به زمانه شیرینه په وانه که ی خویان، بابه تی «نایین، میژوو، زمان و ویره ی کوردی» یان خوتندووه، که کارتیکی زوری، له ههستی نه تهوهیی یان کردووه. «سمایل بیتشکچی»، نه و جوړه مه لایانه به «نیستیلیگینسیا» ی کورد ناوده با. «245, 10»

ههستی نه تهوهیی، به ههستیکی خورسکی و خاوین داده نری، له قوولایی و ناخی هه موو مرزفتیکدا، به شیوه و پله ی جیاواز، جیگه ی خوی گرتووه. له هه موو قوناغه کانی، ژبانی کومه لکه جیاوازه کاندا هه بووه. لای هه موو گه ل و نه تهوه یه کی، سهر پوی نه م زه وییه هه بووه و هه یه و هه ده شمینی. له قوناغیتی میژوویی تایبه تیدا پیدا نه بووه. به لام، لای هه موو نه تهوه کان وه ک یه ک نه بووه و نیسه و ناشی. به لکوو، به گویره ی باره «نه تهوهیی، رامیاری، نابوری و کهلتوری» یه که گوړاوه و ده شگوړی، به پله ی جیا جیا گه شه یکردووه و گه شه شده کا. له هیندی قوناغدا، زور لاواز بووه، شاراوه بووه. که چی، له هیندی قوناغی دیکه دا، له سهره تای بوژانه وه و گه شه کردنیدا بووه. له هیندی قوناغی دیکه شدا، زور به هیز و به تاووتینبووه. بو نمونه: له قوناغی سهرده می، بوژاندنه وه ی زمان و کهلتوری نه تهوه ییدا ده بینن، له نیو که لانی نه وروپادا، ههستی نه تهوهیی یان له بوژاندنه وه دا بووه. (بیروباوه ری رتیسانس و نه عجامه کانی به شیوه ی جوړبه جوړ، ههستی نه تهوهیی یان له ناو که لانی نه وروپادا ژبانه وه. چونکه، زمانی نوی بووه نامرازیک و نه و به ره مه فیکریانه ی پی ده نو سرا، که له به رده سی جه ماوه ردا بوون.) «82, 91»

دوهم - ټایین :

هه لېه ته ، هه روا به خوږایی نییه ، فاکتوری ټایین ، بو « مانه وه ، گه شه کردن و بلاو بوونه وهی زمانه کان » ، به هیژترین هو بووه . ثم خاله مان ، له باسی زمانی ټایین و زمانی نه ته وه ییدا ، به درژی باسکرد .

سپیم - ده سلاتی ده ولت :

هه موومان ده زانین ، ده سلاتی رامیاری و نابوری ، چ بایه ختیکی گوره و گرانی ، له ژبانی نه ته وه کانداهیه . جگه له وهی ، سه را پای ژبانی نه ندامانی ، کو مه لگه یه کی دیار یکر او ده بوژنیتته وه ، کاریکی گه لنی گرنگیش ، له جوړی « په روه ده کردن ، هه سستی نه ته وه یی و نیشتمان په روه یی ، گه شه کردنی زمان و که لتووری نه ته وه یی » ده کا . به کوردیه کی : ده سلات ، گه ل و زمانی مردو و زیندو ده کاته وه . بو نمونه : جووه کان به هو ی ده سلاتی ده ولت ته وه ، و اتا « ده سلاتی رامیاری و نابوری » ، گه له که یان له قړ کردن پاراست و زمانه که شیان زیندو و کرده وه . به شپوه یه کی گشتی ، فاکتوری ټایین و ده سلات ، دو فاکتوری گه لنی گرنگ و پتر له فاکتوره کانی دیکه ، کار له زمانی نه ته وه یی ده کهن .

چوارم - فاکتوری جوگرافیا :

جگه له وهی ، فاکتوری جوگرافیا ، کاریکی زوړی له بلاو بوونه وهی زمانه کان کردووه . هه لېه ته ، نه و نه ته وانه ی ، له ناوچه شاخوړیه کان ژباون ، له بهر سه ختی و چری نه و ناوچانه ، که س ده سی پتیا ندانگه یشته وه ، داگیر که ران به ده گمن پتیا تیکه و ته وه . نه وانیش ، له لایه که وه ، به ناسانیی زمانه که ی خو یان ، له تیکه لا بوون و تواندنه وه پاراسته وه . له لایه کی دیکه شه وه ، زمانه که له و سنوره ته سکه دا ماوه ته وه و پتر بلاو نه بوته وه . بو نمونه : گهر زمانی کوردی ، به تایه تیی به شه دیالیکتی هه ورامی بگرین ، ده بینین : تا نه ورژ پاریزگاری بوونی خو ی کردووه . هه روه ها ، نه و نه ته وانه ی ، بیابانشین یا ده شتشنین بوون ، فاکتوری جوگرافیا ، به شپوه یه کی دوولایه نه ، کاری له زمانه که یان کردووه . هم زمانه که یان ، له لایه زمانه کانی دیکه وه ، زووتر و پتر کاری تیکراوه . هم زمانه که شیان ، کاری له زمانه کانی دیکه کردووه . چونکه ، به پتی

هه‌لکه‌وتی جوگرافیا و بایه‌خی ستراتیژیی گۆزاهه، نه‌و ناوچانه، هه‌میشه له ژئیر گوشاری « په‌لاماردان، جه‌نگ و داگیرکردن » دا بوون. جگه له‌وهی، سه‌ره پتکه‌ی کاروان و بازرگانیی، گهلانی جیاوازی ناوچه‌که بوون، جوژه تیکه‌لاویی یه‌ک، له نیوانیاندا سازبوه، یارمه‌تی بلاوبونه‌وهی، زمانه جیاوازه‌کانی داوه.

پینجه‌م - بازاری یه‌کگرتوو « نابووری » :
فاکته‌ری نابووری به‌گشتیی و بازاری یه‌کگرتوو به‌تاییه‌تی، کاریکی زۆر، له بلاوبونه‌وه و پیشکه‌وتنی زمانه‌کان ده‌کهن. کاتی بازاریه‌ پچووکه‌کان یه‌کده‌گرن، بازرگانیی پیشده‌که‌وئ، پتوه‌ندییه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان قسولده‌بنه‌وه. نه‌و کاته، بازاری یه‌کگرتوو رۆلتیکی گهلن گرنه‌گ، له پیشکه‌وتنی زمانی نه‌ته‌وه‌ییدا ده‌گێرئ. بۆ نمونه: له سه‌ده‌ی پازده‌یه‌م و شازده‌یه‌مدا، بازاری یه‌کگرتوو له نه‌وروپا په‌یدا‌بو، زمانی نه‌ته‌وه‌یی ده‌رکه‌وت و گه‌شه‌یکرد.

شه‌شم - پیشکه‌وتنی زانست و ته‌کنۆلۆژیا :
هه‌لبه‌ته، تا زانست و ته‌کنۆلۆژیا پیشکه‌وئ، زمانی نه‌ته‌وه‌یی، پتر بلاوده‌بیته‌وه و په‌رده‌سه‌ینئ. بۆ نمونه: کاتی نامیری چاپه‌مه‌نیی نوئ، له «ئه‌لمانییا» دۆزرایه‌وه، شۆرشیکی گه‌وره‌ی « زانیاری، زانستی و که‌لتووری » به‌ریاکرد. بۆ کۆمه‌لگه‌ی مرۆ، ده‌سکه‌وتیکی گهلن مه‌زن بو، (نه‌وه‌ی چاوه‌روان نه‌ده‌کرا، کتوپر روویدا و له ده‌وره‌ری سالی « 1445ز » دا، « یوحه‌ننا گوتینبیرگ 1400 - 1468 » ز. توانی، یه‌که‌م نامیری له ته‌خته‌دروسکراوی چاپکردن دروسکا. « 83،91 »

میتروونوسان، داھینانه‌که‌ی « گۆتینبیرگ »، به‌گه‌وره‌ترین دیاریی گه‌لی ئه‌لمانییا داده‌نئ، که ناوبراو له سه‌ده‌ی پازده‌یه‌مدا پیشکه‌ش به‌ مرۆفایه‌تی کرد. ته‌نانه‌ت، یه‌کئ له‌م باره‌یه‌وه گوتویه‌تی: (داھینانه‌که‌ی گۆتینبیرگ، له‌و جوژه کارانه‌یه، که یه‌ک جار رووده‌دن و دووباره‌ نابنه‌وه. « 85،91 »
هه‌روه‌ها، دواتریش بۆ یه‌که‌م جار، یه‌که‌م تایپرایته‌ر، له سالی « 1867ز » دا، دروسکرا. نییدی، هینده‌ی دیکه، باری که‌لتووری، هه‌نگاوی گه‌لی گه‌وره‌ی، به‌ره‌و پیشه‌وه‌نا! دیاره، ئه‌م فاکته‌رانه هه‌موویان پتکه‌وه، کاریکی

زۆرشیان، له « ههستی نه تهوهیی، زمان و كهلتووری كورد » یش كردوه. ههر چهنده، كورد ههستی نه تهوهیی لاوازه، بهلام، ههر له كۆنهوه تا ئهوپۆ، زمانهكهى خۆى، به دل و گيان پاراستوه. چهندين پيشهواى پۆژنامهوانى كوردى وهك: « حوسپن حوزنى موكرىانى، پيره ميترد و صالح قهفتان »، چاكى چالاكيسان هه لكردوه، به هه موو شتويه، پلژهى زمانهكهى خۆيان كردوه. به تايبه تيبى كاتى، دواى جهنكى يه كه مى جيهان، يه كه م چاپخانه له كوردستاندا دامه زرا، ههر به يه كجار، زمان و كهلتوورى كوردى پيشخست.

دهبى، زمانى نه تهوهى چيى، وا بهو شتويه، گهلانى جيهان، هينده بۆى به پهروشن؟! قورىانى له پيناودا دهه ن؟! تو بلتى، نهو كه سهى زمانىكى ديكه، به باشى بزانتى، ههر چى بوى، به كامى دلى خۆى بتوانى، بهو زمانه ده ربهرى؟ باوه ناكه م، گهر مرۆف، جگه له زمانى داىك، چهندين زمانى ديكه ش بزانتى، به هيچ شتويه بتوانى، چيژى لى وه رگرى، به ته ووى لىيان تيبگا، ههست و هۆشى بيزوتنى، دهروونى بووژوتنى، ديد و بوچوونه كانى خۆى پت ده رپر! بۆيه، هۆنه ريكى به ناوبانگى ئيتالىي وهك « دانتي نه كيگيرى 1265-1321 » ز، به يه كنى، له پيشهوا مه زنه كانى سه رده مى رتيسانس داده نرى. له بوارى بزوتنه وهى « پروناكبيرى، ويژه يى، هونه رى، كارى نه كاديى و راميارى » دا، شوپه سوارىكى بى وینهى سه رده مه كهى خۆى بووه. له برى زمانى لاتين، زمانه نه ته وهى يه كهى خۆى به كار هيناوه. نهو كه له نووسه ر و زانا گه وره يه، ده رباره ي زمانى نه ته وهى ده لى: (زمانى نه ته وهى له توانايدا هه يه، پال به ميلله ته وه بنى، گوڤانىكى بنه رته تى تيدا پت كبتنى.) « 93، 91 »

« جيوڤانى پوكاشيو 1313 - 1375 » ز، نووسه ر و ناودارىكى ئيتالى بوو، له رتى زمانى نه ته وهى و نامۆزگاريه كانى « دانتي » يه وه توانى، ههستى نيشتمان پهروه رتتى له ناو جه ماوه ردا به رزكات هوه. بهو په رى توانا شيه وه هه وليده دا، له به ره مه نه ده بيهه كانيدا پله وپايه ي زمانى نه ته وهى ئيتاليا جيگيركا و بيهه سپتنى، نهو زمانه، زمانى نووسين و ليكۆلينه وه بوو، خوشى بهو زمانه به ره مه كانى نووسيه وه. « 114، 91 »

میژووی مرزقایه تی، به ده گمن، بلیمه تیکی وهک « لیوناردو دافینشی 1452 - 1519 » ز. به خۆیه وه دیوه. « دافینشی »، له هه موو بواره جیاوازه کانی « هونه، وێژه، زانست و بیر » دا، سوارچاکیکی بێتینه بوو. بهو شیوهیه لێهاتوو، سه رکه وتوو و بهرده وامبووی، تا ئیستا نه بووه. بۆیه، به ناوبانگترین بلیمهت و داهینه ری، سه رده می پرنیسانس ده ناسری. « لیوناردو » یه کتی بوو، لهو هونه رمه نده بلیمهت و لێهاتووانه ی، بایه ختیکی زۆری، به زمانی نه ته وه یی ده دا. (هه موو تییینی و بۆچوونه زانستییه کانی، به زمانی نه ته وه که ی ده نووسییه وه و به توندیی وهک پۆله یه کی ئه مه کداری گهل و سه رده مه که ی، دژی زمانی لاتینی بوو. له م باره یه وه، به چهن ووته یه کی به نرخ، پای خۆی ده رده بری و ده لتی: « ... له نیو زمانه که ی خۆمدا، ئه وه نده م ووشه هه یه، زۆر له وه زیاترن، ته عبیریان له شته کان پێ بکه م و ناوه پۆکی بیرو پرایه کاغیان پێ ده ربهرم ... » (141، 91)

بهو شیوهیه ده بینن: زۆری پێشه وایانی پرنیسانس، وهک: (دانتی، په ترارک، پوکاشیۆ، دافینشی، میخایل نه نجیلۆ و ئارازمس ... تاد) شانازیان به زمان و که لتووری نه ته وه یی خۆیا نه وه کردوه. بایه ختیکی زۆریان پێ داوه، گهلێکیان پێدا هه لداوه، پراژه یان کردوه. بۆیه، بهو شیوهیه، ته لاری کوشکی رازاوه ی « زمان، هونه ر و وێژی نه ته وه یی » خۆیان، له جهوت ته به قه ی ناسمانی نیشتمانه کانیان تێپه راندوه، تا تا که ئیتالییه کیش مابێ، ده بی، ده سی پێز و خۆشه وستییان بۆ به سنگه وه بگرن.

له نیو کۆمه لگه ی کورده واریشدا، گهلێ « خۆنده واری گه وه، پروونا کبیری مه زن، نووسه ری هێژا، هونه ری پایه بلند و زانای به ناوبانگ » مان هه بووه و هه یه، که ژبان و گیانی خۆیان، له پێناوی « ووشه ی پیروزی کوردی، زمانی نه ته وه یی، میژووی کورد » دا به هه رزان داناوه. ئه رکی پرنیسانستیکی کوردییان، له ئه ستۆی خۆیان گرتوه. پراژه یه کی زۆری نه ته وه ی کوردیان کردوه. وهک د. « کهمال مه زههر » یش ده لتی: (قازی محه مه د و جه لاله ت به درخان و مه لای گه وه و نه مین زه کی و پیره میترد و حوسین حوزنی موکربانی و ره فیق حیلمی، لهو که لانه ی کوردن، که وهک

نەمرانی رۆژگاری پێنيسانس، لە پێناوی وریاکردنەوهی گەلدا، بۆیان
بکرایە، خۆیان دەکرد بە گونی دەرزیدا. (3,91)

پێش ھەموو شتێ دەبێ، باسیکی کورتی شوێنی ژبانی کورد بکەین. تا
بزانی، نیشتمانی کورد لە کوێوە دەسپێدەکا و لە کوێدا کوێاییدی؟ باری
جوگرافیا و توێوگرافیای وولاتی کوردان چۆنە؟ بە چ شتێوە، کاری لە
زمانی کوردیی کردووە؟ گەر، ئەو شتەنەمان زانی، ئەوا بۆمان
پروندەبێتەو، بۆچی کورد، وەک ئاردی نێو دێکی لیھاتووە؟ بە ھەموو
جیھاندا پەرشیوێلاو بۆتەو؟ بۆ ھەو چەشنە، لە یەکدی داچەراو؟ زمانە
نەتەوێی یەکە، بۆ وای لێ بەسەرھاتووە؟

لێرەدا، پرسیاری خۆی قووتدەکاتەو، ئەویش ئەوێ، ئایا، لە کە یەو،
ناوی « کوردستان » پەیدا بوو؟ زۆریە شارەزاییی جوگرافیا و مێژوو، لە
سەر ئەو پێکھەوتوون، کە ووشەی کوردستان، وەک زاراوە یەکی
جوگرافیایی، (بۆ یەکەمین جار، لە سەدەی دوازدەھەمی زاییندا، لە
سەر دەمی سەلجوقییەکاندا پەیدا بوو، کاتی سولتان سەنجەر، بەشی
رۆژاوی لە ھەرێمە شاخاویەکان جیا کردەو و خستیە ژێر دەسلاتی شا
سولەیمانی خزمییەو. (23,61)

ئەدی، مەبەسمان لە کوردستان چیە؟ کوردستان، ھەموو ئەو خاکە
پێکدێت، کە لەو رۆژەو، کورد وەک نەتەو دەسبوو، لە سەری دەژی.
دیارە، ئەمە لە مێژوویەکی دێرینەو، بە زنجیرە « قوناغی مێژووی،
گۆرانکاری گەورە و گرنگ » دا تێپەربوو، تا ئەو رۆ لەو نیشتمانە
پانەربنەدا، بە تەواوی نیشتەجێبوو. کورد، خۆی بە خاوەنی کوردستان
دادهێت، تاپۆیەکی رەشی مێژوویی نیشتمانەکی لە باخەل داوە. بۆیە،
چۆلی ناکا، لە پێناویدا خۆتەدەپێت، قوربانیدەدا و لاشە دەنێت.

ھەلبەتە، ھەر لە کۆنەو، چەندین زانا و شارەزای کورد و بیانیی،
ھەولیانداوە، چوارچێوەی سنووری نیشتمانی کورد دەسپێشانکەن. ھەر
یەکە بەپێی بارە و توانای خۆی، نەخشە یەکی سروشتیی کوردستانی
کێشاوە، سنوورەکی لە سەر زەوی دیاری کردووە. بەلام، کۆمەلگەی مەز،
رۆژبەرۆژ، لە زیادبووندابوو. ھەست و ھۆش گۆراو. چا و چنۆکیی و

نیاز خرابی، جیگه‌ی به‌ر چا و پروونی و دلپاکیی گرتوته‌وه، جه‌نگ و پیک‌دادان، تنگی به ناشتیی و پیکه‌وه ژیان هه‌ل‌چنیوه. له‌به‌رنه‌وه، سنووری وولاته‌کان به شتیوه‌یه‌کی به‌رده‌وام گۆپاوه. نه‌ته‌وه گه‌وره و به‌هتزه‌کان، په‌لاماری نیشتمانی نه‌ته‌وه پچوک و بیته‌تزه‌کانیان داوه. خاکه‌کیان داگیرکردوون، پیاوه‌کانیان کوشتوون، پۆله‌کانیان به دیل‌گرتوون، ژنه‌کانیان رفاندوون. هیندی جاریش، سه‌راپای ناوه‌دانیه‌کانیان سوتاندوون. ئهم داگیرکه‌رانه دوو جوړ بوون. جوړیکیان له دووره‌وه هاتوون، هه‌ر که به نامانجه‌کانی خو‌یان گه‌یشتون، ئیدی، دوی «کوشتنوپرن، سوتاندن، کاولکردن، روخاندن و تالانکردن»، به سه‌رکه‌وتوویی بۆ نیشتمانی خو‌یان گه‌راونه‌ته‌وه. جوړه‌که‌ی دیکه‌شیان، داگیرکه‌رانی بوون، شانبه‌شانی نه‌ته‌وه‌کان له ناوچه‌که‌دا ژیاون، گه‌لی جار و به شتیوه‌یه‌کی به‌رده‌وام، له نیو خو‌یاندان له جه‌نگ و ناژاوه‌دا بوون، تا یه‌کدی قووت‌دهن، خاکی نیشتمانه‌کیان له سه‌ر حسیتی یه‌کدی فراوانتر کن.

جوړی یه‌که‌میان، زۆر مه‌ترسی نه‌بووه. چونکه، کاتی هاتوون، جه‌نگیان راگه‌یاندووه، یا ژترکه‌وتوون و پاشه‌و‌پاش کشاونه‌ته‌وه، یا سه‌رکه‌وتوون و ماوه‌یه‌ ماونه‌ته‌وه، نه‌وه‌ی ویستویه‌تیانه کردوویانه. پاشان، گه‌راونه‌ته‌وه. واته: له هه‌ر دوو باره‌که‌دا، خاکه‌کیان داگیر نه‌کردووه، له سه‌ری نیشته‌جی نه‌بوون، وه‌ک هه‌موو نه‌و جه‌نگانه‌ی، له نیوان یونانییه‌کان و فارسه‌کاندا پروویاندووه.

به‌لام، جوړی دووه‌میان، گه‌لی مه‌ترسی پتر بووه. چونکه، کاتی هه‌ر داگیرکه‌ری، په‌لاماری وولاتیکی دراوسیتی خو‌ی ده‌دا، مه‌به‌سه‌که‌ی ته‌نیا نه‌وه نییه، نیشتمانه‌که‌ی وێرانکا، سه‌ر به گه‌له‌که‌ شوپکا، ده‌سکه‌وتیکی کاتی هه‌ی. به‌لکوو، مه‌به‌سی نه‌وه‌یه، خاکی نیشتمانه‌که‌ی، بۆ تاهه‌تایه داگیرکا، به خاکی نیشتمانه‌که‌ی خو‌یه‌وه دادروئ، گه‌له‌که‌ی بتوتیتته‌وه، زمانه نه‌ته‌وه‌ی یه‌که‌یان له‌نیوه‌ری، ئایینه‌که‌یان به‌ه‌وتیتی، زمان، ئایین و که‌لتووری نه‌ته‌وه‌ی خو‌یان به سه‌را به‌پیتی. بۆیه، ئهم جوړه داگیرکردنه، له هه‌موو جوړه داگیرکردنیکي دیکه، پر له مه‌ترسیتره. نه‌و برینه قوولانه‌ی له جه‌سته‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ی ده‌کا، جیگه‌که‌ی وا زوو ساریژ نابیتته‌وه. به‌لکوو،

پۆلەکانی نەتەوێ بێدەس، هەموو ژبانیان لە تاو نازاری چەوساندنەو و بێدەسیی دەنالتێن. بۆ نمونە: (فارس، عەرەب و تورک) هەر لە کۆنەو و تەو پۆ، کوردستانیان داگیرکردووە، ئەوێ ئەوان بە کوردیان کردووە، هەرگیز لە بێر ناچیتەو.

دیارە، لە کاتی داگیرکردنی جۆری یەکەمدا، سنووری نیشتمانەکان، هەر وەک خۆی دەمێنیتەو. بەلام، لە شتو داگیرکردنی دوووەمدا، سنووری جوگرافیای نەتەوێ، وردووە دەگۆڕێ. چونکە، داگیرکەرەکە بێر لەو دەکاتەو، پۆڕێ لە پۆژان، پۆلەکانی نەتەوێ بێدەس، بێر لە نازادی و سەرەخۆی دەکەنەو، خۆیان لە ژێردەسیی و کۆیلەیی پزگاردەکەن، وولاتەکیان لەکیسەدەچن. لەبەرئەو، بە هەموو توانایانەو هەولەدەن، شۆتێ گرنگ و ناوچە ستراتیژیەکان، بە تەواویی لە خاکی نەتەوێ داگیرکراو داڕن. لە پووی بەپێوەردن و کاروباری دەولەتەو، بە ناوەندی دەولەتەکیانەو بێسەنەو. دانیشتوانی پەسەنی ناوچەکە دەرەبەدەرکەن. هەرەو، خەلکی سەر بە خۆیان، لە شۆتێان نیشتهجێکەن، تا بەرەبەرە، ئەو ناوچانە، بە تەواویی داگیردەکەن، تا پۆی مێژوویی لە خاوەنە پەسەنەکی دەسەننەو، هەولەدەن، بەلگە « مێژوویی، جوگرافیایی و ئەتوگرافیایی »، بە هەزار فرۆفیل و درۆدەلەسە بۆ دروسکەن، تا بێسەلمێن، ئەو ناوچانە هەر لە بنەتدا، سەر بە خۆیان بوون.

بۆیە، هەمیشە ئەو سنوورە نەتەوێ یانە، لە هەلکشان و داکشاندن بوون و دەبن، لە کەمکردن و زیادبووندا بوون و دەبن. بەو پێیە، کارێکی زۆریش، لە ژمارە و چۆنیتی دانیشتوانی ناوچە و وولاتەکان دەکا. لە هەمان کاتیشدا، کارێکی یەکجار گەورە، لە زمانی نەتەوێ دەکا. لەتوێتیدەکا، لاواز و بێتێزیدەکا.

بۆ نمونە: وەک لە کوردستانی مەزندا دەبینن، شاری « ئەسکەندەر وون ... تاد » لە باکووری کوردستان، لە لایەن تورک، هەموو ناوچەکانی « هەمەدان، بەختیار، لورستان ... تاد » لە پۆژەهەلات، لە لایەن فارس، ناوچەکانی « موسل، کەرکووک، خانەقین ... تاد » لە باشوور، لە لایەن عەرەبی عێراقەو قوتندراون و بە جاری لە کوردستان داڕاون.

هه‌موو ناوچه‌کانی خۆراوای کوردستان، له لایهن عه‌ره‌به‌کانی سووریاوه زه‌وتکراون و عه‌ره‌بیتراون.

له‌به‌رنه‌وه، کاتێ ئیمه‌ی کورد ده‌مانه‌وێ، سنووری نیشتمان‌که‌مان ده‌سنیشان‌که‌ین، پێویسته، بۆ ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ به‌گه‌رتینه‌وه، که هه‌شتا، داگیرکه‌ران نیشتمان‌که‌یان، دابه‌ش نه‌کردبوین، به‌قه‌یچی زۆرداری، نه‌خشه‌ی وولاته‌که‌مانیان پارچه‌پارچه نه‌کردبوو.

به‌باوه‌ری من، ئه‌و سنووره‌ی «شه‌ره‌فخانی به‌دلیسی»، پێش چوار سه‌ده له‌مه‌وه‌یه‌ر، بۆ کوردستانی دیاریک‌دوو، به‌راست‌ترین بۆچوون و نه‌خشه‌ی کوردستان داده‌نێ. چونکه، له‌وکاتانه‌دا، ئه‌و جوژه به‌رنامه شوێنێ و په‌گه‌زه‌رستانانه، به‌و شێوه‌یه‌ی ئه‌و‌و نه‌بوو. تا له‌لایه‌که‌وه، دان به‌خاکی کوردستاندا نه‌نێن، وه‌ک تورکه‌کان ده‌لێن: کورد له‌تورکیادا هه‌یه، به‌لام کوردستان نییه! له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، تا له‌خاکی نیشتمان‌که‌مان دا‌ه‌رن و به‌خاکه‌که‌ی خۆیا‌نه‌وه‌ی دا‌ه‌رون، وه‌ک عه‌ره‌به‌کانی «عێراق و سووریا» و «فارس» هه‌کانی ئێران ده‌یکهن.

به‌پێتی «شه‌ره‌فنامه»، سنووری سروشتیی کوردستان به‌م شێوه‌یه‌یه: (سنور و که‌وشه‌نی وولاتی کوردان، که‌ ناوی کوردستانه، له‌سه‌ر لیواری زه‌ریای «هورمز» هه‌ «1» که‌ له‌سه‌ر که‌ناری زه‌ریای هیند هه‌لکه‌وتوه – ده‌سپێده‌کا و له‌وتیه‌ به‌خه‌تیکێ راست ده‌کشێ و دیت هه‌تا له‌مه‌له‌ندی مه‌لاتیه «2» و مه‌رعه‌ش «3» ده‌به‌رتسه‌وه. وولاتی فارس «4» و عێراقی عه‌جه‌م و نازریاجان و ئه‌رمه‌نستانی چکۆله «5» و ئه‌رمه‌نستانی گه‌وره «6» ده‌که‌ونه‌لای باکووری ئه‌و خه‌ته‌وه. عێراقی عاره‌ب «7» موسڵ و دیاریه‌که‌ ده‌بنه‌ باشووری ئه‌و سنووره. «29، 30-62»

به‌لام دیاره، نه‌ک هه‌ر ته‌نیا ئه‌م سنووره، وه‌ک خۆی نه‌ماوه، به‌لکو، هه‌موو شتێ له‌کوردستاندا گۆراوه. کوردستان، چهن جاری له‌نیوان داگیرکه‌راندا دابه‌شکراوه، سنووره سروشتیه‌که‌ی، به‌پێتی سنووری ئه‌و ئیمپراتۆریا و ده‌وله‌تانه‌ی کوردستانیان داگیر و دابه‌شکردوو، گۆراوه.

بۆ نمونه: سالی «1639»، دوا‌ی جه‌نگی «چال‌دێران»، به‌شیکێ به‌ر ئێرانی سه‌فه‌ویی و به‌شه‌که‌ی دیکه‌ی به‌ر تورکیای عوسمانی که‌وت.

ههروه‌ها، دواى جهنگى يه‌كه‌مى جيهان، جارىكى ديكه كوردستان، به سهر ده‌وله‌ته‌كانى « توركييا، ئيران، عىراق و سووريا » دا دابه‌شكرايه‌وه. له‌به‌رئه‌وه، له‌ نيوان ده‌وله‌ته‌ داگيركه‌ره‌كانى كوردستاندا، مشتومرپىكى زۆر، له‌ سهر كيشه‌ى سنور دروسبوو. پىبه‌پىتى ئه‌و كيشه‌ گه‌وره‌يه‌ش، سنوره‌كه‌ به‌ شىوه‌يه‌كى به‌رده‌وام له‌ گۆراندابووه. بۆيه، دانىشتوانى كوردستانىش، ههر له‌ جوولان و كۆچوره‌وتىكى به‌رده‌وامدا بوون، كه‌ به‌ شىوه‌يه‌كى راسته‌وخۆ، كارى له‌ دابه‌شبوونى زمانى نه‌ته‌وه‌يى، بلاويونه‌وه و تواناي كردووه، زمانه‌كه‌ى لاوازكردووه، دىالېكته‌ سه‌ره‌كپيه‌كانى، له‌ يه‌كدى دوورخستۆته‌وه، گرفتىكى زمانه‌وانىيى واى هه‌تاوه‌ته‌گۆرئى، مه‌گه‌ر ههر له‌ كورد و زمانى كوردىيى روويدايئ!

ده‌توانين، بلىتين: له‌ دواى روخانى ئيمپراتۆرياي ماده‌وه، كورد خوڤى له‌ ژباني خوڤى نه‌ديوه. زمان و نايينه‌كه‌ى خوڤى له‌ده‌سداوه. رۆله‌كانى نه‌ته‌وه‌ى كورد، به‌ ته‌واويى له‌ يه‌كدى داهاون، به‌ره‌ستى سنور وه‌ك ديوارىكى پۆلايين، ته‌نگى به‌ زمانى كوردىيى هه‌لچنيوه. ده‌لاقه‌يه‌كى گه‌وره، له‌ نيوان دىالېكته‌كانيدا په‌يداابووه. له‌ نه‌نجامى پۆلىتيك و به‌رنامه‌ى شوڤينىي، ره‌گه‌زه‌رستىي و فاشيانه‌ى، ده‌سته‌ى فه‌رمانه‌وايانى ههر چوار ده‌وله‌ته‌ داگيركه‌ره‌كه‌ى كوردستانىشدا، بارودۆختىكى تايبه‌تییى وا له‌ كوردستاندا

1 « خه‌ليج فارسه .. ته‌نگه‌يه‌كى به‌ ناوى ته‌نگى هورمز لى هه‌يه.

2 « شارىكه له‌ مه‌له‌بندى: خه‌ريوت، له‌ كوردستانى باكوور.

3 « شارىكه له‌ باكوورى هه‌لب و باشوورى نه‌نادۆل.

4 « مه‌له‌بندىكى كه‌رميه كه‌وتۆته باشوورى ئيران و بنگه‌شى شيرازه.

5 « نياز » كلېكيا به‌ كه ئىستا « نه‌مه‌نه هى پى ده‌لن.

6 « ئه‌و مه‌له‌بنديه كه‌وا كه‌وتۆته نيوان كۆلى وان و چياكانى قه‌فازمه‌وه.

په‌ته‌خته‌كه‌ى « ئاران » كه ئىستا « يه‌ريوان هى پى ده‌كوترئ.

7 « مه‌له‌بندىكى كه‌رميه و برىتييه له‌ به‌غدا و به‌سرا، له‌ لاي باكووره‌وه له‌ تكريت

را ده‌ستپه‌دمكا و به‌ جه‌به‌ل هه‌مريندا ده‌روا و له‌ زه‌رياي فارس و له‌ رۆژكه‌ى شه‌ت

نه‌لعه‌ره‌ب و ناوچه‌ى حسا ده‌بره‌ته‌وه.

سهرهه‌لداوه، نهک هر له کوردستان خۆیدا، کورد به کورد نامۆبووه، به‌لککو، پۆله‌کانی کورد، چ به شتیه‌ی تاک و چ به شتیه‌ی کۆمه‌ل، چ به ناره‌زووی خۆیان و چ به زۆری زۆرداری، به‌شاره‌کانی هر چوار ده‌وله‌ته‌که‌دا بلاوبوونه‌ته‌وه. پاشان، کۆچوپه‌وی گه‌وره‌ده‌سیپیتکردووه، تا به‌شیکێ زۆر له‌کورد پهره‌وازه‌بوون، به‌هموو ده‌وله‌ته‌کانی ناوچه‌که و جیهاندا په‌رشویلاوبوونه‌ته‌وه. له‌به‌رئه‌وه، له‌لایه‌که‌وه پۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد، له‌زمانه‌که‌ی خۆیان پچراون. له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، له‌نه‌نجامی پرۆسیسی «تورکاندن، فارساندن و عه‌ره‌باندن» دا، ئه‌و سێ زمانه‌ بیانییه له‌کوردستاندا، ده‌سه‌ویه‌خه‌ی زمانی کوردیی بوون و به‌هموو توانایانه‌وه، هه‌ولیانداوه، جێ به‌زمانی کوردیی له‌قکه‌ن.

به‌کوردیی و به‌کوورتی: له‌پاستیدا، هر نه‌ته‌وه‌یه‌ک له‌مێژوودا، وه‌ک کوردی لێ به‌سهره‌باتیه، دوور نه‌بوو، نه‌پۆ ناوی له‌نیو ناواندا بایه. به‌لام، سهره‌پای ئه‌و هه‌موو په‌ته‌یه‌یه‌ی به‌سهره‌باتووه، هێشتا، نه‌ته‌وه‌ی کورد توانیویه‌تی، به‌چاکی پارتیزگاری، زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خۆی بکا. به‌شتیه‌یه‌کی گشتیی، نه‌پۆ کورد، له‌م ناوچه و وولاتانه‌دا ده‌ژی: هه‌موو «گوند، شارۆکه، شارۆچه و شاره‌ ئاوه‌دانه‌کانی کوردستان» ی مه‌زن. شاره‌ گه‌وره‌کانی «تورکیا، ئێران، عێراق و سووریا». ده‌وله‌ته‌ ده‌رودراوسێکانی ناوچه‌که وه‌ک: «لبنان، ئوردون، میسر، یه‌مه‌ن، ئیسراییل، پاکستان، نه‌فغانستان». له‌کۆماره‌کانی قه‌فقاز و ده‌وله‌ته‌کانی ناوه‌راستی ئاسیای وه‌ک: «نازربایجان، ئه‌رمینیا، گورجستان، کیڕگیزیا، تورکمینستان، کازاخستان، ئوزبیکستان، تاجیکستان». پۆشه‌لاتی ئه‌وروپا به‌تایه‌تی «رووسیای فیدرال، چیک، سلۆفاکیا، پۆمانییا، هه‌نگاریا». هه‌موو ده‌وله‌ته‌کانی پۆزاوای ئه‌وروپا، به‌زۆری له‌«ئه‌لمانییا، سوید، دانیمارک، بریتانیای گه‌وره، فره‌نسا، ئیتالیا». هه‌روه‌ها له‌هر دوو کیشه‌ری ئه‌مێریکا و ئوسترالیا، ژماره‌یه‌کی زۆری کوردی لێ ده‌ژین.

له‌باره‌ی دابه‌شکردنی نه‌ته‌وه‌ی کورده‌وه، به‌پیتی ئه‌و ناوچانه‌ی، به‌هر چوار ده‌وله‌ته‌ داگیرکه‌ره‌که‌ی کوردستانه‌وه به‌سراونه‌ته‌وه، پرۆفیسۆر «قه‌ناتی کوردۆ»، به‌م شتیه‌ دابه‌شیکردووه: (ئه‌و ناوچانه‌ی به‌تورکیاوه به‌سراونه‌وه،

« دیاربەکر، خەریپوت، مەلاتی، ئورفە، ماردین، ئەرزنجان، موشر، وان، بەدلیس، خۆزات، ماردین، جزیر، ئەرزەڕۆم و دەورووبەری » لە لیتکۆلینەووە زانستییەکاندا، بە کوردستانی تورکیا دەناسرێن. ئەو ناوچە کوردییانەی بە ئێرانەووە گریزێ دران، « مەهاباد، سەقز، بانە، بۆکان، سنە، کرماشان و ناوچەکانی پۆژاواوای گۆلی ورمێ و دەورووبەری » بە کوردستانی ئێران دەناسرێن. ئەو ناوچانەی کە بە عێراقەووە جووتباوە کران، بە ناوی کوردستانی عێراق دەناسرێن، ئەویش ئەمانەن : « مووسل، کەرکوک، هەولێر، سلێمانی، ڕەواندز، کۆبە، ئامێدی، زاخۆ، ئاکری، چیاو شەنگار و دەورووبەری ». ئەو ناوچانەی « قامیشلی، خاسیج - حەسەکە، کوردداغ، ناوچەو پۆژەهلانی سووریا », بە سووریاوە گریزێران. (38, 37, 81)

(لە بەکیتی سۆفیهت، بە زۆری کوردەکان لە دەقەری « قوونتاری چیاو ئەلەگەزی، دەقەری ئەباران، تالین، ئیمیا دزین، زانگی زۆر، دارا ئەلەگەزی » لە ئەرمەنستان دەژین. هەروەها لە دەقەری « لاچین، کەلبەجار و کوتورلین » لە ئازربایجان و لە گورجستان لە « ئەمازل تفلیس » لە تورکمانستان لە هەر دوو دەقەری « ماری و باگیری » دەژین. (38, 81)

(جگە لەو ناوچانە، کورد لە هیندی جینگای دیکەش دەژین. لە ئۆزبیکستان « نزیکو تاشقەند و لە دەشتی برسییتی » هەن. لە کیرگیزیا پارتیزگای ئوشتیسکایا و دەقەری جەلال ئاباد », لە کازاخستان « ئەگەلەک دویر و بازاری ئەلماناتا » هەن. (38, 81)

« مینۆپسکی » دەرباری بلاقوونەووی کورد و جوگرافیای کوردستان دەلتی: (گەر ویستمان، هەر لە سەرەتای میژوووەو، باسی نیشتمانی کوردەکان بکەین، ئەبێ بچینە بەشەکانی پۆژەهلانی دوور و خواروووەو. ئەم سێ ناوچەوێ خواروو، نیشتمانی کوردەکانن. زنجیرە چیا بەرزەکانی ئەرمینیا، کوردستانی تورکیا، چیاکانی پۆژاواوای ئێران، بەم شتێوەو ئەبیین: ئیستە کوردەکان، لە خاکێکی فراواندا ئەژین، هەر لە سنووری تورکیا و فارس و کوردستانی عێراقەووە هەتا ئەگاتە ئارارات کە خاکیان لە سنووری ئیمە تێپەرئەبێ و دیتە ناو قەفقاسمانەووە، کوردەکان لە هەموو زنجیرە چیاکانی ئەرمینیاو لەگەڵ ئەرمەنییەکاندا ئەژین و سنووری

ژووروویان له تورکیادا له پهنای نهرز پرمدا کوتاییدئ. له خوارووشدا کوردهکان دهسیان به سهر ناوچهیهکی فراواندا گرتووه، ههتا نهگاته کوتایی دهشتهکانی نیتوان دوو پروویار، له پوژاواشهوه سنووریان پروویاری فوړاته، یاخود به شتیهیهکی وردتر قهرهسو، وه نهوان لهم سنوورهده نهوستان، بهلکوو، پوشتوون بو قولایی ناسیای پچووک و تنیا ناوچهی خوارووی پوژهلاتی سواسیان داگیر نهکردووه، بهلکوو، ههتا نزیکي قونییه له کلیکیهده کومهلی جیاجیان ههیه، بهم شتیهیه نهگه نه زهریای سپی ناوهراست. (33-31، 112)

بهو شتیهیه، بۆمان دهردهکهوئ، له کوندا، نیشتمانی کورد، گهلی فراوانبووه. بهلام، له نهنجامی ههموو نهو جهنگه خویناوییهانی، له سهر خاکی کوردستان پروویانداوه، چ جهنگی کورد و داگیرکههران، چ جهنگی داگیرکههران له نیتو خویناندا بووین، وردهورده، سنووری نیشتمانهکهمان تنهگبوتوه. ههروا، ناوچه گرنه و ستراتیژییهکاغان لهدهسداوه، له تاو هیرشی داگیرکههران، بو نهوهی کورد خوئی له «کوشتن، تواندنهوه و لهنیوچوون» بیاریزی، بهره بهره، شوینه دهشتاییهکانی بو داگیرکههران چۆلکردووه. خوئی بهرهو چیا سهختهکان ههلهکشاوه، تا چیا وهک سونبولی کوردی لیهاتووه. وهک «مینۆرسکی» ش دهلی:

(کورد و چیا لیک جیسانابنهوه، ههر لهگهله دهشت دهسپینکرد، نیتر کوردهکان بهجییدیلن بو عهرهه و تورک، تا نزیکي زهریاچهی وانیش بو نهرمه نییهکان. (33، 112) بۆیه، پوژیه پوژ تا هاتووه و تا دیش، داگیرکردنه که بهرفراوانتردههت، پانتایی خاکی کوردستانیش، کهمده بیتوه. نه مهش خوئی له خویدا، کاریکی راسته وخوئی خرابی، له «ژمارهی دانیشتوان، زاووزی و زیادهوونی نهتهوهی کورد» کردووه. له بهر داپران و له یهکدی دوورکهوتنهوه، ناوچهی بهکارهیتانی زمانیش، بهرتهسکبوتوه و جیاوازی نیتوان دیالیکتهکانیش زیادیکردووه.

8. کورد و زمانی نه‌ته‌وه‌یی :

ئێسته، گەر له‌و باسانه‌ گه‌ڕێن، ئاوێتی له‌ نه‌ته‌وه و زمانه‌که‌ی خۆمان
 بده‌ینه‌وه، بارودۆخ و شتیه‌یه‌کی زۆر ده‌گه‌من و تایه‌تیی ده‌بینن. با بزانی،
 چۆن؟ ئاشکرایه، نه‌ته‌وه‌ی کورد هه‌ر له‌ کۆنه‌وه، خاوه‌نی نیشتمانی
 تایه‌تیی خۆی بووه، چوارده‌ ده‌وله‌تی نه‌ته‌وه‌یی و سیوپینج میرنشینی،
 گه‌وره و گه‌جکه‌ی جیاوازی، له‌ ناوه‌وه و ده‌ره‌وه‌ی کوردستان دامه‌زراندوه،
 نایینیکی دیاریکراوی هه‌بووه، به‌ زمانیکی تایه‌تیی ئاخافتنی کردوه.
 که‌چی نه‌ورۆ، زۆربه‌ی ئه‌و شتانه‌ی له‌ ده‌سه‌داوه. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش، هیندی
 نه‌لقه‌ هه‌ن، له‌ زنجیره‌ی میژووی ئه‌م نه‌ته‌وه‌یه‌دا، به‌ ته‌واویی دیار نین و
 گرومن، یا شیتۆندراون و تیکچرون، یا ته‌مومژکی سه‌یر، بالی
 به‌سه‌رداکیشاون، زمانه‌که‌ش له‌ هیندی ڕووه‌وه تا ئێسته، به‌ ته‌واویی ڕوون
 نه‌بوته‌وه!

له‌ راستیدا، تا ئێسته به‌ به‌لگه‌ی زانستانه و به‌ ته‌واویی، بۆمان ڕوون
 نه‌بوته‌وه، نه‌ته‌وه‌ی کورد پێش زاین، به‌ چ زمانی قسه‌ی کردوه؟ ئایا، ئه‌م
 زمانه‌ی نه‌ورۆ، ئیمه‌ی کورد پیتی ده‌دوین، هه‌ر به‌رده‌وامیی ئه‌و زمانه‌ی
 پێش زاینه، که‌ ماده‌کان پیتی دواون؟ ئایا، ئیمه‌ی کورد، زمانی نووسین و
 خۆتندنه‌وه‌مان هه‌بووه، یا هه‌ر زمانی ئاخافتنمان هه‌بووه؟ گه‌ر زمانی
 نووسینمان هه‌بووه، به‌ چ پیتی نووسیومانه؟ گه‌ر پێش زاین، زمانی
 نووسینمان نه‌بووه، ئایا، کورد دوا‌ی زاین، که‌ی ده‌سی به‌ خۆتندنه‌وه و
 نووسین کردوه؟ چ جۆره‌ ئه‌لفبێیه‌کی به‌کاره‌یناوه؟

بۆ ئه‌وه‌ی، پتر مه‌به‌سه‌که‌مان ڕوونکه‌ینه‌وه، لیسه‌دا نمونه‌یه‌ک، له‌ سه‌ر
 نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب دێنینه‌وه. عه‌ره‌به‌کان، پێش زاین و له‌ سه‌رده‌می
 نه‌زانیندا، زمانی نه‌ته‌وه‌یی ئاخافتن و ئه‌لفبێی تایه‌تیی خۆیان هه‌بووه.
 جیا، ئێدی ته‌وانیش، له‌ چ نه‌ته‌وه‌یه‌کی دیکه‌وه و هه‌ریانگرتوه، ئه‌وه‌یان
 گرنگ نییه. نزیکه‌ی هه‌ر به‌و زمانه‌ش قسه‌یان کردوه، که‌ نه‌ورۆ پیتی
 ده‌دوین. به‌ره‌مه‌کانیشیان، هه‌ر به‌و ئه‌لفبێیه‌ نووسیوه‌ته‌وه، که‌ نه‌ورۆ
 به‌کاریدێن. هه‌نراوه‌کانی سه‌رده‌می نه‌زانین و «حه‌وت هه‌لواسراوه

هه لبردارده کان ، گه واهیی قسه کافان ددهن. دواي نه وهی ئایینی ئیسلامیش په یدابوو و قورئان هاتوته خواری، دهقه کانی قورئانیشیان، هه به هه مان نه لفوی و زمانی نه ته وهی نووسیوه ته وه، که عه ره به کانی پیش زاین به کاریانه یتناوه و تا نه وړوش به کاریدین.

جا، گه ئیسته بانه وئ، له بهر پړشنایی نه و غوونه یی سه ره وه دا، وه لایمی نه و پرسیارانه ی پیشوتر بدهینه وه، ده بی، له و پړژه وه میژووی ناوچه که، بۆ کومه لگه ی مرؤ ساغبوته وه، لیکولینه وه یه کی درژی وردی میژووی و زمانه وانایی زانستانه بکه یین. نه و لیکولینه وه یه، له لایه که وه، له بنجوبناوانی نه ته وه ی کورد و زمانی کوردی بکولیتسه وه. له لایه کی دیکه شه وه، له په گوپشه ی نه ته وه کانی دیکه ی ناوچه که و زمانه کانیان بدوئ، تا بزانی، پته ونیدی نیوانیان چۆنبوه ؟ کامیان، پتر کاری له و دیکه یان کردوه ؟ هه چهنده، من بۆ خۆم، به تنیا بال، نه م کارم پت هه ل ناسوړی و له م بواره شدا پسپوړ نیم. جگه له وهی، له م نووسینه کورته شدا، ماوه ی نه وه مان نییه، هینده ی توانامان هیه، نه و کاره به نه نجامکه یه نین. به لام، لیته دا ناچار ده بین، سه ره به کوشی ئارشیتی میژودا بکه یین، تا که می دهر یاره ی په چله کی کورد و زمانه که مان بدوین.

پیشه کی ده بی، نه وه باش بزانی، هیچ شتی له م جیهانه دا، به قه ده ره سه رچاوه ی، میژووی تیکرای کومه لگه ی مرؤ، تاریکونو ته ک و ته مومژاوی نییه. تا ئیسته، هه موو نه و زانیاریانیه ی، دهر یاره ی په گوپشه ی مرؤ و کومه لگه ی مرؤ له بهر ده سدان، هیندیکی له بهر پړشنایی، نه و که ره سه جیاواز و پاشماوه به ردین و مسینانه ی، کومه لگه هه ره کوته کانی مرؤدا هه لسه نگیتراون. هیندیکی دیکه شیان، له نه نجامی کوژدنه وه ی ئیسه که جیاوازه کانی جهسته ی مرؤ و هیندی ئازهل دیار یکرودا ده سنیشانکراون، که له قورینه تاریکه کانی نه شکوت و له ژیر زه ویدا، زاناکانی ئارکیؤلژیا دوزیویانه ته وه. دیاره، پت نه و جوړه گه ران، هه لکولین و لیکولینه وانه، هیچ جوړه سه رنه نجامتیکمان ده س ناکه وئ. نه و هه موو ئیسک، که لویه ل و شوتنه وارانیه ی، نزیکه ی دوو هه زار سال پیش زاین و له ماوه ی شارستانی یه که می کومه لگه ی مرؤدا دوزراونه ته وه،

پاشان، تاقیکراونه تهوه و لیکۆلینهوهی وردی زانستانه یان له سهر کراوه، چهن شتییکمان بۆ روونده که نهوه. ئهو زانیارییهی تا ئه وێ، ده یاره ی په یدابوونی مرۆف له بهرده سدان، زیاتر له خولگهی هه لسه نگاندن و خه ملاتدنا داده نرێن.

ههر وهک، له جیگه یهکی دیکهی ئهم نووسینه دا، ئاماژه مان بۆ کرد، هیتندی له زاناکان پتیان وایه، ماوه ی دووسه ده زار سال ده بی، مرۆف په یدابووه. هیتدیکهی دیکه ش ده لێن: نزیکهی نیومیلیۆن سال پتیه، مرۆف له سهر زهوی دهری. له بهرته وهی، وینه کان زۆر روون نین، کتی ده توانی، ریشه ی ره گهزی کۆمه لگهی مرۆ، به ته وایی روونکاته وه؟! چ زمانی ده توانی، به ته وایی باسی ئهو سهرده مانه بکا؟! نایا، کام زانی ئارکیۆلۆژیا، کام ئامیری زانستی، توانای ئه وهی هه یه، ههر له سهرده ی درووسبوونی ئهم جیهانه وه، تا ئه وێ، ئهو خا کوخۆ له ی ههر بسته زهوییه کدا، له گه ل ئیسکوپروسکی میلیاران مرۆفدا تیکه لبووه، له یه کدیان جیاکاته وه؟! به تایبه تی، گهر زانیان، خوتندن و خوتندنه وه، له نیو کۆمه لگهی مرۆدا، ده وروبه ری شه ش هه زار سال له مه و بهر په یدابووه؟!

له بهرته وه، ههر نه ته وه یهک بیه وێ، سنووری نیشتمانه که ی هاو با پیری خۆی ده سنیشانکا، ره گهزی تایبه تی خۆی بناسی، یا له ره گهزی نه ته وه یهکی دیکه بکۆلێته وه، جگه له وهی ده بی، به دوا ی که ره سه ی کۆندا بگه پێ، پاشان کۆیانکاته وه، لێیان بکۆلێته وه، به پتی بۆچوونی خۆی، بۆ سهرده میکی دیاریکراوی میژوویی یان بگێرته وه، نه گینا، به هیچ شیه یهک ناتوانی، به به لگهی روون و زانستانه، هیچ شتی به سه لمێنی و به ئامانجه کانی خۆی بگا. بۆیه، هه موو ئهو زانیارییهی تا ئیسته هه ن، ته نیا له خانه ی قه بلاتدنا جیگه یانده بیته وه. ده توانین، زۆر به راشکاوی به لێن: زۆریه ی ئهو زانیارییهی، ههر له کۆنه وه تا ئه وێ، له سهر کۆمه لگه جیا جیاکانی مرۆ تو مارکراون، له دوو تو ئی په رتو که کاندایا ریتزراون، زۆریه ی زۆریان، جیگهی گومان! له بهرته وه، چ میژوونووسانی کورد و چ بیانیی، هیچیان ناتوانن، بهو شیه یه ی دلیان ئاو بخواته وه، میژوویه کی تیرۆته سه ل و ته وایی، کۆمه لگه یهکی دیاریکراو، یا سه رجه م

کۆمەلگەى مرۆڧايەتيمان بۆ بنووسنەو، بەلکۆ، ئەوئى ھەيە، لە سەداسەد ھەمۆى راست نىيە. ھىندىكى لە ئەفسانە نەبى، لە ھىچى دىكە ناچى! ھىندى گەل و نەتەوەش، بۆ ئەوئى بىسەلمىتن، ڤەچەلەكىكى ڤەسەنيان ھەيە، كۆمەلنى نووسەرى بەكرىگىراويان ڤاگرتو، ئەوانىش بە سەدان ڤەرتووكى درۆيان بۆ ڤەشكردونەتەو! لەگەل ئەوشدا، دەربارەى ڤەگەزى مرۆ بە گشتىي و ڤەچەلەكى كورد بە تايبەتیی، لە « 3500 - 4000 » سال پىش زايىن زياتر ناتوانىن، لەو زەريا قوولە بىئەنى مېژوودا مەلە بكەين.

ھەمۆومان دەزانىن، كۆچۆرەوى گەلانى ئارىي « ھىندۆ - ئەوروپايى » لە مېژوودا، لە شتەوى چەن شەپۆلىكى جياوازا، لە سەرەتاي سەدەى دەيەم و نۆيەمى پىش زايىنەو، لە چياكانى قەفقازەو دەسپىتكردو. سەرەتا، لە چياكانى زاگروىس گىرساوەتەو. پاشان، دەستەدەستە و پۆلپۆل، بە ڤۆژەلات و ڤۆژاوادا، بە ناوچە جياجياكانى جىهاندا بىلابوونەتەو. بەپىتى ئەو لىكۆلىنەوانەى زاناكانى مېژوو، لەم بارەيەو بە ئەنجاميانگەياندو، كۆچۆرەوى بە كۆمەلنى گەلانى ئارىي، لە دوو قوئاغى جياوازا ڤوويەو. بەو پىتيە، گەلانى ئارىي، بە سەر دوو دەستەى جياوازا دابەشكەرتن :

دەستەى يەكەم: گەلانى زاگروىس. ئەمانەش، خوڤان لە گەلانى « لۆلۆيا لۆلۆم، گۆتیی، كاساى يا كۆسىي يا كۆشۆ، خالدىي - يا ئۆراتۆ، سۆباريى » دا دەبىن.

دەستەى دووهم: مېديەكان و بەردەسەكانيان. ئەمانىش، لە گەلانى « مېد، نايرىي - نەھرىي، كاردۆخىي » پىتكەتوون.

ھىندى لە زاناكانى مېژوو، لەو بارەڤەدان، ناوى ئەم گەلە جياوازانە، ھەمۆى ناوى كۆنى كورد بوو، ھەر گەلەى يا ھەر نووسەرى، لە ناوچەيەكى جياوازي جوگرافىيى و لە سەردەمىكى مېژوويى جياوازا، بە يەكئى لەو ناوانە باسيانكردوون و لە ڤەرتووكە مېژوويى يەكانى خوڤاندا، ئۆماريانكردوون. زاناى مېژوونوس « ئەمىن زەكى »، دەلتى:

(كوردستان، نىشتەمانى يەكەمى، دەستەى دووهمى مرۆڧ بوو. بەپىتى ڤووداوە مېژوويى يەكان، لەوتەو بە لاكانى دىكەى جىهاندا بىلابوونەتەو. ھەر لە بەرەبەيانى مېژووەو، گەلانى زاگروىس لى

نیشته جیپوون، که له گهلانی «لۆلۆ، گۆتیی، کاسیی، خالیدی - کالیدی و سوپارو - هوپیی» پتکها تپوون. (58,97 - 59)

به کورتییبه گهی، کورد له نهوهی دهستی یه که مپیی، یا راسته وخۆ له نهوهی دهستی دووه مپیی، بۆمان دهرده که وی: کورد له ناوچه که دا، نه ته و یه کی زۆر کۆنه. به لām، ئهم دید و بۆچوونه، پتویستی به به لگی میژوویی و لیکۆلینهوه ههیه. بۆ نهوهی، ئهو راستییانهش بسه لیتین، میژوویه کی نه ته و یی بۆ ههر نه ته و یه ک دیاریکه یین، هیتندی له رۆژه لاتناسه کان، په نا بۆ بهر سن فاکته ری گرنگ ده بن، (خوین، زمان و نیشتمان) (58,97)

ههر چه نه ده، مەرجهش نه یه، ئهو سن فاکته ره به زۆری، له یه ک په گه زی دیاریکه راوا کۆینه وه، (به لām، به هتترین و دهرکه وتوترینیان، فاکته ری زمانه.) (58,97) بۆیه، ئیسه ش لیره دا، له بهر پرووناکیی سه رچاوه میژوویی په گاندا، په گوتیری توانا هه ولده ده یین،، سه ره تا، شتی دهریاره ی تاییه کۆنه گانی کورد پتیش چاوخه یین. پاشان، به کورتییی، که مپی له میژووی کورد و زمانه گهی به لۆلۆ.

سه رچاوه میژوویی په گان، پيشانمان ده دن، ههر له بهر به یانی میژووه وه، ئهو سه رزه و یه یی ئه وری، کوردی له سه ر ده ئی، چۆل نه بووه و ئاوه دان بووه. زۆریه ی میژوونبووسان، له و باوه رده ان، له ناوچه ی خۆره لاتیی ناوه ند به گشتیی و له کوردستان به تاییه تی، له چه ن که لیتی دیاریکه راو، پتری لی نه ئی باوه. ههر یه کی له و گه لاتنه ش، زمانیکی تاییه تییان هه بووه. له و باره یه وه دوکتۆر «سپایزه ر»، ده لتی:

(ههر یه کی له و چوار گه له ی «زاگرووس»: لۆلۆ، گۆتیی، کاسایی و سوپاری یا هوپیی، زمانی تاییه تییی خویان هه بووه و له یه کدی جیاواز بوون. به لām، هیتندی ناو له و زمانانه دا، نیشانه ی نه وه ن، زۆر له یه کدییه وه نزیکه سوون) (297,97) رۆژه لاتناس و زاناکان، له سه ر په چه له کی ئهم زمانانه، دوو جۆر بۆچوونیان هه یه: هیتدیکیان ده لیتن: (زمانی ئهم چوار گه له، سه ر به زمانه ئارییه کان «ئارییه گانی ئیران» بوون.) به لām، هیتدیکی دیکه شیان، ده لیتن: (له کۆمه لی زمانه قه فقا زییه کان بوون.) (297,97) ئهم گروه شیان به «زمانی ئاریی کۆن» نیوزه دکر دووه.

تا ئیستسه، هیچ جوژه زانیارییه کی تهواومان، له سهر ئهم گروبه زمانه ئارییه، له بهرهسا نییه. چونکه، بهلگهی نووسراو یا هه لکه نراو، له سهر ئهم زمانه کۆنانه نه دۆزراوه تهوه. ههر چهنده ناکرێ، به هیچ جوژی، ده رگهی پاشه پوژ، به رووی توێژینه وهی زانستانه دا داخری، به لام، تازه له وهش ناچی، هیچ جوژه به لگهی کمان لهو بارهیه وه دهسکهوێ. له بهره رنه وهی لهو سهرده مانه دا، خوێندن و نووسین نه بووه، به لکوو، (میترووی فیربوونی خوێندنه وه و نووسین، له لایهن گهلانی ئارییه وه تازهیه، له سالی 1400 پ.ز. تیپه ر ناکا.) «298،97» به لام، (به پای زۆریه ی لیکۆله ران، کورده کان به پاشماوه ی ماده کان داده رتین. ماده کانیش، له نیوه ی دووه می سه ده ی هه وته می پیش زاییندا توانییان، دهس به سهر ناوچه یه کی گه وه و فراواندا بگرن، ده سه لات به سهر ئیران و به شی ژوو رووی عیراق و چهن به شی له ئاسیای ناوه راستا، هه تا ده گاته رووباری «خالس - قزل ئه رمه ق» وه په یدا کهن. ههر به هو ی ئه و دارده سه سیاسیه شه وه توانییان، زمان و ئایینی خویان، به سهر دانیه ستووانی کۆنی چیا ی زاگرۆسدا به سه پتین.) «17،58»

ده رباره ی ده سه ته ی دووه می زمانه ئارییه کان، زۆریه ی پوژه ه لاتنا سه کان، په چه له کی کورد بۆ سهر ئه وان ده گێر نه وه، به باپیره گه وه ی کورده کانی ئه ورۆیان داده نین و ده لێن: (له میدیه کان و لقه کانیان پتکه اتوون.) «298،97»

ههر چهنده، لهو باره یه شه وه، تا ئیستسه، هیچ شتی نه دۆزراوه ته وه، زانیارییه کی ئه وتۆ، له سهر زمانی میدیه کان و دیالیکته جیاوازه کانیان، لای شاره زایانی زمان که له که نه بووه. له گه ل ئه وه شدا، ئه و زمانه ی له زانستی زمانه وانیدا، به زمانی مادبی ناوی پوژیستوه، تا ئیسته هرون نییه، چ جوژه زمانێ بووه. چونکه، تا ئه ورۆ هیچ جوژه شتی، به و زمانه دهس نه که وتوه، پشکنین و گه ران، به دوا ی کۆنینه کانی ئیمپراتۆریای مادیشدا، له ناوچه کانی مه لبه ندی ده سه لات ی ئیمپراتۆریا که دا، وه ک پتو یست نه کراوه و هیچ ده کۆمیتنتی لهو باره یه وه نه دۆزراوه ته وه. به لام، له گه ل ئه وه شدا، ئه وه ی گومانی تیدا نییه، زمانی ماده کان، زمانی کی

تایبه تیی کۆنی گهلانی ئەو سەرده مه بووه. له سەرده می دهسه لاتی ماده کانیشدا، چەن گەلیکی دیکه هه‌بوون، جگه له‌وهی، زمانی ماد وهک زمانی ره‌سمیی ئیمپراتۆریای ماد به‌کارهاتوو، به زمانی نه‌ته‌وهیی خۆیان قسه‌یانکردوو. (پتویسته نه‌وه‌شمان له بیر نه‌چت، که خودی زمانی مادی، به سەر هه‌موو ئەو زمانانه‌ی پێش دامه‌زراندنی ئیمپراتۆریی «ماد» له خاکی «ماد»ا بره‌ویان هه‌بوو، زالبوو، بۆیه تا ئەو پۆژه‌ی زمانی مادی ساغه‌بێته‌وه، له ریشه‌ی زمانانی گۆتیی، هورپیی «خوپیی»، ئۆراتۆیی، کاسیی «کاشیی» گه‌لی ووشه‌ی تیدا به‌دیده‌کری، که شکلی ووشه‌ی «مادی»یان به‌خۆه‌گرتوو و ئیسته له ناو له‌هجه و بن له‌هجه‌کانی زمانی کوردیدا دێن و ده‌چن) «51-50، 70»

به‌لام، زانا‌کانی زمان، زمانی کوردیی بۆ سەر زمانی میدیه‌کان ده‌گێر نه‌وه. به‌لگه‌شیان بۆ ئەمه، ته‌نیا په‌رتووکه‌ی ئافیتسای زه‌رده‌شته. هەر چه‌نده، به‌پێی نه‌خشه‌ی جوگرافیای نیشتمانی کورد، زه‌رده‌شتی په‌یامبه‌ر، له کوردستان له‌دایک‌بووه، (زه‌رده‌شت له‌ سالی 660 پ.ز.دا، له شاری ورمی له‌دایک‌بووه و هەر له‌وێش گه‌وره‌بووه. له‌ سه‌ده‌ی هه‌وته‌می پ.ز.دا به‌رو پۆژه‌ه‌لات رۆیشتوووه. له‌وێ له‌ شاری «به‌لخ»، له‌ پۆژه‌ه‌لاتی ئێران، «گوشاسب» پاشای ئەو شاره، بر‌وای پێی هیناوه و له‌وێ جێگیر‌بووه. له ته‌مه‌نی هه‌فتاوه‌وت سالی‌دا، پاش ئەوه‌ی له‌ نووسینی ئافیتسا بۆته‌وه، کۆچیداوایی‌کردوووه. واته: له‌ 583 پ.ز.دا مردوووه.) «33، 58»

به‌لام، نه‌ له‌ هیچ شوێنێکدا نووسراوه، زه‌رده‌شت کورد‌بووه، نه‌ زه‌رده‌شت خوشی باسی‌کردوووه، که کورد‌بووه! له‌به‌رئه‌وه، ئەم شتانه، پتر له‌ خانه‌ی میتۆلۆژیای کوردیدا جێگا‌یانده‌بێته‌وه!

له‌و باره‌یه‌وه، د. «جه‌مال نه‌به‌ز» ده‌لی: (هه‌تا ئیسته له‌ نێو کورددا، ئایینیکی گشتیی وا په‌یدانه‌بووه، که کتێبه‌ پیرۆزه‌که‌ی به‌ زمانی کوردیی نووسرا‌بێته‌وه و بووبێته‌ سه‌رمه‌شق بۆ زمانێکی په‌کرتووی نه‌ده‌بیی پاشه‌پۆژ. هەر چه‌نده گه‌لی به‌لگه‌ هه‌ن، بۆ ئەوه‌ی که زه‌رده‌شت په‌یامبه‌ر و دا‌هینه‌ری ئایینی مه‌زدايه‌سني له‌ ناوچه‌ی ماده‌کاندا «واتا کوردستانی ئەم‌رۆ» له‌دایک‌بووبێ و به‌ زمانی خه‌لکی ئەو شوێنه‌ش قسه‌یکردبێ، به‌لام

هیچ به لگه یک بۆ ئه وه نییه، که کتییی « ئاقیستا » به ته واوه تی به زمانی ماده کانی ئه وه سه رده مه نووسرا بیته وه، یا چه ن سه ده یه ک پاش مردنی زه رده شت خۆی نه نووسرا بیته وه، گهر چی واش باوه، که گوايه « گاتاگان » له زمانی زه رده شت خۆیه وه بیستراون. جا ههر چه نده، پتیه ندیی زمانی ئاقیستا و کوردیی ئه مۆ، له باری زمانه وانیه وه، شتی که ئینکار ناکرئ، له گه ل ئه وه شدا، پیاو ناتوانی بلی، ئه و زمانه که کتییی ئاقیستای پێ نووسرا وه ته وه، کوتومت پاشما وه ی زمانی ماده کان بووه. یا به و ته یه کی دی « کوردیی نیوه راست » بووه. ئه وه ش له کاتی که دا گهر بتوانین، زمانی ماده کان به « کوردیی کۆن » و کوردیی ئه مۆش به « کوردیی نوێ » بدهینه قه لهم. دیاره ئه م باسه باستی که یه کجار فراوان و قووله و جیتی ئیره نییه. به لām ئه وه ی دانی پتدا بنرئ ئه وه یه، فارسه کان پاش ماده کان به ماوه یه کی زۆر، ئایینی زه رده شتیان وه رگرت. گهر چی کورده کان خوشیان له سه ره تاوه، به ریه ره کانی ئایینی زه رده شتیان زۆر کرد. به لām هیتشتا بهر له فارسه کان بوو بوونه زه رده شتی. فارسه کان له زمانی شاپوری دووه مدا، ئایینی زه رده شتیان کرده ئایینی ره سمیی ده ولت. بێجگه له وه ش ده ستکار یکردنی ئایینی زه رده شتی و گۆرینی و قه لیکردنی بیرو باوه ره که له لایه ن فارسه کانه وه، شتی که میژو ونو سه کان و ئه وانیه ی خه ریکی لیکۆلینه وه ی ئه م ئایینه بوون، ته نانه ت هیندی له زانا کانی فارس خوشیان، به ئاشکرا دانی پتدا ده نین. ههر چی جوړئ بێ، ئایینی زه رده شتی به ته واوی له نێو کورده کانا ده چه سپی بوو، که سه ره کردایه تی ئه و ئایینه که وه ته ده ست فارسه کان و به شیه یه ک که به دلی کار به ده سه کانیان بوو، خرایه پروو. که ئایینی ئیسلامیش له ده وریه ری 639 ز. دا هاته کوردستانه وه، به ماوه یه کی که م ئایینی زه رده شتی له هه موو کوردستان و هه موو ئیراندا له نیو برد و کتیه به پیروژه که ی که قورئانه و به عه ره بی نووسرا وه ته وه، به ته واوی جیتی ئاقیستای گرت وه، کورده کان ههر چه نده له سه ره تاوه، به ریه ره کانی ئه م ئایینه شیان کرد، به لām له ئه نجامدا و له بهر گه لیک هۆ، به زۆری بوونه موسولمان و ده ستیان کرد به خزمه تکردنی ئایینی ئیسلام و زمانی عه ره بی. ئه وانیه ی که له سه ر ئایینه کۆنه کانی

کورد مانهوه، وهک ئیزدیییهکان، ههلیکی وایان بۆ نه ره خسا، که
 نایینه که یان بکه نه نایینیکی گشتیی. «23، 9-10»
 ههروه ها، د. «نه بهز»، له شوئینیکی دیکه ی پهرتو که کهیدا، لهو باره یه وه
 ده لئ: (کتیبی «ثاقیستا»، چهن سه ده یه ک پاش مردنی زه رده شت خو ی
 نوو سراوه ته وه و دوایی له لایهن که سانیکه وه کۆکراوه ته وه، که هه موویان
 خه لکی ناوچه ی ماده کان نه بوون. ههر چه نده، گوايه «گاتا کان»،
 به شتیکیان سر وودی زه رده شت خوین، به لام بۆ نه وه ش، هیج به لگه یه کی
 بنجهر به ده سته وه نییه. جا ههر چه نده، نهو زمانه ی که «ثاقیستا» ی پهن
 نوو سراوه ته وه، فارسیی نییه و زمانیکی تاییه تییه و به زمانی ثاقیستا
 نئوی رۆیشتوه، نه مجا له گه ل نه وه شدا، که به شتیک له زمانی ثاقیستا له
 هیندی روه وه، به تاییه تی له باری لیکسیکۆلۆژییه وه، له کوردیی نه مپۆ
 ده چی، به لام دیسانه وه نه مه به لگه نییه، بۆ نه وه ی که ثاقیستا، هه مووی
 کوردیی کۆنه. به بیرو پای من، زه رده شت جو تکاریکی خه لکی ناوچه ی ماد
 بووه و ههر له نئو خه لکی وولاته که ی خویدا، بیروبا وه ره که ی خو ی
 بلا وکردۆته وه. به لام پاش نه وه ی، له لایهن ماده کۆچه ره کانه وه «به شتیکی
 زۆری کوردی نهو ده مه» به ره ره کانی کراوه و له وولات ده ره ره یئراوه،
 چوه بۆ ناوچه کانی دی ئیران و نایینه که ی له ویدا بلا وکردۆته وه و پاشه جار
 نه شکانییه کان «150-224» قسه کانیان کۆکردۆته وه. دوای نه وانیش
 ساسانییه کان «224-652» جاریکی دی کۆیان کردۆته وه.
 دیاره نه شکانییه کانیش و ساسانییه کانیش، ههر یه که یان تا راده یه کی زۆر
 شتیه ی زمانی نهو کاته ی خو یان، به سه ر زمانی بنه رته یی ثاقیستادا به یوه
 و تیکه لیان کردوه، به لام وا دیاره له به ره وه ی که نایینی زه رده شت به
 زمانی ماده کان بووه، نه یان توائیه، زمانی ماده کان به جاری له ثاقیستا
 لا بهرن و زمانه کانی خو یان له جیی نهو دابنن. بۆیه ناچار بوون، هیندی
 لهو زمانه ی که زه رده شت نایینه که ی پهن بلا وکردوه ته وه، تیکه ل به
 زمانه کانی خو یان بکه ن. به کورتیی له وه زمانیکی مادیی - نه شکانیی -
 ساسانیی تیکه ل پهیدا بووه و ورده ورده زمانه کانی دی ئیرانیی تیکه ل بووه و
 بووه ته نهو زمانه ی که پتی ده لئین «ثاقیستا». «23، 93-94»

جگه له‌وهی، کۆمه‌لتی له زانا و پۆژمه‌لاتناسه‌کانی دیکه‌ش، ئهم دید و بۆچوونانه په‌سه‌ندده‌که‌ن. بۆ نمونه: « دارمیستیتیر »، ده‌لتی: (په‌رتووکی ئافیتسای زه‌رده‌شت، به زمانی میدیه‌کان نووسراوه). «298,97»
 « مینۆرسکی » ده‌لتی: (هه‌ر لیکۆلینه‌وه‌یه‌ک له‌مه‌ر کورد و زمانی کوردیدا، ده‌بی له سه‌ر به‌ره‌تی ماد و زمانی مادی پیکبێ). «7-16»
 هه‌روه‌ها، « توفیق وه‌هبی » ش ده‌لتی: (ئه‌گه‌ر چی له‌مه‌ر زمانی ماده‌که‌نه‌وه، شتیکی زۆرمان به‌ده‌سته‌وه‌ نییه، به‌لام ما‌که‌که‌ی له‌ ئافیتسادا، به‌رچاو ده‌که‌وێ. جا، به‌ دلنهایی یه‌وه ده‌لتین: زمانی مادبی بناغه و هه‌وتنی گشت نه‌و زمانانه‌یه، که ئیمه‌ ئه‌ورۆ پتیا‌ن ده‌لتین: زمانه ئێرانییه‌کانی سه‌ر به‌ پۆلی باکووری - باشووری.

له‌ لایه‌کی تریشه‌وه، زماناسه‌کان به‌ تیکراییی، له‌ سه‌ر ئه‌وه سوورن، که زمانی کوردیی سه‌ر به‌ کۆمه‌له‌ زمانه‌کانی باکووری - باشوورییه. زمانی ئاریایی کۆن و ئافیتسای و کوردیی کۆن و مادبی، پتیا‌ن بۆ زمانی کوردیی نوێ، ته‌خت و خۆش‌کردوه و پێشه‌رو و پێشه‌نگی وین. «24,16»
 به‌لام، له‌ راستیدا، تا ئیسته، به‌ ته‌واویی زمانی میدیه‌کان، بۆ که‌س ساغ نه‌بۆته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی، به‌راوردی له‌ نیوان هه‌ر دوو زمانی ئافیتستا و میدیه‌کاندا بکه‌ین، تا بزانی، له‌ پووی گرامه‌ر و ووشه‌ له‌یه‌که‌چوه‌که‌نه‌وه، تا چهن له‌یه‌که‌دییه‌وه‌ نزیک‌ن! هه‌ر چه‌نده، هێندێ زانا، می‌ژوونووس، شاره‌زایانی زمانی کوردیی و زمانه ئێرانییه‌ کۆنه‌کانی دیکه، وه‌ک « ئهمین زه‌کی، توفیق وه‌هبی و محمه‌د ئهمین هه‌ورامانی ... تاد » هێندێ به‌راوردیا‌ن له‌ نیوان زمانی کوردیی ئه‌ورۆ و زمانی ئافیتسادا کردوه، چهن نمونه‌یه‌کی‌شیا‌ن هێناوه‌ته‌وه و ده‌لتین: زمانی کوردیی ئیسته، به‌ به‌راوردکردن له‌گه‌ل زمانی فارسیدا، له‌ ئافیتستاوه‌ نزیک‌تره. به‌لام هێشتا ئه‌و کاره، به‌ کاریکی زانسته‌نه‌ی ته‌واو دانانێ. جگه له‌وه‌ی کاتێ (له‌ سالی 331 پ.ز.دا، ئه‌سکه‌نده‌ری مه‌که‌دۆنی له‌ شه‌ری ئه‌ری‌تلا‌ی به‌ ناویانگدا، به‌ سه‌ر دارای سییه‌مدا زالبوو، کۆتایی به‌ ده‌وله‌تی هه‌خامه‌نشیی هێنا). «23,58» په‌لاماری میدیای دا، ده‌سی به‌ سه‌ر هه‌موو په‌رتوو‌خانه‌ گه‌وره‌کانی شای ئه‌خمینییه‌کاندا گرت و هه‌موو په‌رتوو‌که‌کانی

سوتان. له نه نجامی نهو کاره شدا، گه وره ترين زبان له ئاڅيستنا و به شه جيا وازه گاني كهوت. لهو باره يه وه « مه سهوود محمدهد »، ده لتي: (جگه له چهند به شتيكي كه مي نه بتي، كه هه مووی 83 000 ووشه بوون، نهواني ديكه ي له دهس سوتاندن قوتار نه بوون، نهو به شانهي سووتابووشن، له نيتو سنگي نه وه له دواي نه وه ي ده سپي ته وند و پياوه ئايينييه كاندا مابوونه وه، تا له كو تايي فه رمانه وايي سلوكييه كاندا... له ده ورو به ري سالي 147 پ. ز. دا، جاريكي ديكه نهو به شانهي نووسرا نه وه.) «15,108»

« زوبير ئيسماعيل » يش ده لتي: (له سه رده مي پارت ه كاندا، « نه سه كنده ري مه كه ده وني » له 331 - 323 پ. ز. دا، هينديكي وه رگي سرايه سه ر زماني يوناني و پاشان هه مووی سووتاندن. پاشان له سه رده مي ساسانييه كاندا كو كرايه وه و نووسرايه وه. « نه رده شيري پاپاكان » هات و ئاييني زه رده شتي كرد به ئاييني وولات و ده وله تي ساساني.) «53,58» له سه رده مي ساسانييه كاندا، نه رده شيري پاپه كان « 241 - 225 » پ. ز. (ناوچه ي پارت ه گاني وه ده ست ده خست، كارنامه يه كي هه رته خشي ري پاپه كانيشي ري تك خست و بلا و يكر ده وه. هه ر لهو په رتو كه نيوه مي تر ووي و نيوه چير وكييه ي خويدا، به ئاشكرايي و تيراديويي، دوو نيوي ماد و كوردي به يه ك نه ته وه ديني ته به رچاو و را ده گه يه نتي. به لاني كه مه وه، تا چه رخي شه شه مي زاييني، كورد و ماد هه ر وه ك يه ك نه ته وه نيتو براون.

له جي ته ك، له كتيبي كارنامه كه دا كه به زماني په هله وي « فارسي ناو نجي » نووسراوه و له لايه ن نه رده شيره وه شيكراوه ته وه، هه له مت و هيرش بو سه ر ماده كان، به و چه شنهي را گه يه ندر اوه: " نه رده شيري پاپه كان، پاش كوشتني نه رده واني پي نجه م - پاشاي پارت ه كان - قوشه نيكي قورس و گه وري له زا بول وه پي تكه تي نا و رقي شت بو شه ر له گه ل كوردان Kurdan - پاشاي ماده كان - " كارنامه كه هه روه ها را ده گه يه نتي: " ماده كان پتيان و ابو، كه چونكه له به رام به ري قوشه ي نه رده شيردا تي تكشكاون و پاشه كشه يان كر دووه، ئيدي له مه ترسي ناكه ون. به لام نه رده شير چوار هه زار شه ر كه ري پي تكه وه نا و خوتوغا قل، به سه ر كورداني دا و هه زار كه سي لي كووشتن و نه وه ي مابووشنه وه، يان به دي لي گرتن، يان برينداري كردن و تفاق

و دانه و ئله یه کی زۆری له کوردان - پاشای ماده کان - و کوره کانی زه و تکرد " لیره شدا، ههروا ده رده کهوئ، که نه رده شیر، کورد و مادی هه ر به یه ک نه ته وه ده زانی و نیتوان ده با. » (15، 16 - 16)

هه ر چه نده، نه مانه هه مسوو وه ک ده کۆمیتنتیکی میژوویی، نه وه مان بۆ ده رده خه ن: کورد و ماد هه یچ جیا وازییه کیان نه بووه، کورد له نه وه ی ماده و ماده کانیش، به با پیره که وه ی کورده کان داده نرێن. به لام، له گه ل نه وه شدا، فه رمانه وایانی میدیا، دوا ی نه وه ی مردوون، هه یچ جۆره نووسینتکیان، به زمانی نه ته وویی خۆیان بۆ به جێ نه هیشتوین، تا بزانی، خۆیان ده لێن چی؟ میژووی خۆیان و ماد چۆن باس ده که ن؟ به چ زمانی په یقیوون؟ بۆ نه وه ی، وه ک ده کۆمیتنتیکی میژوویی، به ده سمانه وه بی، دید و بۆچوونه کانی خۆمانی پێ بسه لمیتن. نه وه ی پێمانگه یشتوو، ته نیا هیندی ناوی پاشا کانیانه. نه ویش، له پتی هیندی له نووسینه کانی که لانی دیکه وه وه رگیراوه. لیره دا، گرفتی سه ره کیی سه ره له ده دا، چونکه ناتوانین، به ته وایی به ریا رده یین، تا چهن پێهه ندی یا له یه که چوون، له نیتوان زمانی کوردیی کۆن و نا قیستادا هه یه.

له وانه یه، ته نیا د. « مه که نزی » و « فیلیچیتسکی » پێیان وابێ، کورد له نه وه ی ماده کان نین. چونکه، یه که میان - ده لێ: (کورده کانی نه ورۆ، له به ره بابی ماده کانه وه نه هاتوونه ته خوار) « 10، 16 » دووه میشیان - ده لێ: (نه به چۆنیتی دروسبوونی کۆمه ل، نه به زمان، کورد له نه وه ی ماده کان نین. » (134، 78)

به لام، زۆری زۆری رۆژه لاتناس و زاناکانی زمانه وانی، چ کورد و چ بیانی، پێیان وایه، کورد له نه وه ی ماده کانن و زمانی کوردیی، له بنه رته دا بۆ سه ر زمانی ماده کان ده گه ریته وه. له و باره یه وه « توفیق وه هبی » ده لێ: (منیش له سه ر نه و با وه رهم، که کورد و ماد، پته وندییه کی له پسان نه هاتوویان پێکه وه هه یه و کورد و زمانی کوردیی له سه ر بنجی ماد و زمانی مادی روا وه و گۆرا وه. » (9، 16)

« سوجادی » ده لێ: (زمانی کوردیی له سه ده ی شه شه می پێش میلاددا هه بووه، نه وه ک هه ر هه بووه، به لکوو زمانیکی سه ره خۆ بووه) « 15، 67 »

« خال » یش لهو باره یهوه ده فەرموئ: (سەرچاوه‌ی کوردیی زمانی « ماد » ی کۆنه، که « زه‌ده‌شت » پێغه‌مبەر به‌و زمانه‌ هاتۆته‌ خوا‌ه‌وه. زمانی کوردیی - وه‌ک هه‌موو شتیکی زیندوو - له‌دایک‌بووه، وه‌ به‌ره‌به‌ره پێگه‌یشتوو و خۆی داپ‌شتوو، ئینجا به‌ هه‌زاران تاشیین و پێک‌خستن و بیس‌راز و چه‌ک‌وشکاری به‌سه‌راها‌توو، و له‌ به‌په‌ند و هه‌سان‌دراوه، وه‌ به‌ره‌به‌ره به‌ پله‌ی ئاو‌ه‌دانیی و شارستانییدا سه‌رکه‌وتوو، تا له‌ دوا‌ده‌می ده‌وله‌تی مادا‌گه‌یشتوو به‌ پله‌ی هه‌ره‌ به‌رزى شارستانییتی، یه‌کیک‌گه‌ر به‌ چاو‌تیکی وورد‌بو‌ونه‌وه‌ ته‌ماشای ئه‌و ووته‌ کوردیی یه‌ کۆنانه‌ بکا، که‌ ماد بۆیان به‌جیه‌یشتووین تێته‌گا که‌ زمانی کوردیی، دوو سێ هه‌زار سال له‌مه‌وپێش به‌رزترین و ده‌وله‌مه‌ندترین زمان بو‌وه.) « 22، 102 - 23 »

« مینۆر‌سکی » ده‌لتی: (زۆریه‌ی می‌ژووزانانی به‌ ناوبانگ له‌و با‌وه‌ره‌دان، که‌ « کورد » ی ئیسه‌رۆ نه‌وه‌ی « ماد » « ه‌کانی دو‌تینن.) « 563، 112 » هه‌روه‌ها، « زوبی‌حی » کۆتایی به‌م با‌سه‌ دو‌رودریژ و پر له‌ گرت‌و‌گۆله‌ ده‌هینن و ده‌لتی: (ئه‌گه‌ر کورد نه‌وه‌ی ماده‌کان نه‌بن، ئه‌دی نه‌ته‌وه‌یه‌کی وا کۆن و به‌ ده‌سه‌لات چی به‌سه‌ره‌ات و ئه‌و هه‌موو هۆز و تیره‌ی کورد، که‌ به‌ یه‌ک زمانی ئێرانیی و جیا‌واز له‌ زمانه‌ ئێرانییه‌کانی دیکه‌ قسه‌ده‌که‌ن، له‌ کۆتیه‌ هاتوون؟) « 33، 70 »

له‌ ئه‌نجامی ئه‌م لی‌کۆلینه‌وه‌یه‌دا، بۆمان ده‌رده‌که‌وئ، زمانی کوردیی ره‌گه‌ریشه‌یه‌کی قوولی می‌ژوویی هه‌یه. به‌پیتی دید و بۆچوونی، زۆریه‌ی شاره‌زایانی زمان، ره‌گه‌که‌ی بۆ سه‌ر زمانی « ماد » « ه‌کان ده‌گه‌رێته‌وه. وه‌ک هه‌موو زمانه‌کانی دیکه‌ی گه‌لانی جیهان، به‌ چه‌ندین زنجیره‌ گۆرانی زمانه‌وانیدا تێپه‌ر‌بو‌وه. ورده‌ورده‌، پێشکه‌وتوو، تا به‌م شێوه‌ و قوناغه‌ی نه‌ورۆی گه‌یشتوو. (زمانی کوردیی له‌ زمانه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌ زیندوو‌ه‌کانه، وه‌ له‌ ئاهه‌نگ و شێوه‌ و ده‌نگا، له‌ گه‌ل ناسکترین زمان که‌ « فره‌نسزیه » جیا‌وازیه‌کی نییه‌.) « 15، 102 »

9. زمانی کوردیی و فارسیی :

زۆر له میتره، له نیتوان شارهزا و پسپۆرهکانی کورد، فارس و بیانییهکاندا، له سهر پتوهندیی زمانی کوردیی و فارسیی، دهستهتهقییهکی گهرم هیه. ئهم شارهزایانه، به سهر دوو دهستهی جیاوازا دابهشبوون.

دهستهیهکیان دهلێن: زمانی کوردیی، وهک ههموو زمانهکانی دیکهی جیهان، زمانێکی سهریهخۆیه. دهستهکهی دیکهشیان دهلێن: زمانی کوردیی، زمانێکی سهریهخۆ نییه، بهلکوو، بهیهکی له دیالیکتهکانی زمانی فارسیی دادهنری.

ئهوانهی له نیتو چوارچێوهی، سنووری بازنهی دهستهی یهکهمدا دهخولێنهوه، زۆریهیان له زانا کورد و بیانییهکان پتیکهاتوون. بهلام ئهوانهی، له دهستهی دووهمدا خۆیان دهبیننهوه، کۆمهلیکی کهمن، زیاتر له شارهزایانی فارس، هیندی میژوونووسی خۆفروشی کورد و رۆژههلاتناسانی بیانیی پتیکهاتوون. بۆ ئهوهی، ئهم چهلهمه گهورهیه روونکهینهوه، پێش ههمو شتی پتویسته، پهنا بۆ بهر دادگهی میژوو بهرین، تا بزانی، کۆچۆرهوی گهلانی ئاریی، کهی دهسپێتکردوه؟ مادهکان، له ناوچهکهدا کهی پهیدا بوون؟ پتوهندی نیتوان کورد و فارس، به مادهکانهوه چیه؟ کامیان له ناوچهکهدا کۆنترن؟ چ جۆره پتوهندییهکی میژوویی، له رووی رهگهز و زمانهوه، پتیکانهوه دهبهستی؟ تا چهن، ههر دوو زمانهکه له یهکدی دهچن؟ پاشماوهی نووسینه کۆنهکانی، ئهو سهردهمانه چیمان پیشاندهن؟ ئایینه کۆنهکانی کورد و فارس، به چ زمانی نووسراونهتهوه؟ کام زمان پتر، له زمانی ئهو ئایینهوه نزیکترن؟ بۆچی فارسهکان، پێ له سهر ئهوه دادهگرن، که زمانی کوردیی، دیالیکتیکی ناوچهی زمانی فارسییه؟ مهبهسیان لهوه چیه؟ ئهمانه و گهلێ پرسپاری دیکه ههن، گهر توانیمان، له پتی دهستهتهقییهکی زانستانهوه، رهلامیاندهینهوه، ئهوا دهتوانین، هیندی لهو گرفته گرنگه چارهسهرکهین.

سهرهتا پتویسته، بزانی، ناوی هیندۆ - ئهوروپایی یا « ئاریی »، له چیهوه هاتوه؟ له کۆندا، ئهو گهلانه تهنیا، به ناوی ئارییهوه ناسرابوون. ئاری، له رووی زمانهوه، (به واتای ئاگری یا ئاگریه رست دیت، که کۆی

نەبیتە « ئاریانی » یا « ئاگریه‌رستان ». چونکه ئەم کۆمەڵە ئاگریه‌رست بوون و پێوەندییەکی بەتینیان، لەگەڵ ئاگردا هەبوو. وەک چۆن « حامی » یەکان بپه‌رست و « سامی » یەکان خواپه‌رست بوون. (44, 106)

پاشان، ناوی ئاریی گۆزاو، هیندۆ ئورووپایی جیتی گرتۆتەو. (هیندۆ - ئورووپایی، ناوتیکە زمانەوانی فەرەنگی دایانناو، بۆ زمانیتکی گویا لە زەمانیتکی زۆر کۆندا، کۆمەڵتی ئادەمیزاد، کە لە مەلبەندیکی نەزانراو پتیکەو ژیاون، قسەیان پتیکردوو. (11, 70)

زۆری زۆری رۆژەلاتناس و میترووزانان، لە سەر ئەو پتیکەوتون، کە تا ئێستە، هیندۆ شت، بە تەواوی روون نییە. وەک ئەو، ئەم تیرە و هۆزە هیندۆ - ئورووپایی یانە، پتیش ئەو، لە شوێنی ژبانی یەکەمیان بچولتین و بەرەو ناوچەکانی ژبانی نوێیان بێن، هیندیتکیان لە ئێران و ئورو، هیندیتکی دیکەیان لە هیندستان و هیندیتکی دیکەشیان لە ئوروپا جیگیرین، کە لە ناوچانەدا پەیدا بوون؟ چۆن دروسیون؟ چۆن ژیاون؟ بە چ زمانی پەقیون؟ بۆ لە نیشتمانی خۆیان هەلکەنراون؟ کە سەرەتای یەکەمین شەپۆلی، کۆچۆرەو کەیان دەسپێتکردوو؟ چەن سالیان پتچوو، تا بە تەواوی گەشتون و نیشته‌جیبون؟ کە بە یەکجاری، کۆتایی بە کۆچۆرەو کەیان هاتوو؟ لە ماوەی گەشتەکاندا، چییان بەسەر هاتوو؟ چ جۆرە گۆرانکارییەکیان بەسەر هاتوو؟ لەوانە، ئەم پرسیارانە و گەلی پرسییاری دیکەش، تازە هەروا بێ وەلام بچینه‌و، یا لە ئایندەدا وەلامیتکیان هەبێ، بەلام، وەلامیتکی پتکویتیک و بنجەر نەبێ!

هیندۆ شارەزا و میتروونوسی، وەک د. « کۆنتناوی فەندیی »، دەلی: (لە دەورووبەری هەزارە می پتیش زاین، یەکەم لیتشای کۆچکردوان هاتۆتە چیاکانی زاگرو سەو و وەها دەرە کەوت، کە لە باشوری دەشتی « سبیریە و رووسیای » وە بووین و زاناکان ناوی ئەم بەشەیان ناو « نازیانیک - ناسایی » بۆ جیاکردنەویان لە کۆچکەرەکانی دی.)

پاشان، دەلی: (لە هەزارە سبیریە می پتیش زاین، دەستە یەکی دی، لە هەمان شوێنەو بەرەو زاگروس کۆچیانکردوو و بە « ئاری » یا « هیندۆ - ئوروپی » ناویانگیان دەرکردوو و پەلاماری دەستە یەکەمیان داو، ئەم

په لاماړه به لکه کانی « میسو پوتامیا - بین النهرین » به په لاماری کوتی و کاسی (ناویان دېا) هه روه ها دوکتور به رده و امد بهی و ده لتي: (پاشان له و چه قه وه دوو کتچکرا، په کم به ره وړژاوا و چوه نژوپا، نهوی دی ناوچه ی باشوری به لقانی گرتوه و چوه یونانه وه ... هتدا) «3,4»

هه لبه ته، نه و ناوچانه ی « سبیریا » به تایه تی و پروسیا به گشتی، سه رمایه کی زور ده یگرتوه، به تایه تی له و سه رده ماندا، هه ر زور ساردر تر بووه. چونکه، هوی گه رمی له چا و نه وړژدا، زور که مېووه. له به رنه وه، نه و کومه له ئیتنیان، له به ر گه لتي هو، نیشتمانی په که می خو یان به جیهیشتوه. له و هویانه ش ده توانین، بلتین: له لایه که وه له به ر سه رما هه لاتون. له لایه کی دیکه شه وه، به دوا ی له و هر گای سه وز و ده و له مه ندا گه راون، تا خوراک بو ناژه له کانیان دابینکن و به باشی بیان له وه رتن. بویه، به هه ر جوړی بووی، ویستویانه، خو یان له و سه ه لبه ندانه ی نه و ناوچانه رزگارکن، به دوا ی « زهوی به پیت، ناوی سازگار، هه وای فینک، تیشکی وړژ و سه رچاوه کانی ژیان » دا و تلېوون و گه راون. بویه، به خو یان و مالاته کانیان مه کوچیان کردوه، پو لپو ل بلاوه یان لتي کردوه. دوریش نییه، هیندی له و کومه لانه، له رتکه له یه کدی پچرا بن. له به رنه وه، له وانه یه هه ر پو لتي، رووی له ناوچه یه کی جیساوا ز و دیاریکراو کسردی! تا دوا ی ماوه یه کی دیکه و جارتکی دیکه، دهسته دهسته، په کیان گرتوته وه. له کوتاییشدا، به یه کجاری له و ناوچانه ی نه وړژدا، گیرساونه ته وه و به ته وایی نیشته جیوون.

نه وه ی ده ریاړه ی نه و کوچه رانه زانراوه، نه وه یه، په کم دهسته ی کوچه ران، (کاتی که و تونه ری، شو تینکیان بو خو یان په چا و نه کردوه، که لتي نیشته جی بن. چا تر بلتین: په نگه هه ر نه یان زانی بن، هیچ جیه یه کی تر، جگه له مه لبه ندی نه سلی خو یان له دنیا دا هیه، تا جی یان پتي له قبوه و هه لقه ندر اوون. جا بویه له هه ر نه رزکی جیه ی خو یان و مالاتیان بوویته وه، بارگه و بنیان لتي خستوه و هه روا به له و هر هاتون و به به ره پامیر « بانی دنیا » و هیندستان و ئیران و کوردستانی نه وړژیان داگرتوه، نه مانه له میژو ودا به خیتا لتي « ناریای » ناوبانگیان ده ر کرده. «12.11.70»

به لام، گرنگ نه ویه، به پیتی نهو سه رچاوانهی له بهرده سدان، (بۆیه کم جار، له سه دهی بیستویه کی پ.ز. ناوی « ماد » پهیدا بوو. له سه دهی سیازدهی پ.ز.، له ژیر فرمانه وایی « توسه » له شاری « بهلخ » دهوله تیکی پچووکي مادی هه بوو، که باجی به ناشورییه کان نه داوه. له سه دهی نۆیه می پیش زاینندا، بهر بهر نه ناوی ماد که وتوته ناو نووسینه کانی ناشوره وه. ووشه ی ماد دوو دلییی و ترسی خسته دلیانه وه. پاش له دنیا ده رچوونی « گشتاسب » ی فرمانه وای پیشدادیه کان سالی « 902 » پ.ز.، ورده ورده، ناشورییه کان ده ستیان کرد به په لامار و هیرشبرده سه وولاتی « ماد و پارس ». نه مانیش ناچار بوون، که دهوله تیکی یه کگرتوی به ده سه لات دژی ناشورییه کان پیکیتن. (106، 239 - 240.

هه ر چۆنی بووبی، ماده کان و ناشورییه کان، ماوه یه کی زۆر، له جهنگ و پیکداداندا بوون. ناوچه که له ئاژاوه و پشتویه کی بهرده وامدا بووه. تاوی ماده کان، ناشورییه کانیاں راوناوه، تاو تکی دیکه ش، ناشورییه کان وولاتی ماده کانیاں داگیر و کاول کردوه. به پیتی باوه ری هیرۆدت، (وولاتی ماد، له سه ره تاوه له ژیر ده سه لاتی ناشورییه کانا بووه و دوا یی ئازاد بووه. خه لکی ماد، ماوه یه که ده ولته و فرمانه واییاں نه بووه، یه که مین پاشای ماد که شاری نه کباتانی دروسکرد و سه لته نه تی مادی دامه زران دیوک « Deiokes » بووه، که په نجاو سی سال حوکی کردوه و فراتوورت « Phraortes » ی کوریشی، که پارسه کان و هۆزه کانی تری ناسیای خسته ژیر فرمانه وایی خۆیه وه، بیستودوو سال سه لته نه تی کردوه. نهو له دژی ناشورییه کان زۆر تیکۆشاوه، وه زۆر هه ولیداوه، شهریان له که لدا بکا و له ناویان به ری و په لاماری نه وانه ی نه دان که له ده سیان ده ریا زبوو بوون، نه گه ر چی هیشتا، ناشورییه کان لهو کاته دا « شیرازه یان به خۆه ما بوو » « فراتوورت » له شه ری ناشورییه کاند له ناوچوو، « کیاکساری « Kueksares » کوری له شکری ماده کانی کۆکرده وه و ریکه خستن. نهویش چل سال پادشایی کرد. وه زۆر هه ولیدا نهینه وای پایته ختی ناشورییه کان داگیرکات، به لام سه ر نه که وت. چونکه، له شکرییه کانی « نه سکیت » - سکاییه کان - به سه ر کردایه تی مادیا کوری پروتووتی چون به هاواری

ناشورییه کانهوه و پرزگاریانکرد. « نهسکیتهکان » ماوهی بیستوههشت سال، دهسهلاتی خویان له ناسیادا هیشتیهوه و خویان پاراست، بهلام له دواییدا کیاکسار هینانیه ژتیر رکیفی خویهوه و دواپی به هاوکاری بابلییهکان وولاتی ناشورییهکانی داگیرکرد. نهو جار « کیاکسار » ههولیدا و ویستی، نهسکیتهکان به تهواوی لهناوهری .. پاشماوهی نهسکیتهکان رایانکرد بۆ ناسیای پچووک « لیدی ». وه نهمه بوو به هوی نهوه که ماوهی شهش سال شهر و لیدان له نیتوان « کیاکسار » و « نالیات » ی پادشای « لیدی » دا رویدا. له کاتی دوا شهروشوردا، پرژگیرا و هر دوو لا نهه پرژگیرانهیان به نیشانهیهک زانی و به هوی ناویژیکردنی « سیدنسی » پادشای کیلیکیه و « لابنیت » پادشای بابهوه، پهیمانی ناشیونهوهیان بهست. سنووری هر دوو کیشوههکان به درژیایی پروباری « گالیس » که نیستا پتی نهلتین « قزل ئیرماک » دانرا، وه « ناستیاگ کوری کیاکسار » کچی « نالیات » ی خواست. له دوا ی مردنی « کیاکسار » ناستیاگی کوری چوهه سهر تهخت و سیوپینج سال حوکمی وولاتی کرد، به هوی جموجولی هاریاک « که یهکتی له گهوره پیوانی ماد بوو، وه له کیاکسار زویر بووبوو » وه به هوی کوزش کوری ماندانا کچی ناستیاک و کامبیس « کمبوجیه » ی پارس سهلتهنهتهکهی دۆراند. (40، 42)

نهه ههرا و ناژاوهیهی، نیتوان مادهکان و ناشورییهکان، هر بهرهوامبوو، تا مادهکان و بابلییهکان، لهشکرکی گهورهیان پتکهوهنا، له سالی « 612 » پ.ز.دا، بهرهو « نهینهوا » ی پایتهختیان کشان، دوا جهنگیتی خوتناوی، ئیمپراتوریای ناشوریان روخاند. ئیدی، لهو پرژهوه، دهسهلاتی مادهکان، به سهر ههموو ناوچهکانی نیران و نهینهوادا چهسپا و بههتیزوو. به باوهری من، پتشی نهوهی شتی ههبت، ناوی ئیمپراتوریای ماد بیت، سهههتا، مادهکان له کۆمهلتی تیره و هۆزی گهوره و گچکهی جیاواز پتکههاتبوون. هر یهکتی لهو تیره و هۆزانهش، له ناوچهیهکی دیاریکراوی سههههخودا، به نازادی ژیاون. سهههکردهیهکی تاییهتی، دیاریکراوی خویان ههههوه. هیندیکیان کۆچهیری بوون، هیندیکی دیکهشیان، له گوند و شاری پچووکپچووکدا نیستهجیبووون. زیاتر به بهختیکردنی مهرومالاتهوه

خەریکبۆون. لەوانەشە، ھەموویان یا زۆریەیان، لە ناوچەیەکی دیاریکراودا پێکەوه ژیا بن. بەلام، ھیچیان سەریان بۆیە کدی دانەنەواندوو. واتە: لە نێو یە کدید، پچرپچر و پەرشوبلاوبوون، نەتەو یەکی یە کگرتوویان پێک نەھێناو. پاشان، وردەوردە، ھەموو یەکیان گرتوو. یەکی لە ھەرە پاشا بەھێزەکانی ھۆزەکانی ماد، ھەموو تیرە و ھۆزەکانی، لە دەوری خۆی کۆکردۆتەو، بە ھەموویان پێککەوتوون و ئیمپراتۆریای مادیان دامەزراندوو. ئەو پاشایەش، دەسی بە سەر دەسەلاتدا گرتوو و لە سەر تەختی ئیمپراتۆریاکە دانیشتوو. ئیدی بەرەبەرە، زۆری تیرە و ھۆزەکان نیشتەجێبوون و لە دەوری ئەو دەولەتە گزبۆنەتەو.

« ھێرۆدۆت » دەربارەی مادەکان دەلێ: (ماد لە شەش ھۆز پێکھاتبوون، بووسەکان، پارتاکنەکان، ستروخاتەکتەکان، ئاری سانتەکان، بودییەکان، موغەکان.) لە بارەی شاکیانی مادەو ھێرۆدۆت بەم شتوێیە ناویان دەبا :

1. دیۆکۆس « 655 - 708 » پ.ز.

2. فراثوتیس « 633 - 655 » پ.ز.

3. کوناکسار « 585 - 633 » پ.ز.

4. ئاستیاگس « 550 - 584 » پ.ز. = ئەژدەھا. « 8,4 - 9 »

مێژوونووسەکان، لە سەر ژمارەی پاشاکیانی ماد و ماوێ فەرمانرەواییان، لە نێو خۆیاندا ناکۆکن. (لە داستانی کتیی ئەرمنییەکانا، « یوسوی » بەم جۆرە نووسیو: « دواي ئەو پولى هیستور ناوی سولتانهکانی ماد که هشت کەس بوون و « 224 » سال سەلتەنەتیان کردوو « ... ھتد) « 66,42 » لە مێژووی « مار میخایل » دا بەم جۆرە یە: (لە دواي ئەو که فەرمانرەوایی کلدانییەکان کۆتاییهات، مادەکان دەسیان کرد بە حوکمرانیکردن و بیستوێک پاشایان ھەبوو.) « 66,42 - 67 »

بەلام، ئەم سەرچاوە یە، باسی سالتەکانی فەرمانرەواییان ناکا. ھەرۆھا، « گێۆرگی سینکل » یش بە (ھشتاوچار پاشای مادی داناو) « 67,42 ». بەلام، « موسی خورنی » مێژوونووسی ئەرمنیی، (ناوی « ئاستیاک » ی بە « ئادەھاک » بردوو.) « 75,42 » دەربارەی ئەژدەھا نووسیو یەتی: (ئەژدەھا « azis » DAHAKA - « ماردھاک » ی ئافیتستا، زۆردارێکی

ئەفسانەیی و مارتیکی شتوۋە ئادەمیزاد لە خەلکی باوری Bawri « بابل »
 کە بە دەسی « تراپیلون » TraiTeuna « فەرەیدوون » کوژراوە. (75,42)

لەو بارەپەوه « مەردۆخی » دەفەرموئ: (تا سەرەتای سەدهی « 21 پ. ز. »،
 هیچ دیاردەیهکی رāmیاریی و یەکبوون لەمانەوه دیار نییه. چ لە پێش
 سەردهمی « پێشدادییەکانەوه » یانی « 3 341 پ. ز. » و چ لە دوا
 ئەمانیشەوه، تا وەکوو سەردهمی « نینە » ی فەرمانەرەوای کلد و
 ئاشوور، یانی سەدهی « 21 پ. ز. » بەلام کوژدەکانی بەشی ئارارات، « 27 »
 سەده پێش زاین، یانی « 3 700 » سال پ. ز.، دەستیانکردووه بە
 جولاندنەوهی سیاسیی لەگەڵ « شۆمێر و ئەکەد » و « عیلام » بەگژیه کدا
 چوون. لێره دا بۆمان دەردەکهوئ، کە تا وەکوو ئەم کاتە، « مادە » هەکان
 بەرهو پۆژەهلات نەهاتوون. ئەگەر هاتبیتیش، خواوەنی فەرمانەرەوایی
 نەبوون. لەوانەیه لە ژێر چاودێری پێشدادییەکاندا بووبن. یاخود بە شتوۋە
 خێڵەکیی ژیاون و جیا جیا سەرۆکی تایبەتی خۆیان هەبووه. (239, 106)
 ئەز پتر، لە سەر ئەو باوەڕەم: مادەکان، لە چەن تیرە و هۆزێکی جیاواز
 پێکھاتبوون. هەر تیرە و هۆزێکیش، لە ناوچەیهکی دیاریکراودا ژیاون و
 زمانیکی تایبەتی جیاواز یا شتوۋە زمانیکی تایبەتی خۆیان هەبووه. بەلام
 ئەو زمانانە، لە یەکدییەوه نزیکبوون. چونکە، سەرچاوەکانیان هەر یەک
 سەرچاوەبووه. دوا ئەوهی یەکیستی لە نێوان تیرە و هۆزەکانی ماددا
 دروسبوو، ئیدی، زمان و شتوۋە زمانەکان، زیاتر لە یەکدی نزیکهوتوونەوه.
 تا لە ئەنجامدا، هێندیکیان بە تەواویی توانەتەوه و بوونی خۆیان
 لە دەسداوه. هێندیکی دیکەشیان بە تەواویی زالبوون و لە پێگەی
 دەسلاتی مادەوه، خۆیان بە سەر دانیشتوانی سەر زەوی ماددا
 سەپاندووه. (لە قۆناغەکانی مێژوودا، پۆزگاریک هاتبووه کایەوه، کە بەبێ
 ساوه لە دوا پۆزگاری یەکیستی هۆزەکانی ماد - تەنیا لە دوا ماوهیهکی
 پەنجتا حەفتا سالی دەولەتی ماد دروسبوو - ئەم دەولەتە بریتیبوو لە
 کۆمەڵێک دەزگە سەریازی و دارایی، کە پێوەندیی بەشە ئابورییهکانی
 دەولەت زۆر لاوازوو، وە رشتە پێوەندیی لە نێوان هۆز و ناوچەکانی ناو

دهوله تدا زۆر سستبوو، وه نهو هۆزانهی شتیهی زمانه کۆنهکانی خۆیان نهپاراست، له بهر نهوه پتکههاتنی قهواره ی زمانیکهی یه کگرتوی ماد کاریکی گرانبوو، وه چهن جۆری شتیهی زمان و قسه کردن له ناوا ههبووه. بهلام له سهدهی سێیهمی پێش زاییندا، که خاکی ماد کرا به دوو بهشهوه، مادی خواروو، مادی نهترۆپاتین دروسبوو .. مادی نهترۆپاتین سهربهخۆیی وهگرته، چهن پتیوستیهکه بۆ سهرهتای پهیدا بوونی نهتهوهی مادی - نهترۆپاتین - هاته پێشهوه و درسوبوو.

نهگهر نهو نووسینهانی ئافیتستا له بارهی مادهوه راستیی، نهبنی زمانی ئافیتستا به زمانی ماد دانین، زمانی ئافیتستا زۆر به باشی لیکدراوهتهوه، که سهیهکی زمانی زۆری تیا به، ههروهکوو زانراوه، زمانیکهی هیندی و نهوروپایی و ئیرانییه، بهلام چهن بهلگهیهک به دهستهوهیه، که ئافیتستا نهگهرچی له گهل زمانی ئیرانیی که نهو سهرحاوانه هیهتی، به مادی ناو نهبرین، نزیکن و له گهل نهوهشدا بهرامبهرن. (104, 42 - 105)

دهربارهی پتیوهندی کورد و پارس، ماموستا «مهردۆخی» دهفهرموی: (ههر له سهرهتای میژووهوه، کورد و پارس ههمیشه هاو دهرد و هاو پهیمان بوون. هاو بیروپا و هاو مهزههیی بوون، له شادیی و خوشیدا، له چهوسانهوه و کوشتن و بهریندا، وهک یهک بوون و ههرگیز له یهک جیا نهبوونهتهوه. له کاتی دهسهلات و فهرمانهوایی کوردا، پارسهکان بهشدار بوون و هاوکارییان کردوون، وهک دهولهتی کوردیی «گۆتی، کاسیی، کیانیی و ماد». کاتی دهسهلاتداریتی پارس، کوردیش بێبشهش نهبوون و هاوکار بوون، وهک دهولهتی «پێشدادیی، ههخامه نشینی و ساسانی». ههر کات به هۆی داگیرکردنی بێگانهوه، له یهک جیا بوونایهتهوه، یهکیکیان بکهوتایه ژێر دهسهلاتی دهولهتیکهی ترهوه، ههر دوولا نهکهوتنه بیری یهکگرتن و سهربهستییهوه. وهک سهردهمی فهرمانهوایی «کلده، ناشوور و عهمالقه». ههر دوو لا پتیهوی تایینی زهردهشت بوون و «ناهۆرامزدايان» پهستووه و بهروایان به خوای خێر و خوشی و ناشتی بووه. نهفرهتیا له خوای شهر و نازاوه و گرانی «نههرمه» کردووه. کورد

بۆ شەری ئىسلام دەسپیتشخەریکردووه، قوریانییهکی زۆری دا دژی سوپای
 عەرەب. لە ئەنجامدا کورد و پارس پێکەوه موسسولمان بوون. ئەم
 هاوپەیمانییه هەروا مایهوه و کاتی پەیدا بوونی مەزەهەبی شیعه برێک لە
 ھۆزە کوردەکان لە گەڵ پارسەکاندا مەزەهەبی شیعه گەریان پەسەندکرد، «لور،
 کەلھور، شادرلی، باودەلی، کەرەشەلی، بەختیارلی، کولیانی،
 سینامینلی، پێرماز، بلکیان، ئەشمیشارت، لەک ... ھتد.» کە زیاتر لە
 سەد ھۆز، کە عەلی «خ» بە خەلیفە ی راستەقینە ی پتەغەمبەر ئەزان.
 بەلکوو ھەندێ لەم ھۆزانە، عەلی بە خۆداوھەند ئەزان و ئەپەرسەن، وەک
 ھۆزی «نەکەلی، دێرسیملی، لە ناوچە ی دەرسیم نیشتەجێن.» لە
 کتێب و میتروو کۆنەکاندا، ھەمیشە ناوی «ماد و پارس» لە یەک نەپراون
 و بەیەکەوه ناو براون، تا دەورووبەری سەدە ی پتەنجەمی پتیش زایین، ناوی
 ئێران پەیدا بوو، لە بریتی - ماد و پارس - ھەروەھا شەری کوردەکان لە گەڵ -
 والدین - سالی «244 ز.» پتەکدادانەکی قەیسەری رۆم «ھەرقل» سالی
 «624 ز.» وەک باسمانکرد، ھەر بە لایەنگیری لە دەولەتی ئێران بوو.

برێک لە زاناکانی میتروو ئەلێن: پاش روخانی دەولەتی ماد، کە بە ھۆی
 کارتیکردنی مادی و مەعنەوی لە لایەن پارسەکانەوه، بەشتیک لە مادەکان
 چوونە پال پارسەکان تیکەل بوون و ھەندێ لە سەرکردەکانیان لە پایتەختی
 پارس مانەوه و جێگیربوون و پالپشتی دەولەتی پارس بوون. بۆ وێنە
 کوکساری دووم کوپی نازیدەپاک سەرکردەیک بوو، لە سوپای کۆرش لە
 کاتی پتیبوستدا، کوردەکانی کۆنەکردەوه و شەریاننەکرد. بەشتیکی تر لە
 مادەکان چوونە پال کوردەکانی زاگرووس) 77، 106، 79، ھەلبەتە، لێرەدا
 دوو خالی گرنگ، سەرنجمان رادەکێشێ:

یەکەم - گەر مادەکانی ئەو رۆژە، کوردەکانی ئەو رۆژین، گەر پارسەکانی ئەو
 رۆژە، فارسەکانی ئەو رۆژین، ئەمە ئەو دەگەینەتی، کورد لە پتیش
 پارسەکانەوه، لە ناوچە کەدا نیشتەجێبوون.

دووم - ئەم یەکییتی و دوستانەییە نێوان ماد و پارس، وەک ماموستا
 دەلتی، بەو شتوویە نەبوو. یەکیتییهکی پر لە خوشیی و برایانە نەبوو، لە
 تارەزووییەکی بێ مەبەسەوه نەھاتوو. بەلکوو، لە ناچاریدابوو، چونکە،

له لایه‌کوهه، ده‌سه‌لات به ده‌س ماده‌کانه‌وه بووه، پارسه‌کان له‌گه‌ل بوون، هه‌ر فه‌رمانی‌کیان پێ کرابێ، ناچاربوون، جێبه‌جێیکه‌ن. له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌ی، ئاشوورییه‌کانیان له سه‌ر بووه. گه‌ر یه‌کیان نه‌گرتایه، هه‌تێتکی گه‌وره‌یان پێکه‌وه نه‌نایه، هه‌لبه‌ته، له‌شکری ئاشوورییه‌کان نیشتمانه‌ هاوبه‌شه‌که‌یان داگیرده‌کردن و خوشیان قه‌ده‌کردن! له‌ شوێنتیکی دیکه‌ی به‌ره‌مه‌که‌یدا، مامۆستا «مه‌ردۆخی»، ده‌رباره‌ی ماده‌کان ده‌فرموێ: (ماد - سالی «2500» پ.ز. چهن هه‌وێتکی دراوسی و هاوڤه‌گه‌ز، که ئارییان پێ وتراوه، له نه‌ژادی «هه‌ندۆ نه‌وروپی» بوون، له‌ پۆژه‌لات و سه‌رووی پۆژه‌لاتی ده‌ریای خه‌زه‌ر نیشته‌جێبوون. هه‌ندیکیان به‌ کشتوکاله‌وه‌ خه‌ریکبوون، به‌لام هه‌شتا له‌ ده‌وره‌ی «به‌ردا» بوون و که‌مه‌تر گه‌شه‌یانکردبوو. به‌شێکی که‌میان ئاسنیان به‌کارهێناوه، بۆ هه‌ندێ کاروباری پۆژانه‌ی وه‌کوو راو و کشتوکال، به‌ ئاژمه‌ل به‌خه‌تکردنه‌وه‌ خه‌ریکبوون، وه‌کوو نه‌سپ و ماین و مه‌ر و بز. نووسین و خوێندنیان نه‌زانیه‌وه. هه‌ندیکیان ڤووه و هه‌ندستان کۆچیانکردووه، کتیبی وێراس یانی کتیبی پیرۆزی هه‌نده‌کان که به‌ زمانی - سانسکریت - نووسراوه، ده‌رباره‌ی ژبانی سه‌ره‌تایی ئهم گه‌له هه‌ندێ شتی ڤوونکردۆته‌وه.

به‌شێکی تر ڤووه و ڤاقیده‌ین کۆچیانکردووه. که له‌ نێوانیاندا دوو هه‌وێ خاوه‌ن ده‌سه‌لات و ئازاد به‌ ناوی «ماد» و «پارس» هه‌بوون. هاتنی ماده‌کان له‌ پۆژه‌لاتی زه‌ریای خه‌زه‌ره‌وه، سه‌ده‌ی «9-8» پ.ز. پێش ئاشوورییه‌کان باسکراوه، ئاشوورییه‌کان به‌ ماد و مادا ناویان بردوون. ئهم نه‌ته‌وه‌یه، له‌ ناوه‌راستی سه‌ده‌ی نوێمه‌ له‌ ژێر فه‌رمانه‌ڤاویی که‌ی‌قوبادی کورد، ده‌وله‌تێکی به‌ ده‌سه‌لاتیان پێکهێنا و «پارس» هه‌کان له‌ خوارووی خۆیانوه‌ ئه‌ژبان، ده‌ستیان به‌سه‌راگرتن و خه‌ستیان هه‌ ژێر ده‌سه‌لاتی خۆیانوه‌وه. ئه‌کباتان - هه‌مه‌دانی ئه‌ستایان کردۆته‌ پاته‌خت. (118, 106)

پروڤیسۆر «سایس» ده‌لی: (ماده‌کان هه‌وێتکی به‌ ده‌سه‌لاتی کورد بوون، له‌ وولاتی ئاشووردا جێگیربوون و تا خوارووی زه‌ریای خه‌زه‌ر فه‌رمانه‌ڤاویانکردووه، به‌شی زۆریان له‌ زمانی هه‌ندۆ نه‌وروپایی و له‌ نه‌وه‌ی ئاریی بوون.) (119, 106)

« مهردۆخی »، له وهلامی ئهم بېچوونهدا، دهلتی: (ئهو باسه له گهڵ میژووهکانی کورد و یۆنان جیاوازی نییه. تهنیا ئهوه نه بێت، که نه لیت: مادهکان له وولاتی ناشوور جێگیربون. بهلام مادهکان دراوستی ناشوورەکان بون، له نهجامدا که کۆتاییان به دهولهتی ناشوور هیتا و وولاته کهشیان داگیرکردن.) «119، 106»

به باوهڕی من، ئهم بۆچوونهی مامۆستا « مهردۆخ » زۆر له راستییهوه نزیکه و له نێو پهری میشکدا به ئاسایی جێی ده بێتهوه.

د. « کهمال مهزهر »، دهربارهی میدیهکان دهلتی: (میدیهکانیش به لای کهمهوه، سێ سده له پیش فارسهکانهوه هاتوونهته ئێران و دهولهت و شارستانییهتی خۆیان دروسکردووه و پێوهندییان له گهڵ شارستانییهته پیشکه و تووهکانی عێراق به تایبهتی و میسریدا پهیدا کردووه و له گهڵ کلدانییهکان زۆر ڕێکبوون، به رادهیهکی ئهوتۆ دهسیان خسته ناو دهسی یهک بۆ له ناو بردنی ئیمپراتۆری ناشووری.

بهم جوژه، میدیهکان گهلتی کهلکیان، لهو شارستانییه کۆنانه وهرگرت و هیچ گومانی تێدا نییه، کهوا، له دواي ئهوهی، فارسهکان به سهریانان زالبوون و نه مان دایانه شاخهکانی زاگرووس بۆ ڕزگاریبون، له دهس ژێرده سهیی کۆنه ژێرده سهکانی خۆیان، شارستانییه ته کهیان له وولاته کۆنه کهی خۆیان بۆ فارسهکان به جێهێشت، واته: بێ سێ و دوو ده توانین، بلیتین: کاکلهی شارستانییه ته پیشکه و تووه کهی فارسهکان، بریتیه لهو شارستانییه تهی باپیره گهورهی کورد دایمه زراند و به جێهێشت.) «11، 92»

ههروهها، دهلتی: (لهو کاته شدا، فارسهکان له ژێر دهسی میدیهکاندا بوون و مانهوه، ههتا دهووبهری سالی 550 پیش له دایکبوون، ئهو کاتهی کۆرشی گهوره پهیدا بوو و تووانی فارسهکان له ژێر چنگی میدیهکان دهربێتی و دهولهتیان بۆ پێکبێتی. لیتهدا، ئهم پرسیاره مان دیته ڕێ، ئهویش: نایا پێی تێده چن، گه لێک به زمانی گه لێکی تر گفتوگو بکا، که ژێرده سهی خۆی بووبی؟! گه لێ ئهوه نده کۆن بێ، که « 270 » سال له پیش گه لی فارسدا هات بێته ئهو ناوچه یهوه و دهووبی سه د سالتیکیش له پیش ئهواندا دهوله تی سه ریه خۆی خۆی هه بووبی و ته نانه ت فارسه کانیشیان له

ژێرده سدابووێ. ئیتر، چۆن پێی تێده چێ، بوتری ئه مان به زمانی فارسیی گفتوگۆیان کردوه!! ئه مه له وه ده چێ، بێتی: گه لی تورک له تورکیادا به زمانی کوردیی ... ئه دوین!!» 18,92»

دوای ئه وهی، بیروپرای هیندی له میژوونوس، شاره زایانی کورد و بیانیان، ده یاره ی ره چه له کی کورد و ماده کان زانی، ئیستا ده توانین، بێتین: گومانی تێدا نییه، زمانی کوردیی و فارسیی، دوو زمانی جیاوازن. به لام، چونکه له سه ره تادا، سه رچاوه کانیان هه ر یه ک سه رچاوه بووه، ئه و پۆش هه ردووکیان، به دوو زمانی سه ر به گروپی زمانه هیندۆ - ئه وروپایی یه کان داده نرتن. کورد و فارسیش، له میژوویه کی دێرنه وه، له ئیتراندا پێکه وه ژباون، نزیکیه کی زۆر، له نیوان هه ر دوو زمانه که دا هه یه. به لام، نزیکیی له نیوان دوو زمانی دیاریکراودا، ئه وه ناگه یه نێ، هه ردوو زمانه که یه ک زمانن و یه کتیکیان به دیالێکتیکی ئه وی دیکه یان دا نرت. زانستیش سه لماندوویه تی، (گه لان به زمان و شێوه لێک جیا ده کړنه وه.)» 19,92»

پاشان دوکتۆر له وه لامی « ره شید یاسمی » دا ده لێ: (هه ره کوو بۆمان ده رکه وت، گه لی کورد گه لێ له فارسه کان کۆنترن، هه ره ها زمانیشیان. جا گه ر ئیسه نه لێتین: فارسیی له کوردیی هه وه ره گه یاره وه، ده سا بیروباوه رفروشان، چۆن پووی ئه وه یان هه یه، بێتین: کوردیی له فارسییه وه وه ره گه یاره وه!)» 19,92» جا ئیسته، هه ر ئه وه ماوه، بزانی، ماده کان له سه ر چ ئایینی بوون؟ په یامبه ره که یان کێ بووه؟ له کوێ له دا یکه بووه؟ به چ زمانی قسه یکه ردووه؟ په رتوکه پیرۆزه که ی به چ زمانی نووسراوه ته وه؟ ئایا زمانی « ئاقیستا »، له گه ل زمانی کوردیدا، تا چه ن له یه ک دییه وه نزیکن؟

بۆ وه لامدان وه ی هه موو ئه و په سیاران، دیسانه وه، پوو له په رتوکه خانه ده وله مه نده که ی میژوو ده که ین. به پێی ئه و زانیاریانه ی، تا ئیسته، له سه رچاوه جیا جیاکانی میژوو وه، به ده sman گه یشتوون، پێش ئایینی زه رده شت، هیندی ئایینی دیکه له ناوچه که دا هه بوون. به لام، ئیسه لێره دا، له ئایینی زه رده شته وه ده سپێده که ین، چونکه، مه به سی سه ره کیی با سه که مانه و پێوه ندیه کی تایبه تی به زمانه که مانه وه هه یه.

هەرچه‌نده، به‌پیتی سه‌رچاوه می‌ژوویی به‌کان بێ، زه‌رده‌شت له‌ رۆژه‌لاتی کورستان له‌دایکبووه. به‌لام، تا ئێسته، به‌ ته‌واویی پروو نه‌بۆته‌وه، له‌ چ شوێنی له‌دایکبووه؟ که‌ی له‌دایکبووه؟ ژبانی له‌ کوێ به‌سه‌ربردووه؟ که‌ی مردووه؟ له‌به‌رته‌وه، می‌ژوونوس و زاناکانی زمان، ده‌رباره‌ی ئه‌و کێشه‌ گه‌وره‌یه، بیروپای جیاوازیان هه‌یه.

هیندی به‌لگه‌ی زانستانه‌ هه‌ن، گوایه: زه‌رده‌شت، (له‌ دامینی زه‌ریاچه‌ی چێنچست - ورمی و باکووری خۆراوی ئێراندا هه‌لکه‌وتووه، که‌ کوردستانی ئێسته‌ نه‌گرتووه.

له‌م پرووه‌ بارتۆله، پرۆفیسۆر گۆلدنهر، خۆره‌لاتناسی ئه‌لمانیی هه‌رتسفلد جه‌کسۆن، ئێرانناسی مه‌زنی دانیمارکیی ئارتور کریستین سن، فه‌یله‌سوفی ناسراوی ئه‌لمانیی فریدریک نیچه، مه‌سعودی گولزاری، نووسه‌ری کرماشانی عیصاده‌دینی ده‌وله‌ت‌شاهی، جان ناس، گیرشمن، مورته‌زا راوندی، ئۆزین ئۆبین، دوکتۆر جهانگیراوشیده‌ری و هه‌روه‌ها می‌ژوونوسانی عه‌ره‌بی وه‌ک: یاقوتی حه‌مه‌وی، ئیبن خرداده‌ و بلازری و چه‌ندان زانا و نووسه‌ری تریش، دوا‌ی توێژینه‌وه‌یه‌کی زۆر و هه‌ولێکی زانستانه، گه‌یشتوونه‌ته‌ ئه‌و نه‌جمه‌ی که‌ زه‌رده‌شت* له‌ناو هۆزه‌کانی میدیا و له‌ باکووری خۆراوی ئێران « کوردستانی ئێسته » دا هه‌لکه‌وتووه. (50, 101)

* ناوی زه‌رده‌شت، به‌ چه‌ندین جو‌ر ده‌گوتری: (زه‌رده‌شت، زه‌رته‌شت، زراتوشت، زه‌راتوشترا و زه‌رته‌شتز. که‌ ئه‌مه‌ش به‌پیتی شیوه‌ی نووسین جیا‌ب‌و‌ونه‌ته‌وه، ئه‌سلی وشه‌که‌ش به‌ مه‌عنا خاوه‌نی خوشتری زه‌رده. (15, 68) به‌لام چه‌ندین سا‌له‌ له‌ ئێو کورددا، ئه‌و ناوه‌ به‌ « زه‌رده‌شت » ده‌نووسری. لێ‌رده‌دا، به‌ریزان « عه‌بدوللا قه‌رده‌اغی » به‌ « زه‌رته‌شت » و « حه‌مه‌د حه‌مه‌ باقی » به‌ « زه‌رتوشت » نووسیویانه. دیاره‌ ئه‌مانه‌یان له‌ فارسه‌کانه‌وه‌ وه‌رگرتووه! به‌لام، جگه‌ له‌وه‌ی، من یه‌که‌میان به‌ راسته‌ر ده‌زانم، تازه‌ له‌ناو کوردیشدا، هه‌ر به‌ « زه‌رده‌شت » رۆیشتووه. بۆ ئه‌وه‌ی، تیکه‌سته‌که‌ش به‌ یه‌ک رێنووسی یه‌کگرتوو بنووسری، له‌ هه‌موو شوێنه‌کاندا، له‌ بری ئه‌و دووانه، « زه‌رده‌شت » به‌کاره‌یناوه.

سه‌باره‌ت به سالی له‌دایک‌بوونی، هیندی میژوونوس له‌و باوه‌په‌دان، که زه‌رده‌شت، (له‌نیوان ساله‌کانی * 850 - 650 ی پتش زاین، سهری هالداپی و له‌دوای ته‌مه‌نی بیست سالییه‌وه، که‌وتوته بیر‌کردنه‌وه و ژبانی گوشه‌گیری و نه‌شکه‌وت و کتونشینیی و له‌نه‌جامدا له‌دوای ده‌سال، واته: له‌ته‌مه‌نی سی‌سالییدا، په‌یامه‌که‌ی له‌ناو‌هۆز و ناوچه‌که‌یدا پانه‌گه‌یه‌نتی. به‌لام، به‌سه‌ختیی دژی نه‌وه‌سن و پروای پی‌ناهیئن. ناچار پروونه‌کاته ناوچه‌کانی دامیتتر و له‌کیتی ناویدر «ناوشی‌ده‌رینه» ی باشووری خوراوی شاری سده‌ی ئیسته‌دا نه‌گیرسیته‌وه. پاشان، دووه‌مین کۆچی بۆ‌باکتریای لیواری جه‌یحون و پروه و کیتی هوگر و ناوچه‌ی باخی «گولباخی» لای خۆره‌لاتی شاری کرماشان ده‌ستپیشه‌کات. که‌له‌م ناوچه‌یه‌دا به‌ناشکرا، بانگی په‌یام‌به‌رتتی رادیتل و له‌م‌کاته‌شدا که‌گوشتاسپی شای هه‌خامه‌نشیه‌کان فه‌رمان‌ده‌ویه، پروای پی‌دیتی و نه‌چیتته سهر‌نایینه‌که‌ی. لی‌ره‌به‌دواوه، ئیتتر تاته‌شکه‌ده و مه‌لبه‌نده‌کانی خواپه‌رستی داته‌مه‌زرتتی. (52, 101)

ده‌باره‌ی میژووی له‌دایک‌بوون و مردنی زه‌رده‌شت، مامۆستا «سوجدایی» ده‌لتی: (نووسه‌رانی یۆنایی و رۆمانیی - که‌شاره‌زاییه‌که‌یان زیاتر تیکه‌ل به‌نه‌فسانه‌یه - سه‌رده‌می زه‌رده‌شت به‌ش‌ه‌زار سال پتش زاین دانه‌نتن. به‌لام، نه‌مه‌وه‌نه‌بی راستب، چونکه‌به‌پیتی نه‌و پروایه‌ته‌ئیرانیانه، که‌له‌په‌رتووکێ «پنده‌ش» ی په‌هله‌ویدا هه‌یه، زه‌مانی زه‌رده‌شت - ی به‌ناوه‌راستی سه‌ده‌ی چه‌وته‌م و شه‌شه‌می زاین‌داناوه. نه‌م میژووه‌ش هه‌موو شاره‌زایان و ئیرانیی ناسه‌کان له‌سهری رتیکه‌وتوون. نه‌ویش نه‌وه‌یه، که‌گوايه له‌نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی چه‌وته‌می پتش زاین له‌دایک‌بووه، له‌سالی «583» ی پتش زاین له‌ته‌مه‌نی «70-77» سالییدا له‌سهر پتپیلکه‌کانی

* له‌تیکسته‌که‌دا نووسرا‌بوو، له‌نیوان «سه‌ده‌کانی»، من‌ساله‌کانم به‌راستر زانی. چونکه، کاتێ باسی سه‌ده‌کرا، یه‌که‌م - باشتر وایه، به‌نووسین بینووسین و هه‌ک: سه‌ده‌ی هه‌شته‌م و چه‌وته‌م و شه‌شه‌می پ. ز. نه‌که‌به‌ژماره‌بیان‌نووسین. دووه‌م - باوه‌ر ناکه‌م، سه‌ده‌ی 850 - 650 ی پتش زاین، له‌میژوودا هه‌بی!

په‌رستشگای « به‌لخ » کوژراوه، له « گات » ه‌کانا ناوی زه‌رده‌شت هه‌یه، وه به‌پتی ده‌ستووری زمانشناسیی، به‌ه‌وی کۆنیی زمانی « گات » ه‌کانه‌وه ناکرێ که ئهم به‌شه له ئاوێستادا له سه‌ره‌تای هه‌خامه‌نشیه‌که‌نه‌وه دابنێن. که‌واته نابێ می‌ژووی زه‌مانی زه‌رده‌شت، له می‌ژووی سه‌ره‌وه که‌متر، وه یا زیاتر بێ. جا له‌به‌ر ئهمه سه‌رده‌می زه‌رده‌شت به « 583-660 » ی پیش زاین دانه‌نێن. (16-15, 68)

هه‌روه‌ها، ده‌ریاره‌ی « ئاقیستا »، « سو‌جادی » ده‌لتی: (ئهم په‌رتوکه‌ وا ده‌رئه‌که‌وێ، له سه‌رده‌می « ماد » ه‌کاندا له « زار » وه‌که‌وتۆته سه‌ر نووسین، له سه‌رده‌می هه‌خامه‌نشیه‌که‌کاندا دوو روونوسی ته‌واوی هه‌بووه. یه‌کێ له‌مانه له ته‌ختی جه‌مشیدا بوو، کاتێ که ئه‌سکه‌نده‌ر له « 331 » ی پیش زایندا ئاگردانی به‌ماله‌ی هه‌خامه‌نشیی کوژانده‌وه و کۆشکی شاهیی ته‌ختی جه‌مشیدی سووتاند، ئهو روونوسه ئاوێستایه که له‌وێ بوو، نه‌مه‌ش سووتا. روونوسه‌که‌ی تریشی هه‌ر که‌وته‌ده‌ست یۆنانیه‌کان، پاش ئه‌وه‌ی ئهو شتانه‌ی که له‌ به‌ره‌ی زانست و پزشکی و ئه‌ستیره‌ ژمیرییه‌وه قسه‌ینه‌کرد، وه‌ریانگه‌ی‌رایه سه‌ر زمانی خۆیان و بره‌یان، ئه‌وه‌شی که مایه‌وه ئه‌وه‌شیان هه‌ر سووتان و له‌ناویانبرد. له پاش ئه‌وه که ئه‌شکانیه‌کان ناشابوون به‌ ئایینی زه‌رده‌شتیی « به‌لاش » ی یه‌که‌می پادشای ئه‌شکانیی فه‌رمانی ده‌رکرد بۆ کۆکردنه‌وه‌ی ئاوێستا - ئه‌وه‌ی که به‌رده‌ست ئه‌که‌وێ - . له سه‌رده‌می نه‌رده‌شتی پاپه‌کانی ساسانی‌دا، ئایینی زه‌رده‌شتی به‌ه‌ویکی باشی په‌یدا‌کرد، فه‌رمانی دا به « ته‌نه‌سوور » - که هه‌ی‌دانی هه‌یرد - بوو، واته: گه‌وره‌ی پاسه‌وانی ئاته‌شه‌که‌ده‌کان، که ئاوێستا کۆکاته‌وه و ڕێک‌خاته‌وه، ئاوێستا و ئایینی زه‌رده‌شتیی بێی به‌ یاسا و ئایینی کیشه‌وری ساسانی. (20, 68)

(به‌م جو‌ره ئاوێستایه‌کی ڕێک‌پێک دروسبوو، کرا به‌ بیستویه‌ک « نسک » واته: « به‌ش » وه. له سه‌ر ئهم ڕێگه‌یه مایه‌وه، تا په‌یدا‌بوونی ئایینی ئیسلام. له‌م کاته‌دا یه‌کێ له‌و شتانه که له‌ ناودران، ئاوێستابوو! ئهو ئاوێستایه‌ی که ئیسته‌ ماوه چواره‌کی ئاوێستای سه‌رده‌می ساسانییه. (21, 68)

(ئاوتىستا، لە سەردەمى ساسانىيەكاندا بە پەهلەوى لىكدرايهوه، ئەو لىكدانهوهيهى پىتى ئەوترى «زەند». كەواتە: زەند واتاى تەفسىرى ئاوتىستا ئەكا بە پەهلەوى)... («پازەند» يىش شەرحى «زەند» و گوايه بە زمانى نووسراوهتەوه لە زمانى پەهلەوى سووكتەر.) «25-24، 68»
 لە بارەى پەيداىبونى زەردەشتەوه، مېژوونوسى يونانى «گزانتوس» دەلتى: («1080 پ.ز. زەردەشت پەيداىبووه. زەردەشتىيەكان خويان سالى 660» پ.ز. باسئەكەن.) «91، 106»

مىستەر «جاكسنى» شارەزاي تايىنى زەردەشت دەلتى: (زەردەشت لە نيوهى دووهى سەدهى حەوتەمى پ.ز. هاتۆتە دنياوه و لە نيوهى يەكەمى سەدهى شەشمى پ.ز. لە دنيا دەرچووه، كە ئەم رايە، زۆر نزىكە لە راي زەردەشتىيەكان خويان.) «91، 106»
 «دياكۆنوف» دەلتى: (دەريارەى شوئىنى لەدايكبوونى زەردەشت، بىروبواوهرى جياواز هەيه. بەلام، باس و بەسەرھاتەكانى كۆتايى سەدهكانى ناوەرەست، زۆريان لەوهدا يەكەدەگرەنەوه، كە زەردەشت خەلكى ماد بووه.) «88، 42»

«عەبدوللا قەرەداغى» دەلتى: (لە نووسىنەكانى دارىوشى يەكەم - سالى «552 پ.ز.»، كە لە بىستوون داىه، ناوى ئاهورامزدا وەك خوداى يارمەتیی و پالپشتى ئەو، زۆر هاتووه. لە هېچ نووسىنەكدا ناوى زەردەشت نەهاتووه. لە كاتى فەرمانرەوايى مادەكان، لە سالى «701 پ.ز.» تا سالى «550 پ.ز.» دا، ناوى ئاهورامزدا و زەردەشت نىيە.) «46، 65» بەلام، ھەر نووسەر خۆى، لە شوئىتىكى دىكەى نووسىنەكەيدا دەلتى: (ھەتا فەرمانرەوايى ماد لە سالى «700 پ.ز.» ھو، ناوى زەردەشت نىيە و ... تاد.) «68، 65» ئەمە خۆى لە خۆيدا، ناكۆكسىيەك لە نىوان بىروپراكانيدا دروسدەكا. چونكە، جارى دەلتى: (لە سالى 701 پ.ز. تا سالى 550 پ.ز. دا، ناوى ئاهورامزدا و زەردەشت نىيە.) جارىكى دىكەش دەلتى: (ھەتا فەرمانرەوايى ماد لە سالى 700 پ.ز. ھو، ناوى زەردەشت نىيە) واتە: لەو مېژووه بە دواوه، ناوى زەردەشت ھەبووه!
 پاشان دەلتى: (باوەرم وايە، زەردەشت، لە سەدهى شەشمى پ.ز. زدا و لە

کاتی فرمانروایی داریوشدا بووه. بهلام تا دوی داریوشیش وهک پیغمبره نهناسراو بووه و ناوی نه هاتووه. له هه موو نووسینه کانی هه خامه نشیدا، ناوی زهردهشت نه هاتووه. له فرمانروایی داریوشی یه که مهوه له سالی 552 پ. ز. هوه تا کوتایی هه خامه نشی - هاتی نه سکه ندهر 323 پ. ز.، نهو ماوهیه دووسد سالی دهکا. (68، 65، 69) به راستیی، مهگه هه نووسه ر خوی، سه ر لهم ناکوکیانه له دید و بچوونه کانیدا ده رکا، نهگینا به ئیمه ناچنهوه سه ر یهکا! پاشان، ده رباره ی کوشتنی « زهردهشت » دهلی: (زهردهشت له ته مه نی حه فتاوحه وت سالیدا، له شه ری نیوان تارجسپ پادشای توران زه مین و گوستاسپدا، له کاتیکدا زهردهشت له باره گای گوستاسپدا، له ناگردانی خویدا بووه، به دهستی پیایتیک به ناوی « برات رهک رهش » ی تورانییه وه شه هیدکراوه. بیتگومان شه ره کهش له سه ر جیاوازی نایینی بووه. (79، 65) ناخستیا، وهک سه رچاوه یه کی میثرووی گرنک، بوو و نکرده وه ی میثرووی ماد، ره چه له کی کورد و زمانی کوردیی، نرخیکی تایه تیی هیه. (ناخستیا کتیبیکی پیروزی نایینی زهردهشته، که به زمانیک له زمانه کوته ره سه نه کانی ئیرانی و ریشه ی هیندو نه وروپایی نووسراوه. (79، 42) هه ر چهنده، نه م دید و بچوونانه، ده رباره ی له دایکبون، کوشتن، نایینی زهردهشت و باوه ره کانی هه ن. گه لی له نووسه ران، شاره زایانی زمان و میثروو باسیان کردوون. بهلام، تا ئیسته، به ته وایی روون نه بوته وه، ناخستیا له ج سالتیکدا نووسراوه؟ که ی پدیدابووه و له کوئی پدیدابووه؟ به لکوو، زاناکانی میثروو، سه بارت به و کیشه یه، باوه ری جیاوازیان هیه و به شیوه یه کی به رده وام، لیکوئینه وه ی نوبی له سه ر ده که ن. (هه ندی له شاره زا و زانایان له و باوه ره دان، که زهردهشت هاوچه رخی داریوشی یه که م « 485 - 522 » ی پیش زایین بووه. « هرتل » و « هرتسفلد »، نه وانیش، له و باوه ره دان، له ناو زانا و رۆشنبیره کانی شوره ویشدا ناکاد میسین و.و. ناسترو نه ویش، باوه ری هه ر وایه. بهلام، زانا و شاره زایانی تر، سه ره تای کوئترین به شی ناخستیا، به زمانه کوته کانی تر نه زانن. (79، 42) دوور نییه، هیندی له خوینه رانی کورد بلتین: نه م باسه باسیکی کوته و

گه‌لیکی له بارهوه نووسراوه، چ پێویست ده‌کا، خۆتی پێوه بخافلتینی و سه‌ری ئیمه‌شی پێوه بیه‌شینی! منیش، له‌گه‌ڵ ره‌وانشاد «زوبی‌چی» دا ده‌لیم: (دوو زمانی زۆر کۆنی مادیی و ئافیتسای که گومانی تیدا نییه، نه‌و کانیی و سه‌راوانه‌ن شه‌قه‌جوی زمانی کوردیی ئیمزۆیان لی هه‌لگیراوه، نه‌وه‌نده‌ دیتن، که نه‌ختی زیاتر له‌ شتی دی، خۆیان پێوه ماندوو‌که‌ین و لی‌یان بدوین). «21,70»

ئیتسه، کاتی نه‌وه هاتوه، که‌می به‌ کورتیی، باسی «ئافیتسا» و «زمانی ئافیتسا» به‌کین. ئافیتسا، به‌یه‌کتی له‌ گرن‌گرتن و دیرن‌ترین، په‌رتووکی پیروزی گه‌لانی ئیرانی کۆن داده‌نری. ئافیتسا، وه‌ک په‌رتووکه پیروزه‌ نایینییه‌کانی دیکه، له‌ لایه‌ن خواوه‌ بو «زه‌رده‌شت» نیررابی، یا هر «زه‌رده‌شت» خۆی پ‌کی‌خست‌بی و داینا‌بی، هینده‌ به‌ لای ئیمه‌وه گرن‌گ نییه و شتی له‌ باسه‌که‌مان ناگۆری. چونکه، ئیمه‌ لی‌ره‌دا، باسی لایه‌نه‌ نایینی و خواپه‌رستییه‌که‌ی «زه‌رده‌شت» ناکه‌ین، به‌ل‌کوو، ته‌نیا له‌ پروی می‌ژوو و زمانه‌وه‌ لیتی ده‌دوین.

له‌وه‌ ده‌چی، تا ئیتسه، نه‌و زمانه‌ی ئافیتسای پ‌ نووسراوه‌ته‌وه، لای شاره‌زاییانی زمان، زۆر پروون نه‌بی. بۆیه، هر به‌ «زمانی ئافیتسا» ناوی پ‌وشتوه. له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا، می‌ژوونوسان و پسپۆره‌کانی زمان، تا ئیتسه، به‌ ته‌واویی نازانن، له‌ که‌یدا نووسراوه؟ به‌لام، هیندی پسپۆر پ‌یان وایه، (به‌ لانی که‌مه‌وه، ده‌وورووبه‌ری ده‌ سه‌ده‌ پ‌یش زایی‌ن هه‌بووه). «20,4»، «59,101» به‌لام، (نه‌و زمانه‌ی ئافیتسای پ‌ نووسراوه‌ته‌وه و به‌ هۆی ئافیتساوه‌ ناوبانگی ده‌رکردوه، یه‌کتیکه‌ له‌ زمانه‌ کۆنه‌کانی ئیران، که سه‌رده‌می گه‌شه و به‌هوی نازان‌ری. به‌لام، خه‌تی ئافیتسا، یه‌کتیکه‌ له‌ ته‌واوترین خه‌ته‌کانی جیهان، که به‌ نایینی ده‌بیره، یان به‌ نایینی ده‌بیره‌ی نه‌ناس‌ری و له‌گه‌ڵ زمانه‌ کۆنه‌کانی ئاریایی، وه‌ک سه‌نسکریت و پارسی کۆندا نزیکایه‌تی و تیکه‌لاویی هه‌یه و گه‌لی واژه‌ی هر یه‌که‌ له‌م زمانانه، له‌یه‌کتیدا هه‌ن، به‌ تایبه‌تی له‌گه‌ڵ زمانی کوردیی نه‌م‌پۆدا، خزمایه‌تی و نزیکایه‌تی زۆرت‌ره، چونکه به‌ ده‌یان واژه‌ی زمانی کوردیی، هاوواتا له‌گه‌ڵ زمانی ئافیتسادا هه‌ن). «61,101»

له باره‌ی زمانی ئافیتستاوه، « دیاکۆنۆف » ده‌لتی: (ئیتیمه ناتوانین، نه‌وه ده‌سنیشانکه‌ین، که زمانی ئافیتستا له کام شتیه‌ی زمانه، تهنیا یه‌ک شت هه‌یه، که له ئاسیای ناوه‌راست و... « نه‌فغانستانی ئیتسته و خۆراسان » په‌یدا بووه، وه‌ یان نه‌گهر له سه‌ره‌زه‌میننی ماد په‌یدا بووی، له نه‌و په‌ری ناوچه‌ی رۆژه‌لاتی خاکی ماده‌وه‌ بووه.) « 89,42 »

هه‌لبه‌ته، نه‌ک هه‌ر ئافیتستا، به‌لکوه، هه‌یج یه‌کتی له‌و په‌رتوکه‌ ئایینیانه، له سه‌رده‌می په‌یامبه‌ره‌کانیا‌ندا نه‌نوسراوه‌ته‌وه. بۆ نمونه: « ته‌ورات » دوا‌ی نه‌وه‌ی په‌یامبه‌ر « موسا » مردووه، نووسراوه‌ته‌وه. « قورثان » یش له سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ی سییه‌می راش‌دین « عوسمانی کوری عه‌فان » دا نووسراوه‌ته‌وه. له‌به‌ره‌وه، شتیکی زۆر ئاسایی یه، که ئافیتستاش له سه‌رده‌می په‌یامبه‌ر « زرده‌شت » خۆیدا نه‌نوسرابیتته‌وه.

(به‌گوێره‌ی نه‌و نووسراوه‌ی مانی « سه‌ده‌ی سییه‌می زاین » که له سالی « 1930 » ز له میسر به‌ر ده‌سکه‌وتوون، وای نیشانه‌ده‌ن، که زه‌رده‌شت له سه‌رده‌می خۆیدا، بیروباوه‌ری خۆی به‌ قووتاییه‌کانی له‌به‌رکردووه، واته: هه‌تا زه‌رده‌شت، خۆی له ژیا‌ندابووه، ئافیتستا نه‌نوسراوه‌ته‌وه، به‌لکوه له سنگ‌دا پارێزراوه. که‌واته: دواتر، دوا‌ی مردنی زه‌رده‌شت، ئافیتستا نووسراوه‌ته‌وه.) « 64, 101 » هه‌لبه‌ته، گهر له سه‌رده‌می « زه‌رده‌شت » خۆیدا، هه‌یج له ئافیتستا نه‌نوسرابیتته‌وه، جگه له‌وه‌ی، زۆری لی فه‌وتاوه، له یه‌ک سه‌رده‌می دیاریکراو و به‌یه‌ک جاریش نه‌نوسراوه‌ته‌وه.

له باره‌ی نووسینه‌وه‌ی ئافیتستاوه، میژوونوسی ئیسلام « مه‌سه‌وودی » ده‌لتی: (ئافیتستا به‌ ناوی زێر، له سه‌ر دوا‌زه‌ه‌زار پیتسته‌گا نووسرا‌بووه‌وه.) « 14, 4 » ئافیتستای ئیتسته، له شه‌ش به‌ش، شه‌ش « نه‌سه‌ک » واته: په‌رتوک پێک هاتووه، (گاتا، یه‌سنا، یه‌شتا، ئافیتستای پچوک، فایسه‌په‌رد، فه‌ندیدا‌د.) « 65, 101 »

هه‌لبه‌ته، نه‌و په‌ته‌په‌تی و کاره‌ساتانه‌ی، به سه‌ر په‌یامبه‌ر « زه‌رده‌شت » خۆی، ئایینه‌که‌ی، ئافیتستا و زمانه‌که‌ی هاتووه، به سه‌ر هه‌یج په‌یامبه‌ر، ئایینیکی ئاسمانیی، په‌رتوک و زمانه ئایینییه‌کانی دیکه‌دا نه‌هاتووه. نه‌وه جگه له‌وه‌ی، « زه‌رده‌شت » خۆی کوژراوه، ئاین و ئافیتساکه‌شی، له

هیندی پرووده شیتویندراوه، پەرتووکە کەشی چەندین جار سوتیندراوه. پاشان، سەرلەنۆی کۆکراوە تەو و نووسراوە تەو. بۆیە، جار لە دواى جار، ئاقىستا کەمیکردووه. چونکە، ئایینە کە لە نێوان گەلانى ئێرانى کۆندا، دەساو دەسیکردووه. چەندین جار دەسلالتى فەرمانرەوایی لە ئێراندا گۆراوه. نیشتمانى مادەکان، لە لایەن یۆنانییەکانەو داگیرکراوه. جا بزانه، چى بە سەر ئاقىستا و ناوەرۆکە کەى هاتووه؟ ئەوێ لەو ئایین و پەرتووکە پرویداه، مەگەر هەر، لە نەتەوێ کورد خۆی قەوما بێ!!

لە سەر دەمى هێرشە کەى ئەسکەندەرى مەككدۆنىدا، ئاقىستا تووشى چەلە مەیه کى گەورە بوو. یۆنانییەکان، بەشى زۆریان سووتاند. (چەن سەدەیه ک پاش ئەو پرووداه، پاشایانى ساسانی، دەستیان بە کۆکردنەوێ ئاقىستا کردەو. بەشیکیان وەرگێرا بۆ زمانى باوى دەسلالتارییه کەیان «زمانى پەهلەوى». بەدەختانە لە هێرشى عەرەبەکاندا، بەشى زۆرى نووسراو و ئەسكى ئاقىستای ئەو سەر دەمە سووتیندرا. (15.4)

بۆیە، (ئەوێ کە ئێستە، بە ناوى ئاقىستاوه ماوه تەو، ئەو ئاقىستا تەواوه نییه، کە لە رۆژگارى خۆیدا بوو. بەلکو، زۆریەى لە ململانێتى سەختى رۆژگار و لە نێوان دوژمنانیدا لەناوچوو. وەک لە نووسراوى ئایینى زەرەشتیدا باسکراوه، ئاقىستا لە کاتى خۆیدا، بە خەتى زێرین و لە سەر دوازدە هەزار پێستەى خوشکراوى گا نووسراوه تەو. ئاقىستا، لە یەک زەمان و بە دەستى یەک کەس نەنووسراوه تەو.

لە سەر دەمى داراى کورێ دارىوشى سییه مەدا، فرماندراوه، کە دوو دانە ئاقىستا بە تەفسیری زەندەو بنووسرتەو، بۆ ئەوێ یەکیکیان لە گەنجینه و کتێبخانەى دەولەتیدا لە پەرسە پولیس «تەختى جەمشید» و ئەوێ تریان لە کتێبخانەى ئەرشیفى میلیدا بپارێزرتن. بەلام لە دواى هێرشى ئەسکەندەرى مەككدۆنى بۆ سەر ئێران «334 پ. ز.» ئەسکەندەر فرمانیدەر کرد، هەرچى ئاقىستا هەیه، کۆبکرتەو و سەرلەبەرى بـسـسـوتـیتـرێ. جگە لە هەندێ بەشى، کە بریتى بـسـوون لە زانستى ئەستێرەناسى و پزشکیانى، کە لە گەل خۆیدا بردنى. ئێتر بەم بۆنەیهو، ئاقىستای نووسراویش سەریاکى لەناوچوو. لەم بارەیهو، مەسعودى

میژوونوسی سهره‌تای سده‌ی چواره‌می کوچی « مه‌سعودی، نه‌بو نه‌لحه‌سهن
 عه‌لی بن حسین؟ - 957 ز. » که خۆی له‌و پهرتوو‌که‌دا، به‌ ناوی « نه‌لته‌نبیه
 و نه‌لشراف » نووسیوتی و گه‌لێ زانیاری ده‌رباره‌ی زه‌رده‌شت و ئافیتستا
 و نایینی ده‌بیره‌ تێدا یه، نه‌لێ: به‌ هه‌زاران نوسخه‌ی ئافیتستا، له‌ لایه‌ن
 هیلینیه‌ کانه‌وه‌ له‌ ناوچوون و سوتێتران. به‌م جوژه‌ که‌ ده‌سه‌لاتی هیلینیه‌ کان
 به‌ سه‌ر ئێراندا ماوه‌ی 300 سالی خایاند، نایینی زه‌رده‌شتیش بێده‌نگی و
 ساردبوونه‌وه‌یه‌کی درێژ و سه‌ختی به‌ سه‌رداها، چونکه‌ هیلینیه‌
 داگیرکه‌ره‌کان، به‌ رقیکی سه‌خته‌وه‌ که‌ وتنه‌ قه‌لاچۆی هه‌موو سیمایه‌کی
 نایینی زه‌رده‌شت و پیرو ماگای زه‌رده‌شتی به‌ درێژی فه‌رمانه‌وه‌ای
 هیلینیه‌ کان، له‌ ژێر نه‌شکه‌نج و نازار و راوانان و شاریه‌ ده‌رکردن و کوشتن
 و به‌ریندا بوون. به‌لام دوا‌ی ده‌رکردنی هیلینیه‌ کان بۆ ده‌روه‌ی ئێران « 77 -
 52 پ.ز. » ولخشی پاشای نه‌شکانی، فرمانی ده‌رکرد، به‌ یاننامه‌یه‌ک به‌
 سه‌رتاسه‌ری وولاتدا بلاوکرێته‌وه‌ و تیایدا رابگه‌یه‌نرێ، که‌ هه‌رچی ئافیتستا
 و زه‌ند ئافیتستا ماون و جێی متمانن، کو‌بکرێته‌وه‌.

دوا‌ی نه‌میش، دامه‌زێنه‌ری ده‌وله‌تی ساسانی، نه‌رده‌شتی کوری پاپه‌ک
 « 226 - 227 » ز. به‌ راوێژی ته‌نسه‌ری پیرو پیران، فرمانیده‌رکرد، که‌
 سه‌رپاکی ئافیتستای په‌رتویلاو له‌ باره‌گای ده‌ربار کو‌بکرێته‌وه‌. ته‌نسه‌ریش بۆ
 نه‌نجامدانی ئه‌م کاره‌، هه‌موو مو‌یه‌د و پێشه‌وا یانی نایینی بۆ پایته‌خت
 بانگێشتنکرد و کاره‌که‌ یان به‌ رێکوپێکی گه‌رتنه‌سه‌تۆ. پاشان شاپوری
 یه‌که‌می جێنشینی نه‌رده‌شتی، ئه‌م کاره‌ی نه‌نجامدا و ئه‌م نوسخه‌یه‌ش دواتر
 به‌ر هێرش نایینی ئیسلام که‌وت « 274 - 242 » ز. ... ئیتر هه‌م‌دیسانه‌وه‌
 ئافیتستا که‌وته‌وه‌ به‌ر هێرش نایینی ئیسلام و ده‌سه‌لاتی ئیمپراتۆرای
 ئیسلام « 632 - 651 » ز. که‌ سه‌ره‌له‌نوێ بوو به‌ هو‌ی له‌ ناوچوونه‌وه‌ی
 پاشماوه‌کانی ئافیتستا و قه‌ده‌غه‌بوونه‌وه‌ی نایینی زه‌رده‌شتی. له‌ به‌رنه‌وه‌،
 ئافیتستا سه‌ره‌له‌نوێ که‌وته‌وه‌ ناو سنگی پیرانی نایینیه‌وه‌. که‌ نه‌وانیش
 په‌یتا په‌یتا، لیته‌ و له‌وێ، راو نه‌نران و له‌ ناو نه‌بران. نه‌وانه‌شیان که‌ له‌و جوژه‌
 راوانانه‌ ده‌رباز بوون، مه‌گه‌ر زۆر به‌ نه‌یتی و له‌ ناوچه‌ دووره‌وه‌ رێژ و
 شاخاوییه‌ سه‌خته‌کاندا خۆیان گرتبێته‌وه‌ و تیایدا خۆیان هه‌شاردا بێ.

زۆریه‌ی زۆری پیره‌ی ئایینییه‌ی راوناوه‌کان، له‌ چه‌م و دۆله‌کانی هه‌ورامانی ته‌ختدا، ناویان هه‌یه‌ و یه‌کتیکیش له‌وه‌ پیره‌ به‌ ناویانگانه‌ پیرشالیاری یه‌که‌م، یان پیرشالیاری زه‌رده‌شتیه‌، که‌ خاوه‌نی کتیبی ئایینی و فه‌لسه‌فه‌ی ئایینی ماریفه‌ت پیرشالیاریه‌. (59، 101، 61)

ئافیتستا، دوو جوۆر بووه‌: ئافیتستای گه‌وره‌ و ئافیتستای پچووک یا ورده‌ ئافیتستا. («‌ یسنا » و «‌ یه‌شته‌کان » و «‌ ویسپرد » نه‌مانه‌ به‌شیکن له‌ کتیبی ئافیتستای گه‌وره‌ «‌ نسکه‌کان » که‌ به‌ ده‌ستی ئیمه‌ نه‌گه‌یشتووه‌.) «‌ 80، 42 » واده‌رده‌که‌وئ، له‌ سه‌رده‌مه‌یکی می‌ژوویی دیاریکراودا، ئافیتستای گه‌وره‌ هه‌بووه‌ و نووسراوه‌ته‌وه‌. به‌لام، هه‌ر زوو له‌نیوچووه‌. پاشان، ئافیتستای پچووک نووسراوه‌ته‌وه‌، وه‌ک کورته‌یه‌کی ئافیتستا وایه‌. ده‌ریاره‌ی زمانی ئافیتستای پچووک، دیاکۆنۆف ده‌لتی: (زمانی ئافیتستای پچووک نه‌توانین، به‌شیه‌ی فارسیی کۆنی سه‌ده‌کانی شه‌شم و پینجه‌می پیتش زایینی، به‌لکوو کۆنتر به‌دینه‌ قه‌لم .. به‌ رای زۆریه‌ ئهم‌ زمانه‌ هی‌ ئه‌و کات و ناوچه‌یه‌ که‌ ئافیتستا «‌ زمانی تایبه‌تی نووسینی کتیبی زه‌رده‌شتی بووه‌ تیا یا. واته‌: زۆر پتی تیشه‌چئ، له‌ سه‌ده‌کانی پینجه‌م و چواره‌می پیتش زاییندا » له‌وئ په‌یدا بووئ. چونکه‌ له‌و کاته‌دا و هه‌ندئ دوا ی ئه‌وه‌ش په‌رتووکی ئایینی زۆر نووسراوه‌ته‌وه‌) «‌ 81، 42 »

دیاره‌، ئافیتستا له‌ سه‌رده‌می هه‌خامه‌نشیه‌کان کۆنتره‌. چونکه‌، ئه‌و زمانه‌ی له‌ سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی ئه‌واندا باو بووه‌، ئه‌و زمانه‌ نییه‌، که‌ ئافیتستای پچ نووسراوه‌ته‌وه‌. ئه‌مه‌ش، ئه‌وه‌مان بو‌ده‌رده‌خا: به‌ زمانی ماده‌کان نووسراوه‌ته‌وه‌. به‌لکه‌شمان ئه‌وه‌یه‌، (ئه‌و ئه‌فسانه‌ و باوه‌رانه‌ی که‌ له‌ ئافیتستادا هه‌ن، به‌ر له‌ سه‌رده‌می په‌یدا بوونی هه‌خامه‌نشیه‌کانه‌، ئافیتستا به‌ ته‌واویی ناشاره‌زای ئیمپراتۆریای هه‌خامه‌نشیه‌کان و پاشاکانیان بووه‌، وه‌ له‌ گه‌ل رۆژاوا و اتا - به‌ین ئه‌لنه‌هرین - و سوریه‌ و ئاسیای پچووک و یۆنان و میسر، یان به‌ واتایه‌کی تر له‌و کیشه‌ره‌انه‌ی که‌ چه‌ن هۆزێکی جوۆریه‌ جوۆری سه‌ر به‌ هه‌خامه‌نشیه‌کان له‌ سه‌رده‌تای سه‌ده‌ی شه‌شه‌می پیتش زاییندا هاتوچۆی ئه‌وتیان نه‌کرد، زۆر بی‌ ئاگابوون. وه‌ له‌وه‌ نه‌چئ، ئه‌وانه‌ی ئافیتستایان نووسیوه‌ته‌وه‌، به‌ تایبه‌تی چۆنیتی سه‌رده‌می

خوځيان باس نه كړدوو، بهلكوو نوو شتانه ي كه له سهرده مي كونا به پيروزيان زانيوه، نووانه يان به پيروز داناوه، وه له هه مان كاتا رواله تي ژيانى سهرده مي نووانه ي پهرتووكه يان ريكخستوه، تا راډه يهك دياره. «81،42-83»

جگه له وهى، كاتى يونانييه كان، په لامارى هه خامه نشييه كانيان دا، به شتى له وانه هه لاتن و له ناوچه كانى ناسيائى پچووك و يونان گيرسانه وه. (كومه له خه لكيتكى نيمپراتوريائى هه خامه نشييه كان، له ناوه راستى سده ي شه شه مي پيش زاييندا، له كاتى شه ره كانى نيوان نيران و يوناندا، يو ناسيائى پچووك و يونان روځستون، نه گهر نافيستا هه موو رواله ته كانى ژيانى نيمپراتوريائى هه خامه نشييه كانى نيشاندايه، له وه نه چوو، نم باسه ي به يادا نه هاتبايه. «640،42-641» دياره، گهر زه رده شت له سهرده مانده دا بزاييه، هه لبه ته، باستيكى نوو په لاماردانه ي يونانييه كانى تومارده كړد. به لام، له وه ده چى، پيش نوو ميژووه كوژراوه.

كه واته، كه ي نافيستا نوو سراوه ته وه؟ كه مي پيشتر گوتان: له سهره تادا، نافيستا له بيستويهك نسك پتكها تبوو. دياره، هيندى له وانه، كاتى نه سكه ندر نيرانى دا گير كړد، له ناوچوون. نه مه، نوو ده گه يه نى: نافيستا، پيش نه سكه ندر نوو سراوه. (چونكه، له وه ناچى، له دواى سده ي چواره مي پيش زايين، زانايه كى شاره زاي زمانى كوون و نهرى كومه لايه تى نوو سهرده مه و شاره زاي زمانى له ناوچووى نافيستا، نه مه ي زندووكردبسته وه و وه كوو خو ي دهر به تبايى. به لام، گهر يهك زمانى نه ده ي نافيستايى - يا زمانى كى گونجاو - هه بوايه، له وه نه چوو له سهرده مه دا له شوتنه وارى نوو زمانه مردووه، چمن پارچه نوو سينتكي وه كوو «فرگرد» - بهش - ي يه كه مي ويدودات و بهشه كى ترى نافيستا - كه په يوه نديان به روژگارى دواوه يه - نوو سراوبسته وه. نوو باسه نه ده بيه كونا نه ي له نافيستادا هه يه و شتو ي ره وانى زمانه كه يه، نه مانه هه موو بهلگى نوون، كه زمانى يه كه مين بهشه كانى نافيستا، به زمانى كووتر له كوئايى سده ي شه شه مي پيش زايين بزايين، «كه زور كهس له نوو سهران و شاره زايان له و باوه رده دان، كه زمانى سهرده مي ناوبراوه. «83،42»

(به پیتی باس و به سهراته زهرده شتییه کان، که له کتیبی « دنکرت » - که به شتیکی له و نووسینانه ی ناقتیستایه و به دهستی ئیمه نه گه یشتووه - هیه، یه که مین کوششیک که بۆ زیندوو کردنه وه ی ناقتیستای « بهر له نه سکه ندر » دراوه، له سهرده می « وه لکش » - له وه نه چنی ولوگزی یه که مین له سهرده می زاینیدا - دا بوو بیت. دوا ی نه وه له سهرده می یه که مین پاشای ساسانییه کانا « نه رده شتری بابه کان »، « 226 - 240 » ز. هندی نیگاری تازه ی لی په یدا بوو بیت و ده ستوری ناقتیستا به یه کجاری له سهرده می شاپوری دووه مدا « 310 - 379 » ز. جتیگی خوی گرتبی. له وه نه چنی بهر له نه سکه ندر باسی زیندوو کردنه وه ی ده ستوری ناقتیستا له ناوا نه بوو بی، به لکوو زۆرتر ههر خهریکی کۆکردنه وه ی پهرتوکی نایینی بوون، که به ناوی زهرده شته وه بووه و ماوه ته وه، نه وانیه که له گهل نه ریت و یاسای ره سمیدا گونجاوه، هه لیانبراردووه و بووه ته ده ستور یکی نایینی.) « 83، 42 - 84 »

گهر نایینی جوو، له سهرده می شه شه م و پتیجه می پیش زاینیدا، له ناو خه لکیدا بلا و بوو بیته وه و ده رکه وتبی، نه و نایینی زهرده شتی، زۆر له نایینی جوو کۆنتر بووه. هه لبه ته، نایینی جوو، دوا ی نایینی زهرده شت هاتووه. بۆیه، له ته وراتدا باسیده کا. به لام دیا کۆنۆف ده لی: (هه موو نه و رۆنوسانه ی ناقتیستا که به دهستی ئیمه گه یشتووه، هینی سهرده می دوا ییه و کۆنترین نوسخه یان هینی سهرده کانی سیازده و چواده یه می زاینیه. وه به زمانی سانسکریتی و پارسی ناوه راست لیکدراونه ته وه و ته رجومه کراوه. وه ک گوتمان، « نه سکه ندر ی مه کدۆنی »، زۆری زۆری پهرتوکه پیروزه که ی « زهرده شت » ی سووتان. له بهر نه وه، نه مه نه وه نه سه لمینی: (نه و ناقتیستایه ی له کۆتایی سه لته نه تی پارته کان و سه ره تای حوکومه تی زنجیره ی ساسانی - له هاوه ی سهرده کانی یه که م و چواره می زاین - به هه لوته قه لای موغه کان کۆکراوه ته وه، له سهرده ی چواره می زاینیدا، به شتیه نووسینی نارامیی که پیتی ده نگداری تیدا نه بووه، وه له سهرده می داریوشی یه که م - سهرده ی چواره می پیش زاین - پیکه پتراره و نووسراوه ته وه.) « 85، 42 - 86 »

«هەندێ لە لیکۆلەرانی وای ئەزانن، ئەم لادانە لەبەرئەوەبووە، زمانی ئافێستا
 «کە ئێستە بۆ ئێمە دەرکەوتووە» بە زمانی کۆمەڵانی خەلکی ژوورووی
 پۆژاوا نزیکبووی. جگە لەمانە زمانەکانی «ژوورووی پۆژاوا» و
 «ژوورووی پۆژەلات»، لە کۆنترین پۆژگارهوه، تا ئێستە وەک پێوستە،
 نەزانراوە، بەم هۆیهوه بەشبهشکردن و لیکۆلینەوهی ئافێستا و
 پرونگردنەوهی بابەتەکانی و شۆینی پەیداوونی پرون نەکراوەتەوه. (87-86.42)

ئەوهی لە پۆژگارتیکی زۆر کۆنەوه، بە دەس ئێمە گەیشتووه، ئەو بەشە
 ئافێستایە، کە لە سەردهمی ساسانییهکاندا «سەدهی سیتی پ.ز. - پینجی
 ز. «پارتزراوه و ماوهتەوه. ئەویش (ئەکرت بە چوار بەشەوه، وەک: «یسنا،
 وندیداد - ویدودات، یشتهکان و ویتسپرد» ... ئەوهی پێوهندیی بە زمانەوه
 هەبێ، ئەوهیه (ئامۆزگارییه پێکخراوهکان، کە لە بارهی زمانەوه کۆنترین
 بەشی ئافێستایە. ئەمانە بەشێکن لە «یسنا». ئەم ئامۆزگارییانه
 نەوانەن، کە پێیان ئەلێن: «گاتا» - گاتاگان - وە بریتین لە کۆمەڵە
 ئامۆزگارییهکی کێشدارێ ئایینی و کۆمەڵایهتی، کە قسە - لەو وێنەیهی
 - پێغه مبه رانی ئەمورقان دێنیتەوه یاد. هەندێ لە زانا ئەوروپایی یەکان، کە
 شارەزای میترووی زەرێدەشتن، «گاتاگان» بە هی زەرێدەشت ئەزانن. ئەم
 ئامۆزگارییانه بە شێوهی ئەدەبی زمانی سەرەتایی و کۆنتر لە پارسی کۆن و
 نزیکتر بە زمانی «ئیدا» ییە هیندی یەکان نووسراون. (79,42)

ئەوهی گومانی تیدا نییه، کاتی زەرێدەشت «گاتاگان» ی داناه، یەکسەر
 تۆمار نەکراون، بەلکو، دواي ماوهیه نووسراونەتەوه. بەلام، لەوه دەجێ،
 دواي ماوهیهکی گەم تۆمارکرا. چونکە، لەانەیه («گاتاگان» ماوهیهکی
 زۆر بە زارهکی باسکران و گێترابنەوه، کاهن و پێره وەکان لە یەکتربەهه
 بیستووێانه و وەریانگرتن و ئەوانیش بۆ خەلکی تریان گێترابنەوه. تا
 دوايی لە کاتی پێکخستنی کۆنترین ورده بەشەکانی ئافێستادا، لە
 کاتیگدا کە لە دواي داریوشی یەکەم، کە نووسین بە ئەلفوبیتی ئارامیی
 ئەنووێرا، ئەوانیش نووسراونەتەوه. (80,42)

بەشی دووهمی «یسنا» (لە پارانهوه لە یەزدانهکان و یاسای زەرێدەشتی و

نەرىتە ئايىنىيەكان و ... « ويسپرد » لە ئاقىستا VISPE - RATAVO
 تەواو كەرى شىۋەى ناوەرۆكى « يسنا » يە كە لەو ئەچى، لە دوايىدا
 نووسرايىتەو. « ىشت » يەشتەكانىش برىتىيە لە كۆمەلە سرود و
 ووتارىك - كە ھەندى لەوانە بۆ خواو ەندەكان و تراو. - ھەندى لەو سرودانە
 بە شىۋەى « گاتاكان » نووسراون. لەو ئەچى، نووسىنەو ەى ئەم كىتىبە
 «و ەكوو ھەندى لە بەشەكانى تىرى « وردە ئاقىستا » يان « ئاقىستاي
 پچووك » لە زەمانىكدا بوو، كە ئايىنى زەردەشت ئەم ناوچەيەى
 گرتىتەو و لايەنىكى رەسمىي بۆ خۆى پەيدا كەرد بوو. لەبەرئەو، چونكە
 لە چۆنىتى يەكتر و گەلى با بەتى ئايىنى ترا و ەكوو مەسىحىيەكان لە يەكتر
 ئەچن. وە گەلى با بەتى ئايىنى كە پىش لە ئايىنى زەردەشت لە ناو خەلكدا
 بەھادار بوو، تىايەتى. لەبەرئەمە با بەتەكانى « يەشتەكان » زۆر فراوان و
 كۆن - تەنانت لە « گاتاكان » كۆنترن - لەگەل ئەو ەدا - بەرەى ئىمە - لە
 كۆنتر بەشەكبوو، لە كۆمەلە ياسايەكى ئايىنى. (80،42)

دەربارەى زمانى ئاقىستا، « دياكۆنۆف » دەلى: (بەلام لە واقعدا، ھىچ
 گومانى بۆ ناچى، كە ئاقىستا يەكەمىن جار لە ئاترۇپاتىن پەيدا بوو. ..
 ئەم مەرجە كۆمەلە تىيائەى كە لە ئاقىستادا « وە بە تايەتى - گات - ە
 كان كە كۆنترى بەشى ئاقىستايە » باسكراو، لە بارەى چۆنىتىەكەيەو كە
 تەنانت لە كاتى سەلتەنەتى ماد - سەدەكانى ەوتەم و شەشەمى پىش
 زايىنى - فەرمانرەو بوو، زۆر كۆنترە. ئەمەندە بەسە كە بلىين: ھىشتا لە
 ئاقىستادا زاراۋى ئاسن لە ەو جۆش جيا نەكراۋەتەو. ەروەكوو ئاقىستا
 لە سەرزەمىنى ماد نووسراۋەتەو. ەر چۆن بەراورد كرى، لەو ناچى، لە
 دواى سەدەى نۆيەم و ەشتەمى پىش زايىنى نووسرايىتەو، وە ئەمە خۆى
 لەگەل بەسەرھات و باسەكانى ھەندى لادا ھاوشان ئەبوو. ئەم باس و
 بەسەرھاتانە - لە سەدەى چوارەمى پىش زايىندا « زەردەشت » بە
 سەردەمىكى كۆنەو ئەبەستى و باسى لىۋە ئەكات.

بەلام لە سەدەكانى نۆيەم و ەشتەمى پىش زايىندا، لە ئاترۇپاتىن بە زمانى
 ئىرانى قسەيان نەئەكرد، لەو ئەچى، ئاقىستا لە پىشا بە زمانىكى تر
 نووسرايى و دوايى ەرگىترايىتە سەر ئەو زمانە، ديسان ئەمەش گومان

په‌دائه‌کا. هه‌موو زاراوه ئایینییه‌کانی ئافیتستا و هه‌موو ناوه‌پۆکه ئایینی و فله‌سفیه‌کانی ئافیتستا - وه‌کوو « Artat ita تارت » - له‌ ناو هه‌موو تیره و هۆزه ئیرانییه‌کاندا، پ‌واله‌تیککی دادپه‌روه‌ری و بایه‌خ‌تیککی گشتیی هه‌یه‌ وه‌ نه‌سکیتیی و خواره‌زمیی و سگدیی و باکتریایی و پارسه‌کان، زۆر به‌ باشی نه‌یانزانی، به‌لام عیلامیه‌کان و هوریان و تیره و هۆزه‌کانی ژوورووی قه‌فقاز - واتا نه‌و نه‌ژادانه‌ی که غه‌یره ئیرانییه‌کانی سه‌رزه‌مینیی مادی ئاتروپاتین له‌وان بوون - شناره‌زای نه‌م زاراوانه نه‌بوون. نه‌م زاراوه و ناوه‌پۆکانه وه‌ر نه‌گیراون، به‌لکوو هه‌ر له‌ بنه‌په‌ته‌وه زمانی ئیرانین. (88.42)

له‌به‌رته‌وه، هیندیی له‌ سه‌رچاوه‌کان، کاتی باسی ئافیتستای راسته‌قینه ده‌که‌ن، ده‌لێن: (ئافیتستای پۆژگاری ساسانیی، 3 545 700 ووشه‌ بووه. زه‌ند که وه‌رگه‌یران و شیکردنه‌وه‌ی ئافیتستایه‌ بۆ زمانی په‌هله‌ویی، له‌ 2 094 200 ووشه‌ پێکهاته‌بوو. به‌لام نه‌وه‌ی نه‌وپۆ ماوه، ته‌نیا 83 000 ووشه‌مان له‌ ئافیتستا بۆ به‌جیماوه...) «20.4» «61.101»

(له‌ پۆژگاری ساسانییه‌کانیشدا، به‌ هه‌مان شتیه‌ی دێرین، به‌رماوه‌ی ئافیتستایان له‌ بیستویه‌ک نه‌سکدا نووسیوه، که نیو و لیکۆلینه‌وه و شیکردنه‌وه‌کانی له‌ په‌رتووکی « دینکرت » ی په‌هله‌ویدا جێگیره.) «20.4» ئیسته، کاتی نه‌وه‌مان هاتوه، هیندیی زانیاریی، ده‌رباره‌ی ماد و زمانی ماده‌کان، پێش چاوخه‌ین. تا بزانی، ماده‌کان به‌ چ زمانی قسه‌یانکردوه؟ نه‌و زمانه تا چهن له‌ زمانی ئافیتستاوه نزیکبوه؟ ئایا زمانی ماده‌کان، چهن ناشنایی و نزیکیی له‌ لایه‌ک له‌گه‌ڵ زمانی فارسیی و له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، له‌گه‌ڵ زمانی کوردیییدا هه‌بووه؟

هه‌ر له‌ کۆنه‌وه تا نه‌وپۆ، ده‌رباره‌ی ماده‌کان، گه‌لێ باوه‌ری جیاوازه‌بووه و هه‌یه. له‌ کۆندا، پۆژه‌لاتناسیککی رووسی وه‌ک « ئیللوژنایسکی » گوتویه‌تی: (میژروی مییدییه‌کان تاریکه و که‌س هیچی لێ تیناگا.) «139,76» دیاره، له‌و سه‌رده‌مه‌ی نه‌م زانایه‌ی تیدا ژیاوه، له‌ لایه‌که‌وه، هیندیی راستیی که‌م ده‌رباره‌ی ماده‌کان زانراوه. به‌لام، تا نه‌و کاته به‌ ته‌واویی پوون نه‌کراوه‌ته‌وه. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، زانستی میژرو به‌

تهواوی، لهو بابته هی نه کۆلیوه تهوه، نه نجامیکی نه کادییی نه وتۆی دهس نه که وتوه، تا گری دل و دهروونیان دامرکیتیتهوه و تینوتی زانیاریان بشکینتی! به لام کاتی هیندی زانا و شاره زای وهک « مینۆر سکی، دیاکۆنۆف، فیلچیتسکی ... تاد » هاتون، چهن کاریکی نه کادیییان به نه نجامه یاندوه، جهرگی نهو تاریکییه یان بۆ شه قکردوین، هیندی لهو ته مومژه یان بۆ « نیللۆفایسکی » یش ره واندۆتهوه.

« ئی. م. دیاکۆنۆف » بۆ لیکۆلینهوه، له ناوی ماد و میژووی ماد، په نای بۆ بهر سه رچاوه کۆنه کانی ناشووری و زمانی گهلانی نهو سه رده مهانه بر دووه. کاتی ناشووریه کان، ناوچه کانی ئیرانی نهو پۆیان داگیر ده کرد، چه ندین خیتی جیساو ز به ره نگاریان ده بو نه وه، په لاماریان ده دان، تا ناوچه کانی خۆیان راویان ده نان. لهو باره یه وه دیاکۆنۆف ده لتی: (نهم خیلاته، به جۆرکی سه ره کیی، خیتی کۆچهر و به هیز بوون و نه سپیان به خیتوده کرد، بۆ بهش هیزی چه کداریان بۆ نهو سه رده مه زیاتر به کاریبو - واته: هیزی سواره و ره نگبێ گالیسکه ی جه نگیشیان هه بوو بۆ. سه رچاوه کانی ناشووری بهم خیلانه یان ده گوت « مادای » و نه وهش له دواتر دا بوو به ناوی کۆمه له خیتیکی زمان ئیرانی و دهوله تی میدیایان دامه زراند. لهو رۆژگاره دا - سه ده کانی نو تا حه وته می پ. ز. - خیله کانی مادای له به شی سه رووی زتی قزل ئۆزوندا و هه ندیکیش به رهو رۆژه لاتتر تا ده گاته بیابانی دهشتی گهور ده ژیان. واته: تا سه ر سنووری ئیرانی ناوه راسه. بۆیه، ناشووریه کان نهم دوو ناوه یان بۆ نهم خیله به هیزانه به کار ده هیتا: « مادای دانووتی » به مانای ماده به هیزه کان و « مادای رووکووتی » - ماده دووره کان. 140 - 141، 76»

به لام تا ئیسته، به تهواوی روون نه بوته وه، نهو هۆزانه ی ناشووریه کان باسیان ده کهن، سه ر به کام گروپی ئیستی ئیرانی بوون. چونکه لهو سه رده مهانه دا، هه موو تیره و هۆزه گهوره و گچکه کان، به شیوه یه کی جیا جیا و په رشوبلاو ده ژیان، هیشتا گهل و نه ته وه پتیک نه هاتبوو، هیشتا ده ولت دانمه زر ابوو. بۆیه « دیاکۆنۆف » ده لتی: (که م پتی تیده چی، ناشووریه کان توانی بیستیان یان ویستی بیستیان، نهو خیله کۆچهرانه ی هیرشیان ده هیتانه سه ر

له یه کتربیان جیاکه نه وه. نیمه نه وه باش ده زانین، که له ماوه ی سده ی زوړدا و ته نانت له سده ی نوژده یه میشدا، ناوی خیل و میلله تانی جیاواز تیکل به یه که ده کران « بۆ غمونه: میلله تانی ناسیای ناوه راست و قه فقا ز » و نه وهش نه که هر سه بارت به و میلله تانه ی له لایه نی ژبار و نه ژادیانه وه له یه که وه نزیکیون، غمونه ی نه مه زوړ و ناشکران، نیمه به لگه یه کمان به ده سته وه نییه، بلتین: ناشووریه کان له رووی نیتوگرافییه وه، به وردی خه لکیان له یه کتری جیا ده کرده وه. « 142، 76 »

نمه پتر له وه ده چی، هه موو تیره و هوزه کانی نه و سهرده مه، له کونفیدراسیونیکي گوره دا یه کیانگرتبی. له و یه کگرتنه شدا، دوو فاکته ری گرنک، رۆلی سهره کیی بینیی: یه که م - خزما یه تی. دوو م - زمانی هاویه ش. با بلتین: ناوی « کونفیدراسیونی ماده کان » بووه، یا وه که له میژوودا ناوی رۆیشته وه، ناوی « نیمپراتوریای ماد » بووه.

هه لبه ته، خپله کانی ناری به چه ندین شه پۆلی جیا جیا، کتوچره وه که ی خویان به نه نجامگه یاندووه. به لام گرنکترینیان نه و دوو شه پۆله کتوچه یه، که زانا کان ده سنیشانیان کردووه. رۆژه رۆژ تا ده هات، شه پۆلی کتوچی خپله کانی ناری، له ناوچه شاخوا ییه کانی پشت قه فقا زه وه، به ره و ناوچه کانی نازربایجان زیاده کرد. ناشووریه کان ورده ورده لاواز و خپله کانیش به هیزتر ده بوون. نییدی، (به م جوړه، له ناوه راستی هه زاره ی یه که می پ. ز. زدا، له کاتی پروخاندنی زوړیه ی ده ولته کتوله داره کتونه کانی رۆژه لاتنی دیرین - نوزاتو، ناشوور، بابل و دامه زرانندی، له سهر کاولگه کانی نه ماندا، ده ولته ی کتوله داری نوئ - میدیا و جیگری نه وان مه مله که تی فارسه نه خمینییه کان، پروستیسی هاتنی خپله کانی زمان نیرانی بۆ ناوچه کانی ناسیای پچووک و نیرانی رۆژاوا، نه وساکه، تازه ده ستیپتکرد و بویه، نه م پروستیسه نهیده توانی، گورانیکي وا به سهر لایه نی نیتیکي و زمانی دانیشته وانی ناوچه چیا ییه کاندایینتی، هر وه کوو چون راگرتزانی خه لک له ناوچه کانی رۆژاوا ی ناسیای پچوکه وه نه م ناوچانه ی، واته هی خپله شوانکاره چیا ییه کان، به راژه که مگرتووه. « 146-145، 76 »

هیندی له نووسهران و روزه لاتناسان، کورد بۆ سر « خالیدی » یه کان ده گتیرنه وه. بۆ نمونه: د. « میخانلیس » پتی و ابووه، (کورد نه وهی خالیدییه کانی ئینجیلن، که پاشا کانیان به پتی چیرۆکیکی عیساییه کان هاتن و کرنوشیان بۆ عیسای کۆریه برد. له م گریمانه دا، « ی. د. میخانلیس » پشتی به زانیارییه کانی مارکۆ پۆلۆ و چهن سرچاوه یه کی تری سه ده کانی ناوه راست ده به ست، سه بارت به وهی که گۆری نه م قاره مانه نه فسانه بیانه له نزیکه ناوچهی ژبانی « کارد » هکان دایه و ناوه کانیشیان باش له گهل ناوی « خالد » یاندا ده گونجیتن. « ئا. ل. شلیتستیر » نه م بۆ جوونهی میخانلیسی پهره پیتدا و ههر زوو و تاریکی گه وره ی بلاو کرده وه و تیایدا په یوه ندیی کورد و خالیدی جه ختکرد. ههر نه میش بوو، پلانی گه شتی روزه لاتن بۆ زانیانی نه لمانی، نه وانه ی له نه کادییای پروسیای تازه درووسبوودا کاربانده کرد، دانا و لایه نی تیۆری پلانه کesh زۆر له پلانه که ی د، میخانلیس ده چوو. » (185,76)

ههر چهنده، (تاقه سرچاوه ی زانستی چه سپاو بۆ میخانلیس و شلیتستیر کتیبی پیروژ « تهورات و ئینجیل - و. » بوو، له گوشه نیگای نه مانه وه، هه موو فاکتیکه واقیعی ده بوایه، له گهل دهقی کتیبی پیروژدا یه کبت.) « 190,76 » به لام، کاتێ هیندی شت روونبۆوه، (زمانی کوردان ئێرانییه و که واته نابێ، خالیدییه کانی کتیبی پیروژین، یه کسه ر میژوونوس و فیلۆلۆگه دیانه کان پشتیان تیکرد. وه کوو ناشکرایه، تیۆریای خزمایه تی گینیتی و دهوری بالای که لتووری میلله تانی زمان هیندۆنه وروپایی له رۆژگاری هه لچوونی بزوتنه وهی نه ته وایه تی له نه لمانیادا سه ریه لدا و به گژ تیۆریای کتیبی پیروژدا چوو، که تا نه و ساکه له زانستدا زالبوو و هه موو زمانانی جیهانی، جگه له زمانانی - یۆنانی، لاتینی، عیبری و ئارامی - ، که به پتی نه فسانه کانی ئینجیل، باسی عیسای له خاچدراویان پتی نووسراوه ته وه، به زمانانی به ره ره ی و بهی بایه خی زانستی داده نان. تیۆریای دهوری پیشه ره ی میلله تانی زمان هیندۆنه وروپایی له ژبانی که لتووری و میژوویی جیهاندا، که له ناوه راستی سه ده ی نۆزه یه مدا گه شته نه و په ری په ره سه ندنی، بۆ

«کونیک» و پهیره و کهرانی - وه کوو کتیبی پیروژ بۆ میخائیل و شلیتسیر - بوو به هه مان سه رچاوهی زانستی قسه لێ نه کراو. نه مانهش به تایبه تیبی له کاره کانی « پتنان » دا ده رده که وێ، که هه ولیداره، له روانگهی زمانه وانایی هیندۆنه و روپایی یه وه سه یری کتیبی پیروژ بکا. بۆیه ته نیا به لگه یه که بۆ نه ژادی « ناری » کورد و با پی ره گه و ره یان « خال دیه کانی سه روو » له لایه ن « کونیک » ی میژو نووس زمان ی کورد یی بوو، که نه و سا که له « ری دیگ یر و پۆتت » دا، بۆ سه ر یه ک زمان ی گه و ره ی هیندۆنه و روپایی ها و بهش برابو وه. « 190,76 » ئیدی نه وانیش، له با و ره کانی خۆیان په شیمان بوو نه وه.

به لام تا کۆنگره ی بیسته می پۆژه ه لاتناسانی جیهان، له سالی « 1938 » له « برۆکسل » نه گیرا، پرۆفیسۆر « ف. مینی رسکی »، ده رباره ی ره چه له کی کورد، راپۆرت به نرخه کی نه خو ینده وه، هیچ پۆژه ه لاتناسی نه ی توانی، یه که م هه نگاوی زانستانه له و بواره دا بنی، لیکۆلینه وه یه کی وردی نه کا دیمیانه، ده رباره ی ره چه له کی کورد و زمانه کی بکا. بۆیه، نه م بیر و رایانه هه روا، به گومان لیکراوی و له دل ه را و که دا مانه وه. به لام کات، « مینی رسکی »، بیته نگ یی نه و گو مه مه نگه پر له نا راستییانه ی شله قان، با سه زانستانه کی پتسکه شکرد، به ره چه له کی کورد دا چو وه وه، له چوار چیته وه کی میژووی رووندا دا پرشت، ئیدی نه و کاته، جه مسه ری هه موو کتیشه و با سه کان، زیاتر بۆ لیکۆله ر و تو ئی ره کان روو نبو وه.

له و باره یه وه « زو بیحی » ده لێ: (خیلاتی ناری، که روویان کردۆته پۆژه ه لات ی نیمرۆ، پیش نه وه ی لیک جیا بینه وه، ها وه یه پتکه وه له شو ئتی نی شه جیبو ون که « نا و یستا » به « نه ئیره نه ئه نیجه » = ئیران و بیج » ی نا و ده با، پاشان هیندی کیان به ره و هیندوستان شو پو ونه ته وه و نه وانی دیکه ش به ره و ئیرانی ئیستا ها تو ون. وێ ده چی نه و زمانه ی که پتی ده لێن « هیندو ئیرانی » لک پتکه له لکه کانی زمان ی نه زانرا و ی « هیندو ئیروپایی » نه و زمانه بێ، که نه و خیلاته نارایی یانه له نی شه تمان ی دو وه میاندا قسه یان پێ کردو وه. « 13,70 »

ههلبهته، نهو خيلا نهی له ئيران نيشته جي نه بوون، ملی پتيگه يان گرتوه و بهرهو هيندوستان رويشتوون. ههر نهو خيلا نه له دواي خويان، « قيدا » يان وهک يادگار تيکي گه لتي به نرخ به جيتهيشتوه، که به زماني سانسکريتيي نووسراوه، (کوکردنه وي - قيدا - له دهو روبه ري 3000 سال پ.ز.دا کوتاييهاتوه.) « 810، 114 »

دهرياره ي نهو زمانه ي « قيدا » ي پتي نووسراوه ته وه، « زوييحي » ده لتي: (زماني سانسکريتيي که « قيدا » ي پتي نووسراوه، نه وه نده ي تا ئيسته ليتمان روونه، وه چي راسته وخوي « هيندو ئيرانيي » يه و زمانتيکي تريان له نيواندا نيهيه و نه مه شتيکه نه زماني « ماديي » ده تواني بيبي و نه ئيمهش بومان ده لوي ئيدديعاي بکهين، چونکو « ماد » هکان که به شيوون لهو خيلا نه ي بهرهو ئيراني ئيستا هاتوون، بو يه که م جار له سالي 835 پيش عيسا له بهرده نووسه کاني پاشاياني « ناشوريي » دا ناويانهاتوه و له چهرخي حه وته مي پيش عيسا وه زمانه که يان توانيو به بيتته زماني موشته ره کي هه موو نهو هوز و تيره و خيلا نه ي که له خاكي « ماد » ده ژيان و ههروه ها زماني سانسکريتيي 2300 ساليکي بهينه و زور تاشکرايه که له م ماوه دوورودر ژدها، نهو زمانه ي له پيشدا « ماد » هکان قسه يان پتي کردوه - هيندو ئيراني - ده بي، گه لتي گوراني به سه رادها تيي، به تاييه تيي که له نيشتماني تازه ياندا تووشي زور شتي وا هاتوون، که لهو سه رده مه دا و به حوکمي پله ي گه شه کردني نابوريي و کو مه لايه تيي، خويان نه يانبوه و نه يان توانيو به بيان بي. به لاي منه وه لهو مله و به ربه ره کان ييه ي « ماد » هکان له گه ل خه لکي نه سليي نيشتماني تازه ياندا کردو يانه و سه ريشکه وتوون، زمانه که يان له خويان نه مر تر بو وه و تا راده يه کي باش سه ري بو نهو زمانه ي نه وسا لهو مه لبه نده دا باو بوون « ئوزارتوو، هووريي، لوللو، کاسيي » دانه واندوه و ههر وهک نهو شتانه ي نه يانبوه لهو خه لکانه فيتريوون ناوه کان يشيان ههر لي وه رگرتوون، نهو کارتيکه هه موو نه ته وه يه ک له هه موو ده وروزه هانيکدا کردو ويه تي و ده يکا.) « 13، 70 - 14 »

ههروه ها، « زوييحي » له زماني « دياکونوف » وه ده لتي: (تا ئيسته، ناسارتيکي کوئينه، که به زماني « ماديي » نووسراي، « وه کوو

بەردەنوسی پاشایان « نەدۆزراوەتەو، تا تێمانگەیهنتی ئەو زمانە چۆنبوو، هۆی نەدۆزراوەی ئاسار و بەردەنوسەکان ئەو، یە، « هێشتا لە شۆینەواری مادەکان، تەنانت شاری نەخراوەتە ژێر هەلکۆلین ». هەرچیەکی کراوە لە سنوورەکانی خاکی مادبوو. بۆیە بۆ نیشاناندانی غوموونە زمانی مادیی، بێجگە لە ووشە و پستەیی بەردەنوسەکانی « هەخامەنشییی »، یا ئەوانەیی بە هۆی کتیبی یۆنانیی و شتی تر پێمان گەشتو، شتی کمان بە دەستەو (نییە). « 14,70 - 15 »

زمانی ئافیتستا : (ئەم زمانە یەکیکە لە زمانە گۆنەکانی خێزانە زمانی « ئێرانیی » و ئافیتستای زەردەشت تەنیا بەلگەیی نووسراوەی ئەم زمانە یە و هەر بۆیەش ناوی « ئافیتسای » بە سەردا دا پراوە. هەموو زانایانی زمانەوانیی لەو باوەڕەدان ئەو بەشە « ئافیتستا » کە مەشهورە بە « پێنج گات » و خودی زەردەشت بە شیعەر دايناو، لە باری وردەبابەتی زمانەوانییەو، لە هەموو بەشەکانی دیکە « ئافیتستا » کۆنترە و پێش ئەو هۆی نووسینەو بە خۆیەو ببینی، ماوێەکی دوورودرێژ دەماو دەمیکردوو « بە لەهجه یەکی تایبەتی و بە زمانیکی دوورکەوتەیی کۆنتر لە پارسی کۆن « فارسی هەخامەنشیی » و تیزیکتر لە زمانی « ئیدا » کانی هیندی نووسراوەتەو. ئەم چەشتە ئاساری دەماو دەمە لە پۆژەلاتی نزیک و لە ولاتانی تریشدا بێراوە و پێوەندی کۆمەلایەتی نیوێ یە کەمی هەزار سالە پێش عیسا دەنوێتی. گومانێ ئەو ناکرێ، کە « گات » هەکان دەسبەجێ پاش پەیدا بوونیان نووسرا بنەو، زۆر پتی تێدەچێ، ماوێە بە هۆی « کاهین » و پەپرەوانی ئەم نامۆزگارییانە دەماو دەمیکردبێ و سینگ بە سینگ هاتبێتە خوار، تا پاشان وێرایی کۆنترین بەشەکانی « وردە ئافیتستا » و تەنیا ئەو کاتە پاش داریوشی یەکم « مر. 486 پێش عیسا، ر.ز. » خەتی ئێرانیی لە سەر بنەمای ئەلفبۆیتکە « ئارامیی » بوو بە باو، « گات » هەکانیش نووسرا بنەو) « 17,70 »

وەک گوتان: تیرە و هۆزە کۆچەر یەکانی « هیندۆ - ئەوروپایی » لە سەردەمی جیا جیا و بە چەن شەپۆلی پەویان کردوو. واتە: هەموو لە یەک کات و سەردەمدا، پێکەو نەجولاون. گەر هەموو ئەو تیرە و هۆزە زۆرانە،

له « کۆنفیدراسیۆنی ماد » دا یهکیانگرتیی، پاشان ئیمپراتۆریای مادیان دامهزراندبێ، ههلبهته له پێشدا، به زمانی مادیی قسهیانکردوو. دواى ئهوهی، ههخامه نشییهکان دهسیان به سهر دهسهلاتدا گرتوه، زمانی « پارسیی » بهروى پهیدا کردوه، له ههمان کاتیشدا، وهک زمانی دهسهلات و دهولت پێوهکراوه. کهواته: زمانی مادیی له رووی بهکارهێنانهوه، له زمانی پارسیی کۆنتره. گهر ئهوهشمان سهلماند، که ئایینی زهردهشت، پێش ئهوهی ههر دوو ئیمپراتۆریای ماد و ههخهمانشیی دامهزرابێ، ههبووه، کهواته، زمانی ئافیتستا له ههر دوو زمانی ماد و پارسیی کۆنتربووه. بۆیه، (زمانی « ئافیتستایی » له « مادیی » و « پارسیی » کۆنتر دیته بهر چاو.) «23،59»

دواى ئهوهی، ئیمپراتۆریای ساسانیی روخا، ئایینی ئیسلام له ناوچهکهدا بلایبۆوه، زمانی کوردیش وهک زمانی فارسیی، پێ له قوناغیتی کۆی دهنی. بهلام، (ئێمه له زمانی « مادیی » ناخروئۆخری دهوری ساسانیی، بهلگهیهکی نووسراومان به دهستهوه نییه، تا بتوانین، به وردیی رایهکی لهسهر دهبرین، بهلام ئهوه رێگهی ئهوهمان لێ ناگرێ بڵێن: ئهو زمانه لهو زهمانهدا، زمانی « مادیی » بووه که له چاو زمانی دهسهلاتی ئیمپراتۆریی « ماد » تطووریکى 1300 سالهیی بهسهردهاتوه. ههر بهو نېسهتهی که زمانی « پارسیی کۆن » تطوور کردوه و بۆته زمانی «دهری = پارسییک » و نامادهیی ئهوهی پهیدا کردوه زمانی « فارسیی » ئیستهی لێ بکهویتتهوه. مهنتیقی سهلیم ئهوه دهسهپینتی، که زمانی مادیش تطوور کردبێ و ئهوهندهی گۆرانی زمانهوانیی بهسهردا هاتبێ و وهها ساکار بووبیتتهوه بۆ ئهوهی دهسبدا زمانی « کوردیی » ئیمپرویی لێ پهیدا بێتی.) «34،70»

شتیکى ناشکرایه، ههموو ئهو زمانانهی، له یهکدییهوه نزیکن، یا ئهو گهلانهی، له ژێر ئالای تاکه یهک دهولتدا دهژین، زمانهکانیان کار له یهکدی دهکهن. ههر بهو شتیهیهش، ههموو زمانه ئێترانییهکانی سهردهمی ئیمپراتۆریای ساسانیی، کاتی یۆنانییهکان و له سهرهتای بلایبونهوهی ئایینی ئیسلامدا، له لایهکهوه له نێو خۆیاندا، له لایهکی دیکهشهوه،

له گه‌ل دیا‌لیکته جیا‌وازه‌کانیا‌نادا، له کارلیک‌کی به‌رده‌وامدا بوون، به تاییه‌تی، باری نه‌ته‌ویی و پامیاری ئیرانی نه‌و سهرده‌مه، کاریکی زۆری له گۆران و پتیشکه‌وتنی نه‌و زمانانه کردوه. شتیکی زۆر ئاساییه، گهر له نه‌نجامی نه‌و گۆرانکاریانه‌دا، ههر دوو زمانی فارسیی و کوردیی، به خۆیان کۆمه‌لی دیا‌لیکت و خوار دیا‌لیکته‌وه په‌یدا‌بوون. (له پۆژه‌ه‌لاتی ئیران « فارسی تازه » و له پۆژا‌واشی « کوردیی » لیکه‌وته‌وه، که ههر دووکیان کۆمه‌لی دیا‌لیکت و خوار دیا‌لیکتیان هه‌یه. « پاش بلا‌وبونه‌وی ئیسلام، فارسیی نوێ دیا‌لیکتیک بوو، به‌پیتی بناغه‌ی زۆر کۆن، له‌گه‌ل دیا‌لیکته‌کانی تر تیکه‌لبوو، نه‌و تیکه‌لا‌ویییه پێشان سهرده‌می ساسانییه‌کانیش، روویدا‌بوو » (114، 25-26)

هه‌لبه‌ته، باری ژیا‌ری و ده‌سه‌لات، له پتیشکه‌وتن یا دوا‌که‌وتنی زمانیتکی دیاریکرا‌ودا، پۆلیتیکای گه‌لی مه‌زن ده‌گێرێ. گهر بلیتین: فارسه‌کان له کورده‌کان به توانا‌تر و پتیشکه‌وتووتر بوون، هه‌چ هه‌له‌یه‌که‌مان نه‌کردوه. چونکه، نه‌وان زۆر پتیش کورد، ده‌سیان به کار کردوه، پتر خه‌ریکی زمانه‌که‌یان بوون، بووژاندو‌یا‌نه‌ته‌وه و پتیا‌ننووسیوه. بۆ نمونه: شا‌کاره به‌رزه‌که‌ی « فیردۆسی - شانامه », له سالی « 346 ک/ 967 ز » گهر یه‌که‌م په‌رتووک نه‌یت، به کۆنترین په‌رتووک داده‌نرێ، که به زمانی فارسیی نوێ نووسرا‌وه. که‌چی، له‌و سهرده‌مانه‌دا، کورد هه‌چ شتیکی نه‌بو‌وه!

دوا‌ی نه‌وه‌ی، هه‌تندێ شتمان روونکرده‌وه، له لایه‌که‌وه، نزیکه‌ی جو‌زه تیروانییتکی تایه‌تمان، ده‌باره‌ی پتیه‌ندیی نیا‌وان، زمانی ئافیتستا و ماده‌کان لا که‌له‌که‌بو‌وه. له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، زانیارییه‌که‌مان ده‌باره‌ی پتیه‌ندیی نیا‌وان، ههر دوو زمانی ئافیتستایی و مادیی له‌گه‌ل زمانی کوردیدا هه‌یه. هه‌لبه‌ته، له ما‌وه‌ی نه‌و سێ هه‌زار سا‌له‌دا، چه‌ندین گۆرانکاری مانه‌وانیی، به سهر نه‌و زمانانه‌دا ها‌تو‌وه. گهر زمانی ئافیتستا و مادیی، له زمانی کوردیی نه‌و پۆشه‌وه نزیکبێ، دیا‌ره، به‌پیتی دوور و نزیکیی یه‌کن دیا‌لیکته‌کانی زمانی کوردیی، تا نه‌ندازه‌یه‌کی زۆر یا که‌م، جو‌زه لیکچه‌روونی، له نیا‌وان ههر دوو زمانی ئافیتستایی و یه‌کن له‌و دیا‌لیکته کوردییانه‌دا هه‌یه. بۆیه، نووسه‌رتکی وه‌ک « زوبیتر ئیسماعیل », له‌و

باوهره دایه، نهک هر جوړه نریکیهک، له نیوان زمانی نایستای و لقه دیالیکتی موکریدا هیه، به لکوو هر کوتوکت خوږه تی و ده لئ: (زهردهشت به زمانه میدیه دواپیه که ی ماده کان دواوه و له ژووروو میدیاشدا که نیسته، به موکریان ناوده بری، هاتوته دنیاوه. ثم زمانی زهردهشت که وهک له پاشکوئی نایستا، زهند نایستادا ده بیین، نهک هر له شیوهی نیسته ی موکرپانه وه زور نریکه، به لکوو هر زمانی «موکری» ش خوږه تی) «49،58»

هیندی نووسه ری دیکه ش، زمانی نایستا له گه ل لقه دیالیکتی هورامانیدا به راورده کمن. پتیا وایه، نریکیه کی ته و او له نیوان هر دو لایاندا هیه. له و باره یوه «محده هورامانی» ده لئ: (به پتی به راوردیکی سهریتی له نیوان زمانی نایستا و دیالیکته کوردیه کانداهرکه وتوه، که زمانی کوردی هورامانی نریکترین دیالیکته له نایستاه، له پرووی په گرتیه ی ووشه و مفره دات له واتادا، له پرووی بوونی جیاوازی له نیوان نیر و میدا و ویکچوونی نیشانه ی می، له پرووی پاشبندی پله ی به راوردیدا، له پرووی نیشانه ی «مضاف و مضاف الیه» دا) «50،100»

هروه ها، «پورداود» ی فارس، به یه کی له مه زترین زاناکانی نایستا و زمانی نایستایی داده نری، له سر ده سی نه و نایستا قهواره یه کی گرنگی زانستانه ی وهرگرتوه، له «فرهنگی ئیرانی باستان» دا، ده لئ: (زمانی نایستا زمانی «شمال غربی» ئیرانه که ده کاته وه «ماد».) «16،4» هیندی له میژوونوس و زاناکانی زمان، چن به راوردیکیان، له نیوان زمانه کانی «ماد، فارسی، زمانه نه وروپایی یه کان و زمانی نایستا» دا کردوه. له نه نجامدا بویان دهرکه وتوه، پتوه ندیه کی زور، له نیوان زمانی ماد و نایستادا هیه. (ثم دوو زمانه، له گه لئ شتدا په کده گرنه وه و زور له یه که وه نریکن، به لام تا نه و راده یه نییه، که هر دووکیان به یه زمان بزاین، وه به و لیکچوونانه ی نیوان هر دوو لایان قایلین.) «109،42» به لام، له هه مان کاتیشدا، ده لئ: (زمانی نایستا مادی نه بووه، به لکوو زمانیکی تره، راستیه کی زور که نیستا لیره دا، ماوه ی نییه،

باسیانکهین، زمانی ئافیتستا به کۆمهله لقیکی زمانی « ئهسکیت و ئاسیای ناوهراست » ده بهستی. ههروهک زانراوه، زۆریه لی کۆله رهکانی شوورهویی و پۆژاوا، ئافیتستا به زمانی ئاسیای ناوهراست نهزانن. بهم جۆره « غهفوورۆف، جاکسون، کیگر، ئالت هیم، باکتیریا، ترور سگد، و. ئاستر، مرغیان، تالسوف، هنینگ و خوارهزم، به زاده گای ئافیتستا ناونه بن. ههروهها، ههندیکی تر له و باوهردان، که ئافیتستا زمانی ماده. « ماکوولسکی و هرتسفلد » له سهدهی نۆزدهیهیم و گهلی کهس باوهریان وابوو، که ئافیتستا زمانی ماده. « یوستی و تارادهیک ئاشپیکل » و چن کهسیکی تر، نهوانیش ههه لهم باوهردابوون. » (110-109, 42)

لیره دا راستیهک هیه، پتویسته بیزانین، نهویش نهویه، له سهردهمی کۆندا، پتیش نهوێ مادهکان دهوله ته که یان دامهزرتین، هه رگیز وولاتیکی یه کگرتوویان نه بووه. به لکوو، له چن ناوچه یهکی جیاجیا و دوور له یه کدییه وه پتیکهاتبوو. وهک چن جارتیکیش له مهوهر، ئاماره مان بو کرد، له سه ره تاوه ته نیا تیره و هۆزه کان یه کیانگرتووه، پاشان، یه کیتییه کی پتیکوینیک له نیوانیاندا دروسبووه، هه موو ده زگه سه ریازی و به یرتیه به رتیه یه کانی دیکه ی، تیره و هۆزه کان و ناوچه جیاوازه کانی وولاتی مادی پتیکه وه به ستووه. به لام دواتر له کۆتایی سه ده ی چواره می پتیش زاین، بوو به دوو به شه وه: یه کتیک « مادی نه ترۆپاتین » نهوی تر « مادی پچووک ». له پۆژگاری به ندایه تیدا* نه م دوو به شه، هه رگیز یه کیان نه گـرتۆته وه و نه بوونه ته وه به یهک و وه له ناو هه ر یهک له م دوو کیشه رانه دا، چن هۆزیکێ تازه ی سه ره خۆ په یدا بوون. له گه ل نه وه دا که خه لکی مادی ئاترۆپاتین، خه لکی پتیشوونانی وولاتی نازریایجانن، وه دانیشتووانی مادی پچووک، که هه موویان جیاوازن، به شتیکێ نهوانی تر نه بوون. له م هاتوه وته دا، بهر له سه ره تای درووسبوونی هۆزه کانی مادی ئاترۆپاتین و ناوچه کانی دهوورویه ری، زمانی هـۆزه کان « بهر له زمانی

* دیاره، وه رکیتر مه به سی « کۆیله یه، به لام لی ره دا، به هه له وه ریکتیرا وه. چونکه « به ند » کۆیله نییه، به لکوو « گیراو » ده که یه نی.

نەتەوايەتی « لە کاتی « یەکییتی ماد » دا که دەسلەتداربوون، بەم جۆرە لە
 رۆژگاری بەر لە درووسبوونی مادی ئاترۆپاتین لە خاکی ماددا یەک زمانی
 ڕەسەن و سەرەخۆ « ئێرانیی وە یان کاسپیی » نەبوو. « زمانی مادی
 ئێرانیی » که ئەو سەرچاوانە ی ئێستا هەن، یاسی لێو ئەکەن، هێشتا
 زمانێکی خێلەکیانە و سەرەتاییبوو، لەگەڵ ئەهەمیت و نرخێ خۆیا - هەر
 وەکوو لە سەنەد و بەلگە ی زۆر سوود وەرگیراوە - تەنیا یەکیبوو، لە زمانە
 خێلەکییەکانی سەرزمینی ماد « وە بە تایبەتی مادی رۆژھەلات ». هەر
 چۆنێ، لە کاتی ئەم لیکۆلینەوێ ئێستەدا، لە ناو سنووری مادی
 ئاترۆپاتیندا، چەند زمانێکی تر - که غەیرە ئێرانی بوون - هەبوون. (110، 42 - 111).

ئینجا با لێرەدا، لەو بارەیدە کورتەیدە، دەربارە ی دید و بۆچوونەکانی،
 هێندێ لە زانا و پەسپۆرە بیانییەکان پیشانداوە. جوگرافیناسی کۆنی
 یۆنانیی بە ناویانگ « ئەستراپۆن »، که لە سەرەتای سەدە ی یەکمەمی
 زایندا مردوو، دەلێ: (فارسیکان و میدییەکان، لە سەرەمی خۆیاندا، لە
 یەکدی دەگەشتن) (299، 97) ئەمەش ئەو دەگەینێ: لە لایەکەو، ئەو
 دوو زمانە لە یەکدی جیاوازیبوون. بەلام، لە لایەکی دیکەو، لە یەکدیەو
 نزیکبوون.

پەرۆفیسۆری مێژوونووس « ساییس » دەلێ: (میدییەکان لە چەن تیرە و
 هۆزێکی کورد پێکھاتبوون، لە ڕووی زمانیشەو، ئاریی « هێندۆئەوروپی
 بوون) (299، 97) نوێنەری دەولەتی بریتانیای گەورە لە عێراق « ویلسن »
 لە سالی 1920 دا، دەلێ: (گەلی کورد، راستەوخۆ لە ئەو ی میدییەکانن و
 زمانەکەشیان بە یەکی لە زمانەکانی خۆراوای ئاسیا دادەنێ). (299، 97)
 هەرەها، گەلێ لە رۆژھەلاتناسە بە ناویانگەکانی دیکە ی وەک « باسیل
 نیکیتین، ن. مار و مینۆرێسکی » ش لەو باوەڕەدان و دەلێن: (راستە زمانی
 کوردیی، لە زمانە هێندۆئەوروپاییەکانە و سەر بە کۆمەلە ی زمانە
 ئێرانییەکانە، بەلام زمانی کوردیی، زمانێکی تەواو سەرەخۆیە،
 پیشکەوتنی راستەقینە ی کۆنی خۆی هەبە، لە زمانی فارسیی کۆن کۆنترە،
 که تابلۆ بە ناویانگەکی دارای پێنووسراوەتەو. (45، 19 - 46)

هەر چه‌نده، « مینۆرسکی » پشستر باوه‌ریکی دیکه‌ی هه‌بوو. یه‌کتی له‌و
 هه‌لانه‌ی مینۆرسکی نه‌وه‌یه، له‌ لایه‌که‌وه‌ ده‌لتی: (ئیمه‌ زۆر باش نه‌زانین، که
 کورده‌کان له‌ پروی زمانه‌وه‌ ئاری نین، به‌لکوو زمانه‌که‌یان نه‌چسته‌ ناو
 کۆمه‌لی زمانه‌ ئیترانییه‌که‌نه‌وه‌) «46، 112» که‌چی، هەر خۆی دوا‌ی ماوه‌یه
 قسه‌که‌ی خۆی بیرده‌چسته‌وه‌ و له‌ هه‌مان به‌ره‌مه‌دا، له‌ باسی « زمان، نه‌ده‌ب
 و نووسین » دا ده‌لتی: (زمانی کوردیی له‌ بنه‌ماله‌ی زمانی ئارییه‌. وه‌کوو
 زانراوه‌ پیکاتوه‌ له‌ زمانی ئیترانی و ئه‌فغانیی و بلوچیی و ئه‌سیتینی و
 گه‌لتی شتیه‌ زمانی کۆن و تازه‌ی تریش، زمانی کوردیی فارسیی نییه‌ و کرایتی
 به‌ کوردیی، به‌لکوو زمانیکی سه‌ره‌خۆیه‌ و یاسای فۆنتیتیک و
 سینته‌کسیسی تایبه‌تیی خۆی هه‌یه، پتیه‌ندیشی به‌ زمانی فارسییه‌وه‌،
 وه‌کوو پتیه‌ندیی سیری به‌ پرووسییه‌وه‌ وایه، یان به‌ شتیه‌یه‌کی وردتر، وه‌کوو
 پتیه‌ندیی زمانی ئاریی سویرییه‌ شاخاویه‌کان به‌ زمانی ئیتالییه‌وه‌ وایه.
 هه‌روه‌ها، زمانی کوردیی به‌سراوه‌ به‌م و به‌وه‌وه‌. هه‌روه‌ها به‌ شتیه‌یه‌کی
 راسته‌وخۆ به‌سراوه‌ به‌ زمانی « ئاقیدحستا » وه‌، که‌ کتیبی پیروزی
 « ئاقیتستا » کتیبی ئاگره‌رسته‌کانی پت نووسراوه‌، بیروپایه‌کیش هه‌یه، که
 زمانی کوردیی وه‌کوو به‌شی زۆری شتیه‌ زمانه‌ تازه‌کانی تری ئیتران، به‌شی
 زۆری کۆله‌که‌کانی دروسبوونی له‌ زمانی میدی کۆنه‌وه‌ وه‌رگرتوه‌ ... میدیا
 نه‌و فه‌رمانه‌ه‌وایه‌تییه‌یه‌ که‌ فه‌رمانه‌ه‌وایه‌تی ئیترانی کۆنی کردوه‌.)
 «83، 110»

هەر چه‌نده، لێره‌دا کاتی نه‌وه‌مان نییه‌، به‌ درێژیی باسی زمانی فارسیی
 بکه‌ین، تا بزانی، پتیه‌ندیی ئه‌م زمانه‌ له‌ گه‌ل زمانی ماده‌کاندا چۆنبوه‌؟ له‌
 بنه‌رتدا له‌ گوتیه‌ هاتوه‌؟ به‌ چن قوناغدا تیه‌په‌پوه‌؟ دوور و نزیکیی له‌
 زمانی کوردیی‌وه‌ چۆنه‌؟ به‌لام، به‌ شتیه‌یه‌کی گشتیی ده‌توانین، به‌
 دلیلییه‌وه‌ به‌تین: ئه‌م زمانه‌ فارسییه‌ی ئه‌ورۆ، گه‌لانی دانیشتووی ئیتران
 پتی ده‌دوین و پتی ده‌نوسن، هەر هه‌مان زمان نییه‌، که‌ فارسه‌کان له‌
 سه‌ره‌تای نیشه‌جیبوونیانه‌وه‌ له‌ ناوچه‌که‌دا، قسه‌یان پت کردوه‌. به‌لکوو، به‌
 چه‌ندین قوناغی جیاوازی می‌تروویدا تیه‌په‌پوه‌، تا ئه‌م زمانه‌ تیکه‌لاه‌
 سه‌یره‌ی ئه‌ورۆی لێ ده‌رچوه‌!

به کورتیی، هیتندی له رۆژه لاتناسه کان لهو باوهردان، له پتش زاینیدا، مادهکان، له چهن تیره و هۆز و گهلیکی جیاواز پتکهاتسوون، به هممووشیان نهتهوهی مادیان پتکهیتناوه. زمانی فارسیی نهوړۆش، به دیالیکتی له دیالیکتهکانی زمانی مادیی نهو سهردهمه دادهنیتن. جگه لهوهی، فارسهکان قهوارهیهکی تاییهتی و زمانیکی نهتهوهیی یان نهبووه، تا له سهردهمی ساسانییهکاندا دروسبووه. واته: نهتهوهی ماد، به همموو خهسلته نهتهوهیی یهکانی خوږهوه، ههر ههمان نهتهوهی ههخامهنشیه و هیچ گۆرانیکی نهتهوهیی و زمانهوانیی به سهردا نههاتوه، بهلکوو، تهنیا دهسلاتی رامیاری له پاشایهکهوه بۆ پاشایهکی دیکه و له بنهمالهیهکهوه بۆ بنهمالهیهکی دیکه گۆراوه و گواسراوهتهوه. کهواته دهتوانین، بلیین :

« ئیستیاغ » ی شای مادهکان و « کۆرش » ی ههخامهنشیی، ههر دووکیان له نهتهوهی ماد بوون. بهلام، دوو دهسلاتاری جیاوازیوون، له نهنجامی جهنگی نیوانیاندا، دهسلات له یهکهمهوه بۆ دووهم گواسراوهتهوه. مامۆستای میژوونووس « محهمد عدلی عهونی »، لهو بارهیهوه دهلتی: (نهتهوه له سهردهمی بنهمالهی ههخامهنشیهکاندا « کیانییهکان » له پروی زمان، خهت، همموو پتکهاته و خهسلتهکانیهوه، ههر ههمان نهتهوهی میدیهکانه، به گواستهوهی فرمانپهواپی له میدیهکانهوه بۆ « نهشان - نهزان » پاشان بۆ « پارس »، جگه له بنهمالهی شاگان، هیچی دیکه ی لێ نهگۆراوه. « پارس » یا « پارسوا »، تهنیا یهکتی لهو هۆز و گهلانهی نهتهوهی میدیاپهوه، قهوارهیهکی سهریهخۆ و زمانی تاییهتی خۆی نهبووه، تا له سهردهمی ساسانییهکاندا دروسبووه. کهواته نهتهوهیهکی راستهقینهی دیکه نهبووه، پیتی بگوتری « فارسی یهکهم - پارسی کۆن ». ههروهها، نهتهوهیهک به ناوی « ئهلیپرت - نهشکان » نهبووه، لهبهرتهوهی نهوانیش دووباره، یهکتی له هۆزهکانی نهتهوهی میدیا بوون، له دواي تهسکهندهری مهکدۆنیی و جیگرهکانیهوه، فرمانپهواپی ئیترانیان کردوه. نهشکانیتکان به ناوی دامهزرتنهری بنهمالهی فرمانپهواي نهشکان و پارسییهکانیش، به ناوی « پارس - خۆراسان » ی نیشتمانه پهسهنهکیانهوه ناوتران (298,97)

بەمەدا بۆمان دەردەگەوت، ھەموو ئەو گۆرانکارییانەى لەو سەردەمانەدا
 پرویانداو، گۆرانکاریى دەسلاتی بنەمالەىە بۆ بنەمالەىەکی دیکە بوو.
 لە ئەنجامى کۆدەتایەکی نیتوخی و لە نێو ھەمان نەتەویدا پرویانداو، واتە:
 گۆرانکارییەکی نیتوخیی بوو. لەبەرئەو، بە کۆدەتایەکی نەتەوێی و
 زالبوونی نەتەوێەک بە سەر نەتەوێەکی دیکەدا دانانری، وەک نەوێ
 نەتەوێەک، جێگەى نەتەوێەکی دیکەى گرتبێتەو، بەلکوو بە پروداوێکی
 ناوچەى، بە بەردەوامبوونی دەسلاتی مادەکان و بە گۆرانکارییەکی
 بەرەو تەواوونی، یەکیستی گەلانی ئاری ئێران دەژمێرێ. بەلگەى ئەم
 بۆچوونەش، خۆى لەو قسەى « داریوش » لە « نقش رستم » دا دەبینی،
 کاتى دەلتى: (من ھەخامەنشیم، واتە: لە بنەمالەى « ھەخامەنش » م.
 « پارسی کورى پارس » م، واتە: لە ھۆزى « پارس » م. ئاریم و لە ڕەگەزى
 ئارییایم، واتە: میدی.) « 299، 97 »

شتێکی بەلگە نەویستە، لەو سەردەمانەدا، چەن زاراوێەکی ئیتنێى وەک
 « گەل » و « نەتەو » نەبوو، تەنانت ھیشتا گەلەکانیش، بە تەواوێ
 دروس نەبوون. زمانى نەتەوێى ڕەسەن، خاوتن و یەکگرتوو نەبوو.
 لەبەرئەو، گەر بە تێگەشتن و پێناسەى ئەورۆ، سنوورێ بۆ ئەو کۆمەلە
 ئیتنیانە دیاریکەن، ناویکیان لێ بنێن، بە باوەڕى من، نەتەوێ « ماد »
 پڕ بە پێستى خۆیەتیی و ناگرێ، ئەو زاراوێە پشگۆتێرێ. نەتەوێ
 مادیش، لە کۆمەلتى تیرە و ھۆزى گەورە و گچکە، پێدەسلات و
 دەسلالتارى جیا جیا پێکھاتبوون. ھەمویان لە وولاتى ماددا پێکەو
 ژباون. دوور نییە، ھەر تیرە و ھۆزێکیش، بە دیالیکتیکى زمانى مادى
 جیاواز، قسەیانکردبێ. چونکە، ھەموو لە یەک ناوچەدا پێکەو نەژباون،
 بەلکوو، لە یەکدییەو دوور و پەرشویلاو بوون.

زمانى فارسى، ھەر لە کۆنەو تا بەم شتێوێەى ئەورۆ گەیشتو، بە سێ
 قۆناغى سەرەکیدا تێپەریو:

1. زمانى فارسى کۆن یا « پارسی »:

ئەم زمانە، زمانى ئەو خێلە « ئاریایى » یانەى کە پاش گەیشتنە خاکی
 ئێرانى ئێستە، لە ناوچەى کە ئێمە پێى دەلتین « فارس »

نیشته جیبوون و ناوی خوشیان به سهر مه‌لبنده که‌دا بریی و به « پارس = فارس » ناوبانگی ده‌رکرد که وه‌کوو له پیتشدا باسمان کرد، خوی ووشه‌یه‌کی « مادی » یه، مه‌لبنده که‌ش له کاتی ئیمپراتوریای « ماد »‌دا به‌شیبوو لهو ئیمپراتوریایه و بۆیه زمانی مادیی که زمانی په‌سمیی ده‌ولته‌تی ماد بووه زۆر کاری کردۆته سهر نهو زمانه و کاتی له سالی 559 ی پیتش عیسادا ئیمپراتوریای « ماد » به ده‌سی « کۆرش » پمیترا و ئیمپراتوریای « هه‌خامه‌نشیان » دامه‌زرا، زمانی پارسیی کۆنیش بوو به زمانی په‌سمیی ده‌ولته‌ت، نهو جار نۆزه‌ی نهوه هات که نهو کاربکاته سهر زمانی مادیی. (22,70) به کورتیییه‌که‌ی، نه‌م زمانه خه‌لکی ناوچه‌ی پارس، له پیتش و پاش سهرده‌می هه‌خامه‌نشییه‌کان، له خۆراوای خوارووی ئیران قسه‌یان پت کردوو. به‌لام کاتی ئه‌سکه‌نده‌ر له « 331 پ.ز. »‌دا، ده‌سی به سهر نهو ناوچه‌یه‌دا گرت، ئیدی به ته‌واویی کۆژایه‌وه و نه‌ما.

2. فارسیی ناوه‌راست (په‌هله‌وی):

له‌م قۆناغه‌دا، هه‌موو زمانه‌کانی، سهرده‌می ناوه‌راستی خه‌زانه زمانی ئیرانیی، نه‌مانه‌ن بوون: (پارتیی، پارسیی، خواره‌زمیی، خۆته‌نیی، سوغدی. دوو زمانی پارتیی و پارسیی هه‌ر دووکیان به « په‌هله‌وی » ناوبانگیان ده‌رکردوو، چونکوو لهو زمانانه نه‌وی راسته‌وخۆ پتوه‌ندیی به زمانی کوردیی یه‌وه هه‌بت، هه‌ر پارتیی و پارسییه، بۆیه له‌م گه‌له‌زمانه هه‌ر باسی نه‌م دوانه‌یان ده‌که‌ین. (24,70)

زمانی پارتیی « په‌هله‌وی » (زمانی پارتیی زمانی خه‌لاتی ئاریایی « پارت » ه که له خاکی خۆراسانی گه‌وره‌ی نه‌وی زه‌مانیدا نیشته‌جیبوون و له سالی 250 ی پیتش عیساهه ده‌سه‌لاتی حوکومه‌تی خۆیان لهو مه‌له‌به‌نده‌دا دامه‌زراند و پاش له‌ناویردنی ده‌زگه‌ی ده‌سه‌لاتی یۆنانیکان، ده‌ستیان به سهر هه‌موو میراتی هه‌خامه‌نشییدا گرت و جیگه‌ی یۆنانه‌کانیان گرته‌وه، پیته‌خته‌که‌شیان له شاری هه‌کاتۆم پیلۆس « سه‌د ده‌روازه » که ئیمرو « دامغان » ی له شوێن بنیاتنراوه، گواسته‌وه بۆ ته‌یسه‌فۆن « مه‌داین ». زمانی نه‌م « پارت »‌انه له زمانه‌کانی باکووری پۆژئاوایی خه‌زانه زمانی ئیرانییه و زانایانی زمان و کۆنینه‌ناسه‌کان، به

«په‌هله‌ویی نه‌شکانیی» یا «په‌هله‌ویی باکووری» و هندی جاریش به پارتیی = فرثیی «ناوده‌به‌ن و له‌گه‌ل زمانی مادی به ده‌سته‌یه‌کیان داده‌نین.» (25,70)

ئهو زمانانه‌ی، ناویان ناون په‌هله‌ویی ساسانی: [زمانیکی پاش ئالوگ‌وپوونی ده‌سته‌لات له‌ئەشکانییە‌کانه‌وه‌ بۆ ساسانیان، وه‌بره‌و که‌وتوه‌ ئهو زمانه‌یه‌ که‌ زانایانی زمانه‌وانیی به‌ «په‌هله‌ویی ساسانی» یا «په‌هله‌ویی جنوبیی» ناوده‌به‌ن که‌ گۆیا هه‌ر وه‌ک «پارسیی کۆن» له‌ ده‌سته‌ی جنوبی پۆژاویی خێزانه‌ زمانی ئیرانی حسیده‌کری.

ئهم لکه‌ی زمانی په‌هله‌ویی، پاش روخانی ده‌سته‌لاتی ئەشکانیان «224» پاش عیسا، به‌ره‌به‌ر جیگه‌ی لکه‌که‌ی تری (په‌هله‌ویی باکووری «ئەشکانیی» = پارتیی «فرثیی» گرتۆته‌وه‌ و تا 651 ی پاش عیسا که‌ «یه‌زدگورد» ئاخ‌رین پاشای ساسانیی کوژراوه‌، زمانی ره‌سمیی بووه‌ و به‌ پیچه‌وانه‌ی زمانی مادی و پارسیی کۆن، به‌لگه‌یه‌کی نسبتا زۆر «به‌رده‌نوس و کتیب» به‌م زمانه‌ به‌ ده‌سته‌وه‌ هه‌یه‌ و «دریژترین به‌رده‌نوسی ساسانی، به‌رده‌نوسی «په‌یکولی» به‌ له‌ کوردستان، باکووری «قه‌سری شیرین» و به‌ دوو زمانی ره‌سمیی ئهو زمانه‌، زمانی په‌هله‌ویی ئەشکانیی و زمانی په‌هله‌ویی ساسانی له‌ لاتە‌نیشتە‌کانی بورجیکی چوارگۆشه‌ نووسراوه‌، وینه‌ی پاشا «نرسیی» له‌ هه‌ر چوار ته‌نیشتی بورجه‌که‌ نه‌خشکراوه‌. به‌لام، ئهم بورجه‌ رماوه‌ و قاعیده‌که‌ی نه‌ه‌ی، هه‌چی له‌ شوێن خۆی نه‌ماوه‌.» (26,70)

به‌ کورتیه‌که‌ی، هه‌موو ئهو زمان و لقانه‌، له‌ سه‌رده‌می ئەشکانییە‌کان و ساسانییه‌‌کانه‌وه‌ «300 پ.ز. - 226 ز» ده‌سپێده‌کا. کاتی ئیسلامه‌کان ناوچه‌که‌یان داگیرکرد، له‌ سه‌ده‌ی چه‌وتی زاینده‌ کوتاییانه‌ات.

3. فارسیی نوی :

له‌ سه‌ده‌ی چواره‌می کوچی - نویه‌می زاینه‌وه‌ ده‌سپێده‌کا، به‌ چه‌ندین قوناغه‌ا تپه‌رپوه‌، تا به‌م زمانه‌ی ئه‌ورو گه‌یشتوه‌.

زمانی مادی، کاریکی زۆری له‌ هه‌ر سێ قوناغه‌که‌ی زمانی فارسیی کردووه‌. به‌لام، به‌ پله‌ی یه‌که‌م، کاریکی زۆری له‌ زمانی پارسیی کردووه‌،

چونکه، له يهك سهردهمدا پټكهوه بوون. ئهم كارتيتكردنانهش، پتر بهو بهلگه و كوښنانه دا دهردهكهوئ، كه زانا يانی تاركیو لوزیا دهسیانكه وتوه. ههموو نهو بهلگانهی له میژووشدا، به هوئ پشکنین و شته كوښینه وهكانهوه دوزراونه تهوه، نهوه مان بۆ پروونده كه نهوه: كه له بهلگه كانی بابل و عیلان كوښترن و له وانهوه وهر نه گیراون، (بهلكوو له « ئورارتو » خوازراوه تهوه و نهوه خوئ له خوئ وا دهگهیهنت، كه لیره شدا شوئنی به تال و بو شایی ههیه و نهو شوئنه به تالانه ده توانن، تنیا له وحه كانی پاشایانی ماننایی و مادیی بن و هیچی تر. نهو بهلگانهی سهرهوه نیشانددهن: كه پارسه كان « ئیترانیكان » خهتی بزمارییان له « ماد » كهانهوه وهر گرتوه. نهوه بۆمان دهرده خا، كه تهئسیری زمانی « مادیی » له سهر زمانی « پارسیی » ههر فریدانی ووشه نه بووه، بهلكوو، خهت و ئهلفویسته كهش دهگریتهوه. (23,70)

له كوټایی ئهم به شه دا، پتویسته، نهوهش بلیتین: خزمایه تیئ و نزیکیی، نیوان ههر دوو زمانی کوردیی و فارسیی، له كوڼدا وای له هیندی شاره زای زمان و پرژهه لاتناس کردبوو، كه زمانی کوردیی، به لقئ له زمانی فارسیی دانئین. چونكه، گهلی ووشه له ههر دوو زمانه كه دا ههن، گهر وهك يهك نهبن، زۆر له يهك دییه وه نزیکن.

زۆریه ی زۆری شارهزا، پرژهه لاتناس، زمانه وانه كانی بیانیی و کورد، له سهر نهو باوه رهن: زمانی کوردیی نهو پرۆ، به يهكئ له زمانه كانی هیندۆ - نهو روپایی داده نرئ. له هه مان کاتیشدا، له بنه ماله ی هیندۆ - ئیترانیی و له خیزانه زمانی « ئیترانیی » جیا ناکریته وه. له گه ل زمانی « فارسیی » شدا، خزمایه تیئ نزیکي ههیه. نهوه جگه له وهی، شتیکی ئاشکرایه، ههموو زمانی به شتیه یهکی بهردهوام، له گوڤان دایه، (زمانی ههر وولاتیک - نه گهر پروداوه كانی میژوو نه یانگورپیئ - زمانی دانیشتوانی كوڼی نهو وولاتیه، وهكوو باسکرا پروداوه كانی میژوو، دهسه لاتگورپیئ سیازده قه پ نه یترانیوه، له بهشی پرۆزاری « ماد » ا شتی بگورئ و دانیشتوانی ئهم به شه ی « مادستان » ی كوڼ ئیمرۆ کوردن كه « نهوه ی میدیه كانن » ناخو! بیجگه له وهی كه بلیتین زمانی « کوردیی » ش له بنه رها نه نجامی

گوڤران و گه شه کردن و پهره سندن زماڻی « مادیی » یه، شتیکی ترمان له دهس دی؟ نه خیر! چونکوو هه موو به لگه یه کی میژووی که زانا یان - ته نیا بۆ مه به سی خزمه تی زانست - داویانه ته بهر لیکۆلینه وه و لیکدانه وه، تا ئیسته، هه ر نه و حه قیقه ته یان ئاشکر اردوه که زماڻی « کوردیی » ئیمړۆ به رو بۆی تطوړ و ته کامولی زماڻی « مادیی » دوتیییه. (34,70)

شتیکی ئاشکرایه، زمانیش، وه ک هه موو شتیکی دیکه ی زیندوو، به دیارده یه کی کۆمه لایه تیی داده نرئ. هه موو دیارده کۆمه لایه تیه کانیش، به پیتی یاسایه کی تایه تیی گوڤران، به شتیه یه کی به رده وام له گوڤراندان، گه شه ده کهن، تا ورده ورده پهره ده سین و له نیوجهرگه ی کۆمه لگه دا ره گداده کوتن. هه موو زماڻی، تا به ته وایی ره گداده کوتی، له لایه که وه، کار له زمانه کانی دیکه ی که لانی ده ورو به ری خۆی ده کا. له لایه کی دیکه شه وه، زمانه کانی دیکه کاری تیده کهن. جا نه و کارتیکردنه، هه میسه دوو لایه نی ده بی. هه لبه ته، هه میسه هه ر به چاکه کار له یه کدی ناکه ن، به لکوو، کارتیکردنه که به چاک یا به خراب پرووده دا. گه ر به چاکبوو، نه و زمانه کارتیکراوه که پتر گه شه ده کا و پیشده که وئ. به پیچه وانه شه وه، گه ر به خراببوو، نه و لاوازیده کا و به ره به ره ده یپوکی تیتیه وه. جاری واش هه یه، زمانه کارتیکراوه که به رگه ناگرئ و له نیوده چی.

هه لبه ته، گه ر نه م یاسایه، بۆ هه موو زمانه کان راستی، نه و ده بی، بۆ زمانه کانی « ئاقیتسائی، مادیی، پارسیی، فارسیی ناوه راست و نوئ و کوردیی » ش هه روا بی. چونکه، هیچ یه کئ له و زمانانه، له یاسای کارتیکردنی زمانه کان له یه کدی به ده رنن. بۆیه، زماڻی مادیی، له لایه ن هه موو نه و زمانانه وه کارتیکراوه، که له دوا ی پروو خاندنی ئیپراتۆریای ماده وه هه بون، ده سه لاتیان له وولاتی ماددا په یدا کردوه، له پتی نه و ده سه لاته شه وه، کاریکی زۆری له زماڻی ماده کان کردوه. هه روه ها، نه ویش کاری تیکردوون.

گه ر سه رنجیکی میژووی، له هیندی له زمانه کانی جیهان به دین، ده بینن: نه م زمانانه ی نه ته وه کان نه وړۆ قسه ی پت ده کهن، له گه ل زماڻی دانیش تووانی پتیشووی نه و ناوچه و وولاتانه دا، زۆر جیاوازیان هه یه. بۆ

نمونه: (له میسر زمانی میسری کۆن جیگهی خۆی به قبتیییه کان و دواپی به یۆنانیی و له نهجمادا به عه ره بیی دا. له گه له نه وه شدا، که دانیشتووانی نه و ناوچه یه له ناوچوون و له وولاتی خۆیان دهر نه کران و به بی گۆران تا ئیسته ماونه ته وه. ههروه ها، له عیراقدا، دیسان زمانه کانی سۆمه ری و هوریتی و به ڕێکۆپیتکی جیگهی خۆیان دا به « ئاشووری - بابلیی »، « نه که دیی » و ئارامیی و عه ره بیی. له ئاسیای ناوه راسدا، زمانه ئێرانییه کانی وه کوو « خوارزمیی و سگدی و باکتریایی و پارتیی » بوو، به زمانی تورکی « نه زهک و قره قلیاکیان و تورکمان ». ههروه ها، ئهم گۆرانانه به سهر زمانی مادیشدا هاتوه. به لام، هۆی به نه ده تی گۆرینی ئهم زمانانه نه وه نییه، که خه له که کانی ئهم کیشه ره یان ئهم سه رزه مینه نه مابن و خه له کی تر هاتینه جیگه کانیان، وه به م هۆیه وه هۆزه کانی ئیسته - له گه له نه وه دا که ماوه یه ک به زمانیتکی تر قسه یان نه کرد - به شیوه ی گشتیی نه وه ی راستی دانیشتووانی کۆنی ئهم کیشه وه رانه شن. نه و دانیشتووانه ی که میراتی رۆشنبیری و میثرووی و نه ژادیان به هۆزه کانی ئیسته گه یاندوه. (111,70) « دیاره، له کۆندا نه و گه لانه ی، دراوستی یه کدی بوون، یا پتکه وه ژیاون، له بهر چه ن هۆیه کی دیاریکراو، هه میشه جوړه تیکه لاوییه ک، له نیتواناندا دروسبووه. له هیندی له بواره کانی ژياندا، به تایبه تی وه ک: « خوړه وشت، ئایین و زمان »، کاریان له یه کدی کردوه. به تایبه تی، گهر زمانی نه و گه لانه، هه موویان له یه ک خیزانه زمانی دیاریکراو بووین، ههر زۆر کاریان له یه کدی کردوه. چونکه، گه له ی ووشه ی هاوبه ش له نیتوان نه و زمانانه دا هه بووه. نه و نزیکیی و ووشه هاوبه شانه، ته نیا له زمانی کوردیی و فارسیدا نه بووه و نییه، به له کوو، له لایه که وه له هه هوو زمانه نه وروپایی یه کان خۆیاندا هه بووه و هه یه. له لایه کی دیکه شه وه، له نیتوان زمانی کوردیی و زمانه هیندۆ نه وروپایی یه کانیشدا، نه و لیکچوونی ووشانه به دیده کرتین. بۆ نمونه:

له زمانی کوردیی و فره نسیدا، « برۆ و ئه ژنۆ و... » ههر یه ک واتایان هه یه. له زمانی کوردیی و ئیتالییدا، « برۆ، کت، کاروان و... »، ههر یه ک شتن. ههروه ها، له زمانی ڕووسیدا، هیندی ووشه هه ن، له کوردیشدا

هەر هه‌مان واتایان هه‌یه. وه‌ک « به‌ران، بازاڤ، برۆڤ ... تاد » هه‌تندێ
 وو‌شێ دیکه‌ش هه‌ن، له‌ یه‌ک‌دیه‌وه‌ زۆر نزیکن. وه‌ک « ژنه‌ - ژن، مشکه‌ -
 مشک، سپاسیه‌ - سپاس، سه‌باکه‌ - سه‌گ .. تاد ».

به‌لام، کاتێ گه‌لیکیان خاکی گه‌له‌که‌ی دیکه‌ی داگیرکردوه‌، به‌ هه‌موو
 شتیه‌ هه‌ولیداوه‌، « خو‌ره‌وشت، ئایین، ئایینزا و زمان » که‌ی خۆی، به‌
 سه‌ردا به‌سه‌پینێ. به‌ هه‌مان شتیه‌ش، « خو‌ره‌وشت، ئایین و زمان » ی گه‌له‌
 داگیرکراوه‌که‌ش، به‌ شتیه‌یه‌ له‌ شتیه‌کان، کاری له‌ که‌لتوور و زمانی گه‌لی
 سه‌رده‌س کردوه‌. به‌لام، گومانی تیدا نییه‌، ئه‌و کارتیکردنه‌ له‌ چاو
 کارتیکردنی زمانی گه‌له‌ داگیرکه‌ره‌که‌دا، که‌مه‌تر بووه‌. بۆیه‌، له‌و پێگه‌یانه‌وه‌،
 هه‌تندێ وو‌شێ زمانی هه‌ر دوو گه‌له‌ سه‌رده‌س و ژێرده‌سه‌که‌، تیکه‌لاوی
 یه‌ک‌دی بوون. هه‌تندێ جاریش، ئه‌و وو‌شانه‌ وایان لێهاتوه‌، نه‌ناسرتنه‌وه‌، له‌
 به‌ره‌تدا سه‌ر به‌ کام زمانه‌یان بوون. جا ئه‌و تیکه‌لاوییه‌ی، له‌ به‌ره‌به‌یانی
 میژووه‌، له‌ نێوان کورد و فارسدا په‌یدا بووه‌، کاریکی زۆریان له‌ یه‌ک‌دی
 کردوه‌ و گه‌لی وو‌شێ هه‌ر دوو زمانه‌که‌، تیکه‌لاوی یه‌ک‌دی بوون.

د. « که‌مال مه‌زه‌هر »، له‌و باره‌یه‌وه‌ ده‌لێ: (ده‌رویه‌ری سالی 550 ی پتیش
 له‌دایک‌بوون، ده‌وله‌تی میدی پاش جه‌نگیکی گه‌وره‌، له‌ نێوان شای میدی
 نیستیاجز و شای فارس کۆرشی گه‌وره‌دا فه‌وتا. به‌م جو‌ره‌ فارسه‌کان، که‌
 جاران ژێرده‌سته‌ی میدیه‌یه‌کان بوون، وایان لێهات، میدیه‌یه‌کانیان که‌وته‌
 ژێرده‌ست، ئه‌مانیش که‌ سه‌ره‌به‌خۆیی یان نه‌ما، به‌شی زۆریان به‌ره‌و
 شاخه‌کانی کوردستان بوونه‌وه‌ و له‌وێ له‌گه‌ڵ گه‌لانی ئه‌و ناوه‌ تیکه‌له‌بوون و
 گه‌لی کوردیان پتیکه‌تینا. ئینجا ئه‌وی گومانی تیدا نییه‌، تیکه‌لییه‌ک له‌
 نێوان ئه‌م میدی و فارسانه‌دا په‌یدا بوو، چونکه‌، فارسه‌کان ماوه‌یه‌ک له‌
 ژێرده‌سی میدیه‌یه‌کاندا بوون. ئه‌مانیش، ماوه‌یه‌ک له‌ ژێرده‌سی ئه‌واندا.
 پێگومان، ئه‌و تیکه‌لییه‌ش کاریکردۆته‌ سه‌ر هه‌ر دوو زمانه‌که‌ و سووکه‌
 یه‌که‌چوونێکی له‌ نێوانیاندا په‌یدا کردوه‌.

ماره‌یه‌ له‌ میژوونوسان، ده‌باره‌ی ئه‌م له‌یه‌که‌چوونه‌ ده‌لێن: گه‌لی هه‌بووه‌،
 ناوی پارسی بووه‌، که‌ له‌ گه‌له‌ هه‌ندۆ - ئه‌وروپایی یه‌کان بوون و به‌شتیکیان
 تیکه‌ل به‌ فارس و به‌شتیکیشیان تیکه‌ل به‌ کورد بوون و تیاياندا

توانه تەوه. ئەمەش، بۆتە ھۆی ئەوهی، چەن ووشە یەک لە زمانەکیان، تیکەل بە فارسیی و کوردیی بێ، ئیستەش ئەو ووشانە بوونە تە ھۆی پەیدا کردنی ئەم لە یە کچوونە ی نێوان کوردیی و فارسیی. «22-21,92».

بەو پێشە، ھەر دوو زمانی کوردیی و فارسیی، لە بنە پەتدا لە یەک سەرچاوەوە ھەلقولان و لە یەک گروپە زمانن، لەبەر ئەوە، گەلێ ووشە لە ھەر دوو زمانە کەدا ھەن، لە ڕووی ڕووخسار و واتاوە، ھەک یەک وان و یەک شت دەگە یەن. بۆیە، بە تەواویی ناتوانین، بڵێین: ئەو ووشانە لە سەداسەد کوردین یا فارسین. بەلکو، ئەز پێشوا یە، لە بنە پەتدا لە چەن ووشە یەکی « ئاری، مادی، ئاقیستایی و زمانە کۆنەکانی دیکە ی گەلانی ئێران » پێکھاتوون. ئەو ڕۆش، ھەک چەن ووشە یەکی ھاوبەش، لە نێوان ھەر دوو زمانە کەدا بە کار دێنرێن.

« تایەر سادق »، بە پێی دووروو و نزیک ی ووشەکان، لە زمانی کوردیی و فارسییەوە، ئەو ووشانە ی، بە سەر سێ دەستەدا دا بە شکر دوو. بۆ ھەر دەستە یەکی ش، ھێندێ لەو ووشانە ی بە نمونە ھێناوە تەوه.

بەشی یە کەم: ئەو ووشانەن، کە لە ھەر دوو زمانە کەدا، چ لە ڕووی ڕووخسار و چ لە ڕووی واتاوە، ھێچ جۆرە جیاوازی یەکیان نییە.

بەشی دوو ھەم: ئەو ووشانەن، کە لە ھەر دوو زمانە کەدا، تەنیا بە یەک پیت لە یە کدی جیا دەکێنەوه. بەلام بە واتا ھەک یەک وان.

بەشی سێ یەم: ئەو ووشانەن، کە لە ڕووخسار و واتادا جیاوازن و خەسلەتی زمانیک ی سەر یە خۆیان پێوە دیارە.

ھەر چەندە، بەشی دوو ھەمیان، زۆر تیکە لای زمانی کوردیی بوون و جیاوازی یەکی ئەو تو یان نییە، لە ھێندێ ناوچە ی کوردستانیش، ھەر بەو شێوە یە بە کار دێنرێن، ھەک فارسەکان بە کار دێن. ھەک: (ئەو - ئۆ، پۆلا - پۆلا، خانو - خانە، ئیستر - ئەستر، ئەشکەوت - شکفەت، ئاولە - ئابلە، ئاوتنە - ناینە، ئاو - ئاب، ڕۆ - ئە ڕۆ، بەرامبەر - بەر ابەر ... تاد)

بەلام، نێمە لێرەدا، بە پلە ی سەرەکی ی، تەنیا بەشی یە کەمان لا مە بەستە، چونکە، لە گەل بەسە کەماندا، بە تەواویی دەگوێجێ. بۆیە، ئەو نمونانە ی نووسەر ھێنا و نیتییەوه، کتومت ھەک خۆیان دەیانگوتێنەوه. ھەک:

(نهسپ، نه نجام، نه گهر، نه ندام، نومید، ناخوږ، ناره‌زو، نامانج، ناواز،
 نازاد، نازادی، ناین، ناسمان، ناشنا، ناشکرا، ناهک، ناهنگ، نارد،
 ناخ، بهخت، بهد، بیتگانه، بلیند، بت - بوت، بادام - باده‌م، باور، بیشه،
 برادر، بریانی، بهه‌شت، بهند، بهنده‌گی، باغچه، بازو، بهره،
 برنج، بهار، بهسته، بهرهر، باریک، بی، بهختیار، بهختیاری، بال - بال،
 بالدار - بالدار، بالا - بالا، باز، بازرگان، بازرگانی، بازار، باغ، بار،
 باران، بهر، تهخت، تهخته، ترش، ترس، تنها، تهر، ترازو، تهنروست،
 تله، ترومپا، تهشت، تفهنگ، تف، تیژ، تیر، تازه، تاق، تاک، توپ،
 تنگ، تماشاش، تیمار، تریاک، تاریک، تنگانه، پار - پارسال، پاره،
 پارچه، پاک، پیش، پیشه‌وا، پرست، په‌ند، په‌سند، پیر، پیشه،
 پیشه‌وهر، پهریشان، پرده، په‌نیر، پیغه‌مبه‌ر، پلینگ - پلینگ، په‌ر،
 پینه، پینه‌دوز، پایتهخت، پیاده، پیاده‌رو، پیاله - پیاله، په‌نجه‌ره، پشقل،
 پیره‌میرد، په‌یمان، پول، په‌شیمان، جام، جو، جولا - جولا، جوان، جگر،
 جهرگ، جار، خاک، خول - خول، خویش، خوش، خوشه‌ویست، خورما، خال
 - خال، چالاک، چوست، چه‌رم، چاره، بی چاره، چاپ، چاپخانه، چه‌ره،
 چه‌تر، چند، چه‌رخ، چاک، چونکه، چنه، دامنه «دامتین»، ده‌ریا، دو،
 دور، درشت، دل‌بهر، دلاوهر، دل‌تیر، ده، ده‌مار، درخت، درنده، دهست،
 دروست، دان «دنان»، دانه، دانا، داس، دیوار، دالان، دهر، دره‌خشان،
 دهم، دارا، دارایی، دریغ، دلارام، دهسته، دار، ریش، ریشه، روو، دورو،
 ران، راست، راسته، ریسوا، رهنج، رهنجه‌ر، رهنک، رهنگین، ره‌وا، ره‌وان
 «گیان»، رازیانه، رازی، زین، زیر «زور»، زهره، زقوم، زو، زیان، سال،
 سالانه، سالنامه، سه‌نگ، سه‌نگین، سه‌نگه‌ر، سهر، سهردار، سهریاز،
 سهرکار، سزا، سرکه، سهرین، سه‌گ، سوپا، سرود، سم، سهرگین، سوار،
 سود، سوزاخ، سهد، سوپاس، سهره‌ست، شه‌کر، شاد، شادی، شادمان،
 شمشیر، شیر، شیر، شیره، شل، شیرین، شه‌روال، شانه، شاگرد، شهبو،
 شهرم، شهباش، شهباش، فرمان، فرماندار، فرموده، فریز،
 فرچه، قاز، قاو، قولنج «کولنج»، که‌س، که‌م، که‌مین، که‌ندو، کار،
 کاروان، کاروانسرا، کاره‌سات، کارم‌ند، کارخانه، کان «کانکه»، کودو

«کوله که»، کوپ، کهپر، کهپک، کهپهنک، کهژاوه، کهڅکیر، کهږ،
کهنیزه، کرم، کشت، کشت و کال، کهشتی، کاهو، کهره، کاغهز، کهمهر،
کهمهره‌ند، کولینگ، کوښه‌ش، کوښک، گهرد، گوښه، گهردهن «گهردان»،
گوشاد، گران، گرانی، گوگورد، گورگ، گهزاف، گورز، گهچ، گهرم، گهنج،
گوم، گل، گول، گولدار، گولزار، گونا، گهلو، گورگ، گویا، گهل، گله،
گوږ، گوږستان، گاز، گهرما، گهدا، گومان، لال، لاله، لامپا، لهشکر، لان،
لور، لهرز، لوله، لات، لاف، مهرگ، مه‌گهر، مه‌یون، میوه، مازو، مو،
مس، مار، مز، ماست، میتخ، موم، مشت، مهزه، مهرد، میرزا، مزه،
مورد، مهست، مانه‌ند، نهوه، نیشان، نمونه، نیاز، نرخ، نوکهر، نوزده،
نان، نانه‌وا، نیگار، نم، نیتزه، ناز- نازدار، نازنین، نوش، ولزه «باج»،
وتیران، والا، ههر، هیچ، ههزار «هزار»، ههشت، یهک، یار، یاد، یان،
یاداشت، یاخود» 112، 63-116

نهوهی گومانی تیتدا نییه، له ههر یه‌کتی لهو قوناغانه‌ی، زمانی فارسییی
پیتدا تیتپه‌ربووه، زمانه‌که جیاوازیبووه. له ههر قوناغیتکدا، به‌پیتی ده‌سه‌لاتی
فه‌رمانه‌واکان گورپاوه و ورده‌ورده پت‌شکه‌وتووه. دیاره، له قوناغی
سیتیه‌مدا، زمانی عه‌ره‌بیی و نایینی نیسلام، کاریکی زوریان لی کردووه.
له‌گهل نه‌وه‌شدا، ههر چه‌نده، نه‌ز پت‌موایه، سه‌رچاوه‌ی نه‌و زمانانه
هه‌موویان، له به‌نه‌رتدا ههر یه‌ک‌بوون، پاشان، له به‌ر چه‌ندین هو‌ی
دیاریکراو، له یه‌ک‌دی جیا‌بوونه‌ته‌وه. به‌لام، هیتندی له زمانه‌وان و
میژوونو‌سه‌کانی وه‌ک «چون مال‌کولم، سدن‌ی سمیس، میتجه‌ر نه‌دمونس،
میتجه‌ر سون» و گهل‌تکی دیکه‌ش، لهو باوه‌ره‌دان: (نه‌و زمانه‌ کوردییه‌ی
نه‌ورق، کورده‌کان قسه‌ی پت ده‌که‌ن، نه‌ له کوون و نه‌ له نیسته‌دا، ههر‌گیز
دیالیت‌کتیکی زمانی فارسیی نه‌بووه و له‌و‌یشه‌وه و‌ه‌رنه‌گیراوه. به‌ل‌کوو،
زمان‌تکی سه‌ره‌خوی پاک‌ی ناریی ناسراوه، خه‌سله‌تی تاییه‌تیی خوی هه‌یه
و به‌ قوناغه‌ میژوویی یه‌کانی گورانی زماندا تیتپه‌ربووه. زمانی کوردیی، له
زمانی فارسیی کونیش کو‌نتره، جگه‌ له چمن ووشه‌یه‌کی نیسلامیی که‌م
نه‌بت، تیکه‌لاوی زمانه‌که‌ بووه، که‌ له زمانی فارسی‌شدا هه‌ن، ته‌نیا
زمان‌تکه‌ له ناو زمانه‌کانی خور‌ه‌له‌اتی ناوه‌نددا، له ده‌س کار‌تیکردنی

زمانی عه‌ره‌ببی پژگاریبووه. وا دیاره، زمانی کوردیی و فارسیی، هر دووکیان له یه‌ک سه‌رچاوه‌وه هه‌لقولاون، پاشان، جیابوونه‌ته‌وه و هر یه‌که‌شیان به سه‌ر چهن دیالیکتیکدا دابه‌شبون. «308-305، 97»

د. «نه‌ب‌ز» یش ده‌لتی: (زمانی کوردیی، گهر بیتو به ته‌رازووی زمانه‌وانیی بکیشری، زمانیکی سه‌ره‌خوی زیندووه و شیوه و زاراوه‌ی هیچ زمانیکی دی نییه. به کورتیی: زمانیکه، وه‌ک هه‌موو زمانیکی سه‌ره‌خوی دی، ده‌ستووری مؤرفۆلۆژی و فۆنۆلۆژی و لیکسکۆلۆژی تایبه‌تیی خوی هه‌یه. «92، 23»

هه‌روه‌ها، «هوارت - Hwart و دارمیستیتیر Dormesteter» و هیندی له زاناکانی دیکه‌ش له‌و باوه‌ره‌دان و ده‌لتی: (زمانی ئاقیستای زه‌رده‌شت، زمانی میدیه‌کانی پیشوو و کوردیی ئیستایه. «309، 97»

«مه‌سه‌وود مه‌حه‌مه‌د» یش ده‌لتی: (زمانی ئاقیستا، له‌گه‌ل زمانی فارسیی کۆندا جیاباوه‌ و یه‌ک شت نین) «24، 108». له‌ هه‌مان کاتدا، «زوبیر ئیسماعیل» یش، ده‌لتی: (زمانی کوردیی، یه‌کتیکه له زمانه ئێرانیه‌کان و سه‌ر به‌ لقی ژورووی پۆژاوايه، هر چه‌نده‌ نهم زمانه‌ش له‌ پووی په‌گه‌زه‌وه، له‌گه‌ل زمانه‌کانی دیکه‌دا سه‌ر به‌ خیزانی هیندۆ - ئارییه، به‌لام دراوه‌ته‌ پال نه‌و زمانه‌ی که‌ ماده‌کان پیتی داوان و له سه‌ره‌تای هه‌زاره‌ی یه‌که‌می پیش زاییندا، له‌ ناوچه‌ی گۆمی ورمی ژیاون. «17، 58» پاشان، ده‌لتی: (ده‌توانین، زمانی کوردیی، به‌ کۆنترین نمونه‌ی نووسراوی زمانه ئێرانیه‌کان و کۆنترین زمانیش له‌ خیزانه‌ زمانی هیندۆ - نه‌وروپایی دانپین. له‌ پاش نووسراوه‌کانی «میتانیی» و «جیسی» په‌کان و «په‌ک ئیدا» ی هیندی، که‌ له سه‌ده‌ی دوازه‌یه‌می پیش زاییندا به‌ زمانی سانسکریتی نووسراوه‌ته‌وه. «59-58، 58»

گهر ئیتمه‌ قسه له سه‌ر زمانی کوردیی بکه‌ین، هه‌لبه‌ته‌ ده‌بێ، چهن زانیارییه‌کی کورتیش، ده‌رباره‌ی نه‌ته‌وه‌ی کورد باسکه‌ین. چونکه، کورد و زمانی کوردیی، وه‌ک دوو دیوی دراوی وان و هه‌رگیز له‌ یه‌کدی جیا ناکرێنه‌وه. که‌واته، بۆ یه‌که‌م جار ووشه‌ی کورد، وه‌ک زاراوه‌یه‌کی ئیستیی، که‌ی په‌یدا بووه؟ وه‌لامی ئهم په‌رسیاره، زۆر ئاسان نییه.

پیش نهوهی، وهک نهوړه ځایاندی زانیاری دهریاره کورد پروونیتته وه، گهلې له شاره زایانی جوگرافیا، میثرو و زمانه وانه کانی بیانیی وهک: «تورودابخین، هیرودوتس، نودکه، کبرت، هارتمان، زهینه فون، سترابون، هابشمان، لهما ن هیت، کوتنکن، مایر، رایسکه، لیرج، ویسباخ، نه دوتس، هوفمان، موریه، مالکولم، فون هامر، د. مریج، ستر سیدنی سمیس، کاتمر، ملتبرن، نه دمونس و ... تاد» له «په چهلک، ناو، میثروی کورد و زمان» هکه یان کولیه ته وه. هروها، هیندی میثرو ناسی «فارس، تورک، عهره ب و کورد» ی وهک: «فیردوسی، ته به ری، یاقوتی حه موهی، نیبن نه سیر، مه سعودی، نیبن حوقل، نیبن مقه فح، مه حمود نالوسی، نهولیا چله بیی، شه مسه دین سامی بهگ، شه رفخان، نه مین زهکی و ... تاد» باسی په چله کی کوردیان کردوه. هه موویان، له سهر نهوه رتیکه وتوون، له میثرودا کورد، به گهلې ناوی جیاجیای وهک «کاردو، کورتی، کاردوخی، کوردوین، کوردوس، کوردوا، کاردکو، کاردشو، کوردوش، خالدي، نوراتو، کورچیخ، کورتیوی، کارتییوی، لول، گوتی، کاسای، سویاری، ماد، نایری، و ... تاد» ناسراوه. له هه مان کاتیشدا، زوریان نهو تیره و هوزه کونانه ی له ناوچه که دا ژیاون، به باپیره گهره ی کوردی نهوړیان دانوه. هر یه که یان، له سهرده میکی جیاواز و به شپوه به له شپوه کان، رولتیکی گهره یان، له دروسکردنی نه ته وهی کوردا هه بووه. نهو جیاوازییانه ی، له میانه ی نه ماناوه شدا هه بووه و هیه، جکه له وهی، به گوتیه ی ناوچه گوراوه، هروها، به پیتی زمانه کانی «نیرانی، نارامی، کلدانی، ناشوری، عیلامی، نهرمه نیی، یونانی، رومانی و زمانی کورده کانی نهو سهرده مانه» ناوړاون. به لام، له نهجامی لیکولینه وه یه کی قولی «جوگرافیای، میثروی و توثرینه وهی فیلولوگی» دوورودرژدا، زاناکان بهو نهجامه گه یشتون، زوریه ی زوری نهو ناوانه، له زاراوه ی «کورد» ی نهوړه نریکه.

به لام، نهوه ی لام نیمه، تا نیسته زور دیاری، بویه که م جارو به ناشکرا، کورد بهو ناوه وه ناسرای، نهوه یه، وهک پرؤفیسور «کوردییف» دهلی: (ووشه ی کورد، وهک ناوی میلله تیک، که له سنووری چوارچیه ی

کوردستاندا ژباوه، له نووسراوه‌کانی یونان و نهرمن و سۆمەر ... هتددا
بەر چاوده‌که‌وئ. به‌پیتی نه‌و سه‌رچاوانه، کورد زۆر له‌ کۆنه‌وه له‌ ناوچه‌کانی
ناوه‌راستی کوردستانی ئیسته‌دا ژباوه. (45، 78)

«نهمین زه‌کی» ده‌لتی: (ناوی کورد له‌ پێش و له‌ سه‌رده‌می له‌نیوچوونی
ده‌وله‌تی ئاشورییه‌کان، چهن جاری هاتوه). (56-55، 97)

له‌ گه‌ل نه‌وه‌شدا، له‌ کۆندا، هیندی نووسه‌ری عه‌ره‌ب، به‌ جوړتیکی دیکه له
کوردیان روانیوه. کورد لای عه‌ره‌به‌کان، وه‌ک گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌کی سه‌ره‌خو
ته‌ماشانه‌کراوه، (مه‌به‌سیان میله‌تیکێ دیاریکراو نه‌بووه، به‌لکوو به‌ مانای
به‌شیکێ زۆری خێلتی کۆچه‌ر و زمانی ئێرانی که‌ به‌نه‌مای خێله‌تی و
جه‌نگییان هه‌بووه و زۆریه‌یان له‌ ناوچه‌ شاخاوییه‌کاندا ده‌ژیان - نه‌م ناوه‌یان
به‌کاره‌یتاوه. به‌ وته‌یه‌کی تر، زاراوه‌ی «کورد» مانایه‌کی تری فراوانتری
هه‌یه، وه‌کوو چۆن ناوی کازاک ته‌نیا وه‌کوو ناوی میله‌تیک به‌کار نایه‌ت.
به‌لکوو، به‌ مانای کۆمه‌له‌ خێلتیکێ جیاوازی که‌ ڕێکخراوی جه‌نگییان
هه‌بیت هه‌ر له‌ زتی «دنێپر» هه‌و تا ده‌گاته‌ ئالتای. جا له‌ به‌ر نه‌مه‌یه،
مینۆرسکی له‌ راپۆرته‌که‌یدا ده‌لتی: من باسی نه‌و کورده‌نه‌ ده‌کهم، که‌ به
زمانی کوردیی ده‌دوین. چونکه، به‌ رای نه‌و، «کورده‌کان»، که‌ به‌ سه‌ر
رووبه‌رتیکێ پانویه‌ریندا بلاویونه‌ته‌وه و له‌ شتیه‌ و پرواله‌تی سۆماتیایندا
«له‌ش یا ده‌ره‌وه - نووسه‌ر» جیاوازی زۆریان له‌ نیتواندا هه‌یه. (202-201، 76)

هه‌ر له‌و باره‌یه‌وه، «نهمین زه‌کی» ده‌لتی: (له‌ سه‌رده‌می هێرشه‌کانی
عه‌ره‌به‌دا، بێژه‌ی کورد - نه‌لکرد وه‌ک تاک و کورده‌کان - نه‌لنه‌کرا وه‌ک کۆ،
نیشانه‌ی گه‌لتیکێ ئێرانی تیکه‌لاو یا گه‌لتیکێ دراوسێی ئێران بووه). (45، 97)

«نۆ. ل. فیلچیتسکی» ده‌رباره‌ی درووسبوون و ژبانی کورد، چالاکیی و
ویژه‌که‌ی ده‌لتی: (له‌ کۆتایی چه‌رخێ ساسانیدا، کاتی نه‌م ئیمپراتۆرییه‌
پروخا و عه‌ره‌به‌کان، هێرشێ به‌ربلاویونه‌وه‌ی خۆیان، بۆ ولاتانی ئاسیای
به‌راییی ده‌سپێکرد، له‌ ناوچه‌ چیاویه‌کانی میسۆپۆتامیای سه‌روودا، تووشی
خێله‌ کورده‌کان هاتن، که‌ نه‌و ساکه، وه‌کوو کۆمه‌لتیکێ ئیتتیکیی تایبه‌تی

دروسبوو بوون. نهم خيلا نهی کاکلهی ميلله تی کوردی ئیستاکه بوون، نه مانیش ههر زوو، به دهوری خویان، به شدارییه کی چالاکانه یان له ژبانی سیاسی و کهلتووری ئاسیای بهرایی سه ده کانی ناوه راستدا کرد. سه رچاوهی زۆر و همه جهۆری نووسرا و فۆلکلۆری ههن، ده ربارهی نهم میژووهی سه ده کانی ناوه راستی ميلله تی کورد و له کاتی ئیستهدا ده توانین، بلتین: ههر نه بێ، به شتیه کی گشتیی روونبۆته وه. گهر جاران و تا رابردوویه کی نزیکیش، میژووی ميلله تی کورد و دهوری له ژبانی میژووی ميلله تانی ئاسیای بهراییدا پشتگوێده خرا، نهوا دواي پیدابوونی کاره کانی « ف. ف. مینۆرسکی، نه مین زه کی، حوسین حوزنی، ره شید یاسمی، ف. پ. نیکیتن » و هی تر - نهمه له توانادا نابیت. (294-293, 76)

دیاره، تیره و هۆزه جیاوازه کان، له سه ده مهکی میژووی دیاریکراوا، چ خویان له رووی ئیستوگرافیاوه، چ زمانه کانیان له رووی زمانه وانیه وه، کاریان له دروسبوونی یه کدی کردووه. هیچ گه له ی نه ته وه یه ک له م جیهانه دا نابینن، له سه داسه له سه ره تای دروسبوونیانه وه، هه موویان هاو « خوین، ره گه ز، ره نگ، شتیه، زمان و ... » بن، به لکوو، له چه ندین جوگه له « خوین، نه ژاد و ره گه زی تیکه لاو، ره نگی جیا جیا، شتیه ی جهۆره جهۆر، زمانی کارتیکراو » پیکهاتوون. نهم فاکته رانه به جیا جیا، یا هه موویان پیکه وه، کاریان له دروسبوونی نه ته وه کان کردووه، تا به ته واوی نه و پرۆستیسی « دروسبوون، گوێران و کاملبوونه ی نه ته وه کان » ته واو بووه و بنجیاندا کوتاوه. بۆیه، کاریکی ئاسایی یه، گهر له کاتی دروسبوونی نه ته وه ی کوردا، نه ته وه ی فارس، کاری له دروسبوونی نه ته وه ی کورد کردبێ. به لام، هه رگیز کورد له فارسه کانه وه دروس نه بووه. که واته، لیته دا ده بێ، نه وه بزانی و به باشی ههستی پێ بکهین، بۆچی ههر له کوته وه فارسه کان به تاییه تی، پاشان، عه ره ب و تورکه کان به گشتیی، پێ له سه ره نه وه داده گرن، گوایه، کورد نه ته وه نییه؟! فارسه کان ده لیتن: زمانی کوردیی به دیالیکتیکی زمانی فارسیی داده نرێ. هه روه ها تورکه کانیش، هه میشه هه مان قه وانی سواویان لیداره ته وه.

ههلبهته، گهر نه مه وایټ، واته: کورد زمانی نه ته وه یی خوی نییه، هه
گروپیکي نیتینیش، زمانی نه ته وه یی نه یټ، نه واه به نه ته وه یه کی سه ره خو
ناژمیرری. به لکوو، به یه کی له خیله گه وره کانی نه ته وه یه کی دیکه
ده ناسری. له و باره دا، نه و گروپه نیتینییه، بزی نییه، داوای هیچ جوړه
مافیکي نه ته وه یی خوی بکا.

که واته، فارسه کان و پاشتریش تورکه کان، هه ره له بنه رتدا مه به سیان
نه وه بووه، وهک نه ته وه یه کی جیاواز، دان به بوونی کورددا نه یټن. به لکوو،
به وه چه یه کی ره سن و سروشتیی خویانی دانین. واته: نه و به شعی له
ژیرده سی تورک دایه، به تورکی بزائن. نه و به شعی، له ژیر ده سی
فارسه کان دایه، به فارسی بناسن. نایا، تراژیدیا و کومیدیا، وا پر له
سه یرو سه مه ره، له میژووی هیچ نه ته وه یه کدا پرویداده، به شعی له گه له کدی
به فارس، به شیکي دیکه ی به عه ره ب، به شه کدی دیکه شعی به تورک
دابیری؟ نه دی نه ی کورد خوی چییه؟! نه و ناوه له چییه وه هاتوه!!!

له و باره یه وه «کورد قییف» ده لی: (به باوه ری نیمه، کورد له فارسه وه
نه که وتوته وه. به لکوو، له نه نجامی تیکه لاو بوونی چه ن هۆز و میلله تانی
کۆن، که له چیا کانی زاگړوس جیگیر بوو یون، په دابووه. گه لی له هۆزه کانی
کورد، که خاوه نی نایین و باوه ری جیاوازن، یا جیاوازی له نه تنوگرافیا یاندا
هه یه. هه ره ها، مانه وه ی گه لی ناوی هۆزی کۆن، له ناو کۆمه لی کورددا و
هه ندی ناوی جوگرافیا ی ناوچه شاخاوییه کانی ئاسیا ی پچووک، که بوون به
ناوی هه ندی له هۆزه کانی کورد وای ده رده خه ن، که میلله تی کورد له
نه نجامی تیکه لېوونی هه ندی هۆز و میلله تان، که له ناوچه شاخاوییه کانی
زاگړوس ده ژبان، یا هاتوون بۆ نه م ناوچه یه په دابووه. «43,78»

نه وړو، گومان له وه دا نه ماوه، گه لانی جیاوازی ئیران، له نه ژادی ناربی
که وتونه ته وه. نه م گه لانه، ده وروپه ری دوو سئ هه زار سال پتیش زابین، له
چیا کانی زاگړوسه وه به ره خواو بوونه وته وه و له خاکی ئیراندا
بسته جیبوون. (کۆمه لیکیان له سه روو و سه رووی رۆژاودا جینشین بوون
«ماد» یان پټ نه لیتن. کۆمه له کدی تریان، له لای خوارووه جینشینبوون
«پارس» یان پټ نه وتن. «133,68»

« نۆ. ل. ئىلچىئىسكى » دەريارەى كورد دەلتى: (يەككى لە مىللەتە
 رەسەنەكانى پۇژھەلاتى نزيكن و لە وولاتىكى شاخاوى بەرفراواندا، لە
 پۇژھەلاتى ناسىي پچووك و پۇژاواى بانى ئىترانىدا دەژىن و كۆمەلتىكى
 سىما و خەسلەتى ديار و تايەت ھەر بە خۇيانەو ھەيە و لە ژيار و
 كەلتورى مادىي و گىيانىياندا رەنگيانداو تەو. بە زمانى دەوتىن،
 بىگومان، لە زمانە ئىترانىيەكانى تر جياوازە و ئەمانە لە ماو ەيەكى
 دوورودرىژدا، دەورىكى تا بلتى چالاكيان لە ژيانى مېژووى ناسىي
 بەراييدا بىنيو. » (212, 76)

ھەلبەتە، ھەر فارسەكان خۇيان، ئەم درۆ زانستانەيەيان نەھۆنيو تەو،
 بەلگوو، ھىندى جار، ھانى چەن كوردىكى خۇفرۆشى نووسەريشان داو،
 رەچەلەكى خۇي، گەلەكەي و زمانەكەي، لەو بەشەي بەو دەولەتەو
 بەسراو، بۆسەر رەچەلەك و زمانى گەلى بالادەس بگىرتەو. يەككى لەو
 كوردە خۇفرۆشانە، « رەشىد ياسمى » بوو. لەبەرئەو، ھىندى لە نووسەر
 و زاناکانى كورد، وەك « د. كەمال مەزھەر، پروفېسسۆر قەناتى كوردۆ و
 ... تا » لە كاتى خۇي و لە جىگەي خۇيدا، وەلامىكى ئەو و پىتانەيان
 داو تەو و دەمكوتيان كوردو.

لەو بارەيەو پروفېسسۆر « كوردقىف » دەلتى: (زمانى ھەندى لە ھۆزەكانى
 زوى زاگرو، كە لە بنچىنەي دروسكردنى مىللەتى كورددا
 ھاو بەشيان كوردو، لە خىزانى زمانە ئىترانىيەكان بوون. لەم روو وە زمانى
 كوردىي، وەك يەككى لە زمانەكانى ئەسلىي زاگرو خزمایەتیی و
 پەيوەندىي لەگەل زمانەكانى مېدىي و پارفياي و فارسيدا ھەبوو، بەلام،
 بە ھىچ جۆرىك لە زمانى فارسىيەو دروست نەبوو و نەكەوتۆتەو، وەك
 رەشىد ياسمىي و ابى شەرمانە دەيەو، بىسەلمىتى. بىگومان،
 ھاو بەشيان كوردنى ماد و پارفیان و فارس لە دروستبوونى مىللەتى كورددا
 بوو بە ھۆي بەھىزكردنى پەيوەندىي لەگەل زمانە ئىترانىيەكاندا « مېدىي،
 پارفياي، فارسىي، بەلام، ئەمە بە ھىچ جۆرى، نابى بە بەلگە بۆ
 نىشاندانى ئەو، كە كورد لە فارسەو پەيدا بوو و زمانى كوردىي لقی
 بىن لە زمانى فارسىي. » (44, 78 - 45)

هیندی له شاره‌زایانی بیانیی، پتیاڼ وایه، (زمانی ئاقیتستا نهو زمانه‌یه، که زه‌رده‌شت کتییبه پیرۆزه‌که‌ی پی داناوه، هه‌مان زمانی ماده و نهو زمانه‌یه که له وولاتی ماددا به‌کارهاتوه. جگه له‌مه‌ش، نه‌لین: زمانی ماد له‌گه‌ل زمانی فارسیی کۆن جیاوازییه‌کی وایان نه‌بووه. چونکه، میثروونوسه‌کانی یۆنان نه‌لین: پارس و ماده‌کان له یه‌ک گه‌یشتون.) «133،68»

هه‌روه‌ها، زاناکان ده‌لین: (زمانی ماد، سانسکریتی و فارسیی کۆن، سێ زمانی ده‌سته‌برا بوون و له دایکه زمانی زاون که نه‌ویش زمانی ئارییه.) «133،68»

ماموستا «کورددیف» ده‌لن: (هه‌ر چه‌نده، له زمانی کوردیی و فارسییدا، گه‌لیک وشه هه‌ن، ویکده‌چن، به‌لام، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا ناتوانی، بووتری، زمانی کوردیی له زمانی فارسییه‌وه په‌یدا‌بووه. زمانی کوردیی چ له فۆنیتیک، چ له مۆرفۆلۆژی، چ له سینتکسیس، چ له دروسبۆونی وشه‌دا زمانیکی سه‌ریه‌خۆیه و نه‌م راستیه له میثره له لایه‌ن کوردناسانی سوڤیته‌وه نیشان‌دراوه و چه‌سپێنراوه.) «54-53،78»

هه‌روه‌ها، ده‌رباره‌ی زمانی کوردیی، زانی پروس «ئۆ. ل. فیلچیتسکی»، ناماژه بۆ پا‌کانی «مینۆرسکی» ده‌کا، خوشی پالپشیانده‌کا و ده‌لن: (ف. مینۆرسکی زۆر راستی گوتوه، کاتێ ده‌لن: زمانی کوردیی، وه‌کوو ئاشکرایه، زمانیکی لقی پۆژا‌وای گروپه‌ی خواروی پۆژا‌وای زمانه ئێرانییه‌کانه، له باری ئیستاکه‌یدا، زمانیکی ته‌واو سه‌ریه‌خۆیه.

بێگومان، له‌وه‌شدا راستیی گوتوه، که زمانی کوردیی، له‌گه‌ل نه‌وه‌ی دیالیکتی زۆر و جو‌را‌وجۆری هه‌یه، کۆمه‌لیک سیما و خه‌سله‌تی تا ده‌یه‌ک تایه‌ستی و چه‌سپا‌وی هه‌یه و ده‌توانین، له هه‌ر یه‌کی‌ک له‌م دیالیکتانه‌یدا بیاندۆزینه‌وه. زمانی کوردیی، ئیمپۆکه به‌م جو‌ره‌یه و له سه‌رچاوه نه‌ده‌بیه‌کانی سه‌ده‌کانی ناوه‌راستیشدا، هه‌ر چه‌نده، تا‌کوو ئیسته که‌میان لێ کۆلراوه‌ته‌وه، هه‌ر وایه. هه‌روه‌ها، له‌گه‌ل نه‌و پرایه‌شیدا ده‌بین، سه‌باره‌ت به‌و سیما‌یانه‌ی زمانی کوردیی له فارسیی جیا‌ده‌کاته‌وه و له هه‌مان کاتدا، له هه‌ر یه‌ک له دیالیکته‌کانیشیدا هه‌ن.) «202،76»

با لی‌ره‌دا، پێش نه‌وه‌ی کۆتایی، به‌م به‌شه‌ بێتین، ده‌رباره‌ی جیا‌وازیی نێوان،

هەر دوو زمانی کوردیی و فارسیی، به گوتیه کی « ئەمین زەکی »
 بلتین: (جیاوازییه کی زەق، له نیتوان ئەو دوو زمانەدا، نزیکە ی له پینج
 پروووە هەیه: بێژە، پێکھاتە، دارشتن، پێژمانی سرفی و پێژمانی
 نه حوی). «313.97» ئەمە ئەو دەگەیه نئ: که هەرگیز زمانی کوردیی و
 فارسیی، به یەک زمان دانانرین، بەلکوو دوو زمانی جیاوازن.

به باوەری من، کورد تەنیاوتەنیا، ئەو ی مادەکانە. زمانی کوردیی، له
 ئەنجامی ئەو گۆرانکارییه میژوویی و زمانەوانییانە ی به سەریدا هاتوو،
 گەلێ گۆراوە و پێشکەوتوو. بەلام، بنچینه کی له سەر دینگە پتەو و
 به هیزەکانی زمانی « ماد » هەکان داریژاوە.

بۆیه، سەرەرای ئەو هەموو چەرە سەرییه ی به سەر کورددا هاتوو، تا
 ئەو پۆش زۆر به باشیی خۆی راگرتوو. ئەگینا، گەر ئەو بناوان و پەگە
 قایمە ی نەبوایه، خۆی له بەر گەردەلوولی پۆژگار، فاکتەری داگیرکردن و
 لەنێبردندا را نەدەگرت، هەر زوو دەتوایه وه.

10. زمانی ئاخافتن و زمانی نووسین :

شتیگی ئاشکرایه، کاتی ئهم گهردوونه دروسبووه، سهره تا مرۆف نه یزانیوه، قسه بکا. به لککو، ته نیا به هۆی لاساییکردنه وی، رووداوه گانی سروشت و به هیماکردن نه وی و بستوویه تی، دهریپویه، ههر چۆنیتی، یه کدییان تیتکه یاندووه. پاشان، ورده ورده، زمانی پڑاوه. ناوی شته گانی ده ورویه ری فیریپویه، تاکوته را، ووشه ی له دهم هه لپڑاوه، تا به ره به ره، رسته ی لی دروسبووه. ئیدی بهو شتیه به زمانی ئاخافتن، له خهم ره خسیوه. یه کهم جاریش، مرۆف هه لیداوه، نه وی ده به وی، به هۆی وینه کیشانه وه، به رانه ره که ی خۆی تیتکه یه نی، چونکه نه ی توانیوه، به قسه کردن ههستی خۆی دهریپ.

هه موومان ده زانین، هه موو نه ته وه یه ک، دوو جۆر زمانی هه یه، یه که میان: له زمانی « ئاخافتن » و دووه میشیان: له زمانی « نووسین » پتکه اته وه. پتیش نه وی، خوتندن و نووسین په یدابی و بلاویته وه، له سهره تای دروسبوونی کۆمه لگه ی مرۆفایه تیدا، ته نیا زمانی ئاخافتن هه بووه. ئهم زمانی ئاخافته ش، له ناو ههر کۆمه لگه یه کی ئیستیی دیاریکراودا، به چهندین رووداو و قوناغی میژویی گرنگدا تپه ره بووه، تا به ته واوی، شتیه ی نه ورۆی وه رگرتوه.

وهک پتیشتر گوتمان: له سهره تاوه نووسین نه بووه، به لککو، ته نیا ئاخافتن هه بووه. نه وی مرۆف ده یگوت، پاش ماوه یه کی کهم له بیرده چۆوه. به لام، له نه نجامی نه و گۆرانکاریانه ی، له بواری « ئابووری، بازرگانی، پتیشکه وتنی ژبانی کۆمه لایه تی و فهره هنگی » روویدا، رۆژه رۆژ، پتیه ندیی نیوان گهل و نه ته وه کان، تا ده هات، به رفراوانتر و پانویه رنتر هه بوو. بۆیه، کۆمه لگه ی مرۆ، بیران له شتیه نه خشی یا نیگاری کرده وه، تا نه و په یمانانه ی ده یدهن، به شتیاوژتکی رتکویتیک بیپارتین و له کاتی پتیه ستدا، وهک ده کۆمیتتنی په نای بۆ به رن. پاشان، هتله جیاواز و پتیه جۆراوجۆره کان دۆزراونه وه. ئیدی، بهو شتیه به، زمانی نووسینیش سهریه لداوه.

دیاره، له سهره تادا نووسین، بهم شتیوه یه یه نووړو نه بووه، به لکوو، ورده ورده، پتیشکه وتوو، تا بهم جوړه نووسین و نه لفویتیا نه گه یشتوو. هینده ی میژووناس و پسپوړه کان، لیکیانداوه توه و بو کومه لگه ی مریان روونکردو توه، (یه کم جا « سۆمه ر » تیکان 3500 سال پتیش عیسا له سهر « قور » و پاش نه وانیس به 500 سال « میسر » تیکان له سهر « پایپرو س » نووسیوانه. (67, 70)

بهم باسه کورته ی سهر وه دا، بو مان دهرده که وئ، جیا وازییه کی گه وره، له نیتوان هر دوو زمانی ناخافتن و نووسیندا هیه. هر چی زمانی ناخافتنه، زور له پتیش زمانی نووسینه وه هه بووه، به لکوو، زمانی ناخافتن به بنچینه ی زمانی نووسین داده نرئ. چونکه، زمانی ناخافتن، نه و زمانه ساکاره سروشتیه یه، که کومه لگه یه کی دیار یکراو پتی ده دوتن و زمانی تیکرای پوله کانی نه و گل و نه توه یه یه. به لام، زمانی نووسین، له زمانی ویره ی کومه لیکي نیتنی تایه تیی پتکها توه.

د. « که مال فواد »، دهر یه ی زمانی ناخافتن و نووسین ده لئ: (یه کئ له و هه له گه وړانه ی که به شی زوری نووسره کان تییکه وتوون، دهرک نه کردنیانه به و راستیه ی که و ا زمانی کوردیش، وه ک هه موو زمانی کی زیندو، له زمانی گفتوگو و زمانی نووسین پتکها توه. ناشکرایه، زمانی گفتوگو به پتی شوتن و جتیه نه گوړئ، له گوندیکه وه بو گوندئ، له شاریکه وه بو شاری، له ناوچه یه که وه بو ناوچه یه ... نه و نه ده به ی به زمانی گفتوگو نووسراوه یان نه نووسرئ، پتی نه وترئ نه ده بی فولکلور. زمانی کوردی له نه ده بی فولکلور دا زور ده وله مه نده. به هه موو شتیه کانی زمانی کوردی « هونراوه، چیرۆک، داستان، نه فسانه، پندی پتشینان و گورانی ... » هیه. به پتچه وانه ی زمانی گفتوگو وه، زمانی نووسین شتیوه یه کی یه کگرتوی هیه، که پتی نه وترت: زمانی نه ده بی یان زمانی نه توه یی. به زور شتیوه ی تریش ناو نه برت. بو وینه عهره ب پتی نه لئ: « نه للوغه نه لفسحا »، نینگلیز پتی نه لئ: « Standard language »، نه لمان پتی نه لئ: « Hochsprache » کوردیش پتی نه لئ: « کوردی پتی ». (19, 88 - 20)

ههلبه ته، داهینانی هیل و نووسین، به گه وره ترین ده سکه وت و سهرکه وتنی کومه لگه ی مرؤ داده نری. چونکه، گهر خوتندن و نووسین نه بووایه، بیتگومان، هیچ جوړه پتشکه وتنتیکی گرنګ، له بواره جوړه جوړه کانی ژياندا پروی نه ده دا.

لهو روزهو زمان په یدابوو، به تایسه تیی لهو کاته وه، زمانی نه ته وه یی دروسبو وه و زمانی نه ته وه کان له یه کدی جیاکراونه ته وه، هر نه ته وه یه ک هه ولید او، زمانیکی یه کگرتوی « ناخافتن و نووسین » بو خوی پتیکبتنی. نه و زمانه ش، به چنن دین گوزرانکاری گه وره و گچکه و گرنګی میژوویدا تپسپه ربوو. هر چنده، هر نه ته وه یه ک، رهوشی ناوه کیی و دهره کیی تایسه تیی خوی هه بووه و هیه، هر زمانیکیش به پتی « هه لومه ورج و بارودخی نه ته وه یی، رهوشی که لتووری و رامیاری » خوی، به ره و پتیشه وه چوه و هه میشه ش هر بهو شتیه یه، به ره و پتیشه وه ده چی. جا یا، شانبه شانی کاروانی پتشکه وتن و گه شه سندن، زمانه کانی دیکه ی جیهان رژیستوه، یا له کاروان به جیماره، به له تویه تکرایی و لاوایی ماوه ته وه. به لام، له هه مان کاتیشدا، هیندی خه سلته تی هاربه ش هن، له رهوتی پتشکه وتنی میژوویدا، به شتیه یه کی گشتیی له یه کدی ده چن. نه و خه سلته تانه ش، له نیوان هه موو زمانه کانی جیهاندا هیه.

شتیکی ناشکرایه، هیچ زمانی بی دیالیکتی جوړاوجوړ نه بووه و نابی و نیسه. که واته، زمانی هه موو نه ته وه یه ک، له کومه لی دیالیکتی جیاواز پتیکه اتوه. زمانی یه کگرتووش، هیندی جار، له یه کگرتنی دوو یا زیاتر له دیالیکتی په یدابوو. هیندی جار ش، یه کتی له دیالیکته کانی نه و زمانه، به هو ی چن فاکته ریکی « جوگرافیایی، میژویی، رامیاری، نابوری و که لتووری » وه، به سهر دیالیکته کانی دیکه دا زالبوو، له نه نجامدا، وه ک زمانیکی ستانداردی نه و نه ته وه یه، خوی به سهر هه موو دیالیکته کانی دیکه دا سه پاندوه، زمانیکی یه کگرتوی نووسین، بو نه ته وه که پتیکه اتوه. پتش هه موو شتی ده بی، نه وه بزاین، یه کیتی نیوان به شه کانی هر زمانیکی دیاریکراو، له « گوگرتن، قسه کردن، خوتندنه و نووسین » پتیکه اتوه. مرؤ زمانی ناخافتن « به ته ماشا کردن، وردبونه وه،

گوڭگرتن، لاساييکردنه وه و دووباره کردنه وه «فترده بئ. بۆ نمونه: منال بۆ يه کهم جار و له شوڤنه واري يه کهم ميڊا، له نيتو خيترانه کهي خوڤدا، فيري گروگال ده بئ. پاشان، زماني ده پيژمئ و قسه ده کا. هه رچي له زماني دايک، باوک، برا و خوشکه کانيه وه ده بيسيست، ورده ورده، له لاپه ره سپيه کاني مۆخيدا تۆماريده کا. پاشان، ئه و يش هه ولده دا، دووباره يانکاته وه، تا به ته وايي قسه فترده بئ. هه روه ها، کاتي خويندکاري، له وولاتيکي ديکه ي بيانيي ده خوينتي، له وولاته کهي خوڤي دوورده که و يتسه وه، به هيچ جوڤي زماني نه و وولاته نازاني، هه ر چه نده، له په يمانگه ي تايه تيي زمان، فيري «خويندن، نووسين، ريزمان و نه لفيوتي» نه و زمانه نوڤيه ده بئ، به لام، زماني ئاخافتن، هه ر له ريگه ي «تيکه لاوبوون و گوته وه وه» فترده بئ. که واته، يه کهم مامۆستاي زماني ئاخافتن، له کۆمه لگه وه ده سپيده کا، بۆيه، (زمان خووه، خوويه کي ئاخافتني، واته: نه و ي که ده يه و ي، فيري زماني بئ، ده بئ زۆريه ي وه خت، خوڤي راهيتي به ئاخافتن بشاخافتي، لاسايي ئاخافتن کاته وه، نه و جا بخوينتته وه و نه و جا بنووسي. که و ابو، گوڭگرتن و ئاخافتن و لاساييکردنه وه ي ئاخافتن و خويندنه وه و نووسين، کۆله کهي سه ره کيي زمان فيريوون) «304, 100» به لام، زماني نووسين، به زۆري، مړۆڤ له خويندنگه وه فترده بئ.

گوتمان: زماني قسه کردن، هه ميشه، پيش زماني نووسين په يدا ده بئ. له بهر نه وه، زماني په يقين، پتوه ندييه کي يه کجار گه و ره ي، به په يدا بوون و دروسبووني، کۆمه لگه يه کي نيتيي ديار يکرا وه هه يه. نه ز له و با و ره دام، له و رۆژه وه، نه ته وه کان وه ک نه ته وه دروسبوون، مه رجه کاني نه ته وه يان تيڊا کۆڤۆته وه و به ته وايي پتگه يشتوون، زماني ئاخافتني ها و به شي يه کگرتو يان، تيڊا ره خسا وه. هيندئ جاريش، نه و زمانه، لاي هيندئ نه ته وه، پيش نه و ي، مه رجه کاني ديکه ي نه ته وه يان تيڊا کاملبو بئ، وه ک: «خوڤه وشتي ها و به ش، باري دهرووني .. تاد»، به يارمه تيي فا کته ري ئابو ري په يدا ده بئ. (زۆر جار، پيش نه و ه ش که مه رجه کاني نه ته وه، له گه ليکدا ته وايي، که زمان يه کيکيانه، زماني يه کگرتو په يدا ده بئ.) «9, 69»

هتندی له شاره زایانی زمانی کوردیی، لهو باوه په دان، زمانی یه کگرتوی په یشین، له میژه له نیو کورددا سه ریه له داوه و سه قامگیر بووه. لهو باره یه وه د. « عزیزه دین مسته فا رسول » ده لئ: (فیلؤلژده کانی هه موو جیهان، ئیسته له سهر ئو باوه پهن، له یه کبورنی سئ شت، له چهن دیالیکتیکی زماندا، ئو زمانه نه کات به زمانیکی یه کگرتوو. ئهم سئ شتهش نه مانهن :

1. گراماتیکی زمان.

2. فونیتیک.

3. بنه پهرتی فره هنگی زمان. « 9,69 - 10 »
جگه له وهی، زمانی کوردیی له میژه په یدابووه، (به هه موو دیالیکته کانییه وه، به زمانیکی سه ریه خو و یه کگرتوو نه ژمیترئ) « 10,69 » چونکه (گراماتیک و فونیتیک و بنه پهرتی فره هنگی، هه موو دیالیکته کانی زمانی کوردیی یه کن، ورده جیاوازییه که هه یه، ههر نه وه یه، که له دیالیکتی هه موو زمانه کانی جیهاندا به زیاده وه هه یه. ئهمه رای گه لیش لهو لاوه بوه سستی، که له ههر کوردی بپرسی: له هه ولیر یا له ماردین یا کرماشان یا هه ورامان، که ئو زمانه ی پتی نه دوئ چییه ؟
نالتی - سۆزانی یا کرمانجیی یا لوری یا گۆزانی « هه وارا میی » ، به لکوو نه لئ - کوردیی.

زمانی یه کگرتومان هه یه. زمانه کهش چوار دیالیکتی گه وره ی هه یه و ههر دیالیکتهش چهن لقیکی لئ نه بیته وه، ئهم دیالیکتانه نه یه کهش گرن و نه ده بی یه کگرن و نه یه کهش گرتنیان ده بیته به لگه ی نه بوونی زمانی یه کگرتوی کوردیی. به لکوو مانه وه و گه شه سه ندنیان، زمانه یه کگرتوه که مان و زمانی نه ده بی یه یه کگرتومان ده وله مند نه کات.)
« 11,69 - 12 » راسته، هه موو دیالیکته کانی زمانی کوردیی، ههر به کوردیی ده ناسرتن، به لام به داخه وه، له لایه که وه جیاوازی نیوان دیالیکته کان، کارتیکی کردوو، زۆره ی زۆری کورد، له یه کدی ناگهن. چونکه، ههر دوو دیالیکتی « زازایی و گۆزانی » ، له ههر دوو به شه که ی دیالیکتی کرمانجیی و به تاییه تی له « کرمانجیی خواروو » وه دوورن. له لایه کی دیکه شه وه، ده رکه وه ته یه کی زۆر خراب و ترسناک، له نیو کورد خو ی

و وولاته بیانییه کاندایا بولاوؤتهوه، ئه ویش ئه وه یه، هتندئی کهس ده لئین: ئیمه به « سۆزانی، یا بادینانی، یا سوله یانیانه و هه ولتیریانه » قسه ده کهین. له کاتیکدا ئهم شتانه، به هه له به کار دیتین، چونکه، « سۆزان و بادینان »، ناوی دوو ناوچه ی جیاواز و « سوله یانی و هه ولتیر » ناوی دوو شاری گه وهری باشووری کوردستان. بۆیه، راستروایه، بلتین: به کوردیی قسه ده کهین. به لام، گهر یه کئی لئی پرسین، به کام کوردیی؟ یا به چ دیالیکتی ده په یقن؟ ئه و کاته ده توانین، بلتین: به دیالیکتی کرمانجیی خواروو، یا کرمانجیی ژووروو، یا زازایی یا گۆزانی قسه ده کهین!

ههروه ها، ده رباره ی زمانی یه کگرتووی ئاخافتن و بنجوناوانی زمانه که مان، د. « نه بهز »، ده لئ: (جا گهر ئیسته، ئیمه له م رووه وه تهماشای هه ر دوو شتیه که، به تاییه تیی و زمانی کوردیی به گشتیی بکهین، ده بینن: له زمانی کوردیدا، ژماره یه کی یه کجار ژۆر ووشه هه ن، که له هه موو شتیه کاندایا، به تاییه تیی له کرمانجیی ژووروو و کرمانجیی نیه وراستدا، به ته وایی له یه که ده چن. ئه و ووشانه ی که پتیه وندیان به مه رموالات و کشتوکال و ژبانی سه ره تاییی یه وه هه یه، وه ک « به رخ، گیسک، په ز، که ر، کورتان، کار، نیر، به ران، ناش، کوپ، کچ، دار، داس، گوپال، ماش، نيسک، نوک، چه لتوک، زو، درهنگ، کونجی، پیر، لاو، ژن، گه نم، رهش و سپی ... هتد » به نئزیکه له هه موو شتیه کاندایا وه ک یه کن. ئه مهش خۆی له خۆیدا، به لگه یه که که شتیه کانی زمانی کوردیی، هه موو له بنچینه دا، ده چنه وه سه ر یه ک زمانی یه کگرتوو، که ئه ویش زمانی کوردیه. چونکه ئه و ووشانه ی که گه لیک له سه ره تای پهیدا بوونیدا پتیه وستی پتیه و، هه موو له به به تی ئه و ووشانه ن که له سه ره وه نیه ومان به رن. (« 66، 232 » جا هه ر واشه، با جیاوازی له نیه و دیالیکته کانی زمانی کوردیشدا هه بی، با که من به گرانیش، له یه کدی بکهین، به لام، ئیمه ی کورد له میژ، زمانی یه کگرتووی ئاخافتمان هه یه.

به لام، بۆ زمانی یه کگرتووی نووسین و خوتندنه وه، یا زمانی وێژیه یه کگرتوو، یا زمانی ستاندارد، بێگومان، هه یج جۆره پتیه وندییه کی، به « دروسبون، کاملبون و پتیه ویشتی مه رجه کانی نه ته وه » وه نییه. واته:

مەرج نىيە، زمانى ستاندارد، لە پيش دروسبونى مەرجەكانى نەتەوہ يا لە كاتى دروسبونىدا سەردەرئىتى. بەلكو، دروسبونى زمانى ستاندارد، پتەوندىيەكى راستەوخۆى، بە كۆمەلنى فاكترى «نەتەوہى، راميارى، ئابورى، جوگرافىيى و كەلتورى» ەو ەيە. ەر نەتەوہيەك، لە سەردەمىكى مېژووى ديارىكراودا و لە ەر ەر ەزەكى تايەتتى، ئەو زمانە وئەيە يە يەكگرتووى لا دروسدەيى. زمانى ستاندارد، (لاى زۆريە نەتەوہكانى جىهان، لە ەر ەزەك لە يەكلى لە ناوچەكانى وولاتدا دروسدەيى. ەر لەبەرئەو، زۆريە خاسيەتەكانى دىالېكتى ئەو ناوچەيە تىدادەيى، كە ئەو زمانە ئەدەبىيە يەكگرتووى تىدا دروسبوو. پاشا بلاوبونەوى ئەو زمانە ئەدەبىيە يەكگرتووى، ئەوسا لەگەل دىالېكتەكانى زماندا بە يەكدادەچن و جۆرە تىكەلبونىك «تفاعلى*» لە نىوانياندا پىكدى. گەر تەماشاي دروسبونى زمانى ئەدەبى يەكگرتو بکەين، ئەو لاى ەر نەتەوہيەك تەجروبيەكى تازه دەبينىن. (14،69) «لەرەدا دەتوانىن، چەن غونەيەك پىننەوہ :

هيندى نەتەوہ، ئەو زمانە يەكگرتوويان، بە ەوى كەلتورەوہ لا دروسبوو. وەك فارسەكان بە ەوى ەزراوہكانى «حافز» و پەخشانەكانى «سەدى»، لە شىراز سەريەلدا. ەروەدا دەتوانىن، بلىين: (ئەم تەجروبيەيە فارس، لە هيندى ديمەنيدا، لە دروسبونى زمانى ئەدەبىيە يەكگرتووى ئىنگليزى دەچى. كە ئەو پيش تىكەلبونى ئەدەبىيات و شيعرى «جۆسەر» لەگەل شتەوى لەندەندا كە شيعرى «شكسپير» رۆلى خۆى ەبوو، لە بلاوبونەو و چەسپاننيدا. (16،69)

هيندى نەتەوہى دىكە، بە ەوى كەلتور و بارى ئابورىيەوہ، لە سەردەمىكى مېژووى ديارىكراودا، ئەو زمانەيان لا دروسبوو. وەك: نەتەوہى ەرەب، پيش ئەوئەي نايىنى ئىسلام دەرکەوئ، سەردەتايەكى بۆ

* لەرەدا، د. «عيزەدين»، ووشەى «تفاعولى» بە واتاي «تىكەلبون» بەكارهيناو. بەلام، ئەمە ەلەيە. چونكە، «تفاعولى» بە «كارلىك يا كالىكرن» و «تىكەلبون» پيش بە «خەلتى» ەرميى دى.

زمانی ستانداردی عه‌ره‌ب دانابوو. دیاره فاکته‌ری ئابووری، کارتیکی مه‌زن له بلاویو‌نوه، چه‌سپاندن و سه‌قامگیربوونی زمانیتکی دیاریکراو ده‌کا. هه‌ر بۆیه، له لایه‌که‌وه به هۆی ئه‌و هۆنراوانه‌ی، له « که‌عبه » هه‌لواسرا‌بوون. له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، به هۆی بازگانی و باری ئابووری‌یه‌وه، پ‌رۆژه‌پ‌رۆژ تا ده‌هات، زمانی عه‌ره‌بیی به‌ره‌و پ‌یشه‌وه ده‌چوو، تا هه‌ر دوو فاکته‌ره‌که، له بازاری « عوکاز » دا یه‌کیانگرت و زمانیتکی یه‌کگرتووی به ه‌ت‌زی عه‌ره‌بیی، له سه‌ر بن‌چینه‌ی دیالیتکتی « قور‌ه‌یش » دامه‌زرا. (ب‌ری ئابووری مه‌که‌که و قور‌ه‌یش و ب‌ت‌ده‌رامه‌تی و وش‌کو‌بر‌نگ‌یی وای‌کرد، که کورانی « عه‌د شه‌مس » هه‌ر یه‌که پ‌ت‌گه‌یه‌ک ب‌گ‌رنه‌به‌ر بۆ پ‌زگار‌بوون له‌و باره‌ نا‌ق‌ولایه. بۆیه، هه‌ر له کۆنه‌وه، « ئومه‌یه » که‌وته بازرگانیی و « هاشم » که‌وته زه‌یوانی که‌عبه و هه‌ر یه‌که له پ‌ت‌بازی خۆیه‌وه، ده‌رامه‌تی بۆ تیره و ناوچه‌که‌ی خۆی په‌یدا‌ده‌کرد. بازاری « عوکاز - عکا‌ظ » یه‌ک‌گرت‌ت‌کی ئه‌م دوو پ‌ت‌بازه و جۆره‌ ته‌و‌ژمه‌ت‌کی پ‌رویا‌گه‌نده‌ی ئه‌و زه‌مانه‌ بوو بۆ هه‌ر دوو پ‌ت‌بازه‌که. به‌م چه‌شنه، له‌گه‌ڵ بازاری مه‌که‌که و بازاری ب‌ت‌په‌رست‌یدا، بازاری « عوکاز » ی‌ش به شی‌عه‌رو به « شی‌وه‌ی قور‌ه‌یش »، که‌وته پ‌رویا‌گه‌نده بۆ هه‌ر دوو بازار و له پ‌ال هه‌موو ش‌وت‌نه‌وار و ته‌ئ‌سیری دوو بازاره‌که‌دا، ناوازی شی‌عه‌ری « جاهیلی » و هه‌لواسراوه هه‌ل‌ب‌ژارده‌کانی ده‌رگه‌ی که‌عبه‌ی به دیالیتکتی قور‌ه‌یش له ناو که‌عبه‌دا ج‌ت‌گیر‌کرد. گه‌ر ته‌ئ‌سیری « عوکاز » بۆ بلاویو‌نوه‌ی ئه‌م دیالیتکته له سنووری تیره‌کانی حیجازدا بوو‌یت، ئه‌وا قور‌ئانی پ‌ی‌رۆز و ئایینی ئیسلام بوونه هۆی په‌یدا‌بوونی زمانی ئه‌ده‌بیی یه‌ک‌گرتووی عه‌ره‌بیی. (15,69)

ه‌ت‌ندێ نه‌ته‌وه‌ی دیکه‌ش، به هۆی ئایین و ئایین‌زاوه، ئه‌و زه‌مانه یه‌ک‌گرتووه‌یان لا په‌یدا‌ده‌یت. ه‌ت‌ندێکی دیکه‌ش، به هۆی ئایین و ده‌سه‌لاتی رامیاری ده‌وله‌ته‌وه، دینگه سه‌ره‌کی‌یه‌کانی زمانی یه‌ک‌گرتووی و‌ت‌زه‌یی خ‌ز‌یان ده‌چه‌سپ‌ت‌ن. وه‌ک جووه‌کان، به هۆی ته‌ورات و ده‌وله‌تی ئیسرائیله‌وه به ئه‌نجامیانگه‌یان‌د. هه‌روه‌ها، ده‌سه‌لات‌ت‌یکی ناوه‌ندیی یه‌ک‌گرتووی به‌ه‌ت‌ز، به‌رنامه‌یه‌کی رامیاری گون‌جاو، به هۆی ده‌وله‌ت‌یکی سه‌ره‌خ‌ۆی نه‌ته‌وه‌یی یه‌وه ده‌توان‌ت، به ئاسانیی زمانی ستاندارد ب‌چه‌سپ‌ت‌ن، وه‌ک لای

پروسه‌کان ئەو زمانه چهسپی. (له سه‌دهی یازده‌دا، مۆسکۆ بوو به پایته‌ختی ده‌وله‌تی یه‌کگرتوو، نووسین و کاروباری په‌سمیی به هه‌موو وولات‌دا، به دیالیکتی ئەو ناوچه‌یه ده‌هات و ده‌چوو، شاعیران پروویان‌کرده پایته‌خت و چیرۆکی پرووسی سه‌ریده‌رتنا و ئەو شتیوه‌یه بوو به زمانیکی ئەده‌بیی یه‌کگرتوو بۆ هه‌موو نه‌ته‌وه‌ی روس.) «16,69»

دیاره‌ کوردیش، له‌م یاسایه‌ به‌ده‌ر نییه، زۆریه‌ی شاره‌زایان و نووسه‌ران، له‌و باوه‌ره‌دان، (زمانی ئەده‌بیی یه‌کگرتوو کوردیی، له‌ سه‌ده‌ی نۆزده‌وه‌، ده‌سی‌کردوه‌ به‌ دروس‌بوون و پێگه‌ی خۆی گه‌رتۆته‌به‌ر و له‌ گه‌شه‌سەندنايه‌) «12,69» هه‌ر چه‌نده، وه‌ک که‌مه‌ی پێشتر گوتمان: زمانی یه‌کگرتوو نووسین، به‌ شتیوه‌یه‌کی سروشتیی و به‌پیتی ره‌وتی گۆزان‌کارییه‌ گرنگه‌ میترووی یه‌کان، به‌ چه‌ن قوناغێکدا تێپه‌رده‌بی، له‌به‌ر نه‌وه‌، (زمانی ئەده‌بیی یه‌کگرتوو شتی نییه، که‌ ئاره‌زووی ئەم پاشا یا ئەو زانا دروسیکات، هه‌ر وه‌ک شتی‌کیش نییه، که‌ چه‌ن زانایه‌ک به‌پیتی نه‌خشه‌یه‌ک یا که‌ ته‌لۆکیکی ناماده‌ دروسیکه‌ن. به‌لکۆ میترووی نه‌ته‌وه‌ خۆی زمانی ئەده‌بیی یه‌کگرتوو دروسده‌کات و هه‌ر ئەو نه‌ته‌وه‌یه‌ش پێبازی تایبه‌تی خۆی هه‌یه، له‌ دروسکردنی زمانی ئەده‌بیی یه‌کگرتوودا.) «12,69»

به‌لام له‌ هه‌مان کاتیشدا، «پروونا‌کبیر، نووسه‌ر، پسپۆر، لیکۆله‌ر، زمانناس و زمانزان» هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک، ده‌سی‌کی بالاییان، له‌ پێشکه‌وتن و گه‌شه‌سەندنی زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خۆیاندا هه‌یه. ئەوان ده‌توانن، به‌ شتیوه‌یه‌کی به‌رده‌وام، به‌ توێژینه‌وه‌ ئەکا‌دیسیانه‌ ده‌وله‌مه‌ندی‌که‌ن، که‌لک له‌ هه‌موو دیالیکته‌کانی زمانه‌که‌یان وه‌رگرن، به‌ ووشه‌ی پوخت و پاراو، به‌ زاراوه‌ی نوێی خۆمالیی و جیهانیی، پتر به‌هێز و پاراو‌یکه‌ن، رێزمانیکی یه‌کگرتوو و ناسانی بۆ دانین، هه‌ولده‌ن، به‌ هۆی هۆکانی را‌گه‌یاندن و پلا‌کردنه‌وه‌وه، ئەو زمانه‌ ستاندارده‌ی ده‌یانه‌وی، به‌ هه‌موو لایه‌ پێکی‌بین و چه‌سپین.

هه‌ر چه‌نده، له‌ سه‌رانه‌ری کوردستاندا، تا ئێسته، له‌ نێو نووسه‌رانی کورددا، زمانیکی ستاندارد نییه. به‌لام، وه‌ک گوتمان: له‌ میتژه‌، زمانی یه‌کگرتوو کوردیی په‌یدا‌بووه، ئەو زمانه‌ش به‌ زمانی کوردیی ده‌ناسرێ. له‌

پرووی گراماتیک، فونیتیک و بنه‌ره‌تی فهره‌نگه‌وه، خه‌سله‌تی تایبه‌تی خوی هه‌یه. گرنگترین شتیش نه‌وه‌یه، هه‌موو پۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد، به زمانی نه‌ته‌وه‌یی خۆیانی ده‌زانن. هه‌ر چه‌نده، زمانه‌که‌مان له‌ چه‌ن دیالیکتیکی جیا‌وازه‌ پیکهاتوهه، هه‌ر دیالیکتیکیش، چه‌ن خواردیالیکتیکی دیکه‌ی لی که‌وتۆته‌وه. به‌لام، له‌گه‌ل هه‌موو نه‌مانه‌شدا ده‌بی، له‌ خۆمان پیرسین: زمانی ستاندارد چییه؟ کاتی وه‌لامی نه‌و پرسیاره‌مان دایه‌وه، پاشان پتویسته، بزانی، نه‌و زمانه‌ له‌ که‌یه‌وه له‌ نێو کورددا په‌یدا‌بووه؟ زمانی ستاندارد چۆن په‌یدا‌ده‌بی؟ له‌ کوێ په‌یدا‌ده‌بی؟ له‌ وه‌لامی هه‌موو نه‌م پرسیارانه‌دا ده‌توانین، ب‌ل‌تین: زمانی ستاندارد، (به‌و زمانه‌ ده‌وتری، که‌ له‌ زمانی یه‌ک‌گرتوه‌وه به‌ هه‌موو دیالیکته‌کانه‌وه وه‌رنه‌گیرئ، یا بناغه‌که‌ی له‌ یه‌کتی له‌ دیالیکته‌کانه‌وه وه‌رده‌گیرئ و زۆر جار پوخته‌کراویکی زمانه‌ یه‌ک‌گرتوه‌که‌یه یا دیالیکتیکی په‌تی، یا ب‌ل‌تین، پوخته‌کراویکی زمانی قسه‌کردنه. نه‌م زمانه‌ ده‌بیته، زمانی نووسین و خۆتندنه‌وه و نه‌ده‌بیات و پشت به‌ هه‌موو سه‌رچاوه‌کانی به‌ره‌وپیش‌چوون و ده‌وله‌مه‌ندبوونی زمان، ده‌وله‌مه‌ند ده‌بی و به‌ره‌وپیش ده‌روا. زمانی یه‌ک‌گرتوو و دیالیکته‌کانی زمان و نه‌ده‌بی فۆلکلۆری نه‌ته‌وه و زمانی نه‌ته‌وه دراوستیکان و نیستیلاخی زانستی جیهانی، گه‌وره‌ترین سه‌رچاوه‌ی نه‌و ده‌وله‌مه‌ند بوونه‌ن. (13, 69 - 14)

د. «که‌مال فوواد»، ده‌رباره‌ی زمانی یه‌ک‌گرتوو نووسین ده‌لتی: (به‌لام ناشکرایه، کورد زمانیکی یه‌ک‌گرتوو نییه‌ بۆ نووسین. هۆی نه‌مه‌ش له‌ پیشا نه‌گه‌رپته‌وه بۆ دابه‌ش‌بوونی کوردستان هه‌ر له‌ کۆنه‌وه تا ئیسته، له‌ نێوان چه‌ند ده‌وله‌تیکدا، که‌ تا ئیسته هه‌یچیان دان به‌ مافی نه‌ته‌وه‌یی گه‌لی کوردا نانین، که‌ له‌ پیش هه‌مووبانه‌وه مافی خۆتندن و نووسین و فێربوونه به‌ زمانی نه‌ته‌وه‌یی خۆی. نه‌م باره‌ ئالۆزه‌ بۆته هۆی لیک‌چهرانی که‌لتووری نه‌ته‌وه‌ی کورد و په‌یدا‌بوونی زیاتر له‌ زمانیک بۆ نووسینی کوردیی، که‌ نه‌م‌رۆ خۆی له‌ دوو شتیه‌ی سه‌ره‌کی‌دا نه‌بینئ، که‌ به‌ سێ جۆر نه‌لفووبی نه‌نووسرئ: کوردیی رۆژا‌وایی یا کرمانجیی ژوو‌روو که‌ له‌ تورکیا و سووریا به‌ تیپی لاتینی و له‌ یه‌کی‌تی سۆڤیه‌ت به‌ تیپی روه‌وسی/

Cyrillic نه نووسری، کوردیی رۆژهلانی یان کرمانجیی خوارو که له ئێران و عێراق به کاردی و به تیپی عهرهیی نه نووسری. (19,88 - 20) میژووی سهرهلانی زمانی نووسین، به پیتی ناوچه جیاجیاکانی کوردستان، بۆ میژووی نووسین به زمانی کوردیی دهگهڕێتهوه. دیاره، یه کهم نووسینی کوردیان بۆ به جیماهی و به دهسمانگه یشتیب، وهک دهلتین: هۆنراوهکانی «بابا تایه‌ری هه‌مه‌دانی» یه، که له نێوان ساڵه‌کانی «935 - 1010» زدا ژیاوه. هۆنراوه‌کانیشی به دیالیکتی «لوورپی» نووسیون. واته: نهو میژووه، بۆ نو سه‌ده له‌مه‌وبه‌ر ده‌گه‌ڕێته‌وه. (له‌به‌رئه‌وه‌ی میژووی نه‌ده‌بیاتمان، له‌و کۆنتر ناو و به‌ره‌می شاعیری تری تۆمار نه‌کردووه، بۆیه ئه‌بێ، نه‌وه به‌لێن، که دیالیکتی لوورپی یه‌که‌م دیالیکتی کوردیی، که په‌لی بۆ نه‌وه هاو‌یشتیب، که به‌یته زمانی یه‌که‌رتووی نه‌ده‌بیات له‌ کوردستاندا.) (19,69)

شتیکی ناشکرایه، له‌و سه‌رده‌مه‌دا، ده‌سه‌لاتیکی کوردیی یه‌که‌رتو نه‌بووه، تا نه‌و دیالیکته وه‌ک زمانی ستاندارد، به‌ سه‌ر هه‌موو ناوچه‌کانی کوردستاندا به‌پیتی، چونکه (هه‌ردوو حوکومه‌تی لوورپی گه‌وره له‌ سالی «550 - 827» ک «1155-1601» ز و پچ‌سوک له «570 - 1250» ک «1174-1834» ز دا بوون.) هه‌ر چه‌نده، بابا تایه‌ریش له‌گه‌ڵ هه‌موو، نووسه‌ر و هۆنه‌ره‌کانی دیکه‌ی گه‌لانی ئیسلامی نه‌و سه‌رده‌مه‌دا، زۆر له‌ یه‌کدی جیا نا‌کرتنه‌وه. چونکه، له‌و سه‌رده‌مانه‌دا، ده‌وله‌تی ناسیۆنال له‌ جیهاندا نه‌بووه. به‌ل‌کوو، (ده‌وله‌تی ناسیۆنال له‌ دوا‌ی شو‌رشی فره‌نسای «1789» دروسبوو) «155,27» هه‌موو نه‌و ده‌وله‌تانه‌ی هه‌شبون، ته‌نیا له‌ ئیمپراتۆریای گه‌وره، ده‌وله‌ته‌ هه‌ریمی و میرنشینه ناوچه‌یه‌کان پ‌که‌اتبون. به‌لام، دوا‌ی نه‌وه‌ی، هیندی گه‌ل و نه‌ته‌وه، میرنشین یا ده‌وله‌تی تایه‌یه‌تی خۆیان دامه‌زران، ئیدی هه‌ولیانداوه، زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خوشیان، وه‌ک زمانی ستاندارد، له‌ سنووری نه‌و قه‌واره نه‌ته‌وه‌یی «بابا به‌کاریتن. بۆ نمونه: جگه له «بابا تایه‌ر»، چن هۆنه‌رتیکی ناوداری دیکه‌ی وه‌ک: «مه‌لا په‌ریشان» ی لوور، له «901 ک - 1495 ز»، له ده‌وره‌یه‌ری کرماشان ژیاوه و هۆنراوه‌ی به‌ لوورپی و هه‌ورامیی گوتووه.

« سەی یاقر 1808 - 1881 » ز لە نزیک کرماشان ژیاوە و ھۆنراوەی بە
کەلھوری گوتووە.

بەلام لەبەرئەو، ئەو زمانە ستانداردە، بەپیتی دەسلاتی رامیاری باو لە
کوردستاندا، بە شێوەیەکی بەردەوام لە گۆراندابوو، ھەر کاتی میرنشین
لە ناوچەیەک یا لە بەشێکی کوردستان پوخابی، ئیدی، لەگەڵ خۆیدا
زمانی نووسینە کەشی جوانەمەرگ کردوو. تا جارتیکی دیکە، لە شوێنتیکی
دیکە کوردستان، دەسلاتیکی دیکە کوردی دامەزرێوە، دیالیکتیکی
دیکە، بەپیتی دانیشتوانی ئەو ناوچەیە میرنشینە کە تییدا دامەزرێوە،
وەک زمانی نووسین خۆی سەپاندۆتەو. نووسەر و ھۆنەرەکانی کوردیش،
وردەوردە ھەولیانداوە، دیالیکتی ئەو ناوچەیە بەکاربێنن، بە کوردی
بنووسن، ئەو دیالیکتە وەک زمانی ستاندارد بەکاربێنن و بلاوکەنەو.
بۆیە، کرمانجیی ژووورو لە سەدەی پازدە - ھەژدەدا، لە ڕێی دەسپەنجە
زێرنی « عەلی ھەریزی 1010 - 1077 » ز، « فەقی تەیران 1307 - 1375 » ز،
« مەلای جزیری 1407 - 1481 » ز، « عەلی تەرمۆکی 1591 - 1659 » ز و
« ئەحمەدی خانی 1650 - 1706 » ز یەو، ھەولیداوە، وەک زمانی نووسین
لەو ناوچەیەدا، جێ بە دیالیکتەکانی دیکە لەقکا و خۆی بسەپێنن.

گەر دیالیکتی کرمانجیی ژووورو، لە لقە دیالیکتەکانی « بۆتانیی،
ھەکاری، بادینانی، بایەزیدی، ناشتایی و ... » پێکھاتبی، ئەوا لەو
سەردەمەدا، نووسەر و ھۆنەرەکانی کورد، بە بەشە « بۆتانیی » یەکە
نووسیویانە، ھەست و سۆزی دڵ و دەروونی خۆیان دەرپرێوە، ھۆنراوەکانیان
پێ ھۆنیوەتەو. (بەرھەمی شاعیرانی ئەم دیالیکتە، بەشی بۆتانییە کە
کردوو بە بنکە دەرپرین و ھەولی ئەوێ داوە، کە سوود لە دیالیکتەکانی
تری کوردی ببینن و زمانی ئەدەبی یەکگرتو لەو کۆمەڵە دیالیکتە و لە
تەئسیری ئەدەبیات و ووشەی زمانانی دراوسێ پێکبێنن.) « 20، 69 »
لەگەڵ ئەوەشدا، کاتی میرنشینەکانی نێوان « جزیرە و دەرسیم »، یەک لە
دوای یەک تێکچوون، کرمانجیی ژووورو ئەو خەسلەتە ئەو دەسداوە. ئیدی
نەیتوانیوە، وەک زمانی ستاندارد، جێگەی خۆی لە کوردستاندا بکاتەو،
پەگداکوتی و پەلوی بەھاوێژێ. واتە: لەگەڵ ھەڵە میژوویی یەکە، بۆ

دامه‌زراندنی ده‌وله‌تیکي ناسیونالی یه‌گرتوو، له‌دهس کورد چووه، ئەم دیالیکتەش، سەر‌وه‌ری خۆی وەک زمانی ستاندارد له‌ده‌سداوه و له‌ په‌لو‌په‌لو‌هاو‌یشتن که‌وتوو.

به‌لام، به‌پیتی ره‌وتی گۆز‌ان‌کارییه‌ میترووی یه‌کان، به‌و پیتییه‌ی رۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد، به‌ شتیه‌یه‌کی به‌رده‌وام، له‌ خه‌باتیکي سه‌ختی نه‌ته‌وه‌ییدا بوون، هه‌ولیانداوه، له‌ ده‌س « داگیرکردن، چه‌وساندنه‌وه، زۆررداری و ده‌سه‌لاتی بیانیی » رزگاریان‌بێ. ئیدی جارتیکی دیکه، له‌ ناوچه‌یه‌کی دیکه‌ی کوردستان، میرتکی دیکه، میرنشینیکي دیکه‌ی دامه‌زراندوو. له‌ سایه‌ی ده‌سه‌لاتی ئەو میرنشیندا، دیالیکتیکي دیکه سهریده‌رتاوه و خۆی سه‌پاندوو. بۆیه، له‌ سه‌رده‌می ده‌وله‌تی « ئه‌رده‌لان 617 - 1284 » ک « 1220-1867 » زدا، دیالیکتکی « گۆران » وەک زمانی ستاندارد، جێگه‌ی دیالیکتکی کرمانجیی ژوورووی گرتۆته‌وه. له‌و سه‌رده‌مه‌شدا، به‌ ته‌واوی گه‌شه‌یکردوو و جیتیتی خۆی کردۆته‌وه. هه‌ر چه‌نده، ده‌سه‌لاتی رامیاری، له‌ گه‌شه‌سەندنی ئەم دیالیکتەدا، وەک فاکتەری، کاریگه‌رتیییه‌کی زۆری هه‌بووه، (به‌لام ته‌نیا بۆ ئەم دیالیکتە‌ی کوردیی، رهنگه‌ نایین و مه‌زه‌ب و ته‌ریقه‌ت، هۆیه‌کی بنه‌رته‌یی گه‌شه‌سەندنی ئەم دیالیکتە بن.) « 24،69 » چونکه، شاره‌زایانی میترو و زمانی کوردیی له‌و باوه‌رە‌دان، بنچینه‌ی زمانی نایینه‌ کۆنه‌کانی کورد، له‌م دیالیکتە‌وه زۆر نزیک‌بووه و لیکچوونیکي ته‌واو، له‌ نێوان گاتا‌کانی زه‌رده‌شت و هۆنراوه‌ی هه‌ورامیدا هه‌یه. (گۆزانی مه‌زه‌به‌ی گۆزانه‌کان و شیعرێ نایینی ته‌هلی هه‌ق به‌م شتیه‌یه نووسراون.) « 24،69 » هه‌روه‌ها، « پیرشالیاری هه‌ورامیی، سه‌یده‌ی هه‌ورامیی، بیتسارانیی، مه‌وله‌ویی و مه‌ولانا خالیدی میکایلیی جاف 1777 - 1826 »، هه‌ر به‌م لقه‌ دیالیکتە‌ی گۆران « هه‌ورامیی » هۆنراوه‌کانی « بۆیان گوتوو. دیاره، ئەو چمن که‌له‌پیاو و هۆنهره‌ گه‌ورانه، به‌ تایه‌ته‌یی « مه‌وله‌ویی »، که‌ خۆی هه‌ورامیش نه‌بووه، پتر له‌ ژیر کارتیکردنی شیخ سیراجه‌دینی ته‌وتیه‌ « 1774 - 1867 » ز و ریتازی نه‌قشه‌نדיیدا بوون بۆیه، هه‌ر به‌ هه‌ورامیش نووسیوانه. « عه‌لادین سو‌جادیی » ده‌رباره‌ی « مه‌وله‌ویی » ده‌لتی: (ئه‌ به‌ر سۆزی مه‌عه‌نویاتی شیخ و سه‌مانی ته‌وتیه‌،

بووه) به هه‌ورامیی هۆنراوه‌ی گوتووه. چونکه (شیخ وه‌سمان له‌ بازاری ته‌سه‌وفدا قبله‌نمای مه‌وله‌وی بووه و زمانی شیخ وه‌سمان زمانی هه‌ورامی بووه.) «274، 67» به‌لام، هه‌ر له‌و سه‌رده‌مانه‌دا و دوا‌ی نه‌وه‌ی ده‌وله‌تی نه‌رده‌لان پ‌وخاوه، ئیدی ورده‌ورده، نو‌سین به‌م دیالیکته‌ش، به‌ ته‌واوی ک‌زولا‌وازبووه و پ‌یچ‌راوه‌ته‌وه.

پاشان، له‌ سه‌رده‌می میرنشینی باباندا «1500؟ - 1851» ز، له‌ ناوچه‌ی قه‌لاچ‌والان و سوله‌ی‌مانیدا، به‌شه‌دیالیکتی کرمانجیی خواروو، وه‌ک زمانی ستاندارد، جیگه‌ی خۆی کردۆته‌وه، به‌ تایبه‌تی شیوه‌ی سوله‌ی‌مانیی، که‌ یه‌ک‌تی له‌و چوار لقه‌دیالیکته‌ی کرمانجیی خواروو «سوله‌ی‌مانیی، سه‌ه‌یی، موک‌ریانیی و سو‌رانیی» پ‌یک‌دیت‌ن. له‌و کاته‌وه تا نه‌ورۆ، وه‌ک زمانی نو‌وسین و خو‌تنده‌وه، له‌ زۆریه‌ی زۆری ناوچه‌کانی رۆژ‌ه‌لات و باشووری کوردستاندا چه‌سپ‌یوه. هه‌ر له‌ کۆنه‌وه تا نه‌ورۆ، چه‌ند هۆنه‌ریکی پایه‌ب‌لتندی ناو‌داری وه‌ک: (نالیی «1797-1855» ز، سال‌م «1800-1855» ز، کوردیی «1809-1849» ز، مه‌حویی «1830-1904» ز، هه‌ریق «1851-1907» ز، پ‌یره‌م‌ی‌رد «1867-1950» ز، هه‌مدیی «1876-1936» ز) و گه‌ل‌ی هۆنه‌ری پایه‌ب‌لتندی دیکه‌ش، هۆنراوه‌کانی خۆیان به‌م لقه‌دیالیکته هۆنیوه‌ته‌وه.

جگه‌ له‌وه‌ی، زۆریه‌ی زۆری نو‌وسه‌رانی کورد، هه‌ر چه‌نده، به‌ چه‌ن دیالیکت و خواردیالیکتیکی جیا‌واز په‌ی‌قیون، به‌لام، به‌ره‌مه‌کانی خۆیان به‌م شیوه زمانه‌ تو‌مار‌کردووه، وه‌ک: (حاجی قادری کۆیی «1815-1892» ز، نه‌خته‌ر «1836-1886» ز، شیخ ره‌زای تاله‌بانیی «1835-1909» ز، سالمی سه‌نه «1845-1919» ز، مه‌جدی «1849-1925» ز، نه‌ده‌ب «1859-1912» ز و ... تاد).

ئیدی به‌و شیوه‌یه، له‌و سه‌رده‌مه‌وه تا نه‌ورۆ، نه‌و زمانی نو‌وسینه، به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رده‌وام، له‌ «گۆ‌زان، پ‌یشکه‌وتن و گه‌شه‌کردن» دا‌بووه. دیا‌ره، زمان‌یش وه‌ک ک‌زۆریه‌یه‌کی سا‌وا وایه، هه‌م‌یشه، له‌ په‌ره‌سه‌ندن و گه‌شه‌سه‌ندنا‌یه، له‌ هه‌موو قۆناغه‌کانی ژیا‌نیدا، به‌ شیوه‌یه له‌ شیوه‌کان، پ‌تر به‌ره‌و «پ‌یگه‌یش‌تن، کام‌لب‌وون و گه‌شه‌سه‌ندن» ده‌‌روا، تا به‌ ته‌واوی

پتیده گا. بۆیه، (ئەو زمانە کوردییە، یا وردتر ئەوە بێژین، ئەو دیالیکتە کوردییە لە سەرەتاوە شیعری نالی و سالم و کوردیی پتی نووسرا، تەواو ئەو دیالیکتە نەبوو، کە خەلکی سولەیمانی پیتی دەپەیشن. بەلکوو ھەر وەک خەلکی سولەیمانی خۆیان تیکەلبوون و گەر شتووی قسەکردنیان تەئسیری چەن دیالیکتی جیاوازی کوردیشی تێیدا دیار نەبووێت. ئەوا چەن بەشە دیالیکتی ھەر کاری تیکردووە. ھەروەھا، ئەم تیکەلییە لە زمانە ئەدەبییە کەشدا ھەر دیاربوو. (32،69) جگە لەوێ، « ڕووداوە گەورە کۆمەلایەتیەکان، گۆرانکاریە گرنگە نابوویریەکان، پیتشکەوتنە لەبەرچاوە زانستیەکان، گەشەسەندنی تەکنۆلۆژیا، بلاووبونەوێ نامیری نوێ و پەرەسەندنی ھۆکانی ڕاگەیانندن « ڕادیۆ و تیلیفیزیۆن » بە تایبەتی و ھۆکانی چاپەمەنی « ڕۆژنامە و گۆنار » بە گشتیی، « بە شتوویەکی بەردەوام، کاریان لە پیتشکەوتنی ئەم دیالیکتە بە گشتیی و شتووە زمانی سولەیمانی – موکری بە تایبەتی کردووە، بە ووشە و زاراوەی جۆراوجۆری « ھونەری، وێژەیی، میتروویی، جوگرافیایی، ڕامیاری، کۆمەلایەتی، نابووری و زانستە »، دەولەمەندیانکردووە.

کەواتە دەتوانین، بلتین: بەشە دیالیکتی کرمانجیی خوارو، لە چاوە ھەر دوو دەستە خوشکە دیالیکتە کە ی دیکە « لووری و گۆران » لە سەرەتادا، پاشتریش بە بەراوردکردن لە گەڵ بەشە دیالیکتی کرمانجیی ژووروودا، بۆیە وەک زمانی نووسین، بە سەرکەوتوویی مایەو و لەنیتوونەچوو، بەلکوو بەرەبەرە پیتشکەوت و بلاووبۆوە و ڕۆیی، چونکە :

1. سولەیمانی کە پیتەختی بابانەکان بوو، ھەر لەو ڕۆژەوێ شار دروسکرا، لە ڕۆژەوێ ناوچەکانی کوردستانەو، خەلکی بۆ ھات، لیتی نیشتەجێبوون و بە ھەموو لایەکیان ناوە دانیا نکردهو. ئەم کۆمەلە خەلکانە، ھەر یەکەیان بە « دیالیکتی یا خواردیالیکتی ناوچە کە ی خۆیان دەپەیشن. بەلام، لە ئەنجامدا ناچاربوون، تەنیا بەو شتووە زمانە بنووسن، کە لە سەرەوێ میرنشینی باباندا باو بوو.

2. ئەم لقیە دیالیکتە، بە ووشە و زاراوەی دیالیکتەکانی دیکە، دەولەمەندتر بوو. لەبەرئەو، ڕۆژە ڕۆژ بە ھێزتر بوو، توانای ژیان و مانەوێ پتر بوو.

3. نووسهران و هۆنهرانی ناوچه جیاجیاکانی دیکهی کوردستانیش، ههر بهم شتیه زمانه نووسیویانه.

4. کاتێ میرنشین و دهولهتهکانی « لوورستان، نهردهلان، جزیره و بۆتان » روخان، ههر دوو دیالیکتهکهی « لوور و گۆزان »، ههروهها بهشه دیالیکتی کرمانجیی ژووروو، نهو تاووتین و گوڕهی خۆیان نهما و لهدهسیاندا. بهلام، کاتێ میرنشین بابان، له سالی « 1851ز » دا، دوا ههناسهی ژبانی دهدا، له لایهن ئیمپراتۆریای عوسمانیییهوه داگیرکرا، ناوچهی سولهیمانی به تهواویی، به ولایهتی بهغداوه بهسرایهوه. پاشان، جهنگی یهکهمی جیهان روویدا، ئینگلیزهکان باشووری کوردستانیان داگیرکرد، لهو ماوه درێژهدا، واته: له نێوان سالهکانی « 1851 - 1918 » ز، نهو شتیه زمانه، بهلگهی بوونی خۆی لهدهس نهدا، نووسهران ههر بهو لقه دیالیکته دهیاننووسی، هۆنهرهکانیش هۆنراوهکانی خۆیان، ههر بهو شتیه زمانه دههۆنییهوه.

5. کاتێ، له باشووری کوردستان، یهکهم و دووم دهسهلاتی کوردیی، له نێوان سالهکانی « 1918 - 1925 » ز، به رێبهری « شیخ مهحمودی بهرزنجیی » دامهزرا، زمانی کوردیی وهک زمانیکی رهسمیی، مامهلهی لهگهڵدا کرا، له بهریتویههرتییهکانی دهولهتدا، زمانی کوردیی بهکار دێنرا، له خۆتندنهکاندا، خۆتندکارهکان به زمانی کوردیی دهیانخوێند، رۆژنامهکان به کوردیی چاپدهکران، ههموو شتی به زمانی کوردیی ئازادبوو، به تایبهتی لهو سهردهمانهدا، چهن نامیلکه و پهرتووکی، له سهڕ « زمان، فهرههنگ و پێزمانی کوردیی » نووسران و بلاوکرانهوه.

6. ئینگلیزهکانیش، به پێچهوانهی داگیرکهره تورکه عوسمانیی و فارسهکانهوه، ههر چهند داگیرکهر بوون، بهلام، دهستیکی بالایان له پیشخستن و بلاوکردنهوهی زمانی کوردیدا ههبوو. چاپخانهیهکی کوردییان له سولهیمانی دامهزراند. رۆژنامهیهکیان به زمانی کوردیی دهڕکرد. دانیان به ههموو مافه کهلتورییهکانی گهلی باشووری کوردستاندا نا. تهنانهت، یهکیکی وهک « مێجهر سۆن »، چهندین گوتهی، له سهڕ زمانی کوردیی نووسی، پهرتووکیکی له سهڕ پێزمانی کوردیش دانا. ههروهها، تا ئێسته، چهندین فهرههنگی گچکه و گهوره، بهم شتیه زمانه، له لایهن شارهزایانی

زمانی کوردییەو دناو، که له جیگەیهکی دیکە یاسەماندا، به درێژی لێ دەدوێن.

7. دوا ئەو، ئینگلیزهکانیش باشوری کوردستانیان چۆلکرد، زمانی کوردیی هەر وهک خۆی مایهوه، له قوێی خۆتندنی سەرەتاییدا، خۆتندکارانی کورد به کوردیی دەیانخوێن.

8. کاتی کۆدەتاکە «14/ یولی/ 1958» یش پوویدا، زمانی کوردیی هێندە دیکە پیشکەوت.

9. دوا ئەو، سالی «1970»، رێکەوتننامەکی یازدە مارسیش، له نێوان سەرکردایەتی شۆرش کوردستان و دەولەتی داگیرکەری بەعسدا مۆکرا، زمانی کوردیی به گشتیی و نهم شیوه زمانە سوله‌یانی به تایبەتی، سەرکەوتن و پیشکەوتنێکی یەکار گەورە به خۆیهوه بینی.

له بهر ههموو نهم هۆانه، به شه‌دیالێکی کرمانجیی خوارو و شیوه‌ی سوله‌یانی توانی، به‌ره‌کانییه‌کی زۆر بکا، وهک زمانی نووسین و خۆتندنه‌و به‌نیته‌وه، به‌تواوی خۆی راگری، به‌ره‌کانی ههموو هه‌لته‌قه‌لاکانی، ده‌ولەتی داگیرکەری عێراق، بۆ له‌نیوێردنی زمانه‌که‌مان بکا. به‌شیوه‌یه‌ تا ئێسته‌ش، تیشکی گەشی نەو چا به‌هێزی نووسین، به‌ کوردیی به‌ گشتیی و به‌م له‌دیالێکته‌ به‌ تایبەتی نه‌کوژاوه‌ته‌وه، به‌لکوو، به‌ پێچه‌وانه‌وه، رۆژه‌روژ، هه‌نگاوی گەلی گەورە بۆ پیشه‌وه‌ ناوه‌ و به‌ره‌پیشیه‌وه‌ ده‌چی.

له‌گەڵ ههموو نهم راستیانه‌شدا، ناتوانین، به‌تواوی بڵێین: نه‌ورۆ ئێمه‌ی کورد، زمانێکی ستاندارمان هه‌یه. به‌لکوو ده‌توانین، بێژین: له‌و ناوچانه‌ی به‌ شه‌دیالێکی کرمانجیی خوارو، شیوه‌ زمانی «سوله‌یانی - موکری» ده‌نوسن و ده‌خوێننه‌وه، تا راده‌یه‌کی زۆر، نه‌و زمانه‌مان هه‌یه. واته‌: گەر سنووری جوگرافیی زمانه‌ ستاندارده‌که‌ی نهم له‌دیالێکته‌ دیاریکه‌ین، به‌م شیوه‌ ده‌بێ: له‌ رۆژه‌لاتی کوردستان - جگه‌ له‌ ناوچه‌کانی «لوورستان» و «ه‌وربه‌ری» و «ورمێ» و «شکاکی»، هه‌ر له‌ «سه‌» و «ه‌» تا «خانه» به‌م شیوه‌ ده‌نوسن. هه‌ر چه‌نده‌، هێندێ نووسه‌ر و ه‌ونه‌ری نه‌و ناوچانه‌ش، هه‌ر به‌م شیوه‌ زمانه‌ ده‌نوسن، به‌لام هێشتا، نه‌وه‌ ههموو شتی نییه‌.

له باشووری کوردستان، جگه له ناوچهی « بادینان »، که هیندی له نووسهران و هۆنهرهکانی ئەم ناوچهیەش، ئەم لقەدیالیکتە بە باشی دەزانن، پیتی دەنوسن و پیتی دەخوێننەوه، هەموو ناوچهکانی دیکە، بەم دیالیکتە دەنوسن. جگه لهوهی، له هەموو شوێنەکاندا، کورد بەم لقەدیالیکتە دەنوسن، هەروەها پیتی عەرەبیش بەکاردێن.

بەلام له باکووری کوردستان و باشووری پچووک، بەشەدیالیکتی کرمانجیی ژووورو بەکاردێن و بە پیتی لاتین دەنوسن. ئەمەش خۆی له خۆیدا، جیاوازییەکی گەورە له نێوان، هەردوو بەشەدیالیکتەکی کرمانجیی «ژووورو و خواروو» دا دروسکردوو و کەلتیتیکی گەورە، له زمانەکه مان کردوو. بۆیه، گەر زمانی کوردیی، له هەر چوار دیالیکتە سەرەکییەکی کوردیی پێکھاتبی، ئەوا دیسانەوه هەر ناتوانین، بڵێین: تا ئێستە، یەک زمانی یەکگرتوی نووسینی کوردیان هەبوو و هەیه!

11. زمانی نووسین و خویندنه‌وه لای کورد :

گه‌شه‌کردنی زمان، وه‌ک پرۆسیسی منالپوون و گه‌وره‌بوون وایه. سه‌ره‌تای دروسبوون و پتیه‌یشتنی هه‌یه، به‌لام مردنی نییه. چونکه، بوونی هه‌ر زمانێ، به‌ بوونی نه‌ته‌وه‌که‌وه به‌سراوه، گه‌ر نه‌و نه‌ته‌وه‌یه نه‌ما، نه‌وا زمانه‌که‌ش نامیتێ. منالی زمان، هه‌ر له‌ کۆرپه‌یه‌وه تا پیرده‌یی، به‌ چهن قوناغیکدا تپه‌رده‌یی. له‌ هه‌ر قوناغیکیشدا، به‌ شتیه‌ی جیاوازه‌گۆڕی و پتیشه‌که‌وێ. نه‌و زمانه‌ی ئیمه‌ی کوردیش، نه‌ورۆ پتی ده‌دوێت، به‌ چهن قوناغیکی میژوویی گرنگدا رۆیشتوه، تا به‌م زمانه‌ی نه‌ورۆ گه‌یشتوه. له‌ هه‌ر قوناغیکی میژویشدا، زمانه‌که‌مان « شتیه‌یه‌کی جیاوازه‌، نه‌لفووتیه‌کی جیا، رینووسیتکی تایه‌تیی، ریزمان و دارشتنیتکی دیاریکراوی خۆی » هه‌بووه، که‌ له‌ سه‌رده‌مه‌کانی پتیش خۆی جیا ده‌کاته‌وه. گومانێ تیدا نییه، چ زمان و چ وێژه‌ی کوردیی، له‌ سه‌رده‌می ده‌سه‌لات و نایینه‌ کۆنه‌کانی کورددا، واته‌: پتیش نه‌وه‌ی نایینی ئیسلام، له‌ کوردستاندا بلاویته‌وه، له‌گه‌ڵ سه‌رده‌می ئیسلام و دوا‌ی ئیسلام جیاوازییه‌کی گه‌وره‌ی هه‌یه.

گه‌ر گه‌شتیتکی درێژ، به‌ ئارشیفی میژوویی زمانێ کوردیدا بکه‌ین، بۆ سه‌ره‌داوی ده‌سپێکردن و دروسبوونی زمانێ کوردیی بکه‌رێن. بمانه‌وێ، په‌گورپه‌شه‌ی زمانه‌که‌مان، به‌ ته‌واویی ساغکه‌ینه‌وه، نه‌وا تووشی گه‌لی چه‌له‌مه‌ ده‌بین. چونکه، میژوویی زمانه‌که‌مان زۆر پوون نییه. له‌ به‌رته‌وه، به‌لگه‌نامه‌ی زۆر رێکوپێک و جیتی باوه‌رمان ده‌س ناکه‌وێ. بۆیه‌ ده‌بی، له‌ کاتی لیکۆلینه‌وه و توێژینه‌وه‌ی زمانه‌که‌ماندا، هه‌ولده‌ین، له‌ رێسازی لیکۆلینه‌وه‌ی زانستانه‌ لا نه‌ده‌ین. ده‌قه‌ راسته‌کان له‌ ده‌قه‌ ناراست و ده‌سکرده‌کان جیاکه‌ینه‌وه، تا میژوویه‌کی راست و دروستمان ده‌سکه‌وێ.

هه‌لبه‌ته، له‌ نه‌جمای داگیرکردن و دابه‌شکردنی به‌رده‌وامی کوردستاندا، گه‌لی به‌لگه‌ی بوونی زمانه‌که‌مان فه‌وتاه. یا له‌ لایه‌ن دوژمنان و داگیرکه‌رانه‌وه‌ شتوێندراوه. نه‌وه‌شی ماوه‌ته‌وه، هه‌نده‌ پوون و ئاشکرا نییه، تا بێ سه‌ریه‌شه‌ و به‌ ئاسانی، پشتیان پێ بیه‌ستین و موڕکیتکی کوردییان پتیه‌نێن. چونکه، له‌ لایه‌که‌وه‌ هه‌ندیکیان به‌ ته‌واویی ئاشکرا نین. له‌

سه‌لیقه‌ی زمانه‌وانیی

ههسته، هه لاوازه. نهو لاوازییه لای کورد، به شیویه بهوه، زمان و میژووی نه تهوهیی خۆی، هینده لا گرنگ نه بهوه، پتر له ژێر کارتیکردنی، زمانی نه تهوه هاونهژاد و موسولمانهکانی دهروهریدا بهوه. زمانی فارسیی و عه ره بیی له لایه، نایینی نیسلا میش له لایه کی دیکه وه، کارتیک و گه وه یان، له ههستی نه تهوهیی و زمانی کوردیی کردوه، ته نانهت، هیندئ له کورد، میژووه که ی خۆیان، به میژووی چاخ « بهرد، بته په رستی، گومرای و گاوری » داناوه، هه ره لایه گه له موسولمانهکان و هه هیندئ له مه لا و پیاوه نایینییهکانی کورد، وایان له کورد گه یاندوه، ته نیا زمانی نایین و گه لی برا، له زمانی کوردیی باشر و پتیشکه وتووتره. بۆیه، کورد له هه موو چاخهکانی میژوودا، له پووی « میژوو، زمان و ههستی نه تهوهیی » یه وه لاوازه.

هه لبه ته، هه ره له کۆنه وه، هه میسه هیندئ گرتی سه ره کیی هه به وه، پتی به « گه شه کردن، پتیشکه وتی میژوو و زمانی نه ته وه کان » ی ناوچه که گرتوه، بۆیه، بهو شیویه یان لی به سه ره هاتوه. گرنگترین نهو هۆیا نهش نه مانه ن: « بنده سیی، دواکه وتووی، نه زانین، نه خۆتنده واری، نه لقویتی تاییه تی، خۆتندن و نووسین » نه به وه. به لگه ی میژووی نییه، به لکوو، نه وه ی هه یه، زۆریه ی وهک: « چیرۆک، داستان، نه فسانه و فولکلور » ده مه ده م و پشبه شهت، پتیمانگه یشتوه. هۆکانی راگه یانندن و تۆمارکردن نه بوون، تا له فه وتانندن بیانپارتزی. نه وانه ی، به گێرانه وهش به ده سمانگه یشتوون، یا به ته وایی پتیمان نه گه یشتوون، یا لیتیان زیاد و که مکه راهه. هیندیکیان، هه ره له پیرچوونه ته وه، هیندیکیان دیکه شیان ده سکاریکراون و شیوتندراون. هیندئ لهو با به تانهش، ناویشانیکی پرونیان نییه، خاوه نهکانیان دیار نین، یا به ناوی خوازاوه وه تۆمارکراون.

پتیه، گه ره زۆر دوور نه رۆژین، بۆ سه ره ده مه تاریکهکانی میژووی پتیش رایشانیکی دوور نه گه رتینه وه، نه و ته نیا پاسی سه ره ده می ساسانیی و ئیسلام بکهین، واته: لهو گۆرانکارییه ی له ده سه لاتی رامیاری، نیتوان فارسهکان و عه ره بهکان « ساسانی و ئیسلام » دا پویدا، بکۆلینه وه، بۆمان ده ره ده که وی، بۆچی لهو سه ره ده مانه دا کورد، به زمانی خۆی نه ینووسیوه؟

1. ساسانی و کورد، یهک نایینیان هه‌بووه. واته: زمانی نایینیان یه‌کبووه.

2. هه‌ر دوو زمانی نه‌ته‌وه‌یی فارس و کورد، زۆر له یه‌ک‌دییه‌وه نزیک‌بوون. له‌به‌رئیه‌وه، کورد له‌و سه‌رده‌مانه‌دا، هه‌ر به‌و زمانه نووسیوتی، که ساسانییه‌کان به‌کاریانه‌یتناوه.

3. کاتێ، نایینی ئیسلام له ناوچه‌که‌دا بلاویۆوه، یه‌که‌م کاری کردی، نایینه‌ کوته‌کانی ساسانی و کوردی له‌نی‌تورد.

4. نایینی نوێ، به زمانی عه‌ره‌یی بوو. له‌ ڕێگه‌ی نایینه‌که‌وه، زمانی عه‌ره‌یی کاریکی زۆری، له هه‌ر دوو زمانی فارسی و کوردی کرد. به تایه‌تی، خوێنده‌وارانی کورد، پشتیان له زمانه‌که‌ی خۆیان کرد، به هه‌موو شتیه‌یه‌ هه‌ولیان‌ده‌دا، زمانی نایینی نوێ فێترین، ڕاژه‌یکه‌ن، هه‌ر به‌و زمانه نوێیه‌ش ده‌یان‌نووسی. سه‌ره‌رای ئه‌و هه‌موو ڕاژه‌کردنه‌ش، هێشتا، عه‌ره‌به‌ موسولمانه‌کانی سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی «ئهمه‌ویی و عه‌باسی»، فارسه‌ موسولمانه‌کانی سه‌رده‌مه‌ جیا‌واژه‌کانی ئیمپراتۆری «سه‌فه‌ویی، قاجاری و په‌هلوی»، هه‌روه‌ها، تورکه‌ موسولمانه‌کانی سه‌رده‌می ئیمپراتۆری عوسمانی، ڕێگه‌ی ئه‌وه‌یان به‌ کورد نه‌ده‌دا، زمانه‌که‌ی خۆی به‌ نازادی به‌کاری‌نێتی، به هه‌موو شتیه‌یه‌ دژایه‌تیان‌ده‌کرد، هه‌ولی له‌نی‌توردنیان ده‌دا.

هه‌ر چه‌نده، «عه‌ل‌الدین سو‌جادی» ده‌لێ: (نایینی پی‌رۆزی ئیسلام وه‌نه‌بێ، دژی ئه‌م جو‌ره‌ شتانه‌ بێ. به‌ل‌کوو گه‌وره‌ترین به‌ل‌گه‌ بۆ به‌رزنی ئه‌م نایینه و بۆ هاندانی ئه‌م نایینه‌ بۆ خوێنده‌واری و بۆ زانی، یه‌که‌م ئایه‌تی «قورئان»ه، ئه‌فه‌رموێ: «اقرا باسم‌ ال‌ذی خلق، خلق‌ الانسان من علق، اقرا و ڕیک‌ ال‌اکرم، ال‌ذی علم‌ بالقلم، علم‌ الانسان ما لم‌ یعلم» (146، 68)

راسته، نایینی ئیسلام هانی خوێندن و خوێنده‌واری داوه و هانی‌شیده‌دا. به‌لام، ئایا به‌ چ زمانی هانی‌داوه؟ مه‌به‌سی له‌ چ خوێنده‌واریه‌ک بووه؟ چونکه، ئایه‌ته‌که‌ به‌ زمانی عه‌ره‌یی بووه، په‌یام‌به‌ره‌که‌ش هه‌ر عه‌ره‌ب بووه! من پێم‌وایه، له‌و‌یدا، ته‌نیا مه‌به‌س له‌ زمانی نایینه‌که‌ بووه، که عه‌ره‌یی بووه، نه‌ک مه‌به‌س له‌ زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌ک‌انی دیکه‌ بووبێ!

به لکورو ده‌بوایه، هه‌موو گهل و نه‌توه‌کان، کاتن موسولمان ده‌بن، فیری زمانی ئایینه‌کش بن. چونکه، نه‌رک و فه‌رمانه‌کانی ئیسلام، ئایهت و گوته‌کانی په‌یام‌به‌ر، هه‌موویان هه‌ر به زمانی عه‌ره‌ببی بوون. له‌و پرژانه‌دا، هیتشتا به هیچ شتیه‌یه، بۆ سه‌ر هیچ زمانی وه‌ر نه‌گتیرا‌بوون. له‌به‌ر نه‌وه، نه‌و بۆ‌چوونه‌ی مامۆستا راست نییه، زمانی ئایین له‌ ئیسلامدا، به زمانی عه‌ره‌ببی داده‌نرێ. بۆیه، هه‌ر له‌ کۆنه‌وه، نه‌و گهل و نه‌توه‌اندی، خاوه‌نی ده‌وله‌تی ناسیۆنالی تاییه‌تی خۆیان نه‌بوون، له‌ بنده‌سی گه‌لێکی دیکه‌ی ئیسلامدا بوون، رێگه‌ی نه‌وه‌یان نه‌داون، زمانه‌ نه‌توه‌یی په‌که‌ی خۆیان بۆ خۆتندن و نووسین به‌کاریتن.

5. کوردستان، هه‌ر له‌ میژوو‌په‌کی دتیرنه‌وه‌ داگیر و دابه‌شکراوه. رۆله‌کانی نه‌توه‌ی کورد، له‌ نیتو نه‌و گهل و نه‌توه‌اند، به‌ په‌ر‌ه‌وازه‌یی و په‌رشویلاوی ماونه‌توه. زمانی ئایین و زمانی نه‌توه‌ سه‌رده‌سه‌کانی، به‌ سه‌ردا سه‌پتندراوه. رێگه‌ی زمانی کوردییان نه‌داوه، سه‌رده‌رتن، گه‌شه‌بکا، تا کورد له‌ سه‌رده‌مه‌ جیا‌وازه‌ کانی میژووی ژیا‌نی خۆیدا، به‌ ئازادی پتی بنووسی و به‌کاریتن.

6. فارسه‌کان، جگه‌ له‌وه‌ی له‌گه‌ل کوردا، یه‌ک ئایینی ها‌وبه‌ش کۆیکردوونه‌توه، چ له‌ کۆن و چ ئیستشه‌ش، له‌ پرووی زمانه‌وه، بۆره‌ خزمایه‌تییه‌کیان هه‌یه. بۆیه، هه‌میشه‌ فارسه‌کان زمانی کوردییان، به‌ به‌شتی له‌ زمانی فارسی داناهه. به‌و دوو فاکته‌ره، هه‌ستی نه‌توه‌یی کوردیان سه‌رکردووه، به‌وه‌ کوردیان له‌ خسته‌بردووه، گویا، کورد و فارس بران، یه‌ک ئایین و یه‌ک ده‌وله‌ت کۆیانده‌کاته‌وه، پتووست نا‌کا، به‌ کوردیی بنووسن و به‌خۆتن!

7. تورکه‌ عوسمانییه‌ موسولمانه‌کانیش، به‌ ناوی ئایینی ئیسلامه‌وه، زمانی تورکییان، به‌ سه‌ر هه‌موو گهل و نه‌توه‌کانی بنده‌سیاندا سه‌پاند‌بوو. په‌گن له‌و گه‌لانه‌ش، کورد بووه. گویا، زمانی تورکی، زمانی ده‌وله‌تی په‌گرتووی ئیسلام و خه‌لیفه‌ی موسولمانانه. بۆیه‌ ده‌بن، هه‌ر ته‌نیا به‌و زمانه‌ بنووسن و به‌خۆتنه‌وه. ته‌نانه‌ت نامه‌نووسینیش هه‌ر به‌ تورکی بووه!

8. گوردستان، وولاتیکی گه‌لی پانویه‌رینه. روویه‌ری خاکه‌که‌ی زۆر

گه‌وره‌یه. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا، ده‌سه‌لاتیکی یه‌ک‌گرتووی رامیاری نه‌ته‌وه‌یی کوردیی، له‌ کوردستاندا دانه‌مه‌زراوه، تا زمانی کوردیی، له‌ هه‌موو ناوچه جیاوازه‌کانی کوردستان بچه‌سپینتی و وه‌ک زمانی خوتندن و نووسین به‌کاریتنری.

9. کورد خۆی، وه‌ک نه‌ته‌وه‌یه‌ک له‌ میژوودا هیچ نه‌بووه. هه‌ر له‌ کۆنه‌وه، هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی لاوازیووه. له‌ پیتاوی گه‌له‌کانی ده‌رویه‌ریدا، قوریانی به‌ هه‌موو شتیکی به‌ نرخ‌ی خۆی داوه. نایین، به‌ شیوه‌یه‌ کاری لیکردووه، (بیر و فیکری و گوسراهو، نه‌گه‌ر یه‌کتی کتیبی، وه‌ یا په‌خشانی، وه‌ یا نامه‌یه‌کی به‌ کوردیی بنووسیایه، بیتجگه‌ له‌وه‌ که‌ خۆی نه‌وه‌ی به‌ دلا نه‌ده‌هات، نه‌بوو به‌ جاری تیتالیی له‌ ناو مه‌رمیشا. «147، 68».

له‌ به‌ر هه‌موو نه‌و هۆبانه‌ی باسمانکردن، جگه‌ له‌وه‌ی، هیتندی هۆنراوه، به‌ کوردیی هۆنراوه‌ته‌وه‌ و به‌ کوردیی تۆمارکراون، ده‌قی کوردیی نووسراو، له‌ میژوودا زۆر که‌مه. زۆریه‌ی زۆری نه‌وانه‌ی هه‌شن، به‌ یه‌کتی له‌ زمانه‌کانی «فارسیی، عه‌ره‌بیی و تورکیی» نووسراون. جا خوتنده‌واری و نووسین، گه‌ر به‌ زمانی دایک نه‌بوو، گه‌لێ گرفتیی نه‌ته‌وه‌یی له‌گه‌ل خۆیدا دروسده‌کا. هه‌ر شتیکیش. به‌ زمانی نه‌ته‌وه‌یی نه‌بوو، هه‌ر چه‌نده، هیتندی جار، جوژه زانیاری و ناگاداریه‌ک لای خوتنه‌ر دروسده‌کا، به‌لام، له‌ بواری زمان و وێژهدا، جوژه نامۆیی و ناره‌سه‌نییه‌ک په‌یداده‌کا. جا، گه‌ر هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک، زمانی نه‌ته‌وه‌یی خۆی لێ قه‌ده‌غه‌کری، داگیرکه‌ران نه‌یه‌لن، به‌ نازادیی ناخافتنی پێ بکا، پتی بخوتنن، نه‌وه‌ی ده‌یه‌وئ، به‌ زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خۆی ده‌ربهری، نه‌وا رۆله‌کانی نه‌و نه‌ته‌وه‌یه، تووشی نه‌خۆشی خۆیه‌که‌ مزانین ده‌بن، دوچاری هیتندی گرتی سایکۆلۆژی ده‌بن، وه‌ک مرۆفیکی لاتیان لیتدی، که‌ به‌ ته‌واوی ناتوانن، قسه‌به‌کن!

بۆ نه‌وه‌ی له‌ قوناغه جیا جیاکانی میژوودا، له‌ شیوه‌ی «نووسین، ریتنوس، ریزمان و پاکیی زمان» یکی تایبه‌تی بگه‌ین، پتوبسته، به‌ وردیی سه‌رنج، له‌ به‌شه جیاوازه‌کانی وێژه‌ی نه‌ته‌وه‌یی، نه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ بده‌ین، نه‌ویش له‌ «هۆنراوه، په‌خشان، چیرۆک، په‌ندیپیتشینان، قسه‌ینه‌سته‌ق، مه‌ته‌ل، گوتار، نامه و بزوتنه‌وه‌ی رۆژنامه‌گه‌ری» پتکه‌هاتوه.

له کۆندا، خۆتندهواری له ناو کورددا بلای نهبووه. گهر بلایشبوویت، نهوا له لایه کهوه، زۆر که مېسوه و له سنوورێکی تهسکدا بووه. بۆیه، هۆنه رێکی نه تهوهیی گهوهری، وهک « حاجی قادری کۆبی » فهرموویه تی :
 ههر کورده له بهینی کوللی میللهت
 بێ بههره له خۆتندن و کیتابهت
 یا دهلی :

میللهتی بێ کتیب و بێ نووسین
 غهیری کوردان نیه له پروی زهمن « 265-264,45 »
 له لایهکی دیکه شهوه، خۆتندهواران بهرهمه وێههیی یهکانی خۆیان، به زمانی کوردیی نه نووسیوه. به لککو، به یهکتی له زمانهکانی « فارسیی، عهرهبی و تورکیی » تۆمارکردووه. ههرحهنده، نه تهوهی کورد سامانیکی وێههیی گهلی دهوله مهندی ههیه، بهلام، وا دهرده کهوت، سامانه که مبین، چونکه :

1. زۆریه یان تۆمار نهکراون و بێرچوونه تهوه، پاشان فهوتاون.
 2. به کوردیی تۆمار نهکراون، به لککو، به زمانانهی نووسراون، به مولکی نه نه تهوانه دادهنرتن. با لیتره، نمونه یهکی زیندوو بێتینه وه :
- پتویست ناکا، زۆر به ناخ و قسولایی میژووییهکی دوور و دیریندا شۆپینه وه. به لککو، نه ورۆ به ناشکرا دهبینن، نووسه رێکی گهوهری وهک « یهشار که مال »، به رهگهز کورده و خۆشی دانی پێدا دهنت. به یهکتی له نووسهره پایه بلندهکانی جیهان دهژمێرری. بهلام، له بهرنه وهی، هه موو بهرهمهکانی، به زمانی تورکیی نووسیوه، له خانهی وێههی تورکییدا دادهنرت. جا ئیدی دهبن، بزانی، زمان چ رۆلێکی گهوره و گران، له دهوله مهندکردنی که له پووری نه تهوه ییدا دهگێرت، چ جوهره کاریکی گرنه، نه نا و ناویانگی نه تهوه دهکا!

ئه راستیدا، تا ئێسته، زۆر روون نییه، نه وه تهی کورد وهک نه تهوه یهک، له ناوچه کهدا پهیدا بووه و دروسبووه، ههر له سه ره تاوه، چ جوهره ئهلفوینییهکی به گارهیتاوه؟ به چ زمانی نووسیوتی؟ کهی خۆتندن و نووسین، له کوردستاندا بلا بوته وه؟ بهلام، نه وهی هێندتی له شاره زایانی زمان و

میثرو نووسان باسیده‌کمن، نه‌ویه، هر له کوته‌وه، له قوناغه جیاوازه‌کانی میثروودا، له نیو کورددا به تاییه‌تیی له ناو ماده‌کاندا، خوتندن و نووسین هه‌بووه، گهر کورد به نه‌وی ماده‌کان دانتین. چونکه، لهو سه‌رده‌مانه‌دا، نایینی زهرده‌شت له ئارادابوو و په‌رتووکه پیروژه‌که‌ی ئاقیستاش، هر به زمانی نه‌و سه‌رده‌می ماده‌کان نووسراوه‌ته‌وه.

ده‌بارهی نووسین، ماموستا «مەردۆخی» ده‌فه‌رموی: (کوردەکان خواوەنی نووسینیکی تاییه‌تیی خۆیان نەبوون، لەگەڵ پەیدا‌بوونی خەتی بزماری، کورد و پارس هه‌لسوکه‌وت و نووسینیان به‌خەتی بزماری بووه. «نلکه» نەلتی: «ئەگەر کتیب و نووسراو له‌پاش کوردەکان به‌جیبمایه، وا چاوه‌روانه‌کرا، لەگەڵ نووسینی پاشاکانی هه‌خامه‌نشینی، جیاوازی نەبوایه. سه‌ده‌ی ده‌یه‌می پێش‌زاین، پیاوی به‌ناوی «ماسی سوراتی» په‌یدا‌بوو. به‌پیتی پسته‌ نه‌بجه‌دییه‌کان، چەن پیتیکی دۆزییه‌وه و له‌سه‌ری نووسین و هه‌لسوکه‌وت‌کراوه، که‌ به‌ پیتی «ماسی سوراتی» به‌ناوبانگه‌ و له‌و پیتانه‌ نه‌چت، که‌ له‌ سه‌ده‌ی شه‌شه‌می زاینی دۆزراوه‌ته‌وه، که‌ «پیتی ناو‌ستا» ی پێ نەلتین تا نزیک‌ی سه‌رده‌می هاتنی نایینی ئیسلام، پیتی ماسی سوراتی، له‌ ناو کوردا به‌کارهاتوو و له‌گەڵ نه‌وه‌شدا، خەتی «ئارامیی، سریانی و یونانی» یان به‌کارهێناوه. (81, 106) نه‌مه‌ نه‌وه‌مان بو‌ده‌رده‌خا، که‌ پێش‌زاین، نووسین له‌ ناو کورددا هه‌بووه.

هه‌روه‌ها، «عه‌بدوللا قه‌رده‌اغی» له‌و باره‌یه‌وه‌ ده‌لتی: (سه‌رزهمینی ماد، له‌ سه‌ده‌کانی چه‌وتهم و شه‌شه‌می پ.ز.دا، سه‌رچاوه‌یه‌ک بووه، که‌ هوشیاری نایینی و فه‌لسه‌فه‌ی لیوه‌ بلاوه‌کردوو و بو‌ته‌ بنکه‌ی پێشکه‌وتنی فه‌ره‌نگی و نایینی. له‌ هه‌زاری یه‌که‌می پ.ز.دا، خەت و نووسین له‌ سه‌رزهمینی مادا هه‌بووه. مانناییه‌کان خۆیان خەت و نووسینیان هه‌بووه. له‌وانه‌یه، له‌ ئۆراتۆیه‌کانیان وه‌رگرتی. گومانی بو‌ده‌چت، که‌ جو‌زی بووه، له‌ نووسینه‌ بزمارییه‌کان. له‌ سه‌ده‌ی چه‌وتهمی پ.ز.دا، ماده‌کان خەت و نووسینیان هه‌بووه. هه‌مان خەت و نووسینه، که‌ نه‌م‌رو به‌ خەتی کو‌نی پارسی یان «خەتی هه‌خامه‌نشی - پیزی یه‌که‌م» ی داده‌نێت. له‌ راستیدا، نه‌مه‌ په‌گه‌زی مادییه. خەتی بزماری «پارسی کو‌ن»، له‌

سەردەمی کۆرشی دووم و ناوەراستی سەدەى شەشەمی پ.ز.، زۆر بابوو. (40،65 - 41) «هەروا، لە شونیتیکی دیکەشدا دەلتی: (خەتی میتخی «پارسی کۆن» لە سەردەمی کۆرشی دووم و ناوەراستی سەدەى شەشەمی پ.ز.دا زۆر بابوو. ئەم وتەیه کەمتر پیتی تێدەچى، کە ئیمپراتۆری گەورەى ماد، پیتئوس یان نووسینی تایبەتیی خۆیان نەبووی و پارسەکان خەتیان بووی. (89،65 - 92)».

ئەم بۆچوونە، دوو لایەنى هەیە. یەكەم: نووسەر پێمان نالتی، ئەم زانیاریانەى لە کۆتووە هێناوە؟ چونکە، دەسى بۆ هیچ سەرچاوەیەک پانەکتشاونە! دووم: هەر دوو بۆچوونەکە، جەخت لە سەر ئەوە دەکەن، هێل و نووسین لە سەردەمی مادەکاندا هەبوو. چونکە، گەر ئەو هێلە، لە سەردەمی مادەکاندا نەبووی، ئەدى لە سەردەمی دواى ئەواندا، کەى پەیدا بوو؟ لە کۆتووە هاتوو؟

بەلام، دواى زاین جۆرتیکی دیکە بوو. بە تایبەتیی، کاتى ئایینی ئیسلام لە ناوچەکەدا بلابوو، گۆرانکارییهکی گەلى گرنک، بە سەر هێل و نووسینی کوردیدا هاتوو. ئەو گۆرانکارییه بە شتوویه بوو، زمانى کوردی، لە گێژاوتیکی گەورەدا راگرتوو. وەک مامۆستا «مەردۆخی» دەلتی: (پاش بلابوونەوى ئایینی ئیسلام و پەیدا بوونی دەسلەتیان لە کوردستاندا، پێتە «کوردی و بزمارى و نارامی و یۆنانییهکان»، بە تەواوی لە بیرچوونەتوو و بەکار نەهێراون. لە بریتیان خەتی - کوفیی - بەکارهێنراو. پاش پەیدا بوونی خەتی «تەعلیق» کورد و فارس، هەر دووکیان بەم خەتە نووسیویانە و لێرەدا بۆمان دەرەکەوتی، کە لە نووسینیشدا شانەشان بوون) (82،106)

هەرۆهە، ئەم پێتانەش، بە شتوویهکی بەردەوام، لە گۆراندا بوون. چونکە، هەر بەکان بە پیتی جیاواز دەیاننووسی، یەک جۆرە پیتی یەکگرتوویان نەبوو، تا ئەو پێتەى قورئانى پێ نووسرایوو، وەک پیتی یەکگرتووی ئێهات. (عەرەبى یەمەن لە کۆنەو بە نووسینی «مەسند» وە عەرەبى شام بە نووسینی فینیقی وە عەرەبى حیزاز بە نووسینی سریانیان نووسیو. کە ئایینی ئیسلام پەیدا بوو، قورئانى پیرۆز بە نووسینی کوفیی نوسرایوو.

ئەو نووسىنىش زۆر دەسكارى تىدا كراو، بۆرىك و جوانى تاكوو گەشتتۆتە پلەي ئىمىرۆ. ھەروھاش سەر و بۆر و ژىر و شەددە و ھەمزە و خالەكان بۆپىستەكان دانرا لە لاين مامۆستاي يەكەم « ئەو ئەسود ئەلدەولى » و « نەسیر بن عاسم » و « يەحيا بن يەعمەر » و « خەلیل بن ئەحمەد ». پاش ماوھەك نووسىنى « نەسخ » و « سابت » و « رقە » و « دیوان » و « عەرەبىي » و فارسىي پەيدا بوو، كە ئەو نووسىنانە لەو پەرى جوانىيەوھە. » 8،63 ديارە، لە ھەر سەردەمىكدا، ئەو پىتانەي، بۆ نووسىنى زمانى كوردىي بەكارھىتاون، پىتەپىي ئەم گۆرانكارىيانەي، بە سەر پىتە عەرەبىيەكاندا ھاتون، ئەوانىش گۆران.

دەريارەي ژياندنەوھي زمانە ئىرانىيەكانى ژوورووى پۆژاوا، « زوبىرب. ا. » دەلتى: (مىژووى ئەم ژياندنەوھە، سەبارەت بە زمانى كوردىي، بۆ سەدەي دەھەمى زايىن « يا دواتر » دەگەرپتەوھە. شاعىرە ناودارەكانى كوردىش، وھك: « بابا تاھەرى ھەمدانىي، عەلى ھەرىرى، شىخ ئەحمەدى جىزىرى »، دەسى بالاىان لەم كارەدا ھەبووھە. ھەر دوو كۆمەلەكەش « ئىرانىيەكانى ژووروو، خوارو » لە جىياتى پەھلەوى كۆن، ئەلفوىيى عەرەبىيان بۆ نووسىن بەكارھىتاوھە. بەم جۆرە مىژووى زمانى كوردىي، بەت پچران لە ھەر سى قوناغەكەدا، بوو بە مىژوویەكى ناشكرا و ديار، كە بە زمانى ئاقىستا، لە سەدەي ھەوتەمى پ.ز.دا دەسپىتەكرد و لە پەھلەوى ئەشكانىدا، قوناغى دووھەمى كۆتايى پى ھات و سەرلەنوئ لە قوناغى سىيەمدا، بە زمانى ئىستەي كوردىي سەرىھەلدايەوھە و ژىايەوھە. » 85،58

بەلام، « فیلچیتسكى » لە « نەژادى كورد » دا، لە دوو جىگەي جىاوازدا، باسى نووسىنى كوردىي كەردووە و دەلتى: (كۆنترىن ئاسەواری ئەدەبىياتى كوردىي « شىنى وىرانكردنى كوردستان لە لاين عەرەبەكان » وەھە و بەشىكى بە پىنوسى ئارامىي لە سەر پىستى ئازەل نووسراوھەوھە و لە بىستەكانى ئەم سەدەيدە لە سولەيمانى دۆزراوھەوھە. ئەم پارچە بەرھەمە، كە بايەخى مىژوویي و ئەدەبىي يەكجار زۆرە، باسى ئەوھە دەكات، چۆن عەرەبە موسولمانەكان پەرستگەي ئاگريان لە ھەموو كوردستان و ھەروھەا شەرەزوردا، واتە: لە ناوچەي كاركادا، پروخاندوھە. » 246-245،76

له جيڳهي دوو هميشدا دهلي :

(کوئترین زانیاری ئیمه، ده‌بارهی زمانی کوردیی، له‌پرووی گه‌شه‌سەندنی میژوویی یه‌وه، له «شینى هێرشى عەربەکان» که‌ره‌شید یاسمى پارچه‌یه‌کی لى‌بلا‌و‌کردۆته‌وه، تێپەر ناکات. هەر چه‌نده، ئەم پارچه‌شيعره که‌مبى، به‌لام، پێگه‌مان ده‌دا، بێ‌تین: زمانی کوردیی، له‌چه‌رخى ساسانییه‌وه، زۆریه‌ی ئەو سیمایه‌تییه‌تیانه‌ی خۆی، که‌له‌ماوه‌یه‌کی دره‌نگ‌تردا پێیه‌وه‌دیاریبون، هه‌بوون و له‌زمانانى ئێرانى‌تریان جیا‌ده‌کرده‌وه. که‌واته، له‌سه‌ده‌کانى شه‌شم و حه‌وته‌مى زایینه‌وه، ئیمه ده‌توانین، وه‌کوو میلله‌تێکی خاوه‌ن زمانی سه‌ربه‌خۆ، باسێ کوردان بکه‌ین.) (295، 76 - 296) لێ‌رده‌دا، به‌پێ‌وسیتى ده‌زانین، به‌شێ له‌وه‌زراوه‌یه‌ی باسێ کاره‌ساته‌که‌ده‌کا، وه‌ک خۆی رای‌گوت‌ترین :

هرمزگان رمان اتراں کڑان

ویشان شارددهوه کوره گوران

زور کار ارب گردنه خاپور

گنای پاله هتا شارمزور

شنو و کینیکا و دیل به شینا

میری و آزا تلی دروی هوینا

روشت زردشتره مانوه بیکس

بزیکا نیکا هورمز و هیوجکس ،447.76،

ههروه‌ها، «مه‌ردۆخی، ره‌شید یاسمی» و چهن که‌سیکی دیکه‌ش، یاسی

نەم « شینە » یان کردوو. هەر ئەم ھۆنراوەیە، مامۆستا « مەردۆخی » بە

شود و رتبه‌سنجی، دیگره نویسی‌ها :

مہرمزگان و ہمان ناتران کوڑان

ویشان شاردموه گتوره گتوره کان

کار تاروب کر دتہ خاپوور

گہنا و بالہ ہتا شادہ زوور

شنة و کنگان و هدیل بشنیا

متد و نازاتای، ژو، رو، هوننا

رەوشت زەردشت مانەوە بیتکس
 بەزیکانیکا نیکان هورمز و هوپچکس «93، 106»

بەلام، بە باوەری هیندی نووسەر و ڕووناکییری کورد، کۆنترین ھۆنراوەیەک
 لە میترووی کورددا دیاریت، ھۆنراوەکانی «بابا تایەری ھەمەدانی» ن.
 (کۆنترین بەلگەی نووسراوی کوردیی، لە دەوری تازەدا، چوارینەکانی «بابا
 تایەری عوریان» لە سەرەتای چەرخێ یازدەھەمی عیسایی لە «ھەمەدان» ی
 نێستە - ھەگمەنای پاتەختی مادەکان - بە لەھجەیی جنووبیی دایناوون.)
 «36، 70» دەربارەی میترووی ژبانی «بابا تایەر»، «زوبیترب» دەلتی:
 (بابا تایەر لە سالی «935 ز» دا لە دایکبوو. لە «1010 ی ز» دا
 کوچید و اییکردوو.) «86، 58» پاشان هیندی ھۆنەری دیکە ی وەک: (عەلی
 ھەریری لە سەدە ی یازدە و فەقەتی تەیران «1307 - 1375» ز. و مەلای
 جەزیری «1407 - 1481» ز. و ئەحمەدی خانیی «1650 - 1706» ز.
 دت) «50، 49، 106» بەلام، زمانی نووسینی کوردیی، کەمێ درەنگتر
 بەکارھێنراوە. لەو بارە یەوہ پروفیسۆر «قەناتی کوردق» دەلتی: (نووسینی
 کوردیی کۆن، کە بە دەسی نێمە گەیشتوو، بۆ ھەر دوو چەرخێ دە و
 یازدە ی زایینی دەگەرێتووە. تۆری کلاسیکی کوردیی، لە سەدەکانی کۆن و
 ناوەراستی زاییندا، بە زاراوە ی باکووری بوو. لەو سەدانەدا پەرتووکی
 «تیۆری، میترووی، فەلسەفیی و نایینی» دەنووسران.

فەقەتی تەیران «1302 - 1375» ز، مەلای جزییری «1407 - 1481» ز،
 ئەحمەدی خانی «1650 - 1706» ز، سماییلی بایەزید «1642 - 1709» ز،
 پەرتۆ بەگی ھەکاری «لە سالی 1808 ز دا مردوو»، مەلای بایەزیدی
 «لە نیوہ ی یەگەمی سەدە ی نۆزدەھەم» و ئەو ناوہ دا، بە زاراوە ی گرمانجیی
 ژووڕو نووسینەکانی خۆیان نووسیو. «36، 81»

ھەروەھا، «مەسعود مەحمەد» دەلتی: (بەیتی سەرچاوەکان «نێین
 وحشیہ» پیش نزیکە ی ھزار سال، پەرتووکیکی لە سەر دۆزینەو ی ناو،
 بە زمانی کوردیی نووسیو. ئەمەش کۆنترین نووسینتیکە، لە کوردیدا بەر
 گرتمان کەوتبێ. پاشان ھیچ نووسینتیکە دیکەمان گوێ لێ نابێ، تا
 سالی ھەزاری کۆچی، «1592 ز - نووسەر» عەلی تەرمابخیی، پەرتووکی

له سەر پێژمانی عەرەبیی، بە زمانی کوردیی دادەنێ. هەرۆه‌ها، له نووسیندا، زیانەدین مەولانا خالیدی شارەزووری، که له نێوان سالی «1193 - 1242 ک/ 1779 - 1826ز» دا ژیاوه، پەرتوکی «عەقیدەنامە ی کوردیی» (داناوه...) «50, 108».

«زوبیحی» دەلتی: (وتمان: چوارینەکانی «بابا» کۆنترین بەلگەی نووسراوی کوردییە که بە دەستەوه ماوه، بەلام پۆ ئه‌وه‌ی ئاساری له‌ناوچوون، ووتەیکێ دوکتۆر عەبد ئه‌لمه‌لیم منتەسر دەخەینه بەرچاو. دوکتۆر له ژماره 220 ی مانگی تەمبۆزی سالی 1975 ی گۆڤاری «ئەلعرەبی» چاپی کۆیتدا ووتاریکی بە ناوی «ئێبن وحشیه و کتابه فی ئەلفلاحه و هو ئەقدم ئەلکتاب فی ئەلعرەبی» نووسیوه دەلتی:

«... زۆریه‌ی پەرتوکه‌کانی له‌ زمانی نه‌یه‌تییه‌وه‌ وه‌رگێراوه‌، جگه‌ «شەوق ئەلمستەهام فی مەعرفەت رموز ئەلاقلام»، هیچی دیکه‌ی له‌ بەره‌مه‌کانی خۆی به‌ عەرەبیی بلاو نه‌کردۆته‌وه‌. لێم دوا پەرتوکه‌یدا گوتویه‌تی: که‌ پەرتوکیکی به‌ زمانی کوردیی له‌ سەر دۆزینه‌وه‌ی ئاو و چۆنتیتی دەرھیتانی له‌ زه‌وییه‌ نه‌ناسراوه‌کاندا نووسیوه‌.»

«گیوی موکریان» یش له‌ فەرھەنگی مەهاباددا «ل 771 و 772» ئەم باسە‌ی درێژتر بە‌یانکردووه‌ و بە‌پیتی نووسینی ئەوان «ئێبن وحشیه‌» کتیبی «شەوق ئەلمستەهام ...» ی له‌ 241 ی کۆچیدا نووسیوه‌، «855 - نوسەر» دیاره‌، که‌ له‌ دوایی ئەم پەرتوکه‌یدا باسی وه‌رگێرانی پەرتوکیکی کوردیی ده‌کا، ئەم کاره‌ی ده‌که‌وتیه‌ پێش نووسینی «شەوق ئەلمستەهام» و پەرتوکی له‌ سالانی سەرەتای چەرخی سێیه‌مدا به‌ دەست خەلکه‌وه‌ بووی، شەپەج نه‌بن، ده‌بن، چمن سالتی به‌ سەر دانانیدا تێپه‌ریبی، بۆیه‌ ئەم پەرتوکه‌ کوردییە‌ی «با ناوی لی بنیین ئاوانامه‌» که‌ «ئێبن وحشیه‌» کردوویه‌ به‌ عەرەبیی به‌ لانی که‌مه‌وه‌ ده‌بن له‌ سالانی دوایی چەرخی دووه‌مدا (شەرابی) «38, 70».

«که‌مال فواد»، دەرپاره‌ی زمانی نووسینی کوردیی و پەرتوکه‌که‌ی ئێبن وحشیه‌ دەلتی: (زمانی نووسینی کوردیی، له‌ سەرده‌میکی دره‌نگدا نه‌بن، بە‌کار نه‌هێنراوه‌. کۆنترین ده‌قی کوردیش، پۆ سه‌ده‌ی شازده‌ و حه‌فده‌

ده‌گه‌پیتسه‌وه ... هەر قسه‌یه‌کیش پیش‌ئو می‌ژووه، ده‌باره‌ی ده‌قی نووسراوی کوردیی بکرتی، بێ به‌لگه‌یه. ئه‌و «ئه‌لفویتی کوردیی‌ه‌ی» ئیبن وه‌حشیه‌ ئه‌لنه‌به‌تی «چه‌رخ‌ی نۆیه‌م» له‌ په‌رتووکه‌که‌یدا «شه‌وق ئه‌لمسته‌هام فی معرفه‌ت رموز ئه‌لاقلام» باسیکردووه، ئه‌لفویتییه‌کی دروسکراوه، می‌ژوو هیچ شتی ده‌باره‌ی نازانی (...)(6,98) که‌چی، هەر دوکتۆر خۆی، که‌می دواتر، ناکۆکیی له‌گه‌ڵ قسه‌کانی پیتشوری خۆیدا په‌یداده‌کا و ده‌لتی: (زمانی نووسینی کوردیی، یه‌که‌م جار، له‌ نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی نۆزده‌دا به‌کاره‌یتراوه.)(13,98) پاشان، چه‌ند نمونه‌یه‌ک له‌ سه‌ر (مه‌لامه‌حمودی بایه‌زیدی 1797 - 1858 / عادات و رسوماتنامه‌ی ئه‌کراویه، شیخ حوسینی قازی 1794 - 1871 / مه‌لودنامه و هه‌روه‌ها، رۆژنامه‌ی کوردستان له‌ ده‌روه‌ی وولات 1898 - 1902) دینیتته‌وه.

هه‌روه‌ها، ده‌باره‌ی زمانی نووسینی کوردیی، د. «جه‌مال نه‌به‌ز» یش ده‌لتی: (هەر چه‌نده، به‌ داخه‌وه نازانی، له‌ که‌یه‌وه به‌ کوردیی ده‌نوسری. به‌لام، ئاشکرایه، پاش ئه‌وه‌ی ئایینی ئیسلام له‌ کوردستاندا بنجی خۆی داگوتا، کورده‌کانیش وه‌ک فارسه‌کان، ده‌سیانکرد به‌ به‌کاره‌یتانی ئه‌لفویتی عه‌ره‌ییی بۆ نووسینی زمانه‌که‌یان. هەر چه‌نده، ئه‌و به‌لگانه‌ی تا ئیسته به‌ ده‌سه‌وه‌ن، واته‌: ئه‌و تیکستانه‌ی بۆمان ماونه‌ته‌وه، سه‌رده‌می نووسینه‌وه‌یان له‌ چه‌ن سه‌د سالتی تپه‌ر نابێ، به‌لام ئه‌ز له‌و باوه‌ڕه‌دام، که‌ می‌ژووی نووسینی کوردیی، گه‌لتی له‌و تیکستانه‌ کۆنتره، که‌ پیمان گه‌یشتون و ئه‌و به‌لا و کویره‌وه‌رییانه‌ی به‌ سه‌ر کوردستان هاتوون، بوونه‌ته‌ هۆی له‌نیوردنی به‌شیککی زۆری نووسینه‌ کۆنه‌کان و بگره‌ هه‌مووی. چونکه‌ با زۆر دوور نه‌ڕۆین، گه‌ر ئه‌لیتکسانده‌ر ژاها «1801-1894» ی ڕووس و چه‌ن ئه‌وروپایی یه‌کی دی نه‌بوونایه، که‌ که‌له‌پوری نه‌ته‌وه‌یی کورد له‌ سه‌ده‌کانی 17، 18 و 19 و ته‌نانه‌ت بیسته‌میشدا کۆکه‌نه‌وه، سا هەر یه‌که‌ به‌ نیازتکی جیاوازه‌وی دی، ئه‌وا ئه‌مڕۆ ئیسه، زۆریه‌ی زۆری به‌ره‌می هۆنه‌ر و نووسه‌ره‌کانی راپۆردوومان پێ نه‌ده‌گه‌یشت. ئه‌وسا وامانه‌زانی، که‌ هەر نه‌بوون. بۆ شایه‌تییه‌ی قسه‌م: ئه‌مڕۆ له‌ چ جێیه‌کی کوردستاندا، ده‌سنووسی کتییی «عادات و رسوماتنامه‌ اکراویه و اصول نظامات

کرمانجی «ی مه لا مه حمودی بایه زیدی ده سده که وی؟ یا کتی هر نیتی
 مه لا مه حمودی بایه زیدی بیستبو، «که له ده وره بری 1790 دا ژباوه»،
 بهر له وهی کتیبه که ی له لایمن زانای تیکۆشه ری ئۆکراینی، «مارگریت
 رۆدینکو» وه بلاو بکرتیه وه؟ له بهر نه وه له و باوه رده دام، که گه لێ تیکستی
 کۆنبوون و له گه لێ لیشاوی رۆژگاردای له نیتوچوون و هیندیکیشیان هر به
 نه نه ست له نیتویران. به تایبه تیی چونکه چاپ و چاپه مه نیش نه بووه،
 له نیتویردن یه ک دوو دانه ی ده سته خه ت له کتیبیک، شتیکی یه کجار هاسان
 بووه له راپورد و دا، «79-78، 23» ده رباره ی نووسینه که ی ئیبن وه حشییه ش
 ده لێ: (ئه وه ی راستیی، تاقه سه رنجیکی کورتی ئه و کتیبه، که به عه ره بی
 نووسراوه ته وه، بۆمان ده رده خا، که نابێ عه ره بی زانیکی به نیتوانگی وه ک
 نه حمه د کورێ وه حشییه ی نه به تی نووسیه تیه وه، به لکوو ده بی،
 بیتگانه یه ک ریکه خسته بی، که عه ره بی شی باش نه زانی بی.) «111، 23»
 پاشان ده لێ: (بزووته وه ی رۆشن بیرانه ی نه ته وه ی یانه «...» له نیتو
 کورددا میتروویه کی کۆنی نییه. هه مووی په نجا شه ست سالتیکه که زمانی
 کوردی بۆ نووسین و کاروباری گشتی که و تۆته نیتوانه وه. به داخه وه زروفی
 سیاسیی رۆژهه لاتێ نیتویراست پاش جهنگی جیهانی یه که م هه لیکێ وای
 بۆ نه ته وه ی کورد هه ل نه خست که بکاری «بتوانی» زمانه که ی خۆی به
 شتیه یه کی ره سمیی به کاری نیتی و ئه وه بوو له هه موو کوردستاندا ته نیا
 کورده کانی عیراق و یه کیتی سۆقیه ت بوون که توانییان به زمانی خۆیان
 بکه ونه نووسین و په ره ی پێ بدن و لێیان نه پچر نه وه.) «80، 24»
 به کورتیه که ی ده توانین، بلتین: به پیتی ئه و زانیارانه ی له سه ره وه
 باسمانکردن، له کۆندا تا سه ره تای سه ده ی سیازده یه م، زۆریه ی «نوسهر،
 هۆنهر و زانا کانی کورد»، زمانه نه ته وه یی یه که ی خۆیان، به ته وایی
 پشگۆ خسته بو، به لām (دوای ئه و میترووه، له هیندی ناوچه ی کوردستاندا،
 رده ورده، بارودۆخه که گۆرا. نووسهر، هۆنهر و زانا کانی کورد،
 په ره مه مه گانیان به زمانه نه ته وه یی یه که ی خۆیان بلاوده کرده وه، به و شتیه
 هه لیا نه دا، ئه و جیچۆلییه ی نووسهره کانی پێش خۆیان به جییا نه یشتبو،
 پرێکه نه وه.) «339، 97»

هه‌لبه‌ته، ئەم باره ناله‌باره‌ی زمانی کوردیی تیکه‌وتوو، له ئەنجامی گەلی
هۆی « پامیاری، کۆمه‌لایه‌تیی و ئایینی » دا په‌یدا‌بووه. به‌لام، فاکته‌ری
ئاین، له هه‌موو فاکته‌ره‌کانی دیکه کاریگه‌رتر بووه. چونکه، دوا‌ی ئەوه‌ی
ئایینی ئیسلام، له کوردستاندا بلا‌ویوو، پۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد، هێنده
بۆ ئایینه‌که به په‌رۆش‌بون، به تایبه‌تیی زاناکانی کورد، هه‌موو توانای
خۆیان بۆ تیکه‌یشتن و تیکه‌یاندن، بۆ گه‌شه‌پێکردن و په‌ره‌پێدانی ئایینی
ئیسلام ته‌رخان‌کردوو، زمانه‌که‌ی خوشیان پشگۆت‌خستوو. بۆیه، له
ئاکامدا ده‌لێم: گه‌ر هه‌ر له کۆنه‌وه کورد، زمانی خۆتندن و نووسینی
هه‌بوایه، هه‌لبه‌ته ئەو هه‌موو ناوداران‌ه‌ی کورد، ئەوپۆ ده‌ناسران، چه‌ندین
به‌ره‌همان له سه‌ر « مێژوو، هونه‌ر، وێژه، ئاین » و باب‌ه‌ته جیا‌وازه‌کانی
دیکه‌ی نووسین، به زمانی کوردیی ده‌بوو! گه‌ر ئەو لێک‌دا‌ه‌ران و
په‌چرا‌ندانه‌ش پوویان نه‌دایه، هه‌لبه‌ته ئەوپۆ، زمان‌تیک‌ی یه‌ک‌گرتوی
نووسینه‌مان ده‌بوو! لێ‌ده‌دا، ئەوه‌ی به لای ئێمه‌وه زۆر گرنگه، ئەوه‌یه، ئایا
زمانی نووسین و خۆتندن‌وه، که‌ی به ته‌واویی لای کورد په‌یدا‌بووه؟ هه‌ر
چه‌نده، زمانی کوردیی، به درێژایی مێژووی کورد له نا‌وچه‌که‌دا هه‌بووه و
کورد نا‌خاقتنی پێ کردوو، به‌لام، ئەو هه‌له گه‌وره‌ مێژوویی یه‌ی بۆ گه‌لانی
دیکه‌ی نا‌وچه‌که هه‌لکه‌وتوو، بۆ کورد نه‌ره‌خ‌ساوه، تا له سه‌رده‌می‌تیک‌
کۆنه‌وه، ئەلفویتی تایبه‌تیی خۆی هه‌بێ و پێی بن‌روست. به‌لکو، هه‌موو
ئەو « نووسین، زانیاری و به‌لگانه‌ی هه‌یه و له به‌رده‌سدان، به زۆری بۆ
سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیستم ده‌گه‌ڕێنه‌وه. ئەگینا پێش ئەو مێژوو، شتیکی
وامان دیاره نییه. (نووسینیش وه‌ک گه‌لی شتی دیکه وایه، به گه‌لی
قوناغدا تێپه‌ریوه، هه‌ر له نووسینی « هێرۆغلیفیی » و « بزماری » وه
بیگه‌ر، تا به « ئەلفویتی »ی ئاسایی ئەوپۆ ده‌گا و له‌جیهاندا باوه، هه‌ر
پێته‌ی ده‌نگی له ده‌نگه‌کانی زمانان پێشاند‌ده‌دا و « ژماره‌یه‌کی که‌م نه‌بێ،
زمانه‌کانی م‌ر‌و‌ث سه‌رده‌می نه‌خشک‌ریان ده‌س نه‌که‌وتوو، زۆریان هه‌ر
به سه‌ر زاران‌وه هات‌و‌چ‌وان‌کردوو. مه‌رجی بن‌چینه‌یی بۆ ژبانی زمان‌تیک‌
دیاریک‌راو ئەوه‌یه، قسه‌ی پێ بک‌ری، نه‌ک نه‌خشک‌ری. نه‌ک به
نه‌خشونی‌گار پ‌را‌ز‌ت‌ند‌ری‌ته‌وه. » (345، 64)

جا گەر له كۆندا، به هەر شتویه بووی، زمانی کوردیی به زمانی خوتندن و نووسین دانرابی، ئەوا ئەورۆ ئیمه، تهنیا وهک باسیکی تیسوری وشک و نادایاری میژوویی، کهلکی لی وەرده گرین. بهلام باشتروایه، بزانی، ئەم زمانه ی ئەورۆ، له پارچه جیاجیاکانی کوردستاندا، وهک زمانی نووسین و خوتندنوه به کاردیتیری، له کهیهوه سه رهه لداوه؟

که من له مه وهه گوتمان: نووسین و خوتندنوه به زمانی کوردیی نه بووه. چونکه له كۆندا، وهک ئەورۆ له کوردستان، خوتندنه نه بووه. بهلکو، پۆلهکانی نه ته وهی کورد، له سه ره ده سی مه لا و شتیه کاندا، به زمانهکانی «فارسیی، عه ره بیی و تورکیی» خوتندووایه. له بری خوتندنه، «قوزنی حوجه، سه ره سه کۆی مزگه وت، سووچی ته کیه و خانه قاکانیان»، وهک خوتندنه که ی نایینی به کارهتیاوه. شاگرد و فه قی ئایینیسه کانیس، هه موو شتیکیان، هه ره به یه کتی له و سێ زمانه خوتندوو و نووسیوه، به ره مه مه کانیشیان هه ره به و زمانانه نووسیوه ته وه و کاروباری پۆژانه ی ژیا نی خوشیان پێ راییه کردوه. له به ره نه وه، به شتیه یه کی ئەکا دییانه، خوتندن له ناو کورددا به پتوه نه چوه. بهلکو، پتر له شتیه ی خوتندنی ئایینیدا خۆی نواندوه. بۆیه، زۆریه ی زۆری خوتنده وار و مه لاکان، زۆر بایه خیایان به زمانی کوردیی نه داوه، بهلکو پراژه ی زمانهکانی دیکه یان کردوه، زۆریه کاتی خۆیان، به زمانی ئایین و پتزمانی عه ره بییه وه به سه ره ردوه، هه ره (خه ریکی نه رتی بابیه ی ناو مزگه وته کان بوون و خۆیان به سه ره ف و نه حوی هیچو پوچه وه خه یکه کردوه. «زه ره به عه مره زه یدا» یان کوردبو به ویردی سه ره ده میان، ته نه انت شیعی هه لپه رکیتی نا هه نگه که شیایان که ئیجا زه یان نه درایه، بریتیبوو، له «عه فاریت جه معی عفریته، بۆت مردم لانکتی!» (33-32، 44)

له به ره نه وه، زمانی کوردیی به ته وایی پشگوێخرا بوو، هتندی جار، گه ره کتی به کوردیه کی ره وان بینووسیا یه، گالته یان پتی ده کرد، یا به گاوریان دا ده نا. بۆیه، ئەو خوتندنه گیانه نه یان توانیوه، به ته وایی، پراژه ی زمان و وێژه ی کوردیی به کن. به لێ راسته، له هه موو سه ره ده مه کاندا، خوتندنه گی ئایینی له کوردستاندا هه بووه و ئیسته شه یه، (به لام، ئەو خوتندنه گیانه، بۆ

خزمه‌تی زمان و نه‌ده‌بیاتی کوردیی نه‌بوون و نین. هر چه‌نده، نه‌و ده‌زانه‌ی له مزگه‌وته‌کاندا خوینراون، به کوردیی لیکدراونه‌ته‌وه، به‌لام نه‌مه تنیا بۆ تیگه‌یانندنه‌بووه، نه‌ک بۆ خزمه‌تی زمانی کوردیی. له‌به‌رئه‌وه، هر مامۆستایه نه‌و کوردییی به‌کاره‌یتاوه، که له ماله‌وه قسه‌ی پتی کردووه. «11,23» واته: له‌و سه‌رده‌مانه‌دا، زمانی کوردیی تنیا بۆ ناخافتن به‌کاره‌یتراوه. هیندی جاریش هۆتراوه‌ی پتی نووسراوه.

کاتی خویندنگه ده‌وله‌تییه‌کانیش دامه‌زراون، خویندکاره کورده‌کان، هر به‌و زمانانه خویندووایانه. چونکه، تا دوا‌ی جه‌نگی یه‌که‌می جیهان، هرگیز له کوردستاندا، خویندنگه‌ی کوردیی نه‌بووه. مه‌گه‌ر تنیا، نه‌و خویندنگه‌یه‌ی «عه‌بدوله‌زاق به‌درخان» له شاری «خوی» کردیه‌وه، نه‌ویش بۆ ماوه‌یه‌کی کورت‌بوو، له «1913/10/24» دا‌خرا.

هه‌روه‌ها، په‌رتووک‌ی زانستانه‌ی تاییه‌تی، به‌ زمانی کوردیی بۆ خویندکاران چاپ نه‌کراوه. به‌لکو، نه‌وه‌ی هه‌مشبووه، تنیا چه‌ن په‌رتووک‌یکی که‌م و ناوه‌پۆک پوچه‌لبووه. هر چه‌نده، هیندی پۆژنامه و گو‌فارمان هه‌بووه، تا نه‌ندازه‌یه‌کی باشیش، له پژه‌کردنی زمانه‌که‌مان که‌سته‌رخه‌مییان نه‌کردووه. به‌لام، پۆژنامه‌ی کوردیی به‌ شتیه‌یه‌کی پیکویتی، به‌ردوام و فراوان ده‌ر نه‌چووه. به‌لکو، هه‌موویان ته‌مه‌نکورت و لاوازیوون. بۆیه نه‌یان‌توانیوه، پژه‌ی زمانی کوردیی به‌ گشتیی و یه‌کن له دیالیکته سه‌ره‌کیه‌کان به‌ تاییه‌تی بکه‌ن.

کاتی جه‌نگی یه‌که‌می جیهان ته‌وا‌بوو، له باشووری کوردستان، باریکی نو‌ی دروسبوو. له سه‌رده‌می فه‌رمانه‌ه‌وایی «شیخ مه‌حمودی به‌رزنجیی» زمانی کوردیی، وه‌ک زمانیکی سه‌ره‌خۆ، له نووسین و خویندنه‌وه‌دا به‌کاره‌یتراوه. سه‌ره‌تا، پتنووسی فارسیی به‌کار‌دینرا. (له‌ پتگه‌ی لاسایی‌کردنه‌وه‌ی پتنووسی فارسیی و تو‌رکیی، هه‌موو که‌موکوپیی و گیرو‌گرفته‌کانی نووسینیشیان ها‌تۆته ناو نووسینی کوردیی و له‌ ماوه‌ی نه‌م چه‌فتا هه‌شتا ساله‌ی دوا‌یدا، به‌ره‌به‌ره هه‌ست به‌م گیرو‌گرفته‌نیه‌ی نووسین کراوه. نه‌ه‌نده‌ی مومکین بو‌وێ، له‌ گو‌پێ هه‌لگیرا‌ون و نه‌لفو‌یتییه‌که زی‌اتر و با‌شتر، له‌گه‌ل تاییه‌تییه‌کانی زمانی کوردیی گو‌نجیتراوه. «69,70»

گەر باسی پۆلی بزوتنه‌وهی رۆژنامه‌گهری بکه‌ین، ده‌بینن: رۆژنامه‌گهری له‌ بوارى نووسین و پڕۆژه‌کردنى زمانى کوردیدا، له‌ دواى هۆنراوه‌وه‌ دى. چونکه، گهر کۆنترین نووسراوى کوردیان، له‌ شتیوه‌ی هۆنراوه‌کانى «بابا تایه‌ر» دا، پێگه‌یشتی، ئه‌وا یه‌که‌م رۆژنامه‌ی کوردی «کوردستان»، له‌ سالى «1898» دا ده‌رچوو. هه‌ر چه‌نده‌، رۆژنامه‌که‌ به‌ پێنوسى کوردی نه‌نووسراوه‌، به‌لکوو، به‌ پێنوسى تورکى ده‌رچوو. به‌لام، به‌ یه‌که‌م رۆژنامه‌ی کوردی داده‌نری. چونکه، داکوکی له‌ مافه‌ په‌واکانى نه‌ته‌وه‌ی کورد کردووه‌، بۆ سه‌ره‌خۆی کوردستان و ژيانده‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌ی کورد کۆشاهه‌.

هه‌ر چه‌نده‌، نه‌ته‌وه‌ی کورد نازاد نه‌بووه‌، له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا، کورد له‌ میترووی خۆیدا، له‌ سه‌رانه‌ری کوردستان و له‌ هه‌نده‌ران، گه‌لى رۆژنامه‌ و گۆڤارى ناشکرا و نه‌یتی، ته‌مه‌ن کورت و درێژ، وێژى و پامیارى ده‌رکردووه‌.

ئه‌و رۆژنامه‌ و گۆڤارانه‌، له‌ هه‌موو سه‌رده‌مه‌کاندا، پۆلىکی گه‌لى گرنگیان بیه‌یوه‌. پڕۆژه‌کی زۆری زمانى کوردیان کردووه‌، به‌ هه‌زاران کوردیان، فێری پامیارى و کوردیه‌کی پوخت و په‌وان کردووه‌، هه‌ستى نه‌ته‌وه‌ی بوژاندونه‌ته‌وه‌، بۆ خۆتندن و نووسین به‌ کوردی هانیداون. بۆ نمونه‌: رۆژنامه‌کانى «بانگی کورد، رۆژی کوردستان، بانگی هه‌ق، ژيان، ژین، ریا تازه‌، هاوارى کوردستان، هه‌ولێر و ...» هه‌روه‌ها گۆڤاره‌کانى «رۆژی کورد، هاوار، دیارى کوردستان، پووناکی، رۆژانۆ، هه‌لاله‌، کوردستان، که‌لاوێژ، هه‌تاو، هیوا، و ...» ته‌مانه‌، چه‌ن ته‌ستیره‌یه‌کی گه‌شى ناسمانى، جیهانى هه‌نهر و وێژى کوردی بوون، تاهه‌تایه‌، بیر ناچنه‌وه‌.

«هێمن»، ده‌رباره‌ی پۆلى بزوتنه‌وه‌ی رۆژنامه‌وانی ده‌لى:

«میترووی رۆژنامه‌نوسى ئێمه‌، زۆر له‌ گه‌لانى ده‌روپه‌رمان به‌جى نه‌ماوه‌. «کوردستان» یه‌که‌م رۆژنامه‌ی کوردی که‌ له‌ سالى «1898 - 1902» دا پلازوته‌وه‌، جیاوازیه‌کی ئه‌وتۆی له‌گه‌ڵ، رۆژنامه‌کانى گه‌لانى هاوسى و ده‌روپه‌رماندا نییه‌. له‌ سه‌ره‌تای رۆژنامه‌نوسیه‌وه‌، رۆژنامه‌نوسه‌کانى ئێسه‌ش وه‌ک رۆژنامه‌نوسه‌کانى تورک و فارسىیان نووسیوه‌ و پێشان شووبه‌ی نه‌بووه‌ ووشه‌ی بێگانه‌ به‌کاریتن.» (24، 122)

پاشان ده‌لتی: (پۆژنامه‌کانی سەرده‌می شیخ مه‌حمودی نەمر، ... ئەو راستییە بە تەواویی پوونده‌گەنەوه. پیرەمێردی نەمر، پۆژنامه‌نووسی هەرە گەوره و شاعیری بە ناویانگی کورد لە "ژین" و "ژیان" دا، ئارام و لە سەرخۆ گۆرانیکی باشی بە سەر نووسینی کوردیدا هێنا. ئاگایانە و وشیارانە خەریکی پێژارکردن و خاوتنکردنەوهی زمانەگەمان بوو، وشەیی ساکار و ڕەسەنی کوردیی، لە باتی ئەوان بە‌کار‌دێنا.

گە‌لاوێژ، گە‌لاوێژی گەش و بەرز، بە پرشنگی پروون و جوانی ئاسمانی ئەدەب و پۆژنامه‌نووسی کوردیی ڕۆشنکردەوه. خە‌والووی ڕاپەراندن و شۆرشێکی پیرۆزی ئەدەبیی هە‌لگیرساند. ڕێبازیکی ڕاست و ڕەوانی گرتە پێش، نووسەر و شاعیری پێگەیاندن و بە خە‌لکی ناساندن و وە‌ک درەختێکی بە بەر و سێبەر، ڕە‌گا‌ژوێکرد و وە‌چە‌ی وە‌ک "نیشتمان" و "کوردستان" و "هە‌ل‌الە" و پۆژنامه‌کانی دیکە‌ی سە‌رده‌می کۆماری کوردستان لە مە‌هابادی دەرکردن.

نالتیم ئە‌ویش زۆر تە‌واو‌بوو، نالتیم کە‌مو‌کۆپی نە‌بوو، نالتیم کە ئە‌ویش شتی بێ تامی تێدا چاپ نە‌دە‌کرا. بە‌لام دە‌توانم، ب‌ل‌ت‌یم: نە‌گەر ئە‌و ئە‌ستێره گە‌شه‌ وا زوو ئا‌وا نە‌دە‌بوو، تووشی ئە‌م شە‌وه‌زە‌نگە نە‌دە‌بووین، کە سە‌رده‌ری تێدا نا‌ک‌ری.

بە داخە‌وه، ئە‌و تە‌پۆتۆ‌زە‌ی کە پاش شە‌ری یە‌کە‌م لە تورکیا و ئێران هە‌ستا و لە‌و وولاتانە خۆی نە‌گرت. پاش شە‌ری دوو‌ەم پرووی لە کوردستانی عێراق کرد، پرووی لە‌و پارچە‌یە‌ی نیشتمانە‌گە‌مان کرد، کە تا ڕادە‌یە‌ک دەرە‌تانی کوردی نووسینی لێ هە‌بوو. لە جێدا وە‌ستا، نە‌‌ڕە‌ویی، نە‌‌ڕە‌ویی و مە‌یی، تا ڕۆژی پووناکی لێ کردینه شە‌وه‌زە‌نگ. شە‌وه‌زە‌نگێکی تاریک‌تونوک و ئە‌نگۆست لە چاو. (25، 122)

هەرچە‌ندە، هێندێ کە‌س لە‌و با‌وه‌‌ڕە‌دان، نووسین بە زمانی کوردیی، گە‌لتی لە‌وه‌ کۆن‌ترە، کە ئێ‌مه‌ لێ‌ره‌دا با‌سی دە‌کە‌ین. بە‌ل‌گە‌شیان ئە‌وه‌یە، با‌سی هۆ‌نرا‌وه‌کانی «بابا تایە‌ری هە‌مە‌دان‌یی» دە‌کە‌ن. بە‌لام، ئێ‌مه‌ لێ‌ره‌دا، مە‌به‌‌س‌مان دە‌قی کوردیی نییە، بە‌ل‌کو، مە‌به‌‌س‌مان لە ڕێ‌نووس و ئە‌لف‌وبیتی کوردییە.

ئىستىستە، كاتى ئىئو ھاتوو، لىئىرەدا شتى دەريارەى ئىلفوئىتى كوردىي
 پوونىكەينەو. مەن پىئىموايە، گەر ئىلفوئىتى كوردىي لە كۆندا ھەبووايە و لە
 نووسىنى كوردىدا بەكارىئىترايە، ھەلبەتە، چەن نووسەرتىكى كورد، لەو
 سەردەمانەدا، پەرھەمەكانى خۆيان، بە كوردىي دەنووسىيەو. يا با بلىتىن:
 گەر زمانى كوردىي نووسىنىش ھەبوو، ديارە زۆر بلاو نەبوو، جگە لە
 چەن ھۆنەرتىكى كورد، نووسەرەكانى دىكە پىيان نەنووسىو. بۆئىئو: مىر
 « شەرەفخان بەدلىسى » لە سالى « 1005ك/1596ز » دا، شاكارە بە
 ناوبانگەكەى خۆى « شەرەفنامە » بە زمانى فارسىي نووسىو. گەر بە
 زمانى كوردىي نووسىن ھەبووايە، يا زۆر بلاو بووايە، دور نەبوو،
 « شەرەفخان » بە كوردىي بىنووسىيە! ھەر چەندە، ھىندى كەس دەلىن:
 « شەرەفخان » كوردىي نەزانىو، بۆيە شەرەفنامەى بە فارسىي نووسىو.
 بەلام، دەريارەى زمانى نووسىنى، ھەموو ئىو پەرتووكە ئايىنىيانەى، بە
 زمانى كوردىي نووسران، وەك « سەرەنجام » ى كاكەيى يەكان، « جىلەو و
 مسحەفا رەشى » يەزىدىيەكان، تا ئىستە، مەئرووۋەكانىيان نەزانراو.
 چونكە، مەئرووى نووسىنيان لە سەر نىيە. ھەر چەندە، پروفىسۆر « قەناتى
 كورد »، دەريارەى مەئرووى نووسىنى پەرتووكى « يەزىدى » يەكان، لەو
 باوەرەدايە، (لە سەدەكانى « 10-11 » ى زايىندا نووسران). « 131، 78 »
 ھەر لە كۆنەو، ھىندى لە « نووسەران، شارەزايان، زاناکانى كورد و
 دۆستانى بىيانى نەتەوۋەكەمان » ھەوليانداو، ئىلفوئىتەكى تاييەتتى، بۆ
 زمانى كوردىي دانىن. بە مەرجى، لەگەل سەروشت و خەسلەتە
 تاييەتتەكانى زمانى كوردىدا بگۆجى. بەلام، ھەموو ئىو ھەولتەقەلايانەى
 دراو، زۆرىەى كات سەريان نەگرتوو. چونكە، لە لايەكەو، شارەزايانى
 كورد لە نىئو خۆياندا، لە سەر شىئەى ئىو ئىلفوئىتە، بە تەواوىي رىك
 نەكەوتوون. لە لايەكى دىكەشەو، دەولەتە داگىر كەرەكانى كوردستان
 پانەشتىئو، ئىو كارە بە تەواوىي سەرگرتى. بەلكو، ھەمىشە گەرتيان لە
 پەردەدا قووتكردۆتەو. پاشترىش، بە يەكجارى قەدەغەيانكردوو. بەلام،
 ھەموو ئىو كۆششەنىكرارە، پتر لە دواى تەواو بوونى جەنگى يەكەمى
 جىھانەو دەسپىتكردوو. كاتى ئىمپراتۆزىي عوسمانىي ھەلەشايەو،

ئینگلیزەکان دەسیان بە سەر، هیندی لە ناوچەکانی پۆژەهلانی ناوهندا گرت. هەر چەندە، لە سەرەتادا شارەزایانی زمان هەلیاندا، ئەلفوبیەکی لاتینی بۆ زمانی کوردی دانین، بەلام، لەگەڵ ئەوەشدا، ئەلفوبیە عەرەبیان فرامۆش نەکردبوو.

لە سەرەتای ئەم سەدەیەو، هیندی لە شارەزا و زمانزانەکانی کورد، بیریان لەوە کردووە، ئەلفوبیەکی کوردی دانین، تا کوردیش وەک هەموو نەتەوەکانی دیکە جیهان، خاوەنی ئەلفوبیە خۆی بێ، ئەوەی دەیهوێ، پتی بنووسێ، بە مەرجێ لەگەڵ تایبەتمەندی، خەسلەتی زمانی کوردی و دەنگەکانیدا بگونجێ. ئەوە بوو، دوو جوړە ئەلفوبی دانرا. لە باکوور و خۆراوای کوردستان، ئەلفوبی لاتینیان دانا. لە پۆژەهلان و باشووری کوردستانیش، ئەو ئەلفوبیەیان هەلبژارد، کە زۆری زۆری گەلانی موسولمان پتیان دەنووسی، تا ئەم ئەلفوبیە ئەو پۆی لێ دەرچوو، کە بۆ نووسینی زمانی کوردی، ئیمە کورد بەکاریدنین.

گومانی تیدا نییه، ئەو ئەلفوبی و نووسینە لە سەرەتادا، بۆ زمانەکهمان دانرا و پتی دەنووسرا، وەک ئەم ئەلفوبی و پتنووسە ئەو پۆ نەبوو. بەلکوو، هەر لەو پۆژەو دانراو، تا ئەو پۆ بە ئیمە گەیشتوو، بە چەن قوناغێکدا تێپەرپوو. لە هەر قوناغێکدا، گەلی گۆرانی گرنگ، لە هیندی شتی وەک: « ژمارە، شتێ نووسین، دەنگی پیتەکان بە تایبەتی و پتنووسی کوردی بە گشتی » رویداو. هیندی لەو کەموکۆپیانە لە سەرەتادا هەببوو، وەرەورە، پرکراونەتوو. کەچی، لەگەڵ ئەوەشدا، شارەزایانی زمانی کوردی، بە شتێیەکی بەردەوام، لە هەولێ ئەوەدان، جوړە ئەلفوبیەکی دیکە رێکوپێکتر دانین، کە بە تهواویی، پتووستییەکانی زمانی کوردی جێهێشتا.

بۆیه، هیندی لە پوناکبیر و شارەزایانی زمانی کوردی هەڵدەدەن، ئەو بۆشایی و کەموکۆپیانە پرکرتەو، واز لە پیتی عەرەبی بێن و بە پیتی لاتین بنووسن. ئەمەش خۆی لە خۆیدا، گرفتێکی گەورە بۆ زمانەکهمان دروسکردوو. چونکە، نووسینی کوردی بەکگرتو نییه و بە دوو پیت و پتنووسی جیاواز دەنووسرێ. ئەوەی کوردی دانیشتووی هەر دوو بەشەکی

باکوور و خۆراوا پتی دهنوسن، کوردهکانی دانیشتووی پارچهکانی
رۆژههلات و باشوور تیتی ناگمن.

به شیوهیهکی گشتیی، ئەو رهخانهی لهم رهنوسهی نهوړۆ دهگیرئ، زیاتر
پتوهندیی به « ژماره‌ی پیسته بزوتنه‌کان، فۆنیتیک و توانای پیسته
عه‌ره‌بیه‌کان » وه هه‌یه، که تا چمن ده‌توانن، ده‌نگه‌کانی زمانی کوردیی،
وه‌ک پتووست دهره‌ن. هیندئ ره‌خنه‌ی دیکه‌ش، لهم نه‌لفویتییه ده‌گیرئ،
وه‌ک: (زۆری نوخته له‌سه‌ر پیسته‌کان، ویکچرونی شیوه‌ی هه‌ندئ له
پیسته‌کان، له‌کاتی نووسیندا ده‌بی، زۆر جار ده‌س یا قه‌لهم له‌سه‌ر کاغه‌ز
هه‌لگیرئ). (69، 70)

له‌به‌رته‌وه، دوا‌ی ئەوه‌ی جه‌نگی یه‌که‌می جیهان ته‌واوبوه، شاره‌زایانی
زمانی کوردیی، بۆیان ده‌رکه‌وتوه، ئەو پیسته عه‌ره‌بیه‌انه، بۆ زمانی کوردیی
زۆر گونجاو نین. بۆیه، یه‌کیکی وه‌ک: (« مێجهرسون » هه‌لیدا،
نه‌لفویتییه‌کی کوردیی به‌ تپیی لاتینی دروسکا و دوو کتیبیشی به‌و
نه‌لفویتییه دهرکرد. به‌لام، نه‌لفویتییه‌کی نه‌که‌وته به‌وه. چهن سالتی پاش ئەوه،
خوالته‌خۆشبوو، جه‌لاده‌ت به‌درخان « 1887-1951 »، له‌شام، له
سالتی « 1932 » دا، نه‌لفویتییه‌کی کوردیی لاتینی دهرکرد، به‌ نیوی
خواسته‌مه‌نی « ... » میره‌تیه کۆل نازیزانه‌وه، که له « 1927 » وه‌ پتووی
خهریکبووبوو. جه‌لاده‌ت له « 15 مایسی 1932 » وه‌ تا « 15 ئابی 1943 »
به‌م نه‌لفویتییه، به‌نجاحوه‌ت ژماره‌ گۆفاری « هاوار » ی دهرکرد.....
ئه‌مه‌ش به‌ نیازی ئەوه‌ی، کورده‌کانی تورکیا که له‌ نووسین و خوتندن
کوردی بپه‌شن، که‌لک له‌و نه‌لفویتییه بپه‌ن. جا له‌ هه‌مان کاتدا، « کامه‌ران
به‌درخان » ی برای له « 1942/12/6 _ 1943/11/22 » سنی دانه‌ گۆفاری
« ستیر » و له « 1943/5/3 تا 1946/5/27 » هه‌فتاوستی دانه‌ گۆفاری
« رۆژا نوو » ی له‌ بیروت، هه‌ر به‌و نه‌لفویتییه دهرکرد و له « 1938 » دا
نامه‌یلکه‌یه‌کی نه‌لفویتی سیدوو لاپه‌ره‌بیشی پتی بلاوکرده‌وه. ئەم
هه‌لوته‌قه‌لایانه، بون به‌ هۆی بلاوکردنه‌وه‌ی ئەم نه‌لفویتییه له‌ کوردستانی
سووریا و تا ئەندازه‌یه‌کیش له‌ نێو هیندئ له‌ کورده‌ رۆشنبیره‌کانی تورکیا و
عێراقدا. (23، 79-80)

ههروه‌ها، ئەم هەولەدانە، لە باشووری کوردستانیش بەردەوامبوو. (هەر لەو کاتەدا، کە بەدرخاننێه‌کان لە سووریا، خەریکی بڵاوکردنەوی تیپی لاتینی بوون، «تۆفیق وەه‌بی» ش لە عێراق، جۆرە ئەلفوبێیەکی لاتینی بۆ نووسینی کوردیی هێنایەکی‌ه‌وه، کە لە ڕووی ئۆرتۆگرافی‌ه‌وه، بە زۆری لاسایی ئەلفوبێی ئینگلیزی کراوەتە‌وه. ئەم ئەلفوبێیە لە سالی «1941» ه‌وه لە گۆڤاری «گەلاوێژ» دا، ناوبەناو بڵاوەکرایە‌وه. ئەوی راستیی، ئەمە کارتیکی زۆر خراپ‌وو، چونکە دەبوایە، «وەه‌بی و بەدرخاننێه‌کان» پێکە‌وه هاوکاریان بکەرایە و ئەلفوبێیەکی یە‌ک‌گرتوویان بۆ زمانە‌که‌ دانایە. لە‌وانە‌بوو، نێستە هیچ نە‌بێ، ئەلفوبێیەکی لاتینی یە‌ک‌گرتوومان ببوایە. هەر چی چۆن‌بێ، ئەو بەختە‌ی کە ئەلفوبێی بەدرخاننێه‌کان لە سووریا‌دا هە‌یبوو، ئەمە‌ی وەه‌بی لە عێراق‌دا نە‌یبوو. چونکە، کاربە‌ده‌سانی ئەو دە‌مە‌ی عێراق، هەر زوو بە‌ری‌ه‌کان‌تییان کرد و پتی بڵاوبوونە‌ویان لێ گرت.

پی نە‌دان، بە بڵاوبوونە‌وی ئەلفوبێی کوردیی لاتینی لە عێراق‌دا، هێندێ لە ڕۆشن‌بیرە‌کانی کوردی عێراقی ناچارکرد، بێر لە چاککردن و دە‌س‌کاریکردنی ئەلفوبێی عەرە‌بیی بکە‌نە‌وه، بە جۆرێ کە بۆ نووسینی زمانی کوردیی بسازێ. یە‌کتێ لە‌وانە‌ی کە هەر لە کۆنە‌وه خەریکی بە کوردیی نووسین و پێک‌خستنی ئەلفوبێی کوردیی بوون، بە‌هەشتی «داماو» حوزنی موکریانی «1893-1947» یە. (ئە‌وی تە‌ماشای گۆڤاری «زاری کرمانجیی» بکا، کە لە «1926-1932» لە ڕە‌واندز، داماو دە‌ری‌دە‌کرد، بە تایبە‌تی ژمارە‌ حە‌وت، ئە‌وسا تێ‌دە‌گا، کە داماویش لە مە‌یدانی دامە‌زراندنی ئەلفوبێی کوردیدا، خە‌مه‌تێکی زۆری پێش‌کە‌ش بە نە‌تە‌وه‌کە‌ی کردو‌وه. جا لە‌بەرئە‌وه‌ی ئەو دە‌مە‌ وە‌زارە‌تی زانیاری «...» خۆی دە‌بوو، پتی خۆ‌تێدن بە کوردیی لە قوتابخانە‌ سەر‌تایی یە‌کان‌دا بدا، ناچاربو‌بوو، هە‌ولێکی دانانی ئەلفوبێیە‌کی کوردیش بدا. بۆ ئە‌م مە‌بە‌ستە‌ش، مامۆستا «تۆفیق وە‌ه‌بی»، کە ئە‌و کاتە کاربە‌ده‌ستێکی گە‌وره و دە‌ست‌ڕێشتووی میری بوو، فەرمانی پێ درا، ئەلفوبێ‌ه‌ک بۆ قوتابخانە‌ کوردییە‌کانی عێراق دروسکا. «وەه‌بی» لە سالی «1933» دا، کتێبێکی ئەلفوبێی بە تیپی

عەرەبىي دەسكارىگراو، بە نىيوى «خوتىندەوارىي باو» ھەو لە بەغدا لە
 چاپدا. بەلام، ئەم كىتەبە پىي نەدرا، بچىتە قوتابخانەكانەو، چونكە،
 ھىندى لە تەنگەتەلەكان بەرگرييانكرد، بە نىيوى ئەو ھەو كە گوايە، ئەمە
 پىي دىنييە، چوكلە و موكلە بخرىتە سەر تىپىي عەرەبىي، كە زمانى قورئانە.
 لە بەرئەو، ماو ھەو كى زۆرى خاياند، تا كار ھەدەسانى عىراق، چاويان لەو
 پۆشى، كە تىپىي عەرەبىي «كلاو» ى كوردىيان بنرىتە سەر. بەلام، لەم
 ماو ھەدەو، ھىندى گۆران ھاتتە كايەو..... لە «1950» بە دواو، توانرا ئەم
 ئەلفوبىي «عەرەبىي - فارسي» يە دەسكارىگراو سەر ھەستەر بە كارىتەرى
 ھەر لەم كاتەدا، ھىندى دەستور بۆ نووسىنى ئەو تىپە دەنگدارانە
 دانزان، كە لە سەر ھەو و ھەو ھەو دىن. ئەو ھەو بە ھۆى يارمەتیی «ھەمزە» و
 تىپە دەنگدارەكانەو. ھەك «ئاسمان» لە جياتى «ئاسمان»، «ئەمە»
 لە جياتى «امە» دەنووسران. ئەم بەشەى دوايى «واتە بەشى ھەمزە
 بەكار ھىتان، لەم شەرتانەدا، بە زۆرى بە ھەولتە ھەلەى مامۆستا «عەلە دىن
 سەجادی» ھاتە بەر ھەم. ئەم دەسكارىگردنە، بەو شەو ھەى باسكرا، بە
 تەواوي پىرەو نەكرا، بەلكو زۆر و كەم، كارەكە لە سەر زەوقى نووسەر، يا
 بوون و نەبوونى ئەو تىپانە لە چاپخانەدا وىستابوو. (81-80، 23)
 (كوردىكى خەلكى سەلمانىش، كە نىيوى مەلا «رەشىد بەگى بابان» بوو،
 لە ئەستە موول خەرىكى داھىتانى ئەلفوبىيەكى كوردىي بوو، بۆ ئەو ھى
 كىتەبىك بە نىيوى «مەجمەع ئەل ھەرىفەن فى ئىقتىران ئەل ھەرىفەن» ھەو پىي
 بنووسىتەو، كە برىتيە لە ھەرگىزانى كوردىي كىتەبىكى «ئەلسەحىح» ى
 موسلىم و بوخارى، كە ئەمەش كۆمەلە ھەدىستىكى پەيامبەرى ئىسلامە.
 ئەم زانايە كە لە «30ى كانوونى دوو ھەمى 1942» دا، كىتەبەكەى تەواو
 كەردوو، ئاگای لە ھەولتە ھەلەى كوردى دى نەبوو. ئەو ھەو ئەلفوبىيەكى
 كوردىي لە سەر بنچىنەى ئەلفوبىي عەرەبىي و فارسىي داناو. بەلام،
 تەنگە تايە تىپەكانى زمانى كوردىي، تا ئەندازە ھەو زۆر لە يەك
 جيا كەردۆتەو. (82، 23)

(زانای كورد نايە توللاى مەردۆخى كوردستانىي، ئەلفوبىيەكى كوردىي
 سىو ھەش تىپى، لە ئەلفوبىي عەرەبىي - فارسىي دەسكارىگراو چىكەردوو

و ئەم ئەلفویتیەى لە سەرەتای فەرەنگە کەیدا باسی کردوو. بێجگە لەوەش
 پێنووسیکی تایبەتییى دى بۆ نووسینی کوردیی داناو و تیبە دەنگدار و بێ
 دەنگەکانى لە یەک جیاکردۆتەو و بۆ ھەر یەکە نیشانە یەکی تایبەتییى
 داناو. کەچی خۆى ئەو پێنووسەى نە بۆ نووسینەوێ فەرەنگە کەى و نە
 بۆ نووسینی هیچ شتیکی دى بەکار نەھێناو. (83، 23)

بێجگە لە ئەلفویتی عەرەبى - فارسی و ئەلفویتی لاتین، (دوو جوړه
 ئەلفویتی دیش ھەن: یەکتیکیان ئەلفویتی ئێزدییە و ئەوى دیش ئەلفویتی
 سربالییە. ئەلفویتی ئێزدییى، ئەو ئەلفویتییە، کە ھەر دوو کتیبە
 پێرۆزە کەى ئێزدییەکان بەو نووسراوەتەو، واتا « مەسحەف ڕەش و کتیبى
 جەلەو ». ھەر چەندە نازانرێ، کەى ئەم ئەلفویتیە دانراو، بەلام ئەوێ
 ئاشکرایە، ئەوێ، ئەو کەسەى دایناو، شارەزایی یەکی تەواوی لە
 ئەلفویتی عەرەبیش و فارسیشدا بوو. ھەموو ئەو دەنگانەى کە لە کوردیدا
 ھەن و بە ئەلفویتی عەرەبى و فارسی دەرنابێن، بەم ئەلفویتیەش دەر
 نابێن. (84، 23) گەر ئەو پەرتووکانەى د. « نەبەز » باسیان دەکا، بە
 کوردیی نووسراو، ئەو دەگە یەنێ، لەو سەر دەمانەدا، ئەلفویتی و نووسینی
 کوردی ھەبوو.

کوردەکانى باکووری کوردستان، ھەرگیز بە زمانى خۆیان نەیانخوێندوو. بە
 هیچ شتێوە، پێگەیان نەدراو، زمانى کوردی بۆ نووسین و خوێندنەو
 بەکار نەیان. ھەر چەندە، لە دواى جەنگى یەكەمى جیھانەو، چەن پۆژنامە
 و گۆڤارێ لە ئەستەمبول دەر دەجوو، بەلام، بە پیت و پێنووسى تورکیى
 دەنووسرا.

لە شەستەکان و سەرەتای ھەفتاکاندا، بزوو تەوێ یەکی ڕووناکبیری
 سەپھەلدا. ھێندێ جار، کوردەکان نووسینیان بە زمانى کوردی
 بلاو دەکردو. بە تایبەتییى، دواى ئەوێ « P.K.K. » دامەزرا، ڕۆلتیکی
 مەزنى لە بووژانەوێ، ھەستى نەتەوێ کوردی باکووردا بینی. گەلێ
 ھەنگاوى مەزنیان ناو، بایەختیکى یەكجار زۆریان، بە زمان داو، ھێندێ
 دەزگەى کەلتورییان دامەزراندوو، گەلێ گۆڤار، پۆژنامە، نامیلکە و
 پەرتوکیان، بە زمانى کوردی و بە پیتی لاتین دەر کردوو.

له پوځه لاتى كوردستانيشدا، هر له كوڼه وه، فارسه كان زمانى كورديان، به دىالتيكتيكي ناوچه يي نيران و زمانى فارسىي داناوه. له سهردهمى «سمايلاغاي سمكنو» و جهنگى يه كه مى جيهاندا، هليكيان بو هلكهوت، به زمانى خويان بنوسن. پوځنامه يه كه به كوردىي دهر كهن. ههروه ها، دواى جهنگى دوهه مى جيهان، كزمارى كوردستان دامه زرا. لهو سهردهمه دا، زمانى كوردىي به تهواوى بوځايه وه، هيندئ پوځنامه و گوڅار بلاوكرانه وه، خويندن به كوردىي بو. بهلام، نه مه شيان زور دريځى نه كيشا، دواى كه متر له سالتى، نهوى دروسيشكرابوو، تيكدرايه وه!

نهم دوو ههول و تاقى كړنه وه، به هيچ شتويه كه، كارتكى گرنكى نهوتوى، له پيشكهوتن و چه سپاندنى زمانى كوردىي نه كړد. چونكه، جگه له وهى هه موو شت گوزا، هر دواى نه وهش، زمانه كه يان لئ قه دهغه كرا. دواى نه وهى شوږشى گهلانى نيران، له سالتى «1979» زدا پرويدا و سهركهوتنى به دهسهيتنا، كاريه دهستانى نيران، دانيان به سهر به خويى زمانى كورديدا نا، ئيدى ورده ورده، جولانه وه يه كى كه لتوورى سهر به لدا.

لهو پوځه وه، به شتويه كه يه به رده وام، هيندئ «گوڅار، ناميلكه و پهرتوك» به كوردىي چاپده كړتن. جموجولتيكي گه لئ گه ووره، له ناو پرووناكبيران و نووسهران به گشتيى و له نيولاوه كاندا به تايبه تيبى به ديده كړئ. له گهل نه وهشدا، بارى فهرهنگى كوردىي، لهم به شه دا گه لئ دواكه وتووه. تا ئيستته، رېنووسيتكى يه كگرتوى كوردىيان نيبه. نه وه جگه له وهى، زوږ بهى زوږى كورده كانى پوځه لات، شاره زايان له «رېزمان، رېنوس و نووسيني كوردىي نوئ» دا نيبه. پتر له ژير كارتى كړدنى كه لتوورى فارسىي دان. له نووسينيشدا، هر پتړه وى فارسه كان ده كهن. بويه ده توانم، بليتم: هر چه نده له كوڼه وه، چمن هوڼه ريكى پايه بليندى وهك: «با به تايهرى هه مه دانيبى، نهقى ته يران، بيتوشى، سهى ياقو، وه فايى، سالمى سنه يى، مه جديى، نه ده ب، نارى... تاد» يان تيدا هلكه وتووه، هيندئ له هوڼراوه كانيان، به زمانى كوردىي هوڼيوه ته وه، بهلام نه وړو، نووسره باشه كانيان له بوارى نووسيني كورديدا، به په نجهى دهس ده زميترتن. هيندئ لهو نووسه رانهى، كوردىيه كى باشيش ده زانن، به زوږى له نووسه ره كانى باشوورى

کوردستانهوه فیریوون. چونکه، ماوهیهکی زۆر لهوێ ژیاون، یا به ههزار
 کوله مه‌رگیی، خۆیان فیری کوردیه‌کی نێوه باش و نێوه خراب کردووه.
 هۆی ئهم دواکه‌وتن و کوردیی نه‌زانینه‌ی، زۆریه‌ی زۆری گه‌لی پۆژه‌هلانی
 کوردستانیش، به‌ شێوه‌یه‌کی گشتیی، زیاتر بۆ ئه‌وه ده‌گه‌ڕێته‌وه، له
 میژووی هاوچه‌رخه‌ی نه‌ته‌وه‌یی خۆیاندا، تا ئه‌و کاته‌ی کۆماری کوردستان له
 مه‌هاباد دامه‌زراره‌وه، زمانی زکماکیی خۆیان، ته‌نیا بۆ په‌یڤین به‌کاره‌یتاوه.
 له‌ خۆتێدنگه‌کاندا به‌ زمانی کوردیی نه‌یانخۆتێندووه، خۆتێدن و نووسین به
 کوردیی نه‌بووه، «پۆژنامه، گۆڤار، نامیلکه و په‌رتوکیان» به‌ کوردیی ده‌ر
 نه‌کردووه، هه‌موو ئه‌و شتانه، ته‌نیاو ته‌نیا هه‌ر به‌ زمانی نه‌ته‌وه‌ی بالاده‌س
 بوون. ته‌نانه‌ت، له‌ هێندێ سهرده‌م و ناوچه‌ی کوردستانیشدا، قسه‌کردن به
 زمانی کوردیی قه‌ده‌غه‌بووه. بۆیه، چه‌ن پۆله‌یه‌کی نیشتمانپه‌روه‌ری کورد،
 باسکی مه‌ردانه و کوردانه‌یان لێ هه‌لکرد، ئالای پیروزی پاره‌کردنی زمانی
 کوردییان به‌رزکرده‌وه، شه‌ویان به‌ پۆژه‌وه‌ گرتدا، کۆششیکێ زۆریان کرد، تا
 لاوانی کورد، فیری خۆتێدنه‌وه و نووسینی، زمانی نه‌ته‌وه‌یی خۆیان که‌ن،
 وه‌ک: «هێمن» ده‌لت: (له‌و سهرده‌مه‌ تاریکوتنووک و نه‌نگووست له
 چاوه‌دا، له‌ مه‌له‌بندی موکریان، بۆ به‌ریه‌ره‌کانی له‌گه‌ڵ سیاسه‌تی
 توانده‌وه‌ی کورد، به‌ رابه‌ری ماموستا مه‌لا «ئه‌حمه‌دی فه‌وزی، سه‌یفی
 قازی، پێشه‌وای نه‌مر، قازی بۆکان، شیخ ئه‌حمه‌دی سه‌ریلاوا» و گه‌لێکیتر
 له‌ پروناکبیرانی ئه‌و سهرده‌مه‌ پێکهاتبوو، که‌ ئامانجی نه‌ساسیی و هه‌ره
 گه‌وره‌یان پاراستن و په‌ره‌پێدان و بووژاندنه‌وه‌ی زمان و ئه‌ده‌بی کوردیی
 بوو. کتێب و پۆژنامه‌ی کوردییان که‌ له‌ عێراق بلاده‌بوونه‌وه، به‌ زه‌حمه‌ت
 په‌یداده‌کرد و به‌ ئیحتیاته‌وه به‌ سه‌ر لاوانی په‌رواپێکراودا بلاوده‌کرده‌وه، تا
 فیری کوردیی خۆتێدنه‌وه بن. (82، 122) له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا، زمانی کوردیی
 نه‌ته‌وايه‌وه، بووژایه‌وه و پێشکه‌وت.

ده‌توانین، به‌لێتین: سهرده‌می ژێرینی بووژاندنه‌وه‌ی زمان و وێژه‌ی کوردیی، له
 پۆژه‌هلانی کوردستاندا، بۆ سهره‌تای چه‌لکه‌ن ده‌گه‌ڕێته‌وه. به‌ تایبه‌تی،
 کاتێ کۆماری کوردستان دامه‌زرا، ئیدی له‌و ماوه‌یه‌دا، زمانی کوردیی وه‌ک
 زمانی په‌سمیی کۆمار ناسرا، کاروباره‌کانی پۆژانه‌ی ده‌وله‌ت، به‌ زمانی

کوردیی پاده پەرترا. خوتندکارانی کورد له خوتندنگه کاندا، به کوردیی دهیانخوتند. چەندین پۆژنامە و گۆڤار بە کوردیی دەرچوون. هەر چەندە، ئەم سەردەمە بۆ کوردی پۆژەهلات، لە بواری بوژاندنەوی « زمان، فەرھەنگ و وێژەی کوردیی » دا، وەک سەردەمی پتینسانسی ئەوروپا وا بوو، بەلام، بە داخەوە، تەمەنی گۆمار زۆر کورتبوو، گۆمارە ساواکەمان، تەنیا یازدە مانگ ژیا. ئەو خوشیی و شادییە نەتەوایییە، سەرانسەری کوردستانی گرتبوو، هەر زۆر زوو زیندەبەچالکرا و زۆر بەردەوام نەبوو. کباتی گۆمارەکەش روخا، هەموو شتێ بۆ دۆخی جارانی خۆی گەرايەو. زمانی کوردیی قەدەغەکرا، زۆریی ئەو پۆژنامە، گۆڤار و پەرتووکی کوردییانە دەریشچوو، کۆکرانەو و سوتیندران. هەر لەو پۆژەو تەنەو پۆ، خوتندن لە خوتندنگەکاندا، تەنیا بە زمانی فارسیی بوو. هەموو کاروبارەکانی دەولەتیش، هەر بە زمانی فارسیی پاپەرتراو. تەنانەت، جلویەرگی کوردیش قەدەغەکرا. (لە قوتابخانە و ئیدارە، تەنانەت لە کووجە و خەیابان، هەزاران کورد بە تاوانی کوردی گوتن گیران، نازاردان و سووکایەتییان پیکرا. بەلام، زمانی کوردیی وەک سەرمایە نەتەوایەتییمان هەر پارێزرا. کورد نەتواوە و ئابرووتکاوی و پرسیوایی میژوو، بۆ پۆلیسی پەزاخان مایەو. « 82,122 » زۆریی ئەو « ھۆنەر، نووسەر، زانا و پامیار » انە، لە سەردەمی گۆمارەکەشدا، پۆلیکی مەزنیان، لەو پڕۆسێسە گرنگە بوژاندنەوی زماندا وازیکردبوو، لە ناچاریدا ولاتیان جێھێشت و ھەلاتن. بە کورتیی و کوردیی، زمانی کوردیی، وەک زمانی ناخافتن و نووسین قەدەغەبوو. بە دیالێکتیکی نیوخۆیی دادەنرا. هیچ جۆرە شتێ، بە کوردیی دەر نەدەچوو. جگە لەو بەرھەمە کەمانە، « حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران » لە دەرەوێ وولات دەریدەکردن، لە پێزەکانی پێکخراوەکەیاندا پلاویاندا کردەو، جاروبار، تاکوتەراشی لێ دەگەیشتەو کوردستان، ئەویش دەس هەموو کەس نەدەکەوت، بەلکوو بە دزییەو و چەن کەسیکی دیاریکراو دەیانخوتندەو. لە ھەمان کاتیشدا، ئەو نووسینانە دیموکرات بلاویدەکردنەو، بایی ھێندە نەبوون، کۆمەلانی خەلک بە زمانی کوردیی، فێری خوتندن و نووسین بکەن. لەبەرئەو، زۆریی ئەو پروناکبیر و

نامبازیبون و دەس لە ملاتی بووکی نازادیی بوون. «خۆینهوار، پرووناکبیر و نووسهران»، هەر یەكەیان لە شۆینی خۆیانەوه، دەسیان بە نووسین کرد. گەلێ «پۆژنامە، گۆڤار، نامیلکە و پەرتووک»، بە زمانی شیرینی کوردیی دەرجوون. بەلام مەخابن، لەبەرئەوهی کوردەکانی پۆژەهلەت، دوا ئەوهی، کۆماری کوردستان روخا، زمانی خۆیان بۆ خۆندن، خۆندنەوه و نووسین لێ قەدەغەکرا، کوردییەک بەکار دێن، لە زۆر پووهوه بێ گەلک و لاوازه. بە پێنوسێ دەنوسن، گەر کوردەکانی باشوور، سەد سالە لە گەل ئەو پێنوس و زمانەدا پاهاتوون، بپهخۆینهوه، بە ئاسایی لێ تێناگەن!

شارەزاییی زمانی کوردیی، لە پۆژەهلەتی کوردستان دەبێ، گەلک لە توانا و دەسرهنگینی نووسهران و زمانزانەکانی باشووری کوردستان وەرگرن. بە تایبەتی، لقەدیالیکتی سولهیمانی، گەلێ گەشەیکردووه و خۆی چەسپاندووه. چونکە، نزیکەی ماوهی سەدەیهک دەبێ، هەموو بەشەکانی زمان و وێژە کوردیی، بە چاکیی پێشکەوتووه. بە گەواهیی دۆست و دوژمنیش، بزوتنەوهی وێژیی لەم بەشەدا و لە شاری سولهیمانی، لە هەموو بەش و شارەکانی دیکەی کوردستان لە پێشتر. تەنانەت، یەکیکی وەک: «مینۆسکی» ش لەو سەردەمەدا گوتوویهتی: (کوردەکان لە ناوچهی سولهیمانی و سابلاخ، چاکتر و باشتر و پێشکەوتوترن لە کوردی شۆینهکانی تر). «169, 106»

کوردەکانی پۆژەهلەت، هەر لە کۆنەوه، لە سەر دەسی مەلا و مامۆستاکانی کوردەکانی باشووردا، فێری خۆندنەوه و نووسینی زمانی کوردیی بوون. بە تایبەتی لە سەردەمی کۆماری کوردستاندا، گەلێ خۆینهوار بۆ کوردایەتی، پرویان لە مهاباد کرد. جگە ئەوهی، لە کۆنەوه زمانی کوردیی، لە باشووردا بەکار دێنرا، هێندێ «پۆژنامە، گۆڤار، نامیلکە و پەرتووک» ی پێ چاپدەکرا. هێندێ لەو پەرهمانە، بە تایبەتی دیوانی هۆنراوه، بە دزیهوه دەس خۆینهواران دەکەوت، زۆر بە تامەزرۆیی دیانخۆینهوه و لەبەرماندەکرد. هەروەها، چەن پرووناکبیر و نووسەرێکی وەک: «سەعید ناگام، عوسمان دانش، کەریم زەند، قانعی هۆنەر ... تاد» لەوی بوون، پۆژی زمانی کوردییان کردووه، خۆندکاری کوردیان پێگەیاندووه. «مەلا ئەحمەدی فەوزی» کە یەکن لە مامۆستا گەورەکانی کورد و خەلکی شاری

سوله یانی بوو، له بهر هر هڅه یې، له ناوچه ی «موکریان» گیرسابقوه و مه لایه تیې ده کړد. «هیمن» دهرپاره ی نهو پیاوه بلیمه ته ده لټی: (من) دسکردی فه وزیم. نهو هه لیوه شاندمه وه و ټیکیه لشیلام و سهرله نوئ دروسی کړدمه وه. نهو دهرکی زانین و فیسریوونی بو کړدمه وه. نهو رټیکه ی ژبانی نیشاندام. بیتگومان، نه گهر نه چوپامه خرمدت فه وزی و له کن نهو ماموستایم نه خویندبا، رټیازی ژبانم نهو رټیازه نه ده بوو، که گرتم و پتیدا رټیستم و نیستمش بهرم نه داوه.

نهو ټییکه یاندم من رټوله ی کوردم و کوردیش نه ته وه یه کی بیتبش و چاره رهش و زورلټیکراوه و ده بی رټوله کانی له پټناوی رزگار کړدنیدا فیداکاری بکن و له خویندوی نیشاندهن. نهو فیسری کړدم چون بنووسم و چون شیعر بلټیم. نهو فیسری کړدم ولاته کهم خوشبوئ و پټی هه بلټیم. نهو حالیکړدم کوردی زمانټیکي رهوان و بهرلاو و دهوله مهنده و ده کړی نه ده بیکی گوره و دنیا په سندی هه بی.

نهو حاجی قادری کڅی، نالی، کوردی، سالم، مهوله وی، حریق، مه حوی، نه ده ب و وه فای پټناساندم و شیعه کانی نهوانی بو شیکړدمه وه. نهو فیسری رټژنامه خویندنه وه و رټژنامه خویندنه وه کړدم. نهو دیوانی شاعیره شورشگیره کانی فارسی بو په یادکړدم و هانیدام بیانخوینمه وه و شتیان لی فیسریم. بهلام، سویندی دام، قهت به فارسی شیعر نه لټیم و هه تا بو خویم ده کړی، به کوردی بنووسم. «10، 121»

پاشان ده لټی: (فه وزی به پروای من یه کیکه له گوره پیاوانی میثرووی کوردستان، که داخه کهم شوینه واره کانی فهوتان و خوشی له بیرچوته وه. نهو لاوه کوردانه ی له سرده می پاشایه تی رهزاخانی په هله ویدا که به ته قلیدی نه تا تورک خه ریکبوو، گه لی کورد له کوردستانی نټراندا بتوینټه وه و یه کی لهو سئ کوچکه ناوړه بوو که په یمانی سه عدنا بادی پټکه ټینابوو، نازایانه کوردایه تیان ده کړد، یا راسته و خو شاگردی فه وزی بوون یا شاگردی شاگرده کانی نهو. به تاییه تی پټشه و قازی موحه مده دی شهید شانازی به وه وه ده کړد که شاگردی فه وزی بووه. «11، 121»

پاشا تر ده لټی: (ټیمه یانی نهو پوله لاوه ی له زه مانی په هله ویه وه یه کترمان گرتبوو و دڅستانه پټکه وه کارمانده کړد. مه یدانمان بو ناوه لا پوه و چالاکی خو مان په ره پتدا. ده ماننارده عیراق رټژنامه و گو قاری کوردیان بو دینانین و ده مانخویننه وه. من شیعی خویم و شیعی شاعیره کانی ترم به خهت بو لاوه کان دنووسیه وه و بلاومده کړدنه وه. دلشادی ره سولی له عیتراقه وه

هاتپۆوه. ئەو ئیملاى كوردییى له هى ئیتمه باشتربوو و خه تیشى خوشترپوو و زۆرىشى شیعرى بێكهس و پیره میترد و ئەحمەد موختار جاف و حەمدى له بەرپوون و به خەت بلاویدە کردنەوه. گۆڤارى گەلاوێژ رۆژنێكى باشى یاریکرد و لاوه کاغان فێرى كوردییى خوێندنەوه بوون. «19، 121»

ئەمە، پوختهى ئەو ئەزمونە گەورەیه بوو، كه «هێمن» ی پایه بڵندی كورد، بۆى تۆماركردووین. بۆیه دەبێ، به شێوهیهكى بەردەوام، كهلك لهو ئەزمونە گەورەیهى باشوورى كوردستان وەرگیرێ. پێویست ناکا، نووسەر و پروناكبیڕانى پۆژههلات، هەر له خۆیانەوه، یا چاو له فارسەكان كەن، زاراوهى زمانهوانییى داتاشن، سەر له خۆیان و رۆلهكانى نەتەوه كەمان بشیتێن. بەلكوو دەبێ، هەولدن، ئەوا زاراوه زمانهوانییانه بەكاریتێن، كه له كۆنەوه له باشووردا بەكاردێ و تا رادهیهكى زۆر چهسپیهوه. بۆ ئموونه: له برى ئەوهى بنووسن: «له نووسراوێكدا، رێكخراوى «دەنووسن»: «له نووسراوهیهكدا، رێكخراوهى». له راستیدا، ئەمە ناكێ، هەر نووسەر و پارچهیهك، به ئارهزوى خۆى بنووسێ. چونكه، گەر وا بێ، هەرگیز پێنووسێكى یەكگرتوى كوردییى سەر ناگرێ!

هێندى لهو «گۆڤار، نامیلکه و پەرتووك» انەى، له دواى سالتەكانى هەفتا و له سەرەتای هەشتاكاندا چاپكراون، له هەموو پرویهكەوه كه موکورییهكى زۆریان تێدا بەدیدهكێ. به تاییبەتى، ئەوانەى له ناوهوهى وولات نووسراون. گەر خۆتەهرى هێژا، ئەم دید و بۆچوونەم لێ ناسەلمیتێ، با بفرمووی، تەماشایهكى هێندى لێم بەرهمانهى خوارهوه بکا :

1. كریس كۆچێرا، میترووی كورد له سەدهى 20 و 19دا، وەرگیرانى له فرەنسییهوه محەمەد پێانی.

2. محەمەد صالحى ئیبراهیمی محەمەدى (شەپۆل)، ژیناوهى زانایانى كورد له جیهانى ئیسلامەتى یا گەنجینهى فرههنگ و زانست.

3. هێمن، پاشەپۆك، له بلاوكرارهكانى سەیدیدیان. گەلێكى دیکەش هەن، پێویست به ئاوهێنانیان ناکا، كه به راستییى، نه پێنووسییان له پێنووسى كوردییى دەچێ، نه له وەرگیران و نووسینی بەرهمهكانیشدا سەرکهوتوون، نه هێز و پێز و داپشتتێكى ئهوتۆیان ههیه،

مرۆ دلی پێ خوشکا و کوردییەکی لەم دورە وولاتییەدا پێ دەمەزەردکاتەوه. جگە لەوهی، هیچ جوۆرە دەستوورتیکی نووسین و زامانەوانیی تیدا پەچاو نەکراوه. بە دەیان پێشگر و پاشگری تێدا، بە جیا و دوور لە چاوگ و کردارەکانەوه نووسراون. «واو» ی نامرازی لێکدەر، زۆر بە کەمی بەکارهێنراون. هەر ووشەیە بە سەرچەند بڕگەیە کدا دابەشکراوه و دوور لە یە کدییهوه پێزکراون. نامرازی لێکدەر و پێوهندی، لە پیتی ووشە هەلۆه شێندراوه کان جیا ناکرێتەوه. بە گران نەبێ، لاپەرە یەکت بۆ ناخوێندرتەوه. تا پەرتووکی تەواو دەکە، دەبێ، کاتیکی زۆر بە لێوردبوونەوه و بردنەوه سەریکی ووشە و واتاگانیا بە سەری. هەر چۆنێتی، گەر سەرەتای هەموو کاری وا دەس پێ نەکرای، دەمگوت: نەبونی لە بوونی باشتره!

بۆیه دەتوانم، بڵێم: نووسینی کوردەکانی رۆژەهەڵاتم، وەک نووسینی کوردەکانی باشووری کوردستانی، سەرەتای سی و چلەکانی سەدهی بیستم دیتە پێش چاو. تازە وەک خوێندکاریکی ساوا، لەو خوێندنگە گەورەیهی زمان و وێژە کوردیدا پەلەهاتێن و دەیانەوێ، لە سەرەتاوه و لە پۆلی یەکەوه دەسپێکەن. ئەمەش، هیچ نەنگییهکی تێدا نییه، کاریکی گەلێ باشه، گەر باسکی مەردانە ی لێ هەڵمان، چاو لە کوردی باشوور کەن، ئەو گەنجینه گەورەیهی زمان و وێژە کوردی، کە لە ماوهی هەفتا هەشتا سالی کدا نووسراوه و گردکراوه تەوه، بە جوانی کەلکی لێ وەرگرن. سەرەتای هەموو کاریکیش، هەروا دەسپێدەکا و گەلانی بندهسی جیهانی، هەو وایان کردووه.

لەگەڵ هەموو ئەمانەشدا، تا ئێستە، یەک ئەلفویتی کوردی، بۆ هەر دوو بەشە دیالێکتە سەرەکییهکی زمانی کوردی «کرمانجی خوارو و ژوورو» نییه، هەر چەندە، ئەو ئەلفویتیانی هەشن، دیسانەوه یە کگرتوو نین. لە دوا ی رێککەوتنامەکی «11/مارسی/1970» شەوه، زمان و نووسینی کوردی، جوۆرە پێشکەوتن و گەشەکردنیکی تایبەتی بە خۆیهوه بینی. دەولەتی بەعس، بە رەسمیی دانی بە هێندێ لە ماقە نەتەوهیی و کەلتورییهکانی گەلی باشووری کوردستاندا نا. بە پیتی خالی یەکی ئەو

پێککه تننامهیه، (زمانی کوردیی، وهک زمانی یه کهم لهو ناوچانه دا که زۆریه یان کوردبوون، وهک زمانی دووهم له عێراقدا به کار دێنرا.) «354، 19»
 یه کیتی نووسهرانی کورد، له نووسین و پهخشوین لا و کردنه وهی کوردیدا،
 پۆلیکی له بهرچاویان گیترا. مامۆستایانی کوردستان، په رتوکی
 خۆتندنگه کانیان بۆ سهر زمانی کوردیی وهرگیترا. «کۆپی زانیاری کورد»
 دامهزرا، هیندی پرنسیپیان بۆ پێنووسی زمانی کوردیی دانا.

به کورتییه کهی، هه لێکی زۆرین، بۆ بوژاندنه وه و گه شه سه نندی زمانی
 کوردیی په خسا. له هه موو لایه که وه، هه ولێکی زۆر بۆ پێشخستی زمان و
 فره ههنگی کوردیی درا. به لام، له گه ل هه موو نه وانه شدا، هیشتا زمانیکی
 ستانداردی نووسین، نه لفوییه کی یه کگرتوو و پێنووسیکی دیاریکراو، له
 باشووری کوردستاندا نه چه سپیوه. گه ره لاوژییه کی سه یر په یدا بووه، به
 تایبه تیی له نویسی پێکخراوه رامیاریه کانی کوردستاندا، نه م
 پاشا گه ردانییه، به ئاشکرا ده بیئرئ. جگه له وهی تا ئیسته ش، هه ر دوو
 ناوچه ی «بادینان و سۆران»، هه ر یه که به لقه دیالیکتی خۆیان ده نووسن.
 گه ر چی، له ژێر سایه ی ده سه لاتئ «پارتی دیمۆکراتی کوردستان» دا، تا
 ئیسته ش، له زۆریه ی ناوچه کانی «بادینان»، هه ر به زمانی عه ره بیی
 ده خۆتین و ده نووسن!

کورده کانی خۆراوی کوردستان، له دوا ی جهنگی یه که می جیهان، به
 نازادی به زمانی کوردیی ده یاننووسی. به لام کاتئ له سالی «1945» دا،
 ده ولته ی سووریا دامه زرا، ئیدی نه و مافه رۆشنیرییه شیان لئ زه و تکر.
 نه و کوردانه ی، به کۆماره کانی سوۆیه تی هه له وشا وه شدا به لا و بوونه ته وه،
 وه نه بی، باری خۆتندن و نووسینیان، له باری کوردی پارچه کانی دیکه ی
 کوردستان باشترووی. پێش نه وهی، کۆمونیسته کان ده سه لات وهرگرن،
 زمانی کوردیی به زمانیکی سه ره خۆ دا نه ده نرا. به شیوه یه کی گشتیی،
 کورد به زمانی خۆی نه یده خۆتین. نه لفوییه کی کوردیی دیاریکراوی نه بوو.
 نه نانه ت، هیندی له پۆژه هه لاتناس و زمانزانه کانی «پووس» یش، زمانی
 کوردییان به دیالیکتیکی زمانی فارسیی داده نا! هه ر چی لیکۆلینه وه و
 توژینه وه یه کی زمانه وانیشیان، له سهر زمانی کوردیی ده کرد، هه ر بۆ نه و

مەبەستە بوو. (بەر لە شۆرشى ئۆكتۆبەرى مەزن، كوردناسىيى لە وەزىيەتكى
 ژێردەسىدا بوو. زمانى كوردىيى دەخوترا و لىتى دەكۆلرايەو، نەك وەك
 زمانىكى تايەتییى، نەك وەك زمانى نەتەوێهەك، بەلكوو وەك كەرەسەى
 یارىدەدەر بۆ لىكۆلینەو لە زمانى فارسىيى كۆن. لە باتى ئەوێ
 كوردناسىيى لەو ژێردەسىيە ئازادكرى و شتوێهەكى سەرەخۆ وەرگرى، كەچى
 ھەندى لە كوردناسان دەسیانكرد بەوێ، كە كوردناسىيى بە پێگەيەكى
 چەوتا بەرن. «70، 78»

كوردەكانى «سۆڤىيەت» یش، جۆرە ئەلفوبىيەكى سربالىيان بۆ خۆيان
 داناو. (لە پاش شۆرشى ئۆكتۆبەرەو، ھەليان بۆ ھەلكەوت، بە زمانى
 خۆيان بەخوتن و بنوسن. لە «1921» دا ئەلفوبىيەكى لاتىنىيى بە تىپى
 ئەرەبىيى بلاوكرایەو. بەلام، پاش ئەوێ تاكە كىتیبىيى پێ درچوو، زانرا
 كە ئەم ئەلفوبىيە بە كارى نووسىنى كوردىيى نایەت. ئەوێش بوو بە ھۆى
 ئەوێ تا «1929»، ھەموو جۆرە نووسىنى كوردىيى بوستى. ھەتا لەو
 سالىدا، دوو كەس: «عەرەبى شامۆ و مارەگۆلىف»، ئەلفوبىيەكى
 لاتىنيان دانا و لە «1930/1/1» دا، بە شتوێهەكى رەسمىيى خرايەكار.
 بەلام، ئەم ئەلفوبىيە، بە داخووە زۆر نەزىا و گۆرا بە ئەلفوبىيى سربالى، كە
 لەگەڵ سروشتى زمانى كوردیدا، بە ھىچ جۆرىك پێك ناكەوێ. ئەلفوبىيى
 سربالى، بە زۆرى لە سالى «1946» ھو بەكار دەبرى، لەگەڵ ئەوێشدا، زانا
 كوردەكانى ئەوێ ھەستیان بە ناتەواوى ئەم ئەلفوبىيە كردوو. لەبەرئەوێ
 جاروبار، لە سنوورى توانستياندا، ھەر بە ئەلفوبىيى لاتىنى دەنوسن.)
 «84، 23»

لە كۆتايى ئەم بەشەدا، دەلىتم: ئەز لەو برۆايەدام، لەگەڵ ئەوێشدا، زمانى
 كوردىيى، لە چەن دىيالىكت و خواردىيالىكتى پێكھاتووە، ئىسەى كورد،
 بناغەى زمانىكى ناخافتمان ھەيە. بەلام تا ئىستە، زمانىكى يەكگرتووى
 نووسىنمان نىيە.

ھەر چەندە، لە سەردەمە جىاجىياكانى مێژووى نەتەوێ كورددا، بەپىيى
 دەسەلاتى راميارى، لە ناوچە جىاواژەكانى كوردستاندا، ھەر سەردەمەى
 دىيالىكتى يا خواردىيالىكتى، وەك زمانى نووسىنى ئەو سەردەمە، خۆى لەو

ناوچه‌یه‌دا سه‌پاندووه. تا راده‌یه‌کیش، له سنووری ده‌سه‌لاتی نه‌و ناوچه‌یه
 په‌ریوه‌ته‌وه، له ناوچه‌کانی دیکه‌ی کوردستاندا بلاوېوته‌وه.
 به‌لام، له هه‌مان کاتیشدا، نه‌و جوړه خو‌سه‌پاندن و بلاوېونه‌وه‌یه، له
 لایه‌که‌وه نه‌یتوانیوه، له‌وه زیاتر برکا، زمانیکی یه‌کگرتووی ناخافتن و
 نووسین، پتیکه‌وه نئ. له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، له نرخ‌ی دیالیکته‌کانی
 دیکه‌ی، زمانی کوردیی که‌م نه‌کردۆته‌وه. به‌لکوو، له پال نه‌وه‌شدا و له هه‌ر
 ناوچه‌یه‌کدا، کورده‌کانی دانیشتووی نه‌و ناوچانه، به‌ دیالیکت و خوار
 دیالیکتی خو‌بان په‌یثیون. هیچ زیانیکی به‌و دیالیکتانه‌ی دیکه
 نه‌گه‌یاندووه. چونکه، زمانی قسه‌کردن و زمانی ستاندارد، به‌ دوو شتی
 جیاواز داده‌نرین.

12. زمانی کوردیی و هۆنراوه :

« مه‌لا عه‌بدولکه‌ری می موده‌ریس » ، ده‌فه‌رموئ: (له‌ کۆشی ئەم کورده‌واییه‌ی ئیمه‌دا، گه‌لێ ئەدی پایه‌به‌رز په‌رده‌وه‌رده‌بوون، که‌ به‌ گۆتیه‌ی سه‌رده‌م و یتوشوتنی خۆیان، هه‌یچیان له‌ ئەدیانی به‌ ناویانگی وولاتانی تر که‌متر نه‌بووه‌ . به‌لام، که‌میان بۆیان هه‌لکه‌وتوه‌، له‌ گه‌لێ مردنیانا، ناویان کۆتر نه‌بیته‌وه‌ و نیشانه‌یه‌کیان له‌ پاش به‌جیبه‌یتنی و هه‌والێکی که‌موکۆرتیان بزانێ). «3،54»

به‌لێ، نه‌ته‌وه‌ی کورد له‌ میترۆوی خۆیدا، گه‌لێ هۆنه‌ری گه‌وره‌ و گه‌جکه‌، ناسراو و نه‌ناسراوی هه‌بووه‌ . بۆیه‌، له‌و باره‌یه‌وه‌ پۆژه‌هه‌لاتناسیکی گه‌وره‌ی وه‌ک: « مینۆرسکی »، گوتویه‌تی: (هۆنه‌ری هۆنراوه‌ له‌ ناو کورده‌کاندا زۆر فراوانه‌). «88،112» جا گه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک، هه‌ر له‌ کۆنه‌وه‌ تا ئه‌وه‌ پۆ، به‌ سه‌دان هۆنه‌ری تێدا هه‌لکه‌وتبێ، هه‌لبه‌ته‌، به‌ کاریکی ئاسایی ده‌ژمیترێ، گه‌ر پێوه‌ندییه‌کی توندووتۆڵ، له‌ نێوان هۆنراوه‌ و زمانه‌که‌یدا هه‌بێ!

له‌ باسه‌کانی پێشهو‌دا گومان: یه‌که‌مین نووسینی کوردیمان به‌ ده‌سکه‌یشتبێ، هۆنراوه‌کانی « بابا تایه‌ری هه‌مه‌دانیی » بوون. ئه‌و هۆنراوانه‌، به‌ زمانی کوردیی و به‌ دیالێکتی لووری نووسراون. گه‌ر هۆنراوه‌کانی « بابا تایه‌ر »، له‌ میترۆوی وێژه‌ی کوردیی به‌ گشتیی و له‌ بواری هۆنه‌ری هۆنراوه‌دا به‌ تایبه‌تیی، یه‌که‌م نووسینی کوردیی بێ و به‌ ده‌سمانه‌یشتبێ، ئه‌وا گومانی تێدا نییه‌، یه‌که‌م جار نووسینی کوردیی، هه‌ر به‌ هۆنراوه‌ ده‌سیپێکړدوه‌ . وه‌ک پروفیسۆر « مارف خه‌زنه‌دار » یش ده‌لێ: (ئه‌ده‌بی کوردیی وه‌کو ئه‌ده‌بی نه‌ته‌وه‌کانی تری پۆژه‌هه‌لاتی ناوه‌راست به‌ شیعر ده‌سیپێکړدوه‌ . شیعر له‌ پێشه‌وه‌ بووه‌ و هه‌میشه‌ له‌ په‌خشان باوتر بووه‌). «73،96» گه‌ر نووسینی کوردیی، به‌ هۆنراوه‌ ده‌سیپێکړدبێ، ده‌بێ، هۆنراوه‌ له‌ زمانی کوردیی، چ جۆره‌ پۆلیکی گرنکی بیه‌یت؟ به‌ چ شێوه‌یه‌، راژه‌ی زمانی کوردیی کړدبێ؟

هه‌موومان ده‌زانین، به‌ تایبه‌تیی له‌و سه‌رده‌مانه‌دا، خۆتنده‌واری له‌ ناو پێزه‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کوردا نه‌بووه‌ . یا هه‌بووه‌، به‌لام زۆر که‌مبووه‌ . جگه‌

لهوهی خۆتندن و نووسین، به زمانی کوردیی نه‌بووه، هۆنراوه‌کانیش هه‌ر به ده‌می گوتراون، ده‌ماووده‌م و ناوچه‌به‌ناوچه پزێشتوون و بلاوبونه‌ته‌وه، پاشان، کاتی خۆتندن و نووسین په‌یدا‌بووه، نووسیویانه‌ته‌وه. یا خۆتندن و نووسین هه‌بووه، به‌لام له‌ ناو کۆمه‌لانی خه‌لكدا، زۆر به‌ که‌می بلاوبوو، زۆریه‌ی زۆری پۆله‌کانی کورد نه‌خۆنده‌وار‌بون. ئا له‌و کات و ساته‌ میژویی یانه‌دا، له‌و پۆژه‌ تاریکونوته‌کانه‌دا، هۆنراوه‌ی کوردیی به‌ چهن شتیویه، راژه‌ی زمانی کوردیی کردووه :

1. له فوتان و له نیتوچوون پاراستویه تی.

2. له قابليتکي وپړه يې بهر زو جواندا، داپر شتووه و رازاندو وپه تپيه وه.

3. به شیوه‌ای که بهره‌وام، بوزاندویه تییه‌وه، گه‌شهی پی‌ کردووه و بیتشیخستوه.

4. به ووشه‌ی نوی، ناسک و شیرین، ده‌وله‌مه‌ندی‌کردووه.

5. ئەو نېمچە زمانە ستانداردەى ئەوپۆ، لە پۆژەهلات و باشوورى كوردستاندا ھەبە، بە زۆرى بۆ ھۆنراوھ و بەرھەمى ھۆنەرەكان دەگەریتەوھ.

6. خهرمانی هۆنراوه‌ی کوردیی، وه‌ک سامانیکی ده‌وله‌مه‌ند وایه، له هه‌موو سه‌رده‌مه‌که‌دا، بۆ لێکۆڵینه‌وه‌ی زمانه‌وانیی به‌کار دێتێ. چونکه، مه‌یژووی

وێژە کوردیی، (نزیکی ههزار سال دهی). «104,78» ههلبهته، لهو ماوه درێژدا، گه له هۆنهر ههبوون، به رهه می وێژهبیان ههبووه، به رهه مهکانیان بر

لیکۆلینه وه له میژووی زمانی کوردیی، بایه خێ تایبه تیایان ههیه.

شیتکی ناشکرایه، له کښودا کورد، دهمی له باسه کانی « پامیاری،
 نابور، کومه لایه تی، و زانست » ندهاوه. یا زور کم، خوی له قهره ی نهو

باسانه داوه. چونكه، هم تواناي نه‌بووه، خۆي لهو بوارانه بدا، هم نهو جوړه ياس و نووسينانه، له كوردستاندا بلاو نه‌بوو بوونهوه، تا كوردش

په پټي توانای خوږی، له سهریان بنووستی و باسیانکا. به لکوو، پتر له
 «اره کان» «مه تهل» به ندی تشینان، گورانیم، موسیقا و هژاوه «دا،

هه‌سه‌نگینی خۆی نواندووه. (زمانی کوردیی، له‌به‌رئه‌وه‌ی خۆتندن و نه‌سه‌نگینه‌که‌مه‌لاه‌ته‌یه‌ و زانابه‌یه‌ و دامابه‌یه‌ نه‌بووه، له‌ده‌رتانه‌یه‌)

مۆشەوودا، تەنیا لە باری ھۆنراوە و مۆسیقا و مەتەل و پەندییە شێنەکانەو

توانیویستی خۆی راگری، وه له پیشهاته ناله باره کانی میژوو خۆی بپاریزی. له سه ده کانی پاش داهاتنی ئایینی پیرۆزی ئیسلام، واته: له سه دهی دووه می کۆچییه وه تا سه دهی دوازه ده م و سیازده میه می کۆچی، زۆریه ی هۆنر و ههستیاره کانی کوردستانی خواروو، به شیهی گۆرانی هۆنراوه یان هۆنیوه ته وه، وه له م شیه کوردیه ده، وێژه ی کوردییان گه یاندۆته، ئه و په ری به رزی، چونکه له رێکوپێکی و جوانیی ناوه رۆک و بیرى ناسکدا شتی تریان نه هیشتۆته وه که له هۆنراوه کانیانا جێیکه نه وه. (16-15، 48)

دیاره، هه ر له کۆنه وه هۆنراوه و زمان، شانیه شانی یه کدی ههنگاویان ناوه. پێشه پیتی «کاره ساته نه ته وه یی، گۆرانکارییه رامیاری، گه شه کردنه کۆمه لایه تی، په رسه ندنه ئابووری و پێشکه وته که لتووری یه کان» گۆراون. پته ونديه کی دیالێکتیکی توند، له نێوانیاندا هه بووه، پێکه وه به ره و پێشه وه چوون و گه شه یان کردوه.

سه ره تا، نووسینی کوردی ته نیا، به هه ر دوو به شه دیالێکتی کرمانجیی ژوو روو و هه ورامیی بووه. هه ر چهنده، تا ئێسته، به ته وایی نازانین، نووسین به هه ورامیی، بۆ چ سه رده می ده گه رێته وه. به لام، هێنده مان لا پوونه، له زۆر کۆنه وه، به م به شه دیالێکته نووسراوه. به لگه شمان ئه وه یه، به هه ر دوو به شه دیالێکته که، گه لێ نووسین و هۆنراوه مان هه یه. هه ر چهنده، ئه و نووسینانه ی تا ئێسته له به رده سدان، به شی زۆریان به شیه وه کی رێکوپێک تۆمار نه کراون و لێکۆلینه وه ی زانستانه یان له سه ر نه کراوه. ئه وه جگه له وه ی، له سه رده مه جیا جیا کانی میژوودا، گه لێ نووسین و که ره سه ی وێژه یی دیکه مان، به م دوو به شه دیالێکته ش، سه ره ونگوم بوون و تێدا چوون.

له سه رده مه جیا وازه کانی کۆمه لگه ی کورده واریدا، به پیتی ده سه لاتن ئه و ده ولت و میرنشینه کوردییانه ی دامه زراون، له هه ر ناوچه و له هه ر سه رده میکدا، دیالێکتی یا خواردیالێکتیکی دیار بکراو، خۆی به سه ر زمانن ئاخافتن و نووسیندا سه پاندوه. هه ر به و دیالێکته ش، هۆنره کانی کورد هۆنراوه یان گوتوه. بۆ نمونه: «بابا تایه ر، مه لا په ریشان ...»، «هۆنراوه کانی خۆیان به دیالێکتی «لووری» هۆنیوه ته وه. دوا ی ماوه یه،

دیالیکتی « گۆزانیی » به شی « هورامانیی » سه رهه لداوه، هۆنره گه وره کانی وهک: (مهوله ویی، بیسارانیی ...) بهو دیالیکته هۆنراوه کانی خۆیان داڕشتوه. به تایبه تی، پیتش نه وهی نایینی ئیسلام، له کوردستاندا بلاو بیته وه، زمانی نایینه کۆنه کانی کورد، یا بهم به شه دیالیکته نوو سرونه ته وه، یا زۆر لته وهی نزیک بوون.

ههروه ها، دوا ی نه وهی نایینی ئیسلامیش په یدا بووه و له ناوچه که دا بلاو بۆ ته وه، تا ماوه یه کی دوو رو درێژ، نهو نایینه کۆنانه ی کورد، لهو ناوچه نه دا به روی خۆیان هه بووه. چونک، ه نایینی ئیسلام (زۆر درهنگ له هورامانا بلاو بووه ته وه و میژووی بلاو بوونه وهی له ویدا ده که پیته وه بۆ سه رده می مه ولانا گو شایش سالی « 842 » ی کۆچی « 1438 ز - نووسه ر » (13,100)

دیاره، کاتی نایینی ئیسلام له کوردستاندا بلاو بۆ ته وه، یه که سه ر له هه موو ناوچه کانه دا، وهک یه ک بلاونه بۆ ته وه. بۆیه، هه ر وهک له ناوچه ی هورامانی شه دا، له یه کهم رۆژی داگیرکردنی کوردستانه وه، دهنگ و رهنگی هه بووه، به لام نهو دهنگ و رهنگه، هه رگیز وهک ناوچه کانی دیکه ی کوردستان نه بووه. لیته دا، مه بهس له وهیه، زۆر به قوولی رهگی له ناو کۆمه لانی خه لکدا دا نه کوتا وه، به ته واوی، کاری له هه ست و هۆشیان نه کردوه. له وانه یه، نه رکه نایینییه کانی شیان به ته واوی جیبه جی نه کردی! چونکه، له لایه که وه، نایینه کۆنه کانی کورد، تا ماوه یه کی زۆریش، دوا ی نه وهی ئیسلام دهنگی دایه وه، هه ر ما بوو، هه م زمانی ناخافتنی خه لکی ناوچه که و هه م نایینه که شیان کوردی بووه. له لایه کی دیکه شه وه، هیشتا مزگه وت، ته که یه و خانه قا کان دروس نه کرابوون. مه لا، شیخ و زانا کورده موسو لمانه کان، به ته واوی خۆیان بۆ نایینه که ته رخا نه کردبوو. له باوه ر و یده کانی نایینه نوێکه تینه گه یشتوون. خه لکیان ها ن نه دا وه، وشیاریان نه کردنه ته وه و پیتیان نه گه یاندوون. تا پیاوێکی نایینی له خواترسی وهک: « مه ولانا گو شایش » ها تووه، بناغه ی مزگه وتی هه لدا وه ته وه، ده سی به کار کردوه، وهک رتیه رتیکی نایینی له ناوچه که دا، خه لکی فیری نوێژ و قورئا نه خوێندن ک. دووه. نامۆزگارییه کانی په یامبه ر و ئیسلامی بۆ

باسکردوون. ږنگه‌ی خواپه‌رستیی راسه‌قینه‌ی پیشانداون. له‌و باره‌یه‌وه، «مهردوخی» ده‌لټ: (دانیشتووانی هه‌ورامان، هر چه‌نده موسولمان بووبوون و نوټو و ږزو و یاساکانی ئیسلامیان به‌جیده‌هینا، به‌لام هیشتا هه‌ندی خووره‌وشتی زهرده‌شتییان تیک نه‌دابوو، تا سالی «842» ی کوجی «مه‌ولانا گوشایش» بابا گه‌وره‌ی مهردوخییه‌کان هات و ده‌سیکرد به‌فیرکردنی قورئان و بلاوکرده‌وه‌ی یاساکانی ئیسلام به‌شټویه‌کی ږوون و ناشکرا له‌ناوچه‌ی هه‌وراماندا. سه‌ره‌رای نه‌وه‌ی نزیکه‌ی هه‌شت سه‌ده‌ونیو به‌سه‌ر نه‌م گوزانه‌دا تټپه‌ریسو، نه‌یانویست، له‌ئیسلام هه‌لگه‌ږتنه‌وه و یاخبنه‌وه و بگه‌ږتنه‌وه سه‌ر دینه‌که‌ی «پیر شه‌ه‌ریار» * که به‌یه‌کت له‌پیواچاک و بلاوکه‌ره‌وه‌ی نایینی زهرده‌شتییان زانیوه له‌ناوچه‌که‌دا. (106، 187-188)

پاشان به‌شه‌دیالیکتی کرمانجیی ژووروو خوی سه‌پاندوه، چن هونهریکی پایه‌بلندی وه‌ک: «مه‌لای جزیری، نه‌حمه‌دی خانیی و ...» هونراوه‌یان پټ گوتوه. دواتریش، له‌سه‌رده‌می بابانه‌کاندا، به‌شه‌دیالیکتی کرمانجیی خواروو په‌ره‌یسه‌ندوه. هر چه‌نده، تا ئیستته به‌ته‌واویی نازانین، نووسینی کوردیی، به‌تاییه‌تیی هونراوه‌ی کوردیی، به‌به‌شه‌دیالیکتی «کرمانجیی خواروو» که‌ی ده‌سیپټکردوه؟ به‌لام ده‌توانین، بلټین: له‌سه‌ره‌تای ساله‌کانی بیستی سه‌ده‌ی نوژده‌یه‌مه‌وه، به‌شټویه‌کی هونه‌ری و ږیکوټیک سه‌ره‌له‌داوه. نه‌م می‌ژوو‌وش، می‌رنشینی بابان و «نالیی 1797-1855» هونهر و بلیمه‌قان بیرده‌خاته‌وه.

له‌راستیدا، له‌و سه‌رده‌مه‌دا قوتا‌بخانه‌ی بابان، ږشنکی زټړنی خوړی وټژه‌یی خوړی، به‌زۆریه‌ی سوچ و قوژنه‌کانی، باشوور و ږژه‌لاتی کوردستاندا بلاوکرده‌وته‌وه. به‌ته‌واویی ږه‌گی قوولټی، له‌می‌ژووی خه‌باتی نه‌ته‌وه و کاروانی وټژه‌ی کوردیدا داکوتاوه. سه‌ره‌تای قوناغټکی نوتی، بۆ هونراوه‌ی کوردیی داناوه. به‌هه‌سو و اتای وو‌شه، بوومه‌له‌رزیه‌ بووه، له‌گومټیکی مه‌نگی بیده‌نگی وټژه‌ی کوردیدا ږویداوه و به‌جاری نه‌و گومه

* پیر شه‌ه‌ریار و پیرشالیار هر یه‌کن.

مەنگەى تەقاندۆتەۋە، (كۆدەتايەكى سەرەكىي لە مېژوۋى ئەدەبى كوردیدا، لە سەر دەسى سىڭكۆچكەى بابان « نالىي و سالم و كوردىي » بەرپابوو، ئەم ئىنقىلاب و تازە كەردنەۋەيە، بەرپەرايەتى مامۇستا نالىي بوو.) « 6، 13 » بۆيە، تا كوردىي ماپىن، دەپىن، سەرى پىز و نەۋازش، بۆنەو سى ئەستىرە گەشەى، ئاسمانى وىژەى كوردىي دانەۋىتىن.

هۆنەرە بەرناۋانگەكانى ۋەك: (نالىي، مەحوىي، كوردىي و سالم ...) هۆنراۋەكانى خۆيان بەم خواردياليتكتە هۆنيۋەتەۋە. ئەو كەلەهۆنەرەنە، گەلىن ھەنگاۋى گەۋرەيان ناۋە، بە شىۋەيە، تا ئەۋرۆش ئەو شىۋە وىژە و دىياليتكتە، جىگەى خۆي، لە وىژە و نووسىنى، بەشىكى زۆرى كوردەكانى رۆژەلەت و باشوورى كوردستاندا كەردۆتەۋە. لە ھەر يەكتى لەم قۇناغە مېژوۋىي يانەشدا، ھەر يەكتى لە دىياليتكتەكانى زمانى كوردىي، پراۋەيەكى گەۋرەى زمانى كوردىيان كەردوۋە.

بەلئى راستە، هۆنراۋەى كلاسيكى كوردىي، لە سەردەمى بابانەكاندا، لە ناۋچەى سولەيمانيدا سەرىھەلدا. راستە « نالىي، سالم و كوردىي »، لە مېژوۋى وىژەى كوردیدا، بە سى كەلە هۆنەرى گەۋرەى كورد دادەنرىن. راستە، ئەم سى هۆنەرە بلىمەتە، قوتابخانەى هۆنراۋەى كلاسيكى كوردىيان دامەزراند. زمانى كوردىيان پىشخست، وىژەى كوردىيان بە بەشەدىياليتكتى كرمانجىيى خواروۋ زىندوۋكەردەۋە، گىيانىكى نوئى و پەسەنيان، بە بەرى وىژەى كوردیدا كەرد و بوۋژاندیانەۋە. بەلام، ھەر چەندە ئەمان دامەزرىنەرى بوون، لە گەل ئەۋەشدا نەيانتوانى، ھەموو قوژىن و كەلەبەرىكى ئەو قوتابخانە وىژەيى يە، بە تەۋاۋىي پەركەنەۋە. بەلكو، لە ۋەى « زمان، داپشتن، پەۋانبىژىي و جوانناسىي » ۋە، ھەر چى كەموكۆپىيەكى ھەبو، هۆنەرى گەۋرەى كورد « مەحوىي »، ئەۋى پىتى كراۋە، كەردوۋەتى.

« مەحوىي »، بە پىتى تواناي خۆي ھەۋلىداۋە، كەموكۆپىيەكانى پەركەردوۋنەتەۋە. پاشان چەندىن هۆنەرى ۋەك (شىخ پەزاي تالەبانىي، ھەرىق، ھەمدىي، نارىي، كەمالىي و بىخود ... تاد) ھاتوون، زىاتر گەشەيان بەو قوتابخانەيە كەردوۋە. تا ئەۋرۆ دەپىن: لە چلەپۆيەى وىژەى كوردىي تىپەپەندوۋە.

ئىستە، كاتى ئەو ھاتوۋە، باسئىكى زمانى ھۆنراۋەكان بىكەين، بۆ ئەو ھى
بزانين، ئەو ھۆنراۋانە بە چ زمانى نووسراون؟ چۆن پىشكە وتوون؟ كەى
زمانى كوردى پەتتى، لە ھۆنراۋەى كوردىدا پىتەرەو كراۋە؟

لە سەرەتادا، ھۆنەرە كلاسسىكىيەكانى كورد، بە گۆتەرەى ئەو تىكەلاۋىيەى
لە گەل نەتەوەكانى دەرودراسىدا ھەيانبەو، ھەرەھا، بە گۆتەرەى ئەو
سەرەمەى ئەو نەتەوانە، لە كوردستاندا دەسلەتايان ھەبەو، ھۆنراۋەكانى
خۆيان، بە زمانىكى تىكەلاۋى « كوردى - فارسىي، كوردى - عەرەبىي،
كوردى - توركىي » ھۆنىۋەتەو. بەشى زۆرى ھۆنراۋەى كلاسسىكى
كوردىي، سەريان پروتبەو، لە كالاۋ و جامانەى كوردىي پىتەشكراون.
پەلەكو، تەپلەى « فارسىي، چەفتە و عەگالى عەرەبىي، تەپەوشى
توركىي » ان لە سەركردوۋە. بە تايەتتى زمانى عەرەبىي، كارتىكى زۆرى لە
نووسين و زمانى كوردىي كردوۋە. چۆنكە، قورئان و گوتەكانى پەيامبەر،
كە زمانى ئايىنى ئىسلامن، كارتىكى وا خراپيان، لە پىروباۋەرى خەلەكى
كورد كردبوو. يا بلىتىن: ئەوان وا لە كىشە و باسەكە گەشتەبون، بە
شىۋە دەمارى ھەست و ھۆشى نەتەوۋىي يان سركردبون، زمانى كوردىيان
بە زمانىكى خراپ و ناموسولمان دادەنا. لەبەرئەو، خوتندەواراغان گەر بە
كوردىش نووسىبەتتايان، ھەوليانداۋە، گيانىكى ئىسلامانە، بە بەر
نووسىنەكانىندا پەكەن. ھەمىشە، بە دواى ووشەى بيانىي قەبەقەبە، زلزل،
قورسقىرس و ئالتۇزدا گەراون، تا كىش و سەرەواى، ھۆنراۋەكانىيانى پى
پراژىننەو و لەنگ نەبى.

ھەلبەتە، لە ھەموو قۇناغەكانى مەژوودا، چ ھۆنراۋە و چ زمان، لە
گۆرانىكى بەردەوامدا بوون. بەرەبەرە، زمانى ھۆنراۋە پاكبۆتەو.
ھۆنەرەكانى كورد، ھۆنراۋەكانىيان بە كوردىيەكى پەتتى ھۆنىۋەتەو. ئىدى،
وردەوردە، كارى لە زمانى كوردىيەش كردوۋە، بەرەو كوردىيەكى پەتتى
بردوۋە. لە ووشەى بيانىي پاكىكردۆتەو. لەو رىتەشەو، كارتىكى زۆرى،
لە بەشەكانى دىكەى وىژە بە تايەتتى و زمانى ئاخافتن بە گشتىي
كردوۋە. بۆيە، ھەر لە كۆنەو تا ئەورۆ، زمانى ھۆنراۋە بە تايەتتى و
زمانى كوردىي بە گشتىي، بە چەن قۇناغىكى پاكبەوئەو دا تىپەرەو :

قۆناغی یەكەم - هەموو ئەو ھۆنەر و نووسەرە کلاسیکیانە دەگرێتەوە، کە بە زمانیکی نیو « کوردیی - عەرەبیی » تیکەلاو نووسیویانە، زمانی نایین کاریکی زۆری لە زمانە نەتەوویی و وێژیی یەکیان کردووە. وەك لە ھۆنراوە پۆمانسییە کلاسیکیەکانی « مەلای جزیری، ئەحمەدی خانی، نالی، مەحویی ... ھتد » دا دەرەكەوێ.

قۆناغی دووھم - ھۆنەر و نووسەرەکانی کورد، بە زمانیکی تایبەتی نووسیویانە، ڕدەھەردە، زمانەکیان لە ووشەی بیانیی پاکبۆتەو، بەلام، بە تەواویی کوردییەکی پەتییان بەکار نەھێناوە، وەك لە ھۆنراوەکانی « شیخ نووری شیخ سالح » و سەرھەمی یەكەمی « گۆران » دا دەرەكەوێ.

قۆناغی سێیەم - ھۆنەر و نووسەرەکانی کورد، باسکی چالاکیان لێ ھەڵمائیوە، بژارتیکی باشی زمانەکیان کردووە، بە زمانیکی پەوان و کوردییەکی پەتی نووسیویانە، وەك « پیرەمێرد »، سەرھەمی دووایی « گۆران » و ھۆنەر و نووسەرەکانی دواتریش بەرھەمەکانی خۆیان بەو شێوە زمانە تۆمارکردووە. (لە زۆری نووسینەکاندا، ئەو زمانە ئەدەبییە ناوەندییە ئەبەینی، کە لە شێوەی پۆمانتیکی کوردیدا، بە تایبەتی لە شیعری شیخ نووری و سەرھەمی یەكەمی گۆراندا بەکارھاتووە. واتە نە زمانە تیکەلەکی شیعری کلاسیکی یە « جزیری، خانی، نالی، مەحویی ... ھتد »، نە کوردیی پەتی تەواوە « پیرەمێرد، سەرھەمی دووایی گۆران و پاش ئەو ». با لە ھەندێ شۆتندا بەرھە کوردیی پەتیش چووێ. (22، 12، 22)

ئەوانە، پازەیی زمانی کوردییان کردووە، ئەوانە، کێلگەیی زمانی کوردییان، لە دێرکودالی ووشەیی بیانیی بژارکردووە، زمانیکی پوختیان بۆ گەلەکردووی، دەبێ، تا مێژووی کورد ھەیە، بە شانازییە ناویان تۆمارکا و ھەمیشە یادیانکاتەو. چەن « کەلەپیاو، نووسەر و ھۆنەر » یکی وەك: « ئەو ھەمان بەگی بابان، شیخ نووری شیخ سالح، پیرەمێرد، مەحویی و تۆلا گۆران و پەشید نەجیب »، لە نووسەرە ھەرە دەسەنگینەکانی گۆران بوون، کە لە سەر دەسی ئەواندا، قوتابخانەیی کلاسیکی ھۆنراوەیی کوردیی نۆتەرکراوەتەو. سەرھەتای قۆناغی تازەیان، لە مێژووی وێژە کوردیدا دامەزراندووە. بەرگی کۆنی لە کارکەوتووی ھونەرییان، لە بەر

هۆنراوه‌ی کوردیی دامالیوه، جارتیکی دیکه سه‌رله‌نوئ، به به‌رگی نوئ و
پازاوه پۆشته‌یان کردۆته‌وه. به هه‌موو جووئ و له هه‌موو بواره‌کانی وێژده‌ا،
چ له رووی شیوه و چ له رووی ناوه‌پۆکه‌وه، شیوازتکی نوێیان
پێه‌وکردوه. هۆنراوه‌ی کوردییان، له ده‌س کو‌توپیتوه‌ندی کیش و سه‌ره‌وا
قوتار کردوه. گه‌لئ زاراوه‌ی کوردیی نوێیان دۆزیوه‌ته‌وه. به کوردییه‌کی
په‌تی، به زمانیکی ئاسان، ساکار، په‌وان و شیرین، هۆنراوه‌کانی خویان
بۆ هۆنیوه‌ته‌وه. هه‌ر چه‌نده، سه‌رده‌مه‌کان جیاوازییون، به‌لام، نه‌وان له
بری نه‌وه‌ی، وه‌ک هۆنه‌ره کلاسیکیه‌کاغان، خویان به ووشه‌ی بیانیی و
قورسه‌وه ماندووکه‌ن، باسی چاوی کا‌ و زو‌لقی په‌ش بکه‌ن، پتر باسی
گرفت و کیشه سه‌ره‌کییه‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌یان بۆ کردوین، له‌گه‌ڵ نازاری
رۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌یاندا ژیاون.

لێره دا، به پێویستی دهزام، زۆر به کورتیی، باسی پێوهندیی نێوان «هۆنراوه، گۆزانیی و زمان» بکهین. ههه له کۆنهوه تا ئهوپۆ، هۆنراوه پێوهندییهکی زۆری، به گۆزانیی و موسیقاوه ههبووه. ههه میسه هۆنراوه، وهک که رهسهیهکی خاوه، سهراچاوهیهکی دهوله مند و به پیت، له کاری هونه ریدا به کارهێنراوه. گهلهی هۆنراوهی رهوان و جوان، له ڕێگه ی ئاواز و گۆزانییهوه، جێگه ی شیاوی خۆیان، له دل و دهروونی ڕۆله کانی نه ته وه ی کورددا کردۆته وه. به هۆی گۆزانیی و سهرو ده وه، کۆمه لانی خه لک، به ده یان هۆنراوه ی هۆنه ره کانی کوردیان له به رکردوه. له ڕێی گۆزانییه وه، هۆنراوه کان کاریکی زۆریان، له زمانه که یان کردوه، فێری گه له ی ووشه ی کوردیی په تی کردوون، له ناخافت و نووسیندا به کاریانه ی نه ناوه.

له‌وانه‌یه، گەر چه‌ن هه‌نهرمه‌ند و بلیمه‌تیکى وه‌ک: «قادر دیلان، نه‌نوره
قه‌ره‌داخیی، دلشاد محهمه‌د سه‌عید ...» نه‌بوویه، ئاوازی به‌ سۆز و
دل‌رفینیان، بۆ هه‌ندێ له‌ هه‌نراوه‌ی هه‌نهره‌کانی کورد دانه‌نایه، چه‌ن
گۆرانیبێژێکی ده‌نگخۆشی وه‌ک: «حه‌سه‌ن زیهره‌ک، محهمه‌دی ماملێ، عه‌لی
مه‌ردان، تایه‌ر توفیق، ره‌فیق چالاک، سالح دیلان ...» نه‌بوویه، به
ده‌نگه‌ به‌ سۆزه‌کانیان نه‌یانگوتایه، نه‌و هه‌نراوانه‌ له‌ لایه‌ن رۆژه‌کانی
گه‌له‌وه، به‌و شێوه‌یه‌ بایه‌خیان پێ نه‌درایه. وه‌ک هه‌موو هه‌نراوه‌کانی

دیکه‌ی هۆنهران، چەن جارێ دەخوێندرانەوه، پاشان، لە بیردەچوونەوه. بەلام، دەبینین: گۆزانیی و مۆسیقا، گیانیتکی پر لە نەمریی بە بەرداکردوون، وەک چەپکە گولتیکێ رازاوه‌ی بۆنخۆش، لە ناو باخی گولانی، هەموو هۆنراوەکانی دیکە دا دیارن و جێگە‌ی تایبەتیی خۆیان هەیە.

بۆ نمونە: گەر لە پەنجاکان و شەسته‌کاندا، چەن هۆنەرمانە‌ندیکێ وەک (مەحمودی حەمە‌ی لەیلی، رەفیق چالاک، قادر دیلان...تاد) ناوازیان بۆ چەن هۆنراوە‌یەکی وەک (قۆکالی لیونالی، باخچە‌ی پاشا... تاد)ی "گۆران"ی نەمر دانەنایە، چەن دەنگ‌خۆشیکێ وەک "عومەر دزە‌ی" بە گۆزانیی نەیانگوتایە، یا چەن کۆمپازیتەرێکی بلیمە‌تی کورد، ناوازیان بۆ چەن هۆنراوە و سرودیکێ وەک (نەرۆز، دەمی راپەرین، بە‌ری بە‌یانە، نازاد یغوا‌ین کوردین ئێمە، ئە‌ی رەقیب‌ای (پیرمێ‌رد، هە‌ردیی و دلداری) دانەنایە، هۆنەر و دەنگ‌خۆشیکێ وەک "سالح دیلان" و چەن گۆزانییێکیکی دیکە نەیانچریانە، باوە‌رناکە‌م، ئە‌و هۆنراوە و سرودانە، بە‌و شێ‌وه‌ فراوانییە، لە ناو کۆمە‌ڵاتی خە‌ڵکدا بڵاو بونایە‌تە‌وه، بە‌و جۆ‌ره‌ کاریان، لە هە‌ست و هۆشی جە‌ماوە‌ر بکە‌دایە و لە‌بەر‌یان‌کە‌دایە!

مامۆستا « قادر دیلان »، لە چارپێکە‌وتنێکدا، رۆ‌لتی تیپە‌ هۆنەر‌ییە‌کانی کوردستان هە‌ڵدە‌سە‌نگێنن. دەر‌بەر‌ی کار‌تێکە‌ردنی گۆزانیی و مۆسیقا، لە هە‌ستی نە‌تە‌وه‌یی و زمانی ناخافتنی کۆمە‌ڵاتی خە‌ڵک دە‌لتی:

(بە‌ لە‌بەر‌چاو‌گرتنی ئە‌و هە‌موو چە‌وسانە‌وه و زولم و زۆ‌ردارییە‌ی سی س‌الە بە‌ سەر‌ کورددا لە‌ عێ‌راقدا سە‌پێ‌تراوه، هەر بە‌رهە‌مێکی هۆنەر‌یی ئە‌و تیپانە بە‌ هە‌نگاوێکی نە‌بە‌ردانە‌ هە‌ڵدە‌سە‌نگێنم، چونکە، ئە‌و بە‌رهە‌مه‌ هۆنەر‌ییانە، بە‌ کە‌موکۆ‌رپێ‌شیانە‌وه، رۆ‌لتیکێ زۆ‌ر گە‌رنگیان بێ‌نێ‌وه لە‌ بو‌ژاندنە‌وه و گە‌شە‌سە‌ندنی هە‌ستی نە‌تە‌وا‌یه‌تیی کورددا. باوە‌رم وایە، هەر ئە‌م جۆ‌ره‌ هە‌نگاوانە‌ بوون، کە‌ بوونە‌ مایە و هە‌وێنی راپەر‌ینیش. بۆ‌ زیاتر پێ‌وێ‌کە‌ردنە‌وه، سالی 1958، کە‌ بە‌ سالی لافاوە‌کە‌ی سوله‌یمانی بە‌ ناویانگە، ئێ‌مه، بۆ‌ کۆ‌کردنە‌وه‌ی یارمە‌تیی لێ‌قه‌وماوانی لافاو، هاتینە‌ شاری هە‌ولێ‌ر، ئاهە‌نگ بگێ‌رین. باوە‌رپێ‌که، ئە‌و کاتە‌ خە‌ڵکی شاری هە‌ولێ‌ر و ئە‌و لادێ‌یی یە‌ کوردانە‌ی، نیشته‌جێ‌تی شار بوون، بە‌ شێ‌کی زۆ‌ریان، بە‌ تورکمانییە‌کی شکاو قە‌سه‌یان‌دە‌کرد. گویا، ئە‌وه‌ی تورکمانیی بزانن، شارستانییه‌ و لە

چینی پۆشنبیرانه، وای لیها تبوو، زمانی تورکمانیی چاک تەشەنە ی سەندبوو لە هەولێر، بەلام پاش هەرەسەیتانە کە ی 1974، هەندیک هونەر مەندی خۆتنگەر می کورد، « تیپی باوە جیی کۆیە » یان جیتهشت و هاتتە هەولێر، لەوانە: کاک « وریا ئەحمەد » و کاک « سەردار ئەحمەد » ی شمشالژەن، لە گەڵ دەستە یە ک هونەر مەند، تیپی هونەری هەولێریان پیکهتینا. لە ماوەی چەن سالتیکدا، بە دەیان بەرھەمی نوێ و دەنگخۆشی نوێیان بە کورد ناساند و ئەو پۆخە نەتەوایی یەشیان زیاتر ژياندهوه. دەتوانم، بلیتم: خەلکی ساویلکەشیان، لە گیلە گیلە می تورکمانیش پزگار کرد. » 13-12، 83.

لێرەدا، گەر چەن نمونە یە ک، لە سەر ھۆنراوە ی کوردیی پێننەو، تەماشایەکی ئەو زمانە پاک و پاراوە کە ی، کە لەو سەردەمانەدا پێیان نووسیو، دەبینن: ھۆنەرەکانی کورد بە چ شێوہ یەکی جوان، زمانە کە یان بۆ پازاندوینە تەو، خاوتنیان کردۆتەو و پراڤە ی زمانی کوردییان کردووە. لە گەڵ ئەو شدا، ھیندی کورد ھەبوون، ھەستی نەتەوایی یان لاوازبوو، پێزی خۆیان و زمانە کە یان نەگرتوو، بۆیە، گەر نووسەر ی بابەتییکی بە کوردییەکی پەتیی و پەوان نووسیبت، یا دەقیکی قورئانی وەرگیرا، یا گەر ھۆنەر ی ھۆنراوە یەکی بە کوردیی گوتبت، ئەوا زۆر بە توندی، ھێرشان بۆ بردوو، پەلاماریان داو، بە پیاوخراپ و گاوری ناویان بردوو. بۆ نمونە:

یەکیکی وە ک « نالیی »، کە بە پیغەمبەری ھۆنراوە ی کلاسیکی کوردیی دادەنرێ، شانازییەکی زۆری، بە کوردیتی خۆی و زمانە کە یەو کردوو. زمانە کە ی زۆر لا شیرین و ئازیز بوو. ھەر چەندە، جاروبار، ھۆنراوە ی بە عەرەبی و فارسیش گوتوو، بەلام، خۆی بە بەختەو و سەر بەرز زانیو، کە ھۆنراوە ی بە زمانی دایک ھۆنیو تەو. بۆیە، لە وەلامی ئەو جۆرە کەسانە ی پەخنیان لێ گرتوو، فەرموویە تی:

طەبعی شە کەرباری من، کوردیی ئەگەر ئینشا دەکا
ئیمتیحانی خۆیە مقصودی، لە « عمدا » وا دەکا
با لە مەیدانی فصاحتدا، بە میثلی شەھسوار
بێ تەئەمول بەو ھەموو نەوعە زوێانی پادەکا

کهس به نه لفاظم نه لئ: خو کوردییه، خو کردییه
 هەر کهستی نادان نهی، خوی طالایی مهنا دهکا
 بێته حوهرم، پارچه پارچهی موسوهدم بکری به رۆح
 هەر کهستی کووتال و پارچهی بێ به دهل سهودادهکا
 شیعرى خهلقی کەى دهگاته شیعرى من بۆ نازکیى؟!
 کەى له دیقغه تدا په تک دهعوا له گهڵ ههردا دهکا؟! «107-106،51»
 دیاره، له سهردهمی «حاجی قادر» دا، پۆلهکانی کورد، توانای نهوهران
 نهبووه، به زمانهکەى خوێان، بهردهمی فەلسەفیی و پامیاری بنووسن،
 پاشان، چاپیکەن، بلاویکه نهوه و خه لکی بیانخوێنتیهوه. (بۆیه، حاجیش
 له ناخری تهمه نیدا، پرپاری داوه، هەر به کوردیی بنووسی. نهگەر چهن دێره
 شیعرى فارسیی ههیه، هى هه رتهی لاوه تی و فەقیایه تی نهون.)
 «66،121» له بهر نهوه گوتویه تی :
 مه لێن فه صاحه تی کوردی به فارسی ناگا
 به لاغه تیکى ههیه، هیچ زویانی نایگاتى
 له بێ تهعه صصوی کوردانه بێ رهواج و بهها
 که خۆتی تی نهگه ییتی، له نیگتهکانی نهگه ی
 ده لێتی هه مووی هه زه یانه خودا به لای لی دا
 به لام نهوانی که صه ررافى زێر و زوی قسه ن
 به شه رهوایی دهزانن، چ سککه ییکه رهوا
 چ حیکمه تیکه که نا ئاری کورده نامووسی
 نه کیمیا یه نه عنقا، له بهینی ئیمه نه ما
 ئیلاهی نه یخه یه بهر چنگی مه نده بووری له ئیم
 نقوودی حاجی که نه یدیه خوسره وو دارا «37،45»
 هه لبه ته، هۆنه ریکى پایه بلندی خوا په رستی وهک «مه حوی»، شانازی به
 کوردی تی خۆیه وه کردووه، بۆیه فه رمویه تی :
 بنووسه، پیری دلم نه مری کرد، ئیطا عه م کرد
 له ئیبتیداهه که به یته مونا سبی دیوان ...
 گه دایه کی وه کو «مه حوی» قه له نده ریکى کورد

میثالی پادشه‌هی فورسه صاحیبی دیوان ... «158.94»
هه‌روه‌ها، «مه‌جویی» شانازی به زمانی زکماکی خۆیه‌وه کردووه و
گوتوویدی :

له «همزیه» و له «برده» م چونکه کهم دی نیستفاده‌ی کورد
منیش ئهم «کوردییهم» دانا له پیزی ئهو قه‌صیدانه ... «160.94»
«پیره‌میترد» ی بلیمدت و هۆنه‌ریش، ده‌رباره‌ی زمانی کوردیی،
نیستمانه‌که‌ی، مافی نه‌ته‌وه‌که‌ی و کوردبوونی خۆی فهرموویه‌تی :

ئیمه که کوردین له لاما وایه
کوردی زبانی‌که زۆر بێ هاوتایه
ناوی پیغه‌مبه‌ر همه‌ی ره‌سوله
نوێرمان به کوردی لای خوا قبوله
نه‌گهر ته‌لقینم به کوردی نه‌دری
گوتی لی ناگرم با کفم بدری
گهر مه‌رنه‌مووکه‌ی عاره‌ب لیم پرستی
وای تیتته‌خویم که ئهو بترستی
ئهمه دینمه و دینیکی به‌حق
له‌سه‌ر پیستی خۆم نه‌گهر به‌کریم شوق «61.44»
ده‌رباره‌ی زمانی کوردیی ده‌لتی :
ئهم کوردیی ره‌وانه
که ئاسان و گرانه
پیغه‌مبه‌ری زبانه
بۆیه‌وا که‌وته‌دواوه «289.44»

«هه‌زاری موکریانیی»، یه‌کتی له‌و نووسهر و هۆنه‌ره، هه‌لکه‌وتوو، بلیمدت
و گه‌ورانیه‌ی کورد بوو، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای لاوتسییه‌وه، به‌ هه‌موو توانایه‌وه
کۆشایه، راژه‌ی زمان و وێژه‌ی کوردیی بکا. له‌و سه‌رده‌مه‌ ئه‌نگۆسته له
چاوانه‌ی، زمان و وێژه‌ی کوردیییدا، به‌ «زمانیکی ره‌وان، کوردییه‌کی
ره‌سه‌ن و په‌تی، ته‌روپاراو، شیرین و ناسک»، ووشه‌ی له‌ هه‌موو
دیالیکته‌کانه‌وه ده‌خواست، هه‌م به‌ره‌مه‌که‌یی و هه‌م زمانه‌که‌ی بێ موتوریه

و دهوله مهنده کرد. چهن دین به ره می وهک: « ناله کوک و بهیتی سه ره مه پ
 ی بۆ تو مار کردووین. چهن دین به ره می و تیره یی وهک: « مه م و زینی
 خانیی، چوارینه کانی خیام، مه لای جزیری » له کرمانجیی ژوو رو و زمانی
 فارسیی وه، بۆ سه ر کرمانجیی خوارو، بۆ گوپیوین. « هۆزی گاو و
 شه ره فنا مه ی » به کوردیی ه کی نه و تو دارپشتو وه و پازاندۆته وه، له بری
 « شه ره فنا مه » وهک « هیمن » ده لئ: « هه ژار نامه » ی بلا و کردوینه ته وه.
 زمانی نووسین و دارپشته که ی، یار مه تیسه کی گه لئ گه وه ی، زۆر له
 نووسه رانی کلاسیک و تازه پیگه یشتوی کورد دا وه. تا بئ هه له وه په له، بئ
 گرتو گوئ، بئ گیر و گرفت، نووسیه نه کانی خو بانی پئ پرا زتنه وه. له و
 با وه په دام، له پئی « هه نبانه بۆرینه » وه، زمانی کوردیی، هینده ی دیکه
 خا و تکر دۆته وه و گه شه ی پئ کردو وه. « هه ژار »، جگه له وه ی نووسه ر و
 هۆنه ریکی شاره زا بو وه، کوردیکی پاک و خه باتگرتیکی کۆلنه ده ریش بو وه.
 جا با ئیسته، یه کئ له هۆرا وه کانی به نمونه بیتینه وه، تا بزاین، له سالی
 « 1948 » دا، به چ زمانیکی سفتوسۆل نووسیویتی؟ به چ جۆره کوردیی ه ک
 گوتوو یه تی؟ چۆن کوردی بو وه؟ چۆن کاری له پۆله کانی نه ته وه ی کورد
 کردو وه؟ کاتی، له ده ره ده ری و دوور له زیدی خۆیه وه، گوتوو یه تی :

له خاکی عه رب، له ئیران و پۆم	به ده ره ده ری یان له مالی خۆم
کۆشکم ده قات بئ، و تیرانه مال بئ	کۆک و پۆشته بئ، روت و په جال بئ
یان زنجیر له مل له سوچی زیندان	نازا و پرگار بئ شادان و خه ندان
یان زار و نزار له نه خۆش خانان	ساغ بئ جحیل بئ بگرم گوتس وانان
یان له کۆلانا بکم هه ژاری	دانیشم له سه ر ته ختی خونکاری
سه ر له پیتاوم گیان له سه ر ده ستان	کورد و له پئی کورد و کوردستان
به کوردی ده دیدم وه رامی قه برم	په کوردی ده ژیم به کوردی ده مر م
له و دنیا ش بۆ کورد تی هه لده چه مه وه	په کوردی دیسان زیندو ده مه وه

« 18,52 »

هه ر چه نده، « مینجه ر سۆن » له کوردستاندا، نه فسه ریکی داگیرکه ری
 سوپای ئینگیز بو، نه و کاته لپه رسراوی شاری سوله یمانی بو. به لام، له گه ل
 نه وه شدا، به شتیه وه له شتیه وکان، بۆ هه ر مه به ستی بوو بئ، هه ولیدا وه،

زمانی کوردیی بیژنیتتهوه، پیشیخا، نووسهرانی کورد به کوردیییهکی پەتیی بنووسن، (بۆگە یشتن بەم مەرامە هاتوو، خەلاتی بەوانە پیشکەشکردوو، که نووسراو یا هەلبەست بە کوردیی پەتیی بنووسن و بلێن، ... لەم ڕووهوه « شیخ نووری شیخ صالح » که شاعیریکی نیشتمانی ئەو سەردەمە بوو، هەلبەستێکی بە کوردیی پەتیی ووتو و خەلاتی وەرگرتوو، « پیرەمێرد » یەکیک بوو، که بە تەواوی هەولیداوه، ئەو نیازه بەجێبهێنیت، بە راستیی لە هەلبەستەکانی دوایدا ئەمە زۆر بە ئاشکرا دەرنەکەویت ...) « 44، 41-42 » هەلبەتە، کاتی خۆی ئەم پێشنیازە « مێجر سۆن »، کاریکی زۆری لە نووسەر و ھۆنەرەکانی کورد کردوو، تا ئەندازەیک، زمانی کوردیی لە ووشەی بیانیی پاککردۆتەوه.

13. گێژاوی زمانهوانیی :

له بابته کانی پیشوودا، پوخته یه کی میژوویمان، ده یاره ی ره چه له کی کورد و زمانی کوردیی پتیش چاوخست. بهو کورته میژوویی یه دا، بۆمان روونده بیته وه، (کورد نه ته وه یه کی هیندۆ - نهو روپاییه، زمانه که ی له لقی ئاریی گروپه ئیرانییه کانه. له نهجای لیکنۆلینه وه و توژینه وه ی زانستانه ی زاناکانی کورد و بیتگانه سه لێندراوه، نه ته وه ی کورد، له نه وه ی میدیه کانه.) «1734» به لام، له گه له هه موو نهو راستیانه شدا، نهو پۆ زمانه که مان دوا که وتوه و له گێژاوتکی گه و ره ی زمانه وانیدا گیر یخواردوه. بۆیه ده بی، پتیش هه موو شتی، له خۆمان پیرسین، ئه م زمانه بۆ وای لێ به سه رهاتوه؟

ئه ز له و بهروایه دام، دوا ی نه وه ی، شای هه خامه نشیه کان «کۆرش - که یخه سه ره وه ی گه و ره»، له سالی «550 پ.ز.» دا، ده سی به سه ر نیمپراتۆریای میدیادا گرت، دوا شای میدیه کانی «نیستیای - نیختو ویکۆ» ی له نیویرد و ده ولته تی نوئی هه خامه نشیی دامه زراند، ئیدی، له و پۆژه وه تا ئیسته، نه ته وه ی کورد، له سه ر خاکی نیشتمانی باپیرانی خۆی، به کۆیله یی و ژێرده سیی ژیاوه و ده ژێ. له به ره وه، به هه موو شیویه، سه ره به سستی خۆی له ده سداوه، که سیتی نه ته وه یی پتیش لکراوه و تیکشکیتراوه. ورده و رده، زمانه که شی لێ قه ده غه کراوه و به ره و لاوازیوون پۆشته وه، زمانی گه له سه رده سه کانیا ن به زۆر و به زه به ری شمشیر، به سه ردا سه پاندوه. پۆله کانی نه ته وه ی کوردیش، له ناچاریدا نهو زمانانه یان، له ژیا نی پۆژانه ی خۆیاندا به کاره یناوه.

به کورتیی و کرمانجیی، دوا ی نه وه ی ده سلا تی میدیا له نیوچوه، نه ته وه ی کورد هیچی نه ماوه و نه وه ی هه شیبوه، له ده سیداوه. نه وه ی میژوو بۆمان ده گێژته وه، نه وه یه، تیره و هۆزه کانی ماد، له ماوه یه کی دیار یکراودا، هه موو دۆژمه کانی خۆیان، له ناوچه که دا تیکشکاندوه، تا له سالی «700 پ.ز.» دا، نیمپراتۆریای گه و ره ی مادیان دامه زراندوه. به تایبه تی، دوا ی نه وه ی، له «612 پ.ز.» دا، نیمپراتۆریای ئاشووریان له نیویردوه،

ئیدی به جارى، سنورى دهسهلاتيان فراوانبووه. ههلبهته لهو سهردهمانهدا، زمانى ماديشيان به سهر ههموو ناوچهكانى بندهسياندا سهپاندووه. بۆيه، لهو كاتهوه تا ئايىنى ئيسلام له كوردستان بلاوبۆتهوه، نزيكهى سيازده سهده دهبي. (لهم ماوه درێژدا خاكى مادى گهوره و پچووك و نهو خاكانهش كه خراونه سهر خاكى ماد له بارى عهسكهريى و سياسيهيه گهلى دهساودهسيانكردووه و دهسهلاتى سياسى كهوتۆته دهسى نهتهوه و خهلكى جوړهجوړ كه زمانيان لهگهڵ زمانى مادهكان لتيك جيابووه و ههر دهسهلاتييك هاتوو زمانى خۆى وهكوو زمانتيكى رهسمى به سهر وولاتدا سهپاندووه، له ههلمهرجى نهو رۆژگارانهدا، ههموو بابتهكانى كۆمهلايهتیی كالوكرچ و نههمهيوون، ئهم دهسهلات گۆرکتيه ناتوانى، له سهر نهو بابتهانه بى تهئسير بى و كاريان تى نهكا. ميژوو گهلى پرووداوى واى له بيره، كه دهسهلاتى سياسى له وولاتييك بۆته هۆى گۆرانی بنهپهتیی نهتهوايهتیی نهو شوينه، زمان ههر لهوئى راوهستى. شوينهوارى كارتىكردنى دهسهلاتگۆرکتي له رۆژههلاتى خاكى ئيمپراتورى «ماد» ئيمرۆ به ئاشكرا دهبينى، بهلام له رۆژاواى «ماد» ئيشهكه پيچهوانهيه و نهك ههر وهكوو خۆى ماوه، بهلكوو دهسهلاتى «ماد» ان چلۆنايهتیی نهتهوهيى و زمانى ههندى شوئى كه پاشان خراوته سهر خاكى ماد گۆرپوه و هيتاويتيه سهر رچهى تطورى مادى و شانهشاني بهشهكانى رۆژاواى ماد تطورى پيكردوون. (33، 59)

پاشان، عهربهكان هاتون. نهوانيش، له سهردهمى «عومهرى كورى خهتاب» و له سالى «640 ز» دا، له ژيتر پهردهى ئايىنى ئيسلامدا، كوردستانيان داگيركردووه. زمانى عهربهبيان، به سهر نهتهوهى كورددا سهپاندووه. دهرپارهى نهو جهنگانهى، له ناوچهى رۆژههلاتى ناوهراست و كوردستاندا پرويانداوه، پرۆفيسۆر «مينۆسكى» دهلى: (له سهدهى يازدهيهمدا سهلجوقيهكان ناوچهكهيان داگيركردووه. دواى نهوه، كوردهكان ناچاركراون، كه تتيكۆشن، تتيكۆشانتيكى توندوتيژ له دژى مهغوليهكان. له سهدهى سيازدهيهمدا له دژى هۆلكۆخان و دواى نهوه له دژى تهيمورى لنگ كه له دهوروبهري سالى 1400ى زاييندا چارهنووسيان له كوردستاندا

و به تاییه تیی له دهووروو پشته نامیدی خۆیدا تیشکاندوهه. «50، 112»
پاشان، کاتی نیمپراتۆریای عوسمانیی لهسالی «1299ز» و نیمپراتۆریای
سەفەویش له سالی «1501ز» دا دامەزراون، دواتریش شەری چالەدێران له
(23/ئۆگەستی/1514ز) له نێوانیاندا قەوما، له ئەنجامدا، بە پیتی پەیمانی
زەهاوی سالی «1639ز»، کوردستانیان له نێوان خۆیاندا دووله تکرد.
ئیدی لەو پۆژەوه، چارەنووسی کوردستان بە سەفەویی و تورکە
عوسمانییەکانهوه بەسرایهوه. هەر دوو لایان، پۆلەکانی نەتەوهی کوردیان
ناچارکرد، له بری زمانه نەتەوهیی یەکهی خۆیان، زمانهکانی تورکی و
فارسیی فێرن. دواي ئەوهی جهنگی یەکهمی جیهانی شەواو بوو، جارتیکی
دیکه خاکی کوردستان، بە سەر پێنج دەولهتی نوێدا بەخشرایهوه، پۆلەکانی
نەتەوهی کورد، بە زۆر فێری زمانهکانی «تورکی، عەرەبی، فارسی،
رووسی، نازەری، نەرمەنی، گورجی، ئۆزبکی و کیرگیزی» کراون.
دیاره، لەو پۆژەوه تا ئێسته، کورد زمانی ئەو نەتەوه داگیرکەرانهی، له
کاروباری ژبانی پۆژانه و دەولهتدا بەکارهێناوه، هەر بهو زمانهش
لهگەڵیاندا دواوه و ئەرکه ئاینییەکانی سەرشانیشی راپەراندوه. ئەو جۆره
ئەلفوبێیانەشی له نووسیندا بەکارهێناوه، که ئەو نەتەوانه له سەردهمی
مێژوویی جیا جیادا پێیان نووسیوه. زمانه نەتەوهیی یەکهی خۆشی، تەنیا بۆ
ئاخافتن لهگەڵ خێزان و پۆلەکانی گەلهکهیدا بەکارهێناوه.

لیږه دا شتی هه یه، ده بئ باسیکه ین. له کوندا، له سهرده مه جیا جیاکانی میژوودا، زۆریه ی «پووناکبیر، نووسهر و زاناکانی کورد»، له بری نه وهی، بایه خ به زمان و کهلتووری کوردی بدن، زیاتر خویان به هونه و وێژه ی «فارسیی، عهره بیی و تورکیی» وه خهریک کردوه. زۆریه ی بهرهمه کانیشیان، ههر به و زمانانه نووسیوه ته وه، بئ نه وهی ناوړی، له زمان و کهلتووری نه ته وه ههژاره بنده سه چه وساوه که ی خویان بده نه وه. نه و زانایانه، به شتیه یه پلژه ی زمانی عهره بیی به تایه تی و فارسییان به گشتی کردوه، گهر به راوردی له نیوان نه و زمانانه له پیش نیسلام و له پاش نیسلامدا بکه ین، جیا وازییه کی زۆر ده بینن. (زمانی عهره بیی، نزیکه ی 1400 ساله، وهک زمانیکی نایینی پیروژ، به هه موو زانایانی موسولمان خزمه تیده که ن. ته نانه ت، گهلئ له زانایانی کوردیش، هه موو ژبان ی خویان بۆ ته رخان کرده، وه کوو ده بینن، نیمرۆ بۆ ته زمانیکی عالهمی. یاخۆ زمانی فارسیی ههر له چه رخی چواره می کۆچییه وه که و تۆ ته خوی و نیمرۆ به جوژی پتیشکه و توه، نه گهر بیت و له گهل زمانه کانی پیش نیسلام پتیکیان بگرین، تووشی سهره گتژه ده بین.) «7،70»

له بهر نه وه، شتیکی سه یر نییه، گهر زانایه کی گه وری به ناوبانگی نیسلامی وهک: «نیمام محمه د غه زالی 1058 - 1111» ز گو تبیتی: (دینه وهری و نامیدی و شاره زووری کورد، ستوونی دینی نیسلامه تین، گهر خودا نه و سئ کورده ی به نیسلام نه دابا، له وانه بوو، نیسلامه تی تیکبته ی.) «651، 105» بۆیه، له و بواره دا به ده یان «پووناکبیر، نووسهر، هونه و زانای گه وری کورد» ده بینن، ته نیا به زمانی نه ته وه سهرده سه کانی دهوله ته داگیر که ره کان نووسیوانه. جا نه و هویانه ی وای لی کردوون، به یه کئی له و زمانانه بنووسن، راسته وخۆ یا ناراسته وخۆ، پیوه ندی به کورد خۆیه وه هه بی، یا نه بی، زۆر گرنگ نییه. به کورتی ده توانین، له چه ن خالیکدا چریانکه ی نه وه :

1. له پیش هه موو شتیکا ده بی، نه وه بلتین: هوی نه م گالته جار ییه ههر چییه بووبی، لاوازی ههستی نه ته وه بی، به خالیکی گهلئ گرنگ داده نری. چونکه، کورد له چاو نه ته وه کانی دیکه ی دراوسید، زۆر به

درهنگ، هستی نه تهوهیی جولاهه و گه شه یکردوهه. بۆیه، زۆر بایهخی به زمانه که ی خۆی نه داوه.

2. هیندیکیان، هر له بنه رته دا ناپاکبوون، وازیان له نه تهوه و خاکه که ی خۆیان هیناوه.

3. هیندیکیان، هر خۆیان ترسنۆکبوون. له هیچدا نه بوون، سه ری خۆیان کزکردوه، ته نیا و یستویانه، به هیمیی بژین، بی تهوه ی مشووری رۆله کانی نه تهوه که یان بهخۆن.

4. هیندیکیان، هر له بنه رته دا هه لپه رستبوون، له پیناوی پله و پایه ی کۆمه لایه تی و پاره دا، خۆیان و نیشتمانه که یان فروشتوه.

5. هیندیکیان، خۆیان و هۆزه که یان، یا گه ل و نه تهوه که یان، به سووک ته ماشا کردوه. له به رته وه، خۆیان به رۆله ی یه کتی، له نه تهوه کانی دیکه ی وهک: « فارس، عه ره ب و تورک » داناوه.

6. هیندیکیان، هر خۆیان که مه ترخه مبوون. زمانی کوردییان، به زمانیکی هیچ زانیوه. و یستویانه، لاسایی « نووسهر، هۆنهر و زانا کانی عه ره ب، تورک و فارس » بکه نه وه. له به رته وه، له پیناوی چه ن توره که زێر و کیسه دروا تیکدا، وهک زورنا ژهن و شایه ری ده رباری پاره گای شا و سولتانه کان، به زمانی نه و نه ته وانه، به شانویازووی « خه لیفه کانی عه ره ب، شا کانی فارس و سولتانه کانی تورکیاندا » هه لداوه.

7. نه وانه ی، له دایک و باو کیتی کورد که و ته و نه ته وه، به لام، خۆیان به گورد نه زانیوه، پێزی زمانه که ی خۆیان نه گرتوه، به زمانیکی دیکه به ییوون و نووسیویانه. گهر زمانی زکما کیشیان نه زانیبی، به هیچ شه یه هه ولیان نه داوه، فێرین. یا نه وانه ی، خوشیان به گورد زانیوه، به لام، زمانی کوردییان نه زانیوه، هه ولیشیان نه داوه، خۆیان فێرکه ن.

8. هیندیکیان، له کوردستان نه ژیاون و له وولاته کانی « تورک، عه ره ب و فارس » ژیاون. له به رته وه، هیچ جۆره هه لیکیان بۆ نه ره خساوه، تا فێری زمانی کوردیی بن.

9. ئایدۆلۆژیای نیسلا م، کاریکی یه کجار زۆری، له بیر و هۆشی هیندیکی دیکه یان کردوه و کاسی کردوون. بۆیه، لایان گرنه گ نه بووه، له پیناوی چی

و کیتدا ده‌کۆشن؟ بۆ کۆی ده‌نووسن؟ راژه‌ی کام زمان ده‌کهن؟ زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خۆیان، به‌ قوربانی زمانی نایین و ده‌وله‌ت کردووه. هه‌روه‌ها، له‌و سه‌رده‌مانه‌دا با‌وبووه، شانازییان به‌ نایینی ئیسلام و زمانی عه‌ره‌بییه‌وه کردووه. بۆیه، ته‌نانه‌ت هیندی که‌س، خۆیان به‌ عه‌ره‌ب داناوه. نه‌مه‌ش، هه‌ر ته‌نیا له‌ ناو کورددا بلا‌ونه‌بووه، به‌لکو، نه‌م په‌تایه، له‌ نی‌و زۆریه‌ی که‌له ئیسلامیه‌کاندا با‌وبووه. (له‌و سه‌دانه‌ی عه‌ره‌ب ده‌وریکی گرنگیی ده‌بینی، له‌ کۆمه‌لایه‌تی و نایین و سیاسه‌تدا « له‌ نی‌وان هه‌ندی له‌و می‌لله‌تانه‌ی نایینی ئیسلامیان وه‌رگرتبو »، زۆر با‌وبو، که‌ به‌ شانازییه‌وه خه‌لک نه‌سلی خۆی به‌ عه‌ره‌ب دابنێ. جا رۆشنایی نه‌م وه‌زه‌ش له‌ به‌سه‌ره‌ات و داستانه‌کاندا تیشکی داوه‌ته‌وه. له‌ سه‌رتکی که‌وه خۆ به‌ عه‌ره‌بدانان به‌و مه‌به‌سته‌ بووه، که‌ نه‌سلی خۆیان و قه‌ومیان به‌شارنه‌وه. ویستوویانه، خۆیان له‌ گه‌ل کۆمه‌لی سه‌رکه‌وتوو دانین. نه‌مه‌ش رێگه‌یه‌ک بوو بۆ خۆ دوورخسته‌وه و خۆیاراستن له‌ گه‌لی ناخۆشی و کویره‌وه‌ری و بێبه‌ختیی. » (127، 78)

10. هیندی نووسه‌ری دیکه‌ش هه‌بوون، به‌ دل و به‌ گیان کورد بوون. به‌لام، له‌ به‌رته‌وه‌ی رێگه‌ نه‌دراون، به‌ کوردیی بنووسن و خۆیان به‌ کورد دانین، ناچاربوون، به‌ یه‌کێ له‌و زمانانه‌ بنووسن، نازناویکی « فارسیی، عه‌ره‌بیی یا تورکیی » بۆ خۆیان دانین، تا نه‌و ده‌وله‌تانه‌ رێگه‌یانده‌ن، نووسینه‌کانیان بلا‌وکه‌نه‌وه. به‌ تاییه‌تی له‌ « تورکیا، ئێران و سووریا »، نه‌مه‌ زۆر روویداوه. هه‌ر وه‌ک « سمایل بێشکچی » ش ده‌لتی:

(نووسه‌ری کورد ناتوانی، ناوی ناسنامه‌ی نه‌ته‌وه‌یی خۆی بپینێ. گه‌ر نه‌و کاره‌یکرد، چاوه‌ڕێده‌کا، به‌ شێوه‌یه‌کی خراب هه‌لسوکه‌وتی له‌ گه‌ل که‌ن. به‌ خاوه‌ن هه‌سستی نه‌ته‌وه‌یی، ر‌ه‌گه‌زه‌یه‌رست و شو‌ئ‌ی‌نیی، تا‌وان‌بار‌یکه‌ن.) (10، 235-236) پاشان ده‌لتی: (نایا مایه‌ی شیوه‌ن و گریان نییه، نووسه‌رتکی کورد به‌ تورکیی بنووسی؟ خۆی به‌ کلکی وێژه‌ی تورکیدا هه‌لواسی؟) (10، 236) هه‌لبه‌ته، نه‌مه‌ وه‌ک رێیازی، نه‌ک هه‌ر ته‌نیا، له‌ لایه‌ن ده‌وله‌ته‌ داگیرکه‌ره‌کانی کوردستانه‌وه‌ پێه‌و‌کراوه، به‌لکو، هه‌ر به‌ شێوه‌یه‌کی گشتیی، (رۆشنی‌ره‌کان له‌ وولاته‌ داگیرکراوه‌کاندا، خۆیان

باش دهزانن، پتویسته، ناسنامهیهکی رهگهزی بیانیی بۆ خۆیان دانین، تا کۆمه‌لگه دانیان پێدا بنن، شوێنێکی دیاربکراو له نێو کۆری پرووناکبیراندا، بۆ خۆیان داگیرکهن. ئەوانیش، لهگه‌ل ئەو شتوازی بیرکردنه‌وه و ره‌وشته‌دا. خۆیان را‌دپێن، که سیستمی په‌روه‌رده‌کردنی ئەو وولاته پتیه‌ویده‌کا. (10، 250)

بۆیه، له کۆندا، زۆریه‌ی ئەو نووسهر و زانا کوردانه‌ی ئیسلام، به‌ره‌مه‌کانی خۆیان، به‌ کوردیی نه‌نووسیوه. هۆنه‌ره‌کان هۆنراوه‌کانیان، به‌ کوردیی نه‌هۆنیوه‌ته‌وه. که‌م هۆنه‌ری کلاسیکی کورد هه‌یه، که‌ر به‌ کوردیش هۆنراوه‌ی گوتبێ، به‌ یه‌کتی یا پتر له‌ زمانه‌کانی « فارسی، عه‌ره‌بیی و تورکیی » هۆنراوه‌ی نه‌گوتبێ. زۆریه‌ی زۆریان، زمانه‌که‌ی خۆیان پشگۆت‌خستوه، مه‌گه‌ر تا‌کوته‌را، شتیکیان به‌ کوردیی نووسیتبێ، نه‌گینا سه‌راپای به‌ره‌مه‌کانیان، به‌ زمانه‌کانی دیکه‌ نووسیوه. که‌ر به‌ کوردیش نووسیبتیان، ئەوا له‌ به‌ر هه‌ر هۆیه‌ بووبێ، خۆیان بۆ راگیر نه‌کراوه، جاروبار شتیکیشیان هه‌ر به‌ زمانی نه‌ته‌وه‌ دراوستیکان نووسیوه. وه‌ک: (تاج ئەملوک ئەبو سه‌عید بوری، ئێین مسته‌وفی ئەریلی، ئێین خه‌له‌کان، سه‌یفه‌دین ئەبو به‌کر ئەلئه‌یوبی، ئەبو فیدای ئەیوبی، ئیدریسی بدلیسی، مفتی ئەلسه‌قه‌له‌ین ئەبو سه‌عوودی عه‌مادی، ماه شه‌ره‌ف خانمی ئەرده‌لانی. (97، 333) هه‌روه‌ها، چه‌ندین نووسهر و زانای دیکه‌ی وه‌ک: (ئەبو حه‌نیفه‌ی نه‌عمانی کۆری سابت، ئێینو قوته‌بییه‌ی دینه‌وه‌ری، ئێینو خه‌له‌کان، ئەبو عه‌لی قالی دیاره‌کری، ئەبو فیدا، مح‌تدینی خه‌لانی، ئێینو تاجیبی شاره‌زووری، ئەبو حه‌نیفه‌ی دینه‌وه‌ری، ئێینو جنی، ئێینو سه‌لاح، ئەلا ره‌حیمی بارزان، عه‌لامه‌ پیتوشی، ئێینو لحاج، نامیدی، ئێینو قوح، ئێینو ئەسیره‌کان، ئەبو به‌کری موسه‌نیف، مه‌لا جامی، زه‌ره‌قلی، ئێینو پیرین، شیخ عه‌بدولباسیت و هه‌زارانی تر.) (105، 650 - 651)

ئه‌میترووی سه‌رده‌میشماندا، گه‌لێ نووسهرمان هه‌بووه‌ و هه‌یه، به‌ زمانی ده‌وله‌ته‌ داگیرکه‌ره‌کان نووسیویه‌انه‌ و ده‌نوسن، وه‌ک (ئه‌حمه‌د شه‌وقی، مه‌عروف ره‌سافی، جه‌میل سدقی زه‌هاوی، مه‌حمود ته‌یموور، عایشه‌ ته‌یموور، بلتد حه‌یده‌ری، خه‌یه‌دین ئەلزهرکه‌لی، مه‌مه‌د کورد عه‌لی،

عدهاس مهحمود عهقاد، مستهفا جهواد، سهلیم بهرهکات لای عدهب، رهشید یاسه می، محهمه موگری و محهمه قازی لای فارس، نووسه ری بهناوبانگیش یهشار کهمال لای تورک، چمن ناوتکی دیار و ناسراون، پتویستیان به ناساندن نییه. «39,27» * ههروه ها، هونه ری به ناوبانگی گهوره ی نیران « نهبو قاسمی لاهوتیی » ش، کورد بووه و به فارسیی نووسیوتی.

زۆر سه یرم لیهات، کاتن له ژماره پینجی مانگنامه ی « په یام » دا، ناویشانی کورتیله گوتاریکم بینی، نووسرابوو « یادی نووسه ر و وه رگتیری کۆچکردوو ی کورد « محهمه دی قازی » به خیر بیت! « ئیدی به په له، به کۆلانه ته نگه به رهکانی گوتاره که دا گه رام، تا بزانی، نهو برایه، چی له سه ر نووسیوه؟! هه له به ته، وه ک کورد ده لئ: دیاره نهو برایه، گا به گوندا ده ناسن! محهمه دی هه ر له ته مهنی پازده سالییه وه، تا نهو پرۆه ی چاوی لیکناره، له تاران ژیا بن، باوه ر ناکه م، له ژیا نیدا یه ک به ره مه می کوردیی نووسیبت. به لکوو، وه ک نووسه ری گوتاره که، به شانازییه وه باسیده کا، ده سی پیزی لی ده نئ و ده لئ: (ژماره ی کتیبی ته رجه مه کراوی قازی له فره نسویه بو سه ر زمانی فارسیی ده گاته هه فتا و له وانه « دایک » ی ماکسیم گۆرکی و « نان و شه راب » ی ئیگنیا تسیوسیلۆنه و « دوورگی پنگوین » ی ئانانتۆل فرانس. «16,15» هه ر چه نده، محهمه دی قازی وه ک نووسه ر ده لئ: (ژماره یه ک کتیبی له بواری میژوو و نه ده بی کوردیدا وه رگتیرابوو سه ر زمانی فارسیی. «16,15» به لام، به باوه ری من، محهمه دی قازی نه نووسه ری کورد بووه، نه یه ک تۆزقالا رژه ی زمانی کوردیی کردوو. به لکوو، جیگه ی خۆیه تی، گه ر فارسه کان شانازی پتوه که ن، یادیکه نه وه، په یکه ره شی بو داچه قیتن، چونکه، ناغای قازی ته نیا له داک و بابیتکی کورد بووه، نه گینا به ه یچ شتیه یه، رژه ی میژوو و وێژه ی کوردیی نه کردوو.

* هیندی له ناوی نهو نووسه ره کوردانه ی، له م سئ سه رچاوه یه دا هاتبوون، دووباره مکرابوونه وه. له به رته وه، هه ر ته نیا جارێ نووسیم.

ئەو چەن بەرھەمە کوردییە، بۆ سەر زمانی فارسیشی وەرگێراوە، دیسانەو، هەر لە خانە ی راژەکردنی زمانی فارسیدا دادەنرێ. ئایا نووسەر پێمان نالت: گەر ئاغا ی قازی لە سالی «1909» دا لە دایکبووی، دوا ی پازدە سال لە تاران نیشتەجێبووی، واتە: لە تەمەنی بیستوچار سالییەو تا مردوو، هەر لە تاران ژیا ی، ئەدی لە سەردەمی کۆماری کوردستاندا، ئەو نووسەر بەرزە ی « فارس! »، بۆچی لە کوردستانە کاولبووەکە ی خۆیدا نەژیاو؟ ئەویش، وەک نووسەر و ڕووناکبیرەکانی دیکە ی کورد، بۆچی راژە ی زمان و وێژە ی گەلەکە ی خۆی نەکردوو، بە تایبەتی، لەو سەردەمە پەر لە ناخۆشییە، ڕۆژەلاتی کوردستانی پێدا تێپەرپوو، خۆشی لە بنەمالە ی قازی و خزمەتیکی نزیک ی پێشەوا بوو؟! هەرودەها، جگە لەو ی، وەک نووسەر دەلت: (هێرشێکی زۆری کردۆتە سەر کەسایەتی سمکۆ و ئەم ھەلوستە ی بۆتە ھۆی تووڕەیی کۆمەلانی گەلی کورد.) «16,15»

ئەو جگە لەو ی، تەنیا بنەمالەکیان دەتوانن، یاد ی پیاویکی وا بکەنەو، باوەر ناکەم، تاهەتایە، نەتەو ی کورد شانازی بە ڕۆژە ی واو بکا. سەرەرای ئەو ی ھیچی بۆ کورد نەکردوو، ھێشتا، ھێرشیش بۆ سەر قارەمانیکی نەتەو ی وەک « سمکۆ » بەرێ! وەک نووسەریش دەلت: (بزوتنەو نەتەوایەتیەکانی گەلی کوردی، وەک دیاردە یەکی سەلبی سەرکردوو.) «16,15» ئیدی بۆ دەبی، بە نووسەرێکی کورد دانرێ؟ یاد ی بکێتەو؟ (بە خەم و کەسەری زۆرەو، ھەوالی کۆچی دوا ی) ڕاگە یەنرێ! ئایا، هەر لەبەر ئەو ی، لە بنەمالە ی پێشەوا « قازی محەمەد » بوو، وا بەو شێو یە دەسی ڕیزی لێ دەنرێ؟ جا کەواتە، لە بەر خاتری « بارزانیی سستەفا » ش دەبی، ڕێز لە گیانی « عوبیدوللا » ی کۆری بگرین، لە کاتیکدا ھاوکی لە باشووری کوردستان، دژی دەولەتی داگیرکەری بەعس، شۆرشێ دەکرد، ئەو لە بەغدا پیاو ی ئەو ڕۆژمە بوو! بە راستی گوناھە، مێژوو بەو شێو یە تومارکری. پێوستە، ھیچ جۆرە خاتر و خۆترێ تێنەخۆندرێتەو، « مەر بە پیتی خۆی و بزنی بە پیتی خۆی ھەلواسرێ! »

یا ھێندێ کەس، هەر لە خۆیانەو، ھێندێ ناویان بیستوو، بێ ئەو ی بزانی، کێن؟ چیان کردوو؟ راژە ی کام زمان و نەتەو یان کردوو، تەنگ

به تاریکیه وه ده نین، شانازی به ناوه گانیانه وه ده کهن. بۆ نمونه: یه کتی، له « یادی 125 ساله ی کۆچی دوا ی نالی »، که هه ره له سه ره تا وه ناو نیشانه کی هه له یه! گوتاریکی درێژی نووسیوه، له جیگه یه کدا ده لتی: (یادکردنه وه ی مه ولانا خالیدی نه قشبه ندی، مه لای جزیری، مه وله وی، سالم، کوردیی، مه ستوره خانم، شیخ ره زای تاله بانیی، ئیبن نه زره قیی، ئیبن خه له کان، بیتووشیی، شیخ مارق ی نو دی و نه بو به کری موسه نیف و ... تا. راده ی نامۆبون، به میژووی نه ته وایه تیمان پیشانده دات. هۆشی میژووییمان له میژوومان نامۆیه. نامۆبون به میژو، ناسنامه و ناگایی ئیسته و داهاتووی لی دژوار و ناوه ژوو کردوین.) «3، 123»

ئیدی، هه روا نو سه ری یاده که، کۆمه لتی ناوی تیکه لا و کردووه، بێ نه وه ی هه سستی به وه کردبێ، نه و ناوانه، هه ره یه که یان له بواریکی جیاواز و تایبه تدا کاریان کردووه و له یه کدی جیاوازیوون. هه ندیکیان له بواری میژوو، وێژه، ئایین و ... تاد دا نه سپی خۆیان تاوداوه، هه موویان هه ر پاره ی زمان و نه ته وه که ی خۆیان نه کردووه. به لکوو، یه کتکی وه ک « ئیبن خه له کان » که به ره چه له ک کورد و خه لکی گوندی « خه له کان » ی لای « رانی » یه، به هیچ شتیه یه، لایه کی به لای زمان و نه ته وه که ی خۆیدا نه کردۆته وه، تا نه ته وه ی عه ره بیش مابێ، شانازی پتیه ده کهن. ئیدی بۆ ده بێ، بێ هۆ ناوی چه ن زانایه کی گه وهری ئایینی ئیسلام، له گه ل ناوی که له هۆنه ره گانی وه ک « مه لای جه زیری، مه وله وی، بیتسارانی، سالم، کوردیی، شیخ ره زای تاله بان ی » تیکه لکری و له یادی « نالی » ده سه یه نجه ره نگین و سه نگیندا، تیهه لکتیشکرتن!!!

با لیته دا، نمونه یه ک له سه ره نه و مه لا موسولمانه سه رلیشتیواوانه پێنینه وه. « موفتی پێنجوینی »، به یه کتی له هونه ره گه وره نه ته وه یی و پێشکه و تووخوازه گانی کورد داده نری. هۆنراوه گانی به کوردیه کی په تی نووسیوه. داکۆکی له ژنان کردووه. که چی، کۆلکه مه لایه کی گیل و نه زان، له وانه ی به هه له له ئایین گه یشتوون، هه سستی نه ته وه یی یان سه ربووه، له بیر کوردایه تی و نیشتمان په روه ری شۆراونه ته وه. له کۆتره دییه کی نزیک شاری « بانه »، له رۆژهه لات ی کوردستان ده ژبا. هۆنراوه یه کی درێژ

دههۆنیتسهوه، له گهڵ نامهیه کدا بۆ « موفتی پیتنجوتنی » ده نێڕێ. گلهیهیهکی زۆری لێ دهکا، گوايه، چۆن باسی ژن دهکا؟ چۆن به زمانی کوردیی، نامه دهنووست و هۆنراوه دههۆنیتسهوه؟ ئهم کارانهش به لادان له نایین و کوتایی جیهان دادهنێ و دهلتی :

داخی به جهرگم ناخر زمانه
نیشانهی چاکی و پروو له نهمانه
پاشان دهلتی :

کاغهز نووسینیش کوردی زمانه
دیاره نیشانهی ناخر زمانه «165-164، 50»

« موفتی » هۆنهریش، به هۆنراوهیهک وهلامی ده دادهوه. دواي ئهوهی باسی ژن و نازاره کانی ژبانی ژنانی بۆ دهکا، پاشان بۆی پرونده کاتهوه، که پیاویکی چهن دواکهوتوو و نهزانه، بۆیه دهلتی :

عالم به سنهت چوون بۆ ئاسمان
تازه تو نه گهریت بۆ ناخر زمان؟
پاشان دهلتی :

نووسین به کوردی تا کهی کوفره لات
بۆج لات ناخۆشه زمانی وولات

ئیم زویر نهیی، هاویتی ژینتم
کوردم وینهی تو هم هاودینتم «166-165، 50»

لێره دا، مه به سم ئهوه نییه، نووسه رانی کورد به هیچ شیوه نابی، به زمانی یسانی بنووسن. به لککوو به پیتچه وانهوه، گهلتی به پتووستی دهزانم، « پروونا کبیر، نووسهر و نه کادییه کانی کورد »، ده ربارهی « میترووی کۆن و نهتی نه تهوهی کورد، جوگرافیا ی کوردستان، گرفته سه ره کییه رامیاری و نه تهوهیی یه کانی کورد »، به زمانه جۆزیه جۆزه کانی گهلانی جیهان بنووسن، تا لاپه ره پرشن گداره کانی « هونه ر و وێژه ی کوردیی، میترووی کۆمه لگه ی کورد، لانکه ی شارستانیتی کوردستان، پرووی گه شی بزوتنه وه ی کوردایه تی »، به گهلانی سه ر پرووی ئهم زه وییه بناسیتن. به لام، له گه ل ... و شدا، هه رگیز له گه ل ئه وه دا نیم، زمانه نه ته وه یی یه که ی خۆیان

پشگرتخه، یا به زمانی نه تهوه سه ده سه کان، باسی بابه تی بکه، هیچ پته و نه دییه کی به کورده وه نه بی!

تهوه جگه له وهی، کیشه ی نووسین به زمانی نه تهوه یی، کیشه ی کومه لایه تی و رامیاری، هه سکردن به بوونی قهواره یه کی سه ره خو لای نه تهوه ی کورد، به به راورد کردن له گه له نه تهوه کانی دیکه دا، کیشه یه کی زور تازه یه. له به ره وه، له چاخه کونه کاند، تاین و تاینزا به چ زمانی بو بی، هه ره تهو زمانه وهک زمانی نووسین به کاره یتره وه. بویه، کورد نه یه توانیه، زمانه کی خو ی به سه ره سستی و به ناشکرا به کاریتنی، به تهواوی کاری تیدا بکا، ریکیخا، رازه یکا، به ره ی پی بسیتنی و گه شه ی پی بکا. به لکوه، به پیچه وانه وه، سابه سات و پرژه پرژه، تا هاتوه، گرفتی زمانه وانیی زیاد بیکر دوه، دیالیکته کانی زمانی کوردیی، له یه کدی جیا بونه تهوه، به ره به ره، له یه کدیش دوور که و تونه تهوه و جیا وازیان له نیواندا دروسبوه.

بۆ نمونه: گه ره ژماره ی هه موو کورد، له کوردستانی مه زندا، به لانی که مه وه، به سی میلیۆن که س دانین، جگه له و کوردانه ی به دیالیکتی گۆران ده په یفن، تهوا نزیکه ی پازده میلیۆنی، به به شه دیالیکتی کرمانجیی ژوو روو، ده میلیۆنی به به شه دیالیکتی کرمانجیی خواروو، چوار میلیۆنیشی به زازایی « دملی » ده دوین. تهو دوو دیالیکته تهو پرژه، له نووسیندا به کار دیتین، له یه کدی جیا وازن و تهوانه ی قسه ی پی ده که، به شیه یه کی گران له یه کدی ده که. جگه له وهی، له هیتدی پروشه وه، که مه ی جیا وازیان هیه. له به ره تهو هزیانه، له تهو نجامدا زمانه که مان، به پارچه پارچه یی ماوه تهوه و یه کی نه گرتوه. دیاره، له میتر ووی نه تهوه کان و کومه لگه ی مرژدا، هه میسه چهن کاره سات و پرودا ویتی گرنه پرویداوه، بۆ ماوه یه کی دوور دترژ، به وتی پتسکه وتنی « زمان، هونه و ویره » ی تهو نه تهوانه ی، له شوینی خویدا راگرتوه، یا به ره دواره ی بردوه. به لام، ژیان به شیه یه کی به ره دوام، له گۆراند بووه، به شیه یه کی به ره دوامیش، هه ره له گۆران و پتسکه تندا ده بی. تهو خه سه له تهش، « گیانی نه به زین، وه ره به زر، هیزی خه باتیکی بیتوچانی »، به نه تهوه کانی جیهان به خشیوه

و دهبه‌خشتی. بویه، هەر کاتی نه‌ته‌وه‌یه‌کی دیاریکراو، پیتی له‌یه‌کتی له پتپیلکه‌کانی می‌ژوو هه‌ل‌خلیسکای، هەر زوو هه‌لساوه‌ته‌وه، ملی رتی کاروانی پتسکه‌وتنی «هونه‌ر، وێژه و زانست» ی وه‌به‌رگرتوته‌وه، هه‌موو گرفته‌کۆنه‌کانی پتشیووی له‌بیرچۆته‌وه، له‌گه‌ڵ ته‌وژی هاوچه‌رخێ نه‌و سه‌رده‌مه‌دا، به‌ره‌و پتشیوه‌ ته‌کانیداوه و هه‌نگاوی گه‌وره‌ی ناوه.

جگه‌ له‌وه‌ی، له‌ به‌ر گزی و لاوازی هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی، گۆمه‌لتی «گوردپه‌روه‌ر، زانا و شاره‌زای زمانی کوردیی»، بیران له‌وه‌ نه‌کردوته‌وه، یا نه‌یانویستوه، خۆیان تووشی نه‌و ده‌رده‌سه‌رییه‌ که‌ن، نه‌لفویتییه‌کی تایبه‌تی، بۆ زمانی کوردیی دانیتن و بنچینه‌ی رێزمانیکی هاوبه‌شی پته‌وی بۆ دارپێژن. له‌ کۆتاییشدا، زمانیکی یه‌که‌گرتووی خۆتندنه‌وه و نووسین بێته‌گۆڕی و پۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد، به‌ زمانی زکماکیی خۆیان بخۆیتن.

«مه‌سه‌وود مه‌مه‌د» له‌و باره‌یه‌وه‌ ده‌لتی: (نه‌ته‌وه‌ی کورد، هه‌رگیز زمانی نووسینی نه‌بووه، هه‌روه‌ها خۆتندنه‌گه‌شی نه‌بووه، تا نووسین به‌ کوردیی فێری پۆله‌کانی خۆی بکا، بیریشی له‌وه‌ نه‌کردوته‌وه، به‌ کوردیی بنووست، به‌ل‌کوو به‌ هۆی نه‌و ناخۆشییه‌ هه‌میشه‌یه‌ی دووچارى بووه، هه‌رگیز هه‌ستی به‌وه‌ نه‌کردوه، به‌ کوردیی نه‌نووسین که‌موکوپیی بێ) «48، 108» ته‌نانه‌ت، نمونه‌یه‌کی له‌ سه‌ر هێندێ کورد هێناوه‌ته‌وه، که‌ کاتی خۆی سوکایه‌تیان به‌ زمانه‌که‌ی خۆیان کردوه و گوتویه‌نه: (زمانی فارسیی شیرینه و زمانی عه‌ره‌ییی زمانی په‌یامبه‌ره و زمانی تورکیی زمانی چاکه‌یه و زمانی کوردیییش زمانیکی خراپه) «48، 108» بویه، «موفتی پێنجوینی» ییش، پلاری له‌و جوژه‌ که‌سه‌انه‌ گرتوه، ده‌ردی دلی خۆی هه‌ل‌رشتوه، به‌ هه‌نراوه‌یه‌کی چل دێری، له‌ ژێر ناوی «ناساندن» دا، له‌ سالی «1946» دا، ده‌رباره‌ی زمان گوتویه‌تی:

ئێسته‌ش به‌ کوردیی ته‌فسیری قورئان
تفره‌ لای گه‌لتی نه‌قام و نه‌زان
به‌لام به‌ تورکی یان به‌ فارسی
گه‌شکه‌ دارنه‌بن بۆیان بنووسی
وا عه‌ره‌بیمان کۆله‌که‌ی دینه

تورکی و فارسی بۆج و شیرینه؟
 « ضرب المثل » یک هه‌بوو له ناومان
 نه‌مانخوتندهوه روون نه‌بوو چاومان
 عه‌ره‌بی گه‌وه‌هر تورکی زۆر هونه‌ر
 فارسی شه‌که‌ر کوردی تری که‌ر
 ژیشک بیتچووی خۆی لا شل و نه‌رمه
 که‌چی بیتچووی من مشاری سه‌رمه
 نه‌و تییگه‌یان‌دین هوشیاری کردین
 نه‌م نه‌زانینه‌ی له سه‌ر لا‌بردین
 هه‌ر که‌ستی که‌سه‌هه‌ر فیتیکی به‌سه
 که‌وره‌مه‌هه‌ر که‌س که‌ فریاد په‌سه
 دوژمنیش په‌یکۆل ده‌رینتی له پیم

« 169-168.50 »

که‌ر خاسی نه‌لیم نه‌بی چی بلیم
 جا که‌ر نه‌مه، نه‌وونه‌یه‌کی زه‌ق و به‌لکه‌یه‌کی له چا‌وچه‌قیوی، لا‌وازی و
 ساکاری هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی، هیندی له با‌پیره‌ کورده‌کا‌مان نه‌بی، ئیدی
 ده‌بی، له‌وه زی‌اتر نیشانه‌ی چیدیکه‌بی؟!

هه‌لبه‌ته، نه‌م باره‌ی زمانی کوردی تیکه‌وتوه، که‌لن هۆی جیا‌وازی
 هه‌بووه، وه‌ک: (باری نه‌ته‌وه‌یی، نه‌خوتنده‌واری، دواکه‌وتن و کار‌تیکردنی
 ئایین و ..) به‌لام، زۆریه‌ی بۆ کار‌تیکردنی ئایین ده‌که‌پیتسه‌وه. چونکه،
 هینده‌ی ئایینی ئیسلام، کاری له هه‌ست و هۆشی پۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد
 کردوه، هینده‌ی کاری له هه‌ست و هۆشی، نه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌ی ناعه‌ره‌ب
 نه‌کردوه. نه‌و کار‌تیکردنه‌ به‌ شتیه‌یه‌ بووه، ته‌نانه‌ت، له سه‌رده‌می
 میرنشینه‌ کوردیه‌که‌نیشدا، نو‌سه‌ر و زانا ئایینییه‌کانی کورد، زۆریه‌ی
 زۆری به‌ره‌مه‌کانی خۆیانیان، به‌ زمانه‌کانی « عه‌ره‌بی و فارسی »
 نو‌وسیه‌وه.

بۆ نه‌ونه: زانایه‌کی که‌وره‌ی به‌ ناویانگی وه‌ک، « شیخ مارفی نو‌دی -
 به‌رنجی / 1753 - 1838 » که‌ له کوردستاندا پتیه‌ری پتیا‌زی « قادری »
 بووه، له سه‌رده‌می هه‌ره‌تی ده‌سه‌لاتی بابانه‌کاندا، له سوله‌یانی ژیا‌وه.

دوای نهوهی، «برایم پاشا» ی بابان، له «1784ز» دا، شاری سوله‌یانی دروسکرد، «شیخ مارف» یه‌کئی بووه، له‌و خیت‌زانانه‌ی له‌گه‌ل بڼه‌ماله‌ی میره‌کانی باباندا، شاری سوله‌یانیان ناوه‌دان‌کردوته‌وه. ههر خوشی، بناغه‌ی مزگه‌وتی گه‌وره‌ی سوله‌یانی دامه‌زراندووه. یه‌که‌م ماموستا و نیمامی مزگه‌وته‌که‌ش، ههر خوی بووه. چهن‌دین شاگردی گه‌وره‌ی، نایینی پیگه‌یاندووه. چهن‌دین دانراوی نایینی به‌رزی، له‌پاش به‌جیماوه. پتر له‌بیست به‌ره‌می له‌بواری هونراوه و به‌ره‌می ویره‌ییدا داناوه، زوره‌یانی به‌زمانه‌کانی عه‌ره‌یی و هیندیکیشیانی به‌فارسیی نووسیوه. که‌چی، جگه‌له «نه‌حمه‌دی» که‌بو‌کوپه‌که‌ی «کاک نه‌حمه‌دی شیخ» ی نووسیوه، هیچی دیکه‌ی به‌کورددی له‌پاش به‌جی نه‌ماوه. (نهم زانا ده‌رکه‌وتووه، له‌بواره‌جیاوازه‌کانی هونەر و زانستدا، پتر له‌چلوشه‌ش به‌ره‌می به‌ههر دوو زمانی «عه‌ره‌یی و فارسیی» داناوه. نامیلکه‌یه‌کی پچکوله‌ی داناوه، ناوی ناوه «نهلشه‌حمه‌دی فی‌ته‌رجومه‌ت نه‌لعه‌ره‌بییه‌بیلکوردیه» نه‌وه‌ش، فه‌ره‌ه‌نگ‌زکیکی عه‌ره‌بیی کوردیی قه‌باره‌پچکولانه‌یه، بو‌نه‌و مه‌به‌سته‌نا، خزمه‌تی زمانی کوردیی بکا، که‌نه‌ویش و زوره‌ی زانا کورده‌موسولمانه‌کانی دیکه - خوا له‌گوناهیان خوشبی - پشگو‌تیان خستبو، به‌لکوو، ته‌نیا له‌به‌ر چهن‌ه‌ویه‌کی که‌سه‌یتی بووه، که‌کوپه‌که‌ی فیری عه‌ره‌بیی بکا.) «38،27» جگه‌له‌وه‌ی «نه‌حمه‌دی» یش، له‌عه‌ره‌بییه‌وه بو‌کوردیی نووسراوه، (واته: فه‌ره‌ه‌نگی عه‌ره‌بییه‌نه‌ک کوردیی) «15،102» نه‌وه‌له‌کاتیکدا، زور له‌پیش نه‌و سه‌رده‌مه‌ی شیخ مارفی تیدا ژیاوه، چهن‌دین «نووسه‌ر، هونەر و زانای کورد»، هه‌موو یا هیندی له‌به‌ره‌مه‌کانی خویان، به‌کوردیی نووسیوه. وه‌ک: «بابه‌تایه‌ری هه‌مه‌دانیی 935 - 1010ز. عه‌لی حه‌ره‌ریی 1010 - 1077ز. فه‌قی ته‌یران 1307 - 1375ز. مه‌لای جه‌زیری 1407 - 1481. عه‌لی ته‌رماخیی 1591 - 1659ز. پ‌سارانیی 1641 - 1702ز. نه‌حمه‌دی خانیی 1650 - 1706ز. ... تاد». ته‌بانه‌ت، له‌و سه‌رده‌مه‌ی نه‌ویشی تیدا ژیاوه، چهن‌دین هون‌ه‌ری پایه‌بلندی کوردی وه‌ک: «مه‌ولانا خالید 1783 - 1826ز. نالی 1797 - 1855ز. سالم 1800 - 1866ز. مه‌رله‌وی 1806 - 1882ز. مه‌لای جه‌باریی 1806 -

1876ز. سەی یاقو 1808 - 1881ز. کوردیی 1809 - 1849ز. حاجی قادری کۆیی 1815 - 1892ز. مەحووی 1830 - 1904ز. ... (تاد)، بەرھەمەکانیان بە کوردیی نووسیوە و ھۆنراوەکانیان، بە زمانی شیرینی کوردیی ھۆنیوەتەو!

ئیدی، وەک پرووفا نکردهوه، پیاوه خۆتەوار و پروونا کبیرەکانی ئەو سەردەمانە کورد، پروویان لە زمانی بیانیی و پشتیشیان لە زمانە نەتەوویی یەکەمی خۆیان کردووە، بۆیە، وەک د. «نەبەز» دەڵێ:

(بەو شێوەیە کوردەکان بە دابەشکراوی و پەرشوێلاوی مانەو، بوون بە پاشکۆی ئەم و ئەو، یەکیستی بیرى ھاوبەش و یەک بیروباوەری ئایینی کۆیان ناکاتەو، کاروباری خۆیان پشگوێخت، وازیان لە زمان و وێژەکی خۆیان ھێنا، گالتهیان بە کەلتوو و کەلەپووری خۆیان دی، لە نێوان ئەم و ئەویشدا بە درێژگی ماونەتەو.) (22، 32)

ھەر چەندە، نەتەووی کورد، لە مێژووی دووردرێژی نەتەوویی خۆیدا، چ لە سەر خاکی کوردستان و چ لە دەرەوی کوردستان، چەندین دەوڵەت و میرنشینی گەورە و گچکەیی جیاوازی دامەزراندووە، بەلام، ھەرگیز یەک دەوڵەتی نەتەوویی نێوەندی یەکگرتوی، لە کوردستاندا دا نەمەزراندووە. لەو بارەییوە د. «نەبەز» دەڵێ: (گەرچی کورد، تا ئێستە دەوڵەتێکی نێوەندی یەکگرتوی نەبوو، کە پشتی شێوەیەک لە شێوەکان بگری و ئەدەبیات بەو شێوەیە زۆرکا، بەلام، لە رابوردوودا چەن ئەمارەتێکی سەرەخۆ ھاتنەکایەو، کە ئەدەبیاتی کوردیی تێیاندا پەرەیسەندووە. جا لەبەرئەو، ئەمانە چەن ئەمارەتێکی جیا جیا بوون و تەنیا یەک ئەمارەتی یەکگرتو لە کایەدا نەبوو، دیارە لە ھەر ئەمارەتێکدا، ئەدەبیات بە شێوەیەکی دی گەشەیکردووە.) (23-11)

بەلام، ئەز لەو باوەردا نیم، میر و پاشاکانی کورد، لە بەر «چاوچنوکی»، ھەڵپەیی دەسەلات و کورسییە رستی، ناکۆکی، ناپاکی، بیتگانە پەرستی و بیرى تۆلەسەندنەو، بە هیچ شێوەیە، بایەخیان بە زمانی کوردیی دا. یا تەنانەت، بیریان لەوە کردبێتەو، زمانی کوردیی، بە زمانی پەسمیی ئەو دەوڵەت و میرنشینانە دانێن. بەلکو، بە زمانەکانی

«فارسی، عهره‌ببی و تورکی»، کاروباری ده‌سلانی قه‌له‌مه‌وه‌کانیان
 راپه‌راندوه. ده‌ریاره‌ی نه‌و سیوپینج میرنشین‌ه‌ی کورد له‌ میترووی خۆدا
 دایه‌زراندوه، د. «که‌مال فوواد» ده‌لتی: (له‌و میرنشینانه‌دا، که‌لتووری
 ئیسلامی زالبوه، زمانی عهره‌ببی و فارسی، وه‌ک زمانیکی په‌سمیی
 تییاندا بلاوبوه) «6،98»

لیره‌دا ده‌بت، قسه‌یه‌ بۆ خوا و بۆ وێژدانی نه‌ته‌وه‌ییشمان بکه‌ین: سه‌ره‌رای
 نه‌وه‌ی له‌ به‌ره‌به‌یانی میترووه‌، داگیرکه‌ران به‌ هه‌موو شتویه‌، کوردستانیان
 داگیر و دابه‌ش و کاولکردوه. سه‌ره‌رای نه‌و هه‌موو «گرتن، کوشتن‌ترین،
 راوانان و ده‌ریه‌ده‌ری» ه‌ی، به‌ سه‌ر پۆله‌کانی کورددا هاتوه. سه‌ره‌رای نه‌و
 هه‌موو «کویره‌وه‌ری، چه‌رمه‌سه‌ری، زۆرداری، ژان و نازار» ه‌ی،
 کۆمه‌لانی خه‌لک چیشته‌ویانه. سه‌ره‌رای نه‌و هه‌موو بارودۆخه‌ ناله‌باره‌ی،
 خه‌لکی کوردستان پیتیدا تپه‌په‌په‌ون. سه‌ره‌رای نه‌و هه‌موو «نه‌خۆشی،
 هم‌ژاری، نه‌زانین و نه‌خۆنده‌واری» ه‌ی، پۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد دیویانه.
 هه‌ر چه‌نده، هه‌ر له‌ کۆنه‌وه تا نه‌ورۆ، زمانیکی یه‌کگرتووی ناخافتن و
 نووسینمان نه‌بووه و نییه، به‌لام، هیشتا باووباپیرانمان، زمانه‌که‌ی خۆیان
 وه‌ک زمانی ناخافتن، له‌ نیتو کاسه‌ی سه‌ر و قه‌فه‌زه‌ی سنگدا، به‌ دل و به
 گیان، له‌ توانده‌وه و شتواندن پاراستوه. له‌ پیتاوی نه‌فه‌وتاندنی
 زمانه‌که‌ی خۆیاندا، که‌لتی قوریانی گه‌وره‌یان داوه. هیندی جاریش، سه‌ر و
 مالیان له‌و پتگیشه‌دا داناوه.

«مینۆرسکی» له‌دا نووسینیدا، له‌ سالی «1966» دا، ده‌ریاره‌ی کورد، له
 گوتاری «کورد نه‌وه‌ی ماده‌کانن» ده‌لتی: (نه‌وه‌ی مایه‌ی سه‌رسوپماندن و
 به‌لگه‌ی یه‌کیته‌ی کورده‌کان بن، زمانه‌که‌یانه. هه‌ر چه‌نده، له‌ نیتوان
 شتیه‌کانیدا، جیاوازیشی تیدا هه‌یت، به‌لام، له‌ پرووی ده‌نگ و پتزمانه‌وه،
 هه‌ر ته‌نیا یه‌ک زمانه ...» «97،58»

ناه‌یت، نه‌وه‌شمان لا سه‌یری، نه‌وته‌ی نه‌ته‌وه‌ی کورد هه‌یه، خاوه‌نی
 ده‌وله‌تیکێ ناسیۆنالی یه‌کگرتووی خۆی نه‌بووه. بۆیه، هه‌ر له‌ کۆنه‌وه، له
 پتگه‌ی ده‌زگه‌یه‌کی به‌ هیزی خاوه‌ن توانای «مروقی، که‌لتووری و ئابووری
 ده‌وله‌ت» ه‌وه، به‌ هیچ جوۆی وه‌ک پتویست، راژه‌ی زمانه‌که‌مان نه‌کراوه.

که چي، هیتشتا ووشه‌ی پشکۆی گه‌شی، نیو ناگردانی زمانی کوردیی، هر گه‌شه و وورشه‌ی دئ، هر زیندووه و نه‌مردووه، له به‌رده‌م شه‌قی رۆژگار و ده‌سی گلاوی تواننده‌وه‌دا، به ته‌واویی خۆی راگرتووه و له خه‌می تواننده‌وه ره‌خسیوه، وه‌ک هیتندئ زمانی دیکه‌ی لئ به سهر نه‌هاتووه، ره‌شه‌بای داگیرکردن له‌نیو‌بیردیی، چه‌وساننده‌وه تواند بیتتیسه‌وه و له بیرى بردبهنه‌وه. شتیکی سه‌یر نییه، گهر رۆژه‌لاتناسیکی وه‌ک « میتجه‌ر سۆن » گوتبیتی: (له سالی 401 پیتش له‌دایک‌بو‌نه‌وه، نه‌و کاته‌ی زه‌ینه‌فۆن گه‌لی کاردۆخی پتگه‌یشت، کوردستان بووه جینیشته‌نی گه‌لیکی کۆن، که خاوه‌نی زمانی تایبه‌تی خۆی بووه. نه‌م گه‌له‌ خۆیان و زمانه‌که‌شیان، له هه‌موو تیکه‌لییه‌ک پاراستووه و نه‌گهر بیتو کوردیی له‌گه‌ل ههر زمانیکی تر به‌راورد‌که‌ین، ده‌بینین: کورد زمانی خۆی له هه‌موو گه‌لیکی تر زیاتر پاراستووه، به‌راوه‌یه‌ک جیا‌وازیه‌کی زۆر نییه، له نیوان کوردیی ئیسته و کوردیی پیتش سه‌ده‌ها سال‌دا). «19,92»

جا ههر واشه، له راستیدا، ههر نه‌ته‌یه‌ک له میژوودا، وه‌ک کوردی لئ به‌سه‌ره‌باتایه، دوور نه‌بوو، نه‌ورۆ ناوی له نیو ناواندا بایه. به‌لام، سه‌ره‌پای نه‌و هه‌موو په‌ته‌یه‌ی به‌سه‌ره‌باتووه، هیتشتا نه‌ته‌وه‌ی کورد توانیویه‌تی، به چاکی پارتیزگاری زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خۆی بکا. (به راستیی جتگه‌ی سه‌رسو‌رمانه، که زمانی کوردیی، له هه‌نگامه‌ی رۆژگارانی را‌بردوودا، که‌لانه‌ ده‌ریاز‌بووه، ئیم‌رۆ له مه‌یدانی پتیشکه‌وتندا، به‌ره‌و ته‌کامول په‌لده‌کو‌تئ، میژوو نیشا‌مانده‌دا، گه‌لئ زمانی وا له‌نا‌و‌چوون و ئاسه‌واریان برا‌وه‌ته‌وه، که ده‌یه‌کی نه‌وه‌ی به سهر زمانی کوردیی هاتووه، به سهر نه‌وان نه‌هاتووه. جا زمانئ که نه‌و هه‌موو تین و توانه‌ی هه‌بئ، که هه‌لسو‌ر‌ه‌ه‌لسو‌ر‌ی چه‌رخ‌ی زه‌مانه نه‌یتوانی‌بئ، له ژیر خۆیدا بی‌پیلیشینیته‌وه، توانای نه‌وه‌شی هه‌بئ، زۆر به‌خیرایی گه‌رد و تۆزی نه‌م رتگه‌ دووره له شانی خۆی به‌ته‌کینئ و له ریزی زمانانی پتیشکه‌وتووی نه‌م دور و زه‌مانه‌دا جتگه‌ی خۆی بکا‌ته‌وه). «8,70»

ههر له‌م با‌وه‌ره‌وه، گهر زمانی کوردیی، له‌گه‌ل زمانی « نینگلیزی، فره‌نسی، روسی، نه‌لمانی » و هیتندئ له زمانه‌کانی دیکه‌ی زیندووی

گهلانی جیهان بهراوردکهین، نهوا به راشکاوایی دهتوانین، بلیتین: زمانی کوردیی، له هه‌موو ڕوویه‌که‌وه زۆر دواکه‌وتوه. به‌لام، گهر بالایی زمانه‌که‌مان، به بالایی زمانی «تورکی، فارسی، تازیکی، نازه‌ری» و زمانه‌مردووه‌کانی دیکه‌ی، گهلانی ناوچه‌که‌ بگرن، سه‌ره‌پای نه‌و هه‌موو «داگیر و دابه‌شکردن، چه‌وساندنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌یی و قه‌ده‌غه‌کردنی زمانی کوردیی»، هیتشتا هه‌ر تایی ته‌رازووی زمانی کوردیی، له تایی ته‌رازووی نه‌و زمانانه، گه‌لێ سه‌نگینتر و قورستره.

مامۆستا «خال» یش له‌و باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمووی: (ئه‌توانم بلیتم، نه‌مه‌ دوو هه‌زار ساله، خه‌رمانی زمانه‌که‌مان، له لایه‌ن دراوسێ‌کانمانه‌وه به‌ جه‌نجه‌ری زۆر و سته‌م گێته‌که‌راوه و کو‌تره‌وه و شه‌نوکه‌وکه‌راوه و به‌ بادراوه، له‌گه‌ڵ نه‌میشه‌یه‌شتا له‌ زمانی فارسی ده‌وله‌مه‌ندتره، چه‌ جای تورکی. بێ‌گومان، نه‌وه‌تی زمانی کوردیی هه‌یه، گه‌لێ زمانی تر له‌ دایکبوون و هاتونه‌ته‌ جیهانه‌وه، له‌ پاشا نه‌یان‌توانیوه، له‌ به‌ر وه‌یشوومه‌ی ڕۆژگا‌را بوه‌ستن، به‌‌لکو‌و مردوون و له‌‌ناو‌چوون، به‌‌لام زمانی کوردیی وه‌ک کتیی «پیره‌مه‌گروون» وه‌ستاوه و سنگی دا‌کو‌تاوه، وه‌ له‌ به‌ر هه‌یج سی‌لا‌وتکی ڕۆژگا‌ر و گێته‌لو‌و‌که‌یه‌کی چه‌رخ‌ی که‌چه‌فتا‌را نه‌له‌رزیه‌وه و دانه‌چله‌کیوه، نه‌مه‌ش وا بزاتم، له‌به‌ر دوو شته:

1. کوردستان شو‌ت‌ت‌یک‌ی شا‌خ‌ودا‌خ‌و‌ی زۆر سه‌ختی کو‌ور‌ی وایه، که هه‌رگیز بێ‌گانه نه‌یتوانیوه، تیا هه‌لکا، وه به‌م بۆنه‌یه‌وه، گه‌لی کو‌رد هه‌ر وه‌ک خو‌ت‌نی به‌ پاک‌یی ما‌وه‌ته‌وه، زمانه‌که‌شی به‌ چا‌کی‌ی ما‌وه‌ته‌وه.
2. کو‌رد مه‌رد‌یه‌کیان هه‌یه، دو‌وان‌یان که له شو‌ت‌ت‌یک‌ کۆ‌ب‌یت‌ه‌وه، به‌ زمانی خو‌یان نه‌بێ، قسه‌ نا‌که‌ن، وه هه‌رگیز ده‌س له زمانه‌که‌یان هه‌ل نا‌گرن، ئه‌پ‌ین‌یت، برا فه‌یلیه‌که‌مان سێ‌سه‌د ساله له به‌غ‌دان، که‌چی هیتشتا زمانه‌که‌ی خو‌یان فه‌رامۆش نه‌کردوه، وه له ناو خو‌یا‌نا هه‌ر به‌ کوردیی قسه‌ نه‌که‌ن. (25، 102)

به‌‌لێ، زۆر راسته، هه‌ر زۆر له‌ کۆنه‌وه، کو‌رد گو‌ت‌و‌یه‌تی: کو‌رد به‌ چیا‌وه ما‌وه! نه‌مه‌ش خو‌ی له‌ خو‌یدا، وه‌ک هه‌موو ده‌رکه‌وته‌یه‌کی دیکه، لایه‌نی پاشه و خراپه‌ی هه‌یه. گه‌ر یه‌ک لایه‌نی باشه‌ی هه‌بێ، ته‌نیا نه‌وه‌یه، کو‌ردی

له دهس ملهپوری و زۆرداری، زمانی کوردیشی له دهس تواندهوه و له نیوچوون پاراستوه. گهر یهک خراپهشی ههیت، نهوهیه، کورد ههموو ناوچه دهشتایی و شوینه تهختایی یهکانی کوردستانی چۆلکردوه، بۆ نهتهوه دراوستی داگیرکهرهکانی بهجیهتشتوه.

بۆیه، رۆژههلاتناسیکی وهک « مینۆرسکی » گوتویهتی: (به شیوهیهکی گشتیی نهتوانین، بلیتین: کورد و چیا لێک جیا نابنهوه، ههر لهگهڵ دهشت دهستیپێکرد، ئیتر کوردهکان بهجیهتیلن بۆ عهرهب و تورک، تا نزیکی زهریاچهی وانیش بۆ نههمهنبیهکان.) (33، 112)

بهلام، بریا هێندهی باووباپیرانغان، به تهنگ پاراستنی زمانهکه یانهوه بوون، نیو هێندهش، به تهنگ « یهکیستی ریزهکانی گهڵ، برایهتی کورد و کورد، پاراستن و رزگارکردنی نیشتمان » ههکه یانهوه بوونایه. بیران له « یهکیستی، تهبابی، نازادی، سهربهخۆی نهتهوهیی » بگردایهتهوه و دهولهتی ناسیۆنالی خۆیان دامهزرانایه. چونکه، هێندێ نهتهوه، زمانی نهتهوهیی خۆیان لهدهسداوه، تا ئیستهش به زمانی نهتهوهیهکی دیکه دهپهیشن و دهنووسن، کهچی خاوهنی دهولهتی ناسیۆنالی تایهتیی خۆیان! گهر لیتهدا، بهراوردیکی پچوک، له نیتوان « زمان، چارهنووس و مافی نهتهوهکان » دا بکهین، نهوهمان بۆ رووندهبێتهوه، کورد به گشتیی، درتغی له پارتزگاریکردنی زمانی ناخافتنی نهتهوهیی خۆی نهکردوه. ههمیشه له سهر حسیتی زمانهکهی خۆی، قوریانی به خاک داوه!

بۆیه، گهلهی ناوچهی گرنگی وهک: (ههمه دان، ورمی، موسل و نهسکهندهرون ... تاد)، له خاکی نیشتمانهکهی داهاوه. دهتوانین، بلیتین: نزیکه لهدهسیچوه. تا ئیستهش، دهولهتی ناسیۆنالی خۆی بۆ دانهزراوه. له کاتیکدا، چهندین گهلی وهک: « تاجیک و نهنگان، هیندیهکانی باکوور و چن گهلیکی نهفریکایی »، بهو چهشنه کوردیان لێ بهسهر نههاتوه، تا نهوڕۆش خاوهنی زمانی نهتهوهیی خۆیان نین. بهلام، ههچ پارچه زهوییهکیان لهکیس نهچوه، له سهر خاکی نیشتمانهکهی خۆیان دهژین و دهولهتی ناسیۆنالی خوشیان ههیه. با لیتهدا و له کۆتایی ئهم بهشهدا، باسی خالیکیی دیکه گرنگی بکهین.

له میژووی پر له په نجه پړی و شهرمه زاریماندا، به هزاران کوردمان هه بووه و هه یه، لهو زه ریا پانویه رینه ی «زمان، هونەر، ویره و میژووی گهلانی جیوازی جیهان» دا، هینده شارهزا و لیها تون، وهک بیتچوه مراوی مه له ده کهن. که چی، له « زمان، هونەر، ویره و میژووی نه ته وه» که ی خویاندا، گهر بیانگوشی، تلپی ته ری زانیاریان تیدا نییه. کاتی لیشیان ده پرسی، بو به و شتویه، له که له پور و فره هنگی نه ته وه که ی خوتان داپرون، هه موو تاوانه که، له نه ستوی داگیرکه رانی کوردستانه وه ده ئالتین! سهره وهک نه وهی لهم جیهانه دا، ته نیا خاکی کوردستان داگیرکری، ته نیا نه ته وهی کورد ژتیره سبی و داگیرکه ران بیچه وسیتنه وه! نه دی بو ته ماشایه کی لاپه رکهانی میژووی گهلان نه که ی، بزاین، هه موو نه و گهلانه ی پړوی له پړوان، وهک کورد بنده سبون، چونچونی پاریزگاری زمان و سامانی نه ته وهی خویان کردووه؟!

با لیره دا، ته نیا دوو نمونه بیتینه وه. جووه کان نه وه ته ی هه، له خاکی خویان ده په پرتراون. له هه موو قوژینتی که نه م جیهانه دا ده چه وسیترا نه وه. به ده په ده ری و ترسوله رزه وه ده ژیان. ده توانم، بلیم: له کورد خراپتریان به سه رها تووه. که چی، له گهل نه وه شدا، به باشتین شتوه پاریزگاری «نایین، زمان، که لتوور و ترادیسیون» ی خویان کردووه. نه رمه نییه کان له تورکیادا، گهر له کورد خراپتریان به سه ر نه هاتی، نه واهرگیز باری ژیانیان، له کورد باشت نه بووه. له گهل نه وه شدا، زمانه که ی خویان به باشی پاراستووه و په رهشیان پی داوه.

14. گزفته‌کانی زمانی کوردیی :

ئەوێژ زمانە کە مان، تووشی گەلێ گزفتی لاوەکیی و سەرەکیی بوو، ھەرە
گزنگەکانیان، ئەمانە ی لای خوارەوین :
1/ دیالیکت و خواردیالیکت :

با لێرەدا، پێشەکیی ئەو زاراوە جیا جیا ئە یۆ دیالیکت، لە زمانی کوردیدا
بە کار دیتێرێن، کە مە ی لێیان ورد بێنەو و پرونیان کە ی نەو. پاشان،
زاراوە یەکی گونجاویان لێ ھە لێ ترین. بە داخەو، ھە ک کورد لە ھیچ
شتیکدا یە ک گرتو نە بوو و نییە، لە بە کار ھێنانی زاراوە کانیشدا یە ک گرتو
نییە. ھە موو ئە مانە: « زار، زمان و زیان » یۆ زمان و « زارو، زاراوا،
زاراوە، شێو، بەش، بن، خوار، نیمچە، بێچوو، لە ھەجە و دیالیکت »، یۆ
یە ک مە بەس بە کار دیتێرێن. بە لام، لە راستیدا ئەم ناو زۆرانە، لە زماندا نە
باشە و نە نیشانە ی دەو لە مە ندیی زمانە کەش دە گە ی نێ. چونکە، جگە
لەو ی پێو سستە، تەنیا یە ک زاراوە ھە بێ، یۆ ئەو مە بە سستە بە کار دیتێرێ،
ھەر یە کە شیان واتایاکی تایبە تی ی ھە یە و یۆ مە بە سستییکی دیار ی کراو دە بێ.
لە بەر ئەو، مەن لە سەر انسەری نووسینە کە مەدا، لە بری ئەو ھە موو زاراوانە،
یۆ ھەر یە کێ لە یە کە کانی زمان، زاراوە ی « دیالیکت، بەش و لقە
دیالیکت » بە کار دینم، ھەر و ھا، خواردیالیکتیش یۆ ھەر دوو « بەش » و
« لق » ھە دیالیکت بە کار دینم. یۆ ئموونە: دیالیکتی کرمانجیی، دیالیکتیکی
سەر بە خۆیە. لە خوار ئەو ھەو، ھەر دوو بە شە دیالیکتی کرمانجیی « خوارو
و ژوورو » پاشان، لە مانیش پچوو کتر، لقە دیالیکتە کانیانی « سولە یانیی،
موکریی، بادینایی و ... » دین.

بە داخەو، تا ئێستە، ئەک ھەر زۆری زۆری کورد، بە لکوو، ھێندێ لە
پرونا کبیر و نوو سەرە گانی شمان، جیاوازیی لە نیتوان (زمان، دیالیکت و
خوار دیالیکت) دا ناکەن. یۆیە، ھێندێ جار لە نووسینە کانیاندا، ھە لێ
گە لێ زف دە بێنێ. لە بری ئەو ی بلتین: زمانی کوردیی، دە لێن: زمانی
« سۆرانیی، بادینایی، زازایی، ھەورامیی یا سولە یانیی ... تاد » ئە مە
خۆی لە خۆیدا، ھە لێ یەکی گە لێ گە و رە یە. چونکە، بە پیتی بنە ما

زانستیه‌کانی زمانه‌وانیی، هر زمانی به‌گوتره‌ی دروسبوون و هه‌لکه‌وتی تاییه‌تبی خۆی، له‌چهن دیالیکتیکی جیاواز پتکهاتوو. واته: هه‌موو زمانی، به‌سه‌ر چهن دیالیکتیکدا دابه‌شده‌کری. پاشان، گهر ههر دیالیکتی له‌و دیالیکتانه‌ش، به‌پیتی ناوچه‌جوگرافیاکان دابه‌شکرتن، نه‌وا ههر دیالیکتی، چهن به‌شیککی دیکه، له‌بنبالی خۆی ده‌گرتی. که‌واته، به‌هه‌موو دیالیکت و خواردیالیکته‌کان، یه‌ک زمانی یه‌ک‌گرتووی دیاریکراو پتکدیتن. بۆیه، بۆ‌نمونه به‌هه‌موویان ده‌لتین: زمانی کوردیی، زمانی عهره‌بیی، زمانی نه‌لمانیی یا ... تاد.

دیالیکت - «Dialect»، زاراوه‌یه‌کی لاتینییه، له‌زۆریه‌ی زمانه‌کانی جیهاندا به‌کاردیتنری. له‌زمانی عهره‌بییدا «له‌هجه»‌ی پت ده‌گوتری. به‌لام، له‌زمانی کوریدا، تا ئیسته، چهن زاراوه‌یه‌کی وه‌ک: «زار، زاراو، زاراوا، زاراوه، شپوه، به‌ش‌بن، خوار، نیمچه، پتچوو» بۆ دیالیکت، به‌ش و لقه‌کانی داتاشاروه. له‌راستی، به‌ته‌واویی دیار نییه، کامیان بۆ به‌ش و کامیان بۆ لقه‌دیالیکت به‌کاردیتنری. چونکه، ههر نووسهره‌ی به‌پیتی دید و بۆچوونی خۆی، یه‌ک‌تیکیان به‌کاردیتنری. جگه‌له‌وه‌ی، هه‌موو زاراوه‌کان، چ بۆ به‌ش و چ بۆ لقه‌دیالیکته‌کان تیکه‌لاوکراون. هه‌روه‌ها، له‌دیالیکتیش پچووکتر، به‌زمانی بیانییش «Semi یا Sub Dialect» و له‌عهره‌بیشدا «ته‌خته‌له‌هجه یا شوبه‌له‌هجه» به‌کاردیتنری.

نهم زاراوانه، له‌رواله‌تدا یه‌ک واتایان هه‌یه. به‌لام، جگه‌له‌وه‌ی هیندیکیان به‌هه‌له‌به‌کاردیتنری، له‌ههمان کاتیشدا، سه‌ر له‌خوتنه‌ر ده‌شپوتن. بۆ‌نمونه: «شپوه» راست نییه و «شکل»‌ی عهره‌بیی ده‌گه‌یه‌نی. د. «که‌مال فوواد» ده‌یاره‌ی «شپوه و زاراوه» ده‌لتی: «به‌که‌میان زیاتر به‌مانای یه‌ک‌تیک له‌شپوه نه‌ده‌بییه‌کانی نووسین Written Language» دووه‌میان به‌مانای یه‌ک‌تیک له‌شپوه‌کانی زمانی گفتوگو «Spoken language» (دئ. 26، 88). بۆ‌نه‌وه‌ی خۆمان، ته‌وشی نه‌وگرفت و هه‌لانه‌نه‌که‌ین، به‌باوه‌ری من، له‌بری «شپوه یا زاراوه» باشتروایه، زاراوه بۆ «مصطلح»‌ی عهره‌بیی، «Herminus»‌ی لاتینی و Termin»‌ی ئینگلیزی به‌کاریتنری. به‌لام، له‌بری نه‌و دووانه،

«دیالیکت»، له زمانی کوردیدا بچه سپیترئ. چونکه، واتا دهی ده نئ
گونجاوتره، هه موو خوئنه واریکی کوردیش تییده گا. دیاره، ئه و به شانهی له
خوار دیالیکتیشه وه دین، شاره زایانی زمانی کوردیی، چهن ناویتی
جیا وازیان بۆ داناون. وهک: (بندیالیکت، خواردیالیکت، نیمچه دیالیکت
و بیتچوه دیالیکت و ...) که هه موویان هه ریهک واتایان هه یه. بۆ غمونه:
«توفیق وهه بی»، زاراهه ی «بیتچوو» ی داناهه. هیتندی «بندیالیکت» و
هیتندیکی دیکه «خواردیالیکت» و هیتندیکی دیکهش «به شه دیالیکت»
ده نووسن. به لای منه وه، «به شه دیالیکت» له هه موویان ریکو پیکتر و
گونجاوتره، به لام «خوار، بن، بیتچوو و نیمچه» دیالیکتیش ده گونجیئن.
ماموستا «وهه بی»، زمانی کوردیی به سه ر چوار دیالیکتی سه ره کیدا
دابه شکردوه: «کرمانجیی، گۆرانیی، زازایی و لوپیی» هه ر
دیالیکتیکشی، به سه ر چهن بیتچوه دیالیکتیکدا دابه شکردۆته وه.
پاشان، له خوار نه وانیشه وه، هیتندی به شی دیکه ی داناهه، به لام، ناوی لئ
نه ناون، نازانین، چییان یئ ده لئین؟ بۆ غمونه: به پیتی ئه م دابه شکردنه، گه ر
دیالیکتی گۆران بگراین، ده بینین: له «باجه لانیی، کاکه یی، زه نگه یی و
هه ورامانیی» پیکهاته وه. نهک وهک «مه مه د نه مین هه ورامانیی»، له
گه لئ جینگه ی نووسینه که یدا ده نووسی: (زمانی کوردیی
هه ورامانیی) «5,100» به لکوو ده بوایه، بینووسیا یه، بیتچوه دیالیکتی
هه ورامانیی. هه روه ها، د. «که مال فوواد» یش، له هیتندی شوئنی
گوتاره که یدا «چهند سه ره تایه کی زمانه وانیی»، چهن جارتی چه مکی (ئه و
دوو زمانه ئه ده بی یه) «25,88» به کاره یئاوه و دووباره یکردۆته وه.
مه به سیشی له (دوو زمانه ئه ده بی یه) که، (کوردیی پۆژاوا یی یان کرمانجیی
ژوو روو ... کوردیی پۆژه لاتی یان کرمانجیی خواروه) «20,88» جگه
له وه ی، ئه و دوو به شه زمانیکی جیا واز نین، به هه ر دوو کیشیان یهک
دیالیکتی کرمانجیی پیکدیئن. چونکه، له هه موو دیالیکته کانی دیکه ی
زمانی کوردیی، له یه گدی وه نزیکترن. بۆیه ده بوایه، کادیترکی ئه کادییی
وهک د. «که مال»، ئه و هه له گه وریه ی نه کردایه، هه ر له ئیسته وه
به ریاری، دوو زمانی وێژه یی کوردیی نه دایه، به لکوو راستروابوو،

بینووسیا یه: هه دوو شیوه زمانی کوردیی، که له نووسیندا به کار دیتن، وهک له رهخنه و تییبینیه کانی خوشیدا، پروونیکردۆتهوه!
 ههروهها، زۆریه ی زۆری کورد، به ههله له کاتی ناخافتن و هیندۆ جار له نووسینیشدا، زمانی یا دیالیکتی «سۆرانی و بادینانی» به کار دیتن. که ئه مه خۆی له خۆیدا، ههله یهکی زمانهوانیی گهلی گهروهیه. چونکه، یه کهم: «بادینان و سۆران» ناوی دوو ناوچهی دیاریکراوی باشووری کوردستان. دووهم: هه ره یه که یان له ژێر خانهی به شه دیالیکتیکدا پۆلێنکراون، وهک «بادینانی» لقی که له به شه دیالیکتی کرمانجی ژوووروو. «سۆران» یش لقی که له به شه دیالیکتی کرمانجی خواروو. ئه و دوو به شه دیالیکتهش، یهک دیالیکت پیکدیتن، ئه و یش به کرمانجیی ناسراوه. بۆ نمونه: رۆژهه لاتناسی فره نسیی «روجیه لسکو» دهلی: (زمانی کوردیی، به به شتی له کۆمه له ئیرانییه کان داده نرێ، دوو دیالیکتی سه ره کیی هیه. ئه وانیش، «کرمانجیی و سۆرانی» یه. هه ره دوو کیشیان چهن دیالیکتیکی ناوچه یی جیاوازی دیکه یان تیدا یه.) «11,18» جگه له وهی، ئه م دابه شکردنه به هه له یه کی گه و ره ده مژمیررێ، «سۆرانی» یش به «سۆرانی» نانووسرێ. ههروهها، به پیتی فاکته ری جوگرافیا، نهک له پرووی جیاوازی زمانهوانیی نیتوان دیالیکته کان، زمانی کوردیی دابه شکردوه. له مه شیاندا، دیسان به هه له دا چووه، کاتی دهلی: (کرمانجیی، زۆر جار، به دیالیکتی باکوور ده ناسرێ، له م هه رتبه کوردییانه شدا «کوردستانی باکوور و خواروا» و قه فقاز، ههروهها به شی باکووری کوردستانی ئیران و عێراق بلاو بوته وه. به لام «سۆرانی» پیتی ده گوترێ: «باوکی کوردیی»، له ناوچه کانی رۆژهه لاتن خواروو، واته: له ناوچه ی سوله میانی به تایه تیی به کار دیتن.) «11,18» سه یر ئه و یه، ئه م په تای «سۆرانی و بادینانی» ه، له رتگی گه و ره خۆیه وه، گه لانی دیکه ی جیهانی شی گرتۆته وه. ئه وانیش، کوردیی «سۆرانی» و «بادینانی» به کار دیتن. له به ره ئه وه، راستروایه، له به ری ئه و دوو زاراوه یه، ته نیا زمانی کوردیی / دیالیکتی کرمانجی ژوووروو و خواروو په کار یێن. به داخه وه، «پارتیی» و «یه کیتی» ش، هینده ی دیکه ئه و گرفته یان قول کردۆته وه.

جگه له‌وهی، هەر له یه‌که‌م سه‌رنجه‌وه ده‌توانین، بلیتین: به‌ره‌مه‌ده‌ی «هه‌ورامانیی»، «زاری زمانی کوردی له ترازووی به‌راوورد دا»، له ناوێشانه‌که‌یدا سه‌رکه‌وتوو نییه. چونکه، جگه له هه‌له‌ی پێنوس، له پروی زمانه‌وانیشه‌وه، واتا که‌ی هه‌له‌یه. ووشه‌ی «زار» دوو جو‌ر واتای هه‌یه.

یه‌که‌م: ده‌توانین، له باتی زمان، نه‌ک له بری دیالیکت به‌کاربێنین. که ده‌لێن: زاری کوردیی، واته: زمانی کوردیی. دیاره، «زاراو، زاراوا و زاراوه» ش، هەر له زاره‌وه وه‌رگیراون، وه‌ک چۆن «نایینزا» له نایینه‌وه وه‌رگیراوه.

دووه‌م: له هێندێ ناوچه‌ی کوردستاندا، ووشه‌ی «زار» به «ده‌م» دێ. بۆ نمونه: له هێندێ شوێن ده‌لێن: زارم دێشێ، وه‌ک، مامۆستا خوشی له جێگه‌یه‌که‌دا، بۆ نه‌و مه‌به‌سه به‌کاربهێناوه، کاتێ ده‌لێ: (ده‌نگ به‌چووکترین که‌ره‌سه‌ی زمانه، نه‌گه‌ر زانیمان زمان ناخافته، له زاره‌وه «ده‌م» به‌هۆی به‌شداربوونی هه‌ندێ نه‌ندامانی ناخاوتنه‌وه و بای هه‌ناسه‌وه به‌ریکوپیتکی به‌ پیتی پێوستی دێته‌ ده‌ره‌وه ..) «74, 100» جگه له‌وه‌ی، گریمان ده‌توانین، «زار» له بری «زاراوه» به‌کاربێنین، دیسانه‌وه هەر هه‌له‌یه. چونکه، «زار» تاکه و «زاره‌کان» که‌ویه، وه‌ک به‌ عه‌ره‌بییه‌که‌یدا ده‌رده‌که‌وێ، «ئه‌لله‌ه‌جات» نووسراوه، نه‌ک «ئه‌لله‌ه‌جه» بێ! خو‌ گه‌ر ته‌نیا، هەر دوو به‌شه‌ دیالیکته‌کانی «هه‌ورامانیی و سۆزانیی» به‌راوردکردایه، ئه‌و کاته ده‌بوایه، ناوێشانه‌که‌ی به‌ شێوه‌یه‌کی دیکه‌ بوایه. دوا‌ی ووشه‌ی «زار» یش، له ناوێشانی په‌رتووکه‌که‌دا، زمانی کوردیی دێ. ده‌بوایه، کوردی به‌ دوو «ی» بنووسرایه. چونکه، گه‌ر دوو ووشه‌ به‌ دوا‌ی یه‌که‌یدا هاتن و هەر دووکیان به‌ پیتی «ی» کو‌تاییانه‌ات، دوا‌ووشه‌یان به‌ دوو «ی» ده‌نووسرێ. بۆ نمونه: (بزووتنه‌وه‌ی پزگاری‌خو‌ازی نیشتمانیی، زمانی کوردیی و ... تاد). هه‌روه‌ها. بۆ ووشه‌ی «به‌راوورد دا» ش، راستروایه، به «به‌راووردکردندا» بنووسرێ. که‌واته، ناوێشانی په‌رتووکه‌که‌، به‌م شێوه‌یه راستر، شیرینتر، په‌وانتر و کوردی‌تر: «زاراوه‌کانی زمانی کوردیی له ترازووی به‌راووردکردندا».

هەر لێره دا ده‌مه‌وێ، ده‌ریاره‌ی « زمان، زیان و زار »، شتی پوونکه‌مه‌وه. ئه‌ویش نه‌وه‌یه، له‌ زمانی کوردیدا، زۆریه‌ی زۆری کورد، ئه‌و سێ ووشه‌یه، بۆ دوو مه‌به‌س به‌کار دێت. زمان وه‌ک بابته‌ی زمانه‌وانیی و نه‌ندامه‌که‌ی نێو ده‌مه. له‌ راستیشدا، هەر سیکیان پێوه‌ندییان به‌ بابته‌ی زمانه‌وانیی وه‌ هه‌یه. ده‌توانین، بڵێین: زمانی کوردیی، زمانی کوردیی یا زاری کوردیی. هه‌روه‌ها ده‌توانین، بڵێین: زمانم دیشی، زیانم دیشی یا زارم دیشی. هه‌لبه‌ته، ئه‌مه‌ به‌ پیتی دیالیکت و ناوچه‌ جیا جیاکانی کوردستان ده‌گۆڕی. به‌لام، ئه‌ز پێشنیاز ده‌که‌م، « زمان » بۆ بابته‌ی زمانه‌وانیی و « زیان » ییش بۆ نه‌ندامه‌که‌ی جه‌سته‌ی مرۆف « نێو ده‌م » به‌کار بێت. بۆ ئه‌وه‌ی ئێمه‌ش، دوو زاراوه‌ی جیاوازان هه‌بێ، ئه‌و دوو شته‌ش، به‌ ئاسانی له‌ یه‌کدی جیاکه‌ینه‌وه. هەر که‌ گوتمان: زمان، بزانی، مه‌به‌سمان چیه‌. یا که‌ گوتمان: زیان، یه‌کسه‌ر به‌رانبه‌ره‌که‌مان لێمان تیبگا، مه‌به‌سمان زمانی کوردیی نییه، به‌ لکوه‌ به‌لاکه‌ی نێو ده‌مه!

له‌ هیندی زماندا، بۆ هەر دوو شته‌که‌، دوو ووشه‌ی جیاواز به‌کار دێ. بۆ نمونه: له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا « ئه‌للیسان و ئه‌للوه‌ » یان هه‌یه. هەر چه‌نده، « ئه‌للیسان » پتر بۆ زیان ده‌بێ، به‌لام « لیسان ئه‌لعرب » ییش ده‌گوتری. له‌ زمانی پروسیدا « یه‌زیک » بۆ هەر دوو مه‌به‌سه‌که‌ به‌کار دێ. له‌ زمانی ئینگلیزی و سویدیدا، دوو ووشه‌ی جیاواز هه‌یه. وه‌ک له‌ ئینگلیزیدا « Language » بۆ زمان و « Tongue » بۆ زیان، له‌ سویدیدا « سپرۆک - Språk » بۆ زمان و « Tung » بۆ زیان باوه. هەر چه‌نده، له‌ زمانی ئینگلیزیدا، هیندی جار، « Mother tongue » ییش به‌کار دێ، به‌لام، زۆر

پێکه‌می. « هه‌ورامانی »، خۆی په‌خته‌ له‌و که‌سانه‌ ده‌گرت، که‌ دیالیکته‌کانی زمانی کوردیی به‌ هه‌له‌ ناوده‌به‌ن، له‌ بری « کرمانجیی ژووورو و خواروو »، ووشه‌ی « بادینایی و سۆرانی » به‌کار دێت. که‌چی، هەر خوشی له‌ چه‌ن شتیکی به‌رهمه‌که‌یدا، ئه‌و هه‌له‌یه‌ دوو پاته‌ده‌کاته‌وه. بۆ نمونه: (ناوچه‌کانی دیاره‌که‌ر و به‌دلیس و ماردین و بۆتان و هه‌کاری و ناکه‌ر و شیخان و پارێزگای هۆک، سه‌ریاکی به‌ زمانی کوردیی بادینایی

گفتوگۆده کەن. ناوچه کانی موکریان و سۆزان و پارتیزدای سنیماایی و کەرکووک بە زمانی کوردیی « سۆزانیی » گفتوگۆده کەن. ناوچهی هەلەبجە و هه‌ورامانی عێراق و هه‌ورامانی ئێران و له‌ نێوان کرماشان و سنه و پێنجوین به‌ره‌و خواروو « کوردستانی خواروو » به‌ زمانی کوردیی « گۆزان » گفتوگۆده کەن. » (68, 100) هەر چه‌نده، نووسەر خۆی له‌ ژێر سه‌ردێری « به‌راوردکردنی زاری هه‌ورامانی و سۆزانیی له‌ پرووی ده‌نگسازیه‌وه »، په‌راویزتیکی بۆ داناره‌ و ده‌لتی: (مه‌به‌ست له‌ زاری « سۆزانیی » زاری کرمانجیی نێوه‌راسته‌ به‌ شێوه‌یه‌کی گشتیی و دیالێکتی سلێمانیی به‌ شێوه‌یه‌کی تایبه‌تیی، وه‌ک « هەلەبەکی باو » به‌و جوۆره‌ ناوئراوه‌ و به‌ سه‌ریا سه‌پێئراوه‌.) (85, 100) هەر وه‌ک پێشتر روونمان کرده‌وه، لێره‌دا زار به‌کار نایه‌، به‌لکوو، زار به‌ زبان دێ، نه‌ک به‌ دیالێکت. جگه‌ له‌وه‌ی، « هه‌ورامانیی و سۆزانیی » دوو دیالێکتی سه‌ربه‌خۆ نین، به‌لکوو هەر یه‌که‌یان لقه‌ دیالێکتێکن و سه‌ر به‌ دوو دیالێکتێکی جیاوازن. هه‌روه‌ها، نه‌ « سۆزانیی » دیالێکته‌ و نه‌ « کرمانجیی نێوه‌راسته‌ ». « سوله‌یانی » یش دیالێکت نییه‌، به‌لکوو، دیسانه‌وه‌ لقه‌ دیالێکتێکی کرمانجیی خواروو. جا گه‌ر ئه‌و جوۆره‌ شتانه‌، له‌ کۆمه‌لگه‌ی کورده‌واریدا، وه‌ک « هەلەبەکی باو! » رۆشتبێ و به‌ سه‌ریاندا تێپه‌رپه‌وێت، بۆچی ده‌بێ، نووسه‌ریکی وه‌ک مامۆستا، ئه‌و هه‌لە باوه‌ دوو باتاکاته‌وه‌؟! ئه‌دی ئه‌رکی سه‌رشانی پرووناکیی و نووسه‌ر چیه‌، گه‌ر هه‌لە زمانه‌وانیه‌کان، بۆ یه‌کدی و بۆ په‌شه‌لکه‌که‌ راست نه‌که‌نه‌وه‌؟!

ئه‌ز پێمه‌وایه‌، مامۆستا ده‌به‌وایه‌، ئه‌و هه‌لانه‌ی دووباره‌ نه‌کردایه‌ته‌وه‌، به‌لکوو، به‌ شێوه‌یه‌کی راست و ئه‌کادیمیانه‌ بیه‌ووسیایه‌. له‌ بری ئه‌وه‌ش، دوا‌ی ئه‌وه‌ی ناوی ئه‌و جێگایانه‌ی کوردستانی ده‌برد، بیه‌گوتایه‌: دانیش‌تروانی ناوچه‌ی یه‌که‌م، به‌ کرمانجیی ژوو‌روو گفتوگۆده‌کەن. دانیش‌تروانی ناوچه‌ی دووهم، به‌ کرمانجیی خواروو ده‌په‌یقن و دانیش‌تروانی ناوچه‌ی سێیه‌میش، به‌ دیالێکتی گۆزانیی ناخاف‌تنده‌کەن. چونکه‌، « بادیناییی » به‌ لقێ له‌ به‌شه‌ دیالێکتی کرمانجیی ژوو‌روو، « سۆزانیی » به‌ لقێکی به‌شه‌ دیالێکتی کرمانجیی خواروو داده‌نرتن. هه‌روه‌ها،

«گۆرانیی» دیالیکتیکی سەریەخۆیە و ئەو ناوچانە بە بەشە دیالیکتی «هەورامانیی» قسە دەکەن. بۆیە، نووسەر دەبێ، بە تایبەتی کاتی دەنووستی، لە لێکدانەوە و بیروپاڤەرپرینەکانیدا، زۆر وردبێ، سەرنج لەو ووشانە بدا، کە لە سەر پووبە ی کاغەز دەیاننەخشیێت.

ئێستە، کاتی ئەوە هاتووە، کەمێ لە گەرفتی دیالیکت و بەشە دیالیکتەکانی زمانی کوردیی بدوێین. ئەوەی لای هەمووان ناشرایە، هیچ زمانی لەم جیهانەدا، بێ دیالیکتی جۆراوجۆر نەبوو و نییە. هەر چەندە، هیندی لە زاناکانی زمان دەلێن: هەر زمانی خاوەنی چەن دیالیکتیکی زۆری جیاوازی، ئەوە دەولەمەندیی ئەو زمانە پیشانەدا. بەلام، نەتووی کورد، هیندە گەرفتی نەتووی و رامیاری هەیە، بوونی ئەو دیالیکتە جۆرەجۆرانەش، هیندە دیکە گەرفتەکانی کوردی زیادکردووە. چونکە، ئەو دیالیکتە، بە شێوەیەک لە یەکدی جیاپوونەتووە و دوورکەوتوونەتووە، نەک هەر پۆلەکانی کورد، لە هەر پارچە یەکێ کوردستان، بە دیالیکتیکی جیاواز دەپێشن، بەلکوو، تەنانەت لە یەک پارچەشدا، هەر ناوچە یەک بە دیالیکتی یا بەشە دیالیکتیکی جیاواز قسە دەکەن. بۆیە، کوردی ناوچە جیا جیاکانی کوردستان، بە گران لە یەکدی دەگەن. تەنانەت، هیندی جاریش، بە زمانی داگیرکەرەکان، ناخافێ لە گەل یەکدی دەکەن و لە یەکدی تێدەگەن.

هەر چەندە، ئەز لەو باوەڕەدام، هەر وەک چۆن لە سەرەتادا، زمانە «هیندی - ئەوروپایی» یەکان، هەموویان یەک زمان بوون، پاشان، بە پیتی پەوتی گۆرانکارییە میژوویی یەکان، ئەو هەموو زمانانە ی لێ جیاپۆزە، ئەو پۆش هەر یەکەیان سەریەخۆیی خۆیان هەیە، لە گەل ئەوەشدا، بە هەموویان هەر بەک گروپ پێکدێن. هەروەها، بەو چەشنەش، هەموو ئەو دیالیکت و شۆاردیالیکتە کوردییانە، لە بنەڕەتدا یەک زمانی یەکگرتووبوون. پاشان، وێدەورده و بە هۆی چەن فاکتەرێکی «میژوویی، جوگرافیایی، بارودۆخی رامیاری و نەتوویی، ئاستی کولتووری و ...» نەتووەکەو، لە یەکدی جیاپوونەتووە و لقپۆشیان لێ پۆتەو. داگیرکەرانی کوردستانیش، کاتی کوردستانیان لە نێوان خۆیاندا دا بەشکردووە، هیندە دیکە ئەو داپران، لە

یه کدی دوورکه و تنه وه و جیاوازییه ی نیتوان دیالیکته کانیان قولتر کردۆته وه. شتیکی ئاشکرایه، نهو دیالیکتانه هه موو پتیکه وه، زمانی کوردیی پتیکدیتن. گهر چی یه کتیکان له هه موویان دهوله مهندتر، رهوانتر، پاروتر، شیرینتر، پاکتر و زالتیرشیت. بهلام، دیسانه وه، ههر یه کتی لهو دیالیکتانه، به پیتی دابه شبوونی «دیمۆگرافیا، جوگرافیای به شه کانی کوردستان، باری رامیاری و نه ته وه یی» به کاردیتنرتن. له م قوناغهی نه ورۆ، نه ته وه ی کوردیشی پتدا تپه پده بیت، به هیچ شتیه به ناکرتی، یه کتی لهو دیالیکتانه، به سهر هه موو کورده کانی دانیشتوانی کوردستاندا به پیتنرتی و زمانیکی یه کگرتوی ناخافتن، بۆ له یه کدی گه یشتن به دیپیتنرتی.

له بهرته وه، به روا ناکه م، هیچ جوژه مه ترسییه ک، بۆ سهر زمانه که مان په یدابتی، گهر کوردی ههر ناوچه یه ک به دیالیکته که ی خوی قسه به کا. بهلام، به مه رجی قسه کردنی ئاسایی رۆژانه ی، ناوچه جیا جیا کانی کوردستان، تیکه له به زمانی نووسین نه کرتی. بۆ نمونه: (نابی یه کتیک هه ستی و له گوژاریک یا جتیه کی دیدا، به «ئه دی کوو بایم» و «ئه وه لۆچی نه نگۆ گه مه ی ده که ن» و «گوشت خاس له وازار فره هه س» و «بیم وه قوروان ریشی چه رمووگت» شت بنووسی. «92، 23» چونکه، گهر بهو شتیه به ی قسه ده که ی، ههر بهو شتیه به ی بنووسین، نهوا به هیچ جوژی ناتوانین، له ئاینده دا زمانیکی یه کگرتوی نووسین پتیکبتنن. ههروه ها، گهر له ههر ناوچه یه ک، دیالیکتی یا به شه دیالیکتیکی تایبه تی، له نووسیندا تیکه لاوکه ی، دتپتی به کرمانجیی خواروو و یه کتیک دیکه به کرمانجیی ژووروو، یا زازایی و هه ورامانی تیکه له که ی، نهوا جگه له وه ی، زمانی ستاندارد بهو شتیه به ی دروس نابتی، ههر به یه کجاریش، سهر له خه له ک ده شتیتن، له کوتاییشدا، رۆژه رۆژ، زمانه که مان لاواز دیتن و ده بوکتیه وه.

تاقیکردنه وه ی گهلانی جیهانیس سه لماندوویانه، ته نانه ت، گهر نه ته وه یه ک خاوه نی دهوله تی ناسیونالی خویشی، دیالیکت ههر ده میتنی، گهر چی نه ندامانی نهو نه ته وه یه، به زمانی سستانداردیش بنووسن، بهلام له ناوچه کانی خویاندا، ههر به دیالیکته تایبه تییه کانی خویان ده په یشتن.

جگه له وهی، نيمه کورد، له بواړی ټاخافتن و له يه کدی گه یشتندا، گرتی گه وره مان هه يه، له هه مان کاتي شدا، هيندئ جياوازی له نيوان ديالتيکته کاندا هه يه. مير « جه لادته به درخان » ده لئ: (زمانی کوردی، دوو په گه زی نیر و من، دوو ژماره ی تاک و کوی تیتدایه. جياوازی په گه ز و ژماره، له هه مو ټو ووشانه دا هه يه، که وهک ناو به کار دینرین. هه روه ها، به سهر زوړ به ی راناو و ناوه لئاوه کاندا ده چه سپی، که به شی له ووشه گزواوه کان پتک دینئ.) « 111, 18 »

به باوه ړی من، ټم بۆچونه هه له يه کی گه وره يه. چونکه، ټو جياوازیانه ی نووسهر باسیانده کا، له نيوان هه موو ديالتيکته کانی زمانی کوردیدا نین، به لکوو، له ړووی پزمانه وه، جياوازیه کی سهره کیی، له نيوان هه ر دوو به شه ديالتيکتی کرمانجی ژووروو و خواروودا هه يه. له کرمانجی ژووروودا، په گه زی نیر و من له يه کدی جيا ده کړته وه. هه روه ها، له به شه ديالتيکتی « هه ورامی » شدا، جياوازی له نيوان نیر و میدا هه يه. ټم جياوازی به ش، زیاتر له ټاخافتندا ده رده که ون. به لام، وهک د. « نه به ز » ده لئ: (پتو یسته، نیر و من به خړته پشگوئ، وهک زمانه ټه ده بییه که مان خستویه تیه پشگوئ.) « 27, 23 » له نيوان ټم ديالتيکتانه دا، له نيوان هه موو ټو پیتانه ی بۆ زمانی نووسینی کوردی به کار دینرین، گه لئ گرتی « مؤرفؤلؤژی، فؤؤلؤژی و لیکسیکؤلؤژی » هه يه. بۆه، چاکتروایه، کوردی هه ر ناوچه يه ک، به ديالتيکتی تایبه تیی خوی بدوئ، هېچ ديالتيکتی، به سهر ديالتيکته کانی دیکه دا، به زوړ نه سه پینرئ. به لام، له گه ل ټه وه شدا، هه ولدرئ، له ړتگه ی ټاخافتن و نووسینه وه، ورده ورده، هه ر دوو په شه سهره کییه که ی زمانی کوردی، کرمانجی « ژووروو و خوارو » له يه کدی نریک کړته وه.

په ټه ړه ړای گرتی کرمانجی ژووروو و خوارو، ټو ړو، گرتی کی دیکه شمان بۆ زیاد بووه. ټه ویش ټه وه يه، ړوونا کبیران و نووسهران هه ولده دهن، هه ر په که یان به ديالتيکت یا به شه ديالتيکته که ی خویان بنووسن. بۆ نمونه: ټیسته، نووسره زازوکیه کانیش، به ديالتيکته که ی خویان ده نووسن. زازایی (له ړوژاوی کوردستانی تورکیا قسه ی پتی ټه کړئ، له ټه ده بی

فۆلکلۆردا دولەتمەندە، بەلام تا ئەم دواىى يە وەك زمانى نووسىن بەکار نەهاتووە) «23،88» کەچى، لە دەرهوہى وولات، لە سەرەتای هەشتاکانەوہ، هیتندى گۆڤارى کوردیى، چەن لاپەرەيەکیان بۆ ئەم دیالیکتە تەرخانکردووہ و بە پیتى لاتین پیتی دەنووسن، بەم کارەشیان، هیتندەى دیکە، زمانەکیان کەرتکەرتکردووین. وەک هەر دووگۆڤارى «بەربانگ» لە سوید و «هیا» لە پارىس. جگە لەوہى، هیتندى نووسەرى زازاکىی، بە دیالیکتەکەى خۆیان، چەن نامیلکە و پەرتووکیکیان نووسیوہ. گەر ئەم دیالیکتە، لە گەل بەشەدیالیکتى کرمانجى ژووړوودا، يەك نووسىن پێرەوگەن، گەلنى باشتەرە. چونکە، هەر دووکیان لە یەکدییەوہ نزیکن و لە یەك پارچەى کوردستاندا دەژین، هەر دووکیان بە لاتین دەنووسن، بەلام، ئەو کۆمەلە خەلکانەى، لەو ناوچانەدا دەژین، دەتوانن، بە دیالیکتەکەى خۆیان قسەبکەن.

با لێرەدا، نمونەيەك لە سەر نزیکبوونەوہى، دوو بەشەدیالیکتى جیاواز بێنینهوہ: بەشەدیالیکتى هەورامى، لە هەموو ناوچەکانى هەورامانى رۆژھەلات و باشورى کوردستان، خەلکى زۆر قسەى پێ دەکەن. ئاشکرایە، هەر لە کۆنەوہ، گەلنى لە ھۆنەرە ناسراوەکانى کورد، ھۆنراوەکانى خۆیان بە هەورامى ھۆنێوہتووہ. نكولى ناکرئ، هەورامى لە وێژەى فۆلکلۆردا، سامانىکى گەلنى دولەتمەنى ھەيە. بەلام، وەك زمانى نووسىن، تەنيا بۆ ھۆنراوەگوتن بەکارھاتووہ. دواى ئەوہى، ئەو توانايەشى نەما، ئىدى بۆ ھۆنراوەش زۆر بە کەمى بەکارھاتووہ. بە تايبەتیی، لە سەرەتای سەدەى بیستەمەوہ، لە پەلویۆکەوتووہ. لە گەل ئەوہشدا، هەورامیەکان لە ناوچەکانى خۆیان و لە نێوان خۆیاندا، هەر بە شێوہى هەورامى دەپەیشن، کەچى بە بەشەدیالیکتەکانى کرمانجى خوارووش ئاخفتندەگەن و دەنووسن.

بۆيە، لەو باوەرەدام، لە پاشەرۆژدا دەتوانین، لە بەر رۆشنایى ئەم نمونەيەدا، زمانىکى يەکگرتوى ئاخافتن و نووسىن دروسکەین، بە مەرجى سەرەتا، ئەلفوبیەکى يەکگرتوى کوردیى پێرەوگەین. زۆر گرنگیش نییە، هەر ئەلفوبیەپێ، بەلکوو، گرنگ ئەوہیە، ئەلفوبیەکى يەکگرتوومان ھەبێ.

هەر چی چۆنیتی، زمانی یە کگرتوی ناخافتن بە گشتیی، زمانی یە کگرتوی نووسین بە تایبەتی، بە ھۆی دەزگەکانی دەولەتەو پێکدێ. گەر منالانی کورد، لە منالییەو بە شتوێ یەکی دیاریکراو خۆتندیان، ئیدی وردەوردە، نەو لە دواى نەو، فێری ئەو شتوێ زمانە دەبن، پیتی دەخوین و دەنوسن، تا وایان لێ دێ، تەنیا بەو شتوێ تایبەتیە دەنوسن و ئەو زمانە یە کگرتووە کوردییە دیتە ئاراو.

ئەوڕۆ، لە باشووری کوردستان، گۆرانکارییەکی باش ھەیە. بەلام، «خۆتندن و نووسین بە زمانی کوردیی، بزوتنەوێ پروناکبیری. چالاکى ھونەری و وێژیی»، بە پیتی ناوچە و شارەکان دەگوێ. بۆ ئێوە: لە ناوچەکانی سەر بە پارێزگاکانی «سولەیمانی، کەرکووک و ھەولێر»، جگە لەوێ، زۆری زۆری دانیشتوان، بە بەشە دیالێکتی کرمانجیی خوارو دەپەیشن و دەنوسن، ئەو جولانەو و چالاکیانە، ھەر لە سەرەتاوە لەو پەڕی لووتکەدا بوو. بە تایبەتی، شاری سولەیمانی، بە دانپێدانانی دۆست و دژمن، کورد و بیانیی، لە ماوەی ئەم سەد سالەى دوایدا، ناوەندی «کەلتور، بوژاندنەوێ زمان، ھونەر و وێژەى کوردیی» بوو.

بەلام، لە ناوچەى بادینان، جگە لەوێ بە بەشە دیالێکتی کرمانجیی ژوورو دەپەیشن، ھێندێ جارێش پیتی دەنوسن، ھەر لە کۆتەوێ تا ئەوڕۆش، نە خۆتندن و نووسین بە زمانی کوردیی بوو، نە ئەو «بزوتنەوێ و چالاکییە پروناکبیری، ھونەری و وێژیی» یە تێدا بە دیدە کێ. بۆیە، ئەم ناوچە، لە زۆر ڕووی «پروناکبیری، کۆمەلایەتی، پامیاری و ھۆشی نەتەوێ» یەو، لە چا و ناوچەکانی دیکەى باشوور، زۆر دواکەوتووە. ئێندەى من ئاگاداریم، لە ناوچەى بادینان، پەرتووکى خۆتندنگەکان بە کوردیی لە چاپ نەدراون و چاپخانەش تێدا نەبوو. ھۆکەشی، ھەم بۆ داگیرکەری دەولەتى عێراق و ھەم بۆ سەرانی «پارتی» دەگەرێتەو!

بۆیە دەبێ، سەرەتا لەم بەشەى کوردستانەو دەسپێکێ. ھەولێکی زۆر بەرێ، ھەر دوو بەشە دیالێکتەکەى کرمانجیی «خوارو و ژوورو»، لە یەکێ نزیککێتەو. بە یەک جۆر ئەلفوێ بنووسێ، یەک جۆر پێنوس بەکارێ. خۆتندن و نووسین، لە خۆتندنگەکاندا بە یەک بەشە دیالێکتی

تایه‌تیی بی. تا به لانی که مه‌وه بتوانین، له پارچه‌یه‌کی کوردستاندا، زمانه‌که مان ریکه‌هین و بیوژتینه‌وه!
 پیره‌مێردی نه‌مر، گه‌لی هه‌ولی له‌گه‌ل پێش‌خستنی زمانی کوردیی داوه، له لایه‌که‌وه وێستویه‌تی، یه‌ک جوژ پیت له‌ رێنووسی کوردیدا به‌کاریت. ئه‌وه بوو، پیتی لاتینی دانا. به‌لام، له‌م کاره‌یدا سه‌رکه‌وتوو نه‌بوو. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه ده‌یویست، یه‌کتی له‌ دیالیکته‌کانی زمانی کوردیی، وه‌ک زمانی نووسین بچه‌سپێتی. دیسانه‌وه، له‌مه‌شه‌دا هیچی به‌ هیچ نه‌کرد. ته‌نانه‌ت هه‌ولیدا، دیالیکت و خواردیالیکته‌کان له‌ یه‌کدی نزیکاته‌وه، بۆیه‌ (هه‌ندی نووسینی به‌ شێوه‌ی بادینایی بلاوکرده‌وه، ئه‌میش ئه‌نجامی هه‌ر وه‌کوو ئه‌نجامی پسته‌ لاتینییه‌که‌ی بوو!! گه‌لی نه‌خوتنده‌وار و پچرپچر، ئه‌و گه‌له‌ی که‌ هیچ شوێنیکێ ناگای له‌ شوێنیکێ تری نه‌بوو، ئیتر چۆن له‌ شێوه‌کانی یه‌کتری نه‌گه‌شتن.) «36,44»

هه‌ر وه‌ک د. «که‌مال فوواد» ده‌لی: (هه‌موو خوتنده‌وارێکی کوردی دلسۆز و هۆشیار پێویسته، هه‌ولدا، خۆی فێری یه‌کتی له‌و دوو زمانه‌ نه‌ده‌بێیه‌ بکا، که‌ ئه‌مڕۆ له‌ نووسینی کوردیدا به‌کار دێن، وه‌ ئه‌گه‌ر بتوانرێ، فێری هه‌ر دوو کیشیان بی. لیکۆلینه‌وه‌ش له‌ هه‌ر یه‌کتی له‌ زاراوه‌کانی زمانی کوردیی، ئه‌گه‌ر به‌ کوردیی بوو، پێویسته، به‌ یه‌کتی له‌و دوو زمانه‌ نه‌ده‌بێیه‌ بی. هه‌روه‌ها، لیکدانه‌وه‌ی وشه‌کان و لیکۆلینه‌وه‌ی زمانه‌وانیی و نه‌ده‌بیی له‌ باره‌ی هه‌ر یه‌کتی له‌ زاراوه‌کانه‌وه‌ بنوسرتن. به‌کارهێنانی شێوه‌یه‌کی سپیه‌م له‌ نووسینی کوردیدا، نه‌ک هه‌ر کارێکی نایست و نابه‌جێیه‌، به‌لکوو زیانبه‌خشیشه، له‌گه‌ل ئه‌و هه‌نگاوه‌شه‌دا ناگونجێ، که‌ به‌ نیازی پێکهێنانی زمانیکێ نه‌ده‌بێی یه‌کگرتوو نه‌نرێن. کوردیکێ ناوچه‌ی هه‌ورامان له‌ کوردستانی ئێران یان عێراق، له‌گه‌ل ئه‌و سامانه‌ نه‌ده‌بیه‌ گه‌وره‌یه‌شه‌دا که‌ به‌ هه‌ورامیی هه‌یه، ئه‌گه‌ر به‌ کوردی بنوسێ، به‌و زمانه‌ نه‌ده‌بیه‌ کوردیه‌ نه‌نوسێ، که‌ ئه‌مڕۆ له‌ کوردستانی ئێران و عێراق باوه، نه‌ک به‌ هه‌ورامیی. هه‌روه‌ها کوردیکێ کرمانشایی یا خانه‌قینی ... برا دملی «زازی» یه‌کانیشه‌مان پێویسته‌ نووسینه‌کانیان به‌و زمانه‌ نه‌ده‌بیه‌ کوردیه‌ بی، که‌ ئه‌مڕۆ کورده‌کانی تورکیا و سوریا و سوڤیه‌ت پتی

ئه‌نوسن نه‌ک به زازایی، بێگومان ئه‌مه‌ هه‌یج پێگه‌ له‌وه‌ ناگرێ، که سه‌دان به‌لکووه‌ هزاران هۆنراوه‌ و تیکستی ئه‌ده‌بیی جۆربه‌جۆر به‌ هه‌مسو زاراوه‌کانی زمانی کوردی بنووسرێن و بلاوکرێنه‌وه‌، به‌لام لێکدانه‌وه‌ و له‌ سه‌ر نووسینیان پێوسته‌، به‌یه‌کێ له‌وه‌ دوو زمانه‌ ئه‌ده‌بیه‌ بیت که ئه‌مڕۆ کورد له‌ نووسیندا به‌کارێنه‌هێنێ. (25،88)

لێره‌دا، گه‌ر که‌موکۆپی و هه‌له‌یه‌کی زه‌ق، له‌ نووسینه‌که‌ی د. «که‌مال» دا هه‌بێ، ئه‌وه‌یه‌، دوکتۆر ئه‌و دوو شتیه‌ سه‌ره‌کییه‌ی زمانی کوردیی، «پۆژاویی و پۆژه‌لاتیی»، که‌ پێیان ده‌نووسرێ، هه‌ر یه‌که‌شیان له‌ نووسیندا، پیتیکی جیاواز به‌کار دێن، به‌ دوو زمانی جیاوازی وێژه‌یی داده‌نێ. به‌لام، راسته‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌، هه‌ر دووکیان به‌ دوو شتیه‌ نووسینی وێژه‌یی، یه‌ک زمان داده‌نرێن، نه‌ک دوو زمانی جیاواز بن!

به‌ گورتیی: هه‌ر چه‌نده‌، زمانی کوردیی، له‌ کۆمه‌لتی دیالیکت و خوار دیالیکتی جیاواز پێکهاتوه‌، له‌ هه‌ر سه‌رده‌میکی میژوویی دیاریکراودا، نووسه‌رانمان به‌یه‌کێ له‌وه‌ دیالیکتانه‌، به‌ره‌مه‌کانی خۆیان نووسیوه‌. پاشان، به‌ هۆی کۆمه‌لتی فاکته‌روه‌، ئه‌و دیالیکته‌ وه‌ک زمانی نووسین، له‌ کارکه‌وتوه‌، دیالیکتیکی دیکه‌ جێگه‌ی گرتوته‌وه‌. له‌به‌رئه‌وه‌، ورده‌ورده‌، چهن نه‌وه‌یه‌ک، له‌ خۆتندنه‌وه‌ی ئه‌و به‌ره‌مه‌ کوردییانه‌ و به‌و دیالیکتانه‌، پێه‌شبوون و دوورکه‌وتونه‌ته‌وه‌. چونکه‌، به‌ گران له‌وه‌ شتیه‌ زمانه‌ وێژه‌ییانه‌ گه‌یشتون و به‌ره‌مه‌کانیان به‌ ئاسانیی بۆ نه‌خۆتێراوه‌ته‌وه‌..

جگه‌ له‌وه‌ی، له‌وه‌ سه‌رده‌مانه‌دا به‌ره‌مه‌ی کوردیی، زۆر به‌ که‌می چاپ و بلاوکه‌راوه‌ته‌وه‌. یا ژماره‌یه‌کی که‌می لێ بلاوکه‌راوه‌ته‌وه‌. پاشان، دوا‌ی هاوه‌یه‌کی کورت فه‌وتاوه‌. هه‌روه‌ها، هه‌ر له‌ کۆنه‌وه‌، خۆتێه‌وار له‌ ناو کورددا گه‌م و ئاره‌زووی خۆتندنه‌وه‌یان لاواز بووه‌.

به‌لام، له‌ کوتایی ئه‌م باسه‌دا، منیش له‌گه‌ڵ ره‌وانشاد «زوییحی» دا ده‌لێم: (له‌هه‌ج، له‌ زماناندا به‌روپۆی گه‌لتی هۆیانه‌، که‌ هێندێکیان ره‌نگه‌ به‌ گۆششی ئینسان له‌ناوچن، به‌لام هێندێکیان، به‌ لای منه‌وه‌، له‌ هه‌لومه‌رجی ئێسته‌ و دوا‌پۆژتیکێ نزیکیشدا، له‌وانه‌ نین، قورسایی خۆیان له‌ سه‌ر زمانه‌که‌مان لا‌به‌دن. له‌وه‌ش زیاتر ده‌توانم، ب‌لێم: نه‌ک هه‌ر زمانی کوردیی،

بەلکۆ، پێشکەوتووترین زمانی زیندووی سەر زهویی، ئەوێ لە بارا نییه، کە خۆی لە هه‌بوونی « له‌هه‌جە » رزگارکا. (40,70) دیالیکته‌کانی بۆیه، گەر زمانیکی یه‌گرتووی خۆتێنده‌وه و نووسین هه‌یه‌، دیالیکته‌کانی زمانی کوردیییش، به‌ره‌به‌ره، له‌یه‌کدی نزیکه‌بنه‌وه. دیالیکته‌کانیش، به‌هیچ جۆرێ، زیان به‌ زمانی کوردیی ناگه‌یه‌نن، مه‌ترسیی بۆ سەر پاشه‌پۆژی زمانه‌که‌ نییه و نابێ!

2/ رێژمه‌ ————— ان :

هه‌ر چه‌نده، هه‌تێ نووسه‌ر و زانای کورد، له‌ ساله‌کانی بیستی ئەم سه‌ده‌یه‌وه، خۆیان به‌ رێژماني زمانی کوردیه‌وه مانه‌وه‌کردوه. به‌لام، له‌ نێوان چه‌رخه‌کانی سه‌ده‌ و نۆزده‌دا، کاتێ دیانه‌ ئه‌وروپایی یه‌کان، به‌ کوردستاندا بلا‌بوونه‌وه، بۆ ئەوێ له‌ نیتوا کورد و خالیدییه‌کاندا، په‌رپاگه‌نده‌ بۆ ئایینی فه‌له‌ بکه‌ن، ئا له‌و کاته‌وه، لی‌کۆلینه‌وه له‌ رێژماني کوردیی سه‌ریه‌له‌داوه. له‌و به‌ره‌یه‌وه « فیله‌چیتسکی »، ده‌لی: (یه‌کێک له‌ ئەنجامه‌کانی ئەم چالاکییه‌، یه‌که‌م رێژماني زمانی کوردیی بوو، که‌ له‌ لایه‌ن م. گارتسوێ دۆمینیکانییه‌وه دانرا.) (184,76)

ئێ پیاوه، خه‌لکی « ئیتالیا » بوو. یه‌که‌م په‌رتوکی له‌ سالی «1875»، له‌ سەر رێژماني زمانی کوردیی دانا، «397,76» به‌ ناوی :

Maurizio Garzoni. Grammatico et Vocabolario della Lingua Kurda. Nella stamperia della sar Congregazione di Propaganda Fide. Rom , 1875.

پۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد نابێ، دلیان له‌ خۆیان بچیتێ، له‌به‌رئه‌وه‌ی، دره‌نگ رێژمانه‌که‌مان بۆ نووسراوه‌ته‌وه، یا که‌مه‌ته‌رخه‌میی تێدا کراوه. چونکه‌، هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک، وه‌ک کوردی به‌ سه‌ره‌باتایه، ئیتسته، ته‌نیا ناوی له‌ ئارشیفی مێژوودا بۆ یادگار ده‌ما. گه‌ر ته‌ماشایه‌کی نه‌ته‌وه‌کانی ده‌روپشتی خۆمان و دوور بکه‌ین، ده‌بینین: نه‌ته‌وه‌یه‌کی به‌ ده‌سه‌لاتی خاوه‌ن زمان و فه‌ره‌هنگی وه‌ک « ئینگلیز »، که‌ به‌ سه‌دان پیاوی « پروونا بیر، نووسه‌ر، هۆنه‌ر و زانا» یان هه‌بووه، خۆر له‌ ئالاکه‌یان ئاوا نه‌ده‌بوو، ته‌نیا (له‌ سه‌ده‌ی هه‌ژده‌دا، زمانی ئینگلیزی، رێژماني بۆ نووسرا.) (21,103)

زانایه کی وهک « سیبه وهی »، خۆی ئێرانی بوو، زۆر بایهخی به زمانه که می
خۆی نه ده دا، به لک وو، خه ریکی زمانی عه ره بیی بوو، بۆیه، (له سه ده ی
دوو ه می کۆچیدا، بنچینه ی سه رف و نه حوی عه ره بیی کۆکرده وه و پێکی
پیدا.) «22، 103»

هه رگیز نابێ، نه وه مان بیرچێ، گه ر هه ر نه ته وه یه ک، پێزمانیکی
یه کگرتووی هه بوو، جگه له وه ی ده توانی، به ئاسانی زمانیکی یه کگرتووی
نوو سین و خۆتنده وه پێکبێتی، زمانه که شی، له هه موو جوژه مه ترسییه ک
ده پارێزی. با نه وه نه ته وه یه ش، دوو چاری ده یان ده رد و گه رستی سه ختی
«نه ته وه یی، رامیاری و ئابووری» یه بووی، هه ر هه لده سیته وه و
نامرێ. چونکه، هه یج جوژه به ره به ستی ناتوانی، پێگه به یه کیتی زمانی
ئاخافتن بگرێ، پێزمانی هه موو زمانیکیش، وه ک په رزینیکی قایم وایه،
پارێزگاری زمانه که ده کا.

وه ک چه ن جارێ له مه وه به ر، با سه اکرد: زمانی کوردیی، له چه ن دیالیکت و
به ش و لقه دیالیکتیکی جیاواز پێکهاتوه. ئه م دیالیکتانه، له نێو
خۆیاندا، له هێندێ رووه جیاوازیان هه یه. یه کتی له و جیاوازیه
گرنگانه، جیاوازی پێزمانه. پروفیسۆر «قه ناتی کوردۆ»، له و باره یه وه
ده لێ: (له لیکسیک و فۆنیسیک و بنیاتی پێزماندا، هه ر دوو زاواوه ی
ژوو روو و خواروو جیاوازیان هه یه) «9، 80» هه ره ها، «مارتین ئان
برۆنه سن» ده لێ: (ئه م زاواوه، ته نیا له رووی لیکسیکی کۆلتوویی و
فۆلتوویی هه، جیاوازی به ر چاویان نییه، به لکه له هه نده ک ئاکاری
پێزمانی گرنگیدا لێک دوورن) «56، 95»

هه لبه ته، دیالیکته کان له نێو خۆیاندا، له و به رانه دا جیاوازیان هه یه،
به ئام، جیاوازیه که هێنده نییه، چاره سه ری نه کړی.

تا ئێسته، نه ک هه ر زمانیکی یه کگرتووی نووسینی کوردیان نییه، به لک وو
پێزمانیکی یه کگرتووشمان نییه. چونکه، زمانی کوردیی، له چه ن
شێوه یه کی جیاواز پێکهاتوه، هه ر شێوه یه، به جوژه پیتیکی تایه تی
ده نووسرێ. جیاوازییش، له نێوان گه رمه ری هێندێ له شێوه کانه ها هه یه. له و
باره یه وه، د. «که مال فوواد» ده لێ: (هه موو خۆتنده وارێکی هوشیاری

کورد، پتویسته دهرک بهم راستیییه بکات، دواي خه یال نه کهیت و وا
 بزانیته که له باری نه مری کوردستاندا نه توانریت زمانی نووسین و
 نه لفوییتی کوردیی بکریته به یهک و له سهر بنچینهی ئهم خه یاله فهرهنگ
 بۆ زمانی کوردیی دابنیت و گرامهري زمانی کوردیی بنووسیتته وه. که وتمان
 فهرهنگ یان گرامهري زمانی کوردیی نه بیته، پروونی بکهینه وه مه به سمان
 له فهرهنگ و گرامهري بۆچ زمانیکه، بۆ زمانی نووسین و نه ده بیاتی
 کوردیی یان بۆ زمانی کوردیی به هه موو شیوه کانییه وه؟ بیتگومان نه کهریت،
 فهرهنگ بۆ ههر دوو زمانی نووسینی کوردیی دابنریت، نه وه ندهی
 بتوانریت، ووشه ی شیوه کانی تری تیدا بنوسریت، به لام، به پروونکرده وهی
 پتویسته وه. دانانی فهرهنگیک بۆ زمانی کوردیی به هه موو
 شیوه کانییه وه، کاریکی سهخت و درێژخایه نه، پتویستی به هاوکاری
 زانایانی کورد ههیه له هه موو به شه کانی کوردستان. (20،88)

پاشان ده لێ: (له گرامهري داناندا، کاره که مان گرانتیه. چونکه، جیاوازی
 نیتوان شیوه کانی زمانی کوردیی، له پرووی گرامهري وه یه کجار زۆرتیه، تا
 جیاوازی نیتوان وشه کان. له دهر پرینی دهنگه کاندا، له گوپینی وشه کاندا،
 له دارشتنی رسته کاندا، شیوه یه که له گه ل ئه و ی تر جیاوازه. له بهر نه وه
 ناکریت، گرامه ریکی یه که گرتوو بۆ زمانی کوردیی دابنریت، به هه موو
 شیوه کانییه وه. یه که م هه نگاوی راست به ره و دانانی گرامهري زمانی
 کوردیی، دیاریکردنی ئه و شیوه یه که گرامه رکه ی پێ دانه نریت. پتویسته
 ههر له سه ره تاوه، ئه وه پروون بکریته وه که ئه و گرامه ر بۆچ شیوه یه که، بۆ
 یه کیکه له شیوه کانی زمانی نووسین و نه ده بیاتی کوردیی یان بۆ یه کیکه له
 شیوه کانی زمانی گفتوگۆی کوردیی؟ گرامه ریش به زۆری بۆ زمانی نووسین
 و نه ده بیات دانه نریت نه ک بۆ زمانی گفتوگۆ. (21،88)

لێره دا پتویسته، که مێ شیرۆقه ی ئهم دید و بۆچوونه ی د. « که مال فوواد »
 بکه یین. راسته، جیاوازی له نیتوان گرامهري شیوه کاندا ههیه. به لام، ئه و
 جیاوازییه بایی هینده نییه، دوو گرامهري جیاوازه، بۆ زمانی کوردیی
 دانیتین و ههر شیوه یه که به شیوه که ی خۆی بنووسی. چونکه، له نه نجامدا
 یه ک زمانی یه که گرتوو نووسینی کوردیی پهیدا نابێ. به لکوو، دوو زمانی

نووسینی کوردیی پێوه دهکری و زمانه که مان دوو کو تده کری. له و رتیه شهوه، ورده ورده، دوو زمانی جیاوازی گفتوگو و نووسین سهره لدهدا و نه ته وه که ش دووله تده بهی! بهلام، گهر نهو جیاوازی نیر و مییه ی، له هیندی شتیه ی کوردیدا هیه، تنیا له قسه کردندا به کار پینری، له زمانی نووسیندا پشگو پخری، نهوا له داهاتوودا ده توانین، گرامه ریکی یه کگرتوو، زمانیکی نووسینی یه کگرتوو کوردیی پیکبینین. له و رتیه شهوه، هم شتیه کانی زمانی کوردیی لیک نزیکه کهینه وه، هم زمانه که مان و نه ته وه که شمان له له تویه تکردن ده پارتیزین. بهلام دیاره، نه مه کاریکی زوری دهوی، تنیا، دهسه لاتتی دهوله تیکی یه کگرتوو کوردیی ده توانی، نه مه خه ونه دیرینه به دیپینتی!

(وهک له پیشه وه وتمان: کورد خاوه نی زمانیکی یه کگرتوو نییه بۆ نووسین، به لکوو ئیسته، دوو شتیه ی سهره کی به کار دینیت له نووسینی کوردیدا، که هر یه که یان به درتایی رۆژگاری رابردوو، له شتیه یه کی نه دهیی تایبه تیدا خوی گرتوه و کهم و زۆر « به پیتی ناچه کان » له زمانی گفتوگو دوور که وتوته وه. هر یه که یان خاوه نی فره هنگی وشه و گرامه ری خویه تی. هه ندیک جار یه کن، هه ندیک جار جیاواز. بۆ وینه: له رۆژاوا ییدا دوو دهسته جینا و pronoun هیه، دهسته ی نهز « تو، نهو، نه م، هوون، نهو »، دهسته ی من « ته، وی/وئی، مه، وه، وان » که هر یه که یان دهستووری به کار هینانی خوی هیه. له رۆژه لاتیدا هر یه که دهسته هیه « من، تو، نهو، ئیمه، ئیوه، نهوان » جگه له وه، جیناوی لکاوی هه بوون possessive « م - ت، ی - مان، تان - یان » له رۆژاوا ییدا نییه.

رۆژه لاتتی: (کورم، کچت، منالی ... یان: کور ی من، کچی تو، منالی نهو ...) له رۆژاوا ییدا تنیا: (کور ی من، که چا ته، زار و کین وی/وئی) گهرداری Passive له رۆژاوا ییدا به خسته پیتی هاتن پیکدی: هات زانین « ئی »، هاتیه زانین « ئی »، دی « تنی » زانین « ئی ». له رۆژه لاتیدا، به خسته پاشی پا/رپی بۆ سهر ریشه ی کردار پیکدیت « زانین/ریشه: زان » : زانرا، زانراوه، نه « ده » زانریت. گه لتی جیاوازی تریش که دهستوور یکی یه کگرتوو کۆیان ناکاته وه. (21، 88 - 22) (بویه پیوسته له دانانی

گرامهردا، رۆژاوايي و رۆژهه‌لاتي له يه‌کتر جيا بکرتنه‌وه و به‌نيازي نزیک‌کردنه‌ويان به‌راوردی پتويست له نيوانياندا بکريت. جگه له‌وه‌ش، نه‌وه‌نده‌ی بکريت هه‌ر دوو زمانه‌ نه‌ده‌ببيه‌که به‌هه‌ر دوو تپيه‌لاتيني و عه‌ره‌ببيه‌که بلا و بکرتنه‌وه. نه‌مه‌يه‌ رتيگای راست بۆ نزیک‌کردنه‌وي هه‌ر دوو شتیه‌که له يه‌کتر و هه‌نگاونان به‌ره‌و زمانتيکی نه‌ده‌ببيه‌ی يه‌کگرتوو، نه‌ک سه‌پاندنی يه‌کتيکیان به‌سه‌ر نه‌وي که‌دا، يان کوششي بۆ سوود بۆ پتکه‌يتناني زمانتيکی يه‌کگرتوو له تتيکه‌لا و کردنی هه‌ر دوو شتیه‌که، که هه‌رگيز پتک نايه‌ت «مه‌گه‌ر به‌زه‌بری جه‌له‌لوت!» چونکه‌ زمان داناتاشريت، به‌لکو وه‌ک هه‌ر شتيکی زيندوو په‌يدانه‌بيت و نه‌وه‌نده‌ی خزمه‌ت بکريت و هه‌لی له‌باري بۆ بيته‌ پيشه‌وه‌ گه‌شه‌نه‌کات و پيشه‌که‌ويت، به‌پتي پتويستی ژيانيش نه‌گۆريت و په‌ره‌نه‌سينيت، يان زۆري بۆ ديت، که‌زنه‌بيت و له‌ناوه‌چيت. زۆر زمانی گه‌رنگ له‌سه‌ر نه‌م رووي زه‌وييه‌ هه‌بوون، زمانی ناييني و په‌سمی بوون، ئيستته‌ له‌کارکه‌وتوون، وه‌ک: «زمانی سو‌مه‌ري، ئيتلامی، نه‌که‌دی، بابلي، فارسيی باستان، ئارامي، ئاویتسايی و لاتيني» و گه‌ليکی تر. زۆر هه‌وليشدراوه‌ بۆ پتکه‌يتناني زمانتيکی جيه‌هانيی يه‌کگرتوو له تتيکه‌لکردنی چهن زمانتيک، بۆ وینه: ئيسپيرانتو/ Esperanto سه‌ري نه‌گرتوه‌ و له‌ ژماره‌يه‌کی که‌م زياتر که‌س فيتري نه‌بووه‌. يان نه‌و هه‌ولانه‌يدراون بۆ دروستکردنی زمانتيکی ئينگليزيی ساده‌ / Basic English بۆ زوو فيتروونی زمانی ئينگليزي له‌هه‌موو ولاتانی جيه‌هاندا، به‌نيازي کۆلونيالی و په‌ره‌پيدان و جتيگيرکردنی ده‌سه‌لاتی داگيرکه‌رانی ئينگليز. که‌چی له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که‌ ده‌سه‌لاتيکی سياسي و نابووری و سه‌ريازی به‌هتيزيشی له‌پشته‌وه‌ بووه‌. (22,888)

بۆ هه‌موو نه‌و جياوازيانه‌ی، دوکتۆر باسيانده‌کا، ئيستته‌، نزیکه‌ی هه‌مويان له‌ديالتيکته‌ جياجياکاندا به‌کاردينرتن. به‌لن، راسته‌ به‌هيچ جوړی، پتويست به‌سه‌پاندنی ديالتيکتی به‌سه‌ر ديالتيکتیکدا، يا شتیه‌ زمانی ناوچه‌يه‌ک به‌سه‌ر ناوچه‌يه‌کی ديکه‌دا ناکا. چونکه‌، نه‌و تتيکه‌لا و بوونه، به‌شتیه‌يه‌کی خو‌رسکيی خو‌ی دروسده‌بۆ. به‌لام، هه‌رگيز به‌

دروستی نازانم، هەر دوو زمانی « ئیسپیرانتۆ و ئینگلیزی سادە »، بە دیالیکتەکانی زمانی کوردیی بچوین، تا زمانیکی یە کگرتووی نووسین دروسبێ. چونکە، دەوڵەتە کۆلۆنیالییەکانی ئەوروپا دەیانویست، هەر دوو زمانەکی پێشوو، بە سەر چەن گەل و نەتەویەکی جیهاندا بسەپن، کە هیچ جۆرە پێوەندییەکی نەتەویی پێکیانەو نەبەستی. بەلام، کورد هەر یەک نەتەویە، با چەن دیالیکتیکی جیاوازی هەیە، با هیندی جیاوازی وەک گرامەریش، لە نێوان هیندی لە بەشە دیالیکتەکانیدا هەیە! پاشان، دەلی:

(ئەو راستییەش نابێ، فەرامۆش بکری، کە ناوەکان / Nomen لە کوردیی پۆڤاوییدا، « هەر وەها لە هەورامیی و زازایی و چەن شێوەکی تریشدا » نێر و مێیان هەیە، پێویستە دیاریکری. چونکە، لە کاتی بەکارهێناندا ئەگۆرین. لە کوردیی پۆڤهلاتیدا ئەمە پێویست نییە. بۆ وێنە: گەل و پۆڤا لە هەر دوو شێوەکەدا یەک مانایان هەیە و وەک یەک ئەوترین. لە پۆڤاوییدا یەکەمیان نێرە و دووەمیان مێیە. لە خستە سەر «ئیزافە» دا ئەگۆرین بەم شێوەیە: گەل - ئی کورد. پۆڤا - ئی کورد. کەچی لە پۆڤهلاتیدا جیاواز نەبەستی: گەل - ئی کورد، پۆڤا - ئی کورد. هەر وەها لە کاتی بانگکردن / Vocative یان بەکارهێنانی ناوەکان لە هەندیک شوێنی پێستەکاندا نێر و مێ لە پۆڤاوییدا جیاواز ئەگۆرین. لە پۆڤهلاتیدا بە زۆری وەک یەک ئەگۆرین. بۆیە یەکێک لەو سەرەتایانەی کە پێویستە لە دانانی فەرەنگی زمانی کوردیدا رەچاو بکری، ئەوەیە کە لە پێشەو نووسری بۆچ شێوەیە کە لە گەل پرونکردنەوی پێویستدا لە بارە گرامەری ئەو شێوەیە. «24،88»

ئێستە، جیاوازی لە رێزمانی هیندی لە دیالیکت و بەشە دیالیکتەکانی وەک کرمانجیی خوارو، ژوورو و هەورامانی هەیە. بەلام، ئەو جیاوازیانە، هیندە ترسناک نین، تا لە نایندەدا، رێزمانیکی یە کگرتو دانەنری، زمانیکی ستاندارد دروس نەبێ. گەر، هەر دوکتۆر خۆی، کە مێ لێبووردنی هەبوایە، لەو بارەدا یەکەم هەنگاوی بنایە، دەبوایە، هیندە بەو شێوە ووشک و رەقوتە قەڵە دیالیکتی سولەیمانی نەینوسیایە.

بەلکۆ، خۆی لە نووسینی لقەدیالیکتی موکری نزیکردایەتەوه، کەلکی
لە بەشەدیالیکتەکانی دیکەش وەرگرتایە، ووشەى جوۆرەجوۆرى لى
بخواستنايه و نووسينهکەى خۆى پى برازاندايه تەوه.

ئەگینا، « ئەزانیت » و « دەزانیت » دەبێ، چ جیاوازییەکی گەورەیان لە
نیواندا بێ؟! کى لىيان تى نەگا؟! ئایا لە لقەدیالیکتی سولەیمانیشدا، چ
خەلک و چ نووسەرەکان، چ لە ئاخافتن و چ لە نووسیندا، « هات زانین »،
بە شێوەیەکی دیکە بەکار نایەن؟! وەک: « هاتە کوشتن، هاتە کایەوه،
هاتینە کووتایی و ... » هەلبەتە، ئەم جوۆرە ڕاقەکردنە، لە ژێر کارتیکردنی
بەشەدیالیکتی کرمانجیی ژوووروو لقی بادینانییدا پەیدا بوو. ئەدى هەر بەو
شێوەیەش، دیالیکت و بەشەدیالیکتەکانی هەموو زمانیک، وەرەورە، لە
یەکدی نزیك نەبوونەتەوه و نابنەوه و تیکەلاویش نابن؟!!

هەر چۆنێت، نابێ، «شەونخوویی، ماندوو بوون، هەلوتە قەلا و
دەسوپەنجەى ڕەنگینی»، مامۆستایانی زمانى کوردیان بیرچى. ئەوانەى،
ڕاژەى پێزمانى کوردییان کردوو، ئەوانەى، یەكەم بەردى بناغەى مالى
زمانەكەیان بو داناوین، ئەوانەى، بە هەولێ مەردانەى خۆیان، چەن
بەرەهەمێكى گرنگیان، لە سەر پێزمان و دەستوورى زمانى کوردیى بو
نووسیون. چەن زانایەكى وەك « سەعید كابان لە سالى 1927، توفیق
وەهبى لە سالى 1929، نوری عەلى ئەمین لە سالى 1960، جگەرخوێن،
شیخ محەمەدى خال» بوون. وەك پڕۆفیسۆر « قەناتى كوردۆ »ش،
دەلتى: (لەوانەى گرنگترین کاریان، لە سەر پێزمان و پێكھاتنى پەیشینی
فەرەهەنگى زمانى کوردیى کردبێ، دەبێ باسى لیکۆلینەوهکانى مەزنتەرى
زانا و کەسێتى جفاکى تیۆزى نەتەوهى کورد « جەلادەت عالى بەدرخان،
کامەران عالى بەدرخان، توفیق وەهبى، سەعید كابان و نوورى عەلى
ئەمین » بکەین. (20،81)

لە راستیدا، پێزمان شتیکی هێندە ئاسان نییە، تا هەموو کەس بە
ئاسانی تێیبگا. بەلام، باشتروایە، هەموو کوردێ زمان و پێزمانەکەى
خۆى بە باشی بزانێ، بە تایبەتیی ڕووناکبیران و نووسەران دەبێ،
شارەزاییەکی تەواویان لەو بوارەدا هەبێ. لە هەمان کاتیشدا، پێزمانی

هه‌موو زمانێ هێنده به‌ریلاو و قورسه، هه‌چ مه‌له‌وانێکی زمانزانی باش ناتوانی، له‌و زه‌ریا پانویه‌رینه‌ی زمانه‌وانیدا مه‌له‌بکا. به‌لکوو، گه‌ر چه‌مه‌سه‌ره سه‌ره‌کییه‌کان و باسه‌ گرنگه‌کانی پێژمان، به‌ باشیی بزانی، نه‌وا له‌ کاتی نووسیندا په‌کمان ناکه‌وێ، به‌ کوردییه‌کی « راست، ره‌وان، جوان و بێ هه‌له‌ » ده‌نووسین. له‌و باره‌یه‌وه « مه‌سه‌وود مه‌مه‌د » ده‌لێ:

(قه‌واعیدی عه‌ره‌بیی، ده‌ جار له‌ عه‌ره‌بیی زه‌حه‌ه‌تته‌ره. گه‌ره‌ترین نووسه‌ر و بوێژی عه‌ره‌ب پزگار نه‌بوون له‌ هه‌له‌ی قه‌واعیدی. که‌س نییه‌ « قه‌واعیدی نه‌للوه‌ نه‌له‌عه‌ره‌بییه‌ » بزانی و هه‌له‌ی تێدا نه‌کا. به‌لام، ده‌یان میلیۆن که‌س عه‌ره‌بیی ده‌زانن، هه‌زاران خوێنه‌ر و نه‌دییش هه‌ن، پوخته‌یه‌کی باشی قه‌واعید ده‌زانن، که‌ کافیی بێ بۆ نووسین و تێگه‌یاندن.) « 27، 105 »

بۆیه‌ ده‌بێ، به‌ شێوه‌یه‌کی ئاسان بنووسین، تا به‌ ئاسانه‌ترین شێوه، خوێنه‌ر تێگه‌یه‌نین، له‌ هه‌موو روویه‌که‌وه، له‌ گرنگیی و چۆنیتی زمانه‌که‌مان ناگاداریانه‌که‌ینه‌وه، تا شاره‌زاییه‌کی باشیان هه‌بێ.

پێژمان، وه‌ک زه‌لکاوی نییه‌، ئاوی تێدا وه‌ستایه‌تی، نه‌ له‌به‌ری به‌روا، نه‌ ئاوی بێته‌سه‌ر، تا بۆگه‌نکا. به‌لکوو، پێژمانی هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ک، به‌ شێوه‌یه‌کی به‌رده‌وام، له‌ گۆزان و گه‌شه‌کردن دایه‌. له‌به‌رئوه‌، ئه‌رکی ئه‌م گه‌شه‌کردنه‌، به‌ زۆری له‌ سه‌ر شانی شاره‌زایانی زمان و په‌سپۆزه‌ نه‌که‌ادییه‌کانی زمانی کوردییه‌. بۆیه‌ ده‌بێ، له‌و به‌اره‌دا هه‌ولێکی مه‌ردانه‌مان بۆ به‌دن، ئاوێتیکی نوێ له‌ پێژمانه‌که‌مان به‌ده‌نه‌وه، تا پێژمانێکی ئاسان و یه‌که‌گرتوومان بۆ دانێن.

3/ نه‌لفویتی کوردیی :

تا ئێسته‌، نه‌ک هه‌ر نه‌لفویتییه‌کی دیاریکراو و یه‌که‌گرتوی نووسینمان نییه‌، به‌لکوو، شاره‌زایانی زمانی کوردیی، له‌ نیو خۆشیاندا، به‌ ته‌واویی له‌ سه‌ر ئاوی « تیپ و پیت، ژماره‌ی پیته‌ کوردییه‌کان به‌ گشتیی و پیته‌ پێژمانه‌کان و ئاوه‌کانیش به‌ تایبه‌تی پێک نه‌که‌وتوون. پیتشه‌کیی، به‌ پێستی ده‌زانم، هێندێ شت، له‌و بارانه‌وه‌ روونکه‌مه‌وه‌.

« تیپ و پیت »، دوو وشه‌ی کوردیی ره‌سه‌ن و په‌تین، له‌ بری « حه‌رف » ی عه‌ره‌بیی و « Letter » ی ئینگلیزی، له‌ زمانی کوردیدا به‌کار دێنرێن. به‌

باوه‌ری من، بریار له سه‌ریه‌خه‌یان بده‌ین، ته‌ئێ به‌وه به‌سه‌ره‌، سه‌ر
 نووسه‌ری به‌ ئاره‌زووی خو‌ی، یه‌کێکیان به‌کاربه‌تێ.

د. « که‌مال فوواد » پیتی وایه، « تیپ » له « پیت » گونجاوتره‌ و ده‌لتی:
 (پیت لێره‌دا، به‌ مانای Particle نه‌ک Letter به‌کارهاتوه‌. که‌ من بۆ
 دووه‌میان تیپ « لاتینی Typus » به‌کارته‌هێتم. له‌ عه‌ره‌بیدا، بۆ هه‌ر
 دووکیان « حه‌رف » به‌کارته‌هێت. بۆ وێنه‌ ته‌لێن: « ته‌لخه‌روف ته‌لنه‌ به‌جه‌دیه‌ »،
 بی مه‌به‌سه‌ی دووه‌م. وه‌ ته‌لێن: « حه‌روف ته‌لجه‌ر و ته‌لعه‌تف »، بۆ مه‌به‌سه‌ی
 یه‌که‌م. هه‌ر ته‌مه‌شه‌ که‌ گه‌لێکی تووشی نه‌و هه‌له‌یه‌ کردوه‌، که‌ بۆ هه‌ر دوو
 مه‌سه‌له‌که‌ له‌ کوردیدا « پیت » به‌کاربه‌تێن و جیاوازی له‌ نێوان « تیپ » بۆ
 « حه‌رف - Letter » و « پیت » بۆ « حه‌رف - Particle » دا نه‌که‌ن.)
 « 38،88 » به‌لام، نه‌ز له‌ گه‌ل ته‌م بۆچوونه‌دا نیم. به‌ لای منه‌وه‌، زاراوه‌ی
 « پیت » له « تیپ » راسته‌ر و گونجاوتره‌. چونکه‌، له‌ کوردیدا « تیپ » به‌
 کۆمه‌لتی مرقۆف دی، واتای « فرقه‌ » ی عه‌ره‌بیی و « Group » ی
 ئینگلیزی ده‌گه‌یه‌نێ. له‌ کاتی خو‌شیدا، له‌ رۆژنامه‌ و گۆڤاره‌
 کوردیه‌کاندا، له‌ لایه‌ن نووسه‌ران و شاره‌زایانه‌وه‌، له‌م باره‌یه‌وه‌، گه‌لێ
 زانیاری و پوونکردنه‌وه‌ پێشکه‌شکراوه‌. جگه‌ له‌وه‌ی (لیژنه‌ی
 مامۆستایانی سوله‌یمانی، به‌ریاران له‌ سه‌ر داوه‌، له‌ نووسراوی زاراوه‌ی
 کوردیی سالی 1960 ژماره‌ شه‌ش له‌ لاپه‌ره‌ ده‌دا) بلاوکراوه‌ ته‌وه‌. « 83،63 »
 که‌واته‌، با هه‌ر دوو زاراوه‌ی « تیپ و پیت » هه‌بێ، به‌لام « پیت » وه‌ک
 زاراوه‌یه‌کی زمانه‌وانیی و « تیپ » یش وه‌ک زاراوه‌یه‌کی گه‌شتیی
 به‌کاربه‌تێن. بۆ نمونه‌: له‌ گۆرانی ناوچه‌ی گه‌رمیان، له‌ باشووری کوردستان
 ده‌لتێن: « تیپێ سواره‌ به‌ پتوه‌. » واته‌: ده‌سته‌یه‌ یا کۆمه‌لتی سواره‌.
 هه‌روه‌ها، بۆ وه‌رز به‌کارده‌ی، وه‌ک: « تیپی توپی پتی پیره‌مه‌گروون ».

جگه‌ له‌وه‌ی، له‌ شوێنی نوێماندا، « ی. ن. ک. »، وه‌ک زاراوه‌یه‌کی
 سه‌ربازی به‌کاربه‌تێنا. ناوی به‌تالیۆنی جارانی به‌ « تیپ » ده‌برد. وه‌ک
 تیپی بیستویه‌ک.

ناشکرایه‌، کورد تا نه‌ورۆ، ته‌لفوونیه‌کی یه‌کگرتوی نییه‌. نه‌و
 ته‌لفوونیه‌یانه‌ی به‌کارشه‌دیترین، به‌ ته‌واویی، پتووستیی زمانی کوردیی پێ

ناکه نه وه. هم گرفتې نه بوونې نه لږوونې په ککرتووه ش، له پټې زمانې کورید، به سختترین کوسپ داده نرې. هر نه مهش وای کردوه، زمانیکې په ککرتووی نووسینمان نه بې. له گه له نه وه شدا، (باری خوینده واری، رۆشنبیری، زمان و کهلتوری کورد، زور دواکه وتوه. تنیا له به شیکې خوارووی کوردستان ده توانرې، به کوردی بخوینرې و بنووسرې... له پروی نووسینه وه، هر پارچه یه که جوړه پیتې به کار دینې، به جوړه دیالیکتې ده په یقې، ده نووسې و ده خوینتته وه. له باکور و خواروای کوردستان، به تیپی لاتین ده نووسن. هر چنده، کورده کانی باکووری کوردستان، زور به یان، زمانې زکماکې خویانیان له بیربر او ته وه و زمانه تورکیه که، به سهر زمانې دایکدا زیاتر زاله. له رۆژاوای کوردستان، زیاتر له ژیر کارتیکردنی زمانې عهره بیی دان. له خوارووی کوردستان، به پیتې عهره بیی و به شه دیالیکتې کرمانجی خوارو و ژوروو ده نووسن، له گه له کورده کانی بنده سی تورکیا و سووریا دا جیا یانده کاته وه. له رۆژ ه لاتی کوردستان، به پیتې عهره بیی و هیلې شکسته ی فارسیی ده نووسن و زیاتر له ژیر تاووتینی کهلتوری فارسیی دان. (38,34)

کورده پهرشویلاوه کانی، کوماره کانی په کیتې سؤفیه تی کونیش، به پیتې «کرلیکی - Cyrillic» پروسیی ده نووسن. واته: نه لږوونې کی تایه تی نه ته وه بی په ککرتوومان نییه. هم جیا وازی به کارهینانی نه لږوونې ش، گرفتیکې گه وهی دروسکردوه، کارتیکې وای کردوه، کوردی پارچه جیا جیا کانی کوردستان، نووسینه کانی په کدیان بۆ ناخوینرته وه. ته نانه ت، کورده کانی بنده سی تورکیا، هر چنده، هم موویان به پیتې لاتین ده نووسن، په لام، نه وانه ی به کرمانجی ژوروو ده وین، له گه له نه وانه ی به زازایی ده په یقې، جگه له وهی، به گران له یه کدی ده گن، هر یه که شیان به دیالیکت که ی خوی، به پیتې لاتین ده نووسن. بۆیه، تنیا نووسینه کانیان بۆ ده خوینرته وه و زور لیتی تی ناگن. له بهر نه وه، زازایی په کانیس به دیالیکتې خویان ناخافتن ده گن و ده نووسن. ته نانه ت «گۆزار، نامیلکه و پهرتووک» به زازایی پلارده که نه وه. بۆ غوونه: گۆزاری «به ریانگ»، تورگانی فیدراسیونی کومه له کوردستانیه کان له سويد، به پیتې عهره بیی

و لاتین چاپده کری. له ههمان کاتیشدا، به هر دوو به شه دیالیکته کانی کرمانجیی «سهروو و خواروو» و دیالیکتی زازاکیی، گوتاره کان دهنووسرتین و بلاوده کرتنه وه.

به شتویه کی گشتیی، له سهره تادا، شتویه پیت و نووسین، جیاوازیوون. پاشان، به ره به ره، گۆرانکارییان به سهردا هاتوه. هر وهک له به شی «زمانی نووسین و خوتندنه وه لای کورد» دا باسمانکرد، سهره تا عهره به کانی یه مهن، نووسینی «مه سهد»، شام «فینیقیی» و حجاز «سریانی» یان به کاره یناوه. پاشان، عهره به ئیسلامه کان به نووسینی «کوفیی» نووسیویانه. دواي ماویه، نووسینی «نسخ، سابت، روقعه، دیوان، عهره بیی و فارسیی» ش په یدا بوو. ئیدی، بهو شتویه به رده وامبوو، تا ئه نووسینانه ی ئه ورۆیان لی که وتۆته وه.

سهره تا ده بی، ئه وه بزانی، ئه و پیتانه ی ئه ورۆ، بۆ نووسینی به شه دیالیکتی کرمانجیی خواروو به کاردین، که به پیتی عهره بیی ناسراون، له به ره تدا له «ئارامیی» یه کانه وه وهرگیراون. چونکه، له کۆندا عهره به کانیش، وهک کورد، خاوه نی پیتی تاییه تی خۆیان نه بوون. به لام، له ئارامیی به کانه وه وهریانگرتوه، پاشان، مۆرتکی خۆیان پتیه ناوه و داگیریانکردوه، وهک هه موو شتیکی دیکه شیان داگیرکردوه!

باوه ناگه، هیچ نه ته وه یهک هه بی، گرتی زمانه وانیی نه بی. هه مووشمان ده زانی، ژماره ی پسته کانی ئه لغویی نه ته وه کان، وهک یهک نین. بۆ نمونه: گهلانی ئه وروپا، زۆریه ی پسته کانیان، له زمانی لاتینه وه وهرگرتوه. له گهل نه وه شدا، هه موو یه کتی له و زمانانه، خه سه ته تی تاییه تی خۆی هه یه. ژماره ی پسته لاتینی به کان بیستوشه ش پیتن. که چی، (له زمانی فره نسیدا سیوشه ش ده نگ هه یه «16 فاول، 17 کۆنسۆنانت و سئ نیوه کۆنسۆنانت» له زمانی ئینگلیزیدا، چلوچوار ده نگ هه یه. «24 کۆنسۆنانت و نیوه کۆنسۆنانت، 20 فاولی ساده و لیکدراو») «56-55، 103»

هر بهو پتیه ش، پسته «عهره بیی، فارسیی و کوردیی» هکان، جیاوازیان هه یه. ژماره ی ده نگه کانیان، له گهل ژماره ی پسته کانیاندا، یهک ناگرتنه وه. بۆ نمونه: زمانی فارسیی له سیودوو پیت پیکه هاتوه. به لام بیستونۆ

نه‌کیشراوه. هه‌روه‌ها شتیه‌ی کافی شتیاو وه‌ک گیا . گێژ . هه‌نگوین . پتو‌سته ، هه‌ر دوو ده‌نگ به پیت دابنری. (9،63-10) «که‌واته ، ژماره‌ی پسته‌کان بوون به سیو‌چوار پیت. به‌لام ، هیندی له‌ شاره‌زایانی دیکه‌ی زمانی کوردیی ، باوه‌رتیکی دیکه‌یان هه‌یه . بۆ‌نمونه : «توفیق وه‌ه‌بی» ، به‌چل پستی داده‌نتی. (12،17-14) هه‌روه‌ها ، به‌پیتی دید و بۆ‌چوونی «خال» ، زمانی کوردیی له‌ بیستوه‌وت پیت پتکه‌اتوه . (27،102)

« کورد‌بیژ ، ژماره‌ی پسته‌کانی زمانی کوردیی ، چ لاتین و چ ئارامیی ، به‌ سیوشه‌ش پیت داده‌نتی. (1) ، نا . ب . پ . ت . ج . چ . ح . خ . د . ر . پ . ز . ژ . س . ش . ع . غ . ف . ث . ق . ک . گ . ل . ل . م . ن . و . و . ئو . ئۆ . وو . ه . ه . نه . ئی . ی . ئی . ئی . ئی» (26،80) « به‌ باوه‌ری من ، ته‌نیا سیوسێ پیتی‌ان ته‌واون. ئه‌و سێ پسته‌ی ، نووسه‌رانیش دایانناوه ، له‌ جێگه‌ی خۆیاندا نین ، چونکه :

یه‌که‌م: پیت و ده‌نگیان تیکه‌ل‌کردوه ، له‌وانه‌یه جیا‌وازیان له‌ نیتوان پیت و ده‌نگدا نه‌کردبێ.

دووه‌م: ئه‌و سێ پسته « ئو ، وو ، ئی » هه‌ر یه‌که‌یان ، له‌ به‌ره‌تدا له‌ دوو پیت پتکه‌اتوون. یه‌که‌میان « ئ ، و » دووه‌میان « و ، و » ستیه‌میشیان « ئ ، ی ، ن. هه‌ر کاتی بانه‌وێ ، هه‌ر یه‌کێ له‌و پسته ئاو‌یتانه بنوسین ، ئه‌وا به‌ دوو پیت ده‌بنوسین ، ئیدی پتو‌ست نا‌کا ، ئه‌و جووته پیتانه ، به‌ پیتیکی سه‌ره‌خۆ دانێین!

« جه‌لاده‌ت به‌درخان » ، پتر له‌ پسته لاتینییه‌کان ده‌دوێ ، ژماره‌شیان به‌ سیویه‌ک پیت داده‌نتی. (18،23-24) نووسه‌رتیکی دیکه ، «عه‌زیزی ئیبراهیمی» ئه‌لفویتی کوردیی چ به‌ لاتین و چ به‌ عه‌ره‌بیی ، به‌ سیوشه‌ش پیت ده‌قه‌بلێنتی. (11-15،72)

کۆمه‌لتی شاره‌زای دیکه‌ی وه‌ک: «عه‌بدول‌ه‌حیمی وه‌فا عه‌بدول‌که‌ریم ، به‌ سی پیت ، «گیوی موکریانیی و کامه‌ران به‌درخان» به‌ سیودوو پیت و «مسته‌فای خو‌په‌مدال» به‌ بیستونۆ پیتی داده‌نتی. (15،72)

هه‌روه‌ها ، د . « نه‌به‌ز » ده‌لتی: (له‌ زمانی کوردیدا سیو‌پینج تیپ به‌کار دێنری.) (1،25)

د. «که مال فوواد» پتی وایه، جگه له پسته کانی «غ، ح، ع» سیوچوار پیتمان هدی. «33-32،90»

لیره دا ده موی، شتی باسکم: هر یهک ژماره له ماتماتیکدا، وهک یهک پیت وایه له زماندا. کاتی دوو ژماره یا پتر یه کده گرن، تا ژماره یه کی ناوخته ی پچووک یا گه وره دروسکمن، وهک نه وه وایه، دوو پیت یا پتر لیکدرین، تا ووشه یه کی ساده یا ناوخته په یدابن. پاشان، رسته شیان لن دروسده بن. که واته: ژماره ی پسته کانی هر زمانیکی دیار یکر او، وهک ژماره سهره کییه کانی زانستی ماتماتیک وایه. چونکه، ژماره سهره کییه کان، له هیچه وه بونو «0-9» ده سپیده کا. نیدی، له و ده ژماره یه، مړو به ناسانیی ده توانی، هرچی بوئی، به ناره زووی خوئی، ژماره ی دیکه ی لن دروسکا و پتی بنووسی. جا، هر له خانه ی ده یانه وه بیگره، تا به کو تایي خانه ی هه موو ژماره کانی جیهان ده کا.

دیاره، زمانیش هر وایه. هه موو زمانتی، له کو مده لنی پیتی دیار یکر او پیکه اتوه. هر به هوئی نه و پیتانه شه وه ده توانین، هر چیمان بوئی، پتی بنووسین. بونوونه: له و ژماره سهره کییه، ژماره یه کی تاییه تیی وهک «123 456 789 000» مان ده سده که وئی. هه وده ها، بهر انهر به مدهش، نه و پیتانه ی هه مانه، چن ووشه یه کی وهک: «کورده به دانیشتن، مالی ویرانه» ی پت ده نووسین. لیره دا ده توانین، بلتین: بنچینه ی نه م دوو نووسینه نو تیه ی، تازه ده سمانکه توه، هر به یهک شت داده نرین. چونکه، هر دوو ژماره و رسته نو تکه، له یهک سهرچاوه ی سهره کییه وه هاتون، که ژماره و پسته سهره کییه کانی ماتماتیک و زمانه که دروسیان کردون. که واته، هه موو زانستی، زمانی تاییه تیی خوئی هدی. بویه، هه رواش ده لیتن: «زمانی ماتماتیک، زمانی نه دنازیاری، زمانی پزیشکی، زمانی رامیاری و ... تاد».

گومانی تیدا نییه، هر زمانتی تا ژماره ی پسته کانی زوړترین، نه وه به نیشانه ی ده و له مهنندی نه و زمانه داده نرئی. چونکه، ده توانرئی، هه موو ده نگه جیا وازه کانی خومالیی و بیانیی پت در یبررئی، هه موو ووشه و زار اوه کوردی و جیهانییه کانی شی، پت بنووسرئی. به لام، خو ناکرئی، هر

له بهرتهوهی، زمانه که می خۆمان دهوله مهنکهین، هەر له خۆمانهوه، پیت له مان و لهو زمانهوه بخوازین. چونکه، هه موو زمانتی تاییه تمهندی خۆی ههیه، نهو پیتانه دهی، له گه له خهسلته تی زمانی کوردیی و فونیتی که کهیدا بگونی.

هه موومان ده زانی، پسته کانی هه موو زمانتی، به سه ر دوو دهسته دا دابه شده کرتین. دهسته ی یه که میان: به لاتینی « کونسونانس - Consonanas », به ئینگلیزی « Consonant », به عهره بیی « صه حیح، ساکن، صامت، حه بیس و ... » ی پتی ده گوتری. دهسته ی دوو میشیان: به لاتینی « فوکالیس - Vocalis », به ئینگلیزی « فاولیس - Vowels », به عهره بیی « صائیت، عیله، مصهوت، حهره که، طه لیق و ... » یان ناوان.

کونسونانت: (نهو دهنگهیه، که به هۆی ژتییه دهنگیه کانهوه دروس دهی و به هۆی ههواره له ده مه دا کهم و زۆر ږتگی پتی ده گیرتی و به شتیه ی دهنگی ناوازه دار ده چیتته ده ره وه.) «80, 100» فاولیش: (دهنگی زا ره کی دهنگدارن، به وه ده ناسرتین، که له پاش ده ره چوونیان له کانگای دهنگه وه به ناو بۆشایی ده مه دا سواری هه وای ده م ده بن و شتیه ی چۆنیتی ناوازه ی هه ر یه کتیکیان که وتۆته نه ستۆی زمانه وه.) «79, 100»

له دابه شکردنی پسته کانی شدا، چ پسپۆر و زانیانی بیانیی، چ زمانناس و زمانزانه کانی کورد خۆی، له نیو خۆیاندا ږتک ناکه ون. هه ر یه که یان باوه ږتکی جیاوازیان ههیه. ته نانهت، له سه ر ناوی هه ر دوو جو ره پسته کانی، یه ک بۆچوونی ته واره و یه ک گرتوویان نییه. کوردیش، هیندی ناوی جیاوازی وهک: « بته دهنگ، نه بزوتین، دهنگه ره، ساز » بۆ کونسونانته کان، « دهنگدار، بزوتین، دهنگبزوین، خۆدهنگ، ناساز و ... » بۆ فاوله کان دانه وه. بۆ نمونه :

« توفیق وهه بی », فاوله کان به پیتی بزوتین یا دهنگبزوین و د. « مارف خه زنه دار » به پیتی بزوتین و دهنگداری داده نین. « تایه ر سادق » کونسونانت و فاوله کان به « ساز و ناساز » ناوده با. « زوبیچی » و د. « نه وره مانی حاجی مارف » ده لیتن: بزوتین باشتره، چونکه هه موو پیتی

دهنگی ههیه، پیتی دهنگدار و پیتی بیدهنگ راست نییه. (کوژ تیپی دهنگدار به «حەرف صەحیح و صامت» ی عەرەبیی دەداتە قەلەم. راستییەکی «حەرف صەحیح» و «حەرف صامت» هەر دووکیان یەکن و بێ دەنگن. لە کاتیکیدا «حەرف عیله» دهنگداره. واتا «تیپەبزۆین» و «تیپی دهنگدار» هەر دووکیان یەک مانایان ههیه و یەکن. ئەوێ بزۆی دهنگداره و ئەوێ نه بزۆی بێ دهنگه.) «88,24» له بەرئەوه، من وا به باشی دهزانم، هەر زاراوه ئینگلیزییهکان به کاپیترتن.

دهرباره‌ی ژماره‌ی، هەر دوو بەشە پیتەکانی کۆنسۆنانت و فاول، «توفیق وه‌ه‌بی»، له هەر دوو بەرهمی (ده‌ستووری زمانی کوردی/1928) و (خوێنده‌واری باو/1933) دا، که‌ ده‌رباره‌ی پێژمانی زمانی کوردیی نووسیونی، ته‌نیا (هه‌شت ده‌نگی بزۆین و بیستوپینج کۆنسۆنانتی دیاری کردووه‌ له‌ گه‌ڵ نیمچه‌بزۆیتیکیشدا.) «58,100» که‌چی، له‌ گوتاری (زانباری گشتیی پێشه‌کیی/1983) دا، ژماره‌ی فاول و کۆنسۆنانتەکانی زمانی کوردیی زیادده‌کن. (ئەلفویتی کوردیی، که‌ له‌ ئەلفویتی عەرەبییه‌وه‌ وه‌گیراون، بریتین له‌ چل تیپ. ئەم چل تیپه‌ به‌پیتی کاربانه‌وه‌ له‌ نووسیندا، دوو به‌شن:

1. تیپی ده‌نگبه‌ر.

2. تیپی بزۆین.

ده‌نگبه‌ره‌کانی کوردیی ... بیستونۆ تیپن) «12,17» و (بزۆینه‌کانی کوردیی: ئەمانه‌ بریتین له‌ یازده‌ تیپ) «14,17» به‌ راستیی نازانم، له‌ ماوه‌ی ئەم پهنجا ساڵه‌دا، چۆن زمانی کوردیی، ئەو شه‌ش پیتە زیادکرد، به‌ مه‌رجی، ئەو پیتە عەرەبییه‌ی له‌ زمانی کوردیدا نین، نه‌یژاردوون، تو‌ بلتی، زمانیش زاووزتیکا، من نه‌مزانیی؟!

هه‌روه‌ها، له‌ «بنه‌چه‌کی کوردان و بنچینه‌ی زمانی کورد» دا ده‌لێ: (له‌ زمانی کوردیدا هه‌وت پیتی بزۆین هه‌یه‌: a دوو جوژه‌ (ئا - ا) وه‌ک: ئاو - با. e سێ جوژه‌ (ئه‌، هه‌، ه) وه‌ک: ئەوه‌، بابە، وه‌ره‌. e خه‌تی له‌سه‌ره‌، چوار جوژه‌ (ئێ، ی، ئی، ئۆ) وه‌ک: ئێران، دێم، دێ، ئی ئی. i هه‌شتی له‌سه‌ره‌، چوار جوژه‌ (ئی، ی، ی، ئی) هه‌موویان خه‌تیان له‌سه‌ره‌. وه‌ک:

ئىدى، سىروان، ئى منە، ھەموويان خەتيان لەسەرە. O دوو جۆرە، (ئۆ،
 ۆ) ۋەك: ئۆخەي، سۆران. u جۆرتكە، (و) ۋەك: كورد، u ھەشتى
 لەسەرە، دوو جۆرە، (ئومىد، سور، ئو، و) ھەموو ۋاۋەكان خەتى لەسەرە.
 ۋاتا بە دوو ۋاۋ دەنوسرتىن. (16، 49-50)

د. «مەكارىۋس»، سىودوو كۆنسۆنانت و نىمچە كۆنسۆنانتى
 ديارىكردوو، ۋاتە: بىستونۆ فۆنىم و سى دەنگى نىمچە كۆنسۆنانت. ئەم
 دەنگانەش تايەتن بە زمانى كوردىيى سليتمانىيەۋە (100، 123).

(دوكتۆر مەكەنزى بۆ دىيالىكتى، ياخود گروپە دىيالىكتى خواروو، كە
 سليتمانى بە نمونە ۋەرگىراۋە، بۆ ئەو گروپە بىستونۆ دەنگە كۆنسۆنانت و
 سى شتۋە دەنگ و دوو نىمچە بزوئىنى ديارى كردوو. (100، 123)

ھەرۋەھا، كۆمەلتى نووسەر و شارەزاي دىكەي، ۋەك: «تايەر سادق»
 دەلتى: (پىتى ساز «صحیح» بىستۋەشت پىتن. پىتە ناسازەكان «عيله»
 شەش پىتن «ئەلفى درىژ - ا. و. ۆ. ى. ئ. ى.» (63، 36)

«غەزىزى ئىبراھىمى» ئاۋل بە ھەشت و كۆنسۆنانت بە بىستۋەشت
 (11-12، 72)، «جەلادەت بەدرخان» ئاۋل بە ھەشت و كۆنسۆنانت بە
 بىستۋسى (18، 25)، د. «كەمال فوۋاد» ئاۋل و نىۋە ئاۋل بە دە و
 كۆنسۆنانت بە بىستۋسى (24-25، 90) پىت دادەنن.

د. «نەبەز» ىش دەلتى: (لە زمانى كوردىدا ھەشت تىپى بە دەنگ ھەيە و
 ئەم دەنگانە دوو جۆرن :

1. تىپى بە دەنگى كورت: u, i, e.

2. تىپى بە دەنگى درىژ: ۆ, u, a, i, e. (21-22، 25)
 تىپى بىتەدەنگىش، ئەو تىپانەن كە بەيى يارمەتى تىپىكى بە دەنگ،
 دەنگەكانىيان دەرناكەۋى. بىجگە لەو ھەشت تىپەي سەرۋە، ھەموو
 تىپەكانى ترى زمانى كوردىيى بى دەنگن. (22، 25)

بە باۋەرى د. «ئەۋرەجمانى حاجى مارق»، پىتە بزوئەكانى زمانى
 كوردىيى ھەشت دانەن. ئەۋانىش ئەمانەن :

(ا، ە، ئ، ى، ۆ، و، ۆ) (7، 25)

لە راستىدا، مەۋقى كورد، بە دەس ئەم شارەزايانەۋە سەرى لى تىكەدەچى.

نایا، تا ئیسته، ئەو هەموو شارەزا کورد و بیانییانه نەیان توانیوه، لیکۆلینه و هەیه کی زمانەوانیی پیکریتیک بکەن، لە نێو خۆیاندا، لە سەر ژمارە ی پێشەکان بە گشتیی، پێشە قاول و کۆنسۆنانتەکان بە تاییەتیی پیکرکەون؟! سەیرە! بەو شێوەیە جیاوازی لە نێوانیاندا هەبێ! خۆ، (دەنگ و « دەنگ بزۆین »، دەسکردی ئینسان نین و بزۆش کەسێ بە هەر زمانی قسەبکا بزۆ نییە و نابێ دەسکاریان بکا، وەک یەکتی بێ و هەر لە خۆیەو بەلێ فلانە دەنگم قبوڵە و فیسارە دەنگ بزۆینم را لێ نییە. بەلام، پێشەکانی ئەلفویتییکە، ئادەمیزاد بۆ راپەراندن و هاسانکردنی کاروباری خۆی دایهێنان، ئەگەر ئەم ئەرکەیان بێ جێبەجێ نەکرێ ئەو دەمە دەسکاریکردن یا گۆڕینیان دەبێتە پێوست. (69,70)

لێرەدا دەمەوێ، بە کورتیی لە هێندێ پیتی عەرەبیی وەک (ث . ص . ض . ذ . ط . ظ . ع) بدویم، کە هێندێ نووسەری کورد تا ئەوڕۆش، بە تاییەتیی نووسەرە کلاسیکییەکانمان، لە نووسینی کوردیدا بەکاریان دێن. هەر چەندە، هێندێ پیتی وەک « ط ، ظ ، ع » وەک « دەنگ، لە لقە دیالیکتی « بادینایی » دا دەبیسرتن، بەلام، وەک پیت نین. ئەمەش، لە ئەنجامی ئەو تیکە لاو بوونە دوور و درێژە میتروویی یەو هاتوو، کە لە نێوان گەلی عەرەب و دانیشتوانی ئەو ناوچانەدا پەیدا بوون. دەتوانین، بەلێین: ئەو دەنگانەیان لە عەرەبەکانەو خواستوو. د. « نەبەز »، دەریارە ی پیتی « ع » دەلێ: (هێندێ جاریش تیپی « ع » ی عەرەبیی کە دێتە ووشەبەگەو و لە کوردیدا بەکاری دێنن، ناچارین، هەر بە هەمزە بینوسین، چونکە تیپی « ع » لە کوردیدا نییە و لە گۆڕینی « e »، « e »، « u »، « u »، « i »، « i » وە هاتوو. (15,25) ئەمە لە نووسینی لاتیندا راستە. بەلام، باوەڕ ناگەم، لە ئەلفویتی عەرەبیدا، لەو رووەو هیچ جۆرە گرفتیکمان هەبێ!

لە راستیشدا، هیچ ووشەبەک لە زمانی کوردیدا، بە پیتی « ع » دەس بێ ناکا، چونکە، « ع » پیتیکی عەرەبییە. تەنیا ئەو ناو و ووشانەنەبێ، کە لە بنەرەدا خۆیان عەرەبین. وەک « عەبدوللا، عەلی، عەزیز، عومەر، عارف ... تاد ». بەلام، لە هێندێ ناوچە ی کوردستاندا، تەنانەت ئەو ناوانەش بە پیتی « ح » دەخوێندنەو، وەک « حەبدوللا، حەلی، حەزیز،

حومەر، حارف ... تاد». کهچی، به پتچه وانه شهوه، ئەو ناوانەیی بە پیتی
 «ح» دەسپێدە کەن، بە پیتی «ع» دەیانخوێننەوه، وەک «حەسەن -
 عەسەن، حوسێن - عوسێن، حاجی - عاجی ... تاد» (36،63)
 هێندێ جار، لە ناوچەیهکی دیاریکراوی کوردستان، ووشەیهکی عەرەبیی
 وەرەگرن، کەمێ گۆڕانی تێدا دەکەن، پاشان بۆ مەبەستیکی دیکە
 بەکاریدێن. بێ ئەوەی بزانی، ئەو ووشەیه لە بنەرەدا لە کوتۆه هاتوو؟
 واتای چیه؟ بۆ نمونە: د. «کەمال فوواد» دەڵێ: ووشەی «جەحیل» لە
 ووشەی «جاهیل» ی عەرەبییە وەرگیراوه. «24،90» لەوانەیه، ئەمە
 وابێ. بەلام، باوەڕ ناکەم، کورد ئەو ووشەیهی بەو مەبەسە بەکارهێناوە.
 چونکە، چەن جارێکم لە رانییه و قەلادزە و دەوروێری گۆی لێ بووه، بە
 لاوتیکی تازه پتەگەشتووی تەندروستیان گوتوو، جاحیلیکی قۆزە. واتە:
 لەو ناوچانەدا بە گەنج و هەرزەکار دێ.

سەر ئەوەیه، د. «حەسەن حەمە عەلی» ناوی، ناوەکەیی خۆی بە دڵ نەبووه،
 بە «هەسەن هەمە ئەلی» نووسیوه «90،2» وەک ئەوەی بیهوێ، هەر دوو
 پیتی «ح، ع»، لە زمانێ کوردیدا، بە تەواویی پاكتاوکا! دەربارەیی
 پیتی «ح» تایەڕ سادق» دەڵێ: (پیتی «ح» لە کوردیدا زۆر کەم بە
 کارئەهێنرێ. ئەتوانین، لە باتی ئەم پیتە، پیتی «ه» بە
 کاربێنین.) «11،63» هەروەها، (پیتی «غ» هەر بەم جۆرەیه، ئەتوانین،
 پیتی «خ» لە باتیان بەکاربێنین) «11،63»

بەلام، د. «کەمال فوواد» دەڵێ: (ص/ S، غ/ g، ح/ h: بە بیرورای
 من نابە دەنگی بنچینهیی. لە زمانی کوردیدا، یەکەم - لەبەر ئەوەی لە کەم
 ووشەی کوردیدا بەدیدهکرتن. دووهم - گۆڕینیان بۆ: س. خ ه نابە هۆی
 ماناگۆڕینی ووشە.) «25-26،90» بە راستیی، هێندێ دید و بۆچوون
 سەیره! دەبێ، بۆچی لە بری ئەو پیتانە، پیتیکی دیکە بنووسین؟! نایا،
 تەنیا هەر ئەو سێ پیتە عەرەبین و پیتەکانی دیکە هەموویان کوردین، وا
 دەبێ، نەیانووسین!!!

هێندێ جار، نووسەرانی کورد، هێندێ ناو یا ووشەی کوردیی بە پیتی
 عەرەبیی دەنووسن، ئەو پیتانەیی لە زمانی کوردیدا نین، بەکارانادێن. لە

راستیدا، ئەو پیتانە لە گەڵ فۆنیتیکی زمانی کوردیدا ناگونجێت. چونکە، لە زمانەکانماندا، یەک ووشە نابێت، بەو پیتانە بنووسرێ، یا ئەو دەنگانەیان هەبێ. لەبەرئەوە، لە بری پیتی « ط »، دوو جۆر « ت » ی سووک و قوورسمان هەیە، هەر دووکیان هەر بە « ت » دەنوسرێ. بەلام، لە کاتی خوێندنەوەدا دەنگەکانیان جیاوە. وەک تیپی « ل » وایە، « ل » ی سووک و قەلەومان هەیە. لێرەدا لامە قەلەووەکە، هەوتی لە سەر لامەکە وەردهگری «ل» و بەو لە لامی سووک جیاوەکرتەووە.

هەر وەها، هەر دوو پیتی « ث و ص » یش، سووک و قەلەویان هەیە و هەر دووکیشیان لە کوردیدا، هەر بە « س » دەنوسرێ. بەلام، پیتە عەرەبییەکانی وەک « ض ، ظ ، ذ »، لە کوردیدا تەنیا بە « ز » دەنوسرێ. جا لەبەرئەوەی، هیندی کەس خۆیان وا دروسبون، زمانیان وایە، هیندی جار، ووشە بە پیتی « س » دەسپێدەکا، ئەوان بە « ص » دەریدەبرن. واتە: بە هەڵە پیتی « س » بە « ص » دەخوێننەوە، ئەوان شتیکی دیکەیه. بۆ نمونە: هیندی کەس هەن، بە « ماست » دەلێن: «ماصت». ئیدی خۆ ناکرێ، لە بەر خاتری ئەوان، زمانەکانمان تێکدەین، ووشەی « ماصت » لە بری ووشەی « ماست »، لە زمانی کوردیییدا بەکاربێتین و بە سەر خەڵکییدا بەسەپێتین.

راسته، پیتی « ص » پیتیکی عەرەبییه. ئیمەی کورد دەتوانین، لە بری پیتی « ص » پیتی « س » دانێین. بە باوەڕی من، بەکارهێنانسی پیتی « ص » لە زمانی کوردیدا هەڵەیه. چونکە، پیت وەک ووشە نییه، تا ئاتاشرێ. راستە دەتوانرێ، لە زمانیکی دیکەو، چ پیت و چ ووشەش پێخواری. بەلام، بە مەرجێ لە گەڵ دەنگەکانی ئەو زمانەدا بگونجێ. جگە ئەو، ئەو پیتە، لە گەڵ تاییەتکارییەکانی زمانی کوردیدا ناگونجێ، هەمووی چەن ووشەیهکیشمان هەیە، دەنگی پیتی « س » ی تیدا لە پیتی « ص » وە نزیکبێ، ئەو ووشانەش، بە پەنجەی هەر دوو دەس دەرژێرێ. بە شێوەیهکی گشتیی دەتوانین، ئەو شێوانە لە بەر پۆشایی لێکۆڵینهووەکی « هورامانی » دا کورتکەینهو، پێش چاوی خوێنەرانی هێژای خەین، کە دەنگی پیتی « س » وەک دەنگی پیتی « ص » وایە.

1. نه‌گهر که‌وته پیتش «ه - ه» هوه و یه‌ک بر‌گه‌یان دروسکرد، شیتوه ده‌نگی «ص» وهرده‌گری، وه‌ک: «سه‌د» و «صه‌د».
 2. نه‌گهر که‌وته پیتش «ا - ال» هوه و بر‌گه‌یه‌کی دروسکرد، ده‌بتی به‌ده‌نگی «ص» وه‌ک «سال» و «صال».
 3. نه‌گهر که‌وته پیتش «ه - ه» هوه، ده‌بتی به‌ده‌نگی «ص»، وه‌ک: «سه‌وز» و «صه‌وز». «138,99»
- هه‌روه‌ها، ده‌رباره‌ی ده‌نگی «ص» له‌زمانی کوردیدا، «زوبیتی» ده‌لتی: (له‌کوردیی ئیتستهدا، ده‌نگی هه‌یه، له‌م ده‌نگه‌بچی، ته‌وی راستیبتی، ناتوانین، ده‌قاوده‌ق به‌«ص» ی‌عه‌ره‌بیی دانیتین، بی‌جگه‌له‌چهن ووشه‌یه‌کدا وه‌کوو «صه‌گ، صه‌ت ...» و زیاتر نه‌م جو‌ره‌ ده‌نگی «ص» هه‌ختی په‌یدا ده‌بتی، که‌ده‌نگی «س» ده‌که‌وتته پیتش ده‌نگی «ت»، سه‌ره‌رای ته‌وه‌ش ناتوانین، خومان دل‌نیاکه‌ین که‌ده‌نگی «س» له‌زمانانی په‌هله‌ویی یا نا‌ئیتستایی و مادییدا، هه‌روه‌ک «س» ی‌کوردیی ئیتسته، له‌ده‌م هاتوته‌ده‌ر و هیچ نه‌بتی جاروپاره و له‌جیرانه‌تیی هه‌ندئ ده‌نگی دیکه‌دا فیکه و ناوازه‌یه‌کی لټی په‌یدانه‌بووه و له‌ده‌نگی «ص» ی‌عه‌ره‌بیی نزیکي نه‌کردوته‌وه. «59,70»
- لی‌سه‌دا ده‌توانین، چهن نمونه‌یه‌کی دیکه‌ش بیتینه‌وه. وه‌ک: «سه‌گ - صه‌گ، سه‌وزه - صه‌وزه». به‌لام، بو‌ووشه‌ی «شانس یا شانص»، ته‌ز هه‌ر دوو ووشه‌که‌به‌راست نازانم. چونکه‌ته‌م ووشه‌یه، نه‌کوردیییه و نه‌عه‌ره‌بییه، به‌ل‌کوو له‌زمانی ئینگلیزییه‌وه وه‌رگیراوه و به‌«chance - چانس» ده‌نووسری. له‌به‌رته‌وه‌ی، پیتی «چ» له‌زمانی عه‌ره‌بییدا نییه، عه‌ره‌به‌کان ناتوانن، ته‌و پسته وه‌ک خوی چۆن هه‌یه، بیتین و بینوسن، «چ» که‌یه‌ان کردووه به‌«ش» و کوردیش به‌چا‌ولتیکه‌رییی له‌وانه‌وه به‌کارب‌دیتنی. هه‌ر چهنده، تازه‌ته‌و ووشه‌یه به‌و شیتوه‌یه، له‌زمانی ناخافتن و نووسینی کوردیدا، جیتکه‌ی خوی له‌نی‌و خه‌ل‌کی‌دا کردوته‌وه. به‌لام، له‌به‌رته‌وه‌ی ئیمه، پیتی «چ» مان هه‌یه، را‌ستروایه، له‌زمانه‌ره‌سه‌نه‌که‌ی خوی‌دا چۆنه، هه‌ر به‌و شیتوه‌یه به‌کارب‌یتنین. ووشه‌ی چانس، له‌زمانی عه‌ره‌بییدا به‌«حه‌ظ» و «به‌خت» دئی. زۆر له‌می‌ژه، نه‌ته‌وه‌کانی «کورد،

فارس، عه‌ره‌ب و ...»، ووشه‌ی «به‌خت» یان به‌کاره‌یتناوه، به‌لام، له راستیدا نازانم، ووشه‌که له بنه‌ره‌تدا، له کام زمانه‌وه وه‌رگیراوه و بلا‌وبۆته‌وه.

به باوه‌ری من، به هیچ شتیوه‌یه نابێ، نه‌و جوژه پیتانه‌ی، له دیالیکت و خواردیالیکته‌کاندا به‌کار‌دێترین، له زمانی نووسیندا بنووسرین.

د. «که‌مال فوواد» ده‌لتی: (له کوردیییدا، چهن ده‌نگیکی تریش به‌ر گوێ نه‌که‌ون، وه‌ک: ص/S له‌م ووشانه‌دا: صد/Sad. صال/Sal. سه‌وز/Sawz. شه‌صت/Sast ... هتد. نه‌گه‌ر له‌م ووشانه‌دا له جیاتی «ص»، «س» به‌کار‌بێنین، مانای ووشه‌کان ناگۆرێن و ووشه‌ی نوییان لێ دروس نابێ. له «ئه‌سه‌پتی» و «ئه‌سه‌تی/ک» دا نه‌بێت ووشه‌ی تر له زمانه‌که‌ماندا نابینم که ئالوگۆزکردنی ده‌نگی «س» و «ص» تیا‌یا‌ندا بێته هۆی مانا گۆر‌نیا‌ن. بۆ ئه‌مه‌ش، پتی‌وست ناکات، تپیتیک به‌خه‌ینه سه‌ر ئه‌لفویتی زمانه‌که‌مان. هه‌مان قسه‌ش بۆ «غ» ئه‌شیت. چونکه، له «خار» و «غار» دا نه‌بێت ووشه‌ی تر نابینم، که ئالوگۆزکردنی «خ» و «غ» تیا‌یدا بێته هۆی مانا‌گۆر‌ن.

ده‌نگی ط/t و ظ/z له‌ بادینیدا و ث/t و ذ/d له‌ هه‌ورامیدا و ع/c له‌ ده‌زی و پشه‌رییدا، دیسان نایه‌نه ناو ئه‌لفویتی زمانه‌که‌مانه‌وه. چونکه، ئه‌لفویتی بۆ زمانی نووسین و ئه‌ده‌بیات دانه‌رتیت نه‌ک بۆ شتیوه و زمانی گه‌فتوگۆ. له‌ زمانی ئه‌ده‌بیی کوردیی رۆژاوا‌یی «کرمانجیی ژوو‌رو» دا، وه‌ک له‌ یه‌کی‌تیی سو‌قیه‌ت و تو‌رکیا و سو‌وریا به‌کار‌دیت، نا‌نووسن طاری/tari «تاریک»، ظارۆک/zarok «منال» ... لێ دنفیسن: تاری/tari، زارۆک/zarok). «20، 21، 90» نه‌و ده‌نگانه، چۆن هه‌ن، با هه‌ر به‌و شتیوه‌یه بیان‌خو‌تینی‌وه، به‌لام به‌ هیچ شتیوه‌یه‌ک، له‌ نووسیندا به‌کار‌نه‌یه‌رتین.

هه‌روه‌ها، دو‌کتۆز ده‌ریاره‌ی پیتی «ص» ده‌لتی: (له کوردیییدا یان هه‌ر وه‌ک خۆی ئه‌مینیتته‌وه یان ئه‌گۆریت بۆ س/s: له‌ صابون/sabun دا وه‌ک خۆی ئه‌مینیتته‌وه. به‌لام له‌ صحراء/sahra ئه‌بێت به‌ سه‌حرا/sahra و سارا/sara، صینییه/siniya ئه‌بێت به‌ سینیی/sini). «22، 90»

ههروه‌ها، هیندئ ووشه‌ی دیکه‌ی، له سه‌ر پیتی «ط، ض» به نمونه هیناوه‌تموه، هه‌موویان عه‌ره‌بین و به‌رانبه‌ره‌که‌یان له کوردیدا هه‌یه. وه‌ک: (طه‌لاق/ talaq، طاووس/ tawus، طابور/ tabur). «23،90»
 ئیمه له کوردیدا، له بری سه‌حرا «بیابان» مان هه‌یه. به‌لام، تاووس هه‌ر چه‌نده عه‌ره‌بییه، ئه‌وه‌ته‌ی کورد هه‌یه، هه‌ر پیتی ده‌لتی: تاووس، نه‌ک طاوس. سابوونیش، له بنه‌ره‌تدا هه‌ر عه‌ره‌بییه نییه، یا له فارسیی یا له کوردیییه‌وه وه‌رگیراوه. گه‌ر ووشه‌ی سینیش له بنه‌ره‌تدا عه‌ره‌بی بی و به پیتی «ص» بنووسری، گرنه‌ک نییه، چونکه کورد هه‌ر ده‌لتی: سینیی.
 پاشان (ضرر/ darar، غضب/ gadab، نه‌بن به زه‌ره‌ر/ zarar، غه‌زب/ gadab. ارض/ ard، نه‌بیت به نه‌رز/ arz، عه‌رد/ ard، نه‌رل/ arl). «23،90»

له راستیدا، گه‌ر هه‌ر لیکۆله‌ری، باسیکی به کوردیی نووسی، ده‌بن، نمونه‌کانیشی هه‌ر کوردیی بن. ئه‌و ووشانه‌ی دوکتۆر باسیانده‌کا، زۆره‌یان عه‌ره‌بین، نه‌گینا له زمانی کوردیدا، هیچ ووشه‌یه‌ک نییه، به‌و پیتانه ده‌سپیکا. به‌رانبه‌ره‌کانیشی له کوردیدا ده‌بن به: زیان، توپه، زه‌وی. بۆ ده‌نگی ئه‌م پیتانه، بۆ ئه‌م ووشه‌ بیانیانه، زمانه‌وانه‌کانی کورد ده‌بن، گوئی بۆ گوندیییه‌کاغان رادیرن، بزانه‌ن، چۆن ده‌ختۆن، نه‌ک گوئی له دانیشتووانی شاره‌کان بگرن، جگه له‌وه‌ی زمانی عه‌ره‌بییه، له هه‌موو پرویه‌که‌وه کاری له زمانیان کردووه، به زمانیکی تیکه‌لاویش قسه‌ده‌که‌ن!

ئه‌وه‌ی له‌م دوا‌ییانه‌دا، پتر سه‌رنجی پاکیشام، ئه‌وه‌بوو، هیندئ نووسه‌ری ناشاره‌زا، له زمانی کوردیدا په‌یدا‌بوون، به ئاره‌زووی دلی خۆیان و به‌پیتی رێبازیکی نازانسته‌نه، بی ئه‌وه‌ی بیر له پاشه‌پۆژی زمانه‌که‌یان بکه‌نه‌وه، هه‌ر پۆژه‌ی بیانوو به پیتی له پیته‌کانی زمانی کوردیی ده‌گرن، په‌کیکیان لی توڤه‌ده‌دن و به کوردییان نازانه‌ن، به‌لکوو به عه‌ره‌بییه‌یان داده‌نێن. ئه‌وه له کاتیکدا، گه‌لانی جیهان هه‌وله‌ده‌دن، گه‌ر ژماره‌ی پیته‌کانیان بۆ زیاد نه‌کری، ئه‌وا به هیچ شتیه‌یه، لیتی که‌م ناکه‌نه‌وه. چونکه، ئه‌وه خۆی له خۆیدا، ده‌وله‌مه‌ندی زمانیکی دیاریکراو پیشانده‌دا.
 جگه له‌وه‌ی، په‌رکردنی ئه‌و پیتانه، «گرفت، له‌نگیی، که‌موکوپیی و

ئاۋاۋەيەكى گەورە»، لە زمانى كوردیدا دروسدەكا. بۆ نمونە: پیتی «ع»
 بە «ئ» و «ق» بە «ك» دەنوسن، گوايە، ئەم پیتانە كوردیی ڕەسەن
 نین! دیارە، ئەو جۆرە نووسەرانە، تەنیا ئەم چەن پیتە سروك و قەلەو
 تاییە تییە كوردییانە (پ، چ، ڕ، ژ، ڤ، گ، ڤ، ڤ...) بە كوردیی دەزانن،
 ھەموو پیتەكانی دیکە بە كوردیی دا نانیتن، وەك ئەوێ، ھەموو پیتە
 عەرەبییەكانیش لە بنەرەتدا، عەرەبیی ڕووت بووین! لەبەرئەو دەبینن،
 «عیراق» بە «ئیراک» یا «قەسری شیرین» بە «كەسری شیرین»
 دەنوسن!

وەنەبێ، ئەم تیۆرییە تازەيەش، لە سەرپای نووسینەكەیاندا پێرەوگەن،
 بەلكوو، سەیر ئەوێ، لە ھیتندی شوتندا «ع» و «ق» «كەن دەسپرنەو»،
 «ئ» و «ك» لە شوتینی ئەوان بەكاردیتن! كەچی، لە ھیتندی شوتینی
 دیکەى ھەمان نووسیندا، وەك خۆیان دەیانھێلنەو و دەسكارییان ناکەن.
 كەواتە، بەپیتی بۆچوونی ئەو نووسەرانە بێ، لەمەودوا دەبێ، لەمەودا بە
 «قۆر، قۆر، قۆر... تاد» بڵیتین: «كۆر، كۆر، كۆر» و بە شاری
 «مەسكەت» یش بڵیتین «مەسكەت»! كە ھەر یەكێ لەو ووشانە، واتایەكى
 تاییە تییى جیاوازی خۆیان ھەبێ! بەو پیتیەش بڕوا، زمانەكەمان ھیتدەى دیکە
 دەشتوێت و پاشاگەردانییەكە زیاتردەبێ، كورد دەلتی: مالت خۆی لە خۆیدا
 نەبوو، میوانیش ڕووی تێكرد!

گەر لە جێگەى پیتی «ق»، لە ھیتندی ووشە وکاتدا بتوانین، پیتی «ك»
 دانیتن، وەك (پقوqین: پقوqینە - پقوqینە، لق: لك، ... تا) ئەوا
 ناتوانین، بۆ ھیتندی ووشەى دیکە، لە برى «ق» پیتی «ك» بەكارینین.
 چونكە، لە لایەكەو ڕوخسارى ووشەكە تێكەدا و ناشیرینیدەكا. لە
 لایەكى دیکەشەو، ھیتندی جار واتاكەشى دەگۆڕێ، یا ھەر واتای نابێ.
 وەك (باسوq: باسوq، بۆq: بۆq، تەقە: تەقە، رەق: رەق، رەقە: رەقە،
 زەق: زەق، شەق: شەق، قاز: قاز، قژ: كژ، قرقینە: كركینە، قۆرى:
 كۆرى، قۆرى: كۆرى، لەقلەق: لەكلەك، مەشق: مەشك ... تاد) ھەروەھا،
 ھەر دوو ووشەى «ئاقار و ئاكار»، یەكەمیان بۆ شوتن و دوو ھەمیشیان بۆ
 ڕەوشت بەكاردیتن، گەر لە برى پیتی «ق»، ئاقارەكە بە پیتی «ك»

بنووسین، ئەوا ھەر دووکیان یەک شت دەردەچن و یەک واتایان دەبێ! بەو
 بۆنە یەو، قسە یەکی خوشی د. « کاوس قەفتان » م بیرکە وتەو. لە کۆرتێکدا
 پروو لە بەشداران دەکا و دەلتی: ئێتو ھەول دەدەن، پیتی « ق » لە زمانی
 کوردیدا نەھیتلن. بەلام، ھەموو یەکیکتان بە نێر و مێتانهو، بەلانی
 کەمەو « ق » یتکتان تێدایە!

ھەر چەندە، ھیتدی لە زمانناسەکانی کورد، لە سەر ئەو باوەڕەن، دەنگی
 «ق» لە بنەرەتدا، دەنگێکی کوردیی ڕەسەن نییە. بەلام، جگە لەوێ لە
 مێژەو، لە زمانی کوردیدا بەکار دێنرێ، لە ھەمان کاتیشدا پروا ناکەم،
 ھیچ جۆرە بەلگە یەکی زمانەوانیی و زانستە ھەبێ، کە ئەو پیتە لە
 بنەرەتدا کوردیی نەبووبێ. چونکە، ئەو دەنگە لە گەلی ووشە ی کوردیی
 کۆن و نوێدا بە دیدە کرێ. ھەر چەندە، دەتوانرێ، ھەر دوو پیتە کە « ق » و
 « ک » بە کار بێنرێ. بەلام، تازە ئەو پیتانە ی، ھیتدی لەو نووسەرانی
 دەیانەوێ، گۆریان گوومەکن، لە زمانی کوردیدا، بە تەواویی جێگە ی
 شیاوی خۆیان کردۆتەو، گەر پەریانکە ی، وەک ئەو وایە، خشتی لە
 بناغە ی دیواری مالتی دەریتین. ھەر وەک د، « نەبەز » یش دەلتی: (بە لای
 منەو و باشە، تا دەنگی سووکی « ک » مان لێ ھەلکە وتبێ، دەنگی
 قورسی « ق » بەکار نەبە ی. تەنانەت لەو ووشە بیتگانانە شدا کە « ق »
 یان تێدایە و ھاتوونە تە زمانە کەمانەو. بۆ وێنە تا ووشە ی « خەلک » مان
 ھەبێ، ووشە ی « خەلق » بەکار نەبە ی. (78-77, 23)

لە گۆتایی ئەم دەمە تە قتی بەدا، دەلیم: یا، ئێمە ش وەک « میسر » ییەکان،
 تا دەتوانین، زمانە کەمان ڕەوان و ئاسانکە ی. ئەوان لە ئاخافتندا، بە
 جۆری دەوین، لە نووسینیشدا بە جۆرتکی دیکە دەنووسن. بۆیە،
 دیالیکتە کە یان لای خۆیان، عەرەب زمانەکانی دیکە و ئەوانە ی عەرەبیش
 دەزانن، وا ناسک و شیرین کردوو، مرقف ھەست بە قورسایی و سەختییە ک
 ناکا، کاتێ گوتی لەو دیالیکتە دەبێ. ھەلبە تە، ھەر ھەمان ئەلفبوی
 عەرەبی بەکار دێن، بە ھەمان زمان دەنووسن، ھەمان ڕێنووس
 پێرەو دەکەن، کەچی، لە چاو دیالیکتەکانی دیکە ی عەرەبیدا، جێگە ی
 تاییە تی خۆی ھە یە.

بۆ نمۇنە: ئەوان لە کاتى ئاخافتندا، لە برى پىتى «ذ»، پىتى «د»، لە برى پىتى «ث» پىتى «س» و لە برى پىتى «ق» پىتى «ئ» بەکار دېتىن. بەلام، لە کاتى نووسىندا، ھەر ھەمان پىستەکانى «ذ، ث، ق» دەنووسن. ئىسمى کوردىش دەتوانىن، لە کاتى ئاخافتندا، دەنگى پىتى «ص» دەرپرېن، بەلام، لە نووسىندا، ھەر پىتى «س» بنووسىن!

ھەموو ئەو پىتانەى بە کوردىي دادەنرېن، وەك: «پ، چ، ژ، ث، گ، ل، و، ئ» ھىندىكىيان لە زمانە ئىترانىيەکان و ھىندىكى دىكەشىيان لە زمانە ھىندو ئەوروپايى يەکاندا ھەن. بەلام، ئەم پىتانە لە زمانى نووسىنى عەرەبىيدا نېن. کەچى، لە زمانى ئاخافتنى عەرەبىيدا ھەن. ھەر چەندە، لەم دوایانەدا، مىسرىيەکان ھىندى پىتى وەك «پ، چ، ث»، لە نووسىنى ناودا بەکار دېتىن، جا نازانم، لە زمانى کوردىيانەوہ خواستووہ، يا لە زمانىكى دىکەوہ وەريانگرتووہ، يا ھەر خۆيان دایانھىتانون؟!!

لە دىالېكتە جۆرەجۆرەکانى زمانى کوردىيدا، ھەر دوو پىتى «ث» و «ژ»، زۆر بە روونى لە نووسىنە کۆنەکاندا دەرەكەوئ. بۆ نمۇنە: (زمانى کوردىي ھەورامانىي نىو «يارەسان» پرە لە ئاوازەى دەنگى «ث» و «ژ»)(46،99)

نمۇنەى ئەو دوو پىستە، لە پەرتووکی «عەلى ئىلاھىي» ەکان دەبينىن، کە پتر لە ھەشت سەدە لەمەوہەر «578 ک/1182ز» نووسراوہ. (لە نمۇنە شىعرەکانى سەيدای ھەورامىي يەكەمدا، ئەو دەنگانە کە لە «يارەسان» دا بەدەيدەکرىن، لىرەش ھەن. واتە: بوونى دەنگى «ث» بە زۆرى و بەکارھىتانى «ژ» لە جياتى «لە» و بە زۆرى بەکارھىتانى «ئەز» لەگەل بوونى موفرەداتى عەرەبىي ھەورامانىي زۆر کۆندا، بە تەواوئى بە پىچەوانەى ھەورامانىي دەمى «شىخ شەھابەدین» و سەيدای ھەورامىي دووہم و بىتسارانىي و مەولەوئى، کە ئەو جۆرە دەنگانە بەدى ناکرىن و وەك ھەورامانىي ھەورامانى تەخت دەنگ و ووشە و موفرەدات بەدەيدەکرىن. بە شىوہەكى روونتر ئەو ئالوگۆرەى بە سەر زمانى کوردىي ھەورامانىدا لە ماوہى «800» سالتىکدا ھاتووہ، تەنيا لایەنى دەنگى گرتۆتەوہ ...) «46-45،100»

دیاره ئەمەش، ھۆکەمی بۆ پەیدا بوونی ئایینی ئیسلام دەگەرێتەو. بە ھۆی ئەو ئایینەو، زمانی عەرەبیی لە کوردستاندا بلاووتەو و کاریکی زۆری لە زمانی کوردیی کردوو. ھێندێ لە پێتەکانی زمانی عەرەبیی، جیگەیان بە ھێندێ لە پێتە کوردییەکانی وەک « ڤ » و « ژ » تەنگکردوو.

بۆیە، لە دوای ئەو میژوووە، نەک ھەر لە ناوچەی ھەوراماندا، ئەو پێتانە کەم بەکارھاتوون، یا ھەر بەکار نەھاتوون. بەلکوو، لە سەرانشەری پۆژھەلاتی کوردستانیشدا، بە کارتیکرنی زمانی عەرەبیی لە زمانی فارسیی، ئەو دەرکەوتە زمانەوانییە، بە ئاشکرا دەبینرێ. (زمانی ئایینی تازە، « دەنگ » ی وای تێدا بوو، لە زمانەکانی « ئێرانی » دا بەرچاو نەدەگەوت، گومانی تێدا نییە، کورد یا فارسیکی سەرەتای ئیسلامەتی، تا ماوەیەکی زۆر نەیتوانیوە، ئەو دەنگانە وەک عەرەبێک تەلەفوزیکا، فارسەکان و گەلێ نەتەوێ موسولمانی ئێستەش، ئەو دەنگانەیان وەک عەرەبی بۆ ناگوترێ. بەلام، کورد دەنگی « ض » ی لێدەرکەوی، ئەوانی دیکەیان بە چاکیی بۆ دێ و دەیلێن، بە جوێ وەک عەرەبیی ئەسلی زمانی کوردییان لێھاتوو، نەک ھەر ئەوەندە و بەس، بەلکوو، گەلێ ووشە پەتی کوردیش، ھەندێ لە دەنگەکانیان - « ک یا گ » ی کوردیی بە « ق » ی عەرەبیی - گۆڕیوەتەو بەو دەنگانە ی کە زمانی ئایینی تازە ھێناویە کوردستان. » 35، 70-36

دەنگی پیتی « ڤ »، لە ھێندێ ووشە بەشەدیالیکتی « ھەورامانیی » کۆن و « بادینانیی » دا، زۆر بە ڕوونی دیارە و دەبیسرێ، بۆ نمونە: ھەورامیی کۆن (نامۆفە، سەرۆفە، ژبۆفە، یۆفە، ئافێ) لە بادینانیدا بوون بە (ھاتەفە، سەرەفە، قەزەفە یا ژبۆفە، پێکفە، ئاف) « 130، 63 » بەلام، وەک گوتمان: ئەو پێتە کوردییی یە کۆنە، بە کارتیکردنی زمانی عەرەبیی بە گشتیی و زمانی فارسیی لە پۆژھەلاتی کوردستان بە تایبەتی، وردەوردە، دەنگی پیتی « ڤ » ی کزکرد و پیتی « و » جیگە ی گرتەو.

دەربارە ی ھەر دوو پیتی « و » و « ڤ » لە ھەر دوو لقەدیالیکتی « سۆرانیی و بادینانیی » سەر بە بەشەدیالیکتی « کرمانجیی سەروو و ژووروو » دەتوانین، چەن نمونە یەک بێنینەو: (ئاو - ئاف. سۆلاو -

سۆلاڧ. ھاوین - ھاڧین. ھەویر - ھەڧیر. نیو - نیڧ. سیتو - سیتڧ، کاروان - کارڧان. کەوان - کڧان. چاو - چاڧ. نویتژ - نکیتژ. دارەوان - دارڧان. باوی « بادام » - باھیڧ. شەو - شەڧ. ئاواپی - ئاڧاھی. بلاو - بەلاڧ. شیو « چیشت » - شیڧ. مرو - مروڧ. تەون - تەڧن. داو - داڧ. ھەنگاو - گاڧ. زیو - زیڧ. گاوان - گاڧان. شوان - شڧان. شوانکارە - شڧانکارە. دەو « دەم » - دەڧ. میوان - میھڧان. پیتی - پیڧی. ناو - ناڧ. ژوان - ژڧان. پیتوان - پیڧان. ئاوا - ئاڧا. رۆژئاوا - رۆژاڧا. پیتلاو - پیڧلاڧ. رەزەوان - رەزەڧان. تەور - تەڧر. مەلەوان - مەلەڧان. « 54, 63 »

لە راستیدا، گەر ئەم دوو لقە دیالیکتە، لە ڕێگەی ئەم چەن ووشە یەو، لەگەڵ زمانی کوردیی و فارسیدا بەراوردکەین، جیاوزییەکی گەورە نابینن. ئەمەش ئەوەمان بۆ دەسەلمێت، کە زمانی کوردیی و فارسیی، لە بنەچەدا ھەر یەک زمان بوون. پاشان، لە ئەنجامی ئەو گۆرانکارییانەی بە سەر ھەر دوو زمانە کەدا ھاتوون، لەگەڵ تێپەربوونی رۆژگاردا، بە تەواویی جیاپوونەتەوە، ئەورق وەک دوو زمانی جیاواز دادەنرێن، ھەر وەک چۆن « سۆرانیی و بادینانیی » ش، وەک دوو لقە دیالیکت جیاپوونەتەوە و تەماشادەکرتن.

سەیر ئەوەیە، کوردەکانی رۆژھەلاتی کوردستانیش، چاو لە فارسیەکان دەگەن، لە بری پیستی « ڧ »، پیستی « و » بەکاردێن. بۆیە، ھەر ووشە یەک پیستی « ڧ » ی تێدایە، ئەوان بە پیستی « و » دەنووسن و دەبخوێننەوە. بۆ نمونە: (ئەڧین - ئەوین، ڧییەنا - وینا، ڧیدیۆ - ویدیۆ، ئاڧیستا - ئاویستا، تیلیڧیزۆن - تیلیویرۆن ... تادا) وەک ئەوەی، ئەو پیستە کوردیی نەبێ! کە ئەمە خۆی لە خۆیدا، نیشانەی گەرەلاوژییەکی گەورە (دەنگی « ڧ V » لە باری فونۆلۆژییەو کۆنترە لە « و W »، ھەروەھا، لە سەر زمان شیرینتر و جوانترە و لەوەش بترازی، زۆری زۆری نەتەوێ کورد بەو جۆرە دەریدەپێ. « 59, 23 »

جا نازانم، ئەو پیستە بۆ دەسپەرەو؟ نایا، ئەم کارە لە ژێر کارتیکردنی زمانی فارسیدا دەگەن، یا ھەر بە ئارەزووی دلی خۆیان وای دەنووسن و وەک

چۆلەكە ملی ئەو پیتە كوردییه هەلدەكیشن؟! ئەو لە كاتیكدە، ئەو پیتە پیتیکی كوردی پەسەنە و زۆری زۆری كورد، لە هەموو دیالێكتەكاندا بۆ ناخافتن و بە هەر دوو پیتە عەرەبی و لاتینییهكەش، لە نووسیندا بەكاریدیتن.

لە بەشەدیالێكتی «هەورامیی» شدا، ئەو كارتێكردنە بە ئاشكرا دەبینن. بۆ نمونە: ئەو ووشانەی لە هۆنراوەكانی سەیدای هەورامیی و لە هەورامیی كۆندا، دەنگی «ث» یان تێدابوو، لە هەورامیی نوێدا، بە دەنگی «و» گۆراون. وەك: هەورامانیی كۆن (ئاغاز، تەقە، لكانە، ژیشۆ، تاغام، لەنجیقە، زنجیقە، یقیقە، قەیقە) هەورامانیی نوێ (ئاواز، تۆو، لكانو، ژیشوو، تاوام، لەنجیوو، زنجیوو، یوتو، وەیقە «و» یو» (131, 63) یەكێ لە خەسلەتەكانی زمانی كوردی ئەوەیە، بە شێوەیەكی بەردەوام لە گۆراندا. جا ئەو گۆرانکارییانە، چ لە زیادکردن و چ لە كەمکردنی پیت و دەنگەكاندا بێ. لەبەرئەو دەبینن، هەمیشە زمانەكەمان بە دواي كورتكردنەوەدا دەگەڕێ، بەرو ئاسانتر دەڕ، تا لە پاشەپۆژدا ئاسانتر و ئاسانتریش دەبێ. ئەم خەسلەتە ئەك هەر تەنیا، لە زمانی كوردیدا هەیە، ئەك هەر تەنیا لە نووسینی كوردی، بە پیتی عەرەبییدا هەیە، بەلكوو، لە زۆریە زمانەكانی جیهاندا هەیە، لە نووسینی كوردی بە پیتی لاتینییدا هەیە. بۆ نمونە:

ئەو پیتانەی لە ناخافتندا سواوون و نەماون، باشتروایە، لە نووسینیشدا نەنوسرین، تا بە كوردییهكی ئاسانتر دەرپرین و لە سەر زیان شیرینترین. بە پیتی عەرەبی دەتوانین، لە بری «دەستنیشانکردن، دەستنووس، مەبەست، دەست، راوەستە، كەرەستە، رابكە، ئیشبەكە، مالت ئاوا، پۆژئاوا، خۆژئاوا و ... تاد» بنوسین: «دەستنیشانکردن، دەسنووس، مەبەس، دەس، راوەسە، كەرەسە، راکە، ئیشكە، مالاوا، پۆژاوا، خۆراوا و ... تاد» بە پیتی لاتینیش وەك:

Destgeh - Desgeh

Dotmam - Domam

Destmal - Desmal

Cendik - Denik

Bincegn - Biceng

Cehwar - Cihar «83.18»

ههروهه دهتوانین، بلتین: پیتی «ت» پتر بۆ دلتیایی له راستیی ووشه و دروستیی تیگه یشتنه کان به کار دینری. نه گینا، هیچ له واتای ووشه که و پسته که ناگۆرئ. به تایه تی، کاتی کرداریکی «ئسته – Present» مان دهبی، کوتایی به پیتی «ت» دئ، نهک هیچ جۆره زیانی به زمانه که مان ناگه یه نئ، به لکوو هیچ جۆره ههله یه کیش دروس نابئ و ئاواز و موسیقای ووشه کهش، له سه ر زبان شیرینتر دهبی. بۆ نمونه:

تۆ پتشمه رگه یه: تۆ پتشمه رگه ی. تۆ رابه ریت: تۆ رابه ری.

بۆ نه وه ی زمانه که مان، لای خۆمان و لای ئه و بیانیانه ی ده یانه وئ، فیری زمانی کوردیی بن، به ته وایی ئاسانه کین، پتو یسته، چۆن قسه ده که یه، هه ر به و شتیوه ش بنو سین. له به ر نه وه پتشنیازه که م، هیندی پیتی کۆنسۆنانتی وهک «ت. د. ک. ه» هه ن، له ناوه راست یا له کوتایی ووشه دا دین، باشتروایه، به گۆره ی توانا و له و شۆنانه دا که وانا و دهنگی ووشه که ی پت تیک ناچئ، نه نو سرتن. زۆریه ی زۆری کورد، له زۆریه ی کاتدا، له ناخافتندا پیتی «ت» ده رنا بپن. له به ر نه وه، له و جیگه یانه ی پیتی «ت»، له ناوه راست یا له کوتایی ووشه دا دئ، هیندی جار، له سه ر زبان قورسه و هیندی جاری دیکه ش، شتیکی زیاده و پتو یست ناکا، بگوترئ و بنو سرت. بۆیه ده توانین، چۆن قسه ده که یه، هه ر به و شتیوه یه ش بنو سین. ئه مه ش دوو که لکی بۆ زمانه که مان هه یه: له لایه که وه، ووشه کان له سه ر زبان ئاسانه تر، ره وانه تر و خۆشته ر ده بن. له لایه کی دیکه شه وه، چ لای خۆمان و چ لای ئه و بیانیانه ی ده یانه وئ، زمانی کوردیی فیرین، زمانه که مان ئاسانه تر ده کا. له م به واره دا ده توانین، که لک له به شه دیالیکتی هه ورامیی وه رگرن. بۆ نمونه: له «سۆرانی» دا ده لیتن: (بابیت، ده ست، ده سه سی... تاد). به لام له «هه ورامیی» دا ده لیتن: (بابی، ده س، ده سه سی... تاد) باوه ریش نا که م، شتیوه ی یه که م له شتیوه ی دووم شیرینتری، یا به قرتاندنی «ت»، زمانه که مان ته ووشی هیچ جۆره زیانی بی!

نهم کورتکردنه و یه ش پتر، له کاتی که سی دووه می کرداری پابردوی تی نه پهدا درده که یی. به تاییه تی، نه و کردارانه ی به پیتی « ی » کوتاییان دی. له و کاته دا، « یت » و درده گری. وهک نه و ی بلتین: « چوون - چوم، چو »، تا تیره هیچ گوزانتیکی تیدا ناکری. به لام ده توانین، بو که سی دووه م، له بری « چوویت » بلتین « چوی ».

له کرداری نیسته دا، جوړتکی دیکه ده بی، هیچ پیوه نندیه کی به باری کرداره که وه نییه، چ تپسه پ یا تی نه پهر بی، « ی » که سی دووه م هر و درده گری. بو نمونه: « خواردن - ده خویت، ده خوی. نووستن - ده نوویت، ده نوی. نووسین - ده نووسیت، ده نووسی ».*

نه وه جگه له وه ی، کورد هه می شه، له کاتی کرداری « فهرمان » یا دا و اکردنا، هر گیز نه و « ت » به کار نایه نی و نه یقرتینی. وهک: ده بیت، خوت بشویت، ئینجا بنویت. ده بی، خوت بشوی، ئینجا بنوی.

لیره دا، چن نمونه یه ک، له سهر کورتکردنه و ی هیندی پیت دینینه وه: پیتی « ت »: (ده یکوژیت - ده یکوژی، ده پروات - ده پروا، ده خوات - ده خوا). پیتی « ک »: (یه کیک - یه کئی، رژژیک - رژژی، که سیک - که سی). پیتی « د »: (به غداد - به غدا، ده نواند - ده نوان، ده پرواند - ده روان). هه روه ها، هیندی جار، پیتی له ناوه رستی ووشه دا دی، ده توانین، له نووسیندا بیقرتینین و نه ینووسین، وهک پیتی « ه »: (سهرده هیتان: سهرده رده هینتی - سهرده ردینتی، سهریده رهیتا - سهریده ریتا، سهریاند رهیتا - سهریاند رهیتا. نمونه هیتانه وه: نمونه ده هینیته وه - نمونه دینیته وه. پیکه هیتان: پیکه هینتی - پیکه بیتنی.)

* کاتی خوی، نامه یه کم بو به پتوه برانی مانگنامه ی « پیام » نارد. له به شی «پیامی خوتنه ران» ژماره ده بلاوکرایه وه. ویستم، هاوکاریان له گهل بکم، که چی، کاره کم به خراب لی وهرگیرا. « 65 » جار دهسکاریی هر دوو پیتی « ت، ک » کوتایی ووشه کانیان کردبوو. گوايه، هه له ی رینووس و ریزمانیان بو راسکردووه ته وه! وه لامدانه وه. به لام نه منارد. بویه لیرمدا بلاییده که موه، چونکه، پیوه نندیه کی راسته و خوی بهم باسه وه هیه. تماشای ل 546 بکه.

هیندهی لهو بارهیهوه سهرنجمداوه، زۆریه‌ی کورد له قسه‌کردندا، ده‌لێن :
 «ده‌سم نه‌شتوو» ، که‌م ده‌لێن. «ده‌ستم نه‌شتوو» . یا ده‌لێن:
 «ده‌سخۆش، ده‌س خۆشبی، ده‌سی خۆشبی» . که‌متر ده‌لێن: «ده‌ستخۆش،
 ده‌ست خۆشبی، ده‌ستی خۆشبی» . چونکه‌، کاتی دوو پیتی گۆنسوانت، به
 دوا‌ی یه‌کدیدا دێن، دووهمیان له‌ سهر زبان قورسده‌بێ، وه‌ک پیتی «ت»
 که‌ دوا‌ی پیتی «س» دێ. هه‌روه‌ها، «دروس‌مکرد، دروس‌یکرد،
 دروس‌یده‌کا» ، له‌ «دروس‌تمکرد، دروس‌تیکرد، دروس‌تیده‌کا» ، له‌ سهر زبان
 ئاسانتر، ره‌وانتر و خۆشتره‌ . ئایا چاکتر نییه‌، هه‌موو لایه‌کمان به‌ وردیی،
 سهرنجی زمانه‌که‌ی خۆمان بده‌ین، کورد چۆن ده‌دوێ و چۆن ده‌نووسێ، ناوی
 شته‌کان له‌ راستیدا چۆن ده‌با، هه‌ر به‌و چه‌شنه‌ ناویان به‌رین و
 بیانخۆنینه‌وه و تۆماریانکه‌ین!!

له‌ هه‌مان کاتیشدا، هیندی وشه‌ هه‌ن، ده‌توانین، کورتیانکه‌ینه‌وه، بێ
 ئه‌وه‌ی واتاکانیان تیکچن، له‌ سهر زمانیش ئاسانتر و ره‌وانتر ده‌بن. وه‌ک
 (ئه‌گه‌ر - گه‌ر. ئه‌گه‌ر چی - گه‌ر چی. ئینجا - جا. بێجگه‌ - جگه‌. چاکتر -
 چاتر. چه‌ند - چهن. خۆژئاوا - خۆراوا. رۆژئاوا - رۆژاوا. نه‌وه‌کوو - نه‌ک.
 هه‌تا - تا. هه‌تاهه‌تایه‌ - تاهه‌تایه‌. هینی - هی. وه‌کوو - وه‌ک. یاخود - یا.
 یان - یا. مرۆف - مرۆ و... تاد)

ده‌ریاره‌ی ئه‌و رێنوسه‌ی، له‌ ساله‌کانی هه‌فتادا، بۆ نووسینی زمانی
 کوردیی، له‌ لایه‌ن «کۆر» هه‌ دانرا، تا ئه‌و رۆ ته‌نیا وه‌ک یادگاری
 سه‌یرده‌کری. چونکه‌، نه‌ک ئێسته‌، هه‌ر که‌س پێره‌وی نا‌کا، به‌ل‌کوو
 ته‌نانه‌ت، ئه‌وانه‌ی داشیاننا، خۆشیان پیتی نانوسن! ئه‌مه‌ش، له‌ به‌رئه‌وه
 بوو، شێوازیکی گه‌لێ نا‌شیرینی هه‌بوو. کاتی، به‌ لاساییکردنه‌وه‌ی زمانی
 عه‌ره‌بیی، له‌ بری دوو «و» یا دوو «ی» نیشانه‌یان له‌ سهر پسته‌کان
 داده‌نا، یا چو‌گه‌له‌ی پیتی «پ»، له‌ بری ئه‌وه‌ی له‌ ژێر پسته‌که‌دا بێ، له‌ سهر
 پسته‌که‌ دایانده‌نا، که‌ ئه‌وه‌ یه‌که‌م: رێنوسیکی زۆر نا‌شیرین بوو. دووهم:
 وه‌ک «تایه‌ر سادق» و د. «جه‌مال نه‌به‌ز» یش ده‌لێن: (پیتی پتی گران،
 نیشانه‌که‌ی له‌ ژێره‌وه‌ بێ با‌شتره‌، تا‌کوو له‌ گه‌ل پیتی «ز» یا پیتی «ژ»
 به‌ هه‌له‌ نه‌چین.) «11.63»

پاشان ده‌توانین، له نه‌ندامانی کۆر پیرسین، ئایا، چو‌کله له ژیر یا له سەر
 «ر» که بێ، چی له باسه‌که ده‌گۆڤی؟ ئایا، به‌و بریاره‌یان، چ شتیکی
 نو‌تیان له نو‌وسین و پت‌نووسی کوردیدا داه‌یتا؟

زۆر پت‌یوسته، جیا‌وازی له نی‌وان، له لایه‌که‌وه «پیت» و «ده‌نگ»، له
 لایه‌کی دی‌که‌شه‌وه، «پیت» و «فۆنیم» دا‌بکه‌ین. راسته، به‌ رو‌واله‌ت،
 ه‌هر دوو‌کیان وه‌ک یه‌ک وان. به‌لام، له راستیدا، له یه‌ک‌دی جیا‌وازن.
 بۆ‌یه، له سه‌ره‌تا‌دا پت‌یوسته، پت‌ناسه‌ی ه‌هر یه‌کتی له‌و سێ زا‌راوه‌یه بکه‌ین و
 چه‌ن نمو‌ونه‌یه‌کیشیان له سەر ب‌یتینه‌وه.

له راستیدا، ما‌وه‌یه‌کی زۆر نییه، جیا‌وازی له نی‌وان «ده‌نگ» و «پیت»
 دا ده‌کرێ. به‌ل‌کوو، (زا‌نایان تا نی‌وه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی نو‌زده‌یه‌میش،
 «ده‌نگ» و «پیت» یان له یه‌ک‌دی جیا نه‌کرد‌بۆ‌وه، ئه‌مه و زما‌نناس‌نیش،
 له نی‌وه‌ی دو‌وه‌می هه‌مان سه‌ده‌دا، بۆ له یه‌ک‌دی جیا‌کرد‌نه‌وه‌ی «پیت» و
 «ده‌نگ»، ک‌یشه‌یان ها‌ته پ‌یشی و پاش‌کۆ‌تایی سه‌ده‌ی نو‌زده‌یه‌میش، له
 نه‌ج‌امی ل‌یک‌کۆ‌لینه‌وه‌ی زان‌ستی بۆ دۆ‌زینه‌وه‌ی شته نا‌نا‌ش‌کرا‌کان به
 نه‌ج‌ام‌ب‌گه‌ن، که ه‌هر له پ‌ی‌که‌ی تی‌وری فۆ‌نی‌تی‌ک‌دا "فۆنیم" دۆ‌زرا‌یه‌وه.)
 «29,3»

پ‌یش‌تر، به‌ در‌ژی‌ی با‌سی پ‌سته‌کا‌غان‌کرد. به‌لام، با ئ‌ی‌سته بزانی‌ن،
 مه‌به‌س‌مان له «ده‌نگ» و «فۆنیم» چیه؟ «زوب‌یحی» ده‌لێ: (زما‌نی
 هه‌موو نه‌ته‌وه‌کا‌نی سەر‌پ‌و‌وی ئه‌م زه‌مینه، وه‌کوو دیا‌رده‌یه‌کی کۆ‌مه‌لایه‌تی
 وایه و «کل» ی‌که که له «جزء» ان پ‌یکه‌سات‌وه، ئاتۆ‌می زما‌نان
 ده‌نگه‌کا‌نی ه‌هر زما‌نی‌که، ئه‌گه‌ر مه‌سه‌له‌که نه‌ختی زی‌اتر خو‌رد‌که‌ینه‌وه ده‌بێ
 ب‌ل‌ت‌ین: که ئاتۆ‌می زما‌نان‌یش ئه‌و «جزئه لایه‌ته‌جزئه» نییه، وه‌کوو د‌ی‌ته
 به‌ر‌چا‌وان، چون‌که زان‌ستی ف‌یزیا ده‌م‌یکه‌ روونی کرد‌وته‌وه «ده‌نگ» له
 له‌رینه‌وه‌ی ش‌تی‌ک په‌یدا ده‌بێ «زه‌به‌بات ئه‌ل‌صه‌وتیه» وه‌ک ده‌بین‌ن، ئه‌و
 ئام‌را‌زانه‌ی مۆ‌سی‌قیی که «ژێ» یان هه‌یه وه‌کوو تار، عوود، که‌مان‌چه ...
 تا به‌ ئام‌را‌زی تاییه‌تی می‌سر‌اب «بۆ تار و عوود» و ئار‌شی «بۆ
 که‌مان‌چه» له ته‌له‌کا‌نیان نه‌دن و نه‌یان له‌ر‌ت‌نه‌وه ده‌نگیان ل‌ی‌وه نایه، له
 مه‌سه‌له‌ی ده‌نگه‌کا‌نی زما‌نی‌ک‌دا ئه‌وه ئام‌را‌زانه‌ی مو‌سی‌قا گه‌رووی ئ‌ین‌سانه

که هندی « ژتی » ی تیدایه « ئەلئەوتار ئەلصەوتیه » به هەوایه کی له دەروندا دیتەدەر دەکەونه لەرینهووە. پاشان دەلتی: (بۆیه کورت و کرمانجیی دەلتیم: دەنگەکانی هەر زمانیک له لەرینهووەی ژێکانی دەنگی گەرووی ئەم ئینسانانە پەیدا دەبێ، که بەو زمانە قسە دەکەن و ئەم لەرینهووە به پێچو پەناکانی ناو قورگ و دەمی ئینساندا تێدەپەرێ، تا دەگاتە ئەو شۆنە ی هەر دوو لێو پێکەووە دەنووسێن. « 57,70 »

دەربارە ی پێناسە ی « دەنگ » و « فۆنیم »، د. « کهمال فوواد » دەلتی: (دەنگ « phone »: پچوو کترین یەکانە ی وتە. تیپ « grapheme, type »: وێنە ی دەنگ و پچوو کترین پارچە یە له نووسین. فۆنیم « phoneme »: پچوو کترین یەکانە ی دەنگی زمانە، که گۆڕینی له ووشە یە کدا ئەبێتە هۆی گۆڕینی مانای ئەو ووشە یە. « 2,90 »

سەبارەت به پێوەندی ی نێوان « پیت و فۆنیم »، گەلتی شارەزای وەک: « جەلادەت بەدرخان و د. کهمال فوواد » دەلتین: (له زانستی زماندا، راسترین شیوە ی نووسین ئەو یە، که بۆ دەرپڕینی هەر یەکانە یەکی دەنگیی، یەک تیپ به کاربێت. « 3,90 » بەلام، باشتەر شتیکی و باری دەنگی پیتەکان شتیکی دیکە یە. بۆیه، هێندێ جار دەبینین، یەک پیت، دوو دەنگی هەیه. ئەم خەسلە تەش پتر له پیتە عەرەبییە کاندایە دەردەکەوێ و له پیتی لاتیندا ووندەبێ. هەروەها وەنەبێ، ئەم خەسلە تە تەنیا هەر له زمانی کوردیییدا هەبێ، بەلکوو له گەلتی زمانەکانی دیکە ی گەلانی جیهاندا هەیه.

بۆ ئەو ی باشتەر، له جیاوازی نێوان دەنگ و پیت بگەین، لێرەدا نمونە یەک دێنینەو: ووشە ی ئینگلیزی « Fox » له سێ پیت پێکەاتوو. بەلام، چوار دەنگی هەیه. چونکه، « X » به تەنیا دوو دەنگی وەک « ک ، س » وەرەگرێ. لێرەدا دەبینین: ژمارە ی دەنگ و پیت جیاواز و دەنگ و فۆنیم، وەک یەکن.

دەنگ له زمانەکانی جیهاندا، بایەخیکی گەلتی زۆری پێ دەدرێ. چونکه، (دەنگ بەردی بناغە ی هەموو زمانیک و ئەو دەنگانە ی ئیسمرۆ له زمانی کوردیییدا هەن « رەسەن و نارەسەن » بەروبووی تەطوری سەدان سالی، که پێداویستی زمانە کەمان سەپاندوویەتی و له قانندی بەردی بناغە ی دیوار

یا خانوو باش نییه.) «60،70 - 61» بهلام، به مهرچی له گهل دهستوری زماندا بگونجی. نهک، هرکه سی دهسی پینوس بگری، ماف به خوی بدا، به راست و به چه پدا، وهک ناشی کپتوه دهنگ، پیت و ووشه دهرفریتنی! نهوهی گومانی تیدا نییه، هر پیتی دهنگیکی تاییه تیی خوی ههیه. له ههمان کاتیشدا، به گوتیهی جیگهی نهو پسته، له سترکتوری ووشهیهکی دیاریکراودا، دهنگه کهی دهگوتی. واته: پسته جیاوازهکان، کار له دهنگی یهکدی دهکن. «زوبیتی» دهنگهکانی زمانی کوردیی به سی دهنگ دادهنی. بهلام، دهلی: (به لای منهوه دهبی نهو دهنگانهش «واته: دهنگی ط، ط» بهتیرینه ناو دهنگهکانی کوردیهوه، بهم جوړه دهنگهکانی زمانی کوردیی ژماره یان دهبسته سیدوو دهنگ) «63،70» بهلگهشی بز نهوه نهوهیه، گوايه نهو دوو دهنگه له دیالیکتی باکوردا ههیه. راسته، له دیالیکتی باکوردا، نهو دوو دهنگه ده بیسری، بهلام، نهو بزچوونه ههلهیه. چونکه:

یه کهم: نهو دهنگانه ته نیا له ناخافتندا دهرده کهون، وهک پیت، له نووسیندا بهکاری نایه نن.

دووه: نهو دهنگانه دهنگیکی کوردیی رهسهن نین، بهلکوو له نهنجامی تیکه لاوی دانیشتوانی ناوچهکانی باکوور و گهلی عهره ب پیدابوون. سییه م: نهوان به پیتی لاتین دنوسن، نهو دوو پسته دهنگهکانیان به پیتی لاتین نانوسری و دهر ناگهون.

ئینجا، با بزاین، جیاوازی له نیوان «دهنگ» و «فونیم» دا ههیه، یانا؟ دهنگ - Phone (ههموو دهنگی ناگریتهوه، بهلکوو مه بهس نهو دهنگهیه، که له ناخافتندا به کار دینری، وهک که ره سهیهکی سه ره تای گفتوگو کردن، ئیتر نهو دهنگه کونسونانت بی، یاخود بزوتین.) «73،99 - 74»

هیندی له زمانسان پییان وایه: (فونیم چه پکی دهنگی ناخافته.) هیندیکی دیکه لهو باوه ره دان: (فونیم نهو دهنگهیه، که واتای ووشه دهگوتی.) هیندیکی دیکهش دهلین: (فونیم، نهو دهنگهیه، که توانای بهخشینی واتایهکی تاییه تیی ههیه، له ناو چه پکی دهنگی تاییه تیی ناخافتندا.) «77،100»

(زاناکانی زمان، کۆنسۆنانتهکان و بزۆینهکان به فۆنیم دادەنێن.)
 «77,100» بۆ نمونە: هەر دوو ووشەی «شەن» و «شەم» دێننەو. لە
 پرواڵە تدا مۆسیقای دەنگەکانیان، لە کاتی ناخافتندا وەک یەک وان.
 بەلام، لە راستیدا، جیاوازییەک لە نێوان دەنگی «ن» و دەنگی «م» دا
 هەیە. دیارە، هەر لەبەر ئەوەشە، لە پرووی واتاوە جیاوازییان هەیە. بۆیە
 دەبێ، هەر دوو دەنگەکە، دەنگی «م» و دەنگی «ن»، هەریەکەیان بە
 فۆنیمیکی جیاواز دانێن.

فۆنیم، چەن پرواڵە تێکی هەیە (جۆرە ناوازیکی تایبەتی لە نێو چە پکێ
 یاخود لە ریزە چە پکێ دەنگی ناخافتن لە کاتی گۆکردندا، واتایەکی
 تایبەتی لە نێو ئەو چە پکە دەنگانە و بە ھۆیانەو هەیە «78,100»
 ھەموو ئەو دەنگانەش، پێبە پیتی گۆرانکارییە میترووی و کارەساتە
 نەتوھییەکان گۆراون. لە سەردەمێکدا ھێندێ دەنگ لە زمانە کۆنەکانی
 گەلانی ئێراندا ھەبوون، ئەوپۆر نین. بە پێچەوانەشەو هەر راستە. واتە: لە
 سەردەمێکی دیاریکراودا، ھێندێ دەنگ نەبوون، کەچی ئەوپۆر پەیدا بوون،
 لە دەنگە ڕەسەنە کۆنەکانیش، لەم زمانانەدا پتر جێگەی خۆیان گرتووە. بۆ
 نمون: (ھەر نووسراویکی پەھلەویی یا ئافیتستاییی کە تا ئێستە زانایان
 خۆیندوو یانەتوھە دەنگی «ص، ع، ق» یان تێدا نییە «گەر وای دانێن،
 کە تەلەفوزی راستی دەنگەکانی پەھلەوی و ئافیتستاییمان بە دەستەوہیە»
 بەلام، ئێستە ووشەی کوردیی کە بە «ق» دەست پێدەکرتن یا «ق» یان
 تێدا، ھیچ کەمتر نین لەوانەی بە دەنگێکی ڕەسەنی کوردیی دەسپێدەکرتن
 و ھەروەھا «ع» یش کەم نییە، کەچی بێجگە لە چەن ووشەیە کمان دەس
 ناکەوێ کە بە «ژ» دەسپێبکا و ئەگەر چی ئەم دەنگە لە دەنگە
 ڕەسەنەکانە، لە پەھلەویی و ئافیتستاییشدا ھەر کەم بووە، «59,70»

ھەروەھا، (زمانی ئافیتسایی کە یەکیکە لە سەرچاوەکانی زمانی کوردیی
 دەنگی «ل» ی نەبوو، دەنگێکی ھەبوو لە دوو دەنگی «ت، ھ»
 پێکھاتوو کە ئێستە ھەندێ کەس وەک «ث» ی عەرەبیی یا Th
 ئینگلیزی دەیخوێنیتوھە و بەعزێکیش «تھ» تەلەفوزدەکەن، وەک «و»
 ووشەی «پەرتھو» کە ناوی یەکیک لە خێلاتی ئەشکانیی بوو، گەلێ

کەس بە « پەرئو» ی دادەنێن و بە عەرەبیی « فرئی » یه، هەر و هه له
زمانی ئافیس تاییدا دهنگی « ذ » و دهنگی تیکه لای « خ، ث »
هه بوه، ئیسته لهو زمانه دا که ئافیسای کاری تیکردوون نهو دهنگانه
نه ماوون. « 58, 70 - 59 »

له کۆتایی ئهم باسه دا، ده لیم: بۆ نه وهی، ههستی نه ته وهی کورد
ببۆژیتته وه، بۆ نه وهی، له هه موو پروه کانی ژیا نی نه ته وهی یه وه
پیشکه وئ، بۆ نه وهی، له دهس داگیرکردن و چه ساندنه وه پرگار بی، بۆ
نه وهی، ئاسۆ بیر کردنه وهی فراوان بی و گه شه بکا، بۆ نه وهی، هه موو
پۆله کانی کورد، به ته وایی له یه کدی بگهن، ده بی بایه خیکی ته و او به
زمانه که مان بده ی.

د. « سمایل پیشیکچی »، قسه کردن به کوردی، خوتندن و نووسین به
کوردی، به یه کتی له مه رجه سه ره کیسه کان داده نی و ده لی: (پتویسته،
هه موو هه ولتی بدری، یه ک شتیه زمانی یه کگرتوی نووسینی کوردی
به پیتدری. ئه ویش، به وهی ئه لفوییه کی ها و بهش به کاریتتری. بۆ غوونه:
له وانه یه، به کاره تانی ئه لفوییه لاتین، یه کتی لهو هۆ گرنگانه بی، نهو
سنوره رامیار بیانه ی ئیمپریالیزم و هاوکاره کانی له ناوچه که دا کیشاویانه،
بیسه زنتی. « 315, 10 » چونکه، به هۆی نهو هه موو گرفته مه زنا نه ی،
زمانی کوردی هه یه تی، به هۆی نهو هه موو دیالیکت و به شه دیالیکتانه ی
په یدابوون، به هۆی نهو باره نه ته وهی و رامیار بیانه ی، نه ته وهی کوردی
تاییدا ده ی، زمانه که مان لیکدا برا وه و لیکچه را وه، هه ره به شه ی به
دیالیکتی قسه ده کا و به ئه لفوییه کی جیا واز ده نووست. بۆیه،
(پسپۆره کانی زمان لهو با وه ده دان، ئه لفوییه لاتین بۆ زمانی کوردی، پتر
گوته جا و تره. « 316, 10 »

کاتی خوتندکاری کی کورد، پتی له وولاتی کی ئه وروپایی ده که وئ و
ده خوتنی، نهو کاته له باری و بایه خی زمانه که ی خۆی بۆ ده رده که وئ.
چونکه، نهو پیتانه ی له زمانه ئه وروپایی یه کانداهن، نزیکه ی هه ر
هه موویان، له زمانی کوردی شه دا هه ن، به لام، کاتی تورستی یا
خوتندکاری کی « تورک، فارس، عه ره ب، ئه میتریکای لاتین، نه فریکا »،

پٿيان لهو وولاته نه وروپايي يانه دهكهوئ، نهو كاته ههست به سهختي
گوتني نهو پستانه دهكمن، چونكه هيندئ لهو پستانه يان نيهه. له بهر نهوه
ناتوان، وهك پټويست ووشهكان به شتوه بهكي راست دهرېرن.

بو نمونه: له زماني وروسيډا، هه موو پټه كوردييه ره سنه كاني وهك: « ژ،
ف، گ، چ، پ، و ...) هه ن. به بيره دهلټين « پيغه - Puvo ». وټندكاره
عه رب، نه ميريكاي لاتين و هيندئ له خوټندكاره نه فريكايي يهكان،
له بهر نهوه ي هه ر دوو پټي « پ و ف » يان نيهه، ده يانگوت: « بيهه »
روو سهكانيش لټيان تټده گه يشتن، چييان دهوئ، به لام هه ر به گالته پټكردن
و پټكه نينه وه، ده يانگوت: (بيهه مان نيهه، پيغه مان هه يه)

4/ زماني ستاندارد :

ټيمه نهك هه ر نه لفويټيه كي يه كگرتو مان نيهه، به لكوو، تا ئيستازمانيكي
ويژه يي يه كگرتوي نووسن و خوټندنه و هه شمان نيهه. چونكه، زماني كورديي
له چهن ديالېكت و خوارديالېكتيكي جياواز پټكهاتوه. هه ر ديالېكته ش،
به جوړه پټيكي تايه تبي ده نوو سري. هيندئ جياوازي ديكه ش، له نيوان
ريز زماني هيندئ له ديالېكته كاندا هه يه. له بهر نهوه، گه ر بير له زمانيكي
ستاندارد بكه ينه وه، پټشه كيي ده بي، هه لټيكي زور بده ين، نه لفويټي
كورديي يه كخه ين. هه ر چهنده، نهو كوردانه ي به به شه ديالېكتي كرمانجي
خوارو و ده دوټن و به پټي عه ره بيي ده نوو سن، تا راده يهك، زمانيكي
نيمچه ستاندارديان بو خويان هه لټر اردوه و چه سپيوه. نهو زمانه ش، پتر
خوئ له لقه ديالېكته كاني ناوچه ي « سوله يمانی - موكري » دا ده نوټئ.
به لام، نهو كوردانه ي به به شه ديالېكتي كرمانجي ژورو و ده په يقن،
هينديكيان به پټي لاتين و هينديكي ديكه شيان به پټي عه ره بيي
ده نوو سن، تا ئيست، له نيو خوټاندا، له سه ر شتوه زمانيكي تايه تبي
رټك نهكه وټون و به ته و او ي ره كي دا نه كوتاوه.

شتيكي گرنكي ديكه ش هه يه، لټره دا پټويسته، له سه ري راوه ستين.
نه و يش نه وه يه، بو نه وه ي زمانه كه مان ئاسانه كين، ده بي، له نيوان دوو
ووشه ي وهك يه كدا، ووشه ئاسانه كيان هه لټر ټرين و به كاريټنين. له گه ل
نه وه شدا، له زماني كورديدا، هيندئ ووشه هه ن، شتوه و ناوه روكيان

به‌گویره‌ی ناوچه و دیالیکت ده‌گوژی. له‌به‌رنه‌وه ناتوانین، بلیتین، کامیان راسترن. به‌لک‌وو، له‌هر ناوچه‌یه‌ک و به‌هر دیالیکتی، شیوه‌یه‌کی تایه‌تیی به‌کاردیتن. به‌لام، له‌زمانی ستانداردا ده‌بی، هه‌ره‌راسته‌کیان بو نووسین ده‌سنیشان‌کرئی، نه‌وی دیکه‌شیان، گه‌ر له‌کاتی ئاخافتندا بگوتری، هیچ‌جو‌ره‌زیانی به‌زمانه‌که‌مان ناگه‌یه‌نی. نه‌گینا گه‌ر وا نه‌بی، زمانیکی تیکه‌لاوی درشتی روخسار دزیو دروسده‌بی، هه‌ر کوردی به‌ئاره‌زووی خوی و له‌شوینی خویه‌وه، ووشه‌ی نادروست له‌دیالیکته‌کی خویه‌وه هه‌لدینجی و به‌کاردیتن.

زۆریه‌ی نه‌ته‌وه‌کانی جیهان، به‌هوی په‌رتووکیتی ئایینی، یا شاکاریکی وێه‌یی یه‌وه، زمانی ستانداردیان دامه‌زراندوه. به‌لام، تا ئیسته له‌نیو نه‌ته‌وه‌ی کورد به‌گشتیی، کوردی رۆژه‌لات و باشووری کوردستان به‌تایه‌تیی، نووسه‌ریکی مه‌زنی وای تیدا هه‌ل نه‌که‌وتوه، تا بتوانی، به‌هره‌میکی وێه‌یی به‌رز و به‌نرخ بنووسی، به‌مه‌رجی شیوازی نووسینه‌که‌ی هێنده شیرین، په‌وان، ئاسان و به‌تاووتینی، شیوه‌ی زمانیکی یه‌ک‌گرتوی نووسین، چ له‌کرمانجی ژوو‌رو و چ له‌کرمانجی خواروودا دروسکا. بۆیه، نه‌و دوو به‌شه‌دیالیکته‌شم له‌یه‌ک‌دی جیا‌کرده‌وه، چونکه، شیوه‌ی نووسین و پێنووسی هه‌ر دووکیان جیاوازی هه‌یه.

هه‌ر چنده، نووسه‌ر و هه‌نهری گه‌وره‌ی کورد «ئه‌حمه‌دی خانیی»، شاکاره‌ به‌رزه‌که‌ی خوی «مهم و زین»، له‌سالی «1695/1694 ز» دا نووسیوه، له‌نیو‌گه‌لانی جیهاندا، به‌«رۆمیۆ و جولیت» ی کوردیی ناسراوه. به‌لام، له‌به‌رنه‌وه‌ی، کورد خاوه‌نی ده‌وله‌تیی تایه‌تیی نه‌ته‌وه‌یی خوی نه‌بووه، کوردستان له‌بنده‌سی هه‌ر دوو ئیمپراتۆریا گه‌وره‌ داگیرک‌ره‌که‌ی «عوسمانیی و سه‌فه‌ویی» دا بووه، جگه‌ له‌وه‌ی، «مهم و زین» به‌ کوردیسه‌کی په‌تیی و په‌وان نه‌نووسراوه، تا نه‌و شیوه‌ی زمانه‌ی نه‌و پیتی نووسیوه، بتوانی، نه‌و رۆله‌مه‌زنه‌ له‌زمانی یه‌ک‌گرتوی نووسینی کوردیدا ببینی. وه‌ک «هه‌ژار» ده‌لت: (مهم و زینی خانی، په‌په‌تی له‌عه‌ره‌بیی ره‌ق و فارسیی گران، نه‌مه‌ش نابێ، له‌خانیی بگرین. چونکه، نه‌و ده‌مه‌ی نه‌و پیتی ژیاوه، ناوا باوه‌بوو. هه‌نهرمه‌ندیی هه‌ر که‌س به‌وه‌دا ده‌رکه‌وتوه، که

زۆر ووشەى رەقى عەرەبىيى و فارسىيى بەكار يېتى. (1، س) ئەو ە لە كاتىكدا، لە مېژووى گەلانى جىهاندا، چەندىن ئوونەى زەقى لەو بابەتە دەبىنىن، تەنبا ەۆنەرتكى مەزن يا نووسەرتكى لىتھاتوو، بە نووسىنەكانى توانىوېتى، زمانىكى ستانداردى يەكگرتوى نەتەوەيى، بۆ نەتەوەكەى دامەزرىتى. بۆ ئوونە: « عەرەب » ەكان بە ەۆى ەۆنراوەكانى سەردەمى نەزانىن و پاشتريش بە ەۆى قورئانەو، زمانىكى ستانداردىان بۆ ەۆيان دامەزران. فارسەكان بە ەۆى ەۆنراوەكانى « حافىزى شىرازى » و پەخشانە بەرزەكانى « سەعدىي » ەو، زمانى يەكگرتوى نووسىنيان دروسكرد. نووسەرتكى گەورەى بە ناوبانگى ەك « ئەبول قاسمى فېردۆسى »، لە دەوروبەرى « 935-1020 ز. دا، واتە: پتەر لە ەزار و نەوەندە سال لەمەوبەر، شاكارە بە نرخەكەى « شانامە » نووسېو، كارتىكى گەلى گەورەى لە زمان، وېژە و مېژووى فارسەكان كرد. « 115، 125 »

« دانتى » ەنەرمەند، لە سەدەى چوادەيەمدا ژباو. يەكتى لەو نووسەرە بلىمەتانەى « ئىتاليا » بوو، بە ەۆى كۆمەلى بەرھەمى وېژەيى ەۆيەو توانى، كارتىكى يەكجار گەورە، لە زمانى يەكگرتوو و ەستى نەتەوەيى، پۆلەكانى نەتەوەى « ئىتاليا » بكا. ئەو بەرھەمانە، ئاگرتكى واى لە دل و دەروونى، پۆلەكانى ئىتاليادا كردو، بە شىوەيەكى وا پالتيان بە كۆمەلانى خەلكەو، نا، ەموو شتىكيان لە پىناوى نىشتمانەكەياندا، بەخت دەكرد، تەنبا بۆ ئەو ئازادىي و سەرەخۆي بەدىبىتن. ەيتىدى لە گرنگىن بەرھەمەكانى: كۆمەلى ەۆنراو، پەخشانى « ژبانى نوئ » و « كۆمىدياى يەزدانى » بوو. (ئەدەبىياتى « دانتى » چ لە پرووى شىوە و چ لە پرووى ناوەرۆكەو، لە شاكارى « كۆمىديا » دا - كە دواى ەۆى بە « كۆمىدياى يەزدانى » ناوبرا - گەيشتە لووتكە. ئەم بەرھەمە بە نرخەى، بە گەوھەرى درەوشەدارى ەموو دىپالكتە ئىتاليائى يەكان و پەندى مىللى و ئامۆزگارى بە نرخ و ئوونەى مېژووى رازاندەو. « 91، 96 »

جگە لەو، « كۆمىدياى يەزدانى » يەكتىكېشە لەو چىرۆكانەى ناوەرۆكتىكى قوولتى نىشتمانىي ەيە و بە ئاشكرا، تەعبىر لە بوونى نەتەوەيى گەلى ئىتاليا دەكا. نووسەرى « كۆمىديا » ەو بە يەكتىيى

ئىتاليا و نه هيشتنى شهر و ناكۆكىي ناوخۆيى يهوه ده بىنى و ده يهوى،
 ده سه لاتى دونياى له دهس پاپاكان و هر گريته وه. (99،91) به كورتىي :
 «كۆمىدياي يهزدانى» وهك ئاوئينهيك و ابو، (هر چى زانست و ئاوات و
 ههستى سهرده مه كهى هه بوون، تتييدا رهنكيانده دايه وه.) (101،91)
 پاشان، ئه وه بوو، له سه دهى يازدهدا «دانتي» توانى، به هۆى به ره هه مى
 «كۆمىدياي يهزدانى» يه وه، (بنكه يه كى پته وى زمانى ئه ده بىي يه كگرتوى
 ئىتاليا) پتيكيتنى. (96،91)

گوتمان: «ئه حمه دى خانىي»، پيش سى سده له مه وه بهر، «مهم و زين» ي
 نووسيوه. له به ره هه مه نايابه كهيدا، له زۆرهى ده رده كانى كۆمه لگه كى كورد
 دواوه. دۆى «ناكۆكىي، دوو به ره كىي و ناهاكىي» وه ستاوه و گوتويه تى :
 هيندهى كه به جهرك و دوو ره ترسن
 كهس بۆ كه سى نابى چاوده به ريت
 لهم سهر ره قيه و ده ماري زليان
 ههر خۆيه تى زلكه وه و .هش و بۆر
 كورديش كه ببايه يه ككلا و ده ست
 په يدا ده بوو باو و گه وره يى و ژين
 جياوا زده بوو گفتى پاك و ناپاك
 (14-13،1)

«خانىي»، له گه ل ئه وه هه موو كه مو كورپيه شدا ديوتتى، هيشتا باوه رى له ق
 نه بووه. رۆله كانى نه ته وهى كوردى هانداوه، يه كگرن، پتيكه وه برابن،
 خه باتكهن، له ژير سايه ي فهرمانى تاقه سهر كرده يه كى كورددا كۆينه وه،
 دهوله تىكى كوردى دامه زرين، بۆيه فهرمويه تى :

بۆ مهش كه هه بايه پادشايى خوا
 په يدا ده بوو ريز و گه وره يى و ناو
 ئيمه ي له كه ساسيى ده رده هيتا
 تركان نه ده بوون به سهر مه دا زال
 چۆن بۆ عه جه مان ده بوينه ژير ده ست
 تانجتيكى پتي بيه خشياى
 رهنك و كرى مهش ده هاته بهر چاو
 بيتستانى هيواى وه به رده هيتا
 بۆ كوند نه ده بوينه لانه و مال
 ژير ده ستى شتى وه ها نه وى و په ست
 (13-12،1)

تەنانت، لەو سەردەمەشدا، بیری لەوە کردۆتەو، بە کوردیی بنووسی، تا لە لایەکەو، بە خەلکی بسەلمیتێ، کورد زمانیکی تایبەتی خۆی هەیە، دەتوانی، پتی بنووسی. لە لایەکی دیکەشەو، هەولیداو، زمانیکی یەکگرتو بۆ کورد پێکخا، بۆیە گوتوویەتی :

پێگانه نه‌لێن که کورد نه‌زانن بێ نووسەر و هونەر و زمان «14,1»
 بەلام، لەگەڵ هەموو ئەوانەشدا، هەولەکانی سەری نەگرت. هەر نەشیتوانی،
 ئامانجەکانی بەدییتێ. چونکە، وەک کەلە نووسەرانی نەتەوەکانی جیهان،
 گوتی لێ نەگیراوە. دەسلاتیکی کوردیی نەبوو، تا پشگیری داوا
 پەواکانی بکا.

هەروەها، نووسەری بە ناویانگی ئیسپانیی « سیر ئانتس »، کاریکی
 یەکجار گەورە، لە زمانی یەکگرتووی « ئیسپانیی » کرد. بە شێوەیەکی
 وا، (بە نووسینەکانی بنچینه و بناغە بۆ زمانی یەکگرتووی ئیسپانی
 دارشت) «175,91».

ئینگلیزەکانیش بە هۆی هۆنراوەکانی « جۆسەر » و « شکسپیر » هەو
 توانییان، زمانی ستانداردی خۆیان گەڵاڵەکەن. ڕووسەکانیش لە سەدەی
 یازدەدا، بە هۆی نووسەر و هۆنەرەکانیانەو، ئەم زمانە یەکگرتووی
 ئەوڕۆیان لا پەخسا.

بەو شێوەیە دەبینن، ڕۆڵەکانی نەتەوێ کورد، لەم بوارە گرنگە ژیانی
 نەتەوێیدا، لە بواری زمان و وێژە کوردیدا، تا ئێستە، هیچیان پێ
 نەکراوە. لەو دەچێ، کورد لە بەرەبەیی مێژووەو، هەر هەولیداو، هەر
 خەباتیکردووە، کەچی لە هەموو بوارەکاندا، بە دەسی بەتال گەراوەتەو و
 هیچی دەس نەکەوتووە. وا دیارە، ئێمە کورد لە کۆندا، هاوچەرخی
 سەردەمیکی تایبەتی مێژوویی بووین، لە چاو نەتەوەکانی دیکە، سەر
 ڕووی زویدا واکەوتوو بووین، هێشتا پرشنگی خۆی شارستانی پێی
 گوردستان، بە تەواویی هەڵ نەهاتبوو. بەلکۆ بە پێچەوانەو،
 ڕۆژبەرۆش، هەنگاوی بەرەو ئاوابوون ناو. بۆیە، تاکوو ئێسەش، ئاوات
 بە بەرەبەیانێ دەخوازین، ڕۆژی سەردەمیکی زۆرینی ئێی، بۆ کورد تیدا
 هەلبێ.

ھەر چەندە، زمانىكى يەكگرتووى كوردىي نووسىنمان نىيە، بەلام، تا
 ۱۹دەيەكى زۆر، زمانى يەكگرتووى كوردىي نووسىن، لە بەشىكى گەورەي
 ھەر دوو پارچەكەي پۆژھەلات و باشوورى كوردستان، لە مەژە بە
 بەشەديالىكتى كرمانجىي خواروو - لقەديالىكتى «سولەيمانىي - موكرىي»
 چەسپىو. كەچى، ھىندى لە نووسەران، ھەر بەو لقەديالىكتە دەنووسن، كە
 لە سنوورى ناوچەي ژيانى خۆياندا بەكارىدەتن، وەك لەو پىشەكەيەي
 «مستەفا نەريمان» بۆ ھۆنراوەكانى «خەلىل مەوەر» ي نووسىو، بە
 ئاشكرا دەردەكەوي. جا گەر، ھەر نووسەري بەو شىوہ زمانەي قسەي پى
 دەكا، بنووسى، دەبى، چ جۆرە گەرەلاوژىيەكى زمانەوانىي، مالتوئەرييەكى
 نەتەوہي و پاشاگەردانىيەكى سەيرى لى دەرجى؟! كارىش بەو شىوہ
 بڕوا، ھەرگىز زمانىكى يەكگرتووى تۆكمە و سفتوسۆلى نووسىن، لە نىو
 كورددا سەرھەل نادا!

لەگەل ئەوھەدا ناتوانىن، نكولى لەو بەكەين، بە شىوہەكى بەردەوام،
 نووسەر و شارەزاگان ھەولياندووە و ھەوليش دەدەن، بەردى بنچىنەي
 زمانىكى ستاندارد دانىن. بەلام، ھەموو ئەو ھەولانە، تا ئىسە سەريان
 نەگرتووە. (ھەر چى مەسەلەي زمانە يەكگرتووە ئەدەبىيەكەشە، ئەوا دەبى،
 بزاني، كە ھەر چەندە، ئەم ناتەواوييە وەك كەلىنىك لە سەدەي
 ۱۹بوردووە ھەستى پىكراوە، بەلام، ھەتا ئىستە بايەختىكى زانستانە بە
 دروسكردنى نەدراوە. لە سالى 1934دا كۆنگرەيەكى كوردناسەكانى
 يەكيتىي سۆڤيەت بىاريدا، شىوہى كرمانجىي ژووروو بكاتە شىوہى
 ۱۹سەمىي بۆ ھەموو كورد. ئەوھش بو لە ئەيلوولى سالى 1959دا كۆنگرەي
 مامۆستايانى كوردى عىراق لە شەقلاوہ بىاريدا، ئەو شىوہەي كە بە «
 سۆرانيي» ناسراوە، بكا بە شىوہى ۱۹سەمىي و بنچىنەي زمانى
 يەكگرتووى كوردىي دواپۆژ. (81، 24)

دەبى، ئەوھش بلىتىن: بىياردان بە دەس كورد خۆبەتى، بەلام،
 جىبەجىكردنەكەي بە دەس خۆي نىيە. گەر بىياردان و جىبەجىكردن، ھەر
 دووكيان لە دەسلەتەي كورد خۆيدا بووايە، ئەو كاتە باسكى دىكە بوو.
 ئارەزوو و بىياردانى كورد، لە دۆلىتى قوولى تەنگى وشك دايە و

جێبه جێکردنه کەشی له دۆڵێکی دیکه خۆتێراوه. بۆیه، ههموو ئهو بڕیارانه، پروناکییان نهیبینی و ههر به کۆڕیهیی جوانه مه رگبوسن. چونکه، زمانی یه کگرتوی نووسین، پێوه ندیه کی توندوتۆلی، به « نازادی نهتوه، باری پامیاری وولات و دهسلاتی دهولت » هه هیه. هه ر کاتی، ئهو شتانه به دهس کورد خۆیه وه بوو، ئه و ده توانین، بڵێین، بڕیاره کانیشمان به زوویی جێبه جێه کړین، هه موو ئامانجه کاغان به دیدیتړین، زمانه که شمان پێشده کهوئ و زمانی ستانداردی کوردیش، گه ر له سه رتاسه ری کوردستاندا سه رهه ل نه دا، ئه و له و به شه نازاده ی کوردستاندا دروسده یی.

ئهم باره ناله باره ی زمانی ستاندارد، کاریکی گه لی خراپی، له زمانه که مان کردوه. هه ر نووسه ری، به ئاره زووی خۆی ده نووسی، نووسینه کان له هیچ پرویه که وه، له یه کدی ناچن. له سه ر هیچ جوړه ده ستوورێکی زمان نارۆن. ئه مه ش به وه پاسا و ده دن و ده لێن: له به ر ئه و ی زمانێکی ستاندارمان نییه. بۆیه، ئه و ده ستووری نووسینه پێره وه که ن، که خۆیان باوه ریان پیتی هه یه. جارێ ئه مه وایه، له وه ش ده چی، تا ئاسۆیه کی دووریش نه توانین، یا ئه و توانا و ده سلاته مان نه یی، خۆمان له دهس ئه و گرفته گه وره یه پزگاره کین و ئه و زمانه یه کگرتوه پتیکبتین.

له وانه یه، هیندی نووسه ر و شاره زای زمانی کوردیی، وا بیرکه نه وه، چونکه، ئه و کوردانه ی به به شه دیالیکتی کورمانجیی ژوو روو ده په یقن و ده نووسن، زۆریه ی کورد پتیکدین، له به ر ئه وه ده یی، ئه و شێه زمانه وه رگرین و وه ک زمانی ستاندارد بیچه سپین. به لām، مه رج نییه، ئهم بۆچونه بنچینه یه کی زانستانه ی هه یی. چونکه، زمانی ستاندار، به پیتی که م و زۆری ئه و به شه ی نه ته وه قسه ی پێ ده کا، بڕیار نادرێ. به لکوو، هیندی فاکته ری دیاریکراوی وه ک: باری « نه ته وه یی، پامیاری و ئابووری »، ئه و جوړه کیشانه چاره سه رده که ن. جگه له وه ی، چهن نمونه یه کیشمان له میژوودا پتیش چاوده کهوئ، به ته وایی به پتیه وانه ی ئهم یاسا دیمۆکراسیه وه یه. زمانی که مینه ی نه ته وه یه ک، له به ر پاراویی، په وانیی و ده وله مه ندیی، خۆی به سه ر، زمانی زۆریه ی ناوچه کانی دیکه ی وولاته که دا سه پاندووه. بۆ نمونه: ئه و شێه زمانه عه ره بییه ی هۆزی « قه ره یش »، له نیوه دوورگه ی عه ره بدا،

قسه یانپیده کرد، به هۆی قورئانه وه بوو به زمانی یه کگرتوی وێژهیی هه موو
 عه ره ب. چونکه، پێغه مبه ره که له خۆیان بوو، هه ر به و شیوه زمانه ش
 ده په یقی و قورئانه که شیان هه ر به و شیوه زمانه نووسییه وه. دیاره، گه ر
 زه رده شتیش بمایه و ئایینه که ی به هه موو کونوقوز بنیتکی کوردستاندا
 بلا بوو بویه ته وه، ئایینی ئیسلام له کوردستاندا، جیتی پێ له ق نه کردایه،
 هه لبه ته نه ویش، « ئافیتستا » که ی خۆی، هه ر به و شیوه زمانه نه ته وه یی یه
 ده نووسییه وه، که ئاخافتنی پێ ده کرد. نه و کاته، هه ر نه و شیوه زمانه ی
 زه رده شت و ئافیتستاش جێگیر ده بوو، نه ورۆ وه ک زمانیتکی ستانداردی
 لێ ده هات. له و باره یه شه وه، هیچ جۆره گرفتێکمان نه ده بوو. به لام نه وه بوو،
 زمانی عه ره بیی له پتی قورئانه وه پێشکه وت، زمانی کوردیش، به هۆی
 له نێرچوونی ئافیتستا و ئاینه که یه وه، تووشی نه م هه موو گرفته ی نه ورۆ بوو.
 ده رباره ی پێنوس و نووسین به کوردیی، به لقه دیالیکتی « سوله یانیی یا
 موکریانیی »، نه وه یان زیاتر بۆ نووسه ره کان ده گه رێته وه. واته: هه ر
 نووسه ری بۆ خۆی ئازاده، کام شیوه ی پێنوس و به ش یا لقه دیالیکت له
 نووسیندا به کار دێت. به لام، باشتروایه، یه ک شیوه ی یه کگرتوو، له
 نووسینی کوردیدا پێره وه که ی، تا سه ره تای زمانیتکی یه کگرتوی نووسین و
 پێنوسیکی یه کگرتوی کوردیی دامه زرێنین. یا گه ر، به هه ر دوو شیوه
 جیاوازه که ش نووسیمان، نه و پێویسته، هه ر دوو شیوه که له نووسیندا
 تێکه لاو نه که ی. بۆ نمونه: له لقه دیالیکتی « سوله یانیی » دا، پتر
 پێشگری « نه » و پاشگری « تر » له نووسیندا به کار دێت. به لام، له
 لقه دیالیکتی « موکریانیی » دا، له بری نه وه، « ده » و « دی یا دیکه »
 به کار دێت. بۆ پێشگر، له لقه دیالیکتی « سوله یانیی » دا، وه ک (نه رۆم،
 نه خۆم، نه کرم... تاد). له « موکریانیی » دا ده بی به (ده رۆم، ده خۆم، ده کرم
 ... تاد). هه روه ها، بۆ پاشگری له یه که مدا، وه ک (یه کیتکی تر، جارێکی
 تر، کاتیکێ تر... تاد). له دووه میشدا ده لێن: (یه کیتکی دی، جارێکی
 دی، کاتیکێ دی یا کاتیکێ دیکه ... تاد).

هه روه ها، هێندێ ووشه ی دیکه ی وه ک « تیا » و « پیا » « خۆی »... تاد
 هه ن، له لقه دیالیکتی سوله یانیدا، هه ر وه ک خۆی ده مینیتته وه. به لام، له

لقه دیالیکتی موکریدا، به «تیدا» و «پیدا» و «خویدا» ده نووسری. جگه له وهی، له بری «له» ی سوله یمانیی، «ده» به کار دیتن. وهک له گهل ده بی به ده گهل. دیاره، به پیتی نهو دوو لقه دیالیکته جیساوזהی زمانی کوردیی بی، ههر دووکیان راستن. به لام نابن، له یهک نووسیندا، جاری شتیوهی سوله یمانیی و جاریکی دیکهش شتیوهی موکریانیی به کاریتین. لیره دا، چهن رسته یهک به نمونه دیتینه وه :

لقه دیالیکتی سوله یمانیی :

1. لهم رۆژه رهشی نه ته وه کهمانی «پیا» تیه په بی.
2. به غا نزیکه ی یهک میلیون کوردی تیا به.
3. له جیتی خو یا نه بوو.

لقه دیالیکتی موکریانیی :

1. لهم رۆژه رهشی نه ته وه کهمانی «پیدا» تیه په ده بی.
2. به غدا نزیکه ی یهک میلیون کوردی تیدا به.
3. له جیتی خویدا نه بوو.

جا، نه ز پیموایه، باشترو جوانتر وایه، هیچ نووسه ری له نووسینه کانیدا، نهو دوو لقه دیالیکته تیکه لاو نه کا. جاری به «ئه» و جاری به «ده» ده سپیبا، یا جاری به «تر» و جاریکی دیکهش به «دی» کوتایی بی بیتن. به لام، بو ته وهی زمانه کهمان ئاسانه کین، ده توانین، به شتیوه یهکی دیکه، ههر دوو لقه دیالیکته تیکه لکه کین، کام ووشه له کام لقدا ئاسانی، نهویان به کاریتین. یا کام ووشه، له کام لقدا، به ئاسانی کوردته کرتته وه، نهویان بنووسین.

له هه موو زمانیکدا، هیتندی ووشه ی لیکدراو ههن، له دوو ووشه یا پتر پیکهاتوون. بو ته وهی له سهر زمان ئاسانین، یهکتی لهو پیتانه، یا پتر له پیتن، له پسته کانی یهکتی له ووشه کان ده قرتینری. ئیدی، نه له ناخافتن و نه له نووسیندا به کار دینرتن. دیاره، زمانی کوردیش، وهک هه موو زمانه کانی دیکه ی گهلانی جیهان، بو ووشه داتاشین و لیکدانی ووشه کان، خهسله تی تایبه تیی خوی هیه و لهم ده رکه وته یه به دهر نییه. وا لیره دا، لهو باره یه وه هیتندی نمونه دیتینه وه. (کاک برا - کابرا. گا ئاسن - گاسن. باوک

پیر - باپیر. جوان میترد - جوامیتر. ره‌ه‌ند دز - ره‌واندز. نه‌مرد - نه‌مر.
 کاک نه‌بی - کانه‌بی. خودا - خوا. مه‌به‌ست - مه‌به‌س. بار ئاش - باراش.
 مام وه‌ستا - مام‌وستا. بان گردپن - باگردپن. مروژ - مرو. خاوه‌ند -
 خاوه‌ن. به‌سته‌زمان - به‌سه‌زمان) «89، 63»

هه‌روه‌ها، «توفیق وه‌بی» یش، چهن ووشه‌یه‌کی له‌و باره‌یه‌وه‌ بو
 هیناوه‌ینه‌ته‌وه. وه‌ک (بار - ئاش - باراش. ده‌پۆم - نه‌ماله‌وه - ده‌پۆمه
 ماله‌وه. بی - ئابان - بیابان. به‌رد - نه - پین - به‌رده‌پین. کانی -
 ناسکان - کانیسکان.) «16، 17»

شتیکی ئاشکرایه، کوردستان له‌ نیوان پینچ ده‌وله‌ت و به‌ سه‌ر چهن
 نه‌ته‌وه‌یه‌کدا دابه‌شکراوه، تا نه‌پوژش هه‌ر به‌ داگیرکرای ماره‌ته‌وه.
 زمانیکی یه‌ک‌گرتوی ئاخافتن و نووسینمان نییه. کورد له‌ هه‌ر به‌شتیکی
 نیشتمانه‌که‌یدا ناچارکراوه، زمانی نه‌و گه‌له‌ سه‌رده‌ستانه‌ فیتیری، پیتیان
 بخوینن و پیتشیان بنووسن. له‌به‌رنه‌وه، شتیکی زۆر ئاسایی یه، پۆله‌کانی
 نه‌ته‌وه‌ی کورد، له‌ هه‌ر ده‌وله‌تییکی داگیرکهری کوردستاندا، خویان له‌ ژێر
 کارتیکردنی زمان و وێژه‌ی، نه‌و گه‌له‌ سه‌رده‌سانه‌دا بپیننه‌وه.

له‌ باکووری کوردستان، کورد له‌ ژێر کارتیکردنی «ئه‌لفوین، زمان، هونه‌ر،
 وێژه» و هه‌موو شتییکی دیکه‌ی تورکه‌کان دان. له‌ پۆژه‌هلای کوردستان،
 به‌ هه‌مان شێوه، له‌ ژێر کارتیکردنی نه‌ته‌وه‌ی فارس دان. له‌ باشوور و
 خۆراوا، له‌ ژێر کارتیکردنی که‌لتووری عه‌ره‌ب دان. بۆیه، گه‌لێ له‌
 نووسه‌رانی کورد ده‌بینن، کوردانه‌ بیر ناکه‌نه‌وه، به‌ره‌مه‌کانیان کوردانه
 دانه‌پێژاوه. به‌لکوو، له‌ ژێر کارتیکردنی یه‌کتێ له‌و زمانانه‌دا، بیری لێ
 کراوه‌ته‌وه و دا‌پێژاوه. (دیاره، ئه‌ده‌بی خۆمان نه‌وه‌ندی خزمه‌ت نه‌کراوه و
 په‌ره‌ی نه‌گرتوه، که‌ هه‌ستی فیتروونی پووناکبیر و خوینده‌وارانی کوردی
 عیراق پازی بکا. ناچارن له‌ ڕێگه‌ی زمانی عه‌ره‌بیه‌وه‌ فیتین و زانستیان
 به‌ره‌و ژوور به‌رن، بیانه‌وێ یا نه‌یانه‌وێ، ده‌که‌ونه‌ ژێر ته‌ئسیری زمانی
 عه‌ره‌بیه‌وه. بۆیه، کاتیک ده‌نووسن، رسته‌کان وه‌ک عه‌ره‌بیی داده‌پێژن. یا
 باشت‌ر بلتیم: به‌ عه‌ره‌بیی بیره‌که‌نه‌وه و به‌ کوردیی ده‌نووسن. رسته‌ی وا
 ده‌بینم، هه‌موو ووشه‌کانی کوردیی په‌سه‌نن، که‌چی تیی ناگه‌م. چونکه، له‌

سەر پێزمانی عەرەبیی داپۆژراوه. ئەویش، زۆر لە پێزمانی کوردیی دووره. «29,122»

نووسەری کوردی واهەن، گەر لە پروی پێنوس و داپۆشتنەوه، بەرەمه‌کانیان هەلسەنگێتین، ئەوا دەبێ، سەرله‌نوێ هەموویان داپۆشێنەوه. بە شێوه‌یه‌کی وێژەیی پێکۆپێک، لە سەر بنچینه‌یه‌کی زانستانه‌ی ده‌ستووری زمان بیا‌ننوسینه‌وه. زۆریه‌ی نووسەرەکانی باشووری کوردستان، چونکه، لە بنده‌سی ده‌وله‌تی داگیرکەری عێراقدا پەروەردەبوون، هەر به‌ عەرەبیی خۆیندووینە، به‌ شێوازی عەرەبیی ده‌نوسن، داپۆشتنەکانیان به‌ ئاشکرا، شه‌قلی عەرەبیی پێوه‌ دیاره. لە پێنوس، داپۆشتن و ده‌ستووری زماندا، گه‌لی لاوازن، به‌ شێوه‌یه‌ک، کارێکی زۆری له‌ ناوه‌ڕۆکی بەرەمه‌کانیشیان کردووه. لێره‌دا ده‌توانین، چەن نمونه‌یه‌ک، له‌ سەر نووسینی هێندێ له‌و نووسەرانه‌ بێتینه‌وه :

« عەبدوللا ناگرین » ده‌نوسێ: (... پێش‌ئیلی ره‌نجی سه‌رکه‌وتوانه‌ی ئەو هەموو تاقیکردنه‌وه‌یه‌ی میله‌لتان له‌ تێکرای بواره‌کانی زانست و ئەده‌ب و پۆشن‌بیردا ناگرێت). «7,94» راستروایه، به‌ کوردیی بنووسین: (ره‌نجی سه‌رکه‌وتوانه‌ی، ئەو هەموو تاقیکردنه‌وه‌یه‌ی میله‌لتان، له‌ تێکرای بواره‌کانی زانست و ئەده‌ب و پۆشن‌بیردا، پێش‌ئیل ناگرێ).

« سۆران مه‌حووبی » له‌ نووسیندا، زۆر درێژه‌ به‌ نووسینه‌کانی ده‌دا، ووشه‌ له‌یه‌که‌چووه‌ کوردیی و عەرەبیه‌کان دووباره‌ده‌کاته‌وه، واه‌ه‌زانی، به‌و شێوه‌یه‌، نووسینه‌که‌ی به‌ پێژده‌بێ، یا ده‌توانێ، خۆتێنر باشت‌ر تێگه‌یه‌نێ. لێره‌دا چەن نمونه‌یه‌ک دێتینه‌وه، بێ ئەوه‌ی ده‌سکاری پێنوسه‌که‌ی بکه‌ین: (شاره‌زا بوون و ئاشنا کردنی پۆشن‌بیرانی نه‌ته‌وه‌ی کورد به‌ میرات و که‌له‌پووری ئەده‌بی تورکی و له‌و روانگه‌یه‌شه‌وه‌ سوود وەرگرتن له‌و که‌له‌پووره‌ و مسووتووریه‌کردنی له‌ وێژه‌ و ئەده‌بی کوردی دا و هه‌روه‌هاش به‌سته‌وه‌ی جه‌مسەری زۆری زانست و زانیاری یه‌کانی ئەو نه‌ته‌وه‌یه‌ به‌ نه‌ته‌وه‌کانی ژێر ده‌سته‌ی خۆیانەوه، که‌ ئەوانیش به‌ حوکمی نزیکیان، له‌ وولاتانی ئەوروپایانه‌وه‌ وەرگرت بو). «201,94» له‌م کۆیله‌یه‌دا، (میرات و که‌له‌پوور، وێژه‌ و ئەده‌ب) دووباره‌بوونه‌ته‌وه.

ههروه‌ها ده‌لتی: (خستنه‌وه‌ی دووبه‌ره‌کی و به‌ربه‌ره‌کانیی‌ه‌کی ناپه‌وایانه، به ناوی تاین و دینه‌وه له‌نیوان و میان‌ه‌ی شیخانی ته‌ریقه‌تی قادری و نه‌قشبه‌ندی دا و له‌پال و په‌نای ئه‌وانه‌ش دا گه‌یشتنی عوسمانی یه‌کان به مه‌رام و ئه‌و ئاواتانه‌ی گه‌ره‌کیان بوو.) «201،94»

جگه‌ له‌وه‌ی پێنوس و دارپشته‌که‌ی گه‌لتی لاوازه، هه‌موو جووته‌ ووشه‌کانی (تاین و دین، نیوان و میان، پال و په‌نا، مه‌رام و ئاوات) ته‌نیا جوونه‌وه و دووباره‌کردنه‌وه‌ی ووشه‌ عه‌ره‌بییه‌کان نه‌بن، هه‌یچی دیکه‌ نین. ئه‌مه‌ش، به‌ پێچه‌وانه‌وه، له‌ لایه‌که‌وه‌ خۆتەر وه‌رسده‌کا. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، هه‌م دارپشته‌که‌ لاواز و بپێژده‌کا، هه‌م نووسینه‌که‌ش به‌ خۆپایی درێژده‌کاته‌وه. (له‌سه‌ر ئه‌ساس و بناغه‌ی مه‌نتیق دامه‌زراون و ئه‌مه‌ش پرن له‌ ووشه‌ و ده‌سته‌وازی قورس و گران) «218-217،94» ئه‌ساس و بناغه، قورس و زل، ووشه‌ و ده‌سته‌واز.

هه‌روه‌ها ده‌لتی: (فه‌رموو، کتی ی تریش هه‌یه‌ له‌ نووسه‌ران شتیکی باش و چاکترین زیاتر له‌م تتی بینانه‌ی من شک و گومان ده‌بات با بیخاته‌ پروو، ...) «222،94» باش و چاک، شک و گومان. (شاعیر به‌وه‌ قایل و ناوه‌ستیته‌وه‌ و زیاتر پتی له‌سه‌ر رازی دلی و ئاوات و هیوا و مه‌به‌سته‌کانی راده‌گرت و هه‌رده‌م تیژ و سووره‌ له‌سه‌ر رایه‌کانی ...) «226،94» رازی دلی، ئاوات، هیوا و مه‌به‌ست. تیژ و سوور. (له‌ هه‌مان کاتیش دا خۆ لاخستن و که‌نارگرتنی مرۆڤه‌ له‌ گشت خراپه‌کاری یه‌ گیانی و رۆحی یه‌کان ...) «233،94» گیانی و رۆحی. (سه‌رحه‌م ئه‌و شتانه‌یان لا کاریکی ئاسایی و به‌ ساده‌وساکاری دیته‌به‌رچاویان.) «235،94» ئاسایی، ساده‌ و ساکار. (له‌م کاته‌دا و له‌ هه‌ر دوو باره‌که‌دا، له‌ کار و ئیشی خۆیان قایل و رازی نین و «نوکرانی زات» یان «نه‌فس شکاندنی» خۆیان و «خۆبه‌ هیچ‌ گرتن» له‌ ئاستی هه‌موو شته‌کاندا، وێردی سه‌ر زمان و قسه‌یی ناو دلی و هه‌ست و سۆز و ئه‌ندیشه‌ و خه‌یالیانه‌.) «236،94» کار و ئیش، قایل و رازی، ئه‌ندیشه‌ و خه‌یال. (پاشان ئه‌و شته‌ پچووکانه‌ هێدی هێدی و ورده‌ و ورده‌ زل و گه‌وره‌ ده‌بن ...) «237،94» هێدی هێدی، وورده‌ و ورده‌، زل و گه‌وره‌. (پاشان مه‌حوی زیندوو خۆی به‌ کوومه‌له‌وه‌ و چوون

یەك هەموو لایەك تیژ و هاندهادات لەسەر ئەوەی لە دنیایی بێ بەها و بێ
 ڕەواج و بێ نرخ یاخی بن ..» (241، 94) تیژ و هان، تیژدەکا و هاندهدا.
 بێ بەها، بێ ڕەواج و بێ نرخ. (ئەوه‌مان لە لا ساخ و یەكالا
 دەبنه‌وه،) (245، 94) ساخ و یەكالا. (گومان كردن و شك
 چوون) (246، 94) (ئیش و نازار) (249، 94) (پیتشه‌نگی کاروان و قافلە)
 (250، 94) (چەوتی و هەلەکانم بۆ راست بکەنەوه)، (گەوره و مەزن، ژان و
 ژێ و نازار) (252، 94) نایین و دین، گیان و ڕۆح، لە گەلێ جێگەدا
 دووبارە دەکاتەوه، وەك لە لاپەرەکانی (202، 224، 228، 233، 238)
 دەبینین.

« هێمن » ی هۆنەر، لە ڕۆژەه‌لاتی کوردستانه‌وه، نامەیه‌ك بۆ « کەریی
 حسامی » لە « سوید » دەنێرێ. لە نامەکه‌د دەرپارە ی نووسەرانی کورد،
 دەلێ: (نووسەر دهبێ، لە نێو خەلکدا بێ و لە خەلک فێرێ و ئەوەی فێری
 بووه، بە وردی و جوانی بیداته‌وه بە خەلک... تاد) (94، 86) هەر وه‌ها، لە
 هەمان نامەدا، دەرپارە ی نووسین و زمان دەلێ. (کاکە ئێمه لە ئەدەبی
 دۆله‌مه‌ندی زمانی فارسی که خزمی هەرە نیزیکی زمانه‌که‌مانه که‌لک
 وەرده‌گیرین. وەك نووسەرەکانی ئەو دیو نین* بە عەرەبی بیرکەینه‌وه و بە
 کوردی بنووسین و ئەویش بە کوردی داتاشراو. ئەگەر بە فارسیش بیر
 بکەینه‌وه دیسان زۆر لە زمانه‌که‌ی خۆمان دوور ناکەوینه‌وه. چونکه،
 ڕێزمانه‌که‌مان هێنده لە ڕێزمانی فارسیی دوور نییه. هەتا پێمان بکری، خۆ
 لە وشە ی داتاشراو دەرپارێزین. خۆ ئێمه لە خەلکی دیکە زیاتر نین. بە
 داخه‌وه فەرهنگیتکی ئەوتۆی کوردیمان لە دەس دا نیه که مندالێکی کورد
 ڕازیکا. (96، 86) هەر « هێمن » خۆی، لە « پاشه‌پۆک » دا دەلێ:
 کوردی لای ئێمه کوردی نازان. زۆر راسته، زۆری زۆری نووسەرانی
 کورد، لە باشووری کوردستاندا، لە ژێر کاریگەریتی « زمان، فەرهنگ،
 ڕێزمان و ڕێنوسی عەرەبیی » دان. بەلام، بە داخه‌وه کوردی ڕۆژەه‌لات، تا
 ئێستەش، هەر بە فارسیی بیرده‌کەنه‌وه، وەك فارس دهنوسن.

* مەبه‌سی نووسەرەکانی خوارووی کوردستانه.

با لیتره‌دا، سهرنجی له پټنوس و دارشتنی، نووسهر و هۆنهره‌کانی نه‌ورۆی
 رۆژه‌لاتی کوردستان بده‌ین، تا بزانی، زمانی کوردیی، له چ ئاستیکدا
 خۆی ده‌بینی.

به شتویه‌کی گشتیی، نووسینه‌کانیان له پووی « پټنوس، دارشتن و
 ده‌ستووری زمانی کوردیی » وه، گهلێ لاوازن. به راستیی، له هیندی
 جیگهی نووسینه‌کانیادا، ده‌ردی « هیمن » ده‌لتی: خۆنهر لییان تی ناگا!
 بۆ نمونه: « سدیق بۆره‌که‌یی » ده‌نووسی: (دیاره له وه‌ها باریکی ئالۆزدا
 هۆنراوه‌کان و شۆتیه‌واره‌کانی مه‌ستووره ده‌ستاو ده‌ست که‌وتووه له
 ناوچوه) «5,48» جارێ، پێش هه‌موو شتی ده‌بی، نه‌وه بزانی، « وه‌ها »
 ده‌رپینتیکی فارسییه. له کوردیییدا « وا » ده‌نووسری. جگه له‌وه‌ی، وه‌ها
 یا وا پێش ووشه‌ی « باریکی » ناکه‌وێ. چونکه، وا ئاوه‌لناوه و شتیه‌ی
 باره‌که پیشانده‌دا، که زۆر سه‌خته. له‌به‌رئوه، ئاوه‌لناو له پێش
 باسکراوه‌ نایه‌ت. بۆیه، راسته وایه، بنووسری: « له باریکی وا ئالۆزدا »
 هه‌روه‌ها، له جیگه‌یه‌کی دیکه‌شدا ده‌نووسی: (به زمانی زکماکی خۆیان
 نووسراویان بۆمان به‌جێ هه‌ستون ...) «6,48» بۆیان به‌جێهه‌ستووین. یا
 ده‌نووسی: (ته‌نانه‌ت که‌لانی بیتگانه‌ش سوودیان لێ یان وه‌رگرتوه و
 شانازیشیان پێ یان کردوه) «7,48» راسته‌که‌ی نه‌مه‌یه: (..... سوودیان
 لێ وه‌رگرتون و شانازیشیان پێوه کردون.) هه‌روه‌ها ده‌نووسی: (نه‌وه بوو
 نه‌رده‌لانی یه‌کان له هێرشیک دا چه‌ند که‌سیکیان لییان کوشت ...) «83,48»
 راستروایه، به‌م شتویه‌ بنووسری: چه‌ند که‌سیکیان لێ کوشتن.
 د. « حوسینی خه‌لیقی » له « بناخه گشتی یه‌کانی کۆمه‌لناسی » دا ده‌لتی:
 (هۆشیاری نه‌ته‌وايه‌تی ئاوات و هیوای گۆڕینی کۆمه‌ل به‌ره‌و باشترو
 گه‌یشتن به‌ دواپۆژتیکی له‌بارتر، هه‌ستکردن به‌ هۆیه‌کانی دواکه‌وتن و
 ملکه‌چی، نیشه‌انه‌کردنی کیشه‌کانی نه‌ته‌وه‌یی، دۆزینه‌وه‌ی چاره‌ بۆ
 ده‌رده‌کان، تیکۆشان بۆ پامالینی ته‌گه‌ره‌ی پێشکه‌وتن. بیرری نه‌ته‌وايه‌تی،
 تیکه‌یشتن له‌ نزمبوونه‌وه و باری راسته‌قینه‌ی دۆخی نه‌ته‌وه‌یی. لیکدانی
 هه‌ست و سۆزی نه‌ته‌وايه‌تی و چه‌سپاندن و پاراستنی قه‌واره‌ی نه‌ته‌وه‌یی و
 تیکۆشان بۆ رزگاری و دوا پۆژی گه‌ل، نه‌ته‌وه‌ی زیندوو ده‌بی خاوه‌ن په‌یام

بێ. سەرنجی رێک و پێککردنی دواڕۆژ بدا. «251,31» کاتی، دەقیکی وا دەخوێننەوە، یەكسەر تێدەگەین، تەنیا ووشەکانی کوردییە، ئەگینا، لە پروی داپشتن و واتاوە، بە هیچ شتووەیە، لە کوردیی ناچێ. بەلکوو، پتر لە وەرگیران دەچێ. ئەم چەن رێستەییی دوکتۆر نووسیوتی، هەر لە سەرەتاوە تا «نەتووی زیندوو ...» هەموو ئەو کردارەنەی تێیداوەتی، بە شتووی چاوگ هاتوون و گەردان نەکران. واتە: کاتی کردارەکان دیاری نەکران. هیچ رێستەییکی کوردیییش، بێ کردار نابێ، چونکە، واتا ناگەیەنێ! پاشان لە «نەتووی زیندوو دەبێ ...» تا کوتایی دەقەکە، هیچ پتووەندییەکی بەو چەن رێستەییی پێشوووە نییە! ئەمە، چەن نمونەیک بوو، تا بزانی، کوردەکانی رۆژەهلات چۆن دەنوسن.

بۆیە، پێوستە، چ کوردی رۆژەهلات و چ کوردی باشوور، بە کوردیی بێرکەنەو، بە کوردیی بنووسن و هەر بۆ کوردیش بنووسن! نووسینی کوردیی، تا بە ووشەی «ساکار، رەوان، ناسک و گونجاو» پرازیتریتەو، نووسینەکە جوانتر و دلگیرتر دەکا. بۆیە دەبێ، بە کوردیی بیری لێ بکەیتەو، بە کوردیی داپێژێ، بۆ کوردیش بنووسێ، تا خوێنەری کورد لێی تێگا و چێژی لێ وەرگرێ. تا کوردییەکی رەوان و بێ گرتوگۆلێ، تا رێستەکانی کورت و پڕ واتایی، تا ڕاڤەیی دلفرێن و ژیکەلە بەکارهێنرابێ، هێندەیی دیكە، جێگەی خۆی، لە دل و دەروونی خوێنەر دا دەکاتەو.

وێک «هێمن» یش دەلێ: (نووسەری کورد دەبێ، خۆی لە دەمارگیری ناوچەگەریتی بپارێژی، کەلک لە هەموو شتووەکانی زمانی کوردیی وەرگرێ. کام ووشە رەسەن و سووک و ئاسان و رەوانبێ، لە نووسینەکانیدا، ئەو ووشەیە پتر بەکاربێتی، کام خوازە لە نێو خەلکیدا باو و لە سەر زمان ناموچێژی زیاترە، ئەو خوازەییە بخوازی و بنووسی. خۆی لە ووشەی «تاشراو» نەرسەن و دزێو بپارێژی، شارەزاییەکی تەواویی لە پێزمانی زمانی کوردیدا هەبێ و لە ژێر کارتیکردنی زمانەکانی عەرەبی، تورکی و فارسیدا، کەولی خۆی و پێنوسەکی قووتار بکا. «100, 122»

زمانی یەكگرتووی کوردیی، بەوە دروس نابێ، گەر ووشەیک، لە دیالێکتی کرمانجیی خواروودا چەسپایی، ئێمە هەمان ووشە لە

دیالیکتیکی دیکه وه وەرگرین و له نووسینه کافماندا تیهه لکیتشکه یین. وهک هیتندئ نووسهر له بری « نزیك - نیتزدیک. خراپتر - خراتر. جیتو - جوتن - جمتن - جون. » ده نووسن. به لکورو ده بی، له دیالیکته کانی دیکه دا، به دواي ئهو ووشه کوردیییه په تیییه پوخته ره سه ناندها بگه ریتن، که له دیالیکتی کرمانجیی خواروودا نین، پاشان به کاریان بیتنن، بلاویانکه یینه وه، بیانچه سپیتنن و که لکیان لئ وەرگرین. تا له لایه که وه، زمانه که مان به ووشه ی کوردیی ره سه ن دهوله مه ندکه یین. له لایه کی دیکه شه وه، زمانیکتی تیکه لاوی چیتستی مجتور ناسا دروس نه که یین و سهر له خه لکی تیک نه ده یین.

ئهو ی پتیه ندیی به نووسین و دارشته وه هه یه و زۆر گرنگه، ئه وه به، له نووسیندا پتیه سته، یه کیتیییه کی تونوتۆل له نیتوان سهرتاپای بابه ته که دا هه بی، وهک زنجیری له کۆمه لتی ئه لقه ی هاوهرنگ و قه باره پتیه هاتیی. پچرپچر نه بی، هه سوو به شه کانی به باشیی پتیه وه به سهرابن. داهیتان له شتوازی نووسین و بۆچوونه کانییدا له نامیز گرتی. ریزکردن و رتیکوپیتکردنی بابه ته کانی، به پرونی پتیه دیاریتی. کاتی خوتنهر ده یخوتنیتسه وه، چه شه یه کی وێژه یی تاییه تیی لئ وەرگری، هه ست به تام و چیتژیکتی دیاریکراو بکا، تهروپاراو بی. ره قوته ق و ووشک نه بی، خوتنهر بیتزارکا. له شتیه و ناوه رۆکدا به پتیز بی، چونکه، گهر شتیه دیوی ده ره وه ی به ره مه که بی، ئه وا ناوه رۆک، دیوی ناوه وه ی به ره مه وێژه یی یه که پیشانده دا.

زمانی نووسینی کوردیی ده بی، وهک نه ستیره ی ئاسمان بدره وشیتسه وه، وهک ئاوی کانیی بناره کانی چیای « قه ندیل » پرونی، وهک شه وئی سهر په ره ی گسولی به ره به یان ته ریت، وهک ئاوازی هۆنراوه کانی « گۆران »، ره سه ن و خۆمالیی، وهک هۆنراوه کانی « هیتن » تهروپاراو بی، وهک ههنگونی شه مه تلینکه شیرینی، وهک شۆره ژن چاومه ستبی، وهک کیژه کورد به گوریت، وهک به فری کوستان سپیی، وهک شیر به ری دایک خاوتنیت، وهک کارماز چاو جوانیت، وهک بولبول خوششاوازی، وهک نه لماس تیزیت، وهک شووشه سفتوسۆلیت، وهک کریستال زرنکه ییت، وهک

ناوینه تیشکباتهوه، وهک دارگوتز قایمبی، وهک داربهروو رهگی قوول داچووبی، وهک چنار بالای بهرزبی، وهک سهروو قسه دی پتکبی، وهک خونچه گول بگه شیتتهوه، وهک گوله هیترو جوانبی، وهک چیمه ن سهوزبی، وهک کیتلگی سهوز به بهربی، وهک رهز هیشووی گوئی بگری ...

5/ دهستووری نووسین :

دیاره، ههموو زمانتی، خهسله تی تاییه تی و دهستووریکی نووسینی دیاریکراوی خوی ههیه. ههموو زمانتی، به جۆره ئه لفوییه کی دیاریکراو ده نووسری، جۆره پینووسیتیکی تاییه تی به کاردیتنی. له بهرئه وه، زۆریه زۆری، رۆله کانی نه ته وه و نووسهران، له نووسیندا پتیه ویده کهن. ئه مهش، خوی له خۆیدا، یه کیتی نووسین و پتیه که وتنی زمانی نووسینی، ئه وه نه ته وه یه پیشانده دا. به پتیه وانه شه وه، گهر نه ته وه یه ک، دهستووریکی نووسینی تاییه تی نه بوو، ئه واهه نووسهری، له نووسینه کانی خۆیدا، به شتیه پینووسیتیکی دیاریکراو ده نووسی، جۆره پیتیکی جیاوازه کاردیتنی، یاساکانی دهستووری نووسین ره چاو ناکا. ئه مهش له نیتوان ئه ندانه کانی ئه وه نه ته وه یه دا، جۆره ناکۆکی و ناته باییه ک دروسده کا، بی دهستووری و بی دیسیلینی، ئه و زمانه ده رده خا. سه ره نجامیش، ئاژاوه یه کی زمانه وانایی له زمانی نه ته وه که دا دروسده کا.

گهر، به راوردی له نیتوان زمانی کوردیی و زمانه کانی دیکه ی جیهاندا بکهین، به ئاشکرا بۆمان ده رده که وی، زمانی کوردیی، له رووی دهستووری نووسینه وه، تا چ راده یه ک دواکه وتوه. به لام، له گه ل ئه وه شدا، ههر زمانی خهسله تی تاییه تی خوی ههیه، ههر زمانی دهستووری نووسینی تاییه تی خوی ههیه. بۆ نمونه: له زمانه ئه وروپایی یه کاندا، یه که م پیتی یه که م رۆشه، له رسته دا و له سه ری دپر، هه میشه به پیتی گه وره ده نووسری. هه ره وه ها، ناوی « مرۆف، وولات، شار، گوند، و ... تاد »، له ههر جیگه یه کی رسته که دابی، ههر ده بی، به پیتی گه وره بنووسری. به لام، له زمانه رۆژه لاتیه کاندا، ئه م خهسله ته مان نییه. جگه له وه ی له زمانی کوردیدا، راناوی لکاومان ههیه، له زمانه ئه وروپایی یه کاندا نییه. هه روا ده بینین، له زۆریه ی زمانه ئه وروپایی یه کاندا، له رتزمانه که یاندا، جیاوازی

له نیتوان نیترو میتدا ههیه. راناوی تاییه تییان بۆ ههر دوو په گهزه که داناوه. بۆ نمونه: له زمانی ئینگلیزییدا، راناوی « He » بۆ نیترو « She » بۆ مێ، له زمانی پوو سیدا، راناوی « OH - ئۆن » بۆ نیترو « OHA - ئهنا » بۆ مێ، له زمانی سویدییدا، راناوی « Han » بۆ نیترو « Hon » بۆ مێ بهر کار دیتن. که چی، جگه له به شه دیالیکتی کرمانجی ژوو روو و هه ورامانی، نهو جیاوازی نیترو میتیه، له دیالیکتهکانی دیکه زمانی کوردییدا نییه. دیاره، زمانی کوردیی، باوه پری به جیاوازی نیتوان ژن و پیاو نییه و زمانیکه سۆسیالیستییه! له راستیشدا، نهو جیاوازییه، یه کهم جار، له زمانی عه ره بییه وه دا که وتوه. چونکه، به ئاشکرا له قورئاندا ده بینن، زمانی قسه کردنی نیترو مێ جیایه!

دووور نییه، ته نیا نهو خه سلته، ده ستوری ههر دوو جوژه گروپه زمانه که، له یه کدی جیاگاته وه، نه گینا، له « ویرگول، خال، پرستهی کورت، پرستهی درێژ، په رگرافی نوێ، نیشانهی سه رسوپمان، نیشانهی پرسیار - پرسهک و هه موو نیشانهکانی دیکه ش »، وهک یهک پێه ده و ده کرتن. که چی، له پووی زمان و دارشته وه، زۆرهی زمانه کان، له گه ل یه کدیدا جیاوازیان ههیه. به تاییه تی، ههر دوو گروپه زمانه پۆژاواپی و پۆژه لا تییه که، ههر زۆر له یه کدی جیاوازن. ههر چه نه، هه موو زمانی ده ستوری تاییه تی خۆی ههیه، به لام، تا نه و پۆ، زمانی کوردیی ده ستوریکه یه که گرتوی نییه. هه موو نهو ده ستورانهی داشنراون، ههر یه که یان، له ده ستوری یه کتی له دیالیکتهکانی زمانی کوردیی ده وێ، هه چیان ده ستوریکه گشتیی نین. بۆ نمونه: (ده ستوره که یه میتجه ر « سۆن » که له مه و پێش با سمان کرد ته نیا له شیهوی « سۆران » نه وێ، نهو ده ستورانهی که « توفیق وه هبی »، « مه لا سه عید نه فه ندی » و « نووری عه لی نه مین » دایان ناون، ته نیا شیهوی « سوله یمانیی » نه خه نه پێش چاو. نهو ده ستوره ی که « دوکتور کامه ران » و « رشید کورد » و « بول بایندر » دایان ناون، به ته نیا با سی شیهوی کرمانجیی با کوور نه که ن. (68، 26 - 69)

یه که سه ره کییهکانی، هه موو زمانیکه نووسین، له « پیت، وشه، پرسته، ئامرازهکانی لیکده ر، پته وندی و بانگکردن، نیشانهکانی خال به ندیی »

ههروه‌ها، به‌شەکانی ناخافتن، له « ناو، راناو، ئاوه‌لناو، کردار، ئاوه‌لکار، نامرازی لێکدر، نامرازی پێوه‌ندی و ده‌نگ) پێکهاتوون. له‌باسەکانی پێششودا، به‌درژیی باسی پیت و ده‌نگه‌ کوردییە‌کافان کرد. بۆیه، پێوست ناگا، جارتکی دیکه‌ لێیان بدوێن. به‌لام، لێره‌دا هێندێ له‌ به‌شەکانی دیکه‌ ده‌دوێن.

زمان، له‌یه‌که‌ پچووکە‌کانه‌وه‌ بۆ‌گه‌وره‌کان ده‌سپێده‌کا. واته‌: سه‌ره‌تا پیت، ووشه‌ و پاشان رسته‌ دێ. هه‌ر چه‌نده، پیت به‌یه‌کێ له‌ بنچینه‌کانی زمان داده‌نرێ، بێ پیت نه‌ ووشه‌ و نه‌ رسته‌ دروس نابێ. به‌لام، له‌ زمانی کوردیی‌دا، پیت به‌ ته‌نیا، مه‌گه‌ر به‌ ده‌گه‌ن بێ، نه‌گینا هیچ جوژه‌ واتایه‌ک نابه‌خشی. که‌چی، له‌ زمانه‌ نه‌و‌روپایی یه‌کاندا وایه‌، هێندێ پیت، واتای ته‌واوی هه‌یه. بۆ‌نمونه‌: « Ö » له‌ زمانی سویدی‌دا، به‌ « دوورگه‌ » دێ. له‌ زمانی کوردیی‌دا، له‌ دوو پیت و به‌ره‌و ژوور، ئینجا ووشه‌ پێکدێ و واتا ده‌به‌خشی. وه‌ک: (با، پێ، بێ، کا، لا، خێ، تێ، فێ ...)

ووشه‌ نه‌وه‌یه، له‌ دوو پیت یا پتر پێکدێ. هه‌موو ووشه‌یه‌کی ته‌واویش ده‌بێ، واتایه‌کی دیاریکراوی هه‌بێ. به‌پیتی ژماره‌ی نه‌و پیتانه‌ی، له‌ درووسبوونی ووشه‌یه‌کدا به‌شداریی‌ده‌کهن، ووشه‌ی ساکار و ئاوێته‌مان هه‌یه. ووشه‌ به‌یه‌که‌یه‌کی سه‌ره‌کیی رسته‌ داده‌نرێ.

به‌لام، رسته‌ به‌ به‌ردی بناغه‌ی هه‌موو زمانێ ده‌ژمێررێ. زۆریه‌ی ووشه‌، له‌ زمانی کوردیدا یه‌ک واتایان هه‌یه. به‌لام هێندێ ووشه‌ هه‌ن، دوو یا پتر له‌ دوو واتایان هه‌یه. له‌ هه‌موو زمانێکدا، چه‌ن ووشه‌یه‌ک هه‌ن، ته‌نیا به‌ خالێ یا به‌ پیت، واکانیا‌ن به‌ ته‌واوی ده‌گۆرێ وه‌ک: (شیر - شیر - گۆل - گۆل. گۆل - بۆل. گه‌رم‌او - گه‌ناو. ماد - مار. هار - بار ...) هه‌روه‌ها، له‌ زمانه‌کانی دیکه‌شدا، به‌ هه‌مان شێوه‌یه. بۆ‌نمونه‌ له‌ زمانی عه‌ره‌یی‌دا: (ره‌حه‌مت - زه‌حه‌مت. نه‌عم - نه‌غم. روعب - روبع. جار - جاف. خاف - حار ...) له‌ زمانی سویدی‌دا :

(God-Gud, Köra-Göra, Kaka-Kika, Kyla-kula ...)

له‌ راستیدا، پیت و ووشه‌، هه‌ر چه‌ن زۆر یا که‌م، ساکار یا ئاوێته‌ش بێ، سڕۆژ ناتوانن، به‌ هۆیانه‌وه‌ له‌ یه‌کدی بگه‌ن. چونکه‌، مه‌به‌ستێکی وا

گرنگ و پوون، به دهسهوه نادهن، تا به ته‌واویی تیبگه‌ین. به‌لام، رسته و اتاکه‌ی گه‌لی فراوانتره. هر به هۆی رسته‌وه، کۆمه‌لی مرۆ له یه‌کدی ده‌گن، زمانی نووسین پێکدێ. که‌واته رسته چیه؟

گهر بانه‌وئ، پێناسه‌یه‌کی کورتی، رسته بکه‌ین، ده‌لێین: رسته له دوو وشه یا پتر پێکهاته‌وه. وشه‌کان به‌پیتی یاسای زمانه‌وانیی، له رسته‌که‌دا ریزه‌کرتین. مه‌رجی سه‌ره‌کیی له رسته‌دا نه‌وه‌یه، بکه‌ر و کرداری تێدابه‌ی، له پووی ریزه‌مانه‌وه رێکبێ، واتایه‌کی دیاریکراویش ببه‌خشی. رسته، به‌پیتی قه‌واره ده‌گۆرێ و چهن جوورێکی هه‌یه، وه‌ک :

1. رسته‌ی ساکار: Simple sentence یه‌ک کارا و کاری تێدابه‌. بۆ نمونه :

رسته‌ی دوو وشه‌یی - کامه‌ران خه‌وت.

سێ وشه‌یی - کامه‌ران گوشت ده‌کپێ. به‌رزان نانی خوارد.

چوار وشه‌یی - کورده له بازار هاته‌وه.

پنج وشه‌یی - کوردۆ به‌ ده‌سی خۆی کوشتی.

ئێدی به‌و شیوه‌یه، فراوانتر و فراوانتر ده‌بێ ... وه‌ک: لاوه سه‌رزلی لووتخواری چلمن ...، کارێری دوی پاش نیوه‌رۆ، له شاری سوله‌یانی، له باشوری کوردستان، سه‌ردانی گۆزه‌پانی کاوه‌ی ناسنگه‌ری کرد.

2. رسته‌ی لیکدراو: Compound sentence له دوو رسته‌ی ساکار پێکهاته‌وه، به هۆی ئامرازی لیکده‌ره‌وه پێکه‌وه ده‌به‌سرتن. وه‌ک : کامه‌ران هات و پۆی. کامه‌ران هات و کاوه پۆی.

3. رسته‌ی ئاوێته: Complex sentence دوو رسته له یه‌ک ده‌درێن، یه‌کتێکیان سه‌ره‌کییه و نه‌وی دیکه‌یان لاوه‌کییه. واته: گهر جیا‌یانکه‌ینه‌وه، واتای ته‌واویی نابێ. وه‌ک : کاتی پۆژ هه‌لدی، ده‌چم بۆ ئیش. رسته‌ی یه‌که‌م ناته‌واو و دووه‌میش ته‌واوه. «310، 100 - 311»

زۆریه‌ی رسته له زمانی کوردیدا، به‌ کردار کۆتایی‌دێ. گهر رسته‌که کورت‌بوو، نه‌وا وێرگولی ناوی و خال داده‌نێین، وه‌ک : من ئاو ده‌خۆمه‌وه. کورده نان ده‌خوا. به‌لام گهر رسته‌که درێژ‌بوو، نه‌وا به‌هۆی وێرگوله‌وه، دابه‌شده‌کری. بۆ نمونه: له سالی گرانییه‌که‌ی 1920 هه‌و من و نازادی برام

و تارای خوشکم و دایکم و باوکم پتیکه وه دهژین. راستروایه، ئەم پرستیه بهم شتیه به بنوسین: لە سالی گرانیه که ی 1920 هه، من، نازادی برام، تارای خوشکم، دایکم و باوکم، پتیکه وه دهژین. و ترگول لە پرستیه درێژدا، لە دواى « ناو، کردار، شۆین، کات، میژوو و پرستیه کورت » وه دێ.

گوتان: هه موو پرستیه که ده بێ، کرداری تیدایێ. به لām، هیندێ پرستیه له زمانى کوردیدا هیه، گهر به وردیه سهرنجیان لێ نه دهین، وا ده رده که وێ، کرداریان تیدا نییه. بۆ نمونه :

من نازام. من چهوساوه.

تۆ دووریت. تۆ مهردیت.

ئهو قۆزه. ئهو زیره که.

ئیمه سهرپاستین. ئیمه نه خوشین

ئیه گهره. ئیه سهروه. رن.

ئهوان دواکه وتوون. ئهوان پتیکه وتوون.

گهر سهرنجیکى سهرپتییى لهم پرستانه بدهین، ده بینین: هه چیان کرداریان تیدا نییه. چونکه، « نازا، چهوساوه، دوور، مهرد، قۆز، زیره که، سهرپاست، نه خوش، گهره، سهروه، دواکه وتوو و پتیکه وتوو » ههر هه موویان ئاوه لئاون. ههروه ها، « م، یت، ه، ین، ن، » ههر هه موویان به راناوی لکاوه ده ژمیریت.

شاره زایانی زمانى کوردی، دوو جۆر بۆچونیان هیه. دهسته یهکیان، راناوه لکاوه کان به کردار داده نین. دهسته یهکی دیکهشیان پتییان وایه، ئهوانه کردار نین و له کوردیدا پرستیه بێ کرداریش هیه.

« مه سهوود محمه د » زۆر به درێژى لهم باسه دواوه، پتیش له سهر ئهوه .اده گری، که له زمانى کوردیدا، پرستیه هیه، کرداری تیدا نییه. ئهو راناوه لکاوانه ی پتیشتریش پتیشماندان، ته نیا به راناویان داده نێ و ده لێ : (ئینکار کردنی هه بوونی پرستیه بێ فیهل له کوردیدا ئهو خلیسکه مان پتیه ده یا که، کوردی گوتنی، ته و قی سه ری پتیه مان که مان به ئه رز ده که وێ، چونکه به شیکى گرنه له بنه و بناخه ی زمانه که هه لده ته کینێ.) « 94.107 » به لām، ئه ز پتیه وایه، ئهو راناوه لکاوانه، له یه که کاتدا، دوو ئه رکیان هیه.

جاری وهک پاناو و جارتیکی دیکهش، وهک کرداری یارمه تیدهر، له رسته که دا خویان ده نوتین. واته: پاناوه لکاوه کان کردار نین، به لکوه، وهک کرداریکی یاریده دهر، جیتگی کردار ده گرنه وه، تا رسته که واتا بیه خشتی.

گهر، بهر اوردی له نیوان، زمانی «عه ره بیی و کوردیی» دا بکهین، جیاوازی به کی یه کجار گه وره ده بینین. بو نمونه: له زمانی عه ره بیدا ده لیتن: انا اذهب الی المدرسه، هو یشتی القمیص فی السوق.

گهر نهم دوو رسته یه، بو سهر زمانی کوردیی وهر گیتین، ده لیتین: من بو خوتندنگه ده چم، نهو کراس له بازار ده کړی.

لیتره دا ده بینین: له زمانی عه ره بیدا، هه مشیه بکه له سهره تای رسته و کردار به دوایدا دی. پاشان، به شه کانی دیکه ی رسته که ته و او ده کړی. که چی، له زمانی کوردیدا، بکه له سهره تا و کردار له کوتایی رسته کانداهاتوه، به شه کانی دیکه ی رسته کهش، له نیوان بکه و کردار دا، جیتی خویان ده گرن. نه مه، وهک ده ستوریکی ههر دوو زمانه که وایه و تا نه داز به کی زوریش چه سپیوه. به لام، رسته ی یه کهم: من بو خوتندنگه ده چم. زور له سهر زیان خوش نییه، له بهر نه وه، گه لتی جار کورد نهم ده ستوره ده شکیتن، بهو شیوه یه ی له سهر زیان ناسان و خوشیت، ده لتی: من ده چم بو خوتندنگه. که ههر دوو رسته که یهک واتا ده گیه نن و له پرووی گرامه ریشه وه ههر راستن.

له هه موو زمانه کانی جیهاندا، کاتی دوو رسته ی ناسایی کورتان ده بی، ده مانه وی، رسته یه کی ناو تته یان لتی پتک بیتن، به هو ی نامرازه کانی «لیتکدر و پیوه ندیی» یه وه، پتکیانه وه ده به سین، یا «وتیرگول» له نیوانیاندا داده نیتین. با لیتره دا، نمونه یه که له زمانی «سویدی» دا بیتینه وه:

گهر، سهریکی نهم دوو رسته یه بکهین:

Sten har en syster. Hon heter Karin
ناوی کارینه. ده بینین: «en syster» له گه ل «Hon» دا، ته نیا مه بهس له یه که سه، نه ویش خوشکه که ی «Karin» ه. لیتره دا ده توانین، نهم دوو رسته یه، به هو ی «وتیرگول» و «نامرازی لیتکدر» وه پتکه وه گرتدین،

به مهرجی ئه دوو « ناو » و « راناو » ش، دووباره نه بنه وه. بۆیه، ههر دوو پرسته ئاساییه پچووکه که، یهک پرسته ی ئاویتته پتکدیتن. وهک :

« 115.126 » Sten har en syster, som heter Karin

ستین خوشکیتکی ههیه، که ناوی کارینه. له کوردیدا ده توانین، بۆ هیندی پرسته، ئه و ئامرازی « که » ش به کار نه یه نین. چونکه، ویرگوله که جیگه ی ده گرتته وه. ته نیا بنوسین : ستین خوشکیتکی ههیه، ناوی کارینه.

لیره دا ده مه وی، ده رباره ی چهن ئامرازی بدویم، که له زمانی کوردیدا زۆر به کار دینرین. پیتی « و » ی ئامرازی لیکدر، یهکتی له و پستانه یه، که زۆر به کار دئی، به شتیوهک، نووسینه که ناشیرین ده کا. بۆیه ده بی، پتیوست نه بی، له نیوان ووشه و پرسته کورته کاند، زۆر به کار نه هینرئ، به لکو له بری ئه وه، ویرگول دا بنرئ. بۆ نمونه : گهر چهن ووشه یهک پتیوستی به ئامرازی لیکدر هه بوو، ئه و له بری پیتی « و » ده توانین، له نیوانیاندا ویرگول دانین، به لام، له نیوان پیش دوا ووشه و دوا ووشه دا ده بی، « و » دانین، وهک : (له بواره کانی نه ته وه یی، رامیاری، ئابووری، فهرهنگی، کۆمه لایه تی، سایکۆلۆژی و سۆسیۆلۆژیدا). نهک له نیوان ههر ووشه یه کدا « و » دانین و بهم شتیوه به بنوسین : (له بواره کانی نه ته وه یی و رامیاری و ئابووری و فهرهنگی و کۆمه لایه تی و سایکۆلۆژی و سۆسیۆلۆژیدا). ههروه ها پتیوسته، کاتی له نیوان دوو ووشه دا، یا دوو پرسته ی کورتدا، ویرگولمان دانا، ئیدی « و » دا نه نیتن. به پتیچه وانه شه وه، کاتی « و » مان به کارهینا، ویرگول دا نانین، واته : ته نیا یه کتیکیان به کاریتن. بۆ نمونه : هیندی نووسهر له کاتی نووسیندا، به تایبه تی له کۆندا و ئیسته ش، ئه و نووسهرانه ی له سهر پتیا زی رتنووسی کلاسیک ده پۆن، ویرگولیش و « و » یش داده نین. وهک : زمانی کوردی، و زمانی هیندی، و زمانی فارسی له بنه رته دا، ههر یهک زمان بوون. پاشان جیا بونه ته وه، و ههر یه که یان زمانیکی سهر به خویان، پتکهیتناوه. راستروایه بهم شتیوه به بنوسین : زمانی کوردی، زمانی هیندی و زمانی فارسی، له بنه رته دا ههر یهک زمان بوون. پاشان، جیا بونه ته وه و ههر یه که یان زمانیکی سهر به خویان پتکهیتناوه.

با لیږده، شتی ټو دز بیژن. نهز پتموایه، هه موو نهو پیشنیاز و رینوتینیانه، له لایه ن پسرپوړ و شاره زایانی زمان و ویره ی کوردییه وه ده کړن، کار ټکی گه لټی باشن. نووسه ره کافان ده بټ، تاقیکردنه وه تاییه تییه کانی ژبانی نووسینی خویان، ټو نه وه کانی داهاتوو تو مار کمن. به لام، پیشنیاز و رینوتینیکردن به شتی ټک و جټبه جټیکردنیشی به شتی ټکی دیکه داده نری. ده بټ، نهو که سه ی پیشنیازی کاری ده کا، خوی له پیش هه مووانه وه به کرده وه جټبه جټیکا. «هټمن» ده لټی: (هه تا ده توانین، «واوی عه تف» که متر به دوا ی یه کدا پرکه ین) «31، 122»

دوا له نووسه رانی کورد ده کا، له نووسینه کانیاندا «واو» ی نامرازی لټیکدر زور به کار نه یه نن. نهز، نه مه به کار ټکی باش ده زانم، لهو باره یوه، هیچ تیینییه کم نییه. که چی، هه دوا ی دوو دټپر له نووسینه که ی خویدا، نهو پیشنیاز و ناموزگارییه ی بیرده چټه وه، له دټپر و نیوټکدا، که ژماره ی ووشه کانی له شازده ووشه پټکه اتون، حموت دانه جار نامرازی «واو» ی لټیکدری، وه که نه لقه ی زنجیره ی ټاگوټی شه مننده فر، ټو پټکه وه به سستی ووشه و پرسته کانی به کار دټن! با بزانی، چوټن نه م کاره ی کردووه. (کورته چیروکی باش و تاري به که لک و چاکی نه ده بی و کومه لایه تی و زانستی و میژووی و ره خنه ی بی غه ره ز و دؤستانه بلاوکاته وه.) «31، 122» نهو له کاتیکدا ده بټ، نهو دټپر و نیوه، به م شتویه بنووسن: (کورته چیروکی باش، و تاري به که لک و چاکی نه ده بی، کومه لایه تی، زانستی، میژووی، ره خنه ی بی غه ره ز و دؤستانه بلاوکاته وه.) که واته، به پټی پیشنیازه که ی خوی بی، لهو دټپر و نیوه ده بټ، ته نیا دوو جار «و» ی لټیکدر دوو باره بیته وه.

ټویه ده بټ، وه که هه موو زمان ټکی پټشکه وتووی خاوه ن ده ستور و پرژمانی گه لانی جیهان، له بری نهو هه موو «واو» لټیکدرانه، له نیوان ووشه کان و پرسته کاند، له شوټنی پټیوستی خویدا، و ټرگول دانیتن. گهر ووشه و پرسته کانیش پتر له دووان بوون، نهو له نیوان پیش و دوا ووشه دا، به هو ی «واو» ی لټیکدره وه گرتیاند ده بټ. واته: سرجه می ووشه و پرسته ی ده قټکی ویره یی دیاریکراو، به هو ی و ټرگول و پټی «واو» ی لټیکدره وه

پیکهوه ده به سرتن. نه وه تنیا، نمونده کی نژیکی پیتش نیاز و پیتنماییه کانی ماموستا بو، نه گینا، سهرانسه ری ده قی نووسینه که ی بهو شیتوه به رازاندو ته وه! به لام، نیمه لیره دا، به پتروستی نازانین، له نمونده یک پتر پیشانده یین، هر که سی ده یه وی، له راستی ره خنه که مان دلتیابی، نه و ده توانی، ته ماشایه کی سهرجه می نووسینه که ی بکا!

یه کی له خاله گرنگه کانی، ده ستوری نووسینی هر زمانیکی دیاریکراو، نیشانه کانی «خاله ندی» ه. هله به ته، بو هر «پیتی، ده نگتی، ووشه یک و رسته یک»، جوړه نیشانه یه کی تایبه تیی هیه. هر یه که شیان به شیتوه یه کی تایبه تیی و له جیگه یه کی دیاریکراو دا، به کار دپنرتن. نیشانه کانی خالنه ندی، که لای بایه خیال بو خوتنه ر هیه. (نیشانه ی خالنه ندی، پتوانه و کیشانه ی مانا و سهرنج و رابه ریکردن و خواست و مبه به ست و همو زار او ده کانی تری خالنه ندی بو خوتنه ر له نووسیندا دیاریده کات. که نه مه یه ده قی رهوانبیتژی و دروستی خوتندنه وه لای خوتنه ر، چونکه، دروستی خوتندنه وه و رهوانبیتژی لای خوتنه ر له گویره ی شتواری راستنووسینی نووسه روه دپته کایه وه. که واته، خوتندنه وه ی رهوان «راستنووسین» به رجه سته ی ده کات.) «7,2» لیره دا، نووسه ری نم چن دپره «نه که رم خاموش»، باسی گرنگی و بایه خی نیشانه کانی خالنه ندی ده کا، که چی، خوی زور پتیره ی نه کردوه، له و شوتنانه ی پتروسته، ویرگول دانری، نه و نامرازی «و» ی لیکده ری داناوه!

به داخه وه، زوریه ی زوری نووسه رانی کورد، نه م نیشانه گرنگانه ی نووسینیان پشگو تخستوه. نه مه ش، له لایه که وه له نووسیندا، به هله یه کی که وړه داده نری. له لایه کی دیکه شه وه، هیندی جار واتای رسته که ونده کا، خوتنه ر به ناسانی له واتاکه ی ناگا.

بو نمونه: که ووشه یک یا رسته یک، به پرسیار ده سیپتکردبی، به لام، نیشانه ی پرسیاری به دوا ده نه هاتبی، نه و ده توانری، به جوړیکی دیکه له و شته بگین. تا مبه سی راسته قینه ده دوزینه وه، خوتنه ر ماندو وده کا. به لام، که نه و نیشانه یه هه بو، نیدی خوتنه ر یه کسه ر، له مبه سه که ده کا. لیره دا، هه ولده دین، هیندی له نیشانه کانی خالنه ندی بدوین، نه وی

گرنگ و پتویسته، بۆ خوتنه‌ری کوردی ږوونده‌کهینه‌وه. به‌لام، ته‌نیا له‌و نیشانه‌ ده‌دوین، که‌ ژۆر به‌ پتویستی ده‌زانم، لای خوتنه‌ران و هیندی له‌ نووسه‌ران، تا ئیسته‌ ژۆر ږوون‌ن. به‌ شتویه‌کی گشتیی ده‌توانین، نیشانه‌کانی خالبه‌ندی، به‌م چن نیشانه‌ دیاریکه‌ین: « ویرگول » ، « . » ، « ! » ، « خال » ، « دووخال له‌ سه‌ر یه‌ک » : « ، » ، « کۆمه‌له‌خال » « » ، « نیشانه‌ی ته‌قل » — « ، دووکه‌وانه‌ () » ، « که‌وانه‌ی دووجایی » ، « نیشانه‌ی نه‌ستیره‌ * » و ...) لیره‌دا، له‌ چن نیشانه‌یه‌کی گرنگیان ده‌دوین :

ویرگول « ، » : ئەم نیشانه‌یه‌، بۆ دابه‌شکردنی رسته‌یه‌کی درژ به‌کار دی. بۆ ئه‌وه‌ی کاتی، خوتنه‌ر ده‌خوتیتته‌وه، ماندوو و هه‌ناسه‌سوار نه‌بێ، له‌ نێوان دێره‌کاندا، که‌مێ به‌هوتته‌وه. یا گهر، چن زاراوه‌یه‌کی دیاریکراومان هه‌بوو، یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک هاتن، ئه‌وا ویرگول له‌ نێوانیاندا داده‌نرێ، له‌ نێوان پێش و دوا زاراوه‌شدا، ئامرازی « و » ی لیکه‌ده‌ به‌کار دینرێ. بۆ نمونه‌: « کوردستان، له‌ بواری ئابووری، پیشه‌سازی، بازرگانی، کۆمه‌لایه‌تی، ئایینی، ږووناکییری، رامیاری و دیپلۆماسیی » دا دواکه‌وتوو. هه‌روه‌ها، باشتروایه‌، له‌ دوا‌ی هه‌ر رسته‌یه‌کی کورت، که‌ به‌ کردار کۆتایی دی، ویرگول دانرێ، وه‌ک: که‌ژه‌کانی سال، له‌ چوار وه‌رز پیکه‌اتوو. « هاوین، پایز، زستان و به‌هار ». هاوین گه‌رمه‌، پایز گه‌لا‌پزانه‌، زستان سارده‌، به‌لام، به‌هار جوان و پازاوه‌یه‌.

هه‌روه‌ها، جۆره‌ ویرگولیکێ دیکه‌ش هه‌یه‌، پتی ده‌گوترێ « ویرگولی خالدار — : » به‌ باوه‌ری من، ئەم جۆره‌ ژۆر پتویست نییه‌. چونکه‌، ویرگولی بیتخال ده‌توانن، له‌ ژۆریه‌ی کاتدا جیگه‌ی بگرتته‌وه‌.

پتویسته‌، جیاوازی له‌ نێوان هه‌ر دوو نیشانه‌ی پرسیار و سه‌رسوړماندا بکری. چونکه‌، هیندی جار، مه‌به‌سی نووسینه‌که‌ له‌م بواره‌دا تیکه‌لاوده‌بێ. هه‌روه‌ها، هیندی جاری دیکه‌ش، هه‌ر دووکیان پیکه‌وه‌ به‌کار دینرین. نه‌ویش، کاتی نووسه‌ر هه‌م پرسیارده‌کا، هه‌م سه‌رسوړماوه‌، وه‌ک « !!؟ » خال، به‌ یه‌کێ له‌ نیشانه‌ گرنگه‌کانی خالبه‌ندی داده‌نرێ. ئەم نیشانه‌یه‌،

هەمیشە لە کوتایی هەر دوو جۆرە پسته کورت و درێژە کەدا دادەنرێ. لە پستەى درێژدا، دواى ئەوەى پسته کە بە هۆى چەن و تێرگولیکەوێه دا بە شە کەرت، کاتێ مەبەسە سەرەکییە کە تەواو دەبێ، پسته کە تەوا بوو، خال دادەنرێ. نیشانەى خال، کوتایی هەم بە پسته و هەم بە پەرە گرافیش دینێ. پاشان، پسته و پەرە گرافیکى نوێ، دەسپێدەکا.

نیشانەى دوو خال، پتر لەم بوارانەى خوارەو دا بە کار دینرێ: « بە شەکانى ناخافتن - گوتى : ... دەلتى : ... » بۆ نمونە هێنانەو - وەک : ... وەکوو : ... بۆ نمونە : بۆ ویتە : ... » بۆ پێژاردن - خالى یە کەم : بێرگەى یە کەم : ... ئەمانەى خوارەو : ... » بۆ واتای ووشە - چیا : شاخ » بۆ پێناسە کردن - کورد : ئەو نەتەوێه یە، ئەو تەه یە، ئەو پێناوێ ژياندا لاشە دەنێرێ. نیشانەى تەقەل، پتر بۆ کاتى گفتوگۆکردن و بۆ کارى پۆژنامە گەری بە کار دێ. هەر وەها، بۆ ئەوێ پێکەتەى ووشە یە ک پێشاندێ، وەک کورد لە چوار پیت پێکەتووە. « ک - و - ر - د ». یا لە کاتى باسێکى کورتى لاوە کیدا لە پسته دا، یا شتێ بێر خۆتەر بێتیتەو، یا لە وەرگێژاندا، وەرگێژ لە نێوان دوو کەوانە دا شتێ دەنووسێ، پاشان تەقەلە کە دادەنێ و ناوی خۆى دەنووسێ، یا نیشانە یە کە دادەنێ، کە مەبەسەى بێ. بۆ نمونە: کورد لە مێژوودا، هەمیشە هەر بە شخواراویووە. هەرگیز خاوەنى دەولەتى خۆى نەبوو. « هێندى میرنشینی دامەزراندووە - نازاد »

کەوانەکانیش، چ دوو کەوانە و چ کەوانەى دووجا، بە پیتی دید و بۆچوونى نووسەرەکان بە کار دینرێ. بەلام، بە باوەڕى من، باشتروایە، هەموو جۆرە دوو کەوانەکان، بۆ گۆژانەوێ دەقیکی دیار بکراو لە بەرھەمى نووسەرێکەو بە کار بێرێ. کەوانە پچوو کەکان بە هەر دوو جۆرە کە یەو، بۆ هەموو جۆرە ناوێ بە کار دینرێ. نیشانەى ئەستێرەش، تەنیا بۆ پەرەوێز دادەنرێ.

دواى ئەوەى، هێندى خالى سەرەکییمان، دەرپارەى دەستوورى نووسین و نەکردووە، ئێستە دەتوانین، هێندى نمونە، لە سەر بەرھەمى نووسەرە سۆردە ناودارەکان وەرگیرین، تا بزانی، چۆن دەنووسن! پێویستە، بە شێوێهە کى زانایانە بنووسین، دەبێ، بزانی، چۆن دەنووسین؟ لە کۆتێ دەسپێدە کەین؟ لە نێوان پسته کورتەکاندا، لە کۆتدا و تێرگول دادەنێن؟ کەى

رسته که کوتاییدئ و له کوتدا خال داده نین؟ له کوتدا رسته یه که ته و او ده بی و رسته یه کی نوئ ده سپیده که یین؟ که ی پهره گرافی ته و او ده بی و پهره گرافیک نوئ ده سپیده کا؟ له کوتدا نیشانه ی پرسیار و سه سورمان داده نین؟

هیندئ نووسر هه، رسته کانیا زور به شتویه کی درتژ داده پرتژن. که چی، له گهل نه وه شدا، و یرگول و خال زور کهم داده نین، وه که نه وه ی دوژمنایه تییه کی دیرنیا، له گهل نه و دوو نیشانه یه دا هه بی! بۆ نمونه: نووسر تیکی وهک «مه سعود محمهد»، به ده گمه و یرگول و خال داده نئ. رسته کانی زور درتژن، به شتویه کن، خوتنه ر تووشی هه ناسه برکتی ده گهن. با به و بۆنه وه یه وه، ته ماشایه کی نه م ده قه ی ماموستا بکه یین:

(من هه ولی نه ساسیم نه وه بوو که له رتگی گروپه عه شیره تیکی سه د هه زار که سییه وه براده ریمان له گهل به غدا بیته هۆی نه پسانی پتوهندی له نیتوان به غدا و کوردا چونکه نزیکه بلتیم کورتیش ده یدیت به رده وام بوونی حال و باری سیاسی - پاش تیکچوونی به یینی زه عیم و حیزب - له کوردستاندا ده کیشیته وه بۆ پتیک که وتنه وه و هه را. له م نوخته یه نه ونده دلنیا بووم هه تا نه وه ی که دیده نیی زه عیم ته گهره ی تیکه وت، به باقر دجیلیم گوت ته گهر پتت ده کرتی خۆت رزگار بکه چونکه نه م ولاته هه سانه وه ی تیدا نه ما. باقر بۆی رتیکه وت بوو به وه زیری به له دیات.) «391,109» گهر سه رنجیکتی نه م کۆپله یه ی ماموستا بده یین، چه ند شتیکتی سه یر ده بینن:

1. به رتنووسیکتی تیکه لاو نووسراوه، له هیندئ شویتدا چاوگه کان پتیکه وه نووسراون، وهک «تیکچوونی». له هیندئ شویتنی دیکه شدا، به سه ره که وه نه نووسراون، وهک «به رده وام بوونی». دیاره، چاوگ هه میشه پتیکه وه ده نووسرتن.

2. هه روه ها، له هیندئ جیتدا، کرداره کان پتیکه وه نووسراون. وهک «دلنیا بووم، تیکه وت، رتیکه وت». له هیندئ شویتنی دیکه شدا، کرداره کان به شتویه کی بلاو نووسراون. وهک «پتیک که وتنه وه، پتت ده کرتی، رزگار بکه».

3. هه‌له‌ی پێنوو‌سی تێدا‌یه. وه‌ک پێوه‌ندی به‌ دوو « ی » ده‌نووس‌ری.
4. ووشه‌ی عه‌ره‌بیی تێدا به‌کارهاتوه، له‌ کاتیکدا له‌ زمانی کوردیدا، نه‌و ووشانه‌مان چه‌ندین سا‌له‌ هه‌یه. وه‌ک « ئه‌ساسی، عه‌شیره‌ت، حا‌ل، سیاس‌ی، به‌ین، زه‌عیم، حیزب، نوخته، به‌له‌دیات ». جگه‌ له‌وه‌ی، « حا‌ل و باری » به‌کارهێناوه، دوو ووشه‌ی عه‌ره‌بیی و کوردیی و یه‌ک واتایان هه‌یه.
5. ده‌ستووری زمان په‌چاو نه‌کراوه. هیچ جو‌ره‌ نیشانه‌یه‌کی خا‌له‌ندیی دا نه‌نراوه.
6. له‌ نی‌وان حه‌وت دێ‌ر و نزیکه‌ی هه‌شتاو‌چوار ووشه‌دا، یه‌ک وێ‌رگول و سێ خا‌لی داناوه.
7. رسته‌کانی گه‌لێ درێژن. خوێنه‌ر نازانی، له‌ کوێدا کو‌تایی به‌ رسته‌یه‌کی کورت دێ و یه‌کیکی دیکه‌ ده‌سپێده‌کا. له‌به‌ر نه‌وه، هێندێ له‌ چاوگ و کرداره‌کان تیکه‌ل به‌ یه‌کدی بوون، وه‌ک یه‌ک ئه‌رکیان هه‌بێ، وایه. له‌ هه‌مان کاتیشدا، دارش‌تنی ده‌قه‌که‌ی لاواز و بێ‌پێ‌زگر دووه، له‌ تیک‌ستیک‌ی کوردیی ناچێ، به‌لکوو ده‌لێی کوردیه‌ و به‌ عه‌ره‌بیی نووسراوه.
- بۆ‌یه وه‌ک نموونه‌یه‌ک، ئه‌ز پێش‌نیا‌ز ده‌که‌م، ئه‌م ده‌قه به‌م شێوه‌یه‌ی لای خواره‌وه بنووس‌ری، بێ ئه‌وه‌ی ده‌سکاری ووشه‌ عه‌ره‌بییه‌کان به‌که‌م :
- (من هه‌ولێ ئه‌ساسیم ئه‌وه بوو، که له‌ رێگه‌ی گرووپه‌ عه‌شیره‌تیک‌ی سه‌د هه‌زار که‌سییه‌وه، براده‌ریمان له‌ گه‌ل به‌غدا، بێ‌ته‌ هو‌ی نه‌پسانی پێوه‌ندی له‌ نی‌وان به‌غدا و کورده‌دا، چونکه، نزیکه‌ ب‌لێم: کو‌ت‌ریش ده‌یدیت، به‌رده‌وامبوونی حا‌ل و باری سیاس‌یی - پاش تیک‌چوونی به‌ینی زه‌عیم و حیزب - له‌ کورده‌ستاندا، ده‌کیشیت‌وه بۆ پێک‌که‌وتنه‌وه و هه‌را. له‌م نوخته‌یه‌ ده‌یه‌ دُنیا‌بووم، هه‌تا ئه‌وه‌ی، که دیده‌نیی زه‌عیم ته‌گه‌ره‌ی تیکه‌وت، به‌ با‌قر ده‌بێ‌لیم گو‌ت: ئه‌گه‌ر پێ‌ت ده‌کرێ، خو‌ت رزگاریکه، چونکه، ئه‌م و‌لاته‌ هه‌سانه‌وه‌ی تێدا نه‌ما. با‌قر بۆ رێک‌که‌وت، بوو به‌ وه‌زیری به‌له‌دیات.)
- « گه‌گی ف‌لاح », له‌ نی‌وان سه‌دو‌شه‌ست ووشه‌ و چواره‌ ده‌ی‌دا، ته‌نیا سێ وێ‌رگول و یه‌ک خا‌لی داناوه، له‌ بری وێ‌رگول، سیو‌حه‌وت جار پێ‌تی « و » ی نووسیه‌وه. ئه‌مه‌ش ده‌قی نووسینه‌که‌یه‌تی، بێ ئه‌وه‌ی ده‌سکاری رێنوو‌سه‌که‌ی به‌که‌مین یا هه‌له‌ی رێنوو‌سی بۆ راس‌که‌ینه‌وه :

(ئهوهی دهمهوی له ئاوینهی ئهم پێشهکییهدا ده‌ری ب‌خ‌هم ئه‌وه‌یه که تا ئیستا هیچ نه‌بی له دوو توتی کتیبیکدا، به‌چه‌شنیکی ورد و ه‌یمن و باب‌ه‌تیانه، ده‌ریاره‌ی سه‌ره‌تای شیعره‌ی نوتی کوردیان و بار و گۆرین و چۆنیتتی پێشکه‌وتن و هه‌لگێر و داگێری ڕێگای دا‌ه‌ینان و ناوه‌ڕۆک و شیوه و شیواز و هه‌وین و وینه و ڕواله‌ته‌ هونه‌ری و واتاییه‌کانی شیعره‌ی ئهم سه‌رده‌مه‌ی کورد له‌ کوردستانی ع‌یرا‌ق‌دا له‌ دوو چاره‌که‌ چه‌رخ‌ی ئهم دوا‌ییه‌ی سه‌ده‌ی بیستم به‌م لاوه، شتیکی نه‌وت‌و‌ناکه‌وتنه‌ به‌ر‌چاو که مایه‌ی دل‌نیایی و متمان‌ه و پشت پێ به‌ستن ب‌یت و تا ڕاده‌یه‌کی نزیک له‌ راستیی و دروستیی، نه‌و قوتا‌بخانه و ڕیاز و ته‌وژم و شه‌پۆله‌ شیعره‌ی یانه‌ ده‌ست نیشان ب‌کات و که‌م‌یک ئهم ته‌م و مژ و هه‌ور و هه‌لاوی پاشا‌گه‌ردانیی و به‌هه‌له‌دا‌چوون و دان پیا‌نه‌نان و خو‌بر‌دنه‌پێشه‌وه و ب‌ی با‌یه‌خیی و خو‌نه‌ناسین و نه‌و نا‌زا‌وه‌یه‌ی له‌دن‌یای شیعره‌ی کوردی دا هه‌یه‌ به‌وه‌تته‌وه و هیچ نه‌بی تو‌ز‌یک به‌ری‌تی خو‌مان بی‌نین و به‌وردی و ب‌ی لایه‌نی و به‌و‌ر‌دانه‌وه له‌ به‌ره‌مه‌ی یه‌ک‌تر ب‌گه‌ین و ب‌چ‌یزین و ب‌کو‌لینه‌وه.)

«5,29»

هه‌روه‌ها، له‌ نمونه‌ی سییه‌مدا، کۆله‌یه‌ک له‌ نووسینیکی د. « که‌مال مه‌زه‌هر » پ‌ی‌ش‌ان‌ده‌ده‌ین، ده‌لی: (به‌م جو‌ره‌ میدی یه‌کان گه‌لیک که‌ل‌کیان له‌و شارستانی یه‌ کۆنانه‌ وه‌رگرت و هیچ گومانی تیدا نی یه‌ که‌وا له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی فارسه‌کان به‌سه‌ریان‌ا زال بوون و نه‌مانه‌ دایانه‌ شاخه‌کانی زا‌گ‌ر‌ۆ‌س بو‌ ڕ‌ز‌گ‌ار بوون له‌ ده‌ست ژێرده‌سته‌یی کۆنه‌ ژێرده‌سته‌کانی خو‌یان، شارستانی یه‌ته‌که‌یان له‌ و‌لاته‌ کۆنه‌که‌ی خو‌یان بو‌ فارسه‌کان به‌ج‌ی ه‌یشت، واته‌ ب‌ی س‌ی و دوو ده‌توانین ب‌ل‌ت‌ین کاکله‌ی شارستانی یه‌ته‌ پ‌ی‌ش‌که‌وت‌وه‌که‌ی فارسه‌کان بریتی یه‌ له‌و شارستانی یه‌ته‌ی با‌پ‌یره‌ گه‌وره‌ی کورد دایمه‌زاندو به‌ج‌تی ه‌یشتن.) «11,92» لێره‌دا ده‌بینین، کۆله‌که‌ له‌ شه‌ست‌و‌پ‌ین‌ج ووشه‌ پ‌یکه‌سات‌وه، جگه‌ له‌وه‌ی یه‌ک و‌تر‌گولی به‌کاره‌یناوه، به‌ هیچ شیوه‌یه‌، نیشانه‌کانی دیکه‌ی خال‌به‌ندیشی پ‌ی‌ره‌و نه‌کرد‌وه!

بۆیه، نووسه‌رانی کورد پ‌ی‌ویسته، شاره‌زاییه‌کی ته‌واویان، له‌ ده‌ست‌و‌وری زمانی کوردیدا هه‌ب‌ی، بو‌ ئه‌وه‌ی نووسینه‌کانیان ڕ‌ێ‌ک‌و‌پ‌ێ‌ک‌تری، واتای

ته‌واو به ده‌سه‌وه‌بدا، ده‌بی، له شوتنی خویدا، نیشان‌ه‌کانی خالبه‌ندی
دانین. بۆ نمونه: « مه‌حوی » ده‌لتی :

سه‌نه‌د بێ مۆز و خه‌ط ده‌عه‌ویی مه‌حه‌یه‌ت کردنه « مه‌حوی »

ته‌عه‌ششوق، بێ دل‌یکی داغدار سینه‌یی پێشی «239،94»

کاتی « سۆران مه‌حوی »، ئهم هۆنراوه‌یه‌ لیکه‌ده‌اته‌وه، به‌ هیچ شتیه‌،
پێته‌وه‌ی ده‌ستووری نووسین نا‌کا. به‌ ده‌گمه‌ن، وێرگول له‌ نیتوان ووشه‌ و
پسته‌کاندا داده‌نی. کاتی پسته‌یه‌ک ته‌واوده‌بی، خال دانانی. بێ ته‌وه‌ی
پتویستکا، کوتایی به‌ پسته‌یه‌کی درێژ دینتی، په‌ره‌گرافیککی نوێ ده‌سپێده‌کا
و بۆ سه‌ری دێر ده‌گوزێته‌وه. بۆیه، به‌ باوه‌ری من، هیچ پتویستی نه‌ده‌کرد،
به‌م شتیه‌یه‌ بنووسی:

(واته‌ ئه‌و که‌سانه‌ی ئیده‌عایی دل‌داری یه‌کی راست و خۆشه‌ویسته‌کی شیرین
و خواپه‌رستی یه‌کی به‌ هه‌ق ده‌که‌ن. ده‌بی هه‌میشه‌ ئه‌و ئیده‌عا کردنه‌یان که
په‌نگ دانه‌وه‌ی یاخی بوونیککی ده‌رون داغداریی و سینه‌یه‌کی برینداری
پتویه‌. سه‌ره‌تا له‌ خۆیانوه‌ ده‌ست پێ بکه‌ن و ده‌ریه‌ستی هیچ ئیش و نازار
دان و بوون و نه‌بوونیک نه‌بن، چونکه‌ ئیده‌عا کردنی شتیککی وه‌ها که‌وره‌ و
قورس نه‌بی هه‌رده‌م به‌لگه‌ نامه‌یی ئه‌و داوا کردنه‌وه‌ی پێ پێ.

دیاره‌ نه‌گه‌ر کاریش وا ده‌رنه‌چوو، ئه‌وسا ئه‌و ئیده‌عا و داواکردنه‌یان وه‌ک
سه‌نه‌دیککی بێ مۆز و خه‌ت ده‌نووتنی، که‌ هیچ نرخ و بایه‌خیکی
نه‌ه‌یت. «239،94» هه‌روه‌ها، له‌ لاپه‌ره‌ « 240 » یشدا، کاتی
هۆنراوه‌یه‌کی دیکه‌ی « مه‌حوی » شیده‌کاته‌وه، هه‌مان شتیه‌ی نووسینی
پێوه‌کردوه‌.

مه‌حوی (یه‌که‌مین شاعیریکه‌ توانی په‌گه‌زی شیعری سۆفی گه‌ریتی
به‌تایبه‌تی شیعری سه‌ر به‌ریازی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی به‌ دیالیکتی
گه‌رمانجی خواروو دا‌هێژی و له‌و مه‌یدانه‌دا سوارچاکی و لێ هاتووی خۆی
نیشان بدات و ئینجا زۆر شاعیرانی تر بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ شۆین پێی ئه‌و
هه‌لبه‌گه‌نه‌وه‌). «244،94»

هه‌روه‌ها، هیندی نووسه‌ر له‌ نووسین و هیندی که‌س له‌ ناخافتنیشدا،
هیندی ووشه‌ی عه‌ره‌بیی، بۆ په‌گه‌زی می به‌کار‌دین، عه‌ره‌ب چۆنی ده‌لتی،

ئەوانىش، ھەر بەھ شىۋە دوپارەيدەكەنەۋە. بىئەۋە، گۆي بە جىاۋازى نىۋان پىزمانى ھەر دوو زمانەكە بدەن. بۆنمۇنە: (فەنانە، شاعىرە، ئەدىبە، كاتبە، صەحەفە، دىكتۇرە، طەبىبە، محامىيە، موعىلمە، مودەرىسە، ئوستازە و ... تاد) ئەمانە ھەمۇرى ووشەى عەرەبىن و بە پىتى پىزمانى عەرەبىي بەم شىۋە دەنوسرىن. بەلام، جىاۋازى نىۋان نىر و مى، لە زمانى كوردىدا، لە بەشەدىالىكتى كرمانجىي خوارودا نىيە. ھەر چەندە، ئەو جىاۋازى يە، لە بەشەدىالىكتى كرمانجىي ژوورو و «ھورامانىي» دا بەدەيدە كرى. كەچى، لەگەل ئەۋەشدا، ھىشتا بايى ئەۋەندە نىيە، لە نووسىندا پىتى لە سەر داگرىن و لىتى قوولبىنەۋە، تا ئەم ووشە عەرەبىيە، بە تەرازوى پىزمانى كوردىي پى بىكتىشەن!

لەبەرئەۋە، گەر ھەر نووسەرى دەيەۋى، ئەو ووشانە بە عەرەبىي بنوسى، ئەوا پىتۈستە ھەر بە شىۋە نىر بىنوسى، واتە (فەنان، شاعىر، ئەدىب، كاتب، صەحەفە، دىكتۇر، طەبىب، محامى، موعلىم، مودەرىس، ئوستاز و ... تاد) ئەگىنا، لە يەك زماندا، دوو پىزمانى جىاۋاز و ناكۆك پىرەۋدەكرى.

خۆگەر كوردى بىيەۋى، ئەو ووشانە بە كوردىي بلى و بنوسى، ئەوا بەرانبەرەكانىيان، لە مېژە لە زمانى كوردىدا ھەن، ئىدى بۆدەبى، خۆمان توۋشى ھەلە و گرفتى زمانەۋانىي بىكەين، ۋەك: « ھونەرمەند، ھۆنەر، بوژ، نووسەر، پۇژنامەۋان، دىكتۇر، پىزىشك، پارىزەر، مامۇستاي سەرەتايى، مامۇستاي ناۋەندىي يا ئامادەيى، مامۇستاي زانكۆ يا ھەر مامۇستا بە گشتىي ... تاد ».

6 / پىنوس :

گەر سەرنجىكى سەرىپىي، لە پىنوسى كۆن بدەين، ئەوا بۆمان دەردەكەۋى، زۆرىەي زۆرى نووسەرەكانى پىشسوومان، بە كوردىيەكى تىكەلاۋ، بە پىنوسىكى نىۋە « عەرەبىي - كوردىي » نووسىۋانە. بۆنمۇنە: « ئەكەم و ئەلېم » يان بە « اكەم يا اكەم، الېم » نووسىۋە. ئىستەش، پىاۋە بە سالاچوۋەكانان، ھەر بە شىۋە دەنوسن. بەلام، پىنوسى نوتى كوردىي ئەۋرۆ، لەگەل پىنوسى ئەو سەردەمانەدا،

جیاوازییهکی زۆڤری ههیه، ئهم جیاوازییهش به ئاشکرا ده‌بینین. چۆن؟ له کۆندا، له‌به‌رئهموی ههر دوو زمانی « فارسیی و عهره‌بیی »، کارتیکی زۆریان له زمانی کوردیی کردووه، کوردیش له نووسیندا، پستی عهره‌بیی به‌کارهێناوه، به‌رێنوس و هێلتی « عهره‌بیی - فارسیی » نووسیوتی، رێنوسیکی بلاو، جیا جیا، هه‌له‌شاو، تیکه‌لاو له ووشه‌ی « فارسیی، عهره‌بیی و تورکیی » به‌کارهێناوه.

رێنوسی کوردیی، وه‌ک هه‌موو شتیکی زیندووی دیکه‌ی ئهم جیهانه، پێه‌پیتی گۆرانکارییه « رامیاری، کۆمه‌لایه‌تی، زانستی، که‌لتوری و ئابورییه‌کان » ی کۆمه‌لگه‌ ده‌گۆڕی. بۆیه‌ ده‌توانین، بلتین: ئهو رێنوسه‌ی له سه‌ره‌تای ئهم سه‌ده‌یه‌دا، بۆ نووسینی کوردیی به‌کارهێناوه، له‌گه‌ڵ ئهو رێنوسه‌ی، له‌ سیی و چله‌کاندا پێیان ده‌نووسی، جیاوازییه‌کی گه‌وره‌ی هه‌یه. یا هه‌مان ئهو رێنوسه‌ی چله‌کان، له‌گه‌ڵ ئهم رێنوسه‌ی ئه‌وپۆماندا، گه‌لی جیاوازی هه‌یه.

گه‌ر به‌راوردیکی، زمانی کوردیی و رێنوسی سه‌رده‌می فه‌رمانه‌واپی « شیخ مه‌حمود », له‌گه‌ڵ زمانی نووسینی ئه‌وپۆماندا بکه‌ین، زۆر به‌ ئاسانی، بۆمان ده‌رده‌که‌وێ، رێنوسی کوردیی، له‌ ماوه‌ی ئهم « 70 - 80 » ساڵه‌دا، به‌ چهن قوناغی مێژووییدا تێپه‌ریوه، چهن گۆرانکارییه‌کی گرنکی، به‌ سه‌ردا هاتوه!! چونکه، رێنوس و زمانی کوردیی، له‌و سه‌رده‌مه‌دا زۆر سه‌ره‌تایی بووه. ووشه‌یه‌کی زۆری « فارسیی، عهره‌بیی و تورکیی » تێدا بووه. به‌لام، ئه‌وپۆ زمانی کوردیی، به‌ رێنوسیکی نوێ ده‌نووسێ، له‌ ورشه‌ی بیانیی خاوتنکراوه‌ته‌وه، به‌ ووشه‌ی کوردیی په‌تی و په‌سه‌ن ده‌وله‌مه‌ندکراوه، گه‌لی ووشه‌ی نوێ و هه‌رگرتوه، هێندێ ووشه‌ی داتا‌شراوی نوێ، به‌پیتی گۆران و پێشکه‌وتنی سه‌رده‌مه‌که، به‌گۆره‌ی پێوستیه‌کانی زمانی کوردیی، له‌ زمانی لاتینه‌وه و هه‌رگه‌یراوه، به‌پیتی تایه‌قه‌ندیی مه‌انه‌که‌مان دا‌پێژاوه و چه‌سپاوه. بۆ ئه‌وه‌ی خۆته‌ری کورد، چ له‌ ئێسته و چ له‌ پاشه‌پێژا، ناگای له‌ چۆنیستی گۆرانی رێنوس و پاک‌کردنه‌وه‌ی زمانه‌که‌مان بێ، به‌پیتی ئهو قوناغه‌ مێژووییانه‌ی، زمانی کوردیی پێدا تێپه‌ریوه، چهن نمونه‌یه‌ک له‌ نووسینی کوردیی دێنینه‌وه.

له سهرده می دهوله ته که ی خوارووی کوردستان، له سالی «1922» دا،
رۆژنامه ی «بانگی کوردستان» دهرده چوو. لیره دا، کۆپله یه کی پچووک، له
پاگه یان دنیکی رۆژنامه که وهرده گرین، ده لێ:

(اعلان رسمی ب عموم اغا و کویخا و اهالی دیهات کوردستان. دزی و
جرده یی و سایر معاملات بی شرعی بی معنا لم رۆژه دا له ههروختی زیاتر
عیب و گوناوه چونکه امرو رۆژ برایتی و دوستی و خزمت دین و ملت
..... 1922/10/29) «45.11»

با لیره دا، نمونه یه که له سهر رۆنوس و دارشتنی نووسینی کوردیی
بیتینه وه، بێ نه وه، به هیچ جوژی، دهسکاری رۆنوسه که ی به کم، یا
خال و ویرگولی بۆ دانیم، کتومت وه که خۆی چۆنه، ههرواش ده یگوتزمه وه،
تا بزانی، هۆنهرو نووسه ره کاغان، نهو زمانه ی له سییه کاندا پیتیان
نووسیوه، چۆن بووه! هۆنهری پایه بلندی کورد، خوالێخۆشبوو «عهلی
که مال باپیر ئاغا»، هۆی دانانی به رهه می «گولدهسته ی شوعرای
هاو عهصرم»، بهم شتیوه باسه ده کا: (رۆژی 14 تموز 1939 پاش عصر له
ئه طراف ی شاری ههله بهجه له سهر حوزیک له باغی شیخ «محمد نه مین»
دا له خدمت جهنابی ذاتیکی موخته رمی وطن پهروه را بووم له شعرا و
ئه ده بیاتی کورد نه دواین یه کی لهو ذاتانه جنابی ئه حمده فخری بوو روی
کرده منو فهرمی: له عاله مه وه دیاره که قهومی کورد زۆر شوعرا و گه وه
و به ناوبانگی بووه و ههیه، درێخ که تا ئیستا هیچ که سی ته رجمه ی حال
و نه شعاری نهو شاعرانه ی کوردی کۆنه کردۆته وه. چی نه بی؟ نه گه ر تو هیچ
نه بی ته رجمه ی حالی شوعرا ی کوردی هاو زمان و هاو زبان له گه ل ههرو
یه کیک چهند غه زه لیکیان کۆیکه یته وه و چاپی به کی.

منیش له سهر نهو فهرمووده و تشویقانه ی نهو تاکیداتی چه ندی له یاران و
وطن پهروه ران دهستم کرد به کۆکردنه وه و نووسینی ته رجمه ی حال و
نه شعاری شاعرانی هاو عهصرم و ناوم نا «گولدهسته ی شوعرای
هاو عهصرم». «124.85»

«شیخ نووری شیخ صالح، توفیق وه هبی، عه بدولوا حید نووری و پیره میترد»
پاشان «گۆران»، به پیشه وای نووسینی کوردی په تی و نوی داده نرێن.

با بازانين، هيتندي لهم پيشه وایانه، کاتی خوئی به چ جوړه زمان و ړینووستی
نوو سیویانه؟ پاشان، چوڼ گؤراوه!!

« شیخ نوروی »، له سالی «1926» دا، کومه له گوتاریکی دهریاره
« ویتړه کوردی » نووسیوه، به بیستویتنج زنجیره، له پژنامهی « ژيان » دا
بلاویکړدو ته وه. له په کتی له و گوتارانه دا نووسیویتي: (« هینانه وجودی
رساله یکی ادبی کورد له سر شانی ادیب و تجدد پروره کاغمان به لزومیکی
قطعی از انم » حاشا ثم حاشا من نالیم ادیبم، من نالیم شاعرم، بلام لبر
اوهی له مندالیمه وه فکرم اشتغالی له کل ادبیاتدا بووه به تتبعات نختی
شاره زاییم هیه وه ام شاره زاییه دائما سوقی اوهی کردوم که له علمه دا که
هیشتا به زمانی کوردی نه نو سراوه ته وه رساله ییک تالیف و طبع بکدم مع
التاسف و ضعیت خصوصیه ده ست نه که وتنی شعری شاعره کون و
تازه کاغمان بوو به اسبابی تاخری ام تشبیه خیره.) « 11، 84، 12 » که چی،
کاتی « شیخ مه محمود » ی نهمر، له سالی « 1956 » دا مردووه، « شیخ
نوروی » بهم کوردییه په تییه و بهم هؤنراوه یه، گهرمه شینی بو کردووه :

چ نوکی خه نجه ری بوو، وا بهری ریشهی دل و گیانم؟

چ تینی ناگری بوو، وا به جاری جهرگی سووتانم؟

له سرچاوهی ته قیوی دلمه وه خویناوی تال و گمش

به ناو شهره یانه کانا دینه سرچاوهی دوو چاوانم!

له گهل دوودی هه ناسم تیکه لاوی یهک نه بی نه وس

نه پیته دانهی فرمیتسکی خوین، نه پرتته دامانم!

تومه ز شیري خه فدت به ندی جگرمی وا کوناودهر کرد

له پاندوویه به په کتر تانجه رز و زلمی دواوانم!

نه پالیز پی پرهی دل نم نهی خویناوی لیل و ویل

له پرتتین موزهی چاو قه تره قه تره نه شکی گریانم

وهرن سهیری ته بیعت کهن له هه واری تاه و خوینی دل

که چوڼ تاویکی هینا و بارییه سر مه زده ی ژیانم!

به زاره ی خه سره هیتایه دهر بهم تاو و بارانه

ره یی پویکه ی عهیش و خوشی سرچنارنم!

نهمدل نیترا له ناو خاکدا، نه لهم گۆپکه و چرۆی ده رکرد
به جارئ هه لکروزا سه به زاری ناو به هار انم!

به کۆچی تۆوه بوو مه حبووی حهق مه محمودی ره بیانیی
وهک غه زنه به چۆلیی مایه وه شاری سوله یانیی! «106-105، 68»
ته نانهت، «گۆزان» له سهرده میتکدا، چ له نووسین و چ له هۆنراوه کانیدا،
به کوردیییه کی تیکه لاوی نیوه کوردیی و عه ره بیی دهینووسی. پاشان،
شۆرشیککی نوتی له نووسینی زمانی کوردیدا به رپا کرد، پتیکه ی نووسینی
کوردیی په تی گرت بهر. با نمونه یهک له سه ره نووسینیکی کۆنی «گۆزان»
بیتینه وه، تا بزاین، له سه ره تادا به چ شتویه نووسیوتی. «گۆزان» له
هه له بجه مامۆستا دهی، له «1932/4/4» دا، نامه به بۆ «پیره میترد»
ده نیرئ، ناوه رۆکی نامه که، باسی نه وه ده کا، هۆنراوه کانی «گۆزان»
هه له سه نگیتی و یارمه تیبدا. ئیمه لیره دا، ته نیا کۆپله یهک بۆ نمونه، له و
نامه یه وه رده گرین، تا خوینه ری کورد بزانی، ره ووتی پتیکه ووتنی نووسینی
کوردیی و پرۆسیسی بزار کردنی زمانه که مان، له که یه وه ده سیپیت کردوه و
چۆن هاتوه.

استادی محترم :

رهنگه له بیریشان چو بیت: هاوینی را بردو، له دوکانی حماغای عطار به
ملاقاتیکی بچوکتان فیضی که وره چنگ کهوت، بهرام بهر به ملکه ی
شعرم، له ضمنی تشويعا متفائل دیار بون. هه رچه ن ئهم التفاتهم حرفیا به
جدی وه رنه گرت، به لام چونکه له شخصیتیکی صلاحیتدار و تجربه دیدهی
شعره وه صادر بوو، حاشا نا کهم، قوه تیکی مؤثری به هیوام به خشی. ذاتا
پیش نه وه ش مفتونی «په ری شعر» بوم، انجا به هه مو اشتها یه که وه تی ی
لام که هه رساته به رهنگیک، له شکلی نه وا دیته پیش چاوم (...)
«83، 44» پاشان، له سه ره نامه که ی ده روا و ده لئ: (به شکو اوان مصیب
بن؟ به شکو من علتیکی نفسیم له گهل بیت، سلامتی فکر و ذوقی تیک
دابم؟ به شکو من له ریگای ضلالت بم شیطانیکی فاحشه، به
عشقیکی حرام، به عشقیکی سفیلی ملوث اغوای کردیم؟ افسوس! ...
عمری جوانیم خه سار گیرا له پی ناوی عشقیکا، که مایه ی هیکلی

مقدسی خا طره‌ی حرامزاده‌یه‌ک دهرچووا! ...» (84،44) کهچی، پاشان نهو شۆپشه گه‌وره‌یه‌ی له زمانی کوردیدا هه‌لگیرسان!

هه‌روه‌ها، «تایه‌ر سادق» له سالی «1969» دا، رێنووستیکی کوردیی پیشنیازکردوو، له‌گه‌ڵ رێنوووسی نه‌ورۆماندا گه‌لی جیاوازه. بۆ نمونه: ئهم ووشانه که چاوگن، ئهو پیشنیازده‌کا، به‌م شتیه‌یه بنووسری: (تی کردن، تی گرتن، جی ماو، جی گر، جی به جی، لی دوریون، لی خوش بون، پی گه‌یشت، پی هه‌ل گرتن، لی‌ک بونه‌وه .. تاد) «80، 63، 82» کهچی نه‌ورۆ، به‌ جوړتیکی دیکه‌ ده‌نووسری. وه‌ک (تیکردن، تیکرتن، جی‌ماو، جیگر، جیبه‌جی، لیدووریون، لی‌خوشبون، پی‌گه‌یشت، پی‌هه‌لگرتن، لی‌کبونوه ... تاد).

ده‌بی، ئه‌وه‌ باش بزانی، رێنوووس، له‌گه‌ڵ سه‌رده‌م و ته‌مه‌نی ژبانی مرۆڤدا ده‌گۆرێ. چونکه، له‌ لایه‌که‌وه‌ وه‌ک چۆن، پیشکه‌وتن له‌ هه‌موو بواره‌کانی ژباندا پرووده‌دا، هه‌روه‌ها، له‌ بواری زمانیشدا، ئهو پیشکه‌وتنه‌ به‌ شتیه‌یه‌کی به‌رده‌وام پرووده‌دا. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، تا نووسه‌ری کورد به‌ سالا به‌جی، گه‌ر به‌ شتیه‌یه‌کی به‌رده‌وام، چاودێری گۆران و پیشکه‌وتنه‌کانی زمان و زمانه‌وانیی نه‌کا، ئه‌وا له‌ کاروان دوا‌ده‌که‌وی و له‌ جیگه‌ی خۆی ده‌چه‌قی. بۆیه، گه‌لی نووسه‌ری به‌ ته‌مه‌ن، هه‌ر له‌ سه‌ر رێنوووسه‌ کۆنه‌کانی خۆیان، تا سه‌ر به‌رده‌وام‌ده‌بن، پی ئه‌وه‌ی گوێ به‌ رێبازی نووسینی نوێ و رێنوووسی تازه‌ بده‌ن. بۆ نمونه: گه‌ر سه‌رنجی‌کی سه‌ر پیتی، له‌و رێنوووسه‌ی «توفیق وه‌ه‌بی» بده‌ین، که له‌ ژماره‌ یه‌کی گۆڤاری «ه‌یوا» ی سالی «1983» دا، گوته‌ری «زانیاری گشتی ی پیشه‌کی» پی نووسیوه، له‌گه‌ڵ رێنوووسه‌ کۆنه‌کانیدا به‌راوردیکه‌ین، ده‌بینین: چهن هه‌نگاوێ بۆ دوا‌وه‌ گه‌راوه‌ته‌وه‌! خۆنهر، زۆر به‌ گران بۆی ده‌خۆتێته‌وه‌. جا گه‌ر، مامۆستا چهن سالتیکی دیکه‌ بژایه، ه‌یندی گوته‌ری دیکه‌ی له‌و باب‌ه‌تانه‌ی بنووسیا، ئه‌و باوه‌رده‌ام، رێنووستیکی وا قورس و ئالۆزی پێ‌ده‌ده‌کرد، په‌نا به‌ خوا، مه‌گه‌ر هه‌ر خۆی سه‌ری لی ده‌رکردایه‌!

به‌ کورتیی و به‌ کوردیی، چهن سالتی له‌مه‌وه‌ر، ئهم چه‌شنه‌ رێنوووسه‌ به‌کار‌دێنرا، که نه‌ورۆ، مه‌گه‌ر لای به‌ ته‌مه‌نه‌کان پێ‌هه‌وکرێ، نه‌گینا، خه‌ریکه‌

به ته‌واویی باوی نامیتنی. وهک « ایه، اوان، ادهمی زاد، نان مان، چاو یان، یه‌کتی کی تر، ئاوئی که، بی کهس، بم ناسی با، بن میچ، بی گومان، دهست ئاو، دهست یاو، ماست ئاو، تنی بی نی، دهس بازی، پاک تر، شاری کی تر، دهست لی ههل گرتن، دهستی پی لی ههل گرت، دهست ماح کردن، خوا لی خوش بو، چاپ کراو، چاپ خانه، چاپی کی تر، پیشه‌وا، پیشوازی، پتیک مانه‌وه، پیتی کمان، پهرچم یه‌تی، جی گا، جی گورین، ره‌نجی کمان دوا، جۆلایی یان کرد، نه‌خوش خانه، خوئی و ئاوک، خوین دن، خوین دهور، داخ مان نه‌ما، کوچ یان کرد، کوچ بار، پیچ کردنه‌وه، چی یه، چی تر، هی چی تر، هی چی لی نازانم، ورچی کی یان، بال دار، نان دهر، دی به‌گه، باس تان کرد، سی کان یان، باس لی کراو، دهست کهوت، دهست کهوت مان، سوپاس ی کرد، سی سه مار، سه‌گ سار، ره‌ش بگیری، ره‌ش به‌له‌ک، پاش ماوه، شورش گیر، پیش کهوتن، پیش کهوتوو خواز، شم شیر، باغ چه، ماف دار، فهرمان به‌ر، فیل باز، تیغ به‌ند، ره‌ق بوونه‌وه، تیک دان، فیشه‌ک دان، پی تاک، یه‌ک گرتوو، لیک دراو، تاریک کستان، ریک و پتیک، به‌رگ درو، مل وان که، پهرچ دانه‌وه، ههل گرتن، چۆم مان، که‌م ترین، نیه، نی یه، نه‌م زانی، نه‌مان زانی، نه‌تان زانی، نه‌یان زانی، نان که‌ر، شوان کاره، تاوان بار، ئاسن گر - ئاسن که‌ر، له‌کوردی دا، له‌سوله‌یمانی دا، له‌دیار به‌که‌وه، له‌ئامید یه‌وه، خواردن ماسی یه، مراوی ی کوردستان، زه‌وی ی بۆ جوتیار، نه‌ز دزه‌یم، شوان موسلاوی یه، ههرمی ی کپی، زئی ی که‌وره، له‌دئی وه بۆ شار، ههرمی یه‌ک، سی یه‌مین جار، له‌نووسین دا، نووسینه‌کی منت دی، هزار می‌رد، میرزا رۆسته‌م ... تاد « به‌لام، نه‌ورۆ به‌م شتیه‌یه ده‌نوسرتن: » ئیمه، نه‌وان، ئاده‌میزاد، ناغان، چاویان، یه‌کتیکتر، ئاوئیکه، بیکه‌س، بناسیبا، بنمیچ، بیکه‌مان، دهستاو، دهستیواو، ماستاو، تبیینی، دهسبازی، پاکتر، شاریکیتر، ده‌سلیه‌لگرتن، ده‌سی پی لی ههلگرت، ده‌سم‌اچکردن، خوالیخوشبوو، چاپکراو، چاپخانه، چاپتیکتر، پیشه‌وا، پیشوازی، پتیکمانه‌وه، پیتیکمان، پهرچه‌میه‌تی، جیگه، جیگورین، ره‌نجیکمان دوا، جۆلاییانکرد، نه‌خوشخانه، خوتواوک، خوتندن، خوتنده‌وار، داخمان نه‌ما،

کۆچیانکرد، کۆچبار، پتچکردنهوه، چیه، چتر، هیچتر، هیچی لێ نازانم، ورچتکیان، بالدار، ناندەر، دیبهگه، باستانکرد، سیکانیان، باسلتیکراو، دهسکهوت، دهسکهوتمان، سوپاسیکرد، سیسهمار، سهگسار، رهشگیر، رهشهلهک، پاشماوه، شۆرشگیر، پتیشهوتن، پتیشهوتووخواز، شمشیر، باغچه، مافدار، فرمانبەر، فیتباز، تیغهاند، رهقبوونهوه، تیکدان، فیشهکدان، پیتاک، یهکگرتوو، لیکدراو، تاریکستان، ریکوپتیک، بهرگدرو، ملوانکه، پهرجدانهوه، ههنگرتن، چۆمان، کهترین، نییه، نهمزانی، نهمانزانی، نهتانزانی، نهیانزانی، نانکه، شوانکاره، تاوانبار، ناسنگه، له کوردیدا، له سولهیمانیدا، له دیارهکرهوه، له نامیدییهوه، خواردنم ماسییه، مراوی کوردستان، زهوی بۆ جوتیار، نهز دزهیم، شوان موسلاوییه، ههرمیتی کری، زتی گهوره، له دێوه بۆ شار، ههرمیتیهک، سییهمین جار، له نووسیندا، نووسینهکی منت دی، ههزارمێرد، میرزاپۆستم ... تاد ».

ههروهها، چهن سالتی لهمهوهر، نووسهران زۆر ووشهیان له یهکدی جیا دهکردهوه و نووسینهکهش زۆر بلاودهبووه، وهک: « بێ کهس، بن میچ، رهوان بێژ، بن باخهڵ، سهربان، له ناو چوون، پێ لێ ههڵ بهین ... تاد » بهلام، ئیسته زۆری زۆری نووسهران، ئهم ووشانه بهم شێوهیه دهنووسن: « بێکهس، بنمیچ، رهوانبێژ، بنباخهڵ، سهربان، له ناوچوون، پتیههلبهرین ... تاد » چونکه، ئهو ووشانه، ههموو پتیهکهوه یهک واتا دهبهخشن.

پێنووسی کوردیی ئهوانه زۆر گهڕانهوه، له سهههتای قوناغیکی نوێ نووسین دایه. تا ئیستهش، ملهلاتیهکی توند له نێوان پێنووسی کلاسیک و نوێدا ههیه. «هوانین، بلتین: گهڕهلاوژیهکی تهواو، له پێنووسی کوردیی ئهوانه دا دهیدهکری. به کورتیی دهکری، دوو جۆر پێنووسی کلاسیک و نوێ ئهم سهردهمه پێشاندهین:

چهن نووسهرێکی ناسراوی کورد هه. له نووسیندا له سههریازی کلاسیک دهڕۆن. له هێندێ جێگه نووسینهکانیاندا، پێنووسیکی کۆنی سهردهمی پهنجای و شهستهکان بهکار دێن. پتر شهقلی دهرشتنی عهرهبی، به تهوێلی نووسینهکانیانوه دیاره. ووشه عهرهبی زۆر بهکار دێن. به ههچ شێوهیه،

پتیرهوی دهستووری نووسین ناکهن. با لیره‌دا، بۆ نمونه کۆیله‌یه له به‌ره‌مه‌تیکێ «مه‌سه‌وود مح‌مه‌د» وه‌رگرتن: (که‌واته‌ دۆ خوش کردن به‌و رواله‌ته‌ بێ بایه‌خه‌ له‌ کارتیکێ وا گرتگدا، که‌ به‌ریار دانی بوون و نه‌بوونی فیه‌له‌ له‌ رسته‌ی کوردیدا، جگه‌ له‌وه‌ که‌ هه‌رچی زانستی زمانه‌ و هه‌رچی هۆش و هه‌ست و مه‌نتیه‌ گالته‌ی بێ ده‌کا، هه‌ر خۆی، واته‌ نه‌و دۆ خوش کردنه‌، نیشانیه‌ی بێ بایه‌خ کردنێ رێزمان و ده‌ستوره‌کانیه‌تی چونکه‌ قبول کردنێ رواله‌ته‌تی بێ هێز و بێ ده‌لاله‌ت و بێ نزخ به‌ به‌لگه‌ی زمانه‌وانی بۆ ئیسپات کردنێ مه‌سه‌له‌تیکێ زلی رێزمان هه‌رچی متمانییه‌ نایه‌یتلی و ده‌مانباته‌ سه‌ر نه‌و قه‌ناعه‌ته‌ که‌ وا ره‌نگه‌ له‌ هه‌موو سه‌ره‌به‌سه‌رکانی رێزماندا توێژینه‌وه‌ی وه‌ها سه‌ه‌راوی به‌کار بێ و به‌کار هاتبێ ..) «98، 107» پاساوی ئهم رێنوسه‌ی خوشی، به‌وه‌ ده‌دا و ده‌لتی: (خۆم نازاد زانیوه‌ له‌ په‌یره‌ویی کردنێ جۆری رێنوس، چونکه‌ تا ئیستا به‌ریاریک ده‌رنه‌چو بۆ ده‌ست نیشان کردنێ یه‌کتیک له‌و جۆرانه‌ی له‌ باودان. تا نه‌و رۆژه‌ی به‌ریارتیک شوێن خشکه‌ی خامه‌ پوون ده‌کا و به‌سه‌ردا رۆشینه‌ی بۆ ده‌کا به‌ ده‌ستوور، من و تۆ و هه‌موو که‌سێک ده‌توانی یه‌کتیک له‌ رێنوسه‌ ناشناکان بکا به‌ گه‌شتگه‌ی خامه‌ی.) «179، 107» راسته‌، هه‌موو نووسه‌ری نازاده‌، چ جۆره‌ رێنوسی پتیره‌وده‌کا، به‌لام، زانا و نووسه‌رتیکێ وه‌ک «مه‌سه‌وود»، به‌ تایه‌تی شاره‌زاییه‌کی ته‌واوی، له‌ زمانه‌کانی «کوردیی، عه‌ره‌بیی و ئینگلیزی» دا هه‌یه‌، نه‌ده‌بوو، نه‌و مافه‌ به‌ خۆی بدا، خۆی به‌ پرنسیپی نازادییه‌وه‌ به‌سه‌یتنه‌وه‌، به‌لکوو ده‌بوایه‌، جۆره‌ رێنوسیکی نوێ بۆ ئیتمه‌ و نه‌وه‌کانی داها‌توومان پێشنیازکردایه‌!

لیره‌دا، پتیه‌ست ناکا، وینه‌ی رێنوسی نوێ پێش چاوخه‌ین، چونکه‌، خۆینه‌ر بۆ خۆی به‌ باشیی ده‌یپینێ، به‌ ئاسانی ده‌توانی، به‌راوردی له‌ نێوان هه‌ر دوو رێبازه‌که‌دا بکا. نه‌و کاته‌، به‌ریاری خۆی بدا. نه‌گینا، نمونه‌ زۆره‌، له‌ سه‌ر رێبازی رێنوسی کوردیی نوێ بیه‌یتینه‌وه‌. به‌لام، با لیره‌دا، چهن نمونه‌یه‌ک، له‌ سه‌ر شێوه‌ی رێنوسی نوێ بیه‌یتنه‌وه‌ :

1. ئیتمه‌، له‌ گه‌ل مناله‌کان، له‌ ناوایی «میرزا رۆسته‌م»، ناغانه‌خوارد.
2. خۆزگه‌، نه‌و کوپه‌م بناسیایه‌. خۆزگه‌ بناسیایه‌. خۆزگه‌ بناسیایه‌.

3. خوالیتخوشبوو، پیتشهوا « قازی محمدهد »، خوی پیتشوازی لی کردین.
4. نهشکهوتی « ههزارمیترد »، له شاری « سولهیمانی » یهوه، زۆر دوور نییه.

5. له گوندی « کانیشهیتان »، ماستاوی ساردیان دهرخواردین. ماستاومان خواردوه.

به باوه‌ری من، له‌به‌رنه‌وه‌ی نووسینی کوردیی، هیشتا به ته‌واویی یه‌کی نه‌گرتوه، بۆیه، هه‌ر نووسه‌ری چۆنی بۆی، وا ده‌نووسێ. له‌به‌رنه‌وه، نه‌وێ سێ جۆر پێنوس، له نووسینی کوردیدا به‌دیده‌کری :

1. پێنوسێ بنچینه‌که‌ی له‌ سه‌ر چاوگ دامه‌زراوه. وه‌ک نه‌وه‌ی هه‌ر ووشه‌یه‌ک، گه‌ر چاوگبوو، به‌سه‌ریه‌که‌وه ده‌نووسێ. گه‌ر، وه‌ک کرداریش به‌کاره‌یترا، نه‌وا په‌گه‌که‌ی به‌ جیا و کرداره‌که به‌ جیا ده‌نووسێ. واته‌: هه‌موو ووشه‌یه‌ک، جگه له‌ چاوگ، به‌ جیا ده‌نووسێ، بێ نه‌وه‌ی، گوێ به‌ واتا‌که‌ی بدرێ. بۆ نمونه‌: « پاک‌کردن، چاک‌کردن، بانگ‌کردن، هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه، هه‌ل‌گێرانه‌وه، خۆتییه‌له‌قورتاندن، تیداچوون، ... تاد ». نه‌مانه هه‌موویان چاوگن، پێوسته، به‌سه‌ریه‌که‌وه بنووسێ. به‌لام، کاتی وردیانه‌که‌ینه‌وه و به‌ شێوه‌ی کردار به‌کارباندنی، وایان لێدێ: « پاک‌کرده‌وه، پاک‌کرده‌وه، پاک‌یان کرده‌وه، پاک‌ی ده‌که‌مه‌وه، پاک‌ی ده‌کاته‌وه، پاک‌ی ده‌که‌نه‌وه. هه‌ل‌م وه‌شاندوه، هه‌لی وه‌شاندوه، هه‌لیان وه‌شاندوه، هه‌لی ده‌وه‌شێنمه‌وه، هه‌لی ده‌وه‌شێنیه‌وه، هه‌لیان ده‌وه‌شێننه‌وه. خۆم تێ هه‌ل قورتاند، خۆی تێ هه‌ل قورتاند، خۆیان تێ هه‌ل قورتاند، خۆمی تێ هه‌ل ده‌قورتێنم، خۆی تێ هه‌ل ده‌قورتێنی، خۆیانی تێ هه‌ل ده‌قورتێن ». شه‌روه‌ها، بۆ ووشه‌کانی دیکه‌ش، هه‌ر به‌و شێوه‌یه‌ ده‌بێ. لێره‌دا ده‌بینین، له‌ هه‌موو ووشه‌کاندا، په‌گی چاوگه‌که‌یه‌ک شته، وه‌ک « پاک و هه‌ل ». ئه‌ویش به‌گۆیره‌ی « کات، بکه‌ر، تاک و کو » پاشگری « ی، م، یان » و ده‌ه‌گرن و واتای ووشه‌کان ده‌گۆڕین.

2. پێنوسێ، بنچینه‌که‌ی له‌ سه‌ر واتای ووشه‌ دامه‌زراوه. وه‌ک نه‌وه‌ی هه‌ر ووشه‌یه‌ک، گه‌ر واتایه‌کی تایبه‌تی بیه‌خشێ، بێ نه‌وه‌ی گوێ به‌ سیستیمی چاوگ و په‌گه‌که‌ی بدرێ، هه‌مووی پێکه‌وه ده‌نووسێ. واته‌: گه‌ر چه‌ن

ووشه یه کی، یه کی واتایان به خسی، له به ییس یه مدیییه وه ده نووسریس. بو
 نمونه: «پاک کردنه وه یا پاک کردن - پاک کرده وه، پاک کرده وه،
 پاک کرده وه. پاکیده که مه وه، پاکیده که مه وه، پاکیده که مه وه.
 هه لوه شانده وه - هه لموه شانده وه، هه لیوه شانده وه، هه لیانوه شانده وه،
 هه لیده وه شینمه وه، هه لیده وه شینیتته وه، هه لیانده وه شیننه وه.
 خو تیهه لقورتانندن - خو میتیهه لقورتانندن، خو تیهه لقورتانندن،
 خو یان تیهه لقورتانندن، خو میتیهه لده قورتینم، خو تیهه لده قورتینن،
 خو تیهه لده قورتینن». ئیدی بهو شتیه وه، ئهم سیستیمه، بو هه موو
 ووشه کانی دیکهش پیره وه ده کړی.

بو نه وه ی، به گویره ی ئهم سیستیمه، هه موو ووشه کان به راستی بنووسین،
 گهر نه مانزانی، ووشه یه کی چوډ ده نووسری، پتووسته، بو چاوگه که ی
 بگه رینه وه، پاشان وردیکه ی نه وه. بو نمونه: ووشه ی «هه ستان -
 هه ستانندن یا هه لسان - هه لسانندن» چاوگه. گهر بمانه وی، به شتیه ی کرداره
 جیاوازه کانی و به پیتی کات بنووسین، بهم شتیه وه ده بی: «هه ستام -
 هه لسام، هه ستا - هه لسا، هه ستان - هه لسان. هه لده ستم، هه لده ستن،
 هه لده ستان. هه لمستنه، هه لیستنه، هه لیانستنه. هه لمستین، هه لیستین،
 هه لیانستین». به لام، هیندی کهس ده نووسن: «هه لمبستینه،
 هه لیبستینه، هه لیانبستینه. هه لمبستین، هه لیبستین، هه لیانبستین
 ... تاد». به باوه ری من، ئهم شتوازه ی دوواییان، جگه له وه ی له سهر
 زیان قورسه، به هه له ش داده نری، چونکه چاوگه که له به نه رتدا، پیتی «ب»
 تیدا نییه، له به رته وه نابی، ئهو پسته زیاد کړی.

3. هیندی نووسهر، ههر دوو شتیه که ی پتیشوو تیکلاوده کهن. وه که نه وه ی
 ووشه ی پاک کردنه وه، جار ی به شتیه ی چاوگ ده نووسن، جار یکی دیکهش،
 له سهر بنچینه ی وانا به رتیه ده رۆن. له به رته وه، هیندی جار ده نووسن،
 «پاکي ده که مه وه»، له هیندی شوینی دیکه شدا ده نووسن،
 «پاکیده که مه وه». واته: له نووسینه کانیادا، دوو جوړه رتووس
 پیره وه کهن. ئهم شتوازه له هیچ روویه که وه راست نییه. چونکه، پتر سهر
 له خو تهر و نووسهره لاوه کاغان ده شتوتی.

به باوه‌ری من، هەر یه‌کێ له‌و دوو شتیوه‌یه‌ی یه‌که‌م و دووهم به‌کارینێ، هیچ جوۆره‌ زبانی به‌ زمانه‌که‌مان ناگه‌یه‌نێ. به‌لام، به‌ مه‌رجێ شتیوه‌ی سییه‌می تیه‌له‌لکیش نه‌کری. ئه‌ورۆ نووسه‌ره‌ لاوه‌کاغان، زیاتر هه‌ولده‌ده‌ن، زمانه‌که‌مان ئاسانکه‌ن، به‌سه‌ریه‌که‌وه‌ بنووسن، تا له‌ سه‌ختیی هێندێ گرفته‌کانی زمان و پێنوس، رزگارمانبێ. ئه‌ز پێموایه‌، له‌ پاشه‌رۆژدا، شتیوه‌ی دووهم « واته‌: پێنوس له‌ سه‌ر بناغه‌ی واتا »، خۆی له‌ نووسینی کوردیدا ده‌چه‌سپێنێ. چونکه‌، له‌ هه‌ر دوو شتیوه‌که‌ی دیکه‌، باشترو ئاسانه‌تره‌. له‌به‌رئهو‌ی :

1. کاتی که‌متر ده‌وێ. چونکه‌، نووسه‌ر که‌متر ده‌س به‌رزده‌کاته‌وه‌، خیراتر شت ده‌نووسێ.

2. نووسینه‌که‌ کورت‌تر ده‌بێته‌وه‌. چونکه‌، هه‌ر شتی به‌ نووسینی یه‌که‌م دوو دێرین، به‌ نووسینی دووهم که‌متر ده‌رده‌چێ.

3. نووسینی کوردیی، به‌ شتیوه‌ پێنوووسی یه‌که‌م جیا‌جیا و بلاوتره‌. شتیوه‌ پێنوووسی دووهم، گه‌لی پتر، پێک‌ویست‌تر و جوان‌تره‌.

هێندێ که‌س هه‌ن، ده‌یان‌ه‌وێ، پێره‌وی پێیازی پێنووستی نوێ بکه‌ن. به‌لام، وا دیاره‌، زۆریه‌یان به‌ ته‌واویی له‌ زمانی کوردیدا شاره‌زاین. بۆیه‌، گوێ به‌ هیچ پێش‌وتینیکی پێزمان و زمانه‌وانیی ناده‌ن. ئه‌ز پێموایه‌، نابێ هه‌ر له‌ پێناوی ئه‌وه‌ی به‌سه‌ریه‌که‌وه‌ بنووسین، ئیدی هه‌رچی له‌ زماندا هه‌یه‌، به‌ سه‌ر یه‌که‌دیدا بترش‌ین و گوێ به‌ هیچ نه‌ده‌ین. بۆ نمونه‌: نابێ بنووسین، کاره‌که‌یه‌به‌ نه‌ه‌ج‌امه‌یاند، به‌لکوو ده‌بێ بنووسین، کاره‌که‌ی به‌ نه‌ه‌ج‌امه‌یاند. هه‌روه‌ها، ئیشه‌که‌یجێبه‌جێکرد — ئیشه‌که‌ی جێبه‌جێکرد. زۆریه‌ی

نووسه‌ران، « ئه‌مشه‌و، یه‌که‌مه‌جار، که‌مه‌جار ... » به‌م شتیوه‌یه‌ ده‌نووسن، به‌لام وه‌نه‌بێ، گه‌ر زۆریه‌ کار‌کیکرد، ئیدی هه‌له‌ نه‌بێ. چونکه‌، هه‌ر یه‌کێ ئه‌و زاراوانه‌، له‌ دوو وشه‌ی جیا‌واز پێکه‌اتوون. وه‌ک « ئه‌م » و « شه‌و »، « یه‌که‌م » و « جار »، « که‌م » و « جار »، که‌ هه‌ر یه‌که‌یان پێناسه‌ی تایه‌به‌تی خۆیان هه‌یه‌. « ئه‌م » ناوی هێمایه‌، « شه‌و » ناوه‌ و بۆکات به‌گه‌ردینێ. « یه‌که‌م » ژمێریه‌ و به‌ ئاوه‌لناو داده‌نرێ و « جار » یش هه‌روه‌ها. « که‌م » ئاوه‌لناویکه‌ باسی شتیکی دیکه‌ ده‌کا، « جار » بۆ

ژماردن ده‌بیت. له‌به‌رته‌وه ده‌بیت، به‌جیا بیانوسین. جا‌گهر وا‌نه‌بیت، نه‌دی
 بۆچی نانوسین: «نه‌وشه‌و، دووه‌مجار، زۆرجار، هیتندیتجار ...»
 له‌وانه‌یه، هیتندیت بلتین: نه‌دی زاراوه‌ی «نهم‌رۆ یا نه‌ورۆ» بۆ به‌و شتیوه‌یه
 ده‌نوس‌سری؟ ده‌بیت بزاتین، نه‌مه‌ له‌ کۆتیه‌ هاتووه؟ «نهم‌رۆ یا نه‌ورۆ»
 باریکی جیا‌وازی تاییه‌تیی خۆیان هه‌یه. چونکه «نهم‌رۆ یا نه‌ورۆ»
 ووشه‌یه‌کی لیک‌دراوه، له «نهم یا نه‌و» و «رۆژ» پتیکه‌هاتووه. به‌لام،
 پیتی «ژ» قرتیتراوه، کورت‌کراوه‌ته‌وه و وه‌ک ووشه‌یه‌کی نوێ داتا‌شراوه،
 تا «نهم‌رۆ یا نه‌ورۆ» ی لێ ده‌رچوو. نه‌و چهن نمونه‌یه‌ی پتیش‌ووش، به
 چهن ووشه‌یه‌کی لیک‌دراو و داتا‌شراو دا‌نارتین!

ته‌نانه‌ت، کاتێ به‌ سه‌ریه‌کی‌شه‌وه ده‌نوسین، به‌هیچ شتیوه‌ نابیت، «ناو،
 راناوی سه‌ریه‌خۆ، کردار، نامرازه‌کانی پتیه‌ندی و لیک‌ده‌ر»، پتیکه‌وه
 بلکیتین. چونکه، نه‌و کاته، جیا‌وازی له‌ نیتوان نه‌و ووشه‌ گرن‌گانه‌ی
 زماندا نامیتن، به‌لکوو ده‌بیت، هه‌ر یه‌که‌یان به‌ جیا بنوس‌رتن. بۆ نمونه:
 «سوله‌یمان‌یخۆشه، عه‌لی‌قۆزه، له‌دووره‌وه‌هاتم، هانی جوان‌رۆ‌مدا.» به‌م
 شتیوه‌یه‌ نابیت، بنوسین. گهر وا بنوسین، دیاره‌ ته‌نیا ده‌مانه‌وێ، نه‌وه
 به‌سه‌لمیتین، رتنوس‌یتکی نویمان بۆ زمانی کوردیی داناوه‌!! نه‌م پتیکه‌وه
 نووسینانه، به‌ گۆتیه‌ی «راناوه‌کان، پتیه‌کان، پتیش‌گر و پاش‌گره‌کان، ناوی
 مرۆف، ئاژه‌ل، بالنده، رووه‌ک، جیت‌که» ده‌گۆڕێ. دیاره‌ هه‌ر چی ناوی
 «مرۆف، ئاژه‌ل، رووه‌ک، شتومه‌ک و که‌لوپه‌ل» هه‌یه، به‌سه‌ریه‌که‌وه
 بنوس‌سری، گه‌لێ جوان‌تر و باشت‌ره‌ هه‌ر چه‌نده، له‌ چهن پیت و ووشه‌یه‌کی‌ش
 پتیکه‌ساتبیت، هه‌ر یه‌ک واته‌ ده‌گه‌یه‌نن. وه‌ک «دل‌شارام، ک‌رت‌کار،
 جگه‌رخوین، جال‌جالۆکه، هه‌زارین، شه‌نگه‌سووره، دار‌کونه‌ره، لا‌ولاو،
 شاتوو، تووت‌رک، گۆژه‌ره‌شه، حیلومه‌ت‌خه‌ک، ملوانکه، بازیه‌ند، پلپله،
 سیا‌چه‌مانه، ئاوسه‌ر، ته‌نگ‌یسه‌ر، چلچرا، به‌رگه‌سه‌رین، گۆلدان ... تاد»
 نه‌ک «دل‌نارام، ک‌ری‌کار، جگه‌رخوین، جال‌جالۆکه، هه‌زار پت، شه‌نگه
 سووره، دار‌کون‌که‌ره، لا‌ولاو، شا‌توو، تووت‌رک، گۆژه‌ره‌شه، حیل و
 مته‌خه‌ک، مل‌وانکه، بازی‌به‌ند، پل‌پله، سیا‌چه‌مانه، ناوی سه‌ر، ته‌نگ‌ی
 سه‌ر، چل‌چرا، به‌رگه‌سه‌رین، گۆل‌دان ... تاد».

بۆ ئەو ھى بەسەر ھەكەو ھەنوسىن، ئەم خالانەى لای خوار ھە پىشنىياز دەكەم :

1. گەر ووشە ھەك، بۆ شىئەى رەتكەرنەو بەكار ھەتەرا، بە دوو جۆر خۆى دەنوتىن. يەكەمىيان - گەر لە سەرەتای ووشەكەدا بوو، ھەك « ناخۆم » ، « نەمخوارد » يا « مەىخۆ » ئەوا پىكەو دەنوسرىن. دوو ھەمىيان - گەر شىئەى نىگىتەىف لە ناو ھەراستى ووشەكەدا ھاتىبوو، ھەك « ھەز ناكەم » ، « ھەز نەكەد » يا « ھەز مەكە » ئەوا پىكەو نەنوسىترىن و بە جىيا دەنوسرىن. ھەروەھا، لە كۆتایى ووشەشدا ھات، ھەر بە جىيا دەنوسرى. ھەك « ديار نىيە، تىيدا نىيە، ئاومان نىيە، دياكۆ لە مالى نىيە و ... » .

2. ھىچ جۆرە ناوئى، ھەك ناوئى « مەزۆف، مەل، ئازەل، جىروجانەوەر، وولات، شار، گوند، چىا، دەشت، دارستان. رەو بار، درەخت، ئامىترى جۆراو جۆر... تاد » لەگەل ھىچ جۆرە كەدارەتكەدا، پىكەو نەلكتىترىن. ھەك: « كوردەدەر ھا، كوردەبوو، لە عىراقىبوو » ھەلە ھە. « كوردەدەر ھا، كوردەبوو، لە عىراق بوو... تاد » راستە.

3. تەنىيا رانەوى لكەو، لەگەل كەدارەكاندا پىكەو دەلكتىترىن. بەلام ، رانەوى نەلكەو، بە ھىچ جۆرئى لەگەل كەدارەكاندا، پىكەو نەلكتىترىن. ھەك: « بە منىگوت، ھەز مەلكتەد، ئەو مەبىنى، منىخۆشەوئى... تاد » ھەلە ھە. « بە منىگوت، ھەز مەلكتەد، ئەو مەبىنى، منىخۆشەوئى... تاد » راستە. لە كاتى رەستەشدا، ھەر ھەمان دەستور بەكار دىترىن. ھەك : « خۆزگە منىخۆشەوئىست. » ھەلە ھە. « خۆزگە منىخۆشەوئىست. » راستە. بەلام دەتەوانىن، چ پىتى خەستەسەر، چ رانەو لكەوكان، پىكەو ھەنوسىن. بۆ نمونە: « مەن نەم خوار، تۆ نەم خوار، ئەو نەم خوار، تۆ نەم خوار... » بەم شىئە دەبەت: « مەن نەم خوار، تۆ نەم خوار، تۆ نەم خوار، ئەو نەم خوار... » .

4. كەدارەكان پىكەو دەنوسرىن، ھەك (يارىكەرن - يارىدەكەم، نەم خوار دەنەم خۆم، رەكەرن - رادەكەم... تاد). بەلام، گەر كەدارەكە، بە ھۆى چەن رەشە و ناوئىكى دىكەو، لە يەكەدى پەچران، ئەوا بەسەر ھەكەو نەنوسرىن. ھەروەھا، بە دوا ووشەى رەستەكەشەو نەنوسىترىن. ھەك :

ئىمە ھەول بۆ سەر ھەخۆى دەدەين.

تهوان حەز لە هەنگوین دەکەن.

تارا نانی لە چێشتخانەی لاوان خواردوو.

لەم سێ رێستەیدا دەبینین، چاوگی هەر سێ کردارەکان، لە « هەولدان، حەزکردن و نانخواردن » دا خۆیان دەنوێن. بەلام، بە چەن ووشە و ناوی لە یەكدی داپراون. لەبەرئەوە ناتوانین، پێکیانەوه گرتەدەین، یا کردارەکانی « دەدەین، دەکەن و خواردوو », لەگەڵ « سەرەخۆیی، هەنگوین و لاوان » دا، پێکەوه بلکێنین. هەروەها، کردارە ئاوێتەکان، لە هەموو شتێوەکانیدا « پابردوو، ئێستە و ئایندە » پێکەوه دەنووسرێن. وەک: « داهاتن، دەرھێنان، لێکخستن، بازدان، ئاوەدانکردنەوه، لێکنزیکەوتنەوه، دوورکەوتنەوه و ... »

5. جگە لەوهی، هەموو کردارەکان، بە هەر سێ شتێوەکانیانەوه « پابردوو، ئێستە و ئایندە » هەمیشە پێکەوه دەنووسرێن. وەک « خەوتن - خەومدێ، دەخەوم، خەوتبووم. خواردنەوه - دەخۆمەوه، دەمخواردەوه، خواردبوومەوه » نەک « خەوم دێ، خەوت بووم. دەم خواردەوه، خوارد بوومەوه. »

6. هەموو ئاوەلناوەکان، لەگەڵ پاناوەلکاو و کردارەکاندا پێکەوه دەنووسرێن، وەک: « سارد - ساردە - ساردبوو. گەرم - گەرما - گەرمبوو. گەورە - گەورەیه - گەورەبوو - گەورەبوون. کورت - کورتە - کورتبوو - کورتبوون. سەرزل - سەرزلە - سەرزلبوو - سەرزلبوون. ورگدراو - ورگدراوه - ورگدراوبوو - ورگدراوبوون. چونکە، گەر « سەرزلە » لە « سەر + زل + » پێکھاتبێ و پێکەوه بلکێنرێن، ئەدی بۆ « سەر + زل + بوو » پێکەوه دەنووسرێن؟! چ جیاوازییەکیان هەیە؟ ئەو دوو نامراز و کرادرە « ه + بوو » تەنیا لە کاتدا جیاوازییان هەیە، ئەگینا لە هیچ ڕوویەکی دیکەوه، هیچ جوۆرە جیاوازییەکیان نییه.

لەوانەیه، هێندێ کەس بلتێن: « ه » کردار نییه، بەلکوو نامرازی پێوەندییه و « بوو » کرداری پابردوو. بە لای منەوه، هیچ رێستەیهک نییه، لە هیچ زمانیکدا، کرداری تێدا نەبێ، واتا بیهخشی. راستە « ه » کرداری تهواو نییه، بەلام، جێگەی کردار دەگری و ڕۆلی کردار دەبینێ. وەک پێشتر لەم باسە دوایین.

7. به هیچ شتویه نابین، نامرازه‌کانی « لیکدر، په‌یوه‌ندی و ناوی هیتما یا نامازه‌کردن »، له‌گه‌ل ناو و کرداره‌کاندا پیکه‌وه بلکیتزین. چونکه، جگه له‌وه‌ی له‌رووی ریزمانه‌وه ده‌له‌یه، هر یه‌که‌شیان واتایه‌کی تایبه‌تیی خویان هه‌یه. بۆ نمونه: هیتندی نووسەر ده‌نووسن: « نه‌مجاره، نه‌مسال ... تاد » که‌چی « نه‌و جاره، نه‌و ساله ... تاد » پیکه‌وه نانوسن و به‌جیا ده‌یاننوسن. به‌باوه‌ری من، شتویه‌یه‌که‌م به‌هه‌له و شتویه‌یه‌که‌م به‌راست داده‌نری. چونکه، له‌هه‌ر دوو شتویه‌که‌دا، (نه‌م و نه‌و) ناوی نامازه‌کردن. بۆچی، له‌شتویه‌یه‌که‌مدا پیکه‌وه ده‌یاننوسن و له‌شتویه‌یه‌که‌مدا به‌جیا ده‌یاننوسن؟! که‌واته راستروایه، بنوسن: « نه‌م جاره، نه‌م سال »، له‌هه‌موو زمانیکیشدا، هه‌ر وا ده‌نووسری. لیته‌دا تیبینییه‌کی گرنه‌یه، ده‌ریاره‌ی هیتندی له‌نامرازه‌کانی پتوه‌ندی وه‌ک « به ، بۆ ، ه ، وه‌ک ، له ... تاد » و « لیکدر وه‌ک » و . به‌لام ، به‌لکوو ، یا ، نه‌ک ، چونکه ... تاد » پرونکه‌ینه‌وه :

دیاره، نامرازه‌کانی پتوه‌ندی « بۆ ، وه‌ک » و نامرازه‌کانی لیکدر « به‌لام ، به‌لکوو ، یا ، نه‌ک ، چونکه » به‌هیچ شتویه‌یه‌ک له‌گه‌ل هیچ وشه‌یه‌کدا پیکه‌وه نانوسیتزین. به‌لام، گه‌رسته‌که‌خۆی له‌هه‌ر چوار نامرازه‌که‌ی پتوه‌ندی وه‌ک « به ، ه ، ی ، له » و نامرازای لیکدر « و » دا ده‌بینی. بۆ؟ گومانی تیدا نییه، هه‌ر دوو نامرازای پتوه‌ندی « ه ، ی » به‌جۆری له‌نامرازه‌لکاوه‌کان داده‌نری. چونکه، هه‌رگیز به‌ته‌نیا نایه‌ن. بۆ نمونه: لا‌ولاو هاتوه. له‌« کرداری هات + پاشگری وو + نامرازای ه » پیکه‌هاتوه. چونکه، « هاتوو » بێ نامرازه‌که، هیچ ناگه‌یه‌نی، واتاکه‌ی پرون نییه. به‌لکوو نامرازه‌که، نه‌وه‌مان بۆ پرونده‌کاته‌وه، لا‌ولاو هاتوه و کرداره‌که ته‌وا‌بووه، نیسته‌ لیته‌یه. پتوه‌ندییه‌ک له‌نیوان « ناو، کات و شوتن » دا پیشانده‌دا.

هه‌مه‌ها، نامرازای پتوه‌ندی « ی » ش به‌و شتویه‌یه‌ی. بۆ نمونه: کورده‌هوتی گه‌وره‌یه. لیته‌دا نامرازای « ی » خه‌سه‌له‌تی « گه‌وره » به‌ناوی مروت و ناوی نه‌ندامی‌کی جه‌سته‌ی کورده‌وه‌گرته‌دا. به‌لام بۆ « به و له »، که‌م نووسەر هه‌یه، گۆی به‌ده‌ستوری نووسینی نه‌م دوو نامرازه‌ پتوه‌ندییه‌ به‌ه‌ن.

زۆریه ی نووسهران، له گه‌ل هه‌موو یه‌که‌کانی زماندا، پتکیانه‌وه ده‌به‌ستن. بۆ
 نمونه: « له، له ناو، له سه‌ر، له ژێر، له به‌ر، له لای، له لایه‌ن، له پوژی،
 له شاری، له چیا پرسه و ... » ئەمانه، هه‌موویان پتویسته، به‌پیتی
 ده‌ستووری زمان، ته‌نیا به‌م شتیه‌یه‌ بنووسرێن. که‌چی، زۆر که‌س پتپه‌وی
 ناکا و ده‌نووسن: « له، له ناو، له سه‌ر، له ژێر، له به‌ر، له لای، له لایه‌ن،
 له پوژی، له شاری، له چیا پرسه و ... »

ئەمانه، بۆیه ده‌بی، به‌ جیا بنووسرێن، چونکه، هه‌ر یه‌کێ له‌و ووشانه، بێ
 « له » واتایه‌کی تایبه‌تی خۆی هه‌یه، به‌ شتیه‌یه‌کی تایبه‌تییش
 گه‌ردانده‌کری. واته: ده‌توانین، بێ « له » بڵێین: « ناو، سه‌ر، ژێر، به‌ر،
 لای، لایه‌ن، پوژی، شاری، له چیا پرسه و ... » واته: ئەو ووشانه له
 یه‌ک ووشه پتک نه‌هاتون، به‌لکوو، هه‌ر یه‌کێکیان له‌ دوو ووشه‌ی
 جیاواز پتکهاتون، بۆیه ده‌بی، پتکه‌وه نه‌لکێترێن.

بۆ ئامرازی « به » ش، به‌ هه‌مان شتیه‌ ده‌توانین، نمونه‌یه‌ک بێنینه‌وه: « به،
 به‌ تایبه‌تی، به‌ گشتی، به‌ ناشتی، به‌ خوشی، به‌ ئاره‌زوو، به‌ پت، به
 ئۆتۆمۆبیل، به‌ پوژ، به‌ شه‌و، به‌ شیروانم گوت و ... » به‌ هه‌له‌ش، به‌م
 شتیه‌یه‌ ده‌نووسرێ: « به، به‌ تایبه‌تی، به‌ گشتی، به‌ ناشتی، به‌ خوشی،
 به‌ ئاره‌زوو، به‌ پت، به‌ ئۆتۆمۆبیل، به‌ پوژ، به‌ شه‌و، به‌ شیروانم گوت و ... »
 به‌لام، « له‌به‌رئه‌وه، به‌گۆره‌ی، به‌پیتی، جێبه‌جێکردن، به‌پوژ - گه‌ر ناوی
 مرقوف بێ - ، به‌س و .. » هه‌ر ده‌بی، به‌م شتیه‌یه‌ بنووسرێ، چونکه، به
 هه‌موویان یه‌ک ووشه پتکدێن.

به‌ داخه‌وه، هێندێ له‌ نووسه‌ره‌کان، چاو له‌ ده‌ستووری زمانی عه‌ره‌یی و
 فارسیی ده‌که‌ن، ئەو ئامرازه‌ پتیه‌ندیانه‌ له‌ گه‌ل ووشه‌کاندا، پتکه‌وه
 ده‌لکێن. وه‌ک له‌ عه‌ره‌بیدا ده‌لێن: « له سه‌ر = عه‌لا، له ژێ = ته‌حت، له
 ناو = فی، به‌ ئاره‌زوو = برغبه، به‌ په‌زامه‌ندیی = موافقه، به‌ شتیه‌یه‌کی
 تایبه‌تی = بصره‌ خاصه و ... » له‌ زمانی کوردیدا، ئەمانه هه‌موو به
 هه‌له‌ داده‌نرێن، چونکه، ده‌ستوورێکی تایبه‌تی خۆی هه‌یه. مه‌گه‌ر له
 ناینده‌دا، ده‌زگه‌یه‌کی ئه‌کادیمی کوردی دامه‌زرێ، به‌لگه‌ی زانستانه‌ی بۆ
 داتاشتی و بچه‌سپێ.

بۆ ئامرازى لىككەرى « و » ش، بە ھىچ جۆرى، بە ھىچ ووشەيەكەوہ نالکىتىرى. ھەر چەندە، زوو نووسەران پىتکيانەوہ دەلکاندن. وەک منو دارا - من و دارا. کۆمەلى ھونەر و وىژەى کوردیى.

بە کورتىي دەتوانىن، گرافتەکانى پىنووسى کوردیى، لەم چەن خالانەى لای خوارەوہدا، چرکەينەوہ :

1. پىنووسىتکى يەکگرتوى تاييەتیی و ديارىکراومان نىيە. لەبەرئەوہ، ھەر نووسەرى، بە ئارەزووى خۆى دەنووسى. ھەر ووشەيەکىش، بە چەن جۆرى دەنووسى. لە ناو و ووشە کوردیيەکاندا، گرافتیکى زۆرمان بۆ پەيدا نابى، چونکە، خۆى چۆنە وا دەنووسى. بەلام، لەو ناوانەى کوردیى نىن، ھەر کەسى چۆنى بە راست بزانى، بەو شىوہ يە دەينووسى. بۆ نمونە: « حسين » و « محمد » دوو ناوى عەرەبين. کورد بەم شىوانە دەيانلتى و دەياننووسى: «حسین، حسین، حسین، حسین، حسین و حسین». ھەرودەها، ناوى «محمد» یش، بەم شىوہ جىياجىايانە دەنووسى. « محمدەد، محمدەد، محمدەد و محمدەد. » نووسەرى وا ھەيە، ئەو ناوہ لە يەک بەرھەمى خۆيدا، بە چەن جۆرى دەنووسى، کە پىتويستە، لە ھەموو بەرھەمەکیدا، بە يەک شىوہ بينووسى. (جارى وا ھەيە، ناوى جىگەيەک يا کەسى، بە زیاتر لە پىنووسى نووسراوہ. بۆ نمونە: بدلیس، بەدلیس، بیتلیس. سلیمانى، سلەيمانى، سولەيمانى، سولیمانى. ئادىيەمان، ئادیيەمان ... تاد) «49,35» لەبەرئەوہ، ھەموو ناوى کوردیى نەبوو، پىتويستە، بە پىنووسى کوردیى بنووسى. بۆ نمونە: « طه، طیب، طاهر، صديق، صمد، صالح، مصطفى، ظاهر، ثامر، عثمان، ذنون، عبیداللہ، فواد... تاد » بە کوردیى بە « تەھا، تەيب، تايەر، سديق، سەمەد، سالح، مستەفا، زاھیر، سامر، عوسمان، زەنون، عوبیدوللا، فواد .. تاد » دەنووسى. جگە لەوہى، تەنانەت ھىندى نووسەر ھەن، لە نووسینەکانى خۆياندا، يەک جۆر پىنووسى يەکگرتو بەکار ناھيئن. واتە: ھەر لە يەک گوتارى کورتى خۆياندا، ھىندى جار، ناوى يا ووشەيەکى ديارىکراو، بە چەن شىوہيەکى جىياواز دەنووسن، کە ئەم جۆرە نووسینانە، زیاتر سەر لە خۆتەرى کورد تىککەدەن و گرافتى پتر، لە بەردەم زمانەکەماندا قووتدەکەنەوہ.

2. شاره‌زایانی زمانی کوردیی، دوو وایان «وو» به پیستیکی سه‌ره‌خو داناه و له یهک واو «و» جیایانکردۆته‌وه. هه‌ر چه‌نده، هه‌ر دووکیان هه‌ر هه‌مان واتا ده‌به‌خشن، به‌لام، گه‌ر ئه‌و ووشانه‌ی به‌ دوو واو ده‌نوسرین، به‌ یهک واو بیانوسین، له‌ پرووی پینوسه‌وه، به‌ هه‌له‌ ده‌ژمیرری.

زۆر ووشه‌ هه‌یه، به‌ دوو «و» ده‌نوسری. به‌لام، زۆریه‌ی نووسه‌ران به‌ یهک «و» ده‌ینوسن. کاتێ، له‌و باره‌یه‌شه‌وه‌ پرسیاربان لێ ده‌کێ، له‌ وه‌لامدا ده‌لێن:

یه‌که‌م - پینوسیکی یه‌ک‌گرتوی کوردیان نییه، له‌به‌رئوه‌، هه‌رچی چۆنێ بنوسین، هه‌ر راسته‌.

دووه‌م - ده‌لێن: گرنگ ئه‌وه‌یه، خۆتێر له‌ مه‌به‌سه‌که‌مان بگا، ئیدی به‌ یهک «و» یا به‌ دوو «و» بنوسین، گرنگ نییه‌.

به‌لام، له‌ راستیدا، له‌ پرووی پینوسه‌وه‌ واییه‌ و هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌. چونکه‌، ورده‌ورده‌، زمانه‌که‌مان تیکده‌چێ، پۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد، به‌ ته‌واوی فیری پینوسیکی ریکوپیک و یه‌ک‌گرتوی کوردیی نابن. جگه‌ له‌وه‌ی، له‌گه‌ڵ فۆنتیک زمانه‌که‌ماندا ناگونجی.

له‌ زمانه‌کانی دیکه‌دا، گه‌ر هه‌ر ووشه‌یه‌ بنوسین، پیستیکی تیدا دووباره‌ بوویته‌وه‌، ئیمه‌ به‌ یهک پیت بینوسین، یه‌کسه‌ر به‌ هه‌له‌ بۆمان داده‌نێن. وه‌ک له‌ زمانی ئینگلیزیدا به‌ ده‌رگا ده‌لێن: «Door» و به‌ دوو «O» ده‌نوسری، گه‌ر به‌ یهک «O» بینوسین، وه‌ک «Dor» به‌ هه‌له‌ داده‌نری و ئه‌و واتایه‌ نابه‌خشی. هه‌روه‌ها، ووشه‌کانی «Coop, Droop, Loop» له‌گه‌ڵ ووشه‌کانی «Cop, Drop, Lop» دا، جگه‌ له‌وه‌ی له‌ یه‌ک‌دی جیاوازن، یه‌ک واتاشیان نییه‌. له‌ زمانی «سویدی» یشدا «Sugga» به‌ میتی به‌راز و «Suga» به‌ مرین، «Komma» به‌ ویرگول و «Koma» به‌ سه‌ره‌مه‌رگ، «Är» به‌ شوینی برین و «Är» به‌ کردار دین. هه‌ر یه‌کێ له‌و جووت پیتانه‌ بقرتین، جگه‌ له‌وه‌ی واتاکیان ده‌گۆزی، له‌ پرووی پینوسیشه‌وه‌ به‌ هه‌له‌ ده‌ژمیرری. هه‌روه‌ها، له‌ هه‌موو زمانه‌کانی دیکه‌ی نه‌ته‌وه‌کانی جیهاندا، هه‌ر به‌و شتیه‌یه‌.

لیتره‌دا، چمن نمونه‌یه‌ک له سەر « و » دینینه‌وه: ئیمه ده‌زانین، هه‌موو ووشه‌یه‌ک، له چمن پیستی پتکه‌ها‌تووه. گهر ههر ووشه‌یه‌ک، به « و » ده‌سپیتبکا، پتووسته به دوو « و » بنووسری. وه‌ک « ووزه، ووزه، ووره، ووشه، وورشه، وون، ووتن، ووتار، وولات، وونج‌روونج‌رو و ... تاد ». به‌لام، له ساله‌کانی حه‌فتادا، « کۆزی زانیاری کورد » به‌یاریکیانده‌رکرد، گوتیان: نه‌و ووشانه‌ی سه‌ره‌تا‌کانیان به دوو « و » ده‌سپیتده‌کا، ته‌نیا به یه‌ک « و » بنووسرتن. چونکه، هیچ ووشه‌یه‌کی کوردیی به یه‌ک « و » ده‌س پت نا‌کا. جا ئیسته، بۆ نووسه‌ره‌که خۆی ده‌گه‌رتیه‌وه، به ههر شتیه‌یه‌کیان بنووست، هه‌له‌ نییه. به باوه‌ری من، به دوو « و » بنووسری، گه‌لی جوانتر و پتکوپتک‌تره. به‌لام، له راستیدا، بۆ نووسین، یه‌ک « و » ئاسانه‌تره.

به‌لام، گهر پیستی « و »، له ناوه‌راستی ووشه‌که‌دا هاتبوو، له نیتوان دوو پیستی کۆنسۆنانت‌دا بوو، نه‌وا ده‌نگه‌که درێژ ده‌بی و به دوو « و » ده‌نووسری. وه‌ک « ئابووری، بوون، پوول، چوون، خوول، روون، رووسیا، ژوور، سوور، سووریا، قوول، کووره، لول، لوور، نووسین، نووستن و ... تاد » هه‌روه‌ها، گهر هه‌موو نه‌و « و » نه‌ی له نیتوان دوو پیستی ئا‌ول یا پیستی‌کی کۆنسۆنانت و یه‌کی‌کی دی‌که‌ی ئا‌ول‌دا دین، نه‌وا ته‌نیا به یه‌ک واو ده‌نووسرتن. وه‌ک « خواردن، خواردنه‌وه، خه‌وتن، زویر، زه‌وی، په‌وین، په‌وه‌ند، پتوی، پتواس، ساوه‌ر، گه‌ورک، له‌وه‌ر و ... تاد ». یا کاتی، ههر ووشه‌یه‌ک، به « و » کۆتایی‌دئی، له دوا‌ی پیستی کۆنسۆنانت‌ه‌وه دئی، دی‌سانه‌وه به دوو « و » ده‌نووسری. وه‌ک « به‌روو، په‌موو، توو، چوو، خوو، ده‌و، پ‌ا‌بردوو، روو، زوو، سنجوو، شوو، فوو، قوو، لوو، مازوو، موو، هه‌موو و ... تاد ». مه‌گه‌ر، ووشه‌که کۆتایی به پیستی‌کی ئۆ‌کا‌ل هات‌بی.

3. بۆ نه‌وه‌ی، پیستی « ی » له پت‌نوسی کوردیدا، به شتیه‌یه‌کی راست بنووسین، تا بزانی، له کۆت‌دا یه‌ک، یا دوو، یا سێ « ی » به دوا‌ی یه‌ک‌دیدا دین، لی‌ره‌دا چمن نمونه‌یه‌ک پت‌ش چاو ده‌خه‌ین :

هه‌ر کاتی پیستی « ی »، له سه‌ره‌تای ووشه‌وه هات، هه‌میشه به یه‌ک « ی » ده‌نووسری. وه‌ک: « یار، یاد، یاوه‌ر، یه‌زدان، یه‌ده‌ک و ... تاد ».

ههروه‌ها، کاتتی پیتی « ی »، له دواى ناوى « مرۆڤ، شت، جنى » یا ناوه‌لناوتیکه‌وه دى، هه‌ر به یه‌ک « ی » دهنوسرى. وه‌ک: شیخ مه‌حمودی نه‌مر. حوسینی کورد. زاینده‌ی سوله‌یمانیه. دانیشتوی کوستانه. خه‌لکی گه‌رمیانه. ناسنی سارد، ناوی گه‌رم «.

هه‌ر کاتتی، باسی جیگه‌ی له‌ دایک‌سوونی یه‌کیتمان کرد، یا نازناوی جیگه‌مان دیاریکرد، ئە‌وا به‌ دوو « ی » دهنوسرى. وه‌ک: « کۆی، شاره‌زووری، به‌غایی، کوفیی، ئینگلیزی، پرووسی ... تاد ». هه‌روه‌ها، ناوه‌لناوه‌کانیش کۆتاییان به‌ دوو « ی » دى. وه‌ک: « سه‌روه‌یی،

سه‌ره‌ززی، به‌رززی، گه‌رمیی، ساردیی، پانیی، درتیی و ... تاد » به‌لام، کاتتی پیتی « ی » له‌ ناوه‌راستی ووشه‌که‌دا هات، دوو باری تاییه‌تی و هه‌رده‌گرئ و به‌پیتی پیتە‌ ڤاول و کۆنسۆنانتە‌کان ده‌گۆرین. گه‌ر له‌ نیتوان دوو پیتی کۆنسۆنانتە‌دا بو، ئە‌وا به‌ یه‌ک « ی » دهنوسرى، وه‌ک (بارین، هارین، ریچ، ژیرک، شیلان، فیکه، لیر، لیره، میز، هه‌لمین، هیزه، ویره و ... تاد).

به‌لام، گه‌ر له‌ نیتوان دوو پیتی ڤاول یا پیتتیکى ڤاول و یه‌کیکی دیکه‌ی کۆنسۆنانتە‌دا بو، یا گه‌ر پیتی « ی »، خۆی له‌ ووشه‌که‌دا هه‌بوو، ئە‌وا هه‌ر به‌ دوو « ی » دهنوسرى. وه‌ک: « نایین، بییر، تییر، زایین، سییر و ... تاد ». هه‌روه‌ها، گه‌ر هه‌ر ووشه‌یه‌ک، خۆی به‌ پیتی « ی » کۆتاییه‌اتبی، به‌ دوو « ی » دهنوسرى، وه‌ک: « ئابووری، پیشه‌سازی، نه‌ته‌وه‌یی، نیشتمانیی، وێژه‌یی، هونه‌ری .. تاد ».

جگه‌ له‌وه‌ی، گه‌ر به‌ دواى ناودا هات، ڤۆلی ئامرازی پتیه‌ندیی بینی و ناوه‌لناوی پتیکه‌وه‌ گرێدا، یا بلتین: گه‌ر دوو ووشه‌ یا چه‌ن ووشه‌یه‌ک، به‌ دواى یه‌ک‌دی‌دا بین و هه‌موویان به‌ پیتی « ی » ئامرازی پتیه‌ندیی پتیکه‌وه‌ بیه‌سرتن، ئە‌وا یه‌که‌م و دووهم ووشه، هه‌ر به‌ یه‌ک « ی » دهنوسرتن و دوا ووشه‌ش به‌ دوو « ی » دهنوسرى. وه‌ک: « زمانى کوردیی - زمان + ی + کورد + یی، بزوتنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌یی - بزوتنه‌وه + ی + نه‌ته‌وه + یی، ئاماری جوگرافییی - ئامار + ی + جوگرافیا + یی، ڤووداوی میژوویی - ڤووداو + ی + میژوو + یی، بزافى ڤزگاریخوازی نیشتمانیی - بزاف + ی

+ پژگاریخواز + ی + نیشتمان + یی، ... هتد « لیره دا ده‌بینین، » ی
 یه‌کم له نمونه‌ی یه‌کم - چوارهم، نامرازی پتوه‌ندییه. له دوا غمونه‌شدا،
 هر دوو « ی » زاراوه‌کانی « بزاث و پژگاریخواز » هر به دوو « ی »
 نامرازی پتوه‌ندیی داده‌نرین. به‌لام ههموو جووته « ی » کانی کوتایی دوا
 ووشه‌کان، « ی » ناسابین، واتای رسته‌که ته‌واوده‌کهن. له راستیدا،
 نه‌مه‌ش پتوه‌ندییه‌کی توندی، به دوا پیتی کوتایی ووشه‌کانه‌وه هه‌یه. بۆ
 نمونه: زاراوهی نه‌ته‌وه: نه‌ته‌وه‌ی کورد، نه‌ته‌وه‌کانی جیهان، به یه‌ک « ی »،
 باوه‌ری نه‌ته‌وه‌یی « به دوو « ی » و نه‌وه‌لویتسته نه‌ته‌وه‌یی یه، به
 هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی یان « به سئ « ی » ده‌نووسرین. هه‌روه‌ها، ووشه‌ی زانا:
 زانای گه‌وره، زانایانی زمان، به یه‌ک « ی »، به زانایی، به دوو « ی » و
 نه‌وه‌کاره زانایی یه، به زانایی یان سه‌رکه‌وتن، به سئ « ی » ده‌نووسرین.
 نه‌وه‌وشانه‌ی به پیتی « ی » کوتاییان دئی، وه‌ک « کویره‌وه‌ری، جیاوازی،
 کۆمه‌لایه‌تی، رۆمانسیی. به کویره‌وه‌ریانه، جیاوازیانه، کۆمه‌لایه‌تیانه،
 رۆمانسییانه » ده‌نووسرئ. به‌لام، نه‌وه‌وشانه‌ی به کۆنسۆنانت ته‌واوده‌بن،
 به دوو « ی » ده‌نووسرین و ده‌نگه‌کان درێژ‌ده‌بنه‌وه. وه‌ک: « بابته -
 بابته‌تی - بابته‌یی، پته - پته‌تی - پته‌یی، زانسته - زانسته‌تی - زانسته‌یی،
 سه‌ره‌سته - سه‌ره‌سته‌تی - سه‌ره‌سته‌یی، کان - کانی - کانیی، نازاد -
 نازادی - نازادیی، هئمن - هئمنی - هئمنیی، بئیلایه‌ن - بئیلایه‌نی -
 بئیلایه‌نیی، مه‌ینه‌ت - مه‌ینه‌تی - مه‌ینه‌تیی و ... تاد »، له شتیوه‌ی
 یه‌که‌مدا یه‌ک « ی » و له شتیوه‌ی دووه‌مدا دوو « ی » وه‌رده‌گرن. چونکه
 هر یه‌که‌یان واتایه‌کی تاییه‌تیان هه‌یه. بۆ نمونه: « نازاد » ههم بۆ ناو و
 ههم بۆ ناوه‌لناو به‌کار دئی. « نازادی » یه‌کئ به یه‌کئ دئی تۆ نازادی واته:
 سه‌ره‌سته‌تی. به عه‌ره‌بیی به « حور » دئی. « نازادیی » مه‌به‌س له نازادیی
 یه‌ک یا نه‌ته‌وه‌یه. « نازادبخواز » ناوه‌لناوه‌ بۆ که‌ستی یا کۆمه‌لن، رێک‌خرائ
 به‌کار دئی. به عه‌ره‌بیی یه‌که‌م به « حوریه » و دووه‌میش به « احرار » دئی.
 ههموو نه‌وه‌وشانه‌ی پتیشوو ده‌بن، به‌م شتیوه‌یه بنووسرئ: « بابته‌انه،
 زانسته‌انه، سه‌ره‌سته‌انه، نازادانه، هئمنانه، بئیلایه‌نانه، مه‌ینه‌تانه و ... »
 نه‌ک به « بابته‌تیانه، زانسته‌تیانه، سه‌ره‌سته‌تیانه، نازادییانه، هئمنیانه،

بیتلایه نییانه، مهینه تیپانه و ... « بنووسرتین. ئەم وو شانەش، لە سەر بناغەی کورد - کوردانه، مەرد - مەردانه دادەپێژرتین. تاقە مەبەس - تاقانە مەبەس راست نییە. بۆ منال دەگوتری: کورتیکی تاقانە، واتا تاقانە خەسلەتە و دواى ناو یا شت دى، نەك پیتی بەکوێ.

هەروەها وو شەکانی دیکەى « داهیتەر - داهیتان - داهیتەرانه، هونەر - هونەرمەند - هونەرمەندانە، سەرکەوتوو - بە سەرکەوتوویی - سەرکەوتوانە، ژیر - بە ژیری - ژیرانە، کەر - کەرتی - کەرانه، شۆرشیگێر - شۆرشیگێری، شۆرشیگێرانە، پیشکەوتووخواز - پیشکەوتووخوازی - پیشکەوتووخوازی - پیشکەوتووخوازانە، کۆنەپەرست - کۆنەپەرستی - کۆنەپەرستی، کۆنەپەرستانە، بەهرە - بەهرەدار، بەهرەدارانە، کوێر - کوێری - بە کوێری، کوێرانە، دلنەرم - دلنەرمی - دلنەرمیی - دلنەرمانە ... تاد» هەروەها « باوک - باوکیتی نەك باوکایەتى. میر - میریتی نەك میرایەتى. ئەندامیتی نەك ئەندامەتى. بەلام پیاو - پیاوەتى نەك پیاویتی. کوێخا - کوێخایەتى نەك کوێخیتی. کەچی هیندی وو شەى وەك کورد دەتوانین، بە گوێرەى مەبەسە جیاوازه‌كانمان، بە کوردیتی و کوردایەتی بینوسین. بۆ « میریتی و پیاوەتى » - پێوەندی بە دوا پیتی وو شەکەوه هەیە. « میر » بە پیتیکی کۆنسۆنانتی وەك « ر » کۆتاییهاتوو. بەلام « پیاو » بە پیتیکی ڤاۆل « و » تەوا بوو. دواى پیتە کۆنسۆنانتەکان دەتوانین، پیتی ڤاۆل بۆ ناوە‌لناوە‌كان بەکارینین، وەك : « باوکیتی، میریتی، کەرتی، بەرپێوەریتی، کوردیتی، ریشسپیتی و ... تاد » بەلام، دوو پیتی ڤاۆل بە دواى یەكدا قورسە و لە سەر زبان رەوان نییە.

هیندی وو شە هەن، هەر خۆیان بە دوو « ی » کۆتاییاندى، لە هیندی کاتیشدا، « ی » یەکی نامرازی پێوەندی وەر دەگرن، دەبن بە سێ « ی » وەك: « شایی - شایی ی لادی. کۆتایی - کۆتایی ی سال. لادی - لادی کوردستان - لادی ی. واتە: خەلکی لادی »، بەلام، لەبەرئەوهى جوان نییە، سێ « ی » بە دواى یەكدا ریزکەین، تا ئێستە، هەر بە دوو « ی » نووسێمانە.

4. هیتدی نووسەر ههن، به تاییه تیی له پۆژهه لاتێ کوردستان، هه موو ئه و پسته عهره بییهانی له زمانی کوردیدا نین، وهک: «ث، ص، ض، ذ، ط، ظ» له نووسینی کوردیدا به کاریان دیتن. بۆ نمونه: «زوبیحی، ههزاری موکوریانی، مهلا عهبدولکه ریمی موده ریس، محهمه دی مهلا که ریم، مه سهعوود محهمه د، مسته فا نه ریمان، نه وشیروان مسته فا و...» له و نووسه رانهن، ئه م جوژه پیتانه و ووشه ی عهره بیی له نووسینه کانیاندا زۆر به کار دیتن.

به راستیی، بنه ماله ئاینیه کان و مه لای مزگه وته کان، چهن پازه ی زمان و وێژه ی کوردییان کردوه، هیتدی جاریش، زمانه که یان لی شتیواندوین. چونکه، پتوه ندیه کی توندوتولیان له گه ل مزگه وت و ئاییندا هه بووه و هه یه. قورئان و گوته کانی په یامبه ر، هه مووی به زمانی عهره بیی نووسراونه ته وه. ئه و زمانه ش، له هه موو پرویه که وه، کارێکی زۆری تیکردوون. بۆیه، وا فێربوون و راهاتوون، گه لێ جار له سه ر ده ستووری زمانی عهره بیی ده پۆن، به پتووسی کی تاییه تیی ده نووسن، زۆر پیتی عهره بیی له نووسینی کوردیدا به کار دیتن. هه لبه ته، ئه مه زیاته ر له و کاتانه دا ده بێ، که ناوی مرۆفێ، جیگه یه یا شتی، به چ شتیه و پیتی نووسرا بێ، ئه وانیش هه ر به هه مان ده ستوور و پیتی ئه و زمانه، له نووسینه کوردیه که دا ده ی نووسنه وه. ئه مه جگه له وه ی، له گه ل پتووس و ده ستووری زمانی کوردیدا ناگونجی، دوو پتووسی جیا وازیش، له یه ک ده قی وێژه ییدا دروس ده کا. بۆ نمونه:

ئه و کورته میژووه ی، مهلا «عهبدولکه ریمی موده ریس» و کورپه که ی «محهمه دی مهلا که ریم»، بۆ ژبانی «مه حوی» یان نووسیوه، ئه م پسته عهره بییه (ث، ص، ض، ذ، ط، ظ) به رچاوه که ون، که کوردیی نین و له زمانی کوردیدا به کار نایه ن، وهک، «مه حوی» ناوی موحه مده د و کورپه مه لا عه ثمانی...» (5، 47) لێره دا ده بینین، هه موو ناوه که به کوردیی نووسراوه، جگه له ناوی «عه ثمان»، ئه وانی دیکه هه موو پسته کانی کوردین. ئه و ناوه پێنج جار دووباره بوته وه، که چی، هه ر به و شتیه یه نووسیویه! سه یر ئه وه یه، «سولتان عهبدولحه میدی عه ثمانیی» ش، جاری بۆ شتیه یه و جارێکی دیکه به عه ثمانیی ده نووسن. «15، 14، 6، 47»

ههروه‌ها، له هه‌مان لاپه‌رده‌دا ده‌بینن، « نيمامی نه‌عظم » به پښووسى کوردیى و به پیتی « ظ » ی عه‌ره‌بیى ده‌نووسن. لی‌ته‌دا ده‌بى، یا هه‌موو ناوه‌که به عه‌ره‌بیى بنووسرى، ئه‌و کاته، دوو پښووس له ده‌قه وێژه‌یى یه‌که‌دا په‌یدا ده‌بى، یا به پښووس و پیتی کوردیى تو‌مارکرى، نه‌ک یه‌ک ناو، به دوو جو‌ره پیت و پښووسى جیاواز بنووسرى! ئه‌مه خوى له خو‌یدا، له رووى ده‌ستوورى زمان و پښووسه‌وه، به هه‌له داده‌نرى. چونکه، ورده‌ورده ئه‌و پیتانه، له‌گه‌ل پیته کوردییه‌کاندا تیکه‌لده‌بن. وا بزائم، به‌و کاره‌ش زمانه‌که‌مان نه ده‌وله‌مه‌ند ده‌بى و نه پتیشیشده‌که‌وى، به‌لکوو خراپ‌تر ده‌بى. له‌به‌رنه‌وه، له‌گه‌ل خه‌سله‌تى زمانه‌که‌ماندا نا‌گونجى.

« محمه‌دى مه‌لا که‌رىم »، ژۆریه‌ى ووشه عه‌ره‌بییه‌کان، به پښووسى کوردیى ده‌نووستى. که‌چى، کاتى ناو‌تیکى عه‌ره‌بیى ده‌نووستى، به پښووسى کوردیى ناینووستى، به‌لکوو عه‌ره‌ب چۆنى ده‌نووستى، ئه‌ویش هه‌ر وای ده‌نووستى. ته‌نانه‌ت، ناوى خوى و باوکیشى، هه‌ر به عه‌ره‌بیى ده‌نووستى. به‌لام، « مه‌لا » که‌ به کوردیى ده‌نووستى. بۆ‌نمونه: « محمى مه‌لا که‌رىم »، کوردییه‌که‌ى « محمه‌دى مه‌لا که‌رىم ». هه‌روه‌ها، کۆمه‌لتى ناوى وه‌ک: (محمود، شیخ‌رضای دێلی‌ژه، ابن‌الحاج، مه‌لا حسن، مه‌لا حسین، مه‌لا احمد) « 43 ج » که هه‌موومان ده‌زانن، بۆ‌ئهو‌ى دوو جو‌ر پښووس پتیه‌و نه‌که‌ین، ناوه عه‌ره‌بییه‌کان ده‌بى، به پښووسى کوردیى بنووسرى. وه‌ک: « مه‌حمود، شیخ‌ره‌زای دێلی‌ژه، ئیبن‌ئه‌لحاج، مه‌لا حه‌سه‌ن، مه‌لا حوسین، مه‌لا ئه‌حمه‌د. »

هه‌روه‌ها، « هه‌زارى موکریانى »، له‌و پتیشه‌کییه‌دا بۆ‌لی‌تکه‌دانه‌وه‌ى دیوانه‌که‌ى « مه‌لا‌ى جزیریى » نووسیوه، گه‌لتى ووشه و ناوى عه‌ره‌بیى تووشبووه. هه‌ر چه‌نده، ووشه عه‌ره‌بییه‌کانى، به پښووسى کوردیى نووسیوه، به‌لام، به پیتی عه‌ره‌بیى تو‌ماریکردوون. وه‌ک: « خذمه » ی عه‌ره‌بیى به کوردیى به « خذمه‌ت » نووسیوتى. « حدیث » ی عه‌ره‌بیى، هیندی‌جار به « حه‌دیث » و هیندی‌جاری دیکه‌ش به « حه‌دیس » نووسیوتى. له‌راستیدا ده‌بى، ته‌نیا هه‌ر به یه‌ک شتیه‌و به کوردیش بنووسرىن. جگه له‌وانه، وولاتى « مصر »، جارى به « میصر » و

جارتیکیش به « میسر » نووسیویه تی. ههروه ها، شاری « مووسل » یشی، ده می به « موصل » و ده می به « موصل » تو مارکردوو. ژماره ی « سه د - سه دان »، که ره تی به « سه ت - سه تان » و که ره تیکی دیکه به « سه ت - سه تان » نووسیوه. گهر له بری پیتی « س »، پیتی « ص » یش به کارینین، نابی له چن دیرتکدا، هه ره جارهی یه کتیکیان بنووسین، به لکوو ده بی، یا هه « سه د - سه دان » یا هه « سه د - سه دان » به کارینین، تا هه موو ده که به یه ک رتنوسی یه کگرتوو بنووسرته وه.

له هیتدی جتیه ی دیکه دا، ناویکی عه ره بی نووسیوه، پسته کانی به عه ره بین و تیکستی ناوه که شی، به رتنوسیکی تیکه لاوی نیوه کوردیی و نیوه عه ره بی تو مارکردوو. وهک: « تیمام محمدی غه زالی، نه بو الفیدا، ئیبنو سه لاح، مه لا عبدا لله بیتوشی، رصافی، محمد کورد علی، شیخ عبد الباسط عبد الصمدی، طه حوسین، حافظ، عیما الدینی جزیری ... تاد » که راستروایه، بهم شتویه بنووسرین. « تیمام محمدی غه زالی، نه بو نه لفیدا، ئیبنو سه لاح، مه لا عبدا لله بیتوشی، ره سافی، محمد کورد علی، شیخ عبدا لله باسست عبدا لله سه مد، ته ها حوسین، حافظ، عیما ده دینی جزیری ... تا ». نه کینا گهر بهو شتویه نه یان نووسین، له رووی زمانه وانیه وه، به هه له یه کی گوره داده نری. « 5، 49 - 25 »

« مه سعود محمد »، نهک هه ره ناوه کان به پیتی عه ره بی ده نووسی، به لکوو له به ره می « وردبونه وه له چن د باسیکی ریزمانی کوردیی » دا، له بری نه وه ژماره بو « پیشه کیی » دانی، شازده په ره ی نووسیوه، نه لفویتی تیکه لاوی « کوردیی - عه ره بی » به کاره ناوه. واته: هه موو پسته کوردیه کانی تیکه له به هه دوو پیتی عه ره بی « ص ، ط » کردوو. بپاره، ماموستا نهو دوو پسته به کوردیی داده نری! بهو پتیه ش بی، ژماره ی پسته کان لای نهو ته نیا بیستونو پیتا! چونکه، دوا ی نه وه ی به پیتی « ی » پسته کییه کی کوتایی پی هتاوه، جارتیکی دیکه به « ا - ب » ده سیپتکردوته وه!

ههروه ها « نهو شیروان مسته فا » له به ره مه کهیدا، گه لی ناو به پیتی عه ره بی ده نووسی. وهک: (د. فوناد مه عصوم و د. له طیف ره شید).

«5,116» که راسته وایه، بهم شتویه « د، فوواد مه عسوم و د. له تیف ره شید » بنووسری. جگه له وهی، کومه لئی ناوی به پیتی کوردیی و هیندیکی دیکه شی به پیتی عهره بیی نووسیوه. وهک: (ئه نوهر که ریم، نه حمده محمده، عه بدوللا توفیق، حه مید عه ریز، ره مهضان سه عید، رهضا عه مه ر.) «178,116» زۆریه ی کورد، نهو دوو ناوهی دواپی، ههر بهم شتویه « ره مهزان، رهزا » ده نووسن. گهر ههر پیتیکی عهره بیی له زمانی کوردیدا به کاریتین، به هیچ شتویه که نابئی، نهو پیتیه به کاریتین. چونکه له گه ل فۆنیتیکی زمانه که مان ناگوئجی. ته نانهت، هیندی جار، زمانی عهره بیی به ناوی نهو پیتیه ناوده بری و ده لئین: « لوغته نه لصاد »!

دیاره، نهو شتویه نووسینه، له سه ر پتوشوونی نووسهر و هۆنهره کلاسیکیه کانی کورد پتیه و ده کړی. وهک چۆن له کۆندا، (مه حوی، نالی، کوردیی، سالم ... تاد) به کوردیی ده یان نووسی و پیتی عهره بییان له گه لدا تیه لکتیه ده کرد. نه مانیش، ئیسته ش ههر به یادی نهو سه رده مه وه و ههر بهو شتویه ده نووسن، وهک نهو ووشانه ی ده یان بینین، له هۆنراوه کوردیه کاندایه کارهاتوون، چ ووشه کان و چ هیندی له پیتیه کان، به عهره بیی نووسراون. (نه عضایی، صوفی، طهرقهت، طهریق، واعیظ، نه ظهر، طه عنه، مه ذههب، ذههب، نه مثال، ته ئشیر ... تاد) نهو ته چه ندین جار، ووشه ی « واعیظ و عهرووضیه » له لاپه ره کانی (19، 30) ی به ره مه که ی « مه حوی » دا به کارهاتوه.

هیندی نووسهر، له نووسینه کانیاندا، ووشه ی عهره بیی به کار دیتن. که چی له گه ل نهو هشدای، نهو ووشانه له زمانی کوردیدا، به رانه ره کانیان هه و به کاری ناهیتن. ووشه عهره بییه کانیش، ههر به پتینوس و پیتی عهره بیی تو مارده که ن. وهک لهو پتیه کییه ی « مسته فا نه ریمان »، بو به ره مه که ی « خه لیل منه وه » ی نووسیوه، چه ندین جار ووشه ی « ظولم » ی نووسیوه، «14,7,119» له کاتیکدا، له زمانی کوردیدا، ووشه ی « زۆرداری » مان هه یه، نووسهر به کاری نه هیتاوه! به لام ده یتاوانی، به پیتی کوردیی بینووسی، وهک « زولم » نهک به پیتی عهره بیی بینووسی. چونکه، خۆشی باش ده زانی، له زمانی کوردیدا، پیتی « ظ » مان نییه!

باوهر ناکهم، هیچ کسستی به قه‌دهر « مه‌سعوود محمدهد »، له نووسیندا،
 ووشه‌ی عه‌ره‌بیی و فارسییی به‌کاریتینی. بۆ نمونه: گه‌شتی به‌شازده
 لاپه‌ره‌که‌ی پتیشه‌کیی به‌ره‌مه‌که‌ی پتیشویدا ده‌که‌ین، تا بزانی، له‌وه‌واره
 چ‌باسه؟

(مه‌علوم، له‌هجه، ئه‌ده‌ب، ته‌ئسیر، جیل، نه‌فه‌س، عومر، ته‌سلیم،
 قودره‌ت، ده‌ور و ته‌سلیم، نه‌فه‌س، کتیب، حال، قه‌ده‌ر، ته‌عدیل، حورمه‌ت،
 ساده، ته‌ئویل، فه‌توا، جامع‌ه، دیراسه، غه‌یر، مه‌وزوعی، زه‌رپه‌یه‌ک،
 حیکایه‌ت، متعدی، فیعل، صیغه، تصریف، حیساب، ده‌رونه، زهن،
 زه‌کاوه‌ت، زه‌حمه‌ت، شیعر، ره‌سمی، نامه‌فهوم، فه‌ن، ئیعتیزاز، تیجاره‌ت،
 ته‌رجه‌مه، خه‌یال، عقلی، تطبیقی، ئیبداع، ئیسپات، مادی، ئه‌سل،
 واقع، ته‌عریف، قه‌ناعه‌ت، عاده‌تی، ئیشاره‌ت، شهاده‌ الجنسیه، عاشقه.)
 «107، ا-ی» جگه له ووشه فارسییه‌کانی وه‌ک «جوداوازی، خو‌ش
 نامه‌دی، ته‌نها، په‌نهانی، ملیونه‌ها... تاد» به‌کاریه‌یتان، ئه‌مه ته‌نیا
 ئه‌وه‌ندی، فریاکه‌وتم، له‌شازده لاپه‌ره‌ی پتیشه‌کییه‌که‌یدا بژاردم. هه‌ر یه‌کتی
 له‌وه‌وشانه‌ش، چه‌ندین جار دووباره‌بوته‌وه. خو‌گهر، هه‌موو سه‌ده‌ه‌شتا
 لاپه‌ره‌ی په‌رتووکه‌که‌ بژمیرین، ئه‌وا دل‌نیام، به‌سه‌دان ووشه‌ی بیانیی،
 هه‌تانه‌ی له‌نیتوان دپه‌که‌نیدا کردووه. به‌راستی، ئه‌م ووشه‌ فارسیی و
 عه‌ره‌بیانه‌ی ماموستا به‌کاریاندیتنی، نووسینه‌که‌ی ده‌لتی: کیتلگه‌ی سه‌وزی
 گه‌نی «قه‌نده‌هاری» و ووشه‌ی «سن» ی فارسیی و «کولله» ی
 عه‌ره‌بیی تپیداوه، بۆیه، به‌ته‌واویی پیت و په‌ونه‌قی لی‌برپوه!

ئه‌ز ناتوانم، ئه‌وه‌له‌گه‌وره‌یه‌ بکه‌م، بل‌تیم: خوا نه‌خواسته، ماموستا واتای
 ئه‌وه‌وشانه‌ به‌کوردیی نازانی، چونکه‌شاره‌زایی و توانای ئه‌وه‌، له‌زمانی
 کوردیدا بێسنووره. به‌لام، داخه‌که‌م ئه‌وه‌ش نمونه‌یه‌کی نووسینه
 کوردیه‌که‌یه‌تی! سه‌یر ئه‌وه‌یه، ئه‌م کوردیه‌ تیکه‌لاوه‌ی خۆی، به‌وه
 پاساو‌ده‌دا و ده‌لتی: (دیسان ده‌س پار‌تزم نه‌کرده‌ له‌ به‌کاره‌یتانی و شه‌ی
 بێگانه‌ بۆ مه‌به‌سی تیکه‌یانندن. زاراوه‌کانی «ماضی، مضارع، امر، حکم،
 اسناد، مطلق، فعل، فاعل، مفعول، مصدر، ظرف، صفه، موصوف .. و
 گه‌لیکی تری وه‌ک ئه‌مانه‌ هه‌موو که‌س تیتیان ده‌گا، له‌وانه‌بوو که‌ وه‌رم

کترابانه سەر کوردیی، به هۆی ئەوهوه که وا جاری خەلق پێیان رانهاتوه،
واتا و مەبەسی نووسینه که به لای گەلی که سهوه زهحمهتر که وتبا. (179-178.107)

با بڵێین: ئەو ووشه عەرەبیانەى مامۆستا ریزیکردوون، هەموویان
پێوهندیان بە زمان و پێزمانی کوردیی و عەرەبییهوه هەیە، ئەدی بۆ ووشه
ناسایی یەکانی دیکه دەلتی چی، که به دەیان سالا له کوردیدا،
بهراڤه‌ره‌کانیان هه‌یه؟! ئایا، که‌ی نووسەر و زاناگانان، فێری نووسینی
کوردیی و ووشه‌ی کوردیی ره‌سه‌ن و په‌تیمان ده‌که‌ن؟ ئایا، ئەوه راسته،
هەر له‌به‌رئه‌وه‌ی خه‌لک له‌و ووشانه‌ تێبگا، ئیدی به‌ کوردییه‌کی خاوی
نه‌نووسین؟! ئەدی که‌ی ناوڕێ له‌ زمانه‌که‌مان ده‌ده‌ینه‌وه؟! وا به‌زانم، گه‌نجی
کورد، به‌ تامه‌ زرۆیی یه‌وه، نووسیه‌نه‌کانی مامۆستا ده‌خوێننه‌وه، به‌لام،
خۆزگه‌ خوێنه‌وارانیشی، فێری کوردییه‌کی ره‌سه‌ن و ووشه‌ی په‌تیی ده‌کرد!
هێندێ که‌س هه‌ن، هەر سێ ناوه‌که‌یان، هه‌مووی کوردیی نییه‌. به‌لکوو
یه‌کت له‌و سیانه‌ یا دووانیان، به‌ کوردیی یا به‌ عەرەبییه‌. که‌چی، هێندێ
جار ده‌بینین، ناوه‌ کوردییه‌که‌ به‌ پێنوسی کوردیی ده‌نووسن، ناوه‌
عه‌ره‌بییه‌که‌ش به‌ پێنوسی عه‌ره‌بیی ده‌نووسن. وه‌ک: «مصطفی نهرمان»
که‌ پێوسته، هەر دووکیان به‌ کوردیی بنووسرێ «مسته‌فا نهرمان».
ئەز بۆیه، کاتی سەرچاوه‌یه‌کی کوردیی به‌کاردێنم، پێنوسه‌که‌ی وه‌ک خۆی
چۆنه، نایگوتمه‌وه و ده‌سکاری ده‌که‌م، تا ده‌قی هه‌موو نووسینه‌که‌، به‌
یه‌ک پێنوسی یه‌کگرتوو بنوسمه‌وه. چونکه‌، به‌ راستیی، نووسینی به‌
دوو یا چه‌ن پێنوسیکی جیاواز و کۆن و نوێ بنووسرێ، جگه‌ له‌وه‌ی،
گەلی ناشیرینه، سهریش له‌ خوێنه‌ری کورد ده‌شێوتێ.

سهر ئەوه‌یه، لای براهیه‌کی هۆنەر، باسی شێوه‌ی نووسینه‌کانی مامۆستام کرد،
ئەویش یه‌کسەر کوتی: جا «عه‌زه‌مه‌تی» مه‌سه‌عوود محهم‌د له‌وه‌دایه، که‌ وێرگول و
خاڵ دانانی، به‌و شێوه‌یه‌ ده‌نووسی و ووشه‌ی عه‌ره‌بیی به‌کاردێت. دیاره،
خوێنه‌ری کورد وایه، که‌ر زانایه‌کی کورد، هەر هه‌له‌یه‌که‌یش بکا، هەر به‌ خالێکی
به‌هێز بۆی ده‌ژمێرن!

له‌به‌رنه‌وه، پێشنیازده‌که‌م، هه‌موو نووسه‌رتکی کورد، به‌ تایبه‌تی ئه‌وانه‌ی کاری پۆژنامه‌گه‌ری ده‌که‌ن، پۆژنامه و گۆڤاری کوردیی ده‌رده‌که‌ن، له‌ به‌ره‌مه‌کانیادا، یه‌ک پێنوسی نوێ به‌کاریتێن، تا ورده‌ورده، خۆتێه‌ری کورد، ده‌ق به‌و پێنوسانه‌وه‌ بگرێ. له‌ نه‌جمامی‌شدا، پێنوسی‌کی یه‌ک‌گرتوی کوردیی دروسی، (خه‌لکی له‌ پاشاگه‌ردانی پێنوسی کوردیی رزگارکا.) «31، 122» کاتی نووسه‌ره‌کانیش، له‌ پۆژنامه و گۆڤاره‌کاندا، ته‌ماشایه‌کی به‌ره‌مه‌کانی خۆیان ده‌که‌ن، له‌گه‌ڵ پێنوسه‌که‌ی خۆیاندا به‌راوردیده‌که‌نه‌وه، ئیدی هه‌ولده‌ده‌ن، به‌و شتیه‌یه‌ بنووسن، که‌ زۆریه‌ی نووسه‌رانی کورد پێی ده‌نووسن. جارتیکی دیکه‌ش، ئه‌و پێنوسه‌ جۆریه‌جۆرانه‌ دووپات نابنه‌وه. وه‌ک «هێمن» یه‌ش ده‌لێ: (بێگومان نه‌گه‌ر نووسه‌ره‌کاڤان بزانن، نووسینه‌کاڤان ناوا له‌ بێژنگ ده‌درێن و ته‌ته‌له‌ده‌کێن، به‌ سه‌رنجه‌وه‌ ده‌نووسن.) «32، 122» به‌لام، به‌ پێچه‌وانه‌وه، گه‌ر کۆنترۆلی پێنوس و نووسین نه‌بێ، ئه‌وا که‌س گوتی ناداتی، هه‌ر نووسه‌ری، به‌ ئاره‌زووی دلی خۆی، چۆنی بوێ، وا ده‌نووسی.

لێره‌دا، شتیکی زۆر گرنگ هه‌یه، ده‌بێ باسیکه‌ین، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه، به‌ هه‌یج شتیه‌یه‌ نابێ، ده‌سکاری ده‌قی هۆنراوه‌ کلاسیکیه‌کانی کوردیی بکه‌ین. ووشه‌ «عه‌ره‌یی، تورکی و فارسی» هه‌کانی وه‌رگێرین، پێنوسه‌که‌ی بگۆرین. چونکه‌، هۆنراوه‌ شتیکی تایبه‌تییه‌ و نابێ، خۆمانی له‌ قه‌رده‌ین، به‌ تایبه‌تی هۆنراوه‌ کلاسیکیه‌کاڤان، گه‌ر ده‌سکاریانکه‌ین، جگه‌ له‌وه‌ی هه‌موویان، به‌ «کێش و سه‌ره‌وا» وه‌ به‌سراون و له‌و چوارچێوه‌یه‌دا تیکتره‌نجێنراون، ئاواز و مۆسیقای هۆنراوه‌کان تیکده‌چن. هه‌روه‌ها، تامی نامینێ و خۆتێه‌ر چێژی لێ نابینێ. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا، به‌ پێنوسی ئه‌و هۆنراوه‌دا ده‌توانین، مێژووی گوتیان دیاریکه‌ین. له‌به‌رنه‌وه‌ ده‌کری، هه‌ر نووسه‌ری بیه‌وێ، له‌ په‌راویزی نووسینه‌که‌یدا، واتای ووشه‌ بیانییه‌کان لێکدا‌ته‌وه.

5. به‌ باوه‌ری من، پێوست نا‌کا، گه‌ر ناوی یا ووشه‌یه‌کی عه‌ره‌بییمان به‌ کوردیی نووسی، له‌ ته‌نیشتییه‌وه، به‌ عه‌ره‌بیش بێنوسینه‌وه. چونکه‌، خۆتێه‌ر ناوه‌که‌ی به‌ کوردیی بۆ ده‌خۆتێرتیه‌وه و تێیده‌گا، ئیدی چ

هاتنه کوتایی، دینه کوتایی) به کار دیتن. هر چنده، نم جور کرداره ناویتانه، له لقه دیالیکتی « بادینایی » دا پتر به کار دیتن. به لام، جوانتر و راستروایه، له بری نموه بنوسین: (کوتاییهات - کوتاییم پت هینا، کوتایی پت هینا، کوتاییمان پت هینا - کوتاییان پت هینا). هر وها کرداری «دهداته قه لیم» یا «له قه لیمدهدا»، به راستی نازانم، نم کرداره ناریک و هله یه له کوتوه هاتوه، زوری نووسه رانی کورد به کار دیتن؟ له بری نموه دهوتانین، کرداره کانی «داده نری، دهمیرری، ده ناسری» به کار دیتن. چونکه، دهرتته قه لیم یا دهداته قه لیم، هیچ واتایه کی نییه.

7. له کیشه و باسی پتنووسی کوردیدا، به ناشکرا پاشاگردانییه کی سهر دهینین. به تاییه تیی له و رژنامه و گوتارانای، چ له ناوه و و چ له دهر و هی وولات دهرده چن. هر دهستی به پتوه به ریک، شتوازیکی تاییه تیی بو خوی داناوه، به مسوولیتی لانا، گهر دلی هه مسوول خوتنهر و نووسه رانیسی له خوی یه شان دوو! جا سهر نموه یه، هیچیشیان دان به وی دیکه یاندا نانین! نمه و نه بی، ته نیا له رژنامه و گوتاره کاندا رهنگیاندا بیتوه، به لکوه، زوری زوری نمو نامیلکه و پهرتوکانه یب بلاویشده کرتنه وه، له پووی پتنووس و دارشته وه، به ناشکرا، لاوازییه کی زوریان پتوه دیاره. له پووی دارشته وه، گه لک کالوکریج و بیتین، به لام وهک دیاره، کس به دوی خوی نالت: ترشه!

سهر نموه یه، نهک هر جیاوازی له نیتوان نووسینی نووسهره جیاوازه کاندا دهینری، به لکوه، ته نانهت جیاوازی له نیتوان پتنووسی، یهک نووسهر و له یهک نووسینی تاییه تیشدا، زور به زهقی دیاره. نمه نموه دهگه یه ننت، که نووسهره کان، زور به پهل به رهه مه کانیان ده نووسن، کهم جار پتیداده چنه وه، یا خویان هینده به شارهزا دهزان، بیتریان نایه، پتش نموه یه به رهه مه کانیان پلاوکه نه وه، پیشانی چن که سیتیکی شارهزای دن، تا هله کانیان بو پاسکه نه وه و پتنمایانکه ن! لامان سهر نه بی، گهر له نووسینی نووسهریکدا، ته نانهت یهک ناوی به ستن جور و به ستن پتنووس نووسیوه، وهک (حوسین، حسین و حسین). یا هیندی جار، له گوتاری نووسهریکتی لاودا دهینم، (چیه، چی به و چیه) یا (نیه، نی یه و نییه) به ستن شتوه ی

جی‌اواز نووسراوه! جارێ له بڕایه‌کم پرسی، بۆ‌وا ده‌نووسی؟ کوتی: من به‌ کوردییه‌کی ئاسان ده‌نووسم، بۆ‌ئه‌وه‌ی هه‌موو که‌س لێی تێبگا!! منیش پێم گوت: ده‌ی، جی‌اوازی له‌ نێوان کوردیی ئاسان و نووسین به‌ هه‌له‌دا بکه‌ی؟ هه‌رچه‌نم کرد، لێی نه‌سه‌لماندم، منیش له‌ ناچاریدا، « لکم دینکم و لێ دین » ی‌کم بۆ‌گوت و لێی گه‌رام!

8. با بلتین: کورد و نه تهوه سه رده سه کانی کوردستان، ماوه یه کی زۆره پتکه وه ده ژین، له هه موو بواره کانی ژياندا، دید و بۆچونه کانی خۆیان، به سه ر پۆله کانی کوردا سه پاندوه. به لام، نه دی له گه ل گه لانی دیکه ی جیهاندا، بۆ به و شتیه یه هه لسه که وت بکه یین؟! ئایا، کورد جگه له زمانه کانی « فارسی، عه ره بی و تورکی »، هیچ جۆره زمانیکه ی دیکه ی گه لانی جیهان نازانی، تا که لکیان لی وهر گرتی؟ ئه و ووشه و زاراه نوێیانیه ی، له زمانه که ماندا نین، لیانیه وه وهر گرین، به مهرجی خۆیان چۆنی ده نووسن و چۆنی ده لێن، هه ره به و شتیه یه ش، به رێنووسی کوردی بیانووسین و بیانلێن؟! به راستی، کارێکی گه لی خراپه، گه ره ره ووشه یه کی گه لانی ئه وروپایی، له زمانه ره سه نه که ی خۆیانیه وه وهر نه گرین، به لکوو، له زمانی دووه مه وه یا سێیه مه وه وهریانگرین! بۆ نمونه: هێندێ ووشه هه ن، هیچ یه که ئه و نه ته وه سه رده سه نه ی کوردستان، دایان نه ناو. ئه وانیش، وه ک ئێمه خاوه نی ئه و ووشانه نین. به لکوو، له یه که ئه زمانه کانی دیکه ی، گه لانی ئه وروپاوه وهریانگرتوه. ئیدی بۆ ده بی، ئێمه ش له وانه وه بیانخوازین، به مهرجی، له گه ل « پیت، ده نگ و رێنووسی زمانی کوردی » دا ناگونجێن. له به ره نه وه ده بی، هه موو ئه و ووشانه، له زمانه ره سه نه که ی خۆیاندا چۆن نووسراو، به کوردیش هه روا بنووسرێن. وه ک: « Film فیلیم، Telefon تیلیفۆن، Television تیلیفیزیۆن، Radio رادیۆ، America نه مێریکا، France فره نسا، Almanya ئه لمانیا، Africa نه فریکا یا « نه ک » فیلیم، ته له فون، ته له فیزیۆن، رادیۆ، نه مēریکا، فره نسا، ئه له مانیا » بنووسین!

9. ههروهه، بۆژماره‌گانی ماتماتیکیش، کاتی به نووسین ده‌یاننووسین، نابێ، به شێوهی جیاوازی بیاننووسین. چونکه، یه‌کێتی رێنووسی کوردیی

دهشتوتنی. بویه، باشتروایه، به یهک شتیوهی یه کگرتوو بنووسرتین. له راستیشدا، هر چنده، ئه مه به پیتی دیالیکت و ناوچه جیا جیاکانی کوردستان دهگۆزی، به لام جگه له وهی ئیمه، بای زمانی یه کگرتوی نووسین دهکهین، دهبن، هه مووی به یهک جوړ تومارکری، ته نیا هر یهک شتیوهیشیان راسته و ئهوانی دیکه یان به هه له به کار دپرتین.

بۆ غمونه: « يەك، دوو، سەي، چوار، پېنج، شەش، حەوت، ھەشت، نۆ، دە، يازدە، دوازدە، سىيازە، چواردە، يازدە، شازدە، ھەڧدە، ھەژدە، نۆزدە، بىست، شەست، نەو، سەد ... تاد » نەك: « چار، ھەفت، يانزە، دوانزە، سىانزە يا سىتزدە، پانزە، شانزە، ھەڧدە، ھەشەدە، شىست، نۆت، سەت ... تاد » ديارە، غمونەي يەكەم بە راست و جۆرى دووم بە ھەلە دادەنرئ. چونكە، گەر لە سەر شىوھى دووم بڕۆين، ئەدى « چواردە، ھەڧدە، ھەژدە و نۆزدە » چۆن بە شىوھى « يانزە، دوانزە ... تاد » دەنوسين؟!

ههروهه، گهر هیندی ژماره مان به نووسین نووسی، ئەوا چاکتر وایه،
پێکهوه بنوسرتین. وهک :

«21- 99 بیستویەک - نهوه دونۆ. 200- 900 دووسهد - نۆسهه. 101- 120 سهه دویهک - سهه دویست. 121- 999 سهه دویستویهک - نۆسهه دونه وه دونۆ. 235- 999 دووسهه دوسیویتج - نۆسهه دونه وه دونۆ. 2 000- 99 000 دوو ههزار - نهوه دونۆ ههزار. 1 001- 1 020 ههزار و یهک - ههزار و بیست. 1 021- 1 099 ههزار و بیستویهک - ههزار و نهوه دونۆ. 1 100- 1 900 ههزار و سهه - ههزار و نۆسهه. 1 106- 1 999 ههزار و نهوه دونۆ دهوشهش - ههزار و نۆسهه دونه وه دونۆ. 2 000 000- 99 000 000 دوو میلیۆن - نهوه دونۆ میلیۆن. 6 500 744- 99 099 999 شهش میلیۆن و پینچسههه ههزار و چهوتسهه دوجلوجوار - نهوه دونۆ میلیۆن و نهوه دونۆ ههزار و نۆسهه دونه وه دونۆ... تاد» ئهمه وه نه بهی، ته نیا له زمانی کوردیییدا پێشهوکری، به لکو له زۆریه زمانه ئوروپایی یهکانی جیهاندا، ههر بهو شتیوهیهی دهنووسن. بۆ نمونه: سویدییه کان بهم شیویه ژمارهکانیان دهنووسن: سیودوو - trettitvå، دووسهه دوسیازده - tvåhundratretton،

ههزار و بیستوشهش - ettusentjugosex، سیودوو ههزار و سه دوچلوپینج
... trettitvåusenetthundrafyrtifem تاد «70، 126»

ههروهه، باشر وایه، ساله کانیش به سهر یه که وه بنووسرتن، وهک :
دوو ههزار و شه سه دونه وه دونوی کوردیی، ههزار و نۆسه دونه وه دونوی
زایینی، ههزار و چوار سه دو بیستویه کی کوچیی. بۆ نمونه: له زمانی
سویدیدا، بهم شتویه ده نووسری :

1967 - nittohundrasextisju

1492 - fjortonhundranittitvå «92، 126»

له کوتایی ئهم باسه دا، ده لیم: پتویسته، چاوئ به پتنوسی ئه ورۆی
کوردیدا بگتیرینه وه. تا ده توانین، خۆمان ماندوو کهین، پتنوسی کی نوی
ئاسان بۆ زمانه که مان دانیتن، به مهر جئ، له گه ل «خه سله ت، تایبه مه ندیی،
گۆرانکاریه کانی زمانی کوردیی، پیشکه وتنه ته کنۆلۆژیاکانی جیهان و
پتویستیه کانی کۆمه لگهی کورد «دا بگوئجئ. به شتویه کی به رده وامیش
هه ولدهین، خۆمان فیری پتنوسی نوی کهین. واز له پتنوسی فارسی و
عه ره بیی بیتن.

17 ووشه ی بیانیی :

دیاره، کاریکی زۆر ئاسایی یه، گهر زمانه کانی گهلانی جیاوازی جیهان به
گشتیی، زمانه نزیک و دراوستیکان به تایبه تیی، که لک له یه کدی
وه رگرن، کار له یه کدی بکه ن، ووشه کانیان تیکه ل به یه کدی بن. چونکه،
هیچ زمانی له جیهاندا به دی ناگرئ، له م یاسایه به ده ریئ. ههر له و پرۆه وه
کورد دروسبووه، له ناوچه که دا له گه ل چه ندین گه ل و نه ته وه ی وهک :
«فارس، ئاشوری، کلدانیی، ئه رمه نیی، یۆنانیی، عه ره ب، مه غۆل،
تورک، تورکمان، ئازهر، بلووژ «تیکه ل بووه. له به ره وه، ههر له کۆنه وه،
هیندی ووشه ی ئه و زمانانه، تیکه ل به یه کدی بوون. ههر وهک چۆن،
هیندی ووشه ی ئه و زمانانه، له زمانی کوردیدا، جیگهی خۆیان کردۆته وه،
به هه مان شتویه ش، هیندی ووشه ی په سه نی کوردیش، له فه ره هنگی
نه ته وه یی ئه و زمانانه دا جیگیر بووه.

که واته: هیچ زمانیکی نه ته وه یی نییه، که لکی له زمانه جیاوازه کانی

دیکه‌ی، گهلانی جیهان وەر نه‌گرتبێ. به تاییه‌تیی، به‌پیتی نه‌و
تیکه‌لاوبوون، دوور و نزیکیی و داگیرکردنه‌ی گهلان، زمانه‌کان کارتیکی
زۆریان له‌یه‌کدی کردووه. واته: ووشه‌ی بیانیی له‌هموو زمانیکدا هه‌یه.
بۆ نمونه: گهر زمانی عهره‌بیی بگرین، نه‌وا نزیکه‌ی « 1420 » سال ده‌بێ،
به‌هموو شتیه‌یه‌ک و له‌هموو لایه‌که‌وه‌ پاره‌ده‌کری، که‌چی هه‌شتا، به
هزاران ووشه‌ی له‌زمانه‌کانی دیکه‌ی گهلانی جیهانه‌وه‌ وەرگرتووه. له‌و
پاره‌یه‌وه، د. « نه‌به‌ز » ده‌لتی: (بۆته‌یه‌که‌ بۆ تواننده‌وه‌ی هزاران ووشه‌ی
عیبری، ئارامیی کۆن، ئیرانیی « فارسیی و کوردیی و ... هتد »،
سریان، حه‌به‌شه‌یی، تورکیی، مه‌غولی، لاتینی، ویتانیی و هیندی و ..
هتد. زمانی فارسیش لهم‌ پرووه‌وه‌ له‌ عهره‌بی " خاوتتیره " نییه‌.)
« 76،23 » ههر چه‌نده، نه‌و زمانانه‌ که‌لکیان له‌ زمانه‌کانی دیکه‌ وەرگرتووه،
که‌چی، له‌همان کاتیشدا، ههر به‌و شتیه‌ رینوسه‌ی خۆیان
نوووسیویه‌ته‌وه، که‌ له‌گه‌ل خه‌سه‌له‌تی تاییه‌تیی ریزمان و فونیتیکی
زمانه‌که‌یاندا ده‌گونجێ.

لیته‌دا، نمونه‌یه‌ک له‌ سه‌ر زمانی « سویدی » دێینه‌وه. « سویدی » ه‌کان،
به‌شی زۆری زمانه‌که‌یان، له‌ ووشه‌ی « ئه‌لمانی، ئینگلیزی و لاتین »
پیکهاتووه. به‌لام نه‌هاتوون، هه‌موو ووشه‌کان، کوتومت له‌ زمانه
په‌سه‌نه‌کانیاندا چۆنه، ههر به‌و شتیه‌یه‌ش وهریگرن. به‌لکو، نه‌و ووشانه‌ی
له‌و زمانانه‌وه‌ وهریانگرتووه، جگه‌ له‌وه‌ی، به‌پیتی زمانه‌که‌ی خۆیان،
ده‌نگه‌کانیان گۆپیون و به‌کارباندین، له‌همان کاتیشدا، به‌پیت و
رینوسی تاییه‌تیی خۆیان ده‌ینوسن. بۆ نمونه: « Welcome - ویلکه‌م »
یان له‌ زمانی « ئینگلیز » یه‌وه‌ وەرگرتووه، واتا خوشهاتی. به‌لام به
« Välkommen - فیلکه‌مین » ده‌یخوتنه‌وه‌ و ده‌ینوسن.

نه‌وه‌ جگه‌ له‌وه‌ی، زۆریه‌ی زۆری کورد، له‌ کاتی ناخافتندا، ووشه‌ی
عه‌ره‌بیی زۆر به‌کاردین. به‌ زمانیکی پوختی کوردیی قسه‌ ناکه‌ن.
ته‌نانه‌ت، گهر به‌ کوردیش بدۆین، هه‌مان ووشه‌ به‌ عهره‌بیی به‌ دوایدا
دووباره‌ ده‌که‌نه‌وه. هیندی جاریش، له‌ نووسیندا ئهم‌ نه‌رته‌ پتیه‌ ده‌که‌ن.
وه‌ک: « هه‌ست و شعور، ریز و ئیحترام، خو و ئولفه‌ت، ته‌سیحکردن و

ههله پاسکردنه وه، دهنگ و سه دا، جیگه و مه قام، کورت و موخته سه ر، زاهیر و رواله ت، وه عه د و په یان، ویردان و زهمیر، ناپاکی و خیانه ت، له عه ت و نه فره ت، خواردنه وه و مه شروب، شه و و رۆژ و له یل و نه هار، ساغ و سه لیم، په خنه و نه قد، گیر و گرفت و موشکیله، عه زیز و خوشه و یست، قانون و یاسا، داب و نه ریت و عورف و عادات، پرسیار و سوال، وه لام و جهواب، دهنگوباس و ئیخبار، هه وال و ئیخبار، سه رچاوه و مه سده ر، به لگه نامه و ده کومیتت، شیعر و هه لبه ست، شیعر و هۆنراوه، زه عیف و لاواز، ساده و ساکار، پاشا و مه لیک، سیحریاز و جادوگر،

ثایین و دین، ئایینزا و مه زه هب ... تاد)

له راستیدا، ئه م شتیه قسه کردن و نووسینه، به کوردیی دانانری، به لککو زیاتر له « ئه حمه دی » یه که ی « شیخ ماری نویدی » ده چن، که بۆ کوره که ی دانا، تا فیری زمانی عه ره بی بی! چونکه، هه ر دوو وشه که یه ک واتا ده به خشن، به لام، به دوو زمانی جیاوازی عه ره بی و کوردیی ده دوتن. جا، ئیدی چ پتو یسته ده کا، وشه یه ک دوو جار دووباره که ی نه وه و زمانه که شمان به خاوتنی را نه گرین؟!

سه ر ئه وه یه، هیندی له نه خوتنده واره کانیشمان، کاتی قسه ده که ن، وشه ی عه ره بی قه به قه به به کار دین. وه ک ئه وه ی بیانه وی، بۆمان سه له یین، پروونا کبیرن. یا، شتیک له زمانی عه ره بیش ده زانن. زۆریشیان هه ر به هه له، وشه عه ره بییه کان ده لینه وه! ئه م ده رکه وته یه وه نه بی، ته نیا له نیتو کورددا هه بی، به لککو، له نیتو زۆریه ی ئه و گه ل و نه ته وانه دا هه بووه و هه یه، که نه ته وه یه کی دیکه ی به هیز و ده سه لات، خا که که ی داگیر کردوون و فه رمانه واییکردوون. ته نانه ت، ئه ر یستۆکراته کانی « پرووس » یش، له سه رده میکی میژوویی دیاریکراودا، له نیتو خۆیانه دا به زمانی « فره نسبی » گفتوگۆیان کردووه. هه ر چه نده، ئه وان له لایه ن « فره نسا » وه، هه رگیز داگیر نه کراون. به لام، له لایه که وه بایه ختیکی زۆریان، به زمانه که ی خۆیان نه داوه. له لایه کی دیکه شه وه و یستوویانه، خۆیان له چینه په شو پرووته کان و په شه خه لکه که جیا که نه وه.

هه روه ها، هیندی له نو سه ره کاغان له نووسینه کانیاندا، وشه ی بیانیی

زۆر بە کار دیتن. کەچی، ھەر بە ڕێنووسی ئەو زمانەش دەیاننوسنەوە. لە کاتێکدا پێوستە، گەر ووشەی بیانیش بە کار بێت، تەنیا، بە ڕێنووسی کوردیی بیاننوسینەوە. ئەویش، بۆ ئەوەی لە نووسینە کاغاداندا، دوو جۆر ڕێنوس، پێرەو نەکەین. (هێچ ووشەیەک بێگانه نابێ، بە ڕێنووسی ئەو زمانە بێگانهیە بنووسێ، کە لێوەی وەرگیراوە. چونکە گەر بێتو ئێمە، ئەو ووشە بێگانانە، ھەر وەک خۆیان بنووسینەوە، دەبێ منالە کاغان و ئەو بێگانانە زمانە کەمان فێردەبن، فێری دوو جۆرە نووسین بکەین..... زمانی عەرەبی، کە ھزاران ووشەی لە عیبری و ئارامیی و فارسی و ھیندی و کوردیی و ویتانی و ... ھتدەو وەرگرتووە، نەچوو بە ڕێنووسی ئەو زمانانە بیاننوسێ، ئەمجا ئێمە بۆچی دەبێ، زمانە کەمان لە ڕووی نووسینیشەوە بکەینە دوو زمان؟ بەلام، گەر ھاتوو، ووشەیەک عەرەبیمان وەرگرت و وێستمان وەک خۆی، بە ڕێنووسی عەرەبی بیهێڵینەوە، بە نیازی کارێکی تایبەتی، نەک بیکەینە مالی زمانە کەمان، ئەوا دەبێ، لە دوو کەواندا بینوسین.) «77,23»

جگە لەوەی، بە پێی ئەو فەرھەنگی پرۆفیسۆر «قەناتی کوردۆ»، لە سالی «1983» دا دایناوە، ژمارەی پێتە کوردییەکان لە سیوشەش پیت پیکھاتوون. بەرانبەر ھەر پیتیکیش، پیتە لاتینیەکی نووسیوە. «26,80» چۆن ھێندێ پیتی وەک: (ث، ذ، ص، ض، ط، ظ) لە زمانی کوردیدا نین، ھەر بەو شێوەیەش، ھێندێ پیتی ڕەسەنی کوردیی وەک: (پ، چ، ڕ، ژ، ڤ، گ، ل، ۆ، ئ) لە زمانی عەرەبییدا نین. بەلام، لە زمانە ئەوروپاییەکاندا ھەن. گەر، ھەر «ووشەیەک، ناوی، زاراوە» یە کەمان، لە ھەر زمانێکی بیانیی دیکەو وەرگرت، دەبێ. ووشە کە ئەو زمانە نەتەوایی یە ڕەسەنەکی خۆیدا، دەنگەکی چۆن بوو، ھەر بەو شێوەیەش بێلێنەو، یا خۆیان چۆنی دەنوسن، ئێمەش، ھەر بەو شێوەیە بنووسین، بەلام، پیتی کوردیی بە کار بێت. لەبەر ئەوە نابێ، بۆ ناوی «نامیر، زاراوە جۆرە جۆرەکان، ناوی مانگەکان، گوند، شارۆچکە، شار و وولات»، وەک «عەرەب، تورک و فارس» ەکان بیاننوسین، بە لکۆر پێوستە، ئەو گەلانە خۆیان چۆنی دەلێن و چۆنی دەنوسن، ئێمەش ھەر

بهو شتیه به بیاننوسین. نهک، هر که سه به تاره زووی خوی بیاننوسی، یا له زمانی عه ره بییه وه وهریانگری و به کاریانیتن. به لکوه وه گوتان: له زمانه سه ره کیسه که ی خویانه وه وهریانده گرین. چونکه، ئیمه نه و پیتانه مان هه. لیره دا، چمن نمونه یک دینینه وه :

ناوی ده ولته تی «Portugal»، ته نیا ده بی، به پیتی کوردیی به «پورتوگال» بینوسین، نهک گوتن و نووسینه که ی، له زمانی دووه مه وه وهرگرین. چونکه، عه ره ب پیتی «پ، گ» یان نییه و به «پرتغال» دهینوسن. یا له به رته وه ی فارسه کان، به ده ولته تی «پورتوگال» ده لئین «پرتقال»، ئیدی کورده کانی روزه لاتی ش ده بی، له بهر خاتری نه وان، هر نه و ناوه به کاریتن. نه دی، نه و کاته، چون جیاوازی له نیوان «پرتقال» ی میوه و «پورتوگال» ی وولاتا ده که ن؟! یا رووسه کان خویان، به پیتته خته که یان ده لئین: «Moskva». که چی، عه ره ب له به رته وه ی پیتی «V» یان نییه، به «موسکو» ی ده نووسن و ده خویننه وه، له کاتیکدا راستیه که ی «موسکفه» یه. یا «Chile» له به رته وه ی له زمانی عه ره بیدا، پیتی «ج» نییه، عه ره به کان به «شیلی» دهینوسن. بویه ناب، ئیمه ی کوردیش له عه ره به وه وهریگرین. چونکه، عه ره بیی و کوردیی دوو زمانی جیاوازن و ده بی، له زمانه ره سه نه که وه وهریگرین و به «چیلی» بینوسین. یا با ناوی وولاتی «مصر» وهرگرین: له زۆریه ی زمانه کانی جیهاندا، به «Egypt» ده نووسری. به لام، چونکه «مصر» وولاتیکی عه ره بییه، له زمانه ره سه نه که ی خویاندا به «مصر» ده نووسری و ده خوینرته وه، ئیمه ی کوردیش ده بی، له عه ره به کانه وه بیخوازین و به پیتی کوردیی و به «میسر» بینوسین. هه روه ها، «Gabon, Polen, America, Japan, Venezuela, Vietnam, Vatikan, Ghana, Gambia» عه ره به کان به «یابان، امریکا، بولونیا، کابون، کامبیا، کانا، فاتیکان، فیتنام و فنزویلا» ده یاننوسن، که راستر وایه، به «ژاپون، نه میسریکا، پؤلون، گابون، گانا، کامبیا، فاتیکان، فیتنام و فیتزه ویلا» بنووسرین. هه روه ها، ناوی مانگه کانی سال، پتویسته، به ئینگلیزی بنووسری. هیچ پتویست ناکا، به «فارسی، عه ره بیی، یا تورکی» بنووسرین. چونکه،

گەر تیکسته که کوردیی بی، به کوردیی بنووسین و بۆ کورد بنووسین، پتویست به وه ناکا، به زمانی نه ته وه سه رده سه کانی کوردستان بیاننووسین. جگه له وهی، ناوی مانگه کان به ئینگلیزی :
یه کهم: رۆله کانی کورد به باشی فیری ده بن.

دووم: ئه و رۆ زۆری زۆری گهلانی جیهان، له هه ر پینج کیشوهره که ی جیهاندا، هه ر ئه و ناوانه به کار دین و وه ک شتیکی نیتونه ته وه یی لیها ته وه . ئیمه ش، له بری ناوی مانگه کان، به و زمانانه بنووسین، پتویسته، ته نیا ناوه ئینگلیزی و کوردییه کان به کار پینن. له هه مان کاتیشدا پتویسته، ده نگه کانیان له زمانی ئینگلیزیدا چۆن بن، هه ر به و شتیه یه ش به کوردیی بیاننووسین. بۆ نمونه: January - جه نیوهری یا ژه نیوهری، February - فیهروهری، March - مارچ. به لام، له به رنه وه ی عه ره به کان پیتی « چ » یان نییه، به « مارس » ده نیوسن، تازه له نیتو کوردیشدا، هه ر به « مارس » رۆشتووه. « رۆس و سوید » ییه کانی ش، هه ر هه مان ناوه ئینگلیزییه کان به کار دین، به لام، له گه ل خه سه ته ی زمانه که ی خۆیاندا گونجاندوویانه. بۆ نمونه: سویدییه کان به « March » ده لیتن: « مارش - Mars » .
رووسه کان پیتی ده لیتن: Mart .

دیاره ژماره ش، به چهن جۆری ده نووسری، وه ک هیندی (۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶ ... تاد) عه ره بیی (1، 2، 3، 4، 5، 6 ... تاد) لاتینی (I، II، III، IV، V، VI، VII، VIII، IX، X، XI ... تاد) به باوه ری من، باشتروایه، ژماره کان هه مووی به عه ره بیی بنووسری. له به رنه وه ی :

یه کهم : رۆله کانی کورد، له هه موو به شه کانی کوردستان بتوانن، به خۆنیتته وه و تییبگن.

دووم : ئیسته، هه موو گهلانی جیهان، هه ر ئه و ژماره عه ره بییانه به کار دین.

له باسی ژماره دا، جیتی خۆیه تی، گه ر باسی ژماره کان به نووسینیش بکه ین. گه ر ژماره « 1 » به نووسین بنووسین، ئه و به پیتی جۆری قسه کردنه که مان، چهن شتیاوی وه رده گری. وه ک: « یه ک، یه کهم، یه که مین. دوو، دووم،

سه‌لیقه‌ی زمانه‌وانیی

و ده‌یانه‌وێ، زمانه‌که‌مانی پێ پراژینه‌وه! هه‌ر به‌و شتیوه‌یه، ووشه‌ کوردییه‌کانیش کو‌ده‌که‌نه‌وه، وه‌ک «سه‌د، هه‌زار، میلیۆن، جار و ...» به‌ کوردیی به‌ «سه‌دان، هه‌زاران، میلیۆنان، جاره‌کان و ...» ده‌نووسرێن. که‌چی، چونکه‌ فارسه‌کان به‌ «سه‌ده‌ها، هه‌زاره‌ها، میلیۆنه‌ها، جاره‌ها و ...» ده‌یاننووسن، کورده‌کانی بنده‌سیشیان، هه‌ر به‌و شتیوه‌یه ده‌یاننووسن.

«ته‌نیا» ی کوردیی به‌ «ته‌نها» ی فارسیی ده‌نووسن. له‌ راستیدا، ئه‌مه‌ کارێکی زۆر هه‌له‌یه. چونکه‌، دوو رێنوسی جیاوازی «کوردیی و فارسیی» له‌ زمانی کوردیدا قووتده‌کاته‌وه. وا بزایم، کاتی ئه‌وه‌ هاتوه‌، بژاریکی زمانه‌که‌مان بکه‌ین و له‌و ئاژاوه‌یه‌ پرگاریکه‌ین!

ئه‌وه‌ته‌، نووسه‌رێکی وه‌ک «که‌رمی حسامی»، که‌ له‌ زۆریه‌ی نووسه‌ره‌ کورده‌کانی رۆژه‌لات باشته‌، له‌ «یادی هێمن» دا ده‌نووست: (دوای شۆرشێ گهلانی ئێران، هێمنیش پاش سالها ده‌ربه‌ده‌ری له‌ نێو پێشوازی که‌رمی خه‌لکدا که‌راوه‌ بۆ نیشتمان...)(88,86) «سالها»، یه‌که‌م: فارسییه‌، به‌ کوردیی ده‌نووسرێ: «چهن سال» یا «چهن‌دین سال» یا «گهلێ سالان». دووهم: که‌ر به‌و شتیوه‌یه‌ش بێنووسین، ده‌بێ، به‌ رێنوسی کوردیی بنووسین: «ساله‌ها» نه‌ک «سالها»!

هێندێ ووشه‌ی دیکه‌، له‌ زمانی کوردیدا هه‌ن، له‌ یه‌کێ له‌ زمانه‌ درواستیکانی که‌له‌کانی ناوچه‌که‌وه، یا گهلانی دوور وولاته‌وه‌ وه‌رگیراون. هه‌ر له‌ مێژوه‌ له‌ زمانی کوردیدا به‌کارهێنراون، به‌ شتیوه‌یه‌ تیاونه‌ته‌وه‌، که‌ر به‌ وردیی سه‌رنجیان نه‌ده‌ین، به‌ ته‌واویی نانا‌سرتنه‌وه‌، بنه‌چه‌که‌یان له‌ کام زمانی گهلانی جیهانه‌وه‌ هاتوه‌. به‌لکوو، وا ده‌زانین، هه‌ر له‌ بنه‌ره‌تدا نه‌زدیی بوون. وه‌ک «تام، هه‌تیو، قات، فه‌قی، میرات، خه‌لک، خزمه‌ت، ته‌گبیر، وه‌خت، عه‌رد، ئۆمه‌ت، جنۆکه‌ ... تاد» که‌ به‌رامبه‌ره‌کانیان به‌ «طعم، یتیم، قحط، فقیه، میراث، خلق، خدمه، تدبیر، وقت، رض، امه، جن ... تاد» پێ ده‌گوترێ. هه‌ر چه‌نده‌، به‌شی زۆری ئه‌م ووشانه‌، له‌ زمانی کوردیشدا به‌ کوردیی هه‌ن، به‌لام، له‌ نه‌نجامی ئه‌و داگیرکردن و تیکه‌لاوییه‌ی، له‌ نێوان هه‌ر دوو نه‌ته‌وه‌ی کورد و عه‌ره‌دا په‌یدا‌بووه‌، تازه‌ ئه‌و ووشانه‌، له‌ فه‌رهنگی زمانی کوردیدا، جێگه‌ی خۆیان

گرتووه. به تاییه تیی، له ئاخافتندا زۆر به کار دیتترین. ههروهها، له ههموو زمانیکدا، ئهو ووشه بیانییانه هه. بۆ نمونه:

له زمانی عه ره بییدا، ووشه کانی « قیشاره، قانون، اقلیم ... تاد » له زمانی یۆنانیییه وه ره گیراون. ته نانهت قورعانی پیروژاله پاکی و ره وانیدا مۆجیزاته - ده یان ووشهی نه ژاد رۆمی، سانسکریتی، په هله وی، یۆنانی، کوردیی و ئارامیی کۆنی تیدایه، وه کوو « برهان، دین، ملکوت، طوبی، رضوان، فردوس، اراثک، زرابی، غمارق، کافور، کاس، قواریر، زنجبیل، سندس، استبرق، مائده، رزق، زخرف، سراج، صراط، قسطاس، ره بان، داب، بیعه، کنز، سراویل، دراهم، بخش، آمد، ابد، صدقات، قطمیر، اصنام، جناح، سخط، برزخ، جحیم، تنور، زبانیه، جهنم، زمهریر، صرصر، شواظ، شنار، قمطیر، غساق، ضنک، شیئ، کهل، کهف، دلو، یم و سراب » و هی تریش) «25،120» ههروهها، (ووشهی سه ماوه ر پوو سییه. ته ماته ئینگلیزی. ته رخان، قاچاغ، ئاغ، خان، خانم، بیتک، مه غۆلین) «28،122 - 29» ته نانهت، کورد ووشهی له زمانی مه غۆله کانی شه وه وه رگرتووه، وه ک: «(ولاخ » له ئولاغ » ی مه غۆلییه وه وه رگیراوه.)

ههروهها، (یاسا، قوناغ، چۆک و به چۆکدا هاتن، تامغه، ته غار، تمه، نۆکه ر، قه یتول، ئۆردو، ئیل، ...) «147،116» وه ک گوتمان: هه ر چه نده، هه موو زمانی، که لک له یه کدی وه رده گرتی، هه موو زمانه کان به ووشهی بیانیی رازاونه ته وه، به لام، تازه ئهو ووشانه کوردیتراون. چونکه، هینده له کۆنه وه، تیکه له به زمانه که مان بوون، به شیه وه یه کیان لیها تووه، له گه له ووشه ره سه نه کانی زمانه که خۆیدا، جیا نا کرته وه. به لام نابیی، ئه مه رتیکه ی ئه وه مان بۆ خو شکا، په له بۆ ووشه ی بیانیی درتژکه یین، زمانه که مان له ووشه ی بیانیی بارکه یین، له کاتیکدا خۆمان ئهو ووشانه مان هه بی!

ئه ز، له گه له ئه وه دام، تا ووشه ی ره سه ن و شیرینی کوردیمان هه بی، نابیی، په نا بۆ به ر ووشه ی بیانیی به رین. له به رئه وه، هه رگیز له گه له بۆ جوونی ئهو نوو سه رانه دا نیم، ماف به خۆیان و خه لکی دیکه ش ده ده ن، به ئاره زووی خۆیان، گتیه له خه رمانی زمانی گه لانی دیکه ی جیهاندا بکه ن.

جگه له وه ی، هه له به ته زۆریه ی زۆری زمانه کانی جیهان، که لکیان له یه کدی

وهرگرتوه، بهلام، نهمه نهوه ناگه به نئ، گهر ووشه یه کمان نه بوو، له زمانی نه تهوه بالا ده سه کانی کوردستانه وه وهریانگرین، وهک هیندئ له نووسهران و شاره زایانی زمانی کوردیی، بیانوی بۆ ده دۆزنه وه. به لک وو پتویسته، نه ووشانه ی له زمانی کوردیدا نین، به رانه ره کانیان بدۆزنه وه، یا له زمانی لاتینه وه وهریانگرین! چونکه، ههموو گهلانی سهر پرووی زهویی، بئ جیاوازی ده توانن، که لک له زمانی لاتینی وهرگرن، نه ووشانه ی ههر له بنه رته دا، له زمانه نه ته وه بی یه که ی خویاندا چنگ ناکه ون یا «پیشکه وتنی زانست، گۆرانه کاری یه نوێکانی سهردهم و داهینانه ته کنۆلۆژیاکان» ده یسه پیتن، زۆر به ئاسانی ده توانئ، زاراوه ی لئ وهریگری، به مهرجن له گهل تایبه ته ندیتی نه و زمانه دا بگوئجئ. (چونکه ده توانئ، به ئاسانی ووشه ی لئ وهریگری و ووشه ی تازه ی لئ پتکبیتئرئ، له پرووی ده رپرنیشه وه زاراوه کانی له سهر زمان سووکت و ره وانترن.) «81.91»

وهک ده زانین، زمانی عه ره بیی، هزار و چواره ده ویست ساله، جگه له عه ره ب خویان، ههموو گهلانی ئیسلام راژهیده کهن. ده ور به ری دووسه دوپه نجا میلیۆن عه ره ب پتی ده دوتن. عه ره به کان، پتر له بیست دهوله تی نه ته وه بی یان هه یه. که چی، سه دان سال ده بی، به ده یان ووشه ی بیانییان ده سه مۆکردوه، زمانه که ی خویانیان پت ده وله مه ندکردوه و رازاندۆته وه. بۆیه، به زمانیکی ده وله مه ن داده نئ، له فهرهنگی ورشه شدا، په کیان له سهر هیچ ووشه یه ک ناکه وئ.

ده رباره ی ده وله مه ندیی زمانی کوردیش، دیاره، دید و بۆچوونی جیاواز هه یه: د. «نهبز» ده لئ: (ده وله مه ندیی زمان، له وه دایه، که بۆ ههموو واتیه ک ووشه یه کت بی، نه ک بۆ واتیه کی وه ک چیا، «شاخ و کتو» و چهن ووشه یه کی دیشته بی. بهلام، بۆ هزاران واتای فیزیکی و ته کنیک ووشه یه کت لئ به چیتته قات. که گهل پچرپچر بوو و ناخری شه ر بوو و بوو به چهن تیره و هۆزیکه وه، دیاره ههر تیره یه ک ووشه و زاری خۆی ده بی و نه مه ش نیشانه ی ده وله مه ندیی زمان نییه و لووتبه رزی پت ناوئ) «111.24»

ههر چهنده، نه ته وه ی «فارس و تورک»، به سه دان ساله، خاوه نی

دهسه لات و دهوله تی ناسیونالی تاییه تی خویانن، به هه موو شتیه به راژه ی زمانه که ی خویان کردوو و دهیکه ن. گهر زمانزانی، شاره زایی له زمانه کانی « کوردیی، فارسیی و تورکییی » دا هه بی، به راوردی له نیوان زمانی کوردیی و ههر دوو زمانه که ی دیکه دا بکا، نهوا بۆی ده رده که وی: زمانی کوردیی، له ههر دوو زمانه که، دهوله مه ندر، خاوینتر و پاراوتره. ووشه ی بیانیی که متر تیدایه. ههر چه نده کورد، خاوه نی دهوله تی ناسیونالی خۆی نییه، له ژیر باری ژێرده سیی و چه وساندنه وی نه ته وه بییدا ده نالینن، سه ره رای نهو هه موو چه ره سه رییه ی کورد له میژوودا دیوتتی، که چی، هیشتا ده توانن، به کوردییه کی پوخت بنوسین، بی نه وه ی ووشه یه کی بیانیی به کاریتینن. به لام، کاریکی هینده ئاسان نییه، فارسی یا تورکی، ته نانه ت نامه یه کیش به فارسیی یا به تورکیی بنووست، بی نه وه ی په نا بۆ بهر زمانیکی دیکه نه با. ههر بۆیه « حاجی قادر »، ته نانه ت لهو سه رده مه شدا گوتوو یه تی :

شه بییه ی جۆلا که رازی نه بی به سه ر در ی خۆی

مه لێن فه ساحه تی کوردی به فارسی ناگا

به لاغه تیکی هه یه هه یج زمانی نایگاتی

له بی ته عه صوبی کوردانه بی ره واج و بها

که خۆتی تی نه گه یه نی، له نیگته کانی نه گه ی

ده لیتی هه مووی هه زه یانه خودا به لای لی دا

به لام نه وانی که سه ررافی ژیر و زیوی قسه ن

به شه ره وانی ده زانن. چ سکه یه تکه رهوا «37،45»

ههر وه ک د. « نه به ز » یش گوتی: له راستیدا، نه زیش ناتوانم، بلتیم:

زمانه که مان زۆر دهوله مه نده. له بهر نه وه ی، بۆ ههر شتی چه ن ووشه یه کمان

هه یه. له هه مان کاتیشدا، له گه ل بۆ جوونه که ی نه ویشدا نیم. چونکه

ناتوانم، بلتیم: زمانه که مان هینده ش هه زاره، زۆر ووشه مان نییه. به لام،

له گه ل نه وه شدا، زمانی کوردیی، له ههر دوو زمانی « فارسیی و تورکیی »،

گه لی باشت، جوانتر، شیرینتر، ره وانتر، پوخت و پاراوتره.

هه زاری و دهوله مه ندیی زمانیکی دیاریکراویش، تا نه ندازه یه کی زۆر،

پێوهندی بهوهوه نییه، ئهو زمانه تا چهن پێوستی به ووشهی بیانیی هیه. یا تا چهن، له هیندی ووشهی زانستانه دا همژاره و نییهتی. چونکه، له لایهکهوه، پیشکهوتووترین زمانی جیهان، له ووشهی بیانیی به دهر نییه. له لایهکی دیکهشوه، ههموو زمانی، له ووشهی زانستانه دا تا ئهنازیهک کۆلهواره، ناچاردهبی، ئهو ووشانه، لهو زمانه پهسه نانهوه وهرگرێ، که دایانهیتان. وهک پرۆفیسۆر « کوردقیف » یش، دهلی:

وهههه، دهوله مهندی زمانی کوردیی، به هۆی ووشهی پێگانهوه بی، بهلکوو به هۆی دروسبوونی ناوخۆی خۆیهتی. (102,78) واته: زمانه که مان له رووی ههلهکهوتی ناوخۆه، به زمانیکی دهوله مهن دادهنرێ. گهر پێوانهی دهوله مهندی زمانی، تهنیا ئهوهه، به لانی که مهوه، بۆ ههر شتی ووشه یهکی تاییهتی ههه، ئهوا گهلی له زمانه مردووهکانی جیهانی، ئهو خهسله تیهان تیدا نییه. چونکه، گهلهکانیان له بندهسی دهوله ته داگیرکه رهکاندا بوون، ماوهی ئهوهیان نه بووه، پراهی زمانه که ی خۆیان بکهن. بۆیه بهو شتیهیه، له کاروانی ژیار و شارستانی، گهلانی دیکه سهر زهوی به جیتمان، له ئاستی گۆرانکاری و پیشکهوتنه زانستی و تهکنۆلۆژییهکاندا نین.

له بهرئهوه، ناچاردهبن، ئهو ووشانهی له زمانه که یاندا دهس ناکهون، له زمانهکانی دیکه گهلانی دهرودراوسی و دووری جیهانهوه وهریانگرن. ههمووشمان دهزانین، ئهم باره له کوردستاندا، تا ئه ورۆش ههر بهردهوامه. بۆیه، کورد سهری نه په رژهوه، به تهواوی پراهی زمانه که ی خۆی بکا، له ووشهی بیانیی بژاریکا، ووشهی په سه نی کوردیی به کاریتینی، ئهو ووشانهشی نییهتی، به پیتی توانا و به شتیهیهکی زانستانه داینتاشی، به ههرجێ له گهله خهسله تی زمانه که یدا بگوئجی. یا له زمانهکانی دیکهوه بیانخوازی و بیانگوئجیتی. ئهمهش، ههر له زمانی کوردیی رووی نه دواوه، ههر له نه ته وهی کورد نه قه و ماوه، بهلکوو، زۆری زۆری زمانه مردووهکانی، گهلانی جیهانی گرتۆتهوه. له بهرئهوه، گهر بۆ هیندی شت، ووشه یه کمان لی قاتدهبی، به تاییهتی، له بهاری زانستدا، به تهواوی مالتیرانین. ئهوا له ههمان کاتدا، بۆ هیندی شتی دیکه، چهن ووشه یه کمان

ههیه، که هه یه یه کئی له ووشانه، له یه کئی له دیالیکت و خوار دیالیکته کانی زمانی کوردیدا به کار دیتن و هه موویان کوردیی پەتین. بهلام، زۆرم سهیر لیدتی، له کاتی کدا، ئه ووشه خۆمالیانه مان ههیه، کهچی، هیندی «پرونا کبیر، خوتندهوار و نووسهر»، له نووسینه کانیاندا ووشه «فارسیی، عهره بیی و تورکیی» به کار دیتن. کهواته، ئایا ده بی، چ جۆره جیاوازییه کی هه بی، گهر ووشه یه کی کوردیی ره سه ن و په تیمان، بۆ که ره سه یه کی دیار بکرا و نه بی، ووشه که له زمانی عهره بییه وه نه خوازین، به لکوو، له زمانی فارسییه وه وه گرین؟ بۆ ئه وونه: گهر هیندی نووسهری کورد، به ووشه «پینوس» قایل نه بن، ووشه «قه لهم» یش به عهره بیی بزائن، بۆچی ده بی، ووشه «خامه» ی فارسیی له نووسیندا به کار دیتن؟ گهر «پینوس» ی کوردیمان هه بی، ئیدی بۆ ده بی، «قه لهم» ی عهره بیی و «خامه» ی فارسیی به کار دیتن؟

«هیمن»، خۆی یه کئی له وانه بوو، ره خنه ی له و نووسه رانه ده گرت، که له بری قه لهم «خامه» ی فارسیی به کار دیتن. کهچی، خۆی له «تاریک و روون» دا، له هۆنراوه ی «رۆژگاری رهش» دا ده لتی:

داخرا ده رکی رۆژنامه

شکاو نووکی خامه

کوردی نووستن حه رانه

دوژمن ده لتی بی تامه «97.121»

هه لبه ته، ئه مه وه ک نوکته که ی «شیخ رهزا» وایه. جارێکیان یه کئی له ده رگا ده دا. شیخ رهزا ده پرسی: کتییه؟ ئه ویش ده لتی: بیکه وه منم. شیخ رهزا ده لتی: کیر به قوزی ژنم. ژنه که شی هاوار ده کا و ده لتی: ئه یه رۆ! پیا وه که، ئه وه تۆ ده لتی چی؟ ئه ویش ده لتی: خۆ له بهر خاتری ئه و کوزه بۆکه نه ی تۆ، کیش و سه ره وای هۆنراوه که ی خۆم تیک ناده م!

هه ره وه ها، که «ژن، خوتندکار و په که وته» ی کوردیمان هه بی، بۆ ده بی، «نافرهت، قوتابی و سه قهت» له «عورهت، کتابی و سه قه ط» ی عهره بییه وه بخوازین. جیتی داخه، «پارتیی و یه کیتیی»، هه ره له بهر ئه وه ی رێک خراوه خوتندکاره کانیان له یه کدی جیاکه نه وه، بۆ ناوی

رتيكخراوه كانيان، پارتی « قوتابيان » و يه گيتيی « خوتندكاران »
 به كاردیتن، كه هر دووكيان يهك شت ده گه يه نن. نهو رتيكخراوانه، هر
 به و هس قايل نابن، راژهی زمانی كوردیي ناكهن، نهو رتيكخراوانه نهك هر
 كورد ده كوژن و كوردستان ويرانده كهن، به لكوو زمانه كه شمان لی ده شتوتین!
 ههروه ها، گهر چهن ووشه يه كمان، بو يهك شت هه بی، بو يه كتی لهو ووشانه
 به كار نه هینین و به دواي ووشه يه كي ديكه ی، يه كتی له زمانه دراوستيكاگاندا
 بگه رتین. « به لم، كه شتی، پا پور، گه مئ » ی كوردیمان هه يه، كه چی،
 هیندی كه س هر « باخره » ی عه ره بیی به كاردیتن. « زور، گه لی، فره » ی
 كوردیمان هه يه، كه چی، هیندی كورد، « خه یلی » فارسیی به كاردیتن.
 يا وهك « هین » ده لی: (ئیمه نابئ، گوئ بدینه شوئینیسته كانی فارسی،
 كه ده لیتن: كوردیي شیوه يه كي فارسییه. بو خومان ده زانین، زمانه كه مان
 زمانتيكي سه ره خویه و ناترسین و نایشارينه وه، كه خزمایه تی وه تهك
 فارسیدا هه يه. زور باش ده توانین، ووشه ی فارسیی وه گرین، وهك نه وان
 كه له وه گرنتی ووشه ی كوردیي و هیچ زمانتيكي ديكه سل ناكهن. به لام
 ههق نییه، له باتی ووشه ی مه زن، گه وره، زه لام، زل، ووشه ی " بزرگ " ی
 فارسیی بنووسین، يا له جياتی جوان، چه له نگ، ده لال و شهنگی خومان،
 ووشه ی " قشنگ " له كاریتین، كه تورك و فارسی كیشه يان له سه ر
 هه يه.) « 28، 122 »

چكه له وهی، هیندی نووسهر، دلیان ناو ناخوانه وه، گهر هر هیچ نه بی،
 « به تی، ووشه يه يا به شتيكي پچووك له ووشه كه »، له زمانتيكي بیانییه وه
 نه خوازن و له گه ل ووشه كوردییه كاندا تتيكه لی نه كهن. ته نانه ت، هیندی له
 نووسهران، « پتسگر و پاشگر » هكانیش، له زمانی نه ته وه بالا ده سه كانی
 كردستانه وه ده خوازن و له زمانه كه ماندا به كاریدیتن. (ئیمه به — مانای
 « نه رتی »، « بی » مان هه يه. بو « به كه لك، بتيكه لك، به شه ره ف،
 به شه ره ف، به ده ماغ، بیده ماغ » كه چی نابه رپرسيارانه پاشكوی « سز »
 به كاردیتن و ده نووسن « شه ره سز، ده ماغسز و ... تاد » ته نانه ت،
 پاشگری « امیز » ی فارسیش ده بیته « خوشامیتز، دلنامیتز و .. تاد »
 چكه له به كار هینانی سه دان ووشه ی زور زهقی فارسیی وه كوو « میهر،

شکسته، پژمورده، بیمارستان، خسته‌خانه و ... تاد «۸، ۵»

هیندی نووسه‌ری دیکه، ووشه‌ی «به‌یاز» به‌کار دیتن، که له ووشه‌ی «به‌یاض» ی عه‌ره‌بیه‌وه وه‌رگیراوه. گهر، ووشه‌یه‌ک له زمانی کوردیدا نه‌بی، ده‌کری، نه‌و ووشه‌یه له هه‌ر زمانیکه‌وه بخوازین، له نیو دوو که‌وانه‌دا داینیتن. به‌لام، به‌رانبه‌ر ووشه‌ی «به‌یاز» ی عه‌ره‌بیه‌ی، ووشه‌ی «پاکنوس» ی کوردیمان هه‌یه. ئیدی بۆچی، زمانه‌که‌مان به‌ پاکیی رانه‌گرین و به‌ ووشه‌ی بیانیی بی‌ناخنین؟! جا سه‌یر نه‌وه‌یه، هه‌ر له‌به‌رته‌وه‌ی چهند نووسه‌یکه‌ی وه‌ک بنه‌ماله‌ی «موده‌ریسی و مه‌سه‌وود محمه‌د»، نه‌و ووشه‌یه به‌کار دیتن، هیندی نووسه‌ری لاویش، بی نه‌وه‌ی هه‌ستی پی بکه‌ن، دووباره به‌کار دیتنه‌وه!

هیندی نووسه‌ر هه‌ن، له نووسینیشدا، جگه له‌وه‌ی ووشه‌ی «کوردیی و عه‌ره‌بیه‌ی» تیکه‌لده‌کن، هه‌ر هه‌مووشیان یه‌ک واتایان هه‌یه. بۆ نمونه:

«مسته‌فا عه‌سکه‌ری» له پیتشه‌کی دیوانی نه‌سیریدا ده‌نووسی: (ناچار بووم - منی نه‌شاره‌زا له وێژه و نه‌ده‌ب و شیعردا - بیه سه‌ریاله‌ی نه‌م دره‌وه ... «7، 53» دیاره، وێژه کوردیه‌یه و نه‌ده‌ب عه‌ره‌بیه‌یه. شیعریش به‌ لقیکی وێژه داده‌نری. له‌به‌رته‌وه، پتویست ناگا، بۆ یه‌ک مه‌به‌س، سێ ووشه به‌کاریتن. به‌لکو، ته‌نیا ده‌توانین، ووشه‌ی وێژه به‌کاریتن و بلتین: منی نه‌شاره‌زا له وێژه‌دا. یا منی نه‌شاره‌زا له هۆنراوه‌دا.

«پروناکبیر، نووسه‌ر و هۆنهره‌کانی کورد»، له سه‌ره‌تای ساله‌کانی بیست تا سیه‌کانیش، پتر به‌ کوردیه‌یه‌کی تیکه‌لاوی «فارسی، عه‌ره‌بیه‌ی و تورکی» ده‌یاننووسی. به‌لام، ورده‌ورده، نه‌و جوژه نووسینه‌ کزیوون، زمانی کوردیی له ووشه‌ی بیانیی بزارکرا. به‌ تایبه‌تی، له‌و سه‌رده‌مه‌دا، خوارووی کوردستان، له ژێرده‌سی «بریتانیا» دا بوو، زمانی کوردیی بوژاندنه‌وه‌یه‌کی به‌ خۆیه‌وه دی. جولانه‌وه‌یه‌کی له‌به‌رچاوی مه‌زن، له لایه‌ن «ئینگلیز» ه‌کانه‌وه، له «پیشکه‌وتن، گه‌شه‌سەندنی زمانی کوردیی و چالاکیی رۆژنامه‌گه‌ریدا» ده‌سیپیتکرد. رۆژنامه‌ی «پیشکه‌وتن»، له‌و سه‌رده‌مه‌دا له لایه‌ن چهن خۆتنده‌وار و به‌ پالپشتی ئینگلیزه‌کان دره‌چوو، رۆژیکه‌ی له‌و جولانه‌وه‌یه‌دا وازیکرد. نه‌وه بوو، پیشه‌پرکییه‌ک له سه‌ر

نووسینی کوردیی پەتیی ڕاگەینرا. هیندی نووسەر و ھۆنەر بەشدارییان تێداکرد. هیندیکیشیان وەک: «شیخ نووری شیخ صالح و جەمیل سانیب و مستەفا سانیب» دەرچوون. «پیرەمێرد» ی ڕەحمەتیش ھەر شیعی «بەیانیی بوو لە ھەو ھەلسام» ھەکی ھەر بە ھەوای ئەو موسابەقە یەوہ دوای چەند سالتیک نووسی، لەو ڕۆژگارەوہ مەسەلە ی بە کوردیی پەتیی نووسین و ٻژارکردنی زمانی کوردیی، لە ووشە ی بێگانە سەرپەلدا و بایەخی پێدرا، «47،29»

دوای ئەوہ ی «گۆران» لە ھۆنراوہ گوتندا، بە تەواویی ناویدەرکرد و جلەو ی پێشەرپیتی ھۆنراوہ ی کوردیی وەرگرت، ئیدی لەو کاتەوہ، ئالای کوردیی پەتی نووسین و ٻژارکردنی زمانی کوردیی لە ووشە ی بیانییی ھەلکەرد. ئەم میژووہش بۆ سالی «1932» دەگەریتەوہ، (ئێتر لەوہ بە دواوہ، بەکارھێنانی ووشە ی کوردیی پەتیی و ٻژارکردنی ووشە ی بێگانە لە شیعردا، وەک ھۆنەرێک و داھێنانێک، بۆ «گۆران» دەگەریتەوہ) «49،29»

هیندی نووسەر، لە نووسین و بەرھەمە وێرەییەکانی خۆیاندا، زاراوہ ی «شیعر و شاعیر» ی عەرەبیی بەکار دینن. کەچی، ھەر لە ھەمان نووسیندا، بە کوردیش، تاوی «ھۆنراوہ» و تاویکی دیکەش، «ھەلبەست» دەنوسن. ئەز پێمواہ، پێویستە، بۆ «شیعر» یەکتی لەم زاراوانە «ھۆنراوہ یا ھەلبەست» و بۆ «شاعیر» یش، «ھۆنەر یا ھەلبەستەوان» ھەلبژێرن، بۆ ئەوہ ی، لە نووسینەکاغاندا تەنیا یەکتیکیان بەکارینن. چونکە ناکرێ، جارێ بە عەرەبیی و جارێ بە کوردیی بنووسین، یا ھەر دوو ووشە کوردییەکە «ھۆنراوہ و ھەلبەست» پێکەوہ بنووسین. بۆیە، تا نووسەر بە یەک ڕێنووسی یەکگرتوو، بە یەک چەشنە زاراوہ ی دیاریکراو بنووسێ، نووسینەکە ی گەلی راستەر، جوانتر، ڕەوانتر، شیرینتر و دلگیرتر دەبێ.

بە کورتییەکە ی، گەر زمانیکی دیاریکراو، خواوہنی ووشە ی زۆر و ڕێزمانیکی تایبەتیی خۆی بوو، ئەوا ھیچ جۆرە مەترسییەک بۆ سەر ئەو زمانە نییە و نابێ. تەنانەت، گەر چەندین ووشە ی بیانییی، لە زمانە جیا جیاکانی نەتوہەکانی جیھانەوہ، تێکەڵ بە زمانەکەشیان بێ. چونکە، بە

شیتوهیهکی گشتیی، (گرنگیی زمان له چۆنیتی پێزمان و ووشهکانی زمان دایه.) «102,78» نهک لهوهدابێ، تا چهن ووشهی بیانیی، تیکهلی نهو زمانه بووه.

هر چهنده، ووشهی بیانیی ناتوانی، کار له تایبهتمندیی هیج جۆره زمانی بکا، زمانهکه بگۆڕی، یا پێزمان و ووشهکانی زمان تیکدا. بهلام، هر چۆنیتی، زمان تا له ووشهی بیانیی خاوتنکریتهوه، تا پاک راگیرێ، تا پاژهکری، هیندهی دیکه زمانهکه دهوژنیتتهوه، شیرینتر، گهشاوتر، جوانتر دهبی و پیتشهکهوی.

لهگهڵ ئەم راستییانهشدا دهبی، به شیتوهیهکی بهردهوام ههولدهین، زمانهکهمان له ووشهی بیانیی بژارکهین. چونکه، گهر ئەم کاره نهکهین، هر بلتین: تازه نهو وشانه کوردیتراون، وهک نهوه وایه، بلتین: له میژه کورد لهگهڵ «فارس، عهرهب و تورک» دا تیکهلاویبون، له سنووری نهو دهولهتانهدا پتکهوه دهژین، تازه پتکهوه راهاتون، ئیدی سهری خۆمان بۆ بیهشین، داوای ماف و دهولهت بکهین؟

8/ ئیدیۆم :

له زمانی کوردیدا، به تایبهتی له لقه دیالیکتی سوله یانیدا، هیندی ووشهی ئاوێته هه، له دوو ووشهی جیاوازی یا پتر پتکهاتوون، به هر دووکیان یا به ههسوویان یهک واتا دهبهخشن. له زانستی زماندا و به زاراوهی زمانهوانیی، بهم جۆره وشانه دهگوتری: «ئیدیۆم یا فریزۆلۆژی». هیندی له نووسهر و شارهزایانی زمانی کوردیی، وهک: «د. نهوهرحمانی حاجی ماف، د. نهسرین فەخری، عەزیز گەردیی و جەلال مەحمود عەلی ... تاد»، له بهر روشنایی نهو زانیاریانهی، له دووتویی پهرتوکهکاندا هه، پێناسهی جیاگیان بۆ ئیدیۆم کردووه. بۆ نمونه: د. نهوهرحمان دهلی: ئیدیۆم (پتکهاتنیکتی تایبهتی و ئالۆزه، که له یهکگرتنی هیندی ووشه، واتایهکی تایبهتی پێدادهبی، که له مانادا له ووشه نزیکدهبیتهوه). ههروهها، د. نهسرین دهلی: (نهوهیه که راسته و راست ناوی شتی نهبهی، بهلکوو ناوی شتیکی تر بهی، که پهیههندی به مانای یهکه مهوه ههبی، بۆ نهوهی پیاو له مانا باسکراوهکه، بۆ مانا مه بهسته هیمابۆکراوهکه بچێ).

مامۆستا گەردیش دەلتی: (ئەو ھەبەشە یەك یان دەستە وشە یەك بیتی، كە واتایەكی دروستی خۆی ھەبەشە، ھەر لەو كاتەدا، لە پستەكەدا مانایەكی تر بدا بە دەستەو و مەبەست ئەم مانایە دوا یی بەش، دیسان دەشتی و اتا دروست و نەژادییەكەت مەبەست بەش) «16- 115.71.20.6».

گەر سەرئەجەتێكی ورد، لەو سێ پێناسە یەك سەرەو بەدەین، دەبێت: ھەرسێكیان لە ناو ھەژمەدا، لە یەك دیو ھەبەشە و نەژەك و بۆ یەك مەبەسی دیارێكراوی تایبەتی گوتراو. لەبەرئەو، لەبەر ھەژمەدا، لەبەر ھەژمەدا، دەتوانین، پێناسە یەكی گشتیی و ئاسانتر دیارێكەین، تا خۆتەرێ كورد، بە باشی لە پێناسە یەكی ئیدیۆم بەگ. ئیدیۆم: لە دوو ووشە یەك یەك، یا جیاواز، یا لە كۆمەلتی ووشە یەك یەك، یا پستە یەك، یا پتر پێكدی، بەشێو یەكی راستەوخۆ یا ناپراستەوخۆ، ھەموویان یەك واتا دەبەخشن.

ئەز پێمانی، ئەو ئیدیۆمانە، ھەروا بە خۆرای دروس نەبوون، بەلكو، چەن فاكەتەرێكی جیاواز، كاری لە « پلە یەكەگرتن، جۆری پێكھێتەن و شێوازی دا بەشكردن » یان كوردووە. لێرەدا دەتوانین، ئەو فاكەتەرێ، بەم سێ خالە یەك لای خوارووە دەسێشانكەین:

1. پلە یەكەگرتن و پێكەو نووساندنی ووشەكان.
2. پێوەندی نیوان ووشە جیا جیاكان لە ھەروا واتاوە.
3. كام ووشە لەو ووشانە، پتر ڕۆلی سەرەكیی لە پێكھێتەن ئیدیۆمەكەدا وازیدەكا.

لەبەر ڕۆشنایی ئەم خالانە یەك سەرەو، د. « ئەو ھەبەشە مان »، ئیدیۆمەكانی زمانی كوردیی، بە سەر سێ دەستەدا دا بەشكردەكا، فریزیۆلیری « تێكچەرژاو، یەكەگرتو و تێكئالو ».

دیارە، ئەو سێ جۆرە، بە ھەرسێكیان ئیدیۆم پێكدی. بەلام، لە ژمارە و جۆری ووشەكاندا، جیاوازیان ھەبە. ئەو یەك ئیمە لێرەدا، بۆ باسەكەمان كەلێكی لێ دەبێت و زۆر مەبەسمانە، جۆری یەكەم و دوو ھەبە.

ئیدیۆمی تێكچەرژاو: (ئەوانەن كە مانای گشتییان بە ھێچ جۆرێ، بەند نییە بە مانای ئەو ووشانەو كە پێکیان ھێناوە، بەلكو، بەشێ لە ئیدیۆمەكە

بریتیه، له ووشه یهک که خاوه نی مانای سهره خوی خوی نییه، وهک «شت و مت، گول و مول، گیتز و ویتز، هاتهران و پاتهران ... هتد» واته: بویه بونه ته ئیدیوم، پتیکه وه هاتوون و یهکتیکیان هیچ واتایهک نابه خشتی و به هوی نه وه وه به ئیدیوم دهناسرتین و واتای ئیدیومه کesh ناشکرایه. (19.6)

به پیتی نهو غمونانه ی، د. «نهو ره حمان»، لیره دا پتش چاوی خستوون، پیناسه ی ئیدیومی تیکچرژاو، زور له شوینی خویدا نییه. چونکه، به باوه ری من، ئیدیومه تیکچرژاوه کان، له رووکه شدا، له دوو ووشه ی جیاواز پتیکدین. به لام، له واتادا، هر دوو ووشه که چونیه کن. یه که میان - رولی سهره کیی ده بینتی، دوو میشیان - وهک پاشکویهک وایه و دوو باره ده بیته وه. له گه ل نه ووشدا، به هر دوو کیان یهک واتا ده به خشن. وهک: «همزارونه دارا، پاکوخواوین، به ریزو هیتزا، ئیشوکار، نازیزو خوشه ویست ... تاد». نه م جوړه ئیدیومه، گهر پتیکه وه بن، یا جیا کرینه وه، هر یهک واتا ده به خشن. بو نمونه: ئیدیومی «ئیشوکار»، له دوو ووشه ی رووخسار جیاوازی وهک «ئیش» و «کار» پتیکه اتوه. به لام، هر دوو کیان یهک واتایان هه یه. گهر پتیکه وه بن، یا به جیا بن، وهک «ئیش» یا «کار»، هر هه مان واتا ده به خشن. گهر هر دوو کیان پتیکه وه بوون، ده بی، پتیکیشه وه بنووسرتین. به لام، باشتروایه، هر یهکتیکیان به کار دیترتی، به جیا جیا بنووسرتین، وهک: «ئیش»، «کار». له هیندی فریزی دیکه دا، به هر دوو ووشه که، یهک واتا ده به خشن. له به رنه وه، مرؤف ناتوانتی، له یه کدییان جیا کاته وه و به جیا جیا به کاریان بیتتی. چونکه، گهر جیا یانکه ینه وه، ووشه ی یه که م - له ئیدیومه که دا، هر هه مان واتای هه یه. به لام، ووشه ی دوو م - یا واتا نابه خشتی، یا واتایه کی دیکه ی جیاواز ده به خشتی. له به رنه وه ده بی، پتیکه وه به کاریان بیتتین، چونکه، به هر دوو کیان یهک واتا ده به خشن. نه و کاته ده بی، به سهره یه که وه بنووسرتین. وهک: «چیا وچول، ته پوتوز، توندوتول، خروخول .. تاد» بو نمونه: ئیدیومی «چیا وچول»، پتیکه وه به مده سی «شاخ» به کار دیترتی. که چی، گهر جیا یانکه ینه وه، «چیا» هر هه مان

واتا ده گه یه نئ، « چۆل » یش واتایه کی دیکه ی هیه. ههروه ها، هه ر سئ فریزی « ته پوتۆز، توندوتۆل و خه روخۆل »، پتیکه وه یه ک واتا به ده سه وه ده دهن. به لام، گه ر جیا یانکه ی نه وه، « تۆز، توند و خه » واتای تایبه تیی خۆیان ده به خشن، که چی، « ته پ و تۆل »، به ته نیا واتایه کی نه وتۆ نابه خشن، بۆ نه و مه به سانه به کار نایه ن، بۆیه له گه ل « تۆز و تۆل » دا لیکدراون. هه ر چه نه ده، هیندئ پتیا ن وایه، « ته پ » له وه وه هاتوه، کاتئ شتئ ده ته کتیی، ته په ی دئ و تۆزی لی به ر زده بیته وه. به لام، « تۆز » به ته نیا واتای خۆی هیه، ووشه یه کی عه ره بییه، واتای گه ردیله پچوکه کانی خۆل ده گه یه نئ.

له هه مان کاتدا، هیندئ ووشه ی دیکه هه ن، گه ر پتیکه وه به کار یترین، یه ک واتا ده به خشن. به لام، گه ر به جیا به کار یترین، دوو واتای جیاواز به ده سه وه ده دهن. بۆیه، چۆن ده توانین، پتیکه وه به کار یان بیتین، هه ر به و چه شنه ش ده توانین، به ته نیا به کار یان بیتین. وهک « دوو رو درتۆ ». گه ر پتیکه وه به کار ی بیتین، ده لتین: رتگایه کی دوو رو درتۆ. به سه ره اتیکی دوو رو درتۆ. به لام، گه ر به ته نیا به کار یان بیتین، هه ر یه که یان بۆ مه به سیکی دیار یکراو به کار دیترین. بۆ نمونه: ووشه ی « دوو » بۆ ماوه به کار دیترئ، وهک: رتگه یه کی دوو ره. ماله که یان لیره وه زۆر دوو ره. من و تۆ له یه ک دییه وه زۆر دوو ر نین. ههروه ها، ووشه ی « درتۆ » یش بۆ ماوه به کار دیترئ وهک: رتگه یه کی درتۆ. بۆ پتیا ن به کار دیترئ، وهک: به رتۆ درتۆ، واتا که له گه ته. نه و میزه درتۆ. ههروه ها، بۆ کاتیش به کار دیترئ، وهک: نه وه چیرۆکیکی درتۆ، زۆر ده خایه نئ. نه و فیلمه درتۆ.

لیره دا ده توانین، بلتین: نه و دوو نمونه یه ی مامۆستاش هینا ویتیی وه، وهک: «شت و مت، گوول و موول»، به روا ناکه م، له خانه ی فریزدا پۆلینکرتین. چونکه، مه رجه کانی فریزان تیدا نییه. به لکوو، له لقه دیالیکتی سه ره یانیدا، نه و شتانه زۆر به کار دیترین. بۆ زۆریه شته کان، پیتی یه که می لاده بن، له بری نه وه پیتی « م » ی پتیه ده لکیتن، که هیچ واتایه ک نابه خشی. به لکوو، به هه له له زمانی کوردیدا به کار هینراوه و به کار یشدیترئ. هه ر چه نه ده، زیاتر له زمانی ناخافتن و زۆر به که میش له

زمانی نووسیندا به کار دینری، به لام، تازه نو ههله یه رۆشتووه، وای لیهاتووه، جینگه ی خۆی گرتووه. جا گهر بهو شیوه یه بی، جگه له ووشانه ی به پیتی « م » دهسپێده کهن، ووشه نییه، له زمانی کوردیدا فریزی نه بی، ته نانهت، ناوی « مرۆڤ، ئاژه ل، په له وه و پروهک » یش، له بهر رۆشنایی نو دوو نمونه یه ی مامۆستادا، فریزی تاییه تییان ده بی، وهک: « عه لی و مه لی، سه گ و مه گ، که له شیر و مه له شیر، گهنم و مه نم ... تاد »، که نووه خۆی له خۆیدا هه له یه، نه کهس له ناخافتندا عه لی ناوی به عه لی و مه لی بانگه ده کا، نه له نووسینیدا به کار دینتی.

دهرباره ی فریزی یه کگرتوش، د. « ئه و ره حمان » ده لێ: (ئه وه یه، که مانای له رینگه ی سه ریاکی نو ووشانه وه پتکیانه ئه تاوه، ئاشکرا ده بی، به شی هه ره زۆری ئیدیۆمی کوردیش، له به شی یه کگرتوودا داده نری، وهک: زماندرێژ، سه ره سخت ... هتد.) « 21,6 »

له بهر تیشکی، نو زانیاریانه ی سه ره وه دا ده توانین، چهن شتی ده رباره ی، چۆنتی پتکهاتنی ئیدیۆمه کوردیه کان پوونکه ی نه وه : هیندی ئیدیۆم هه ن، بی ئه وه ی هه یج جو ره ئامرازکی پتوه ندیی یا لیکه ده ر پتکیانه وه به سه ی، له دوو ووشه ی چوونیه ک پتکدین و دووباره ده به نه وه. وهک: « هاتهات، تیرتیر، تکتک، توتسوی، جار جار، تولتولین، تویتۆین، بربر، بزبز ... تاد ».

هیندیکی دیکه له ئیدیۆمانه، به هۆی هیندی له ئامرازه کانی پتوه ندیی وهک: « به، ه، له » وه گرتده درتن. بۆ نمونه: « بووکه به بارانی، پشت به پشت، شاخ به شاخ، پایزه برا، باعه باع، جووکه جووک، ده سه ده سه، سه ده سه ده، چاوله ده ره ... تاد ».

ههروه ها، هیندیکی دیکه شیان، به هۆی ئامرازی لیکه ده ری « و » وه پتکه وه ده به سرتن. وهک: « رتکو پتک، هه یچو یج، به ژنوبالا ... تاد ».

نو ئیدیۆمانه ی به هۆی ئامرازه کانی پتوه ندیی و لیکه ده ره وه دروس ده بن، زیاتر خۆیان له خانه ی فریزی « تیکه چرژاو » دا ده بین.

له هه مان کاتیشدا، هیندی ئیدیۆمی دیکه مان هه یه، دووباره نابنه وه و هه یج جو ره ئامرازکی پتوه ندیی یا لیکه ده ریشی تیدا به کارنا هینری.

بەلکۆ، دوو ووشەى سەرەخۆ و جىياواز يەكدەگرن، لە ئەنجامدا ئەو ئىدىيۆمانە دروسدەگەن. يەكەمىيان - زياتر بە شتووى ناو دى، دووهميشيان - باسى خەسلەتتىكى ديارىكرائى ئەو ناوە يا ئەو شتە دەگا. لەگەڵ ئەوەشدا، ھەر دووگىيان پتەكەو يەك واتا بەدەسەو دەدەن. لە ھەمان كاتيشدا، گەر جىيايانكەينەو، ھەر يەكەيان بە جىيا واتا يەكى تاييەتتى خۆى دەپت. وەك: «مەلدريت، كەواسور، وركداو، سەمىلەش، قەنگەويلە». ئەم جۆرەشيان، پتر لە ئىدىيۆمى «يەكگرتو» دا جىگەى خۆى دەگرى. كەواتە دەتوانىن، بلىتىن: زۆرەى زۆرى ئىدىيۆمەكانى زمانى كوردىي، بە پەلى يەكەم، لە جۆرى دووهم «يەكگرتو»، بە پەلى دووهم لە جۆرى يەكەم «تەكچرژاو» و پاشان لە جۆرى سەيەم «تەكئالو» پتەكھاتون.

ئىدىيۆم، لە زمانى كوردىيدا، لە شتوازى جىياواز جىياوازدا خۆيان دەنوێن. ھىندىگىيان بۆ ناو بەكاردينىن، وەك ناوى «مروژ، ئازەل، پەلەوەر، رووھەك، شوتن، رتەگە و شتومەك». بۆ نمونە: «باووباپيران، جەوجانەوەر، تەرەتۆلەكە، قازوقولنگ، دارودەو، خاكوخۆل، رتەگەوبان، كەلوپەل... تاد». ھىندىگى دىكەيان، پتەوئىيان بە ئەندامەكانى «جەستەى مروژ، لەشى ئازەل و بەشە جىياوازەكانى رووھەك» ھە ھەيە، وەك «سەر، ناوچەوان، چاو، دەم، زمان، لووت، سەمىل، ريش، شان، مل، پشت، دەست، پت، كەك، شاخ، لمۆز، بال، دەنووك، رەگ، قەد، لق، چل، گەلا... تاد». ھىندىگى دىكەيان، پتەوئىيان بە دەنگەو ھەيە، وەك دەنگى «مروژ، ئازەل، پەلەوەر، با، ئاو، ھەور، كەرسەى تەقەمەنىي». بۆ نمونە: «پرخەپرخ، باعەبا، جوكەجووك، وژەوژ، خورەخور، شريخوھور... تاد». ھىندىگى دىكەشيان، باسى خەسلەتتىكى تاييەتتى «كەس، شوتنى، ناوى يا شتتىكى ديارىكرائى تاييەتتى دىكە» دەگەن. وەك: «پتەشتەوپەرداخ، تروفيز، سەرەوليت، بۆنەرامە، لەتەت... تاد».

بەپتە مەبەسى بەكارھىنائيان، بە سەر چەن گروپتەكدا داھەشدەكرىن:

1. ئەو ئىدىيۆمانەى، يەك واتا دەبەخشن. وەك: «پاكوخاوتن، باخوباخات، باعەبا... تاد».

2. ئەو ئىدىيۆمانەى، پتر لە يەك واتايان ھەيە. ئەم جۆرەيان پتر لە ئىدىيۆمە

تیکئالاوه کائدا ده رده که ون. وهک « دوو کهل له مالتی هه لئاسی » واته :
مرۆقتیکی ره زیله یا هه ژاره.

3. ئیدیۆمه دژه کان. وهک « ده سپاک و ده سپیس، وه جاخوون و وه جاکویر،
ته مه ندریژ و ته مه نکورت ... تاد ».

4. ئیدیۆمه له یه کچووه کان. وهک « لووتبه رز - تهرزل، ده سکورت -
هه ژارونه دارا، دریژ دادر - زۆر لئی ... تاد ».

5. ئیدیۆمه کسور ته کان. له دوو ووشه یا سی ووشه پتیکدین. وهک
« متوموروو، مانگه شهو، مانگابه کهل ... تاد ».

6. ئیدیۆمه دریژه کان. له رسته یهک یا پتر پتیکدین. وهک « ده لئی
که له شیری سه ر باره داره. دار پوازی له خۆی نه بی، ناقلیشتی، ده لئی
سپلی لا ورگه ... تاد ».

7. هیندی ئیدیۆمی دیکه ش هه ن، به شیوه ی هۆنراوه ده گوترین. وهک :
« رووبه پروو ده مچه ور، پاشمله ده مته ور ».

پیش ئه وه ی چهن نمونه یهک بێنمه وه، به پتویستی ده زانم، چهن خالتیکی
تایه تی ی روونکه مه وه :

1/ دیاره، له بهر ئه وه ی له کۆنه وه، کوردستان داگیر و دابه شکراوه، به هۆی
ئهو تیکه لاوییه ی، له نیوان کورد و نه ته وه بالا ده سه کانی هه ر چوار ده وه ته
داگیر که ره که دا دروسبووه، شتیکی زۆر ئاسایی یه، زمانی ئهو نه ته وانه،
کار له یه کدی بکه ن و جۆره تیکه لاوییه ک له نیوان زمانه کانیاندا په یدابن.
بۆیه، له م بهاره دا، هیندی ئیدیۆم له زمانی کوردیدا ده بینن، له زمانه کانی
« فارسیی، عه ره بیی و تورکیی » وه وه رگی راو ن، وهک « ئاخروئوخر،
ئاخرخیر، ئاخرشه ی، ئاشقه و ماشقه، به لاشوجه لاش، ژه قنه سووت،
سیاوه حش، قالوبه لا، قوزه لقوورت، قه ره باله، قه له باله، سالتموئالتم،
واروو یخ، ئیلائییلان، عورفوعادات، عه یاموزه مان، مه قامومه نزل،
قالوقیل و ... تاد ». هه ر چه نده، ئه م ئیدیۆمانه، به شیوه یهکی به رفراوان،
پۆژانه له نیو کۆمه لانی خه لکی دا به کار دینرین و تا راده یهکی زۆر
کوردی تراو ن، به لام، له بهر ئه وه ی له به ره تدا کوردیی نین، ناتوانن، له پیزی
ئیدیۆمه کانی زمانی کوردیدا پۆلێنیانکه ن.

2/ هیندی کورد هەن، لە کاتی ئاخافتندا، دوو ووشە « کوردی - عەرەبی یاعەرەبی - کوردی، کوردی - فارسی یافارسی - کوردی، کوردی - تورکی یاتورکی - کوردی » پێکەوه بەکار دێن، کە هەموویان یەک واتا دەبەخشن. بە هاوێ من ناتوانم، ئەو جۆرە ووشە تێکەڵاوانەش، بە ئیدیۆمی کوردی دانێن. چونکە، گەر بهاتایە، هەر دوو ووشە کوردی یاعەرەبی بوونایە، ئەو کاتە باستیکی دی بوو. بەلام، لەبەرئەوێ هەر ووشە بە بۆ زمانیکی جیاواز دەگەرێتەوه، لە هەمان کاتیشدا، یەک واتایان هەیە، بە ئیدیۆم دانانێن. وەک: « نازا و پەشید، بەختیاری و سەعادەت، تال و ناوچەوان، جیران و درواسی، چەک و سیلاح، حازر و بزر، حازرخۆر، حەرف و پیت، حەیا و نابو، حەیا و شەرم دەنگ و سەدا، پەزێل و پەسوا، پۆح و گیان، پێز و ئیحتیرام، زالم و زۆردار، سحر و جادو، سێ و تێ، سەیر و نارام، سەرەخۆیی و ئیستیقلال، شەرت و پەیمان، عالوسال، عاشق و دلدار، عاشقە و ماشقە، عەرشوقورش، عەشیرەت و خێل، عەشیرەت و هۆز، غەلوغەش، فەرق و جیاوازی، فەقیر و هەزار، فیز و تەکەبور، قانون و یاسا، قەرار و بێرێار، مشکە و گیروگرفت، مقدس و پیروز، ئەندێشە و خەیاڵ، هەق و ماف، یۆتۆیی و خەیاڵ، یەکپارچە و مۆتەحید، ... تاد ».

3/ ئەو ووشانەی لە زمانی کوردیدا پێچەوانەی یەکیدن. هەر چەندە، بە جۆری لە جۆرەکانی ئیدیۆم دادەنێن، بەلام، لەبەرئەوێ، هەر یەکیکیان واتایەکی دیاریکراوی تایبەتی خۆیان هەیە، نابێ پێکەوه بنووسرێن، بەلکوو بەجیا دەنووسرێن و بەهۆی ئامرازی لێکدەری « و » «و» پێکەوه گرتەدرێن. وەک « نازا و ترسۆک، ئاو و ئاگر، باکوور و باشوور، بگرە و بەردە، بوون و نەبوون، بەرز و نزم، بەهەشت و دۆزەخ، بینا و نابینا، پاک و پێس، تاریک و ڕوون، تال و شیرین، تایبەتی و گشتیی، جوان و ناشیرین، جەنگ و ناشتی، خۆش و ناخۆش، خۆشەویستی و ڕق، خوار و ڕێک، دۆست و دوژمن، دوور و نزیک، دیل و ئازاد، راست و چەپ، ڕۆژەهلات و ڕۆژاوا، ڕەش و سپی، زیر و لووس، زەوی و ئاسمان، ژیان و مردن، ژێر و ژوور، ژێر و سەر، سارد و گەرم، سەریان و بنبان، سەر و

خوار، سەروو و خواروو، قەلەو و لاواز، کورت و درێژ، کەم و زۆر، گران و
هەرزان، گەش و سیس، گەوره و پچووک، گێل و وریا، لاواز و بەهێز،
لووتکە و بنار، مان و نەمان، مردن و ژیان، ناوهوه و دەرهوه، نەرم و پەق،
نێر و مێ، هاتن و ڕۆشتن، هەلبەز و دابەز، هەلگێتەر و داگێتەر، هێتان و
بردن، نەری و نەری... تاد». چونکە، ئەمانە هێچیان سینۆنیم نین.

4/ باشتر وایە، کاتێ دەپەیفین یا دەنوسین، ووشە لەیەکچووەکانی
«سینۆنیم» زمانی کوردیی، پێکەوه بەکار نەهێنین. چونکە، چ
پێویستەکا، گەر دوو ووشە یەک واتا بێخشن، دووبارەکرتنەوه؟! وەک:
«نازادی و سەریهستی، نازیز و خوشەویست، بەرێز و هێژا، پاک و
خاوێن، خەبات و تیکۆشان، هیوا و ناوات، نیش و کار... تاد».

5/ بەلام نابێ، ئەوهشمان بیرچی، جووتیکی دیکه ووشەمان هەن، یەک
واتا دەبەخشن. ئەو ووشانە بە «سینۆنیم» ناو دەبرێن. دیارە،
سینۆنیمەکان لەگەڵ ئەو ووشانەدا، جیاوازییەکی زۆریان هەیە. چونکە،
سینۆنیم تەنیا لە روخساری هەر دوو ووشەکەدا وەک یەک نین، ئەگینا لە
واتادا هەر دووکیان وەک یەک وان. بۆ نمونە: (نامۆزا - پسمام، ناوڵە -
خروکە، ناسک - مامز، ئەمۆتۆ - چۆک، ئیستە - هەنووکە، نیش - ژان.
بانگ - گاز، پێشکە - لانی، باش - چاک، پاک - خاوێن، پاشەوه -
دواوه، پێ - قاچ، تازە - نوێ، توند - قایم، تەسک - تەنگ، جام - کاسە،
جل - بەرگ، جوژ - چەشن، چال - قوژت، چۆی - هەلبەرێ، چەم -
پووبار، خاک - زەویی، خۆر - هەتاو - پۆژ، خۆل - گێژ، درێژ - کەلەگەت،
دەرفەت - هەل، دی - گوند - ناوایی، روو - روخسار، پەگ - پێشە، رێک
- راست، زار - دەم - زمان، زل - گەوره - مەزن، زویر - زیر - تۆراو.
ژووروو - سەروو، ژین - ژیان، ژیکەلە - جوانکیله، سایە - سێبەر،
سەنگین - قورس، سەوز - کەسک، شاخ - چیا، شوێن - جێگە، شەنگ -
جوان، فرمێسک - نەشک، فێشەک - گوللە، فێربوون - پراھاتن، قوم - مژ،
قۆز - جوان، قەیحی - مقەس، کار - نیش، کورت - کول، کەنار - ڕۆخ -
دامەن - لیوار، گوم - ون - بزر، گەلا - پەلک، گەنج - لاو، لار - خوار،
لاشە - جەستە، لۆکە - پەموو، مافوو - فەرش، مژدە - مژگینی، مل -

ئەستۆ. ناوەراست - ناوەند، نزم - نهوی، نهوسن - چلتیس. وریا - وشیار -
زیت - گسورج، وەرە - بێ، ویست - ئارەزوو. هاوڕێ - برادەر، هەنگاو -
شاقاو، هێرش - پەلامار - شالاو. یار - خۆشەویست، یاری - وازی -
گەمە، یەزدان - خوا.

6/ بەلام، ئەو ووشە دەسکاریکراوانە، هەر چەندە، لە واتادا جیاوازییان
نییە، بەپێی ناوچەکانی کوردەواری، تەنیا یەک پیتییان لە ناوەراست یا لە
کۆتایی ووشەدا لێ گۆڕاوە یا پاشوپیش خراوە. وەک (ئارد - هارد، ئیستر
- یەستر - هیستر، ئینجا - ئەنجا - ئیمجا. بازار - باژێر، بۆ - لۆ، بەفر -
بەرف. پشقل - قشقل، پیاز - پیواز، پیت - تیپ، پێوەند - پەیوەند،
پێشنیاز - پێشنیار. تا - تاگوو - هەتاگوو، تانجی - تاژی، تەرزە - تەزرە.
جامانە - جامەدانە، جل - جلک، جێتو - جوتین - جمتین، جیا - جودا. چا -
چای، چلک - چرک، چەکوش - چەکوچ. خراب - خراو، خوتین - خون -
خین، خوێ - خێ، خەوتن - خەفتن. دان - ددان، دوژمن - دوشمن، دەنووک
- دندوووک، دوک - دونگ، دێ - لادێ. رق - رک، پۆن - پون، پێ - پێگا
- پێگە. زەوی - زەمین، زیخ - خیز، زێرپێگەر - زەرپێگەر. ژار - ژەر -
زەر، ژێرک - ژوژک، ژیلە - زیلە. ساغ - ساخ، سوتوو - سوتی، سوور -
سۆر. شوتی - شفتی - شامی، شوپ - شوپ، شوتین - شون. غونچە - خونچە،
غەنی - خەنی، غەم - خەم. فەرموودە - فەرماشت، فەندوفیل -
فەنگوفیل، فیکە - فیتە - فیتو. قەلا - قەلات، قین - کین، قیز - قیز -
بێز. کولانە - کولینە، کوێر - کوێ، کۆن - کەون. گرنک - گرینگ، گزنگ -
گزینگ، گسک - گەسک. لارە - لەرە، لق - لک، لۆژ - لۆش. مندال -
مەتال، میوان - میتوان، موروو - میروو. ناو - نام - نیو. ناف، ناوەندی -
ناوەنجیی، نوزە - نوکە. ورد - هورد، وتە - گوته، وەک - وەکوو - وەکی.
هەتار - تاو، هەتیو - هەتیم، هەمدیسان - هەمیسان. یا - یان، یاخی -
یانگی، یەک - یک.) بە باوەڕی من، ووشەکانی بەشی یەکەم، شیرینتر و
راستەتر، زۆربەی نووسەرانی کوردیش، هەر ئەو ووشانە لە نووسینەکانیاندا
بەکارداوە. جگە لەوەی، کوردەکانی ڕۆژەهەلات، زۆر پێنوس و دەنگی
دیکە ناوچە جیا جیاکانی کوردستان، یا لە زمانی فارسییەوه وەرەگرن و

له زمانى نووسينى كوردى ده ترنجين. وهك ده مهوى - ده مهوى، كه كوردهكانى ناوچهى سنه به كاريدين. Renaissance ووشه يه كى لاتينيه، پتويسته بهم شتويه « رينيسانس » بنووسى و بخوتريته وه. كه چى كوردهكانى روزه لات، به « رينيسانس » ده ليتن و ده بنووسن. جگه له وهى، هينديكيان هر له بنه رتدا، كوردى نين، وهك: « جودا، چاى، خون، زهر، ساغ ... هتد. »

7/ هيچ ووشه يه له زمانى كورديدا، به قه دهر ووشه ي « ده ست - دهس » ووشه ي لىك دراوى - فرىزى لى دروست ناكرى. بو نمونه: (ده سخوش، ده سقلب، ده سققلب، ده سهرنگين، ده سراس، ده سنوتز، ده سجان، ده سنووس، ده سكيتش، ده سبار، ده سبراو، ده سشكاو، ده سلرز، ده سبلاو، ده سسوك، ده سگران، ده سبزى، ده سباز، ده سگرتنه وه، ده سه سى، ده سكرد، ده سكردنه وه، ده سكره، ده سرازه، ده سگرتن، ده سمايه، ده سناس، ده سته، ده سكورت، ده سدرتز، ده سشاش، ده سپاك، ده سپيس، ده سته، ده سپانكردنه وه، ده سله ملكردن، ده ستياو، ده سه لات، ده سه مو، ده سه گو، ده سه ندا، ده سه بهر، ده سه يه، ده سه ستور، ده سراكرتن، ده سه نخو، ده سه بردان، ده سداكرتن، ده سقچاو، ده سه نداز، ده ستور، ده ستار، ده شتور، ده سنيشان، ده سويى، ده سك، ده سكه وت، ده شتور، ده سكه لا، ده سكه، ده سكه سك، ده سگير، ده سگير، ده سگير، ده سگير، ده سه رز، ده سه دان، ده سسارد، ده سخاو، ده سه لكردن، ده سليته لكرتن، ده سليدان، ده سه كار، ده سليبونه وه، ده سبردن، ده سه جى، ده سكوژ، ده سه دهس، ده سه ده سدان، ده سه سه ر، ده سه سه سرداكرتن، ده سه ناو، ده سه پتونه نان، ده سه سه دهس، ده سه خوشك، ده سه پتوه كرتن، سه ده سه، ژتيردهس، بيددهس، كه مدهس، زوردهس، به ده سه، ده سوپرد، ده سدرتزي، ده سچين، ده سه پاريز، له ده سه لاتن، به ده سه وهيه، له ده سيدى، (133-128.63)

بو نه وهى، شتياو زىكى يه كگرتو، بو پتويى نيدبو مه كان دانين، زمانه كه مان له گه په لاوژيتى پتويى جوړيه جوړ قووتار كه ين. هروها، له بهر نه وهى هم مو نه و فرزانه ي، له جوړى يه كه م و دوو مدا پو ليند كرين، جگه له فرىزه دره كان، پتكه وه يه ك و اتايان هه يه، نه ز پيشنياز ده كه م،

پتیکه وه بنو سرتن و له یه کدی جیا نه کړتڼه وه. لیره دا ده توانین، هیندی له و
 نید یو مانه ی به شی یه که م و دوو م، به پتی پیتی نه لفو پیتی کوردی، پتیش
 چاو خهین، ته نیا پیتی «ع» نه بی، چونکه هیچ ووشه یه له زمانی کوردیدا،
 به و پته دهس پی نا کا :

ناخوداخ، نازدیخواز، ناسمانوړتسمان، ناسوپه لاس، ناشبه تال،
 ناشناوړشنا، ناشوماش، نالاووالا، نالوول، نالوگوز، نالوزوبالوز،
 ناووهوا، ناووناله، ناوونزوله، نایینوئین.

باخو باخت، بارودوخ، باسو خواس، باعه باع، باقوبریق، باوباران، باوبوران،
 باووباپیران، بریقو هووړ، برپه، برپه بر، برویانو، بره نوک، بزیزکه، بزیزر،
 بکوژو بری، بله بله، بنج ویناوان، بنه موم، بوره پیساو، بوره بوی، بوله بول،
 بونویه رامه، بوککه به باران، به دزه دزه، به رچاوته ننگ، به رچاوتیتر،
 بهرداویه رد، بهردبه بهرد، بهروبووم، بهرده زهرد، به ریزو هیترا، به هیزو پته و،
 به هیزو توانا، به ره باب، به ره و خوار، به ره و ژوور، به ره به ره، به زموره زم،
 به ژوبالا، به شبهش، به یتوبالوره، بیروباوه، بیروړا.

پارچه پارچه، پاره پاره، پاشمله، پاشه رږژ، پاکو خاوین، پانویه رین، پانو پوړ،
 پاپوړ، پایزه برا، پرته پرت، پرته و بوله، پرخو هووړ، پرخه پرخ، پروپوچ،
 پروپیت، پشتاو پشت، پشتبه شت، پشتویه نا، پله وپایه، پلته پلته،
 پوخته وپه رداخ، پوله پول، پولپول، په تپه تین، په رتوبلاو، په رشوبلاو،
 په رله پی، په روبال، په روپو، په لسه پهل، په لپهل، په لکه زترپنه، په لویو،
 په له پهل، په له پیته، په ناویه ستر، په نجابه په نجبا، په نجابه نجبا، په پتا په پتا،
 پیروخه رږ، پیسو پوخل، پیچاوپیتچ، پیچویه نا، پیچولوچ، پیچکه وتوخواز.

تاجه گولینه، تارومار، تاریکونو ته ک، تازه کوره، تاسولوس، تاشه بهرد،
 تاقبه تاق، تاقساق، تاقوفیق، تاقولوق، تاکبی، تاکبه تاک، تاکتاک،
 تاگو تووک، تاگوته را، تاگوته ریک، تاگوته نیا، تاگولوک، تالوسویر،
 تامویر، تاموچیر، تامیتامی، تانویو، تانه و ته شهر، تاووتو، تاووتوان،
 تاووتوف، تاووتین، تریو هووړ، ترشوتال، تریقو هووړ، ترزل، ترکه له ک،
 تروتوپ، تروتفاق، تروته شقه له، تروزی، تروفیز، تره تر، تره مه رږ، تکتک،
 تکه تکه، تولتولین، توندوتول، توندوتیتر، تونیبابا، تویتوین، تویتوی،

تورپه ورتوز، تورپه ورهق، تەپاوتل، تەپلیستۆیتین، تەپوتل، تەپوتۆز، تەپودووکەل، تەپوکۆ، تەپومژ، تەپونم، تەپوهوور، تەپەتەپ، تەپەتپە، تەتەلەمیران، تەختوبەخت، تەختوتاراج، تەپۆش، تەرییر، تەروپاراو، تەروتازە، تەروتووشی، تەرەتۆلەکە، تەرەماش، تەسکوتروسک، تەشیرتس، تەفروتونا، تەقتەق، تەقەتەق، تەقەرەقە، تەقوتۆق، تەکولۆ، تەلوسیم، تەلەکەباز، تەمومژ، تەنکویتیوال، تەنگرچەلەمە، تیپبەتیپ، تیپتیپ، تیروتوانج، تیروشیر، تیفتیفە، تیکانتەپەبەهوشار، تیرتیر، تیرپوپ، تیروتەسەل، تیکویتیک، تیکوتەوتیبەر، تیکەلویتیکەل، تیکەولیکە.

جارجار، جارجارە، جاربه جار، جاروبار، جریۆز، جریوچۆپ، جرتوفرت، جروجانەوەر، جرووکەجرووک، جریوہجریو، جگەرگۆشە، جلوہرگ، جلوچۆپ، جلقوفلتی، جموجۆل، جۆشوخرۆش، جووتبەجووت، جووتجووت، جووجەلە، جووکەجووک، جەرۆمەنگەنە، جەوالدەر، جیاجیا، جیابەجیا، جیرەجیر، جیقوفیق، جیکەجیک .

چالوچۆل، چاوباز، چاوباشقال، چاوبەرەرۆتیر، چاوچنۆک، چاوہیز، چاوپەش، چاوسوورکەر، چاوشۆپ، چاوقایم، چاوکال، چاوکونەسووژن، چاولەدەر، چاونەترس، چاووپاو، چریہچرپ، چرچولۆج، چرکەچرک، چروچاو، چرەدوکەل، چستوچالاک، چلکاوخۆر، چۆلیقولفە، چۆنچۆنی، چوارچاو، چوارگورچک، چوارمیخە، چەپوچیر، چەپولار، چەقچەق، چەقەچەق، چەکەمەبۆز، چەکەمەرەق، چەکوچر، چەلومل، چەندوچوون، چەنەباز، چیابەجیا، چیاوچۆل، چیتەکەوپیستەکە، چیلکەوچەوێل، چینبەچین، چینچین.

حاجیلەقلەق، حەپۆلەمیشخۆز، حەپەحەپ، حەتخەتۆکە، حەچولور، حەزوبەز، حەلاشوبەلاش، حەلوەلا، حەوالەبەگەوالە، حیلەحیل، حینجەوفینجە.

خاتروخۆتر، خاکویا، خاکوخۆل، خالوۆز، خالومل، خانومان، خانەبەکۆل، خانەبیتزار، خانیخانان، خاوخاو، خاوەخاو، خاووخیزان، خاووخلیچک، خاوەنشکۆ، خایەومایە، ختوخۆپایی، خرتوپرت، خرتوخۆل، خرتومرت،

خرتوهووپ، خرته خرت، خرچوهووپ، خرچه خرچ، خرخال، خرکه بهرد، خرخوئل،
 خرپوخه پان، خرپومپ، خرموهووپ، خرمه خرم، خرنگوهووپ، خرنکه خرنک،
 خرپوهووپ، خرپه خپ، خشپوهووپ، خشپه خشپ، خشوهووپ، خشه خش،
 خلینه گوو، خلینه وبلینه، خنجوخوئل، خوشوهووپ، خوشه خوش، خوړوهووپ،
 خوړه خوړ، خوړه خو، خواریختیج، خواړه استان، خوته وېژله، خه توخال،
 خه له وڅه رمان، خیزوهووپ، خیزه خیز، خیره ومه ند، خوینتال، خوینخوړ،
 خوینسارد، خوینشیرین، خوینگه رم، خوینمژ، خه لکوخوا، خه مخوار،
 خه مخوړ، خه موخه فته، خه یالپلاو، خیراخیتر، خیروبیر، خیلوخوار.

دابونه ریت، دابه شدابه ش، داخوخه فته، دادوفیغان، دادره ست، داروبار،
 داروپه ردوو، داروده سته، داروده ون، دارودیوار، داره داره، داسکوده رزی،
 داموده زگا، دانساز، دانکیشان، دانوستان، داوده رمان، داوینپاک،
 داوینیس، دپکودال، دپوداوین، درووده له سه، درپژدای، دزادز، دزه دز،
 دزوجه رده، دزه خورجینه، دلپاک، دلپ، دلته، دلپاگر، دلپهق، دلسوتاو،
 دلشکاو، دلفراوان، دلفرین، دلگران، دلگوشراو، دلگیر، دلمردوو،
 دلنرم، دلوریا، دلپه لکه ندرار، دله خورتی، دله پراوکه، دله کوته،
 دوبه دواي، دواپوژ، دولاودوژ، دولبه دؤل، دوویه دوو، دوودل، دوودو،
 دوورککوژ، دوورودرپژ، دوورودوست، دوورپناس، دوورپو، دووزمان،
 دووگیان، دهیده به، دهیده ده، دهردیه لا، دهرده دار، دهرده گا، دهرگا کوت،
 دهرگاودووتی، دهروونه ش، دهسپي، دهسبلاو، دهسبه جی، دهسبه دهس،
 دهسبه ردار، دهسبه سر، دهسبه قلیپ، دهسپاک، دهسپیس، دهسپیشخه،
 دهسخت، دهسدرپژ، دهسدهس، دهسپاست، دهسپهنگین، دهسپو، دهسپهش،
 دهسپی، دهسکورت، دهسورد، دهسویته ون، دهسودهم، دهسته به دهسته،
 دهسه پاچه، دهسته دهسته، دهسه وسان، دهسه وکه مهر، دهسه ویه خه،
 دهسیده سی، دهسله دهس، دهشتاوده شت، دهشتبه دهشت، دهشتوده ر،
 دهعیه وفیز، ده غلودان، دهقاودهق، دهقبه دهق، دهله به با، دهله دیتو،
 دهله سهگ، دهمارگرژ، دهماودهم، دهمل، دهمبه دهم، دهمپاراو، دهسته ور،
 دهمچه ور، دهمخاو، دهمدراو، دهمدرپژ، دهمدهم، دهمپاست، دهمپهش،
 دهمسپی، دهمسوور، دهمشي، دهمگهرم، دهملیل، دهموچاو، دهمودهس،

دهموشک، دهموفلق، دهمولووت، دهمووتیل، دهنگدراو، دهنگویاس،
 دهنگهدهنگ، دهوروهر، دهونهباش، دههولککووت، دیزهدهدار، دیزهدهکوئل،
 دیموکراسیخواز، دیتودرنج.

پازوگلهیی، پازونیاز، پاستودروست، پاستوپهوان، پاستهوخو، پاهوشکار،
 پاووریس، پاوپیتوی، پاوپووت، پژدوچرووک، رقوکیینه، رموزن،
 رووبازایی، رووبهروو، رووتوپهجال، رووتوقووت، رووپهش، رووزهرد،
 رووسارد، رووسیپی، رووسوور، رووشکیتن، رووکراره، رووگهرم،
 رووههلمالراو، رهپوراست، رهزاگران، رهشگیگر، رهشبهلهک، رهشوپووت،
 رهشهبه، رهشهخهلهک، رهشهولاخ، رهقوتهق، رهگورپشه، رهنگاورهنگ،
 رهنگویو، رهنگوپروو، رهسوگوریس، رهشهکیش، رهشکهوپیشکه،
 رهیکوپیتک، رهیکاویان.

زاروزیج، زارهترهک، زاوایپتوی، زاووزی، زرتبهوز، زرموکوت، زرموهووپ،
 زرمهزرم، زرنگووهووپ، زرنکهزرنک، زروونهگیانه، زرووهووپ، زرهزپ،
 زیرکوهووپ، زیرکهزریک، زازل، زمانپاراو، زمانپیس، زماندریژ،
 زمانزان، زمانلووس، زمزم، زورزور، زورهملی، زویهزوو، زوزوو،
 زهبروزهنگ، زهردوزول، زهردوقوئل، زهردیاوا، زهردیوهلی، زهونهقووته،
 زهرووهووپ، زهزهزه، زهرووهووپ، زهزهزه، زیکوهووپ، زیکهزیک، زیندهبهچال
 زهویوزار، زیدونیشتمان.

ژانوزور، ژانوزی، ژاوهژاو، ژنبهژن، ژنوزنخواز.

ساتبهسات، ساتوکات، سادهوساکار، ساردوسپ، سافولوس، سالبهسال،
 سالهوسال، سرتوسوئل، سرتهسرت، سرتهوبوله، سفتوسوئل، سفرهدهپ،
 سکسووتاو، سمتوکهفهل، سمتلخوار، سمتلفش، سمتلقیت، سمتلقهوی،
 سمتلقهیتانی، ساوپاوا، سوکویاریک، سوزدهوتوره، سووکوچرووک،
 سووکوپرسوا، سهدهدهرسهد، سهدهلهسهده، سهریهدهر، سهریهرز، سهریهسهر،
 سهریاکی، سهرتاسهر، سهرتوپ، سهراست، سهرسخت، سهرشوپ،
 سهرکار، سهرگهرم، سهرلهبهری، سهرلهنوئی، سهرماوسوله، سهرویهر،
 سهروبهند، سهروپوتهلاک، سهروپیتی، سهروچاو، سهروساخت،
 سهروسهکوت، سهروسیما، سهروشویتن، سهروقنگ، سهروگویتلاک،

سەرھەمەرگ، سەرھەوخوار، سەرھەوژوور، سەرھەوژیر، سەرھەولیتز،
 سەگسار، سەلتوقولت، سەنگوتەرازوو، سەنگوپەنگ، سەنگوسووک،
 سەوداسەر، سەپروسەمەرە، سەپرەپەق، سەپروگژنیز، سەپروھار، سەیسوپیس،
 سەیسەمار، سەیبەروسایە، سەیبەسێ، سەیحەتەکی، سەیسێ.

شاتوشووت، شاتەشات، شاخەشاخ، شاخوداخ، شاخەوشاخ، شارەدەر،
 شاشووتش، شانەشان، شانویازوو، شانویاھو، شانوشەپەک، شانوشەوکەت،
 شاییلۆغان، شتومەک، شتوشۆ، شریخوھوو، شریخەشریخ، شرکەوپەرکە،
 شروالپیس، شرودر، شروشیتال، شروشیتاوا، شروور، شرەخۆر، شرەوپەرە،
 شرەوورە، شلوشۆپ، شلوشەکەت، شلوشیتاوا، شلومل، شلەشاری،
 شلپوھوو، شلپەشلپ، شلقوھوو، شلقەشلق، شوخوشەنگ، شەپوشۆپ،
 شەخسەپەرۆ، شەرموشوورەیی، شەپانگیتز، شەپفرۆش، شەپوشۆپ،
 شەپوگەر، شەپەدەنووک، شەپەسەگ، شەپەشەق، شەپەشۆق، شەقوئۆکس،
 شەقوئەق، شەقوشی، شەقوشۆق، شەقوھوو، شەقەشەق، شەلوپەت،
 شەلوکشەست، شەلوکوئیر، شەلوگیتز، شەنوگەو، شەولەبان، شەینوشەپۆر،
 شیواوشیو، شیوہشیو، شیوودۆل، شیتوسەرگەردان، شیتوماالوئیران،
 شیتووت، شیرەبەفرینە.

غەزوبەز.

فاکوفیک، فرانفران، فرکوھوو، فرکەفرک، فروفیشال، فروفیتل، فروھوو،
 فرەفر، فسفسپالەوان، فسکوھوو، فسکەفسک، فسوفۆل، فشوھوو،
 فشەفش، فلتتوھوو، فلتەفلت، فەرپوئیر، فەریکەحوشتر، فەریکەدیتو،
 فەریکەکەر، فەریکەنۆک، فەنگوفیتل، فەپنەگولە، فیشەکەشیتە،
 فیشکوھوو، فیشکەفیشک، فیکوھوو، فیکەفیک، فیلەگیتز،
 فیلۆتەلەکەبازی، فیلۆفەرەج.

فروھوو، فرەفر، فینگوھوو، فینگەئینگ.

قاپوقاچاغ، قاجوقووج، قاتوقر، قاسپەقاسپ، قاووقیژ، قایموتەو،
 قەرتوھوو، قەرتەقەرت، قەرچوھوو، قەرچەقەرچ، قەرخوھوو، قەرخەقەرخ،
 قەرموھوو، قەرمەقەرم، قەرۆقەپ، قەرۆقەپۆز، قەرۆھوو، قەرەقەر، قەرەوپەرە،
 قەرشکوھوو، قەرشکەقەرشک، قەرۆھوو، قەرۆقەرۆ، قەسەزان، قلیوبلی،

قلپوهوور، قلبه قلب، قنجوقیت، قنجوقول، قنگه ویله، قنگلیکه وتوو،
 قنگه جنوکه، قنگه شهر، قنگه وتلوور، قور وچلپاو، قورولیتاو، قوله یقاف،
 قولپوهوور، قولپه قولپ، قومار باز، قوړه قوړ، قووقه قووق، قولوموند،
 قوونه قوون، قوونه قوونکر، قه پوپ، قه رزو قوله، قه فقهه، قه لویه رد،
 قه لاچوالان، قوچه قانی، قولپ، قیتوقوز، قیرسیچمه، قیروسیا، قیروهوور،
 قیره قیر، قیروهوور، قیره قیر، قیزنده ویتزنده .

کاروانکوړه، کاره کهر، کاسه لیس، کاکیبه کاکي، کالوکړج، کاله کخوړ،
 کاله وپیتاو، کانیکان، کتوپ، کچاو کچ، کچه کچ، کړه وور، کړه کړ،
 کزولاواز، کزو هوور، کزه کز، کسپوکو، کسپوهوور، کسپه کسپ، کشومات،
 کفندی، کفندز، کلکو گوئی، کلکه قونئ، کلکه له قئ، کلکه سوتئ، کلاور وژنه،
 کلاوسور، کلاو کلاوین، کوتوکول، کوتوکوتر، کوتومت، کوتومزده قی،
 کوړاو کوړ، کوړپه کوړ، کوردپه روړ، کوړوکال، کولودل، کولوکو، کونبه کون،
 کونکون، کونوقوژین، کونوکه له بهر، کونه فیشال، کونه مشک، کوچوپه و،
 کوتر باز، کوټوزنجیر، کوټسکه وتوو، کوټانبه کوټان، کوټه په رست، کوټه دوز،
 کوټه فروژش، کوټه قین، کوټوبه کوټ، کوټو ت کوټ، که راو کهر، که رازاپ،
 که رتبه کهرت، که رت کهرت، که رتویه رت، که رویتشکه خه و، که ره کهر،
 که سوکار، که شوفش، که شکه لانیفه له ک، که شوه و او، که فوکول، که لویه ل،
 که لله بهران، که لله خپ، که لله په ق، که لله زل، که لله شق، که له کباز، که له گا،
 که مچیکل دانه، که مکهم، که موکوپیی، که واسوور، که و باز، که ولسوور،
 که وله کون، که ینویه ین، کیشه و بهره، کیتاو کیتو، کیتوبه کیتو.

گاره گار، گاو گولک، گاو گوتر، گدی گدی، گده گده، گروپف، گروکف،
 گروگال، گرموهوور، گرمه گرم، گروهوور، گره گره، گریوگول، گژوگیا، گفټوگو،
 گفوهوور، گفه گف، گلکو، گمه کم، گورجوگول، گورچکې، گورگانه شه وئ،
 گورگه بوز، گورگه خه و، گورگه زئ، گورگه لوقه، گورپه ته له، گورپه وېره،
 گوټپراو، گوټدریژ، گوټزل، گوټزه بانه، گوټپه گوټ، گوټرو هشار، گوټپه له ته کینه،
 گوټپه له کینه، گه جهر و گوجهر، گه ردنکه کچ، گه رده لولول، گه رموگوپ،
 گه نده موو، گه ننگه نغینه، گه ندوگوو، گه پروگوپ، گه پروگول، گه پروگیتچه ل،
 گه په لاوژئ، گه زبه گه ز، گه زگه ز، گه له گورگ، گه نده خوړ، گه وره کچ،

گه وره و مه زن، گياکه له، گيانه لالا، گيرو گرفت، گيزو هووړ، گيزه گيز،
گيره شيتو، گيزو گولنک، گيترو ويز، گيرمه وکيشه، گيره وکيشه، گيتل گيله،
گيله پياو، گيله گيل.

لاتولوت، لاتوله ويز، لاجلاج، لاره مله، لافوگه زاف، لامسه رلايي، لاولا،
لايه لايه، لايلايه، لچوليتو، لقوچل، لوژه لوژ، لوقه لوق، لووتېراو، لووتېه رز،
لووتخوار، لووتزل، لووتويزووت، لووتو پووت، لووته لا، لووره لووړ،
لووسو پووس، له بله بان، له بهر نه وه، له تېسه له ت، له تله ت، له توبه ت،
له توکووت، له رولاواز، له شېبه بار، له شېبه دوشاو، له شسوک، له شگران،
له شقورس، له قولوق، له نجه ولاړ، له نگولور، له وچه له وچ، له وسه له وس،
ليتوبه بار.

ماته مات، ماچوموچ، مارانگاز، ماريا رانخور، ماسيگر، ماسيگره،
ماشوېرنج، مالانگه، مالاوایی، مالو حال، مانگابه کهل، مانگه شهو،
مايه پوچ، متوموروو، مرخو هووړ، مرخه مرخ، مريشکه به کي، مړومووش،
مړو هووړ، مړقه روه، مړه مړي، مشتوما، مشتومي، مشو هووړ، مشه مش،
مقومقو، مپان، ملشور، ملکه ج، مله وړ، ملومووش، منجه منج،
مهړو مالات، مهړه گيتړ، مه لاخوره، موره له کهن، موسيقاژهن، مونوگرژ،
موويه موو، مياوه مياو، ميرخوناو، ميرعيران، مينگه مينگ،
ميچکه ميچک، ميړده زمه.

ناخونه کخور، ناراسته وخو، نازوجياز، نازونووز، نازونياز، نافه کشور،
نالنه نال، نانودوېر، نانوتف، نانوغه ک، ناويه ناو، ناوکه پيژ، ناووناتوره،
نه ختويوخت، نه ديويدي، نه رموشل، نه رموتول، نه رمونيان، نه ره ديو،
نه ره نه، نهفتونوي، نه کسوتير، نوزه دريژ، نيشتمانپه روه، نيره کوړ،
نيره کهر، نيره مووک، نيره وړج، نيتونيگا.

وتوويز، ورته ورت، وردکه وېرتکه، وردوخاش، وردورد، وردوقوول،
ورده والا، ورده ورده، ورگدراو، وړه وړ، وژوژ، وشکويرنگ، وشکه جو،
وشکه سوږي، وه جاخوړون، وه جاخکوتير، وه وه وړ، ويزو هووړ، ويزه ويز،
وتلوسه رگه ردان، وتلوعه ودال.

هاتوچو، هاتوهورت، هاتها، هارتوهورت، هارو هاج، هاره هار، هاره هار،

دوله‌مهنده‌کا. هەر به هۆی فەرهنه‌نگه‌وه ده‌توانین، له وشه و زاراوه‌ی دیالیکته جیاوازه‌کانی، زمانی کوردیی و زمانه‌کانی بیانیی، نه‌ته‌وه‌کانی جیهان بگه‌ین. هه‌موو نه‌ته‌وه‌کی « وشیار، پێشکه‌وتوو، خاوه‌ن توانا و ده‌سه‌لات »، هەر له‌ کۆنه‌وه تا ئه‌وێ، هه‌ولتکی زۆریان داوه، تا چه‌ندین فەرهنه‌نگی جوړبه‌جوړیان نووسیوه. گومانی تیدا نییه، گهلانی جیهان، بایه‌خیکێ یه‌کجار مه‌زنیان به‌ نووسینی فەرهنه‌نگ داوه. بۆیه، (زمانه‌ زیندوو‌ه‌کان، ژماره‌ی فەرهنه‌نگه‌کانیان گه‌یشتۆته «1500» فەرهنه‌نگ.) «6،63»

به‌ شێوه‌یه‌کی گشتیی، چهن جوړه فەرهنه‌نگی هه‌یه :

1. فەرهنه‌نگی زمانی نه‌ته‌وه‌یی: ئهم جوړه فەرهنه‌نگه، به‌ زمانی نه‌ته‌وه‌یی دا‌ده‌نرئ، له‌ نێوان دیالیکت و به‌ش و لقه‌دیالیکته‌کانی زمانیکدا ده‌نووسرئ. وه‌ک فەرهنه‌نگی کوردیی - کوردیی، به‌ هەر دوو به‌شه‌دیالیکتی کرمانجیی خوراو و هه‌ورامانیی.

2. فەرهنه‌نگی زمانی نه‌ته‌وه‌یی - بیانیی: ئهم جوړه‌یان، به‌ زمانی نه‌ته‌وه‌یی ده‌سپێده‌کا و به‌رانبه‌ره‌کی یه‌کی له‌ زمانی نه‌ته‌وه‌کانی جیهان ده‌بن. وه‌ک فەرهنه‌نگی کوردیی - پووسی.

3. فەرهنه‌نگی بیانیی - نه‌ته‌وه‌یی: ئهم جوړه‌شیان، به‌ پێچه‌وانه‌ی هەر دوو جوړه‌که‌ی پێشوو، به‌ یه‌کتێ له‌ زمانه‌ بیانییه‌کان ده‌نووسرئ و به‌رانبه‌ریشی واتاکانی به‌ زمانی نه‌ته‌وه‌یی تو‌مارده‌ک‌رئ، وه‌ک « ئینگلیزی - کوردیی ». به‌ داخه‌وه، گه‌ر به‌راوردێ له‌ نێوان نه‌ته‌وه‌ی کورد و نه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌ی جیهاندا بکه‌ین، ده‌بینین: کورد به‌ هۆی گه‌لتی هۆی « نه‌ته‌وه‌یی، پامیاری، ئایینی، زمانه‌وانیی، که‌لتووری » یه‌وه، له‌ بوا‌ری فەرهنه‌نگ‌داناندا، زۆر څا‌که‌وتوو. پۆله‌کانی کورد، زۆر دره‌نگ بیریان له‌ فەرهنه‌نگ‌نووسین کردۆته‌وه، زۆر دره‌نگیش، ده‌سیان به‌و کاره‌ کردووه.

کورد، له‌ هەر سێ جوړه فەرهنه‌نگه‌که، ژماره‌یه‌کی زۆر که‌می هه‌یه. به‌لام، ئهم فەرهنه‌نگانه‌ی هه‌شن، زۆربه‌یان له‌و فەرهنه‌نگانه‌ن، که‌ له‌ زمانیکیی بیانییه‌وه‌ بۆ کوردیی نووسراون. زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆرشیان، « پۆژه‌لاتناس، گه‌پۆک و شاره‌زا بیانییه‌کان » بۆیان نووسیوی‌ن. نه‌گینا، له‌و سه‌رده‌مانه‌دا،

گەر ئەوان نەبوونایە، کورد نەك هەر نەیزانیوه، فەرھەنگ بنووستی، بەلكوو
 هەر بیریشی لێ نەکردۆتەوه! لەو سەردەمە تاریکونووتەکانەدا، کە کورد
 خەریکی راوی یەكدی بوون، بیرتکیان لە زمانەكەى خۆیان نەکردۆتەوه،
 زمانى کوردی بە تەواى پشگوتیخواوه، ئەو کادێرە بیانیانە، باسکیان لێ
 هەلمالیوه، کون و قوژنی گوند و شارۆچکەکانى کوردستان گەراون،
 سەرما و گەرما یەكی زۆریان چێشتووه، هێندى جارێش، تووشى
 «ناخۆشیى، رووتکردنەوه، ئازار، گرتن و کوشتن» یش بوون. بەلام، هەر
 کۆلیان نەداوه، تا دەنکەدەنکە، وەك دانەى مرواریى، ووشەى پەتیی و
 پەسەنى شیرینی کوردییان بۆ هەلگرتوینەتەوه. پاشان، لێکۆلینەوهى ورد
 و قوولیان لە سەر کردوون، بەپێى باوەرى ئەو سەردەمەیان،
 لێکیاندا نەتەوه و پۆلێنیان کردوون. دواتریش، چەن فەرھەنگتکیان، وەك
 یادگارێكى دێرین و بە نرخ، بۆ بەجێهێشتووی. پاشان، ئەو کارانەى
 ئەوان، وەك بنچینە یەك، لە لایەن شارەزا و زانایانى کوردەوه قۆزراوەتەوه.
 ئەوانیش، وردە وردە، لە بەر پۆشنایى ئەو کارانەدا، خەریکی لێکۆلینەوه و
 فەرھەنگدانان بوون. بۆیە، هەزاران سلاو لە گىانی پاکیان بێ، هەزاران
 جار، مالیان ئاوەدان و کوپیان بە زاوا بێ.

گەر فەرھەنگدانان، بۆ نەتەوهکانى جیھان، کارێكى ئاسانبێ، ئەوا بۆ
 کورد، بە کارێكى یەكجار گران دادەنرێ. چونکە :

یەكەم : کورد دەولەتێكى نەتەوهیى نییە. لەبەرئەوه، خواوەنى دەزگەى
 کەلتورێى و ئەكادیمیى خۆى نییە. بۆیە، لەو بوارەدا ناتوانێ، هەم کادێرى
 ئەكادیمیى پێگە یەنێ، هەم بۆدجە یەكی باشى بۆ تەرخانكا، تا ئەو کارانە
 وەك پتووست، بە ئەنجامگە یەنێ.

دووەم : زمانى کوردی، لە چەن « دیالێکت، بەش و لقە دیالێکت » یكى
 جیاواز پێكھاتووه. ئەم دابەشبوونە، گرفتێكى زۆرى بۆ زمانەكەمان و
 پەسپۆرەكان دروسکردووه. لەبەرئەوه، گەر فەرھەنگى بۆ هەموو
 دیالێكتەكانى زمانى کوردی دابنرێ، ئەوا بە کارێكى زۆر سەخت و
 قوورس دادەنرێ. لەوانە یە، فەرھەنگدانان، بۆ یەكێ لە دیالێكتەكانى
 زمانى کوردی، کارێكى گەلى ئاسانترێ.

سیتیەم : لە ماوێهکی کەمدا ناتوانی، ئەو کارانە جێبەجێکری. بەلکوو، پتووستی بە ماوێهکی درێژ هەیە. لەم کاتەشدا، ئەو توانایەمان نییە. چوارەم : لە بواری زمانەوانیدا، شارەزا و پەڕی زمازان و زمانناسمان، زۆر کەمە و بە پەنجە دەس دەژمێرتین. ئەوانەشی هەن، هێندێکیان چەن کادێرتیکی تەمەلن، لە ئاستی ئەرکە نەتەوایی و لیتێرسینەو کەدا نین. هێندێکی دیکەیان، وازیان لە تەرخانی تایبەتی خۆیان هێناوە، خەریکی کارێکی دیکەن. هێندێکی دیکەشیان، سەری خۆیان بەو کارەو نایەشتین، چونکە کەلکی نییە!

ئەم کارە گەورەیه‌ش، پتووستی بە کۆمەڵی شارەزا و زانای زمانی کوردیی، لە هەموو پارچەکانی کوردستان هەیە، بۆ ئەوێ هەموو پێکەوێ کارکەن، هاوکاری لەگەڵ یەکەیدا بکەن. بەلام، بە داخەو، ئەو شارەزایانە و هەشمان، ئەو نین، پشتیان پێ بیەسین، چونکە، لە نێو خۆیاندا کۆک و تەبا نین. گیانی هاوکارییان تێدا نییە، دەسی یارمەتی بۆ یەکدی درێژ ناکەن. هەر کەس خۆی بە مامۆستا و زانا دەناسێ، کاری کەسی دیکەیان لا پەسەن نییە. لەبەر ئەوە، نەک هەر فەرھەنگی، بۆ هەموو دیالێکتەکانی زمانی کوردیی، کارێکی زۆر گرانبە، بەلکوو تەنانت، فەرھەنگی بۆ یەکێ لە دیالێکتە دیار بکراوەکانیش، بە کارێکی سەخت دەژمێرتی.

لەگەڵ ئەوەشدا و تا ئەوێ، گەڵی فەرھەنگ و فەرھەنگۆک، بە شێوەی سەیلکە و پەرتووک، یا لە پاشکۆی بەرھەمەکانیادا، لە لایەن هێندێ ئێستانی کوردەو بەلاو کراوەتەو. هەر وەها، هێندێ لە شارەزایانی کوردیش، لەو بواردەدا کاریان کردووە. بەلام، ئەو فەرھەنگانە، هێچیان نەبەهەنگی کوردیی - کوردیی نەبوون، بەلکوو، فەرھەنگێکی تێکەڵاوی کوردیی و یەکێ لە زمانەکانی دیکە بێانی بوون. چونکە، فەرھەنگی کوردیی ئەوێ، لە کوردییەو بۆ زمانێکی دیکە بنووسری. بەلام، ئەو فەرھەنگانە لە زمانێکی دیکەو، بۆ کوردیی نووسراون، پتر لە سەر فەرھەنگی ئەو زمانە دەژمێرتین. وەک: فەرھەنگی « عەرەبی - کوردیی، فارسی - کوردیی، روسی - کوردیی و ... ». ئێمە ی کورد، لە چاو زمانەکانی دیکەدا، فەرھەنگمان کەمە.

دهبی، ئەوەش بزانین، هەر چەندە، لە سالی « 1683/1682 » زدا، ھۆنەری گەورە کورد « ئەحمەدی خانیی »، یەكەم فەرھەنگی، بە زمانی کوردیی و بە بەشە دیالێکتیی کرمانجیی ژووورو داناو. بەلام، ئەو فەرھەنگە، جگە لەوێ هێچێ دیکەێ بە دواوە نەهات، وەك فەرھەنگێکی عەرەبیی تەماشادەکری. چونکە، لە عەرەبییەو بە کوردیی نووسراو. ھەرودھا، یەكەم کەسێ فەرھەنگی « کوردیی - کوردیی » دانای، بە سەرکەوتویی، کارەکانی خۆی بە ئەنجامگەیانیدی، فەرھەنگەکەێ مامۆستا « شیخ محەمەدی خال »، لە سالی « 1960 ز » دا بوو، کە سێ بەرگی لە فەرھەنگە تایبەتیەکەێ خۆی، لە ژێر ناوێشانێ « فەرھەنگی خال » دا چاپکردوو.

جگە لەو فەرھەنگانەێ تا سالی « 1975 »، لە بەرھەمەکەێ د. « ئەوڕەحمانی حاجی مارف » دا ناویان نەهاتوو، وەك « قاموسی زبانی کوردی - عەبدولرەحمانی زەبیحی و ھەنبانەبۆرینەێ - ھەزار ... تاد » تا ئێستە، چ لە کوردستان و چ لە ھەندەران، چ لە لایەن کورد خۆی، چ لە لایەن شارەزایانی بیانییەو، نزیکەێ سەد فەرھەنگ و فەرھەنگۆکی کوردیی بلاکراو تەو.

ھەر چەندە، ئەم فەرھەنگانە، وەك گۆتان: لە لایەکەو لە چاوە فەرھەنگی نەتەوکانی دیکەدا، زۆر کەمە. لە لایەکی دیکەشەو، (زۆری زۆری ئەم فەرھەنگانە، لەبەر گەلیک ھۆی ئاشکرا، لەسەر شێو و پێگەیکەێ زانستی دانەنراون، لەگەڵ ئەوەشدا بە نێسبەت کاری فەرھەنگنوسی کوردییەو، چەن ھەنگاویکی گەورە نراو و ژمارەیکە فەرھەنگی سەرکەوتومان ھەیە. « 91، 70 »

لێرەدا، بە پێوستی دەزانم، ناوی ھێندێ لەو فەرھەنگۆک و فەرھەنگانەێ دەسەنکەوتوون، پێزکەین، کە « پێپۆر، شارەزا، پۆژھەلاتناسەکانی کورد و بیانیی » نووسیویان. ئەم فەرھەنگانە، لە چەن سەرچاوەیکە جیاواژەو کۆکراو تەو. لێرەدا، بە پێی مێژووی بلابونەو ھەیان، ھێندێکیان بە کورتیی، لێ پەنجەر مێریان دەکەین، تا خۆتەری ھێژا بزانن، مێژووی فەرھەنگنوسی کوردیی لە کەییەو دەسپێکردوو و کام فەرھەنگ لە دوا

- کام فەرھەنگەوێ هاتوو، بۆ ئەوەی، زنجیرەى مێژوویى فەرھەنگنوسییى کوردییى، بە شێوەیەکی پێکوپێک پوونکەینەو :
1. ئەحمەدى خانى، نەو بەھار - 1682/1683 ز .
 2. یوسف زىائەدین پاشا خالىدى ئەلەقەدسى - ئەلەخزومى، ئەلەھەدییه ئەلەمیدییه فى ئەللورغە ئەلکوردییه، ئەستەنبول، 1310ھ - 1893م .
 3. شیخ مارفى نۆدى، ئەحمەدیى، سلیمانیى - 1895.
 4. ئى. ئا. ئۆریلیى، فەرھەنگى کوردیى - ڕووسییى، 1920.
 5. جەلادەت عالى بەدرخان، فەرھەنگۆک، گۆڤارى « ھاوار »، شام.
 6. خەبەرناما ژ زمانى فەلەبى - کورمانجیى، ڕەوان، یەریقان، 1933 .
 7. شاکیر فەتاح، فەرھەنگۆک، ئینگلیزى - کوردیى و کوردیى - ئینگلیزى، ڕەواندۆز، 1934 .
 8. خەبەرناما تیرمىنۆلۆجى یى فەلەبى - کورمانجیى، یەریقان، 1935 .
 9. عەبدوللا زێوەر - 1941 .
 10. گیوى موکریانى، « ڕابەر »، عەرەبى و کوردییه، ھەولێر، 1950 .
 11. گیوى موکریانى، « کۆلکەزێرنە »، کوردیى - فارسى - عەرەبى - فەرەنسى - ئینگلیزى، ج 1، 1955، ج 2، 1966 .
 12. فەرھەنگى کوردیى - مراد ئاوپرەنگ « کوردیى - فارسى » .
 13. عیززەدین مەلا مستەفا، فەرھەنگۆک بەغدا، 1955 .
 14. فەرھەنگى مەردۆخ، تاران، 1956 . کوردیى - فارسى - عەرەبى .
 15. سەمەندى سیابەند، ئارامى چاچان، خەبەرناما ئەرەبى - کوردیى، یەریقان، 1957 .
 16. ئى. ئۆ. فارىزوف، فەرھەنگى ڕووسى - کوردیى، مۆسکۆ، 1957 .
 17. ج. خ. باکاییتف، فەرھەنگى کوردیى - ڕووسى، مۆسکۆ، 1957 .
 18. فەرھەنگى خال، ب 1 - 1959-1960، ب 2 - 1964، ب 3 - 1976 .
 19. نەقابەى م. سولەیمانى، فەرھەنگۆکى «زاراوەى زانستى» 1960 .
 20. ق. کوردقیش، فەرھەنگى کوردیى - ڕووسى، مۆسکۆ، 1960 .
 21. جەمال نەبەز، ھەندىک زاراوەى زانستى، سلیمانى، 1960 .
 22. جەمال نەبەز، فەرھەنگۆکى زانستى، ھەولێر، 1960-1961 .

23. گیوی موکریان، «مه‌آباد» کوردیی و عه‌ره‌بییه، هه‌ولێر، 1961.
24. جگه‌رخوێن، فهره‌نگا کوردیی، ب 1 - 2، به‌غدا، 1962.
25. عه‌لادین سه‌جادی، کوردیی - عه‌ره‌بیی - فارسیی، به‌غدا، 1963.
26. موسا عه‌نته‌ر، فهره‌نگا کوردیی - ترکی، استانبول، 1967.
27. م. اوهره‌نگ، فرهنگ کردی، تهران، 1968.
28. مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی موده‌ریس، «دوو رسته»، فهره‌نگه‌نگیتی عه‌ره‌بیی و کوردیی به‌هه‌لبه‌ست، به‌غدا، 1970.
29. عه‌بدولقادر به‌رزنجی، فهره‌نگی زانیاری، سلیمانی، 1971.
30. لیژنه‌یه‌کی تایبه‌تی له‌ زانا و کوردیی زانی به‌ توانا، فهره‌نگۆکی زاراوه‌ی پارێزگای سلیمانی، عه‌ره‌بیی - کوردیی، 1971.
31. معروف قه‌ره‌داغی، فهره‌نگی کشتوکال، ب 1 - 2، به‌غدا، 1972 - 1973.
32. به‌رتوه‌به‌رتی گشتیی خوتندنی کوردیی، فهره‌نگی کوردیی - عه‌ره‌بیی، گۆفاری «په‌روه‌ده و زانست»، ژماره‌ 4، به‌غدا، 1972.
33. که‌مال جه‌لال غه‌ریب، فهره‌نگی زانیاری، عه‌ره‌بیی - کوردیی، ب 1 - 2، سلیمانی، 1974.
34. که‌مال جه‌لال غه‌ریب، ئه‌لقاموس ئه‌لعلمی، عه‌ره‌بیی - کوردیی، به‌شی یه‌که‌م، 1974.
35. به‌رتوه‌به‌رتی گشتیی خوتندنی کوردیی، فهره‌نگی کوردیی - عه‌ره‌بیی، گۆفاری «په‌روه‌ده و زانست»، ژماره‌ 7 - 8، به‌غدا، 1974.
36. زاراوی کارگه‌تیری، دانان و لێدوانی ئه‌نجوومه‌نی کۆن، پێشه‌کیی و پێکخستنی د. که‌مال مه‌زه‌هر، به‌غدا، 193 - 1974.
37. زاراوی هه‌مه‌چه‌شنه، دانان و لێدوانی ئه‌نجوومه‌نی کۆن و لیژنه‌کانی، پێشه‌کیی و پێکخستنی د. ئه‌وره‌حمانی حاجی مارف، به‌غدا، 1974.
38. لیسته‌ی چواره‌می زاراوه‌کانی کۆن، دانان و لێدوانی ئه‌نجوومه‌نی کۆن و لیژنه‌کانی، پێشه‌کیی و پێکخستنی د. ئه‌وره‌حمانی حاجی مارف، 1974.
39. محه‌مه‌د ئه‌مینی میسری سه‌ییدیان، کردی - فارسی - عه‌ره‌بی.

40. فەرھەنگی « ئەلقاموس ئەلعهسری »، کوردیی - عەرەبیی، عەلی سەیدۆ گۆرانی.
41. ئەستێرە گەشە، کوردیی - عەرەبیی، فازیل نێزامەدین، 1977.
42. عەبدوڕەحمانی زەبێتی، قاموسی زبانی کوردی، ب 1، 1977. ب 2، 1978.
43. فەرھەنگی لەک و لوڕ، حەمدی ئیزەدپەنا، 1978.
44. کەمال جەلال غەریب، ئەلقاموس ئەلعلمی، ئینگلیزیی - کوردیی، بەشی دوو، 1979.
45. فەرھەنگی فارسیی - کوردیی، شوکۆلای بابان، 1361.
46. ھەژار، ھەنبانەبۆزینە، فەرھەنگ کوردی - فارسی، چاپی یەکەم، سروش، تهران، 1369.
47. کەمال جەلال غەریب، ئەلقاموس ئەلعلمی، عەرەبیی - ئینگلیزیی - کوردیی، بەشی سێیەم، 1983.
48. ق. کوردۆبیث، ز. یوسف، فەرھەنگی کوردی - ڕووسی « سۆزانی »، دەزگای چاپەمەنی « زمانی ڕووسی » مۆسکۆ، 1983.
49. فەرھەنگی ئاری، کوردیی - کوردیی - عەرەبیی، ساییەر حەمەد و عەلی عەبدوڵلا گردەازەبانیی، بەشی یەکەم، 1984.
50. فەرھەنگی نۆبەرە « ئەلباکورە »، عەرەبیی - کوردیی، بەشی یەکەم، گیوموکرانیی، 1984.
51. فەرھەنگی گەنجینە، عەرەبیی - کوردیی، عەلی عەبدوڵلا، 1988.
52. فەرھەنگی کوردیی - ئینگلیزیی، شەوکەت نێسماعیل حەسەن، 1989.
53. فەرھەنگ کاروانی، فارسیی - کوردیی، ئەبو بەکر رەشید، 1993.
54. فەرھەنگی زیوار، جەمال عەبدول، 1996.
55. فەرھەنگی شوکار، جەمال عەبدول، 1998.
- تەو فەرھەنگ و فەرھەنگۆکانی زمانزان و پۆژەھلاتە بیانییەکانیش نووسیاویانە، ئەمانەن :
56. ماورتۆز گارزۆنی 1787. ئیتالیی - کوردیی.

57. پ.س. پالاس، فەرھەنگی بەراوردیی ھەموو زمان و شێوەکان، پیتربورگ، 1787.
 58. کلودیۆس جیمس ریچ، 1836-1837.
 59. پیتوتەر لیرخ، 1856-1857-1858. کوردیی «کرمانجیی ژووروو» - ڕووسی، کوردیی «زازا» - ڕووسی.
 60. سامۆل رھیا، 1872، فەرھەنگۆکی کوردیی - ئینگلیزی.
 61. ئەلیکساندەر ژابا، 1879. کوردیی - فرەنسی.
 62. ئەلبێرت سۆسین، 1887-1890، فەرھەنگۆکی کوردیی - ئەلمانی.
 63. س. ئا. یەگیزارۆف، 1891. کوردیی - ڕووسی و ڕووسی - کوردیی.
 64. میتجەر سۆن، لەندن - 1913، بەغدا - 1919. ئینگلیزی - کوردیی.
 65. باسیل نیکیتین، ورمی - 1916. فەرھەنگۆکی ڕووسی - کوردیی.
 66. ئاغا پیتروۆس، بەغدا - 1920. ئاسوری - کوردیی و یەزیدی.
 67. ر. ف. جاردین، بەغدا - 1922. کوردیی - ئینگلیزی.
 68. جویس ہلاو، پاریس - 1965. کوردیی - فرەنسی - ئینگلیزی.
 69. توفیق وہبی، نیویۆرک - 1965. کوردیی - ئینگلیزی.
 70. توفیق وہبی و ئەدمۆنس، لەندن - 1966. کوردیی - ئینگلیزی.
 71. ئەرنیست مەکاریۆس، ئەمیریکا، 1967. کوردیی - ئینگلیزی.
 72. فەرھەنگی ژەنەرال - ئوڤۆدتۆبابا.
- ھەروەھا، کۆمەڵەی فەرھەنگی دیکەش ھەن، چ لە کوردستان و چ لە ھەندەران، لە لایەن نووسەر و شارەزایانی زمانی کوردییەو چاپکراون. لێرەدا نەمانتوانی، لەو پتر درێژە بەم باسە بدەین، ئەو فەرھەنگانەی لە دوای سالتەکانی ھەرسە «1975» ھو، ھێندێ لە خۆتندکار و پەنا بەرەکانی کورد، لە ھەرەوێ وولات، بە گەلی زمانی نەتەوەکانی جێھان دایانناو، گەلیکن. بەلام، زۆرەیان لە جوۆی فەرھەنگی بیانی - کوردین.

لە کۆتایی ئەم باسەدا دەلێم: ھەر چەندە، کورد زۆر درەنگ، دەسی بە فەرھەنگدانان کردووە. بەلام، گومانی تێدا نییە، ھەموو ئەو فەرھەنگۆک و فەرھەنگانەی ھەشن، چ لە کوردییەو بو زمانە بیانییەکانی دیکە بێ، یا

له زمانه بیانییه کانهوه بو زمانی کوردیی بی، بی هه له نین. له گه له نهو هسدا، زۆر گرنگ نییه و ده بی، ده سی پزریان لی بهی. به لام، هیشتا بایی هینه نین، تینویتی « خورتنده وارانێ کورد، لیکۆله و تویره بیانییه کان » بشکیتین. بویه، لهو بواره ده بی، شاره زایان و کادیره نه کادییه کانی کورد، چاکێ چالاکی لی هه لکمن، به هه موو شیویه راژه ی زمانه که ی خویان بکمن، نهو نامانجه مه زنه پیروژه ی، رۆله کانی نه ته وه که مان به دیبیتن. هه ر چی چۆنیتی، ئیمه ی کورد، نهو توژه فه ره هه نگ و فه ره هه نگۆ که مان هه یه، به لام، کورد پتیوستی به پتر و پتریش هه یه.

نه ز پیموایه، هه نگاوی یه که م ده بی، له فه ره هه نگه کۆنه کانهوه بهاویژین. هه موو نهو فه ره هه نگۆک و فه ره هه نگانه ی، چ له لایه ن دۆسته پسپۆره بیانییه کانی کورد و چ له لایه ن شارهزا و فه ره هه نگنا سه کانی کورد خۆیه وه، هه ر له کۆنه وه تا نه ورۆ، له سه ر زمانی کوردیی دانراون، پتیوسته، وه ک که نجینه یه کی به نرخ و له بن نه هاتوی زمانه وانیی کوردیی لیتیان به وانین و هه لسوکه وتیان له گه لدا بکه یه ن. شاره زایانی نهو بواره ده توانن، ده سیکیان پێدا بێن، به ته وایی بژاریانکه ن، سه ره له نوی له سه ر پتیازتیکی زانسته نه رتیکیانخه نه وه. پاشان، که لکیان لی وه رگرن.

له هه نگاوی دوو هه میشه، پتیوسته، پسپۆر و شاره زایانی زمانی کوردیی، گرنگیه کی ته وای، به فه ره هه نگ به ن، به تایبه تی فه ره هه نگیتی زمانه وانیی « کوردیی - کوردیی »، له هه ر چوار دیالیکته سه ره کییه که ی کوردیی دانین. هه روه ها ده بی، بایه ختیکی زۆر، به جۆره کانی فه ره هه نگ « ئینسکلۆیدی و فیلۆلۆژی » به ن. زمانهزان و زمانه سه کانی کورد، به په رۆشه وه لهو بواره کار بکه ن.

پاشته وایه، سه ره تا کۆمیتیه کی زمانه وانیی و فه ره هه نگدانان دامه زرتن، وه ک هه نگاوی یه که م، هه موو نهو فه ره هه نگانه ی تا نه ورۆ نوو سه راون، گۆگرتنه وه. پاشان نهو کۆمیتیه، به هه موو نهو فه ره هه نگانه دا به چنه وه، به راورد پتیکیانکه ن، به ته وایی شه نوکه ویانکه ن و له پێژنکیانده ن، هه موو سه رگۆزه ری هه له و نا راستیه کانیان توپ ده ن. ئینجا، له به ر رۆشنایی میتۆدیکی زانسته نه دا، سه ره له نوی رتیکیانخه نه وه، که لکیان لی وه رگرن،

فەرھەنگیتکی گەورەى نوێى کوردیى دانیتن، وەک « مەنجە » ی عەرەبىی وایى، جینگەى زۆرەى زۆرى ووشە کوردییەکانى تێدا بکەیتەو.

10/ رانـاـو :

هیندی جار، زۆرەى کوردە نەشارەزاکانى زمانى کوردیى و هیندی لە خوێندەوارانىش، لێیان تیکدەچى، جیاوازی لە نێوان « پێشگر و پاشگر » و راناوەکاندا ناکەن. ئەمەش، پتر بۆ ئەوە دەگەرێتەو، زۆر بایەخ بە زمان و پێزمانى کوردیى نادەن. ئەوەى گومانى تێدا نییە، « پێشگر و پاشگر » و « راناو »، دوو باس و بابەتى جیاوازن. هیچ جۆرە پێوەندیى و تیکەلایىیەکیان نییە. لەبەر ئەوە دەبێ، لە یەكدیيان جیاکەینەو.

پێشگر و پاشگر: لە چەن بەشتیکى پچکۆلە پێکھاتوون، خۆیان بە تەنیا هیچ جۆرە واتایەک نابەخشن. بەلام، لە پێش و پاشى هیندی ووشەو دین، تیکەیشیتىکى نوێ بە واتای ئەو ووشانە دەبەخشن. وەک: (قرژال - قرژ + ئال. فیشال - فیش + ئال. بەھاران - بەھار + ئان. بەیانان - بەیان + ئان. سوتاو - سوت + ئاو. خوړاو - خوړ + ئاو. قوړاوى - قوړ + ئاوى. خویناوى - خوین + ئاوى. تینوايەتى - تینو + نايەتى. تینویتی - تینو + یتى. برسیتی - برسى + یتى. دەسک - دەس + ئک. نەوسن - نەوس + ئن. باندە - بال + ئندە. درندە - در + ئندە. سەرۆک - سەر + ئۆک. بارۆکە - بار + ئۆکە، جندۆکە - جند + ئۆکە. میتوولکە - میت + ئوولکە. میتروولکە - میتروو + ئوولکە. میتشوولە - میتش + ئوولە. میتروولە - میتروو + ئوولە. دارەکە - دار + ئەکە. شوانەکە - شوان + ئەکە. ووردیلانە - وورد + ئیلانە. خنجیلانە - خنج + ئیلانە. خوێندنەو - خوێندن + ئەو. سورانەو - سوران + ئەو. کوپەلە - کوپە + لە. گۆزەلە - گۆزە + لە. کوپگەل - کوپ + گەل. گاکەل - گا + گەل. بەردەلان - بەرد + ەلان. ئەحمەدیلە - ئەحمەد + یلە. قولنگ - قول + نگ. بێژنگ - بێژ + نگ. برايينە - برا + يينه. خزميينە - خزم + يينه.) «52- 50، 16»

یا وەک پێشگرەکانى: هەلفرى - هەل + فرى. هەلسا - هەل + سا. هەللوشین - هەل + لوشین. داتاشین - دا + تاشین. داھیشتن - دا + ھیشتن. دانیشتن - دا + نیشتن. داھیتان - دا + ھیتان. پۆکردن - پۆ +

کردن. پۆنان - پۆ + نان. راگوتزان - را + گوتزان. راکردن - را + کردن.
 بهلام «راناو»: له چهن ووشه یه کی دیاریکراو پتکهاتوو، له بری ناوی
 بهکار دئی، ئیدی ناوه که، کهسی یه کهم یا دووهم بئی، تاک یا کۆ بئی، هیچ له
 باسه که ناگۆرئی. له زمانی کوردیییدا، سێ جۆر راناوی سه ره گیمان هه یه:
 یه کهم: راناوی کهسیی - ئه مه ش دیسانه وه دوو جۆره:

1. نه لکاو: «سه ره خۆ، جیا، مه ند» یشی پت ده لیتن. بۆ کهسی یه کهم،
 دووهم و سێیه م، تاک و کۆکه ی ئه مانه به کار دیترین: «من، ئیمه، تۆ، ئیوه،
 ئه و، ئه وان». ئهم جۆره، به شتیه یه کی گشتیی، له سه ره تای رسته دا دئی.
 به شتیه یه کی سه ره خۆ ده نووسرتن، پتیه ندیی به کرداره وه نییه.

2. لکاو: «پتیه نو ساو، به سراو، چالاک» یشی پت ده لیتم. وهک: «م، مان،
 ین، ت، تان، یان، ی، ئ، یت، ن». ئهم جۆره شیان، به شتیه یه کی
 گشتیی، له کۆتایی رسته کورته کاندایه. له گه ل ناو و کرداره کاندایه پتکه وه
 ده نووسرتن و پتیه ندیشیان به کرداره کانه وه هه یه.

له وه ده چتی، هیتندی نووسه ره به بن، جیاوازی له نیتوان زمانی ئاخافتن و
 نووسین، زمانی نووسین و دیالیکته کاندایه که من. له به رته وه، ئهم بۆچوونه،
 له دابه شکردنی راناوه کانی شیدا رهنگیاندا ته وه. بۆ نمونه: «لیژه ی رتزمانی
 کۆری زانیاری کورد» به م شتیه یه ی خواره وه، راناوه کانیان دابه شکردوه:
 1 - بۆ کهسی یه کهم:

1. تاک: من، ئه ز، ئه من، م.

2. کۆ: ئیمه، ئه مه، ئهم، مه.

ب - بۆ کهسی دووهم:

1. تاک: تۆ، ئه تۆ، ئه توو، توو، ته.

2. کۆ: ئیوه، ئه نگۆ، ئه وه، هه وه، هوین، هنگ، وه.

ج - بۆ کهسی سێیه م:

1. تاک: ئه و، ئه وئ، وئ، وئی، ئه وئی.

2. کۆ: ئه وان، وان، ئانا، ئه و، وا. «107، 124-125»

به لای مه وه، ته نیا ئهم راناوانه، «من، ئیمه، تۆ، ئیوه، ئه و، ئه وان» به
 راناوی سه ره خۆ داده نیتم، چونکه:

یه کهم : ئەو راناوانه هەموو یەک واتایان هەیە و بۆ یەک کەس بە کار دێنرێن. بەلام، بە پیتی دیالیکتەکان دەگۆزێن.

دووهم : ئێمە باسی زمانی یە کگرتووی کوردیی و نووسین دەکەین، باسی دیالیکتەکان ناکەین، لە ناوچە جیا جیاکانی کوردستان، بەو راناوانه دەلێن چی؟ لە نووسیندا دەبێ، هەموو وەک یەک و بە یەک ڕەنگ بنووسین، بەلام، لە ئاخافتندا، هەر کوردی نازادە، چۆن قسە دەکا و کام سینۆنیمی راناوهکان بە کار دێنێ. جا گەر وا نەکەین، تا کوردی مابێ، یەک زمانی یە کگرتووی نووسین پێک نایە.

ئەو دیالیکتەکانە لە هەموو زمانیکدا هەن، بەلام، هیچ نەتەوه یەک بەو شێوەیە، راناوهکانی دیاری ناکا، بە لکۆ، بۆ هەر جووتیک و بۆ هەر کەسیک، یەک جوړه راناوی یە کگرتووی دیاریکراو هەیە.

لە ڕێنووسی کۆنی کوردیدا، نووسەرە کاتمان راناوهکانیان بە ناوهکانەوه نەدەنووسان. هەر چەندە، تا ئێستەش، هێندێ نووسەر هەر لە سەر ئەو شێوازە کۆنە دەڕۆن، بە تایبەتی کاتێ راناو لە شێوهی کۆدا بە کار دێن. بەلام، لە راستیدا، ئەو شێوه نووسینە نە راستە و نە جوانیشە. بە لکۆ، هەموو راناوه لکاو هەکان دەبێ، بە پیتی ناوهکانی خۆیان پێکەوه بنووسرێن. بۆ نمونە: « ماله کهم، کۆلانه کهم، گهڕه کهم. شاره کهمان، ناوچه کهمان، ههڕمه کهمان. گه‌یشته‌ین، ڕۆ‌یشته‌ین، چووین. خا‌که‌که‌ت، وولاته‌که‌ت، نیشتمان‌که‌ت. چوویت، هاتیت، نووسیت. گه‌له‌که‌تان، نه‌ته‌وه‌که‌تان، ده‌وله‌ته‌که‌تان. یاره‌که‌یان، دۆسته‌که‌یان، دراوسێکه‌یان. گیانه‌که‌ی، چاوه‌که‌ی، گوله‌که‌ی. ده‌په‌یڤی، دهنووسی، ده‌چرێ. ده‌سووتین، ده‌گیرین، ده‌کوژین... تاد) نه‌ک (ماله کهم، کۆلانه کهم، گه‌ڕه کهم. شاره کهمان، ناوچه کهمان، هه‌ڕمه کهمان. گه‌یشته‌ین، ڕۆ‌یشته‌ین، چووین. خا‌که‌که‌ت، وولاته‌که‌ت، نیشتمان‌که‌ت. چوویت، هاتیت، نووسیت. گه‌له‌که‌تان، نه‌ته‌وه‌که‌تان، ده‌وله‌ته‌که‌تان. یاره‌که‌یان، دۆسته‌که‌یان، دراوسێکه‌یان. ... تاد ».

دووهم : راناوی خۆیی یا هاوێش : وەک: « خۆم، خۆمان، خۆت، خۆتان، خۆی، خۆیان) ئەم راناوانەش، هێندێ جار لە سەرەتای پرستەوه، دوا

بکەر دئی. وهک: « من خۆم ده‌پۆم. ئێمه‌ خۆمان دێین. تو خۆت ده‌چی. ئێوه‌ خۆتان نایهن. ئه‌و خۆی هات. ئه‌وان خۆیان دوورن. » هێندئێ جاری دیکه‌ش، بکەر دانانرئ، ههر پاناوه‌کان خۆیان، له‌ سه‌ره‌تای پرسته‌کانه‌وه‌ دێن. وهک: « خۆم ده‌پۆم. خۆمان دێین. خۆت ده‌چی. خۆتان نایهن. خۆی هات. خۆیان دوورن. » له‌ ههر دوو نمونه‌که‌دا، کۆتایی کرداره‌کان به‌ پاناویکی لکاو دئی، به‌ مه‌رجێ له‌گه‌ڵ پاناوه‌ سه‌ربه‌خۆکه‌دا بگۆنجن.

سییهم: پاناوی هه‌بوون: وهک: « هی من، هی ئێمه‌، هی تو، هی ئێوه‌، هی ئه‌و، هی ئه‌وان. » وا بزنام، پتویست ناکا، نمونه‌یان له‌ سه‌ر بێنینه‌وه‌. چونکه‌، پاناوه‌کان خۆیان دیارن.

به‌لام، ئهم پاناوه‌ لکاوانه‌، هێندئێ جار له‌گه‌ڵ پێشگریکه‌دا یه‌که‌ده‌گرن و شێوه‌یه‌کی تایبه‌تییه‌ وه‌رده‌گرن، یه‌که‌سه‌ر واتایه‌کی تایبه‌تییه‌ به‌ ده‌سه‌وه‌ده‌ده‌ن. وهک: « پیم = پئی + م - پیم گوت. پیمان = پئی + مان - پیمان گوت. پیت = پئی + ت - پیت ده‌لیم. پیتان = پئی + تان - پیتان ده‌لیم. پیتی = پئی + ی - پیتی بلتی. پیتان = پئی + یان - پیتان بلتی. » هه‌روه‌ها، هێندئێ وشه‌مان هه‌یه‌، له‌ زمانی کوردیییدا وهک پێشگر وان، گه‌ر به‌ ته‌نیا بیانوسین، هێندیکیان واتایه‌کی جیاوازیان هه‌یه‌، هێندیکێ دیکه‌شیان هه‌یج جوژه‌ واتایه‌کیان نییه‌. له‌به‌رئوه‌، باشتروایه‌، له‌گه‌ڵ کرداره‌کاندا پێکه‌وه‌ بنوسرین. بۆ نمونه‌: « پئی، تی، جئ، لئ، وه‌ر، هه‌ر، هه‌ل ... تاد » وهک: « پێداگرتن، پێره‌وکردن، پێداهه‌لدان، تێکردن، تێترنجاندن، تێهه‌لکێشکردن، جێماو، جێگر، جێبه‌جێکردن، لێوه‌شاه‌، لێهاتوو، لێوه‌رگرتن، وه‌رگێران، وه‌رچه‌رخان، وه‌رگه‌ران، هه‌روه‌ها، هه‌رئوه‌، هه‌ره‌مه‌سوی، هه‌لبژاردن، هه‌له‌وه‌ران، هه‌للووشین ... تاد ». نه‌ک « پئی داگرتن، پئی په‌وکردن، پئی داهه‌لدان، تی کردن، تی ترنجاندن، تی هه‌لکێشکردن، جئ ماو، جئ گر، جئ به‌جئ کردن، لئ وه‌شاه‌، لئ هاتوو، لئ وه‌رگرتن، وه‌رگێران، وه‌ر چه‌رخان، وه‌ر گه‌ران، هه‌ر وه‌ها، هه‌ر ئه‌وه‌، هه‌ر هه‌مه‌سوی، هه‌ل بژاردن، هه‌ل وه‌ران، هه‌ل لووشین ... تاد ».

هێندئێ جار، چ له‌ ناخافتن و چ له‌ نه‌ووسیندا، هه‌ر دوو جوژه‌ پاناوه‌که‌ به‌کار دێنین. به‌لام، له‌ هه‌مان کاتدا، پاناوه‌ لکاوه‌کان، جێگه‌ی پاناوه‌

سەرپەخۆکان دەگرێنەوه. واتە، دەتوانین، بەکاریان نەهێنین. «پاناوی لکاو»
 لە رێستەدا دەتوانین، بە چەن شتێوەیە بەکارییهێنین، وەک :
 من گلله ییم زۆر له تۆ ههیه.
 من گلله ییم له تۆ زۆر ههیه.
 من گلله ییم له تۆ زۆره.
 یا دهتوانین، یه کسه ر بلێین :
 گلله ییم زۆر له تۆ ههیه.
 گلله ییم له تۆ زۆر ههیه.
 من گلله ییم له تۆ زۆره.
 یا دهتوانین، کو تتریکه یه نه وه و بنووسین:
 گلله ییم زۆر لیته.
 گلله ییم لیته، زۆر.

له و زمانانهی، جیاوازی نیترو و می ههیه، ژمارهی پاناوه
 سەرپەخۆکان پترن. وەک له زمانی عەرەبیدا « بۆ نتر - هو و می - هی »،
 له زمانی ئینگلیزیدا، « He و She »، له زمانی سویدیدا « Han و
 Hon » و له زمانی پروسسیشدا، نەک هەر بۆ نتر و می، بە لکوو بۆ
 مامناوهندیش، پاناوی تایبەتی ههیه. وەک « بۆ نتر OH - ئۆن، بۆ می
 OHA - ئەنا، بۆ مامناوهندی OHO - ئەنۆ. »

له زمانی کوردیدا، هێندێ له پاناوهکان « پاناوه لکاوهکان »، رۆڵی
 کرداری یاریده دەر ده بین. وەک: « م، یت، ین، ن، ه ». بۆ نمونه: من
 مهردم. تۆ پرووتیت. ئێمه گه وره ین. ئەوان سه روهرن. ئەو جوانه.

11/ ئامرازه کانی زمانی کوردی :

تا ئێسته، هێندێ نووسەر و شارهزا، له سه ر ئامرازه کانی زمانی کوردی،
 چەن گوتار و نامیلکه یه کیان نووسیوه. به لام، باوه ر ناکه م، هه یچ نو سه رێ
 وەک د. « برایم عه زیز »، به و شتیه دووردرێژه، له سه ری نووسی به ی.
 له به رته وه، لێره دا هه ولده ده ین، که می به درژی، سه رنجی دید و
 بۆچونه کانی دوکتۆر به ین، به دهم باسکردن و ده مه ته قیه، ئامرازه کانی ش
 روونده که یه نه وه. دوکتۆر ئامرازه کان به م شتیه دا به شه کا :

پاره‌ی یه‌که‌م - نامرازی مۆرفۆلۆژی :

1. نامرازی بانگکردن: (ئه‌ی، هۆ، هێ، یا، ۆ، ه، ئ) «3,9» له‌ زمانى کوردیدا، «هێی» پتر به‌کار دێت و هه‌ک له‌ «هێ».

ئه‌ی گه‌لى کوردی قاره‌مان! هۆ کاکه‌ی شوان! هێ نازنه‌ن. هێ خه‌جی. هێ دایه. یا پێغه‌مبه‌ر هاوار. کوردۆ وه‌ره. عه‌زۆ بۆ. کوپه‌ وه‌ره. کاکه‌ بچۆ. بابه‌. براهه. خزمه‌. بۆ کو: براهینه. خزمیه‌نه. کچه‌نه. خوشکینه. پورێ، خوشکێ، کچه‌ی.

2. نامرازی پرسىيار: (بۆ، چ، بۆچ، ئایا، که‌ی، چه‌ند، چى، کى، کامه، کوا، له‌به‌رچى، «له‌ کوێ، بۆ کوێ، تا کوێ») «10,9» به‌لام «چۆن، چلۆن، چۆنچۆنى و چیه‌» ی له‌ یادکردووه، ئه‌مانیش چوار نیشانه‌ی پرسىيارن. «چۆنچۆنى» هه‌ر له‌ «چۆن» وه‌هه‌رگه‌راوه، به‌لام ئه‌وه زیاتر بۆ جه‌ختکردن به‌کار دێ. هه‌روه‌ها، ئه‌م نامرازانه‌ی «كام، کامیان، که‌نگى، کوێ، تا که‌ی، هه‌تا که‌نگى، که‌یه» باس نه‌کردووه. «كامه و کامیان و که‌یه» له‌ «كام» وه‌هه‌رگه‌راون، وه‌ک: كام چناره‌ ده‌لیی؟ «که‌نگى» له‌ «که‌ی» وه‌هه‌رگه‌راوه. «له‌ کوێ، بۆ کوێ، تا کوێ» له‌ نامرازی «کوێ» وه‌هاتوون. وه‌ک کوێ ده‌لیی؟ «تا که‌ی، هه‌تا که‌نگى» دوو نامرازی پرسىيارکردنى ئاوێتەن، له‌ «که‌ی» وه‌هه‌رگه‌راوان. «که‌یه» له‌ «کى» وه‌نزیکه. به‌ کوردتیه‌که‌ی، هه‌موو ئه‌و نامرازانه، به‌پێى ناوچه و دیالیکت ده‌گۆڕێن.

3. نامرازی سه‌رسوپمان: (هه‌یه‌ها، په‌کوه، په‌کوف، چه‌ک، هه‌ک، پێچ، په‌حا، «ته‌ح، ته‌حه، ته‌حا»، ئه‌ک، هه‌و، چش، «واى، ئای، ئۆخه‌ی»، ئاخ، ئۆف، به‌هه‌ه) «16,9» جگه‌ له‌وه‌ی دوکتۆر «هه‌یه‌هو، په‌ح» ی بیه‌چووه، هه‌تدێ له‌و ووشانه‌ به‌ نامرازی سه‌رسوپمان دانانێت. بۆ نمونه: «چش» کاتى به‌کار دێت، که‌ بمانه‌وێ، به‌یاری به‌هه‌ن، یا کارى به‌که‌ین، نازانه‌ن، قازانج ده‌که‌ین، یا زیانى لێ ده‌بینین، له‌به‌ر ئه‌وه ده‌لێن: هه‌ر چه‌نده ده‌زانم، یا هه‌ر چه‌نده نازانم، ئه‌نجامى ئه‌و کاره چۆن ده‌بێ، به‌لام، چش من هه‌ر ده‌یه‌که‌م. جگه‌ له‌وه‌ی «وه‌ی» باس نه‌کردووه، «واى، ئای» زۆر که‌م وه‌ک نامرازی سه‌رسوپمان به‌کار دێت، به‌لکه‌و، کاتى به‌کار دێت، که‌

یهکنی قسه‌یه بلتی، یا کاری بکا، نه‌نجامه‌که‌ی دیاریتی، مرۆڤ به دلی نه‌بیتی، یا به لایه‌وه راست نه‌بیتی، له‌به‌رنه‌وه ده‌لێتین: « وای » یا « وهی » که کاریکی خراپه. « نای » چی به خۆی کرد. نه‌مانه، پتر بۆ نه‌وه ده‌شین، یه‌کنی به داخه‌وه، باسی شتی یا کرده‌وه‌ی یه‌کنی یا لایه‌نیکی دیکه بکا. « ئۆخه‌ی » کاتی ده‌گوتری، که یه‌کنی مرۆده‌یه‌کی خوشت ده‌داتی. وه‌ک، که‌سی یه‌که‌م ده‌لتی: جه‌نگی نیوخۆ ته‌واو بوو. که‌سی دووم ده‌لتی: ئۆخه‌ی، ده‌می بوو، چاره‌روانی هه‌والیکی وابووم.

هه‌روه‌ها، « ناخ، ئۆف » یش، ته‌نیا له‌و کاتانه‌دا ده‌گوترین، که مرۆڤ بیری که‌سیکی نازیزی کۆچکردوی خۆی ده‌که‌وتته‌وه، یا یادی بیره‌وه‌ریسه‌کی پیرۆز ده‌کاته‌وه، که سه‌ری نه‌گرتوه. نه‌و کاته به هه‌ناسه‌هه‌لکیشان و به ده‌م خه‌فه‌ته‌وه ده‌لتی: ناخ، برا جوانه‌مه‌رگه‌که‌م. ناخ، بۆ نه‌ته‌وه ژێرده‌سه‌که‌م. ئۆف، تا ده‌مرم بیرم ناچیتته‌وه. هه‌روه‌ها، کاتی یه‌کنی نازاری پێ ده‌گا، یا یه‌کنی نازاری پێده‌گه‌یه‌نتی، هاوارده‌کا و ده‌لتی: ناخ ده‌سم سووتا، ناخ ده‌س بریندارکردم. ئۆف پشتم شکا، ئۆف مالی وێرانکردم.

4. نامرازی ناسراو و نه‌ناسراو: (که، ه‌که، یک، ه‌ک، یه‌ک، ئی) « 18،9 » زه‌ریا - زه‌ریاکه، ده‌رگا - ده‌رگا‌که. پیاو - پیاوه‌که، خانوو - خانوه‌که. پێگه - پێگه‌که، هه‌رمی - هه‌رمیه‌ک. لێره‌دا دوکتۆر ده‌لتی. (نه‌گه‌ر هاتوو وشه‌که یان ناوه‌که کۆتایی به‌ پیتی بزوتنی « وو، و » هاتبێ ناوه‌که نامرازی « یه‌ک » وه‌رناگری به‌لکوو « یک » وه‌رده‌گریت، وه‌ک خانوو خانووێک نه‌ک خانووێه‌ک). « 19،9 » به‌ باوه‌ری من، نه‌مه راست نییه، به‌لکوو ده‌توانین، هه‌ر دوو شیوه‌که به‌کاربه‌نین. کیو - کیوێک، دار - دارێک. بۆ نامرازی « ئی » ده‌لتی: (نه‌مه‌ش نامرازیکی نه‌ناسراوه، تاییه‌ته به‌و ناوانه‌ی که کۆتاییان به‌ پیتی بزوتن نه‌هاتوه: گوند گوندی، کورد کوردی). « 20،9 » به‌لام، نه‌مه راست نییه، چونکه له هیندی باردا، هیندی وشه به‌ پیتی بزوتنی « و » کۆتایییدی، که‌چی ده‌توانین، به‌کاربه‌نین، وه‌ک: لاو - لاوی، پیاو - پیاوی. هه‌روه‌ها، بۆ نامرازی « ه‌ک » ده‌لتی: (نامرازیکی نه‌ناسراوه، به‌و ناوانه‌وه ده‌لکی، که کۆتاییان به‌ پیتی نه‌بزوتن، وه‌ک له‌ خواره‌دا دیاره:

ژن ژنهک، کوپ کوپهک، کچ کچهک. «20،9» هر چهنده، نهم شتوه دهربرینه، له بهشه دیالیکتی کرمانجیی ژووروودا زیاتر بهکار دیتیی. بهلام، دیسانهوه نهم بۆچوونهش، هر راست نییه، چونکه دهتوانین، بۆ هیندی پیتی ئاولی وهک « و » بهکاریانیتین. وهک: پیاو - پیاوهک، لاو - لاوهک. بهلام، له هر دوو بارهکهدا، راستروایه، بۆ نهم نمونانه، نامرازی « ی » بهکاریتین و بلتین: ژنی، کوپی، کچی، پیاوی، لاوی.

5. نامرازی کو: (ا ن، هات، جات، وات، گهل) «21،9» نووسهر - نووسهران، ژن - ژنان، پیاو - پیاوان. پاشان دهلتی: (ئهگهر نامرازی « ا ن » چوه سهر ئهو ناوانه ی که کوتاییان به پیتی بزوتین « ا، ی، ئ، و » هاتوه، لیرهدا نامرازی کو ی « ی » وهردهگرت و فۆرمی « یان » دروست دهبت. وهکسو: چیا چیا یان، ههرمتی ههرمتی یان، ههلو ههلو یان) «21،9» دیاره، نهمه به پیتی نیوجه و دیالیکته جۆربه جۆرهکانی، زمانی کوردیی دهگۆری. له بهرنهوه، گهر به شتوهیهکی رهها بیگرین، راست نییه. چونکه، لهو نمونانه ی نووسهر هیتاوانیتیه، راستروایه، بهم شتوهیه بنووسرتین: چیا - چیاکان، ههرمتی - ههرمیتکان، ههلو - ههلوکان. ههرهوهها، دهلتی: (نامرازی « ا ن » دهتوانی، بهچیته سهر ناوی دیارخهر، بۆ نمونه: خوتندکاری زیرهک - خوتندکارانی زیرهک) «22،9» به باوهپی من، نهم دارشتنه ههلهیه، چونکه پتویسته، ئاوهلئاوهکه نامرازی کو ی « ا ن » وهرگرتی، نهک ئاوهکه. لهو کاتهشدا، ئاولئاوی کو بۆ ئاوهکه دهگهریتهوه، چا هیچ گرنک نییه، گهر له دوا ی نامرازی « ا ن » وه، ناوی دیارخهر بهی، یا گهر به دوا ی ناوی دیارخراودا دیارخهریکی ناسراو هاتبی، وهک نووسهر له تیبینی ژماره یه کدا روونیکردۆتهوه. واته: دهبتی، بۆ تاک بلتین: خوتندکاری زیرهک - خوتندکاره زیرهکهکه. بۆ کۆش بلتین: خوتندکاره زیرهکهکان. ئایا دهلتین: کوردانی زیرهک یا کورده زیرهکهکان!

له کۆندا، ئهو ووشانه ی به کۆنسۆنانت کوتاییاندههات، بۆ کو، نامرازی « ا ن » بهکار دیترا. وهک: « داران، ئهسپان ». ههرهوهها، بۆ ئهو ووشانه ی به ئاول کوتاییاندههات، « یان » یان دادهنا. وهک: « هاوپیان، برایان ». بهلام، له بهرنهوه ی له سهر زبان ناخۆش و قورسبوو، ئیتسه گۆراوه.

بۆ كۆنسۆنانتەكان، « ەكان » وەرەدەگرتى. وەك: « دار + ەكان = دارەكان. ئەسپ + ەكان = ئەسپەكان. » بۆ ئاۋالەكانىش، بەپىتى مەبەس و رىستەكە دەگۆرتى، واتە: ھەر دووكيان بەكاردىنرتىن. وەك: « ھاۋپتيان - ھاۋپتيكان - ھاۋپتيكانم. برايان - براكان - براكانم. »

ئەو جگە لەوھى، دەرپارەھى ھەر دوو ئامرازى كۆى « ھات و جات »، نووسەر دەلتى: (ئەم ئامرازە زۆر كەم لە زمانى كوردیدا بەكارىدەيت و تەنيا لە وشەى « دىھات و مىوھەات » دا ديارە) « 23،9 » پاشان دەلتى: (ھەرۋەھا ئەمىش ئامرازىكى كۆپە و لە زمانى كوردیدا كەم بەكارىدەيت و لە وشەى « مىوھەات » دا ديار دەكەوتەيت. سەوزە + وات = سەوزەوات. ئاغا + وات = ئاغاوات. « 23،9 » بە باۋەرەى من :

يەكەم : پاشگىرى « ھات و جات » لە بنەرەتدا كوردىيى نين. لەو دەچى، زياتر لە زمانى عەرەبىيدا بەكارىنرتى. ئامرازى كۆى « ات » لە زمانى عەرەبىيەو وەرگىراۋە، كوردىش بەپىتى ھەلەكەوت و خەسلەتى تايەتتى زمانەكەى خۆى، پىتى « ھ ، ج » ى بۆ زىادكردوۋە، لە زمانى كوردىيدا، شىۋەى « ھات و جات » ى وەرگرتوۋە و جىگەى خۆى گرتوۋە. وەك : « تورھات، ترتىبات، مستلزمات، مۇمرات، مۇقرات ... تادا. »

دوۋم : نووسەر، كاتىق ئىمۇنەيەكى، لە سەر ھەر دوو ئامرازى كۆى « ھات و جات » ھىناۋەتەو، وا ديارە، لىتى تىكچىۋە. چونكە، لە ژىر ھەر دوو ئامرازەكەدا، ھەر ھەمان ئىمۇنەى لە سەر ئامرازى كۆى « ھات » ھىناۋەتەو. وەك (دىھات، مىوھەات، سەوزەوات، ئاغاوات) بەلام، تەنيا يەك ئىمۇنەى بۆ ئامرازى كۆى « جات » ھىناۋەتەو، ئەۋىش « مىوھەات » كە لە ھەمان كاتىشدا دەتوانىن، ئامرازى كۆى « مىوھەات » ىش بەكارىنرتىن. كەۋاتە، جىاۋازىيەكى ئەۋتۆ لە نىۋان ئەو دوو ئامرازەدا نىيە.

6. ئامرازى كىردار: (ب، با، يە، دە، ە، ر، رى، ر ا) « 24،9 » لىرەدا نووسەر، ئامرازى كىردارى « پ، ئ، راۋ » ى لە بىرچىۋە. كەچى، ئىمۇنەشى لە سەر ھىناۋەتەو و ئىمۇنەى لە سەر ئامرازى « پ، رى » نەھىناۋەتەو، وەك كورد - كوردەۋارى. دل - دلدارى. مىۋان - مىۋاندارى. من پىمۋايە، « دە » بە ئامرازى كىردار دانانرتى، بەلكىو، وەك پىشگىرى لە لىقەدىالىكتى

موکرییدا به کار دینرئ. له بری نهو « ده » یه، له لقه دیالیکتی سوله یانیدا، پیتشگری « نه » به کار دئ. بۆ نمونه: دهخۆم - نهخۆم، دهکهم - نهکهم، دهشۆم - نهشۆم. جا گهر، « ده » نامرازی کردار بیت، نووسهر دهبوایه، پیتشگری « نه » شی له پیزی نامرازهکانی کردارا ریزکردایه! خواردن - بخۆ، بخواردایه. کردن - بکه، بکردایه. پیتوان - پیتوه، بپیتوایه. نووسین - بنووسه، بنووسیایه. شیلان - بشتله، بشتلایه. ناشتن - دناشتري، دهنیژري، نیژرا. بینین - دهبینري، بینرا، بینراو. نووسین - نووسهر، نووسراو.

7. نامرازی پتوهندیی: (بۆ، ه، له گه، له، به) « 28،9 » نووسهر ههر سئ نامرازی پتوهندیی « ی، وهک و دهلتی » ی نه نووسیوه. جا نازانم، بیرپچوه، یا ههر له بنچینه دا به نامرازی پتوهندییان دانانئ؟! بۆ نمونه: بۆ نامرازی « ی » دهلتین: کوردۆ چاوی شینه. برایم سمیتلی ره شه. جوامیر خوتنی شیرینه.

بۆ نامرازی « وهک » دهلتین: نازه وهک گول وایه. لانه وهک کهرویشک خهودهکا. عهلی وهک قهل دهقیرتئ.

ههروهها، بۆ نامرازی « دهلتی » دهلتین: قاله دهلتی کورکه دهلوورتئ. نهحه دهلتی ماره دهفیشکتئ. خوله دهلتی سهگه دهوهپئ.

نووسهر، له کوتایی بهشی ههوته مدا، تیبینییه کی نویسه و دهلتی: (له نامرازه سهههکییهکانی پتوهندیی له زمانی کوردییدا « و » ه که پتوهندیی دوو وشه یان دوو ناو یان دوو پرسته پیکدیتئ.) « 30-29،9 » له راستیدا، پیتی « و » نامرازی پتوهندیی نییه، به لکوه، به نامرازی لیکدهر داده نرئ. دیاره، نووسهر خوشی له وه به گومانبووه، نه گینا، ههر له سههه تادا، له پیزی نامرازهکانی دیکه ی پتوهندیی ده بنووسین!

دهریاره ی نامرازهکانی پتوهندیی و لیکدهر، ماموستا « هه ورامانیی » ههر دوو جوژه که ی تیکه لاو کردووه. نه مهش خوی له خویدا، به هه له یه کی هه وه ی زمانه وانایی داده نرئ. چونکه نامرازی پتوهندیی: (نهو ووشه یه که نهسته دا بهندیواری نیوانی ناویک یا ناوه لئاویک یا ناوه لفرمانیک له تهک ووشهکانی تری پرسته که دا ده رده خات، وهک: « به، بۆ، ه، ی، وهک، له » « 53، 118 » به لام نامرازی لیکدهر: (نهو نامرازه یه، که دوو شت له

واتادا « مانادا » به یه که وه ده به ستیت. وه کوو : « و، به لام، به لکو، یا، نهک، چونکه » (59، 118) که چی، ماموستا « هورامانیی » ده لئی:

(بو لیکدانه وهی دوو پرسته ی ساده له سهر یه کتری هندی نامرازی په یوه ز = په یوه ست همن و نه مانهش زوره یانن. « و، به لام - وه لئی، یا، نه، بویه، گهر - نه گهر - نهر، چونکه، ههرچی، که ی، گهرچی - نه گهرچی، ههر، که، به تیکه لاوی نامرازی « که » و « ههر »، داخه کم، دوا ی نه وه، وه لئی، وهختی، زیاده، سهره رای، چهند، تهر، جه) (311، 100 - 314)

نهمه جگه له وهی، ههر دوو نامرازه که ی تیکه لاو کردوه، هیندی له و ووشانهش، به نامرازی پیته ندیی داده نئی. بو نمونه: به هیچ شیویه، نامرازه پیته ندییه کانی سهره وهی نه نویسه. ههروه ها تنیا « و، به لام، یا، چونکه » ی به نامرازی لیکدر داناه. « به لکو و نهک » ی، به نامرازی لیکدر له قهلم نه داده. « به لام و وه لئی » ش یهک واتایان هه یه، دوو جار دوباره کراونه ته وه. جارئ (به لام و وه لئی) پیکه وه هاتوون. جاری دووه میس « وه لئی » به تنیا هاتووه. نهوانه ی دیکه شیان که ده میتنه وه، تنیا ووشن، وهک ههر ووشه یه کی دیکه ی زمانی کوردیی به کار دیتین.

8. نامرازی خۆزی « کاش »: (خۆزگه، خۆزیا، بریا، کاشکتی) (31، 9) ههر وهک پتشترو وغان کرده وه، زمانی کوردیی، له چهن دیالیکتیکی جیاواز پیکهاتووه. له بهر نه وه، له ههر ناوچه یه، به شیویه کی جیاواز ناخافتی ده کهن، زاراه ی جۆریه جۆر به کار دیتن. به لام، له بهر نه وه ی به هه موویان یهک زمان پیکدیتن، رهگی ووشه کان چوویه کن. بویه نامرازی « خۆزگه و خۆزیا » ههر به یهک نامراز داده نرین و دوو نامرازی جیاواز نین، چونکه رهگی ههر دوو کیان، له « خۆز » پیکهاتووه و یهک واتاشیان هه یه.

9. نامرازی نه فی « نه ری »: نووسهر ده لئی: (له زمانی کوردیدا سی نامراز هه یه نه فی پیشانده دات، وهک « نه، نا، نه خیر ») (33، 9) که چی، ههر له دوا ی نه و دوو دپره وه ده لئی: (له گه له مه) (33، 9) که واته، چوار نامرازی نه ریمان هه یه! به لام « نه » یش به کار دیتن. له راستیدا، « نه، نه، و نا » زۆر له یه کدییه وه نزیکن، ههر کامیکیان بو ره تکر دنه وه ی قسه یهک یا کاری به کاریتینن، به هه له دانانری. به لام، « نه » پتر بو پرسیار کردن

به کار دیتیری، وهک نه خۆم؟ نه نووم؟ نه رۆم؟ به لām، وهک نووسهر ده لتي: (جاری وا ههيه ئامرازی « نه » ده که ویتته پیتش ناویش و ناوه که به نه فی پیشانده دا، وه کو: نه رزگارم دی نه نازاد) «33،9»

به باوه پی من، کاتی کرداری رته ده کهینه وه، له بری « نه »، ئامرازی « نا » به کاریتین. بۆ نمونه: نه خۆم، نه بۆم، نه نووسم. باشتروایه، بنووسین: ناخۆم، نابم، ناووسم. به لām، بۆ کاتی رابردو، باشتروایه، « نه » به کاریتیری، وهک: نه مزانیوه، نه مزانیبۆ، نه مده زانی. نهک نامزانیوه، نامزانیبۆ، نامده زانی. « نه خیر » بۆ وه لامدانه وه به کار دیتیری. « مه » له گه ک کرداری فهرماندا ده گونجی، وهک: مه خۆ، مه رۆ، مه نووسه، مه یشکینه، مه یخۆ، مه یخۆره وه، مه چۆ، مه که، مه به ... تاد.

10. ئامرازی پلهی به راورد و بالا: نووسهر نه مهی، یه کسهر له عهره بییه وه وه رگیتراوه. به لām راستتر وایه، ته نیا (ئامرازی پلهی به راورد کردن) به کاریتین. نووسهر ده لتي: (له زمانی کوردییدا سێ ئامراز بۆ پلهی بالا و به راورد به کار ده چن که بریتین له « تر، ترین، ههره » نهم ئامرازانه تایبه تن به ناوه لئاوه وه و ده چن سهر ناوه لئاو و پلهی به راورد و بالا پیشان ده دن، بۆ نمونه: جوان جوانتر جوانترین ههره جوانتر) «35،9» هه لبه ته، « ههره » ته نیا پیتش ئامرازی به راورد کردنی « جوانتر » ناکه وی، به لکو له هیندی باردا، له پیتش ئامرازی به راورد کردنی « جوانترین » یشه وه دی، وهک نووسهر خۆی له کوتایی باسه کهیدا، په نجهی بۆ راکیشاوه و له سهره تادا باسی نه کردوه. من پیتموایه، ته نیا نهو سێ ئامرازه مان نییه، به لکو له زمانی کوردییدا، ئامرازی « نه وهندهی تر و هیندهی دیکه » همان ههیه. به لām، گهر نهو سێ ئامرازه ی پیتشو، بۆ به راورد کردنی هه سه لته تیکی دیاریکراو، له نیوان دوو شت یا دوو که سدا به کاریتیری، نهوا نهم ئامرازه، بۆ جوړه به راورد کردن تیکی تایبه تیی به کادیتیرین، ته نیا، بۆ یهک هه سه لته ی دیاریکراو و له یهک که سدا، که کاتی رابردو و ئیسته ی یا ناینده ی پیشانده دا. وهک نه وهی بلتین: جاران ژینۆ زۆر جوانبۆ، به لām، ئیسته هینده ی دیکه جوانبۆوه. ههره ها ده توانین، بلتین: جاران ژینۆ زۆر جوانبۆ، به لām ئیسته، جوانتر بۆوه. یا « جوانتره ».

11. ئامرازی داواکردن و پارانهوه : نووسەر دەلتی: (له زمانی کوردیییدا تاکه ئامرازییک ههیه بو داواکردن و پارانهوه، نهویش « تکایه » بو نمونه: تکایه قسه مه کهن. تکاده کهم زووتر وهره.) «37،9»

پاره ی دووهم - سینتاکسی « نهحه ویی »

ئهم ئامرازه به عهره بیی « عه تف »، به پروسیی « سینتاکسییچسکیی - Syntactical » ی پیتده لیتن. شاره زا و زمانه وانه کانی کوردیش، چهن ناویکیان بو ئهم ئامرازه داناوه، وهک: ئامرازی « لیکدهر، یه کهخهر، پتیه ست، گریده ر، که یه نه ر ». به لام، به لای منه وه، « لیکدهر » له هه موویان گونجاوتره.

(ئامرازه کانی سینتاکسی ئهو جوژه ئامرازانه ن، که دوو رسته ی ساده به یه که وه ده به ستنه وه یان رسته یه کی شوینکه وتوو « تابع » ده که یه نه نه رسته ی سه ره کی « اصلی » له نیو رسته ی لیکدراودا به م ئامرازانه ده وتریت ئامرازی سینتاکسی « ترکیبیی » چونکه ئهو ئهر که ی، که جتیه جتییده کهن ده که وپته ناو قالبی سینتاکسه وه.

ئامرازه کانی سینتاکسییش، که ئیمه لهم کاره دا قسه یان له سه ر ده که ین ئه مانه ن: " ئیستا، وه، به لام، نه وسا، به لکوو، ش، ئینجا، یا، نه گینا، وه کوو، و، که، بوئه وه ی، که چی، تا، چونکه، نه گهر، بوئه. " (64،9،65) لیره دا ده بینن، ئهم ئامرازانه، له دوو شیوه دا خو یان ده نویتن: ئامرازی سینتاکسی ساکار، نه وانیه له یه ک ووشه پتکهاتوو و لیکدراو نین. وهک: (ئیستا، وه، به لام، ش، یا، و، که، تا). جوژی دووه میان، نه وانیه که له دوو ووشه ی جیاواز پتکهاتوو و لیکدراون. وهک: (نه وسا، به لکوو، ئینجا، نه گینا، وه کوو، بوئه وه ی، که چی، چونکه، نه گهر، بوئه.) جگه له وه ی نووسهر، په نجه ی بو ئامرازی « نه وده مه، نه و کاته، نه و جا، ئنجا، له پاشان، دوا یی » رانه کتیشاوه، که نزیکه ی ههر واتای « نه وسا » ده که یه نن. ههروه ها، باسی ئامرازی « نهک، نه کوو، نه وه کوو، نه وه کا » شی نه کردوه، یا له یادی چوه، له نمونه کانییدا ریزیانکا. نهو سییانیه ی دوواییان، له یه که مه وه وه رگیارون. بو نمونه: پشت به نامه رد مه به سه، نهک « نه وهک، نه وه کوو، نه وه کا » پشت بشکیتنی. ناوی

نامرازه کانی « به لکه، به لکم، به شکو، شی نه پردووه، که هر سیکیان له
 « به لکوو » وه نریکن. ههروه ها، « نه گه رنا، گه رنا، نه نا » که له نامرازی
 « نه گینا » وه نریکن، پیشان نه دراو. نامرازه کانی « تاکوو، تاوه کوو،
 هه تاکوو، هه تاوه کوو » له گهل نامرازی « تا » دا ناشناییان ههیه، له کاتی
 به کارهینانیشیاندا، هیچ له واتاکانیان ناگوژی. « له به رنه وهی » له
 « چونکه » وه نریکن. ههروه ها، هیندی نامرازی دیکهش هه، هیندی له
 نووسهران به نامرازی لیکهدهری داده نین، وهک « رهنگه، لهوانهیه، نه دی،
 وهک، بیتگومان » نامازهی بۆ نه کراوه. وهک:

نم باسه زۆر درێژه، رهنگه وا زوو تهواو نه بی.
 نمو کیتلگهیه زۆر گه ورهیه، لهوانهیه دووهزار دوئم بی.

نموه لاسه، نه دی خه زال له کوتیه؟

نازه کیرتکی جوانه، وهک گول وایه.

نموه ی تو ده یزانی، بیتگومان نه ویش ده یزانی.

هیندی کهس « فهرمان » له بری « فعل » ی عمره بیی به کار دین. بۆ نمونه:

دوکتۆر برام 9، 10، 24 « راسته که ی نموهیه، کردار به کار یین.

نووسهر ده نووسی: (به لام لیکۆلینه وهی ئیمه و نمونه کانی ئیمه له دیالیکتی

سۆزانیدا پیشانمانده ده). « 37، 9 » سۆزانی دیالیکت نییه، به لکوو لقه

دیالیکته و به یه کتی له به شه دیالیکتی کرمانجی خوارو داده نری. ههروه ها،

ده نووسی: (هر دوو دکتۆران که ریمی رهحمانی نه ییوویی و س. نا.

سمیرنۆفه ی خیزانی ...) « 37، 9 »

له راستیدا، کاتی ژماره پیش خهسله تی یا ناویکه وه ده که وی، ئیدی نمو

خهسله ته یا نمو ناوه کو نا کرته وه. له به رنه وه، هر دوو دکتۆران هه له یه،

به لکوو راسته وایه، « هر دوو دوکتۆر » بنوسین. یا ده یستوانی،

هه یا یاناکاته وه، پیش هر ناویکیان ناسنامه ی دکتۆریان بۆ دا بنی، وهک

« دکتۆر که ریمی رهحمانی نه ییوویی و دوکتۆر س. نا. سمیرنۆفه ».

ههروه ها، نووسهر ده نووسی: (لهم هر دوو رستانه ی سه ره وه دا، له هر

پسته یه کدا دوو موسته دا ههیه). « 96، 9 » بیتگومان، نم دارشته گهل

لاوازه، له پروی ریزمانیشه وه، به هه له داده نری. به لکوو راسته وایه،

بنووسین: (لهو دوو پرسته یه ی سهره وه دا.) یا (لهو پرستانه ی سهره وه دا.) نووسهر ده لئی: (به پرتز ماموستا توفیق وه هبی، له نامراز دواوه، نهو ناویان به ووشه ده بات. به پای ئیمه، ههر چهنده له پوالهت وشه، به لام، له نمرک و نامرازی فهرمان دان. له بهر نهوه ههر نامرازن و ووشه نین.) «48،9» نهز پیموایه، ههر دووکیان به ههله دا چوون. چونکه، کاتی دوو پیت یا پتریه کده گرن، ووشه یه کی دیاریکراو دروسده کهن. له بهر نهوه، نامرازیش ههر ووشه یه، به لام، چۆن بکهر، کردار، چاوگ ... له ووشه پیکهاتوون و چهن ناویکی جیاوازیان هه یه، ههر یه کهشیان خهسله تیکی تاییه تییان هه یه و جوژه کاریکی دیاریکراو ده کهن، ههر بهو چهشنهش نامرازیش وایه.

پاشان ده لئی: [جگهر خوین ههر باسی نامرازه کانی گه یه نهر ده کات وهک (نه گهر، گهر، نهر، وهر، مه گهر، هه که، کو، هه تا، هه تا، هنگستی) لیته دا نامرازه کانی (نه گهر، گهر، مه گهر) ههر یه که نامرازن. به لام، به پوالهتی دروستبوون لیک جیان، وهک (گهر، مه گهر) ههر نامرازی (نه گهر) ن هه روا (نهر) نهویش ههر به واتا و وه زیفه ی «نه گهر» به کار دینریت. «50،9» نه گهر: (نهم نامرازهش له دوو بهش پیکهاتووه له بهشی «نه» و «گهر». به لگهش بوئه وهی، که نهمه نامرازیکی لیکدراوه، نهو یه که «گهر» به ته نیا به کاردی و جاری واش هه یه نامرازی نه فی «مه» وهرده گرتی و «مه گهر» دروسده کا پسته قالبی «نه» ش، ههر وهک دیته پیش چاو بو دوو پاتی به کاردی. هتیزی نهم نامرازه به پسته قالبی «نه» زیاتره له وهی، که به بی نهم پسته قالبه ... بیت. له هه ندی گوڤه رانی زمانی کوردیدا «هه گهر» یش هه یه. «70،9» (هه ندی جار له دیالیکتی کرمانجیی خواروودا له بریتی «نه گهر» «نهر» به کاردی. له دیالیکتی کرمانجیی سه روودا «نهر» به «نه گهر» واتا ده گه یه ننی وهک نهو به بلاوی به کاره تیری.) «70،9»

(جاری وایه به پیشگر و پاشگریش دهوتری نامراز، جگه له وهی که نامراز ناوه بو هه ندی ده برین، که دوو پرسته به یه که وه ده به ستیه وه یان پرسته یه که ده گه یه نیته پرسته یه کی تر هه روا به وهش دهوتریت، که ناوی تاک

دهکاته کو، ناسراو نه ناسراو، ... هتد.) «63،9» من پیموایه، پیتشگر و پاشگر، له گهل نامرازدا جیاوازیان هدییه. چونکه، هر یه که یان خسته تیکی تاییه تیی خوی هدییه و کاریکی دیار یکر او نه نجانده دن.

« ننج، نینجا، نهوجا، جا، نهوسا، نهوهم، نهوکات » نژیکه ی هموویان یهک و اتایان هدییه. بهلام، له شوتنی جیا جیادا به کار دیترن. (ننجا، نینجا، نهوجا) رهگی بنه رته تی هاویه شی هر سیکیان، له « جا » پیکهاتوه. چن نامراز تیکی سینتاکسی په یوه سداری هامبه ری لیکدراون، که له گهل چن پیتشگریکی وهک: (نن، نین و نهو) دا یه کیانگرتوه و نهو نامرازه لیکدراوه یان دروسکردووه. به تاییه تیی « نهوجا »، له دوو ووشه ی « نهو » و « جار » په یدابووه. پیتی « ر » که وتوه و ته نیا « جا » که ی ماوه. «نهوکات» یش هر وهک « نهوسا » وایه، چونکه له زمانی کوردیدا، «کات» و « سات » نژیکه ی یهک و اتایان هدییه. بو نمونه : که منی حه و امه وه، نینجا (نینجا، نهوجا، نهوسا، نهوده مه، نهوکاته) ته ماشای دهوروبه ری خوم کرد. « نینجا » له هیتندی شوتندا، به واتای (پاشان، له پاشان، دواپی، له دواپییدا) دتی.

«که» وهک نامراز تیکی سینتاکسی گه یه نهر، له ناخافتن و نووسینی کوردییدا زور به کار دیترنی. لیره دا چن نمونه یهک له سهر نهو نامرازانه دتینه وه :

دیاره، که دهوران نه بله په رسته، هوشیار و دانا پرووی له نووشوسته. بهردیک که نه زان بیخاته ناو ناو، دهر نایه به سهد عاقلی به ناو. به سکتی برسی و به سکتی تیرین، لیمان ناگه رتن که خوش رابوترین. خوا عه پی بونی خستوه ته پرو، که چی کلاوی کردوه بو به پرو. قه زری مانگ نییه، تا نه گاته شهو، کهرما ناوی سارد نه خاته بهرو. پتم مه لتن، ریشته وهک خوری خاوه، کوتر، هتا دهری، به هیوای چاوه. سوار هتا نه گلن، ناپی به سوار، برنج نه کوتری، ناچیته بازار. له گهل نه وهش تر سنوکن قورسن بی هیزن، بهلام هر گیز شهلم، کوترم، دهست ناپارتن.

نه گهر قهله رهش رتیشاندهری، نه بی گه وره هر دهر یه دهری.

«105104988455.87»

(که - نامرازیکی گه یه نهره له زمانی نه ده بی ئیمړوی کوردییدا، نه مه هیجگار باو و بلاوه و زور به کاردی، ده توانری، چەندین جوړ پسته ی لیکدراوی شوینکه وتوو بگه یه نیته پسته ی سهره کیی له نیتو پسته ی لیکدراوی شوینکه وتوو خوازا. بویه، پتی دهوتری: نامرازی گه یه نهری گشتیی. نه م نامرازه له پرووی داهاتنیه وه، له نامرازی «کتی» وه هاتوه و پیشکه وتنی نه وه له زور زمانی ئیرانی به کاردی، وهک فارسیی و پوشتو ... هتد. جیگهی نامرازی که پیشه وهی پسته یه لهو حالته ی، که پسته ی شوینکه وتووی کاتی بگه یه نیته پسته ی سهره کیی. به لام، گهر پسته ی شوینکه وتووی کاتی بگه یه نیته پسته ی سهره کیی، به لام گهر پسته ی شوینکه وتووی دیارخهری بگه یه نیته پسته ی سهره کیی، جیگهی ههر نیوان پسته ی سهره کیی و پسته ی شوینکه وتوو ده بی، نه م نامرازه ده توانی جیگهی نامرازی گه یه نهر " نه گهر " بگریته وه. «137،9»

خوزگه، نووسهرانی کورد، خویان له دووپاتکردنه وهی نهو نامرازه « که » ده پاراست. به راستیی، هیندی نووسهر، بی بونه و به بونه به کاریدین. به شیویهک، نووسینه که لاواز و بیپیژدهکا، خوتنهر بی تاقه تدهکا. بۆ نمونه: با ته ماشایه کی نه م کۆپله یی « محمه د ره سول هاوار » بکه یین، تا بزاین، چهن جار نهو نامرازه ی، لهو دوو دپره دا به کاره یناوه. (بهو جوړه پاش نه وه ئیتر بریتانیا له ناو کۆمه لای گهلاندا بوو به شۆره سوار و داشه هاره، که له میژ بوو نه خشی بۆ نهو پوژه کیشابوو، که به ئاره زووی خوی ده ست بگریت به سهر ناوچه ی پوژه ه لاتی ناوه راستدا، که به پراگهی ریگهی پاراستنی هیندستان و چاله نهوته کانی نه هواز بوو له خوارووی ئیراندا،) «14، 102» نه م چهن پسته یه ده توانرا، به شیویه کی جوانتر و بی نهو سی « که » یه دارپیژری!

زمانی هونراوه به تاییه تی، له گهل زمانی « په خشان، چیرۆک و به شه کانی دیکه ی وپژه » دا، جیساوازیسه کی گه وریان هیه. چونکه، له هونراوه دا، هونه ره کان بویان هیه، بۆ نه وهی « کیش و سهره وا، ناواز و موسیقا » ی هونراوه کانیا ن بپاریزن و له نگ نه بی، ژماره ی کیشی په نجیه ی دپری هونراوه کانیا ن تیک نه چی، زور جار ووشه کورته که نه وه، یا له پزیمان

لاددهن و گهلی شتی سهیر دهنوسن! بۆ نمونه: له م هۆنراوهیهی « هێمن »
دا، هەر دوو نامرازی سینتاکسی لیکدهری وهک: « نهگهر » و « گهر »
به کارهاتوه، هەر چهنده، هەر دووکیان یهک واتایان ههیه، بهلام، له دوو
جیگهی جیاوازا به کارهتیاون.

به هار بوو فهسلێ زستانم

نهگهر یارم له گهڵ بایه

درۆیه گهر وتویانه

به خونهیهکی به هار نایه. « 1,87 »

له کۆتایی ئهم به شهدا دهلیم: هه موو خۆتنده وار و نووسه رێکی کورد ده بێ،
شارهزایی یهکی باشی له نامرازهکانی زمانی کوردییدا هه بێ. به شێوهیهکی
گونجاو و پێکویتیک، له کاتی پێوست و له جیگهی شیاوی خۆیاندا
به کاریان بێت. بهلام، له دهقیکی وێژهییدا، زۆر دووباره نه بنهوه، به
شێوهیهکی نووسینه که لاواز و بێپێز بکا.

12/ وهرگێتپان :

له بهرئهوهی، له بواری وهرگێتپاندا، « کادیری زمان، پسپۆری شارهزا و به
توانا » مان زۆر که مه، بزوتنهوهی وهرگێتپان، به شێوهیهکی گشتیی
دواکهوتوه. زۆر جار، ئهو دهقانهی له زمانیتکی بیانیی دیاریکراوهوه، بۆ
سهر زمانی کوردیی وهردهگێرتن، جگه لهوهی، هه لهیهکی زۆری
زمانهوانیی تیدا به دیده کرێ، شیاوی دارشته کهشی زۆر لاوازه. هیتندی
جاریش، دهقه وهرگێتپراوه که له پووی ناوه پۆکهوه، له گهڵ دهقه په سه نه کهدا
جیاوازن. نه شارهزایی له وهرگێتپاندا، له نێو خه لکی ساکاریشدا پهنگی
دارهتهوه.

« وهرگێتپان دوو جۆره :

یه کهم : له زمانیتکی بیانییهوه بۆ کوردیی.

دووه : له کوردییهوه بۆ زمانیتکی بیانیی.

نێمه ی کورد، هەر دوو جۆره وهرگێتپانه که مان پێوسته. تا له لایه کهوه،
شارهزاییمان له بهرهمی نه تهوهکانی جیهاندا هه بێ. له لایهکی دیکه شهوه،
تا ئهو نه تهوانه، شارهزای « زمان، هونهر و وێژه ی کوردیی » بن.

ھەر چەندە، بابەتی ۋەرگیتراڭمان کەمە، کەچی، ئەوێ ھەشە، زۆریە
 زۆریان لە زمانە پەسەنەکەى خۆیانەو ۋەر نەگیتراون. بەلکوو، لە زمانى
 نەتەو بەلادەسەکانى دەولەتە داگیرکەرەکانى کوردستانەو ۋەرگیتراون. بە
 داخەو، ھێندى ھۆنەر، ھۆنراوێ ھۆنەرە ناسراو و گەورەکانى نەتەوەکانى
 جیھانى ۋەک: « ئاراگۆن، پوشکیتن، بابلۆ نیرۆدا، توفۆ و شیللى ... تاد »
 ۋەردەگیتن، بێ ئەوێ زمانە پەسەنە نەتەوێ یەکەى ئەو ھۆنەرە بزانن،
 بەلکوو، لە زمانىکى دیکەى دوو مەو ۋەریانەدەگیتن. واتە: تا دەکەیت بە
 کوردی، دوو سێ دەس دەکا. جا، گەر « ھەمزەتۆف » گوتهنى: ۋەرگیترا
 ۋەک گولێ ئەو دیوی فەرش وابێ، ئەوا دەبێ، لە زمانى دوو مەو، ۋەک
 چى وابێ؟!

بەلام، گەر ۋەرگیترا، زمانە پەسەنەکەى دەقەکە خۆى بزانێ، توانای بە
 سەردا بشکێ، ئەوا گومانى تیدا نییە، ۋەرگیترا ئەکە گەلێ لە دەقە
 سەرەکییەکەو نزیکتەر و باشتەربێ. بە پێچەوانەشەو، گەر لە دەقى دووم
 و سییە مەو ۋەرگیترا، ئەوا یەكسەر خۆتەر، ھەست بە لاوازی
 ۋەرگیترا ئەکە دەکا، چێژى لێ نابینێ، لە زۆر پوو مەو، ناوەرۆکەکەى خۆى لە
 دەسدەدا. چونکە، ھەرگیز ۋەرگیتراى یەكەم، پێ بە پێستى دەقە پەسەنەکە
 نییە، جا دەبێ، ۋەرگیتراى دووم و سییەم، چونچۆنى لە دەقە پەسەنەکە
 بچێ؟

لەبەرئەوێ، لە ھێندى ناوچەى باشوورى کوردستان، ھەر لە کۆنەو
 خۆتندن و نووسین، بە زمانى عەرەبى بوو. زمانى کوردی لە ھەموو
 بەرپۆبەریتى و خۆتندنگەکاندا قەدەغە کرابوو، تەنانەت، تابلۆ سەر
 دوکان و کۆگاكانیشیان، ھەر بە عەرەبى دەنووسی، ۋەک لە (کەرکوک،
 خانەقین، ژەنگار و زۆریە نێوچەکانى بادینان) یش پرویدابوو. بەلام،
 دوای ئەوێ رێککەوتنامەى (11/مارس/1970) مۆزکرا، سەرەتا
 ھەلیکیان بۆ ھەلکەوت، بە کوردی بخۆتین و بنووسن، ھەستى نەتەوێ
 یان پاتییەتەوانان، سەرلەنوێ ئەو شتانەى بە عەرەبى نووسیویان، بە
 کوردی بنووسنەو. سەر ئەو ھەبوو، بە کوردی نووسینەکیان، ھێندە
 خراپوو، وای لێھاتبوو، لە نێو خەلکیدا بووبوو بە نوکتە. چونکە، بە

کوردییەکی ڕەسەن نەیان دەنووسی، بەلکوو، لە عەرەبییەوه وەریان دەگێرا. بۆ نمونە: دوکاندارێ ئیشی ئۆتۆمۆبیل چاککردنی دەکرد، بە عەرەبیی لە سەر تابلۆکە ی نووسیبوو «مەحل رەحیم لیلەحیم» پاشان، کوردییەکی کردبوو بە «شۆتێ رەحیم بۆ لەحیم!» یا یەکیکی دیکە پەنیری دەفرشت، پێشتر بە عەرەبیی نووسیبوو «مەحل منیر لیلجبن» پاشان، بە کوردیی نووسیبوو «شۆتێ منیر بۆ پەنیرا» ئەم وەرگێڕانانە، ووشە بە ووشە کراوە، جگە لەوەی هەلەبەکی زۆر گەورە، مایە «پتیکەنن، گالته جاری و پاشاگەردانییەکی گەورە ی زمانەوانیی» ش پێشان دەدا.

13/ ڕەخنەسازیی:

تا ئێستە، بە تەواویی نازانین، بزووتنەوهی ڕەخنەسازیی، لە نێو کورددا کە ی سەرپهه‌لداه، وەک د. «کامیل بەسیر» یش دەلێ: (مێژوونووسی پسپۆر چەن هەولبەدات، ناتوانێ، سەرەتایەکی زانستیی بۆ بزووتنەوهی ڕەخنەسازیی کوردیی دەسنیشانکا، چونکە، هیچ سەرچاوەیەکی دێرین لە بەردەسیدا نییە و تا ئێستە چالاکیی نەتەوهی کورد لەم ڕووەوه، بە دەسمان نەگەشتووه. ئەمە لە لایەکەوه، لە لایەکی ترهوه، مێژوونووسی پسپۆر لە هەمان کاتدا ناتوانێ، ڕیار بەدا، کە باخچە ی وێژە ی کوردیی لە کۆنترین سەردەمی چەکەرەکردنیدا لە بەرھەمی ڕەخنەسازیی بیتەش بووه و زانا و وێژەوانی کورد هیچ کتێبێک یان وتاریکیان دەربارە ی زانستی ڕەخنەسازیی نەنووسیووە. چونکە، بە ڕوونیی تێبینیدەکات، کە ئەو دارستانە بەھادار و پێگەیشترهوه، جا لەبەرئەوهی باری وێژە ی کوردیی بەم جوړە بووه، هەر دەبێ، ڕەخنەسازیی کوردیش شانەشانی لەدایکبووبێت و ڕەخنەسازە دێرینە کوردەکان لە پێشخستنی وێژەکیان ئەرکی سەرشانی خۆیان نەنجام دەبێت.) (116، 115، 85)

پاشان، چەن دەقیکی دیکە دیتیتەوه و دەلێ: (بزووتنەوهی ڕەخنەسازیی کوردیی بەھێز، لە سەدەکانی دەیه‌می زایینەوه بەریابوو، و ئێکەرەکانی لە زمانەوان و زانای ڕەوانبێژی و ڕەخنەساز و وێژەدان دەورێکی گرنگیان لە هەلسەنگاندن و شیکردنەوه و تێڕوانین ڕووی لایەنی چاک و خراب لە وێژە ی کوردیی گێرا.) (118، 85)

د. « کامیل » بۆ نمونە، سێ سەرچاوەی دەسنيشانکردووه، که به کۆنترین بهرهممی کوردیی له بوارى پەخنه‌سازیدا داده‌نرتن :

1. ئەمین فیضی، ئەنجومەنى ئەدىبانی کورد، 1339 کۆچى، ئەستنبول.
2. على کمال باپير اغا، گۆلدەستەى شوعرای هاوعدصرم، چاپخانهى ژيان، سلیماني، 1939ز.
3. رفيق حلمی، شعر و ئەدەبیاتی کوردی، چاپخانهى نقیض، بغداد، 1941ز. «121,85»

دوکتۆر زۆر به دلنیاى یهوه، دهربارى « ئەمین فه‌یزى »، ده‌لتى: (یه‌که‌م میژوونوسى وێژەى کوردییه، که له دانراوه‌که‌یدا، به دواى هۆى ده‌رخستنى بپربارى پەخنه‌سازیه‌کانى گه‌رابیت و زیره‌کانه بۆ هه‌ر ووتیه‌کى لیکدانه‌وه‌یه‌کى میژووی چه‌سپاندبیت.) «123,85»

به باوه‌رى من، میژووی جولانه‌وه‌ی پەخنه‌سازى کوردی، وه‌ک هیندئ شتى دیکه‌ش، له میژووی نه‌ته‌وه‌که‌ماندا، زۆر پوون نییه. له‌به‌رئوه، گه‌ر واز له‌م میژووه‌ بئین، ئاوړئ له‌ بزووتنه‌وه‌ی پەخنه‌سازى کوردی ئەو‌پۆمان بده‌ینه‌وه، گه‌لت باشتره.

به داخه‌وه، تا ئێسته به‌ باشی، له واتای پەخنه‌ نه‌گه‌یشتووین. ئەوه‌ی هه‌یه، زۆریه‌ی له‌ پێداهه‌لدان و باسکردنێکى بێتام و چێژ پتر، هیچی دیکه‌ نییه. بۆیه، میژوویه‌کى « وێژه‌یى، زمانه‌وانیى و نه‌ته‌وه‌یى » خراپمان بۆ خۆمان تۆمارکردووه. هه‌موو کوردی پێویسته، ئەوه‌ بزانت، پەخنه‌ له‌ هه‌ر بوارێکدا بێ، له‌ دوو جوړ پێکدئ: « پەخنه‌گرتن له‌ باوه‌ر و هه‌لسوکه‌وتى خۆ و له‌ خه‌لک ». ئەم دوو جوړه‌ش، دیسانه‌وه‌ دوو لایه‌نى ئه‌رتى و نه‌رتى هه‌یه. با بزانی چۆن و لای کورد چۆنه‌!!!

هه‌لبه‌ته، هه‌موو نووسینى، به‌رهمه‌مێکى دیاریکراو، له‌ هه‌ر بابەتێکى « زمان، وێژه، هونه‌ر، که‌لتور، کۆمه‌لایه‌تیی، ئەکا‌دیى، رامیارى و نه‌ته‌وه‌یى » بدوئ، وه‌ک چۆن. لایه‌نى « گه‌ش و وورشه‌دار، باش و جوان، به‌هیز و پته‌و » ی هه‌یه، هه‌ر به‌و چه‌شنه‌ش، لایه‌نى « سیس و کوژاوه، خراپ و ناشیرین، لاواز و فشتۆل » ی هه‌یه. جێگه‌ی داخه، جولانه‌وه‌ی پەخنه‌سازى کوردی، له‌ بوارى جیاکردنه‌وه‌ی ئەم دوو لایه‌نه‌دا، گه‌لت

ههزار و لاوازه. جگه لهوهی، رهخه گرمان که مه و له بواری رهخه سازیدا، وهک تاقانه ته ماشاده کرتن، نهوانه هی ههشن، لهو ناسته دا نین، رهش و سپی له یه کدی جیاکه نهوه. لپهره دا، دوو خالی گرنگ، پۆلی سه ره کیی، له رهخه نی کوردیدیا ده بینت.

یه کهم : پتوه ندیی تاکه که سیی نیتوان رهخه گر و رهخه لیتگیراو. گهر پتوه ندیی نیتوان، ههر دوو لا باشوو، دۆستایه تیی نیتوانیان به هیزوو، نهوا رهخه گر، یا چاو له هیندی ههله و که موکوپیی هاوړی نووسه ره که ی ده پۆش. یا گهر رهخه شی لی گرت، له گوشتی رهت ناکا. وهک ده لیتن: گوشته که ی ده خوا، به لام، نیتسه که ی ناشکیتن! گهر زۆر دۆستیش بن، نهوا به دهسویه نهجی زتپنیدا هه لده دا. به پتچه وانه شهوه، گهر ناکۆکییه ک له نیتوانیاندا بوو، نهوا رهخه گر، نهک ههر نووکی خه نهجری پتینوسه که ی، له گوشت ره تده کا، به لکوو تا سهر جهرگ و دلپشی ده با. کاری به به ره هم و که سیتی نووسه ره خۆی ده کا، با به دهواری بیابان نشینی نه کردی!

دووهمیان : « پتوه ندیی تایدۆلۆژی، فهلسه فیی و پامیاری » نیتوان ههر دوو لای پرۆستیسی رهخه که. گهر « نووسه ری، هۆنه ری، زانایه کی کورد »، سهر به پتیازتیکی فهلسه فیی جیاوازی، له رتیکه خراویتیکی پامیاری دیکه دا کاریکا، له که ل دید و بۆچوونی فهلسه فیی و پامیاری، رتیکه خراوه که ی مامۆستای رهخه گردا جیاوازی و نه گونجی، نهوا ههر چی خراپه، نهوه ی پی ده لیتن و پتی ده کهن. بی نهوه ی، ناوړی له به ره مه که ی بده نهوه، لایه نه باشه کانی هه لسه نگیتن، گوئی به « هه لوته قه لا، ماندووبوون، راژه کردنی هونه ر، ویره، زمان و نه ته وه که یان » بدهن. ههر چی قسه ی سووکه، نهک به خۆی، به لکوو ته نانه ت، به منال و خیزانه که شی ده لیتن، به ده یان ده رۆده له سه ی بۆ دروسده کهن. جا نهوه باری رهخه نی کوردیی بی، نیدی، چن جوولانه وه ی رهخه سازی کوردیی پتشد که وئ؟ چۆن نووسه ر و هه ر مه نده کاغمان، گوړده به سنه وه، هانده درین، تا پتر وهک مۆمی له رتگی زمان و که لتووری نه ته وه که یاندا بسوتین؟! نایا، نووسه ران خۆیان بۆیه ماندووده کهن، تا بهو شتیه وه، کهسانی بیوژدان و رتیکه خراوه له هیل ده رچوه گان، سووکایه تی به خۆیان و نه دمانانی خیزان و بنه ماله که یان

بکهن؟! ئەم دەرکەوتە خراب و دزتو، گەر لە نیتو چەن نەتەوێهەکی
پۆژەهەلاتیی وەک کورددا نەبێ، ئەدی لە نیتو چ کۆمەلگەیهەکی دیکە
دانیشتووی، سەر پرووی ئەم زەوییەدا بەدیدهکری؟!!

دیاره، بە پێچهوانەشەو هەر راسته. گەر نووسەری یا ھۆنەری، لەگەڵ ئەو
پێتازەیی ئەواندا بێ، ئەوا سەری لە حەوت تەبەقەیی ئاسمان توندەکەن،
پێتێکی زۆری لێ دەگەرن. لێرەدا، نمونەیهەکی زیندوو دیتینەو: ئەو
«مەسعوود محەمەد»ە، زۆری کاتی ژبانی خۆی، بە خۆتێندەو و
نووسینەو بەسەربردو، ئەوانی لە «زیرەکیی، بلیمەتی، بیرکردنەو،
زۆری بەرھەم و نووسین»دا، شان لە شانی نادەن، بە دەیان پروپاگەندە
ناشیرینی بۆ دەکەن. گەر ھەلەیک بکا، ئیدی کێچی ھەلەکە بۆ دەکەن
بە گایەک!

گەر نووسەرتێکیشت بێلایەن بێ، بە شێوێهەکی بەویژدانانە و بە پێکوتێکی،
پەخنە لە بەرھەمی نووسەران و پێکخراوەکان بگری، ئەوا ئیدی لای
ھەمووان چارە لە بنی مەنجدل پەشتەر و ئێسکیشتی لە ھەژدیھای ھەوسەر
قوووستردەبێ. ھەر ئەوێهە، خۆتێنی لە کاسە ناگەن! بۆ نمونە: «جەلال
تالەبانیی» چ وەک رامیار و چ وەک نووسەر، لە بەرھەمی «کوردستان و
ئەلخەرەکە ئەلقەومیە ئەلکوردیە»دا، کاتێ باسی زمان و وێژە دەکا، ناوی
کۆمەلێ نووسەر و ھۆنەری مردوو و زیندوو ناوداری کورد دیتێ. کارە
ھونەری و وێژەیی یەکانیان ھەلەسەنگیتێ. دەرپارەیی ھیتندی لەو
نووسەرانی، ئەو سەردەمە لەگەڵ بزوتنەوێهەکی خۆی بوون، وەک
«نەوشیروان مستەفا، بەکر حوسین، فوواد قەرەداخی و ...» بە
نووسەرتێکی خاوەن بەھرە و پێشکەوتووخوازیان دادەنێ. «60، 19» چونکە،
لە پێزی پێکخراوەکەیی خۆیدا کاریان دەکرد. لەوانەیی ئەو سەردەمە، کەم
کەس وەک نووسەر، ھەر ناوی ئەوانەشی بیستبێ، بە تایبەتی «بەکر
حوسین»، لەوانەیی، لە ھەموو ژبانییدا، یەک دوو گوتار پتری لە سەر
«مادەیی دیالێکتیک»، لە عەرەبییەو بۆ کوردیی وەر نەگێڕابێ، لە
گۆفاری «پزگاریی» ئەو سەردەمەیی خۆیاندا بلاویکردبیتەو! ئیدی دوا
ئەو وەک ناوی کانی ووشکیکرد! بەلام، بە چاک و بە خراب، باسی

چەندىن نووسەر و ھۆنەرى گەورەى وەك « ھەزار، ھىمن، ھەسەنى قزلبجى، مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس و كورەكانى، د. كەمال مەزھەر، مەسعوود محەمەد، جەمال شارپاژتېرى، ھەسىب قەرەداخىي، شىركۆ بىكەس و ... » ى نەكردووە. چونكە، ئەو كاتە، ئەو نووسەر و ھۆنەرمانە، لەگەڵ بالەكەى دىكەى شۆرشى كورددا بوون. بەرھەمەكانيان، لە پراژەكردنى شۆرشى كورددا بوو، لەگەڵ بالەكەى ئەماندا ميانەيان نەبوو. كەچى، دواى ئەو ى كارەساتى ھەرس روويدا، شۆرشى نوێ ھەلگىرسا، ھىندى لە نووسەر و ھۆنەرەكانى كورد، بەپىتى بارى رىپالىزمى نوێى كوردستان، سەنگەرى خۆيان گۆزى، ھەلسەنگاندەكانى « جەلال تالەبانى » ىش گۆزا. رېژىكى زۆريان، لە « شىركۆ بىكەس » گرت، بە شان و بازووياندا ھەلدەدا! لەگەڵ ئەو ەشدا، « شىركۆ بىكەس »، ھەر لە سەرەتاو، ئەو بەھرە ھونەرى و چرۆ ھۆنراو ەپەى درەختى سەوزى نىو باخى وێژەى كوردى پىتو دياربوو! ھەر « شىركۆ بىكەس » بوو، كاتى دۆى پىلانە چەپەلەكەى، لە « بارزانى مستەفا » سالى « 1972 » كرا، ھۆنراو ى بۆ نووسى، بنەمالەى بارزانى و پارتى، رېژىكى زۆريان لى دەگرت، كەچى دواى ئەو ى، بە ھۆنراو ەخنەى لە كارەساتى ھەرس گرت، لەگەڵ شۆرشى نوێى، « يەكىتى نىشتەمانى كوردستان » دا ھاوكارى دەكرد، نەك لای ئەوان ھەر ھۆنەر نىيە، بەلكو ئەو ى خراپىشە پىتى دەكەن! لە كاتىكدا، « شىركۆ بىكەس » بە يەكى لە لووتكە ھەرە بەرزەكانى وێژەى كوردى ئەم سەردەمە دادەنرێ. گەر، بوونى رەتكەينەو، وەك ئەو ەوايە، يەكى لە كۆلەكە گەورە و گرنەكانى ئاسمانى ھۆنراو ى كوردى پىوختىن!

ھەر چەندە، ئەو ەبارى رەخنەسازى ئەو پۆى كوردىمانە، ھەر چەندە، ئەو ەئەلوىستى رەخنەگر و رىكخراو ەكاغانە، بەلام، لە راستىدا ناتوانم، بلىم: رەخنەگرمان نەبوو و نىيە. ھەر ەوا ناستوانم، بلىم: كادىرىكى زۆرى باش و ئەكادىمىيمان، لە ەوارى ھونەرى رەخنەگرىدا ھەبوو و ەيە. بەلكو، بەگۆرەى بارى « بئەسى، ناكۆكى نىوخۆ و دواكەوتوى كۆمەلگەى كورد »، لە ەمەو قوناغەكانى مىژووى نووسىنى كوردىيدا، جوړى لە جوړەكانى، جوڵانەو ى رەخنەگرمان ھەبوو، رەخنەگرىمان ھەر ھەبوو. جا

هه‌لسوکه‌وتیان، له‌گه‌ل جه‌ماوه‌ر و به‌رهمه‌کانیاندا کردووه؟ تا چهن وێژدانی خۆیان نازا و نازاد کردووه؟ به‌ چ شتیه‌ نووسیویانه. ئایا ره‌خنه‌کانیان، پتر شتوازی گالته‌جاری یا نه‌کادیییانه‌ی وه‌رگرتووه؟ نه‌مانه هه‌موو کۆمه‌لنی پرسیارن، پتیه‌ندی به‌م یاسه‌وه‌ نییه، به‌لکوو ده‌بن، ههر به‌کیکیان به‌ جیا باسکرتن و هه‌لسه‌نگیتن.

به‌ کوردیی و کورتیی: یه‌کتی له‌ گرفته‌ سه‌ره‌کییه‌کانی جولانه‌وه‌ی که‌لتووری کوردیی به‌ گشتیی، زمانی کوردیی به‌ تاییه‌تیی نه‌وه‌یه، « ره‌خنه‌ی به‌جی، کاربگر، زانستانه، به‌وێژدانانه، خاوتن، به‌ لیکۆلینه‌وه و به‌لگه‌وه »، یا زۆر که‌مه یا ههر نییه!

14/ سه‌لیقه‌ی زمانه‌وانیی :

سه‌لیقه: ووردبوونه‌وه، هه‌ستپێکردن، سه‌رنجی قوول، به‌ دوا‌دا رۆیشتن ده‌گرتیه‌وه، بۆ نه‌وه‌ی، مرۆ له‌ بنه‌مای شتی، یا دیارده‌یه‌کی دیاریکراو بگا. سه‌لیقه‌ی زمانه‌وانیش، ههر به‌و شتیه‌یه، به‌ ووردبوونه‌وه و لیکۆلینه‌وه دروسده‌بن. لیته‌دا ده‌مه‌وئ، باری سه‌رنجی خۆم، به‌رانبه‌ر چهن بۆچوون و باوه‌رێ دهرپرم، تا له‌ راستیی کێشه‌ زمانه‌وانییه‌کان بگه‌ین، له‌ کۆتاییشدا، سه‌رنجامیکی باشمان ده‌سکه‌وئ.

(له‌ زمانی کوردیییدا، هێندێ ووشه‌ ههن، ههر له‌ کۆنه‌وه تا ئه‌و‌رۆ، له‌ لایهن کۆمه‌لانی خه‌لکه‌وه، به‌ هه‌له‌ به‌کاره‌یتراون و به‌ هه‌له‌ش به‌کارده‌یترن. بۆیه‌ پتیه‌سته، راسکرتنه‌وه و به‌ شتیه‌یه‌کی راست و گونجاو، له‌ ئاخافتن و نووسیندا به‌کارده‌یترن.) « 18،37 »

سه‌ره‌تا ده‌مه‌وئ، چهن ووشه‌یه‌ک، له‌ ژێر مایکروۆسکۆپی زمانه‌وانییدا شیکه‌مه‌وه و شیرۆژه‌که‌م، تا پتر روونیانه‌که‌مه‌وه و به‌ شتیه‌یه‌کی رێکوپێک، له‌ زمانه‌که‌ماندا جێگه‌ی خۆیان بگرن. هه‌لبه‌ته، هێندێ زاراوه‌ی ئێستنی هه‌یه، پتیه‌پیتی باری سه‌رنجی « نایدۆلۆژی رامیاری، بنه‌مای فه‌لسه‌فیی جیاواز و دیدی ئایینه‌ جیا‌جیا‌کان » ده‌گۆژن. بۆ نمونه: ئایینی ئیسلام، هه‌موو گه‌لانی موسوڵمانی سهر رووی زه‌وی، به‌ یه‌ک نه‌ته‌وه‌ داده‌نت، ئه‌و‌یش نه‌ته‌وه‌ی ئیسلامه. ئه‌ز، لیته‌دا مه‌به‌سم له‌و

دیده نایینییه نییه. به لکوو ههولدهدهم، نهو زاراوانه، له پرووی « نیتینی،
پامیاری و زمانهوانیی »هه پروونکه مهوه.

(دیاره، میللهت ووشهیهکی کوردیی نییه، به لکوو ووشهیهکی نیسلامیی -
عهربیه، له ږنگه نایینی نیسلامهوه، له زمانهکانی کوردیی، فارسی و
تورکیدا بلاووتهوه. ووشهیی میللهت له قورنانی پیروژدا، به « مله - ملت »
هاتوه و چن جاری دووباره بوتهوه. نهو ووشهیه له بنه رتدا، له قورناندا
بو مه به سیکی تایه تیی و (بو دیاریکردنی " کۆمه لگه ی ناموسولمان " به کار
هینراوه) « 10،28 » بهلام، ئیسته بو نهو مه به سه به کار ناهینری. هه ر چنده،
(هیندیگ له گه له موسولمانهکانی ږژههلات، به تایه تیی تورک و فارس و
تهنانهت کوردیش، نهو ووشهیه یان له عه ره به وه وه رگرتوه، که چی به مانای
بنه رتیی خوی به کاری ناهین، به لکوو به مانای « گه ل » ی کوردیی و
People ی ئینگلیزی و Volk ی نهلمانیی و هیندی جاریش به رامبه ر "
نه ته وه Nation " به کاری ده به ن، وه ک نه وه ی ده بیژن: Turk Milleti، "
گه ل یا نه ته وه ی تورک "، ملت فارس " گه ل یا نه ته وه ی فارس "، میلله تی
کورد " گه ل یا نه ته وه ی کورد " « 10،28 ».

گه ل، ووشهیهکی کوردیی په تیی و ره سه نه، بو یه که م جار، له سالانی
سییه کان و چلهکانی نهو سه ده یه دا، له نووسینهکانی گوڤاری « گه لاویژ » دا
ده رکه وت. ووشه ی گه ل له کوردییدا، زیاتر به کۆمه ل دی، وه ک گه له گورگ،
واتا کۆمه لتی گورگ. گه ل، له بری میلله تی عه ره بیی به کار نایه، به لکوو
پیویسته، گه ل له بری « نه لسه عب » و نه ته وه ش له جیاتی « نه لئومه » ی
عه ره بیی به کاریترین. باشتریش وایه، میلله ت بو نهو مه به سه به کار
مه به ن. دیاره، گه ل و نه ته وه ش جیاوازیان هیه. گه ل به کوردی
دیه ستوی پارچه به کی دیاریکراوی کوردستان ده گوتری، وه ک گه لی کورد
ږژههلاتی کوردستان، یا گه لی کورد له ئیراندا ... تاد. بهلام، به هه مو
کوردی پارچهکانی کوردستان، یه ک نه ته وه پیکدین. هه روه ها،
عه ره به کانیش له هه ر وولاتیکی عه ره بییدا، به گه لی عه ره ب ناوده برین، به
هه ره به شیان یه ک نه ته وه پیکدین.

گه ل دهکانی ږژههلاتی کوردستان، نهو سی زاراوه ئیستییه به هه له

به کار دیتن. تا ئیسته له نێو خۆیاندا، له سه‌ر به‌کارهێنانی نه‌و سێ زاراوه‌یه، به‌ ته‌واوی ساغ نه‌بوونه‌وه. هیندیکیان میلله‌ت و نه‌ته‌وه، له‌ یه‌کدی جیا ناکه‌نه‌وه و به‌ یه‌ک شتی داده‌نن. وه‌ک پێشتر روونمانکرده‌وه، میلله‌ت و وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بیه و بۆ کۆمه‌ڵتی به‌کار دیتن و له‌ بری گه‌ل و نه‌ته‌وه به‌کار ناهێنن، له‌ گه‌ل نه‌ته‌وه‌شدا، جیاوازییه‌کی گه‌وره‌ی هه‌یه.

هیندیکی دیکه‌یان، له‌ فارسه‌کانه‌وه فیتروون، ده‌لێن: میلله‌تی ئێران یا نه‌ته‌وه‌ی ئێران. له‌ گه‌ل نه‌وه‌شدا، میلله‌ت و نه‌ته‌وه‌ش بۆ کورد به‌کار دیتن. هیندیکی دیکه‌شیان، له‌ بری گه‌ل زاراوه‌ی خه‌لک به‌کار دیتن. گه‌لیش لای ئه‌وان، خۆتنده‌واره‌ی رۆشنه‌بیره‌ پێشوه‌که‌ی خه‌لک ده‌گرته‌وه! جگه‌ له‌وه‌ی، ئهم باوه‌ره‌یان، له‌ کاربه‌ده‌سه‌ شو‌ئیتنیسته‌کانی ده‌وله‌تی ئێرانه‌وه و ده‌رگرتوه، هه‌ر له‌ بنچینه‌شدا هه‌له‌یه. چونکه، ئێران ده‌وله‌تیکی ناسیۆنال نییه، ته‌نیا یه‌ک نه‌ته‌وه‌ی تێدا بژی، به‌لکوو، ده‌وله‌تیکی تیریتۆریاله. واته‌: ده‌وله‌تیکی فره‌ نه‌ته‌وه و نیشتمان، له‌ چهن گه‌لیکی جیاواز پێکهاتوه. هه‌ر یه‌کێ له‌و گه‌لانه‌ش، به‌ گه‌لیکی سه‌ربه‌خۆ داده‌نرێن و به‌ شتی گرنه‌ک له‌ نه‌ته‌وه‌کانی خۆیان پێکدیتن. نه‌ک وه‌ک فارسه‌ شو‌ئیتنیسته‌کان ده‌لێن و به‌ هه‌موو شتیه‌یه‌ی پروپاگه‌نده‌ی بۆ ده‌که‌ن و ده‌یانه‌وی، به‌ هه‌ر نرخیه‌تی، له‌ مێشکی رۆله‌کانی ئه‌و گه‌لانه‌ی بناخن، که‌ له‌ ئێراندان، ته‌نیا یه‌ک نه‌ته‌وه هه‌یه، ئه‌ویش نه‌ته‌وه‌ی ئێرانییه.

له‌ راستیدا، ئێران ناوی خاکی و ده‌وله‌ته. له‌ رووی زمانه‌وانیه‌وه، به‌ هێچ جوړی راست نییه، زاراوه‌ی جوگرافیا و ئیتنیک تیکه‌لاوکرێ. به‌لکوو ده‌توانین، بلێین: ئێران وه‌ک ده‌وله‌تیکی فره‌ نه‌ته‌وه و نیشتمان، له‌ رووی جوگرافیاوه، له‌ چهن وولاتیکی جیاوازی وه‌ک وولاتی «فارس، کوردستان، ئازربایجان... تاد» پێکهاتوه. له‌ رووی ئیتیشه‌وه، له‌ چهن گه‌لیکی جیاوازی وه‌ک: «فارس، کورد، بلوژ، تازی، ئه‌فغان، ئازهر، تورکمان، عه‌ره‌ب» پێکهاتوه، به‌ هه‌موو شیان ده‌گوتری، گه‌لانی ئێران، نه‌ک میلله‌تی ئێران یا گه‌لی ئێران یا نه‌ته‌وه‌ی ئێران.

وه‌ک چهن جاساریکی دیکه، له‌ هیندی نووسیندا روونکردۆته‌وه، ئهم زاراوه‌یه، له‌ لایه‌که‌وه نیمه‌ریالیزمی جیهان و له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه،

کار به دهسانی دهوله ته سۆسیالیسته کانی پتیشوو دایانناوه. چونکه، له بنه پتدا دانیان به بوونی گهله کانی بندهسیاندا نه دهنا. وهک چهن گهلیکی سه ره خۆ، ههلسوکه وتیان له گهله نه ده کردن. له بهرته وه، ههر لهو رۆژه وه، نهو دهوله تانه دامه زراون، ههرگیز نه یانگوتوه، گهلانی «سۆقیهت، چیکۆسلۆفاکیا، یۆگۆسلاقیا، نهسیبوا... تاد» به لکرو، هه میسه به گهلی «سۆقیهت، چیکۆسلۆفاکیا، یۆگۆسلاقیا، نهسیبوا... تاد» ناویان بردوون. تا له کو تاییدا، نهو دهوله ته تیریتۆریالانه ههلوه شانه وه، چهن دهوله تیکی ناسیۆنال، له جیگه یان دامه زرا. دیاره، بۆ ههر چوار دهوله ته داگیرکهره که ی کوردستانیش، داگیرکهران ههر هه مان چاوبه سمان له گهله ده کهن. جگه له گهله کانی خۆیان، به هیچ شتیه یه که دان به بوون و مافی گهله کانی دیکه ی بندهسیاندا نانتین. بۆیه ده لێن: گهلی «تورکیا، ئێران، عێراق و سووریا» و زاراوه ی گهلانی «تورکیا، ئێران، عێراق و سووریا» به کار نا هیتن. به داخه وه، زۆریه ی کورده کانی رۆژهه لات، له لایه که وه له بهرته وه ی، خۆیان به ئێرانی ده زانن، له لایه کی دیکه شه وه، له بهرته وه ی له زمانی کوردیییدا شاره زانین، نهو زاراوانه به ههله به کار دیتن، دید و بۆچونه شۆقینییه کانی نه ته وه ی بالاده سی فارس، دووباره ده که نه وه!

ده بی، نه وه ش بزانی، «روویار، زه ریا و ئۆقیانو سه کان»، با هه مووشیان ههر ناو بن، چۆن له نیو خۆیاندا، له چهن دیتی و چۆنیتیدا جیا وازیان ههیه، ههر بهو شتیه یه ش، «که مینه، گهله و نه ته وه» ش، له گهله یه که دیدا جیا وازیان ههیه. بۆیه ده بی، ههر زاراویه ن پێناسه ی تایبه تی خۆی بۆ بکری، له جیگه ی تایبه تی و له باری خۆیدا دانری.

پێسته با بزانی، خه لکی کورد، ههر له کۆنه وه تا نه و رۆ، به ره شه خه لک و شێند هواره کانیانه وه، چۆن له زاراوه ی «که مه نه ته وه یی، میله هت، گهله و نه ته وه» تێگه یشتوون؟ با له وه ش گه رتین، هیتندی لهو زاراوانه، له بگه رتانی فه رهنگی پامیاری به گشتی و فه رهنگی زمانی کوردیییدا به تایبه تی، له چاو فه رهنگی ناییندا، ههر زۆر نوین. چونکه، گه ر زاراوه ی «گهله» بگه رن، هه موو په نجا سالتی نا بن، بۆ نه م مه به سه ی نه و رۆ به که ردی. لێره دا، پێنج نمونه ی زیندوو پێش چاوده خه یین:

له کۆندا، نووسەر و هۆنهرتکي ناسراوی وهک « رهفیق حیلمی »، زاراوهی « نهتهوه » ی به شتیوهیهکی سهیر و شتیواو بهکارهیتناوه. بۆنمونه، له نووسینتیکدا باسی « رهمزی مهلا مارف » دهکا و دهلتی: (ره مزی له سهر سنوری بوژه کانی دهوری کۆن و تازه دایه، ناتوانین، بلتین: که به تهواوی شاعرتکی تهقلیدییه و ههر په پیرهوی بوژه کۆنه کانی کردووه. به ههموو مانای ووشه، به شاعیرتکی عهسری و تازهش ناژمیریت. بهلام، به ئهسپایی و لهسه رخۆ، له ههر دوو نهتهوه کانی وهگرتهوه و له چهشکهی ههر دوو لادا بهشداره.) « 25,57 » لیره دا، ماموستا زاراوهی نهتهوهی، به ههله، له بری نهوه بهکارهیتناوه. یا کاتی باسی « سالم » دهکا، دهلتی: (له نهتهوهی « صاحبقرانه ») « 55,57 » ئهمه ههلهیهکی گهلتی گهورهیه. چونکه « صاحبقران » نهتهوه نییه، بهلکوو بنه مالهیه. ههروهها دهیتوانی، بنووسی: له بهرهبابی « صاحبقرانه ».

« عهزیزی ئیبراهیمی »، بهوهشوه نهوهستاره، نهتهوه و هۆزی تیکه لاوکردووه، کاتی، له سههره تای بهره مه کهیدا دهلتی: (ئهم نامیلکهیه پیشکهش به برایانی بهرتیز و خوشکانی خوشه و یستم دهکم، که به کورد و تورک و بهلووچ و عهرهب و فارس و ههموو هۆزه کانی تریشهوه.) « 6,72 » ههلبهته، لای نووسەر، تا ئهو کاته، جیاوازی له نیتوان « نهتهوه » و « هۆز » دا پروون نهبوتهوه، بۆیه ئهو نهتهوانه ی به « هۆز » داناوه! پاشان دهلتی: (بزائن ههر نهتهوهیهک که زمان و ئهدهبی بوو ئهزی و سههرنه کهوی ئهو گهله جا با دیلش بی، ههر خو ده ناستین و پوژتیک دهبی ههر وهک گهلانی پیشکهوتوی دیکه کۆسپی ژیان لاههری و سههرکهوی... تاد) « 6,72 » لیره شدا، جاری زاراوهی « نهتهوه » و جارتیکیش زاراوهی « گهل » ی بهکارهیتناوه. ئهمهش نهوه دهگهیهنی، نووسەر جیاوازی له نیتوانیانا ناکا. چونکه، گهر دوو زاراوهی جیاوازی، ههر کاتی به نهتهوه یا گهل شتیکمان نووسی، دهبی، ههر به ههمان زاراوهش تهواو کرئ. واته: دهبوایه، بینووسیايه: « بزائن ههر نهتهوهیهک که زمان و ئهدهبی بوو ئهزی و سههرنه کهوی، ئهو نهتهوهیه جا با دیلش بی، ... تاد ».

« هیمن » یش، وهک ههموو کورده نووسهره کانی پوژههلات، له لایه کهوه

ئەو جىياوازىيەى لە نىوان « گەل و مىللەت »، لە لايەكى دىكشەوہ لە نىوان « گەل و مىللەتانى ئىران » دا نەكردووه. ئەمەش لەم چەن دتەرەدا دەردەكەوئ، كاتى دەلتى: (بەيانى دوو فرۆكە هاتن و چەن نارنجۆكى پچووكيان بە شارددا دا، ئەرتەشى شاهەنشاهى، ئەو ئەرتەشى لە كوشتنى مىللەتى ئىراندا لاسايى داگيركەرانى مەغول و نازى دەكرەووه، تاوتىكى بەرەرەكانى نەكرد و پيش ئەوہى لەشكرى سوور بگاتە مەهاباد چەكى فرىدا و وەك تۆوى ھەرزىن بلاويو.) (18, 121)

« ئومىد ئاشنا »، لە گوتارى « موفتى پىنجوتنى - وەك تىكۆشەرىك لە رىنگاى سەررەستى ئافرەتدا » دەنووسى: (شتىكى ديارە كە نەتەوہى كوردىش وەكوو دووہم نەتەوہى عىراق وە بەپىتى ھەلكەوتنى جوگرافىاي ناوچەكەى و نزىكى لە دەولەتى عوسمانىيەوہ لە ژىر دەسەلاتى ئەو رۆژمە كۆن و دواكەوتوودا ئەينالاند.) (20, 50) « جارى، با ئەوہ بلىين، ئەو كاتانەى كورد، لە بئەدەسى عوسمانىيەكاندا ئەينالاند، لە سەر پرووى نەخشەى ئەم جىھانە، دەولەتى نەبوو، ناوى عىراق بى! ئىنجا، كورد لە عىراقدا، لە پرووى زمان و زاراوہى ئىتتىپاق، نە ئەوساش و نە ئىستەش، ھەرگىز او ھەرگىز نەتەوہ نەبوو و نەتەوہش نىيە. چونكە، كورد لە ھەر كوتىيە ھەبى، بە ھەمسووى نەتەوہەك پىكدىتى، كوردىش لە سنوورى ھەر دەولەتەكدا بى، زاراوہى گەلى بۆ بەكاردىنرى. گەلانى عىراقىش، ھەر كەيان بەشتى لە نەتەوہەكى خۆيان پىكدىتى، وەك گەلى كورد لە عىراقدا، بە بەشتى لە نەتەوہى كورد و گەلى عەرەبىش لە عىراقدا، بە بەشتى لە نەتەوہى عەرەب دادەنرىن. ئەك بلىين: نەتەوہى عىراق، ئەمە خۆى لە ھەيدا، بە ھەلەيەكى گەورەى زمانەوانىي و ئىتتىپاقى دەرمىرى، بەكارھىنانى ھەرگىز راست نىيە.

« ناخىج رەسوول » دەلتى: (گەلى كورد پىتوستى بە پارتىكى ماركسىستى سەررەستى خۆى تەواو ھەيە، كە رۆلتىكى سەرەكى و پىشەرەوانە، لە رىتوتنى ھەبەنى رەواى گەلەكەمان و ئەو نەتەوہ پچووكانەى لە سەر خاكى كوردستان دەرىن، بىنىت.) (22, 41) « لىرەدا، واز لە ھەلەى رىتوس دىنرى. تەنيا لە ھەلەى گەلەكەمان دەوىن. لەم كۆپلە پچووكەى، لە بىستونۆ ووشە

پێکهاتوو، دوو جار زاراوهی گهل و جارتیکیش زاراوهی نهتهوهی بهکارهێناوه. پێشهکیی دهبن، رووی دههم له نووسهر کهم و لێی بهپرسم: ئایا مه‌به‌س له گه‌لی کورد یا گه‌له‌که‌مان، ته‌نیا گه‌لی کورده، له باشووری کوردستان، یا هه‌موو کورد له جیهاندا ده‌گرێته‌وه؟ چونکه، نه‌وه دوو زاراوه و دوو واتای جیاوازی ده‌گه‌یه‌نن. گهر مه‌به‌س له گه‌لی کورد، ته‌نیا نه‌وه کوردانه بن، له باشووری کوردستاندا ده‌ژین، نه‌وا به‌کارهێنانه‌که ته‌واوه. به‌لام، گهر مه‌به‌سه‌که هه‌موو کورد بن، نه‌وا به‌هه‌له‌یه‌کی گه‌وره داده‌نرێ. چونکه، به هه‌موو کوردی پارچه‌کان و هه‌نده‌رانیش، ئێنجا نه‌ته‌وه‌یه‌ک پێکدێن. پاشان، له هه‌مووی سه‌یرتر نه‌وه‌یه، نه‌وه که‌مه‌نه‌ته‌وه‌یی یانه‌ی، هه‌ر له کۆنه‌وه له کوردستاندا ده‌ژین، به «نه‌ته‌وه پچوکه‌کان» یان داده‌نێ. جگه له‌وه‌ی نه‌وانه، نه‌ک هه‌ر نه‌ته‌وه نین، به‌لکوه به‌گه‌لیش نا‌ژمیترین، چونکه له کوردستاندا خاکیان نییه. بۆیه، به که‌مه‌نه‌ته‌وه‌یی داده‌نرێ. به‌لام، کوردستانی نه‌ورۆ، «جگه له عه‌ربه ده‌شته‌کییه چێناوه‌کان» نیشتمانی هه‌موو نه‌وه که‌مه‌نه‌ته‌وه‌یی یانه‌شه، که له سه‌ری ده‌ژین، گهر بیانه‌وێ، وه‌ک برا له‌گه‌ل کوردا بژین و بۆ خاکی‌خۆله‌که‌ی، نا‌وه‌وه‌یاکه‌ی به‌ ته‌مه‌ک و دلسۆزین! جا ئێسته ته‌ی نه‌گه‌یشتین، نه‌وه پارتی کۆمۆنیستی دا‌وا‌یده‌کا، بۆ هه‌موو کورده، یا ته‌نیا بۆ به‌شی له نه‌ته‌وه‌ی کورده، که «گهل» هه‌کی مامۆستا ده‌گه‌یه‌نێ!

«نه‌وشیروان مسته‌فا»، له نووسینه‌کانیدا، به تایبه‌تی له‌م سێ به‌رگه‌ی یاداشته‌کانیدا، گه‌لی جار، نه‌م زاراوانه‌ی تێکه‌ڵکردوو. لێره‌دا، چه‌ن کۆله‌یه‌کیان، وه‌ک نمونه‌ی لێ وهرده‌گیرن.

له به‌رگی یه‌که‌می بیره‌وه‌رییه‌کانیدا، ده‌لێ: (له راپۆرتی که‌ی دا لایه‌نه سه‌لبی و ئێجابیه‌کانی سیاسه‌تی به‌عسی له کوردستان دا باس کرد بو. ناسینی کورد له ده‌ستور دا وه‌کو نه‌ته‌وه‌یه‌کی سه‌ره‌کی و، سه‌لماندنی مافی ئۆتۆنۆمی و، ...) «50.116» لێره‌دا، جگه له‌وه‌ی وه‌ک نووسه‌ره کلاسیکییه‌کانی کورد، به رێنووسی‌کی کۆن و بلاو نووسی‌تی، وێرگول و ئامرازی «و» ی لێکده‌ری پێکه‌وه به‌کارهێناوه، کوردیشی له عێراقدا به نه‌ته‌وه‌ی سه‌ره‌کیی داناوه!

ههروهه ها، دهلتی: (پزگار کردنی عیراق له کۆت و زنجیر و په یوه نندییه کانی
 کۆلتونیا لیزمی نوێ و له رژیمی دیکتاتۆری دۆژمن به گهل و هینانه سه
 کاری حکومهتییکی دیموکراتی نیشتمانی له نوێنه رانی پارتیییه سیاسیییه
 پیتشکه وتووه کان و چینه کانی گهل و نه تهوه سه ره کی و پچوکه کانی عیراق،
 (...) «80، 116» له م کۆتله یه دا، دوو زاراوه ی جیاواز و ناکۆکی
 به کاره یه ناوه. گهل، نه تهوه سه ره کی و پچوکه کانی عیراق. یه که م: گهل و
 نه تهوه جیا یه. له عیراقدا نه تهوه ی تیدا نییه. به لکوو له چهن گهل و
 که مه یه یه کی نه تهوه یی پیتکه اتوه. دووه م: ده بوایه، گهلانی عیراقی
 بنووسیا یه. سیتییه م: نه تهوه پچوکه کان هه له یه کی زۆر گه وره یه. چونکه،
 نووسه ره مه به سی له تورکه مان و ئاسوورییه کانه، نه وانه که مه نه تهوه یین و
 نه تهوه نین. نه مه شی جارتیکی دیکه دووباره کردۆته وه، کاتی دهلتی: (به شدار
 بونی کورد و نه تهوه پچوکه کان له ئۆرگانه ناوه نندییه کان دا به پتی ی
 ژماره یان.) «81، 116» له جیتکه یه کی دیکه شدا، به شتیه یه کی سه یه
 زاراوه ی «نه تهوه» به کار دیتی و دهلتی: (نه تهوه یی کردنی بازرگانیی ده ره وه
 و چاودیری کردنی بازرگانی ناوه وه ی ولات و گه شه پیدانی ده زگا کانی به شی
 گشتی.) «83، 116» لیره دا نازانم، مه به سی له زاراوه ی «نه تهوه یی کردن»
 چیه؟! گه ره مه به س له «ده سه به سه راگرتن» نه یی، هیه شتیکی دیکه
 ناگه یه نی! هه ره چهنده، به ته وایی نازانم، نووسه ره له گهل نه م و ته یه ی
 «یه زیدی» هکاندایه یانا؟! به لام، به راستیی نه و زاراوه یه بۆ یه زیدییه کان
 پر به پیتستی خۆی داده نری. چونکه، وهک له کۆندا «فه ده» ی سکرتری
 پارتی کۆمونیست و ده ولته تی عیراق بانگاشه یان بۆ ده کرد، یه زیدییه کان نه
 که مه یه یه کی نه تهوه یی و نه گه لیتیکی جیاوازن، به لکوو کوردن و به به شی له
 نه تهوه ی کورد داده نرتن، به لام، له گهل کورده موسولمانه کاندا، نایینیان
 جیاوازه، له به ره نه وه له جیتی خۆدایه تی، گه ره به میللته تی یه زیدی ناو برتن،
 وه که قورئانی پیرو ز، نه وانه ی باوه ریان به په یام به ران «برایم و موسا»
 «پتایو، به» «میللته تی برایم و موسا» ی ناو بر دوون. لیره دا، نووسه ره دهلتی:
 (یه زیدییه کان به خۆیان نه لیتن: «میللته» و به دینه که یان نه لیتن: «نولی
 لیزمی»: «خۆیان به میللته تی هه لبر تر درای یه زدان نه زانن.» «106، 116»

له بهرگی دووه می بیره وه ریه کانیشیدا، ده باره ی کورد ده نووست: (نهم میلله ته ی که رهنگه له دنیا ی نه مرّدا، تنیا نه ته وه ی گه وه بیت که هیتشتا میلله ته بهش بهش و دیله که ی ئیمه یه که ناوی: کورده.) «10،117» جگه له وه ی، له نیتوان بیستودوو ووشه دا، سنج جار نامرازی «که» ی داناوه، ههر دوو زاراوه ی «میلله ت» و «نه ته وه» شی، به یهک واتا بۆ کورد به کاره ی تاوه. باوه ر ناکهم، میلله ت نه ته وه یی! پاشان، له جیگه یه کی دیکه دا، ده لئ: (وه ر زامه ی کومه له له قوناغیتکا دیته کۆری خه باته وه که خه باتی گه له که مان گه یشتوته بهر زترین و بالا ترین پله ی، واته پله ی خه باتی چه کدارانه، واته لابه لا کردنی ناکوکی سروشت دوزمانه و سه ره کی نیتوان بورجوازی بیر ژوکراتی ره گه زیه رست و شو ئفتنی عه ره بیی عیراق و نه ته وه ی کورد له رتگای به کاره ی تنانی زه پروزهنگی شو ر شگیترا نه و چه که وه.) «11،117» لیره دا، گهر مه به سی له نه ته وه ی کورد، تنیا کوردی باشوور یی، نهوا له پرووی زمانه وه هه له یه، ده بوو گه لی بنووسیا یه. به لام، گهر مه به سی له هه مسو کورد یی، نهوا جگه له وه ی، عه ره بی عیراقی له نه ته وه ی عه ره ب جیا کردۆته وه، به لام، کوردی له نه ته وه ی کورد جیا نه کردۆته وه، له پرووی نه ته وه یی و رامیا ر شه وه ههر هه له یه، چونکه، نهو دوزمانیه تییه ی له نیتوان کوردی باشوور و به عس دایه، له نیتوان هه مسو کورد و به عسدا نییه، به لکوو تنیا، له نیتوان کوردی باشوور و به عس دایه!.

ههروه ها، سه رنجمد اووه، له زمانی کوردییدا، چهن ووشه یه کی وهک «داکوکیی، بهرگریی، بهر هنگار یو نه وه، بهر بهر هکانیی، بهر هه لست، بهر بهر چه دانه وه و ...» مان هه یه، واتا کانیان له یه کدییه وه نزیکن، ههر چه نه، ههر یه که یان بۆ مه به سیکی تایه تی به کار دیتن، به لام، زۆر جار به هه له به کار دیتن. ووشه ی «داکوکیی» له زمانی کوردییدا، بهرانبهر ووشه ی «دفاع» و ووشه ی «بهرگریی» ش بهرانبهر ووشه ی «مقاومه» ی عه ره بیی دین. که چی، هیندی کهس و نووسهر، له قسه کردن و تنانته له نووسینه کانیشیاندا، جیاوازی له نیتوان ههر دوو ووشه که دا ناکهن. ووشه ی «بهرگریی» به پتیچه وان وه به کار دیتن و بهرانبهر ووشه ی «دفاع» ی

عه ره بیی دایه نین. داکۆکی، پتر یشتیوانیکردن دهگه یه نین، هه ولدانه، کۆششکردنه، بۆ نه وهی به سه ر شتیکدا سه رکه وی. وهک ده لیتی: نازاد داکۆکی له نازادی دهکا. نهک به گری له نازادی دهکا. کاوه داکۆکی له خۆی کرد، نهک به رگری له خۆی کرد. به رگری، له به رگه گرتنه وه هاتوه. بۆ نمونه. راستروایه، بلتین: کورد له سالی « 1975 » دا به رگری بۆ نهکرا. نهک داکۆکی بۆ نهکرا. هه ر دوو زاراهوی « به رگری و به رهنگاری بونه وه » نزیکه ی یهک واتایان هه یه، هه ر دووکیان بۆ تاکه که سینگ و بزوتنه وه یهکی چه کدارانه ش به کار دیتن. به رهنگاری یا به رهنگاری بونه وه، به گژاچونه وه ده گرتنه وه. وهک نه وهی ده لیتن:

کاروان ویستی، له کاوه بدا، به لام کاوه به رهنگاری بۆوه.
هه ر چه نده، سه ربازه که له کاوهی دا، به لام، کاوه به رگری کرد و خۆی به ده سه وه نه دا.

یه کتی یا بزوتنه وه یهکی چه کدارانه ده توانی، به رهنگاری زۆرداری بیتنه وه. بۆ نمونه:

خزعل گه لنی سوکایه تی به کورد کرد، کورده به رهنگاری بۆوه.
به ره له لستی کردن، له به ره له لسته وه هاتوه. واته: دژایه تی کردن، دوژمنایه تی. یا به کۆسپ و له مپه ریش دی. بۆ نمونه:
سه روو ویستی، به ره له لستی سه ردار بکا، به لام سه ردار به ره له لستی کرد.
به ره له لسکارمان زۆره، به ره له لستمان بۆ داده نین.

نه وه ته ی کورد هه یه، به ره له لستی بۆچونه کانی ده وله تی عیراق دهکا.
به ره ره کانی، له رووی یه کتیکدا بوه سی. رقه به ری له گه ل که سیکدا بکه ی.
به ره ره چدانه وه، بۆ که سی ده یی، وه لامی گووته یه یا کارتیکی خراب بداته وه.
یا سه به یه کتی بیی. ده لیتن: نهو، نهو درۆیه ی کرد، منیش به ره ره چمدا یه وه. یا بیده نگم کرد.

هه یه تی جار، رتیکخواه رامیاریه کانی کوردستانیش، به گوێره ی به رژه وه ند و به ریه ی تاییه تی ته سکی پارتایه تی خۆیان، به ئاره زووی دلی خۆیان، زاره وی نیستی و رامیاری داده تاشن، بی نه وهی له گه ل مه به سه که یاندا به گوێجی، یا راستیه کی تیدا بی. نه مه ش پتر زمانه که مان ده شیوتنی، نهک

دهوله مەندی بکا. بۆ نمونه: چەن ووشە یە هەن، واتا کانیان لە یە کدییه وه نزیکن، وهک: (پروو خان، تیکچوون، تهواو بوون، بلاوه لیکردن، کوتایپیتھێنان، ناشبه تال، ههههس، نسکو). له پرواله تدا دهتوانین، ئهم ووشانه هه موویان بۆ کاره ساته که ی شۆرشى 11/ سیتیتیمبه به کار بینین، بهلام، له راستیدا، هه یه که یان بۆ مه به سیتیکی تایبه تی و دیار یگراو به کار دیتین.

هه موومان ده زانین، دواى نه وه ی شۆرشى 11/ سیتیتیمبه، له نه نجامی پیلاتیکی نیوچه یی و نیو ده وله تیدا کوتایپیتهات، هیندی له م زاراوانه ده رکه وتن. جاری یه که م، ووشه ی « ناشبه تال » وهک چه مکتی بۆ نه و کاره ساته نه ته وه یی یه ی به سه ر کوردا هات، له سه ر زاری کو مه لانی ره شوو رووتی گه لی باشووری کوردستان وه ده رکه وت. به لام دواتر، « کو مه له ی مارکسی - لینی و یه کیتی نیشتمانی کوردستان »، وهک نه یاریکی « بنه ماله ی بارزانیی » قو سستیانه وه، له ناخافق و نووسینه کانیاندا، وهک زاراوه یه کی رامیاری به کاریانه تینا. ته نانه ت، نه ورۆ نه و ووشه یه وای لیته اتوه، جو ره کاردانه وه یه کی لای هیندی که س په یداکردوه. هه ر کات، یه کتی باسی ناشبه تال بکا، یه کسه ر دۆست و نه ندامانی پارتی، ده ماری توو په ییان هه لده سی و تووکی سه ریان گرژ ده ی، وهک نه وه ی گرفته گه ووه سه ره کییه که ی کورد، له به کاره تانی نه و زاراوه یه دا بی!

گه ر له رووی زمانه وانیه وه، له و ووشه یه بدوین، ده بین، « ناشبه تال » ووشه یه کی لیکدراوه، له دوو ووشه ی « ناش » و « به تال » پیکه اتوه. له هه مان کاتدا، به یه کتی له ئیدیۆمه یه کگرتوه کانی زمانی کوردی داده نری. گه ر « ناشبه تال » به پتی هه نبانه بو رینه که ی « مام هه ژار » لیکده ینه وه، (ده س له کار کیشان) ده گرته وه. « 7.120 » به لام، گه ر بۆ به سه ره اته که ی بگه رتینه وه، نه و، « ناشبه تال » واته: کاتی ناشه وان هه سه ده کا، ناشه که ی خه ریکه دانی لی ده بری، یا به ته وایی دانی لی برپاوه، بۆ نه وه ی ناشه که له کارکردن نه که وئ، گه ر شوینی ناشه که له ناواییه وه نزیکتی، له سه ر یانی ناشه که وه رووه ناوایی ده قیرتینی و ده لی:

ناشبه تال. به لام، گهر شوئنی ناشه که، له ناواییسه و دوورین، نهوا
 ناشه وانه که ده چی بو ناوایی و له وی هاوارده کا: « ناشبه تال »، تا باراشی
 بو بیتن و چ ناش و چ ناشهوان سارد نه بنه وه و له کار نه که ون.

دیاره، کوته لانی خه لک، نهو نییدیومه یان بو مه به سی رامیاری، لهو کاره وه
 خواستوه و به کاریانه پیناوه. لیره دا، به مه به سی وازه تیان له کاری
 به کاریه اتوه، که خاوه نه که ی به که موکوری و بی نه وه ی ته وایکا،
 به جیته هینشتوه. به لام، به باوه ری من، نییدیومی « ناشبه تال »، بو
 تیکچوونی شوړشی چواره ساله ی که له که مان به کار ناهیتنی و له جی
 خویدا نییه. چونکه، گهر شوړشیش به ناش و ژهنه رال « بارزانی » به
 ناشهوان دانتین، نهوا نهو « ناش » و « ناشهوان »، دانیان لی نه برابوو،
 تا هاوار له کوته لیک دیکه بکه و باراشیان بو بیتن، بو نه وه ی
 ناشهوانی پی بگیتن! به لکوو، هه موومان ده زانین، شوړشی کورد، له بهر
 بی توانایی نابوری و که می که ره سه ی جهنگی، کوتایی پی نه هات، له
 پروی سه ریا زه سه وه تیک نه شکا، به لکوو، هه له سه ره تاوه، له پروی
 رامیاری و دیپلوماسییه وه، به ته وایی لاوازیوو. پاشان، له نه نجامی
 پیلاتیکی نیونه ته وه پیدا تیکشکا و تووشی نهو مالتویرانییه بوو.
 بهر ژه ونه دی زله یزیککی وه که نه می ریکاش، رولی سه ره کیی لهو
 تیکشکاندنه دا وازیکرد. له بهر نه وه لیره دا، ووشه ی « ناشبه تال » به هیچ
 شپوه به ناگوچی و بو نهو مه به سه به کار ناهیتنی.

ووشه ی « هه رس » واته: کاتنی کیتیک یا چیا به که، « بهردی زل، پارچه
 بهر، خول » یکی زوری لی ده بیته وه و ده روختی، له بهر زاییه وه به رهو خوار
 ده بیته وه. نهو کاته ده لین: کیه که یا چیا که هه سه یه تینا. یا کاتنی،
 بهر یکی زور ده باری، به ته وایی سه ر « لووتکه، قه دپالی کیتو و چیاکان »
 « بهر یکی » نهو به فره ماوه یه کی زور ده میتیته وه. پاشان، تیشکی خور
 که نه بیته کا، ورده ورده ده تویته وه، به که ی بوش ده بی، یا هه خوی له
 بهر به فره که دا بوشاییه که دروسبوه، یه که سه ر داده روختی، له
 سه ره وه بو خواره وه، به گوړ و به تاو، وه که شه پوله به فر تلورده بیته وه، هه
 جی هه یه، له که ل خویدا راپده مالتی، یا له شوئنی خویدا دایده پوشتی. بویه به

هه‌ره‌سی به‌فر ناوی ده‌به‌ن. به باوه‌ری من، باشت‌ترین وشه، وشه‌ی «هه‌ره‌س» ه. چونکه، کورد هه‌موو شتیکی هه‌بوو، به‌لام سه‌رانی شۆرشه‌که، بی ئه‌وه‌ی، هیچ جۆره لێک‌دان‌وه‌یه‌کی ورد، بۆ باری شۆرشه‌که و گه‌له‌که‌مان بکه‌ن، بی ئه‌وه‌ی، ئاگادارییه‌کی ته‌واویان، له سه‌ر بارودۆخی نێونه‌ته‌وه‌یی و به‌رژوه‌ه‌ندی زله‌ت‌زه‌کانی جیهان هه‌بی، بی ئه‌وه‌ی، ئاگیان له خۆیان بی، به‌و هه‌موو توانا مرۆیی و مه‌تیریاڵیه‌وه، له پر وه‌ک چیا‌یه‌کی به‌فرین، شۆرش هه‌ره‌سیه‌یتنا، هه‌موو شتیکی له‌گه‌ڵ خۆیدا پامالی و کۆتایی بی هات.

دیاره، ئهم زاراوانه‌ش، به‌پیتی «کات، توانا، ده‌سه‌لات و ته‌رازووی هه‌ت‌زه‌کان» ده‌گۆڕین. سه‌ره‌تا، زۆریه‌ی زۆری پۆله‌کانی گه‌ل و پێک‌خراوه پامیارییه‌کانی کوردستان، له تاو سوێی تازاری ئه‌و کاره‌ساته گه‌وره نه‌ته‌وه‌یی یه، له ناخافتن و نووسینه‌کانیادا، تووتی ئاسا، ئه‌و زاراوه‌یه‌یان دووپات‌ده‌کرده‌وه. سه‌رکرده‌کانی پارت و بنه‌ماله‌ی بارزانی‌ش، هه‌نده به‌شۆکابوون، ئاگیان له خۆیان نه‌بوو، هه‌یچیان له ده‌سدا نه‌ما‌بوو، زۆر گرنگیان به‌و جۆره وشه و چه‌م‌کانه نه‌ده‌دا، یا با بلتین: لیتی تی نه‌ده‌گه‌یشتن. به‌لام کاتی، هۆشیان به‌ به‌ر خۆیاندا هاته‌وه، زانیان، چیان به سه‌ر خۆیان و گه‌له‌که‌یان هه‌یتاوه، ورده‌ورده، خۆیان کۆکرده‌وه و خۆیان پێک‌خسته‌وه، هه‌ت‌زی چه‌ک‌داریان دامه‌زرانده‌وه، مه‌چه‌ک و بازوویان نه‌ستووریوه، وه‌ک پێک‌خراویکی پامیاری به‌ هه‌ت‌ز و توانا، سه‌رله‌نوێ بۆ گۆره‌پانه‌که گه‌رانه‌وه، وه‌ک هه‌ت‌زیکی چه‌ک‌دار له کوردستاندا خۆیان نوانه‌وه. به تایبه‌تی، دواي شۆرشێ گه‌لانی ئێران، به ته‌واویی له داره‌داره‌که‌وتن، سه‌رپیتی خۆیان که‌وتنه‌وه، خۆتێکی نوێ، به جه‌سته‌یاندا گه‌را. ئیدی له‌وه به‌دوا، له که‌سیان قه‌بوڵ نه‌ده‌کرد، زاراوه‌ی «ئاشبه‌تال» به‌کارینتی، به‌لکوو له‌به‌ری ئه‌وه، زاراوه‌ی هه‌ره‌سیان به‌کار‌دیتنا. ته‌نانه‌ت، کاتی له نزیکه‌وه، له‌گه‌ڵ هه‌ت‌زه کوردستانیه‌کانی دیکه‌شدا، ده‌سیان به وتوویژکرد و له یه‌ک‌دی نزیک‌سوونه‌وه، پاشان، پێک‌که‌وتن و به‌ره‌ی کوردستانیه‌یان دامه‌زراند، ئیدی ته‌وانیش، وازیان له‌و وشه‌یه هه‌یتا و وشه‌ی هه‌ره‌سیان به‌کار‌دیتنا. هه‌ر چه‌نده، هه‌ر جاری، ده‌مبۆله‌یه،

ههراوه‌ریایه، له نیوان پارتی و یه‌کیتیدا په‌ی‌داده‌یی، یا جه‌نگ له نیوانیاندا پرووده‌دا، هه‌ر زوو نه‌ندامان و کادیره‌کانی سه‌رکردایه‌تی یه‌کیتی، جاریکی دیکه، ووشه‌ی «ناشبه‌تال» به‌کار‌دیننه‌وه، تا به‌و شتیه‌یه، سووکایه‌تی به‌سه‌رانی پارتی و بنه‌ماله‌ی بارزانیی بکهن. نه‌وه‌بوو، له به‌ر ناره‌زایی پارتی، له بری ووشه‌ی «ناشبه‌تال»، له نووسیندا زاراوه‌ی «هه‌رس»، به‌روی په‌یداکرد و تا راده‌یه‌کی زۆرش چه‌سپا.

به‌لام، سه‌رانی پارتی و بنه‌ماله‌ی بارزانیی، کاتی سه‌رکه‌وتنی مه‌زن‌تریان به‌ده‌سه‌یتنا، جاریکی دیکه به‌خو‌ی‌اندا چو‌نه‌وه. بۆیه، ئیسته‌ ووشه‌ی هه‌ره‌سیش به‌گالته‌پیکردن و سووکایه‌تی داده‌نن. له‌به‌رنه‌وه، ووشه‌یه‌کی دیکه‌یان داناوه، نه‌ویش ووشه‌ی «نسکو» یه. جا گه‌ر له پاشه‌پو‌ژدا، به‌ته‌واویی ده‌س به‌سه‌ر کاروباری کوردستاندا بگره‌نه‌وه، ته‌نیا خو‌یان له‌گۆره‌پانه‌که‌دا ته‌راتینکه‌ن، هیچ لایه‌نی له‌کوردستاندا، به‌ره‌ره‌کانیان نه‌کا، نه‌وا نه‌و کاته، جاریکی دیکه، ووشه‌ی «نسکو» ش په‌تده‌که‌نه‌وه. دوور نییه، نه‌م جاره‌یان، ووشه‌یه‌کی دیکه‌ی له‌بارتر، به‌پیتی به‌رزوه‌ه‌ندییه‌کانی خو‌یان داتاشن، که‌ زۆر زیاتر له‌راستیه‌وه‌ دوورین!

با لیره‌دا، که‌مێ له‌ ووشه‌ی «نسکو» ش بدوین. له‌هه‌نبانه‌بو‌رنه‌که‌ی «هه‌زار» دا، ووشه‌ی نسکو به‌ (1/ په‌ت، سه‌رسم. 2/ هه‌له‌نگوتن) هاتوه. «865، 120» دیاره، به‌هیچ شتیه‌یه، نسکو بو‌ تیکچه‌وون و کوتایه‌پیته‌تانی شو‌رش 11/ سیتیمبه‌ر به‌کار نایه. چونکه‌ شو‌رش نه‌ مړو‌ف نه‌ نا‌وه‌ل بو‌وه، تا په‌ت و سه‌رسمدا و بکه‌وئ، جاریکی دیکه‌ش هه‌له‌نگوتنه‌وه! هه‌له‌نگوتنیش به‌ واتای (توشبوون، که‌وتن) دئ «27، 120» جگه‌ له‌وه‌ی، شو‌رش بو‌ کاریکی تایه‌تیی رامیاری یا سه‌ریازی، هه‌له‌نگاوکیکی دیاریکراوی نه‌ناوه، تا له‌وه‌ه‌نگاوه‌دا، تووشی نه‌وه‌ هه‌له‌نگوتنه‌بو‌وین، به‌لکو‌و، هه‌موو ده‌زگه‌ «رامیاری، سه‌ریازی، گۆره‌لایه‌تیی و کله‌تووری» هه‌کانی، هه‌ر له‌ زاخۆوه تا خانه‌قین، به‌یه‌ک جار به‌ره‌یه‌ک هه‌له‌وشان، تیکچه‌وون و رو‌خان. پاشان، ماوه‌ی پتر له‌ سه‌تیکیشی به‌سه‌ردا تپه‌په‌ری، تا جاریکی دیکه، ناگری شو‌رشیکیی دیکه‌ی نوتی چه‌کداری، به‌ته‌واویی کله‌په‌سه‌ند، گری به‌رزپۆوه و هه‌موو

کوردستانی پووناک کرده. واته: هه ره سیکی ته وایی «رامیاری، سه رازی، مه رایی و سایکولژی» بو، نهک هر کاری له شۆرش 11/ سیپتیمبه و گهلی باشووری کوردستان کرد، به لکو، له هه مو پویه که وه، کاریکی یه کجار گه وهی، له سه رجهم بز و وتنه وهی رزگار یخوازی نه ته وهی کورد کرد. به شیوه یه، پشکوی داخیکی زۆر سهخت و بی ئەندازی، به دل و دهروونی هه مو کوردیکی دلسۆز و نیشتمانپه روه راندا چزانده و کسپه ی له جهرگیان هه لسان.

له بهر نه وه، نه ناشبه تالی دوتنی و نه نسکوی نه وۆ، بۆ نه و کاره ساته له جیتی خۆیاندان و گونجاون، به لکو، له راستیدا، ووشه ی «هه رهس» پر به پیستی رووداوه که یه. به لتی هه رهس بو، هه ره سیکی مالتو ترانکه رانه ی وا، به هیچ شیوه یه له بیر ناچیته وه، تا نه وۆش برینه کانی به ته وایی ساریژ نه بوون. لاپه ره کانی میژووش، زۆر به وردیی، هیندی له و کاره ساتانه ی تۆمار کردوون، به شیوه یه کی بهرده و امیش تۆماریانده کا.

هه روه ها، هیندی ووشه ی دیکه هه، به هه له هاتوون، تا نه وۆش هه ره به هه له به کار دیترن. هه ره چهنده، هیندی نووسه ره له سه ریان نووسیوه، به لام، خه لک یا نایان خۆینه وه، یا گویتی ناده نی! بۆیه، کاتی نه وه هاتوه، زمانه که مان له ووشه ی هه له پاکه ی نه وه. بۆ نمونه: (بهروار و ریککه وت، له سه ره تیشک و له بهر تیشک، لیکۆلینه وه و توژی نه وه و شیکردنه وه، بچووک و پچووک، پیشنیاز و پیشنیار، نیشان و پیشان، نیو و ناو، زمان و زیان، ژن و نافرته، قوتابی و خوتندکار و شاگرد، قوتا به خانه و خوتندنگه، فه رین و رفین، ئالتون و زێر، چه ونده ره و چه نه وه ره، زانکو و زانستگه، ... تاد)

هه ره چهنده، هیندی له م ووشانه، به پیتی ناوچه و دیالیکت ده گۆرتن. هه روه ها، هیندی کیشیان واتای جیا وازیان هه یه. به لام، راستروایه، ووشه ی «بهروار» به کار نه هینن، چونکه له «بهرواری بالاوه» هاتوه! «له ژیر تیشکی» له «عه لی ضه وئی» ی عه ره بییه وه وه رگیراوه و «له بهر تیشکی» راستره.

ده رباره ی ووشه ی «لیکۆلینه وه، توژی نه وه و شیکردنه وه»، چهن

تییینییه کمان ههیه. د. « عیززه دین », ووشه‌ی « Analiz » پرونده کاتهوه و ده‌لتی: (ئه‌نالیز: ووشه‌ی « Analiz » ی گرتیکی له زۆریه‌ی زمانه‌کانی جیهاندا به مانای « ته‌حلیل » ی عهره‌بی به‌کار دیت، لام وایه ئیمه‌ش بۆ ئه‌و مه‌به‌سه‌ی به‌کار بێتین و ووشه‌ی « لیکۆلینه‌وه » ی ئیستا به‌کارهاتووی خۆمان بۆ « ته‌حقیق » به‌کار بێتین باشه. هه‌رجیش ووشه‌ی داتاشراوی « توێژینه‌وه » یه، ئه‌وه لای زۆر له شاره‌زایان وایه که ده‌بی له‌گه‌ڵ ئه‌و ووشه ده‌ستکردانه‌دا که ناشی دروستی کردوون، لادرتن. « 48.30 »

لێره‌دا ده‌مه‌وێ، شتی دهریاره‌ی « لیکۆلینه‌وه » و « توێژینه‌وه » پرونگه‌مه‌وه. ئهم دوو زاراوه‌یه، بۆ دوو مه‌به‌سی جیاواز به‌کار دیتین، دوو واتای جیاوازیشیان هه‌یه. به‌لام، هیتندی که‌س تیکه‌لاویانده‌که‌ن، یا جیاوازیان له‌ نێواندا ناکه‌ن. « لیکۆلینه‌وه », بۆ دوو مه‌به‌س به‌کار دیتری. یه‌که‌میان - له‌ کارتیکی « هونه‌ری، وتیه‌یی، میترووی، رامیاری ... » بکۆلیته‌وه و پرونیکه‌یه‌وه. به‌لام، مه‌رج نییه، وه‌ک تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی زانستانه‌ وایه، که له‌ کێلگه‌ و لابۆره‌کاندا ده‌کرێ و ئه‌نجامی‌کی زانستانه‌ی هه‌بی. واته‌: پتر وه‌ک باری سه‌رنجده‌ریه‌ن وایه. لێره‌دا، به‌ عهره‌بیی پتر به‌ زاراوه‌ی « درسه » دی. دووه‌میان - بۆ لیکۆلینه‌وه له‌ تاوانی یا له‌ شتیکی نادیار دی، وه‌ک « ته‌حقیق » له‌ عهره‌بیدا به‌کار دیتری.

به‌لام « توێژینه‌وه », به‌ « به‌حس » ی عهره‌بیی دی، که‌ ته‌نیا له‌ بواری تاقیکردنه‌وه‌کانی زانساندا به‌کار دیتری. جا، د. « عیززه‌ دین », هه‌ر سێ ووشه‌ی « Analiz », « لیکۆلینه‌وه » و « توێژینه‌وه » ی تیکه‌لکردووه. « لیکۆلینه‌وه » ی کوردی، بۆ « ته‌حقیق » ی عهره‌بیی و « ته‌حلیل » ی عهره‌بیی، بۆ « Analiz » ی گرتیکی داده‌نی. به‌لام، پاسی نه‌کردووه، « توێژینه‌وه » بۆ چ مه‌به‌سی داده‌نی، ته‌نیا به‌ ووشه‌یه‌کی داتاشراوی داناوه، بۆ ئه‌وه‌ی به‌ عهره‌بیی یا گرتیکی، واتاکه‌ی بلتی، تا بزانی، له‌ کوردیدا بۆچی به‌کار دی! له‌ وایه، خه‌لکی « لیکۆلینه‌وه » بۆ ئه‌و مه‌به‌سه به‌کار دیتن. لای وایه، ناشیه‌یه‌کانی کورد « توێژینه‌وه » یان داتاشیه‌ و ده‌بی، لادری. « Analiz » یش، به‌ کوردی به‌ « شیکردنه‌وه » دی. له‌ راستیدا، ئهم سێ ووشه‌یه له‌ زمانی کوردیدا، به‌ ته‌واوی جێگه‌ی خۆیان کردۆته‌وه.

ووشه‌ی « پچووک » و « پچووک »، هەر چه‌نده هەر دووکیان یهک واتایان هه‌یه، هەر دووکیشیان راستن، به‌لام « پچووک » له « پچووک » شیرینتره و له سهر زیان ناسانتره، چونکه پیتی « ب » له سهر زیان له پیتی « پ » قورستره.

« پیشان » بۆ پیشانندان ده‌بێ و « نیشان » یش، بۆ نیشانه و نیشانکردن ده‌بێ، پیتیسته جیاوازی له نیتوان نهم دوو ووشه‌یه‌دا بکری. « پیتشیناز » له « پیتشینار » راستره و دووه‌میان هیچ نییه.

« ناو و نیتو »، له راستیدا، هەر دووکیان هەر یهک واتایان هه‌یه، زۆر جار نووسهران، به شتیه‌یه‌کی تیکه‌لاو به‌کاریان دیتن. به تایبه‌تیی « نیتو » له لقه‌دیالیکتی « موکریی » دا، زۆر به‌کاری دێ. نهم پیتشیناز ده‌که‌م، نهم دوو ووشه‌یه جیاگیر نه‌وه، « ناو » بۆ ناوی گیانله‌به‌ر و شت، « نیتو » یش بۆ شتی له نیتو شتیکدا بێ، به‌کاری بێترین.

له کۆندا، هەر چی بیخوێندایه، به « شاگرد » ناویان ده‌برد. هەر وه‌ک « مه‌حویی » ش ده‌لتی: « له شاگردانی کۆژی عه‌شقم و شوعله عه‌سامه و ده‌ستی پێ ده‌گرم ». به‌لام، ئێسته ووشه‌ی « شاگرد »، بۆ یه‌کن به‌کاری دێت، له بنده‌سی وه‌ستایه‌کی شاره‌زادا کاریکا، تا فیری نهم کاره‌ی کا. پاشان ووشه‌ی « قوتابی » له « کتابی » عه‌ره‌بیه‌وه وه‌رگیراوه. به‌لام له په‌نجاکاندا ووشه‌ی « خوێندکار » دانرا، که له هەر دوو ووشه‌که راسترو باشتره. « قوتابخانه و خوێندنگه » ش، هه‌روه‌ها، به هه‌مان شتیه خوێندنگه له قوتابخانه راستره.

« فرین » له « رفین » راستره. باوه‌ر ناکه‌م، ووشه‌ی « ئالتون » کوردیی بێ، چونکه کورد هەر گوتوویه‌تی: زتی و زیو، یا گوتوویه‌تی زتیرنگه‌ر. ته‌نانه‌ت، له نیتو تورکمانه‌کانی که‌رکووکیشدا، « ئالتون » بۆ ناوی نیرینه‌ش به‌کاری دێت. بۆیه ووشه‌ی « زتی »، له « ئالتون » ته‌واوتره. « چه‌وه‌نده‌ر » راسته و « چه‌نه‌وه‌ر » هه‌له‌یه.

بۆ « زانکۆ و زانستگه »، کاتی خۆی له سالی « 1968 » دا، زانکۆ له سوله‌یمانیی کرایه‌وه، له سهر نهم دوو ووشه‌یه، ده‌مه‌ته‌قییه‌کی زۆر بوو. به‌لام، له کۆتاییدا هەر « زانکۆ » یان دانا. له راستیدا، زانکۆ ووشه‌یه‌کی

لیکدراوه، له « زانین و کوکړندهوه » وه هاتووه. زانین واتای «مه معلومات» ی عهره بیی ده گه یه ننې. « زانست » پتر بۆ « عیلم » ی عهره بیی به کار دینرئ. به لای منهوه، زانستگه راستره. به لام گهر پیتی « ت » که شی لئ بقرتینن، وهک « زانسگه » ی لیدئ، گه لئ ره وانتر و خوشترده بئ! سهره پای نهوه ی له نیتوان نم دوو زاراوه یه دا گیرمانخواردووه، هیتشتا هیندئ کهس، زاراوه ی « دانشگا » ی فارسییش به کار دین. ته نانه ت له نووسینه کانیاندا و له نیتوان دوو دتپدا، جارئ دانشگا و جارتیکی دیکه زانسگه دهنوسن. بۆ نمونه: «عومه ری ئیلخانی » دهنوسی: (" سواره " له زندان هاته دهرئ و زهر د لاواز و بئ واز خوتندنی دانشگای درتیره پيدا و له سالی 1347 ی هه تاوی زانسگه ی ته و اوکړد...) « 12،60 » دیاره، نم جوړه نووسینه، به هیچ شتویه راست نیییه. چونکه، وهک نهوه وایه، به دوو زمان بنووسی، ووشه ی زمانی فارسیی و کوردیی تیکه لاوکه ی!

هیندئ کهس، له بری ووشه ی « لهو کاته دا » یا « لهو ماوه یه دا » یا « بهو هویه » ووشه ی « لهو میانه دا » به کار دین. له راستیدا، « میانه » واتای « نیتوان » ده گه یه ننې. کورد ده لئ: له میانه ی من و تودا، هیچ جیاوازییه نییه. یا له میانه ی قسه کانیاندا ده گوترئ. نم ووشه یه شتویه، په نگه بۆ په گهم جار، « عه لادین سوجادی »، وهک هه له یه کی زمانه وانایی به کار بهیتنایی. کاتئ ده لئ: (لهو میانه یه دا قسه کراوه و ژنه ته راوه ته وه بۆ مالی کهس و کاری خوی) « 154،58 » که راستر و ابو، بلئ: (لهو باره یه وه ...). پاشان، نم ووشه یه له ده نگوباسه گانی « MedTV » به زوری به کار دینرا، چونکه له هه موو ده زگه ی نهو تیلیتفیز یونه کوردییه دا، که کادیری زمانی کوردیی لئ نه بوو. ئیدی نهوه ی لهوئ دهس به کار بوو، شاره زووی دلی خوی، ووشه ی داده تاشی، بئ نهوه ی به زه یی به زمانه که دا پیدانه ده، هه کار بخوا، نهوی دیکه ی گرنه نییه.*

لهو پاره یه وه، چن جارئ قسم له گه ل کړدون، به لام، که لکی نه بوو. چیکه ی داسه، ئیزگه ی تیلیتفیز یونیکي وا کړنک، شتیکی لهو بابته به هه له بلوده کاته وه، هه لکی نه شار هاش و ده زانن، ووشه یه کی راسته و دوویاتیده که نه وه!

بۆ « شیعەر » ی عەرەبیی، دوو زاراوه ی وهک « هۆنراوه، ههلبهست » و بۆ « شاعیر » یش سێ زاراوه ی وهک « هۆنەر، ههستیار و ههلبهستهوان » مان ههیه، کهچی، زۆریه ی زۆری نووسهران، ههر « شیعەر و شاعیر » ی عەرەبیی بهکار دێت. هیندی جاریش، تیکه لاوی دهکهن، عەرەبیی و کوردیی ههیه که یان ده نووسن، یا دوو زاراوه ی کوردیی له تهنه یشت یه که وه ریزه دهکهن، وهک نه وهی بلتین: کورد به یه کتیکیان تی ناگا. بۆ نمونه: له گهلی شۆنی نووسینه کانی « عهلا دین سوجادیی » دا نووسراوه: (له باریکا که ههلبهست و هۆنراوه هۆیه که بۆ ده رپین و ...) (58، 68)

زۆریه ی نووسهران، ووشه ی « ههر » له هیندی جێگه دا، له گهلی ژماره و ووشه کاندایه تیکه وه ده نووسن، کهچی، له هیندی جێگه ی دیکه شدا، به جیا ده یان نووسن. له راستیدا، له هه موو باره کاندایه ی، هه موویان به جیا بنووسرین. چونکه، له هه موو جێگه کاندایه، ههر یهک واتایان ههیه. بهلام، به پیتی بهکار هێنان ده گۆڕی. بۆ نمونه: زۆریه ی نووسهران ئهم ووشانه، « ههر دووکیان، ههر چه نه، ههروه ها ... » بهم شێوه یه ده نووسن. کهچی، ههر گیز نا نووسن، (ههر چوار یان، ههر تو، ههر من، ههر کهس، ههر هه موو، ههر یه و زمانه، له ههر سه ره ده میتکدا، کهچی ههر دوکتۆر خۆی، ههر خۆی، ههر کارزان ...) به لکوه، ئهو ووشه و پرستانه، له یه کدی جیا ده که نه وه، وهک: (ههر چوار یان، ههر تو، ههر من، ههر کهس، ههر هه موو، ههر به و زمانه، له ههر سه ره ده میتکدا، کهچی ههر دوکتۆر خۆی، ههر خۆی، ههر کارزان ...). له به ره نه وه ده بی، « ههر » به جیا بنووسری.

هیندی نووسهر، هیندی ووشه ی فارسیی بهکار دێت، یا گوئی ناده ن، یا نایزان. دیاره، له ههر دوو باره که دا، ههر هه له یه و ههر خراپه. ههر چه نه، ههر دوو زمانی کوردیی و فارسیی، به یه کتی له لقه زمانه کانی هیندۆ ئه وروپایی داده نرین، له گهلی پرووه له یه کدی ده چن. بهلام، ههر پتو سه ته، جیا وازی له نیتوانیاندایه بکری. چونکه، زمانه کان چه ن له یه کدیشه وه نزیکهن، ههر ده بی، تایبه ته ندیی خۆیان هه بی، خه سه له ته دیار یه کرا وه کانیان پیا رتزی. ئه گینا، گهر وا نه بی، بۆ به یهک زمان دانان رین؟! با لیره دا، چه ن نمونه یهک بێنینه وه:

«تنها، جوداوازی، جوداخوازی، جوداگردنهوه، جودایی، سیهم ...»
 هممویان به فارسی دادهرتین و کوردیه‌کانیان بهم شیویه دهنوسری :
 «تینیا، جیاوازی، جیاخوازی، جیاگردنهوه، جیایی، سیهم ...»
 هتندئ نووسری دیکه، کاتی ووشه‌یه کۆده‌که‌نهوه، له بهر رۆشنایی،
 ده‌ستوری پێزمانی فارسیدا کۆده‌که‌نهوه. وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌ر دوو پاشگری
 «گا» و «ها» ی فارسی به‌کار دێن. وه‌ک: «ساله‌ها، جاره‌ها،
 ئینسانه‌ها، میلیۆنه‌ها ...» ئه‌مه‌ به‌ هیچ جۆری راست نییه. به‌لکو
 ده‌یی، به‌ هۆی «گه‌لی» و «چهن، چهن‌دین» وه‌ کۆکریته‌وه. بۆ نمونه:
 «گه‌لی سال. گه‌لی جار. گه‌لی مرۆف ...» هه‌روا بۆ «چهن یا چهن‌دین
 سال، چهن یا چهن‌دین جار، چهن مرۆفی یا چهن‌دین مرۆ، چهن یا چهن‌دین
 میلیۆن. یا به‌ میلیۆن، به‌ ملیۆنان به‌ میلیار و به‌ میلیاران ...» هه‌روه‌ها
 ده‌توانین، له‌گه‌ل ئامرازی هتماکردندا به‌کار یان‌بێنین و ب‌لێین: ئه‌و سالانه،
 ئه‌و جارانه، ئه‌و مرۆفانه. یا ساله‌کان، جاره‌کان، مرۆفه‌کان.
 پاشگری «گا» له «گاه» ی فارسییه‌وه هاتوه. به‌ باوه‌ری من،
 باشتروایه، پاشگری «گا»، له‌ زمانی کوردیدا به‌کار نه‌هێنری. به‌لکو، له
 بری ئه‌وه‌ پاشگری «گه» دابنێین، تینیا له‌ ووشانه‌دا نه‌ی، که‌ خۆیان به
 هه‌ر دوو پیتی «گ، ا» کۆتاییان‌دئ و پاشگرنین، یا هه‌ر خۆی به‌ تینیا
 راتا ده‌به‌خشی. وه‌ک: «گا، مانگا». به‌لام، ئه‌و ووشانه‌ی به‌ پاشگری
 «گما» کۆتاییان‌دئ، باشتروایه، به «گه» بیانوسین. وه‌ک: «پێگه،
 هه‌رگه، فێرگه، ئێزگه، وێزگه، چه‌شارگه، روانگه، ده‌سگه، جێگه،
 خه‌رتنگه، فرگه، فرۆشگه ...» نه‌ک، «پێگا، ده‌رگا، فێرگا، ئێزگا،
 ده‌رگا، چه‌شارگا، روانگا، ده‌سگا، جێگا، خه‌رتنگا، فرگا، فرۆشگا ...»
 به‌ ئه‌وه‌ی کارێکی زۆر باشه، گه‌ر پاشگری «که‌ر» له‌ زمانی کوردیدا
 واز نه‌هێنین. چونکه، له‌ بری ئه‌وه، چهن پاشگریکی دیکه‌ی
 پێکه‌ین که‌ترمان هه‌یه، وه‌ک: «کار» له‌ سه‌ر ئاوازی «کریکار، جوتکار و
 پاشیار». «زان» له‌ سه‌ر ئاوازی «زمانزان». «چی» له‌ سه‌ر ئاوازی
 «چانه‌چی، پینه‌چی» یا «گتی» له‌ سه‌ر ئاوازی «ده‌سگتی، وه‌رگتی» بۆ
 نمونه: «پاریکه‌ر، باسکه‌ر، فێرکه‌ر، راوکه‌ر، ته‌ماشاکه‌ر، خه‌باتکه‌ر ...»

به « یاریزان، باسکار، فیترکار، راوکار یا راوچی، تهماشاکار یا تهماشاوان، خهباتکار یا خهباتگیر ... » با « کمر » تهنیا بۆ ناوی ناژهل به کاریی. وهک : « کمر و ماکهر ».

ههروهه، هیندی ووشه ههن، له ههموو زمانیکدا کۆ ناكرینهوه. واته: تاک و کۆی وهک یهک به کار دینرئ. بۆ نمونه: له زمانی کوردیییدا وهک: « پاره، با، باران، بهفر، ئاو، هوش، ههست، ژیری، خوشه و یستی ... » جارئ، له رادیۆیهکی کوردیی شاری ستۆکهۆلم، گویم له براده رئی بوو، چمن جارئ دهیگوت: « ههسته نه تهوهیی یهکان » که نهوه به ههله و ههستی نه تهوهیی، به راستر داده نرئ.

نهم ووشانهش پێش ههر خهسله تی بکهون، ئیدی کۆ ناكرینهوه. بۆ نمونه: « هیندی، کهم، زۆر کهم، گهلی، کۆمه لئ، چهن، چهند، چهن دین ». له بهر نهوه ناتوانین، بڵین: (هیندیک نمونان) « 84، 103 » به لکوه دهیی، بنوسین: « هیندی یا هیندیک نمونه. هیندی، کهم، زۆر کهم، گهلی، چهن، چهند، چهن دین - جار، سال، نمونه ... » نهک « هیندی یا هیندیک، کهم، زۆر کهم، گهلی، چهن، چهند، چهن دین - جارن، سالان، نمونان ... » وهک « گۆران » یش ده لئ: « زۆر قزێ زهره، سهرنجی راکیشاوم ».

ئێسته، کهواته، واته، نهوته ... له ئیستا، کهواتا، واتا، نهوته ... باشترن. بهلام، دهتوانین، « واته » له بری « یعنئ » و « واتا » له بری « مه عنای » عه رهیی دانین. گوشار له فشار جوانتره. لیکۆله ره له لیکۆله رهوه، توژهر له توژهره وه و شیکار له شیکه رهوه راستر و باشترن. قه فقا ز له قه فقا س و قۆقا ز راستره. تسار له تزار و تهزار و قه یسه ر راستره. له بری « گیروگرف، تهنگچه له مه و بارودوخ » بنوسین « گرفت، چه له مه و بار ».

نوسه ران دهیی، جیاوازی له نیتوان « دا » بۆ شۆین و « دا » ی کردارادا بکهن. یه که میان له نوسیندا، هه میشه به ووشه کانه وه ده لکترین، بهلام گهر ناو بوو، له نیتوان دوو کهوانه دا دانرابوو، نهوا له دهره وهی کهوانه که داده نرئ. وهک: له سوله یانییدا، له کوردستاندا، له نهو روپادا و ... له « سوله یانیی » دا، له « کوردستان » دا، له « نهو روپا » دا ... بۆ کردار

پتکه وه ناٲووسیتزین، گەر له یه کدی دابرابوون، وهک :
 نازاد ههولتیکی زۆری دا.
 نامه کهم دا به ناران.
 کامهران له کاوهی دا.
 نهمه بۆ کورد دهس نادا.

دهشتوانین، گهلی جار، پاشگری « دا » پشگویتخهین و نهینوسین.
 هیتندی له نووسهرانی کورد، چهن ووشهیهک به جۆرتیکی تاییهتی دهنووسن،
 وهک ئهوهی باوهریان به گۆرانی زمان نهی، یا دژی کورتکردنهوهی ووشهی
 کوردیی بن. بۆ نمونه: (پۆژانهش، ئهپۆژش، ئهم مانگهش، ئهمهش،
 ئهمانهش، ئهوهش، ئهوانهش، مهزنهش، ساختهش، لاپهههکesh، ههرواش،
 ...) بهم شتیه دهنوسن: (پۆژانهیش، ئهپۆژیش، ئهم مانگهیش، ئهمهیش،
 ئهمانهیش، ئهوهیش، ئهوانهیش، مهزنهیش، ساختهیش، لاپهههکیش، ههروایش،
 ههروایش ...). ههر چهنده، ئهم شتیه نووسینه، له یووی رێزمانهوه به
 راست دادهنری. بهلام، باشتروایه، کورتکرتنهوه و به جۆری یه کهم
 بنووسرتن. یا هیتندی نووسهر « رهجهلهک » به « رتچهلهک » دهنووسن.
 نهمهشیان ههر وهک باسهکهی پتشیوو وایه.

وردکردنهوه و گهردان، بوون و ههبوون، ئیمپراتۆریا و ئیمپراتۆریهت.
 ووشهکانی جۆری یه کهم، له جۆری دووهم باشترو ئاساترن.
 زۆر به باشی دهزانم، له بری « عیاده » ی پزشکی عهرهیبی، ووشهی
 « کلینیک » ی لاتینی دابنری.

له بری زاراوهی « السیاسه » ی عهرهیبی، « رامیاری » یا « پۆلیتیک » ی
 لاتینی له زمانی کوردیدا بچهسپینن. وا بزاتم، یه کهم جار، زاراوهی
 « رامیاری » له لایهن « داماوای موکریانیی » یهوه بهکارهیتراوه. ئهو کاته،
 ناوی بهکه به « رامیار » یا « پۆلیتیکار » دهبرئی.

له زمانی کوردیدا، هیتندی ووشه ههن، له گوتندا وهک گیرین وان.
 ئهبرتهوهی، له کوردیدا شهدهی عهرهیبیمان نییه، له بری ئهوه، به دوو
 پیت دهیاننووسین. بۆ نمونه: « گولله، گولله، گللهیی، کهللا، ههلا،
 سهلا - وهک ئهوهی دهلی له سهلاوه هات. له هیتندی جار پۆلهکانی

كورد، جياوازي له نيتوان « ئاواره، دهره دهر، په نابه و نامۆ » دا ناكهن.
 بۆ نمونه: « محمه دى مه لا كه ريم »، له برى ئاواره ي كوردى، ووشه ي
 « غهرب » ي عهره بى دانوه، نه مه گوايه، بۆ خوتنه رى پرونده كاته وه،
 نه با، له « ئاواره » ي كوردى نه گهن، په هه له عهره بى به كيان بۆ دهنوستى،
 كه له راستيدا « غهرب » ئاواره ناگه يهنى، به لكوو « نامۆ » ده گرته وه.
 « 77.43 »

سى ووشه ههن، پتويسته، جياوازي له نيتوانياندا بكه ين. چونكه، سى
 زاراهى جياوازن و ههر يه كه يان بۆ مه به سى كى تايه تى به كاردىن.
 نه وانىش : « بهند، بهنده و كۆيله » ن.

بهند: گيراو ده گه يهنى. كه سى له گرتوو خانه دا له لايهن لايه كه وه گى رابى.
 بهندى خانه يا گرتوو خانه. بهند له بهنده وه نزيكه. بهنده - دوو واتاى هه يه :
 يه كه م: زاراهه يه كى كۆمه لكه ي جووتيارى - دهره به گى به. بۆ خۆ پچووك
 پيشاندىن له ئاستى « ئاغا، بهگ، خان و شىخ » كهاندا به كارى نه ئناوه.
 وهك به رتزه وه قسه يان له گه ل ده كهن و ده لىن: قورىان، بهنده ئاماده ي
 هه موو شتىكم. لىره دا مه به س له وه نى به، بهنده به واتاى كۆيله
 به كار هاتى. هيندى جارى دى كه ش، له گفتوگوى ئاساى نيتوان دوو كه سى
 ناسياو يا نه ناسياو شدا ده گوترى. بهنده گوتم: مه به سى خۆ به تى، واته :
 من گوتم. بهنده نه يه شىشت نه و كار به كهن. له وان هه، بۆ پىاو
 دهره به گه كانىش به كارى. بهنده وانا كۆمه لايه تى به كه ي كۆيله ناگه يهنى،
 چونكه يه كى پىاو خه لك بى، مه رج نى به، هه موو جوړه ئازادى به كى خۆ
 ونا. بهلام، كۆيله هىچ جوړه ئازادى به كى نى به، به پىستى رى شىوه
 ده چه وسى نرتزه وه. بهنده بۆ هه يه، واز له و بار و دهره به گه بىنى و باركا و
 به روا. بهلام كۆيله، مه گه ر يه كى بى كرى، يا خاوه نه كه ي ئازادى كا، يا مه رگ
 رزگارى كا زاراهى كۆيله: نه بهند و نه بهنده ناگرتزه وه. به لكوو « عه بد » ي
 عهره بى ده گه يهنى.

دوه ميان: وانا ئايى نى به كه ي دى. له نىو موسولمانه كورده كاندا باوه،
 ده لىن : نى به هه موو بهنده ي واين. لىره دا مه به سىان « عه بد » ه.

15/ ده‌زگه‌ی که‌لتووری و نه‌کادییی :

له‌ سه‌رانه‌ری کوردستانی مه‌زندا، ته‌نانه‌ت، له‌ نیتو کورده‌ په‌نا به‌ره‌کانی ده‌ره‌وه‌شدا، یه‌ک یه‌کیتی یه‌که‌گرتوی نووسه‌رانی کورد، یا ده‌زگه‌یه‌کی که‌لتووری و نه‌کادییی یه‌که‌گرتوومان نییه‌. تا له‌ لایه‌که‌وه‌، نووسه‌ران و پروناکبیران، نه‌رکه‌ « وێژه‌یی، که‌لتووری، زمانه‌وانیی و نه‌کادییی‌یه‌کانی » سه‌رشانی خۆیان، وه‌ک پتویست به‌جییتن. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌، توانایه‌کی نابووری هه‌بێ، یارمه‌تی نووسه‌ران و نه‌کادییی‌یه‌کانی کورد بدا، پرژه‌کانی خۆیانی پێ جیبه‌جیته‌کن.

هه‌ر چه‌نده‌، کیشه‌ی نابووری، به‌ گه‌وره‌ترین چه‌له‌مه‌ی نه‌وڕۆی نووسه‌ران و نه‌کادییی‌یه‌کانی کورد داده‌نرێ. نه‌و کیشه‌یه‌، به‌ شێوه‌یه‌ک کاری له‌ نووسه‌ران کردوه‌، به‌ ئاسانی ناتوانن، راژه‌ی « زمان، وێژه‌ و فه‌ره‌نگ » ی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆیان بکه‌ن، به‌ره‌مه‌کانیان چاپکه‌ن و بلاوکه‌نه‌وه‌. جگه‌ له‌وه‌ی، بازاری چاپه‌مه‌نی کوردیی، هه‌نده‌ دلخۆشکه‌ر نییه‌، به‌ره‌مه‌ی نووسه‌رانی، به‌ ئاسانی تیدا ساغبسته‌وه‌ و جیتی نه‌و که‌موکورییه‌ نابوورییه‌یان بۆ بگرتیه‌وه‌.

یه‌کێ له‌ گرفته‌کانی زمانی کوردیی نه‌وه‌یه‌، ده‌زگه‌یه‌کی چاپه‌مه‌نی و بلاوکردنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌ییمان نییه‌، تا به‌ شێوه‌یه‌کی رێکوپێک، هه‌موو کاره‌کانی چاپکردن و بلاوکردنه‌وه‌، له‌ نه‌ستۆی خۆی گرێ. نه‌مه‌ش خۆی له‌ خۆیدا، له‌ پتی خۆنده‌واری به‌ کوردیی، په‌رسه‌ندنی زمانی کوردیی و پێشکه‌وتندا، به‌ کۆسپێکی گه‌لێ گه‌وره‌ داده‌نرێ.

نه‌وڕۆ، نه‌ته‌وه‌ی کورد، گه‌لێ « خۆنده‌وار، پروناکبیر، نووسه‌ر و کادییری نه‌کادییی » باشی، له‌ بواره‌ جوژه‌یه‌کانی « زمان، وێژه‌ و هونه‌ری کوردیی » دا هه‌یه‌، به‌لام، له‌ لایه‌که‌وه‌ یه‌که‌گرتوونین. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌، نه‌و ده‌زگه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌گرتوومان نییه‌، تا هه‌موو کاره‌کانیان ئاسانکا. چوێکه‌، به‌ راستیی له‌ توانای هه‌ج خۆنده‌وار و نووسه‌رێکدا نییه‌، به‌ ته‌نیا پێ، کاره‌کانی خۆی جیبه‌جیته‌کێ و به‌ره‌مه‌کانی بلاوکه‌ته‌وه‌. جگه‌ له‌وه‌ی، کاری به‌ کۆمه‌ل، گه‌لێ له‌ کاری ته‌نیا یی و هه‌ر که‌س بۆ خۆی باشتتر، به‌ به‌ره‌مه‌تر و رێکوپێکتره‌.

16/ فاکتەری سايکۆلۆژيی :

گرتوگۆلە سايکۆلۆژيەکانی، نێو دەروونی نووسەران و ئەکادیمیەکانی کوردیش، خۆی لە خۆیدا، بە چەلەمەیه‌کی گەوره و گران دەژمێرێ. ئەو نەخۆشییە دەروونیانە، بە شێوه‌یه‌ی کاری تێکردوون، کەم نووسەر و زانی کورد دەتوانن، تا سەر پێکەوه‌ی هەلکەن، کاری هاوبەش بە ئەنجامگەیه‌نن و بە کۆمەڵ‌پاڤەیه‌کی زمانەکەمان بکەن. هەر چەن « نووسەر، پرووناکیسر و زانیەک »، قۆل بە قۆلی یەکدا دەکەن، نیدی خۆیان بە شاسواری گۆره‌پانی « وێژە، زمان و زانست » دەزانن. پێژ بۆ « بەهره، توانا و دەسره‌نگینی »، هاوڕێ نووسەرەکانی دیکه‌ی خۆیان دانائیتن. ئەمەش، کارێکی گەلی نێگیتیتیانە و زامێکی وا قوولی، لە هەست، هۆش و بیر هونەرماندان و نووسەرای کورد کردووه، تەنانه‌ت ناتوانن، پێکەوه‌ی لە چوارچێوه‌ی رێکخراویکی « هونەری، وێژەیی و ئەکادیمی » یە‌ک‌گرتوودا کۆنەوه. لەبەرئەوه، چەندین رێکخراوی جۆراوجۆری، کالتوکرچ و لاوازیان دامەزراندووه، بە شێوه‌یه‌ی ریزەکانی نووسەران و ئەکادیمیەکانی کوردیان لەتوبه‌تکردووه، وایان لیتها‌تووه، هەر چەن کەسێکیان پێکەوه‌ی ناگونجیتن. لێره‌دا دەمەوێ، زۆر بە راشکاوی ب‌ل‌ت‌یم: زۆری زۆری ئەو پێکەوه‌ی نە‌گ‌ونجاندانەش، هیچ جۆره‌ پێوه‌ندییه‌کی بە شێوه‌ی « نووسین، کاری هونەری و تیروانیی فەلسەفی » هە‌و‌ نییه. بە‌ل‌کوو، پتر بۆ ئیره‌یی و ر‌ک‌و‌ک‌ینه‌ی تایبه‌تی تاکه‌کەسی، نێوان نووسەرەکان خۆیان دە‌گ‌ه‌ر‌ت‌ت‌ه‌وه. تەنانه‌ت، گەلی جار، لە هیتندی نووسەرم ب‌ی‌س‌ت‌و‌وه، گوتوویانە: هونەرماندان، نووسەران و زانیانی کورد، دوودوو س‌ی‌س‌تی پێکەوه‌ی ده‌گ‌ونجیتن و ده‌توانن، پێکەوه‌ی کارکەن، بە‌لام، له‌وه‌ تێپه‌ر‌کا، زۆر پێکەوه‌ی نالکێن و ناگونجیتن.

17/ رۆلی رێکخراوه‌ کوردستانییه‌کان :

لای هەمووان ناشرایه، ئەو رێکخراوه « پێشه‌یی، دیمۆکراسیی و پارته‌ی رامیارییانە کوردستان »، چ رۆلێکی نێگیتیتیف، لە دواکەتن و کەرت‌کەرت‌کردنی « زمان، هونەر، وێژە کوردیی، ریزەکانی یه‌ک‌یت‌یی نووسەران و هونەرماندانی کورد » دا وازیده‌کەن. هەر رێکخراوی، بە‌گ‌ۆ‌ره‌ی

بیروبوچوونی ساکاری خۆی، کالقامانه و ناشاره زایانه ههلسوکه وتدهکا. به پیتی بهرژه و هندی تهسک و تاییه تیی رتیک خراوه که ی خۆی، ههنگاوده نێ و بهرنامه کانی داده پێژێ. هیچ لایه کیان، گوێ به بهرژه و هندی بهرزی نه تهوه که نادهن. بۆیه، کردار و پهفتار، دید و بوچوونی پارتیه به ناو کوردستانییهکان، به تهواوی پیزه کانی نووسهران و ئەکادیمییه کانی کوردیان له تویه تکر دووه. زمانه که شیان، به ووشه ی ناشیرین، نارها و بازارپی سیخناخکردوه.

جگه له وهی، به رتنووستیکی کۆنی تیکه لاوی « کوردیی - عهره بیی، کوردیی - فارسیی » ده نووسن. ته نانهت، ووشه کوردیییه کانی شیان، له نێوان خۆیاندا دابهشکردوه. بۆ نمونه: « پارتی دیمۆکراتی کوردستان » و « یه کیتی نیشتمانیی کوردستان », ناکۆکیی و جهنگه نێوخۆیییه که ی نێوانیان، کاریکی وای کردوه، به شتویهک ناوی رتیک خراوه پیشهیی و جهماوهریی یه کانی شیان، وهک برا بهشکردوه. پارتی - « یه کیتی قوتابیانی کوردستان » و « یه کیتی ئافره تانی کوردستان » ی ههیه. به لام، یه کیتی بۆ نه وهی له پارتی جیایی، له بری « قوتابیان - خۆتندکاران » و له بری « ئافره تان - ژنان » به کار دێن. به بره ی من، له پروی زمانه وه، ههر دوو زاراوه ی « خۆتندکار و ژن » له « قوتابی و ئافرهت » کوردیتتر، سهنگینتر، پهوانتر و شیرینترن.

18/ باکووری کوردستان :

کورد، وهک ئاردی نێو درکیی لیها تهوه، جگه له کوردستانه بی ئارام و وێرانیه که ی خۆیان، به هه موو دهوله ته کانی جیهاندا، به تهواوی په رشوبلا و بونه ته وه. به هۆی نه و گرفتانه ی، له زمان و کهلتوری کوردیشدا ههن، هینده ی دیکه له یه کدی دوور که و تونه ته وه، دابهراون و پچر پچر بوون. بۆیه، گهر کاریکی باشی بۆ نه کرێ، له وه خراپترشی به سه رددێ، پۆله کانی ته وه که مان و نه وه ی دوا پۆ سه ریان لی ده شتوێ. له پاشه پۆژدا، زۆر له ههر خۆیان و زمانه که مان ده که وێ.

گه رده کانی باکوور و خۆراوای کوردستان، وهک گه لانی عهره بیی « جهزایر، سه ریب و تونس » ی، سالی په نجای و شهسته کان وان. دوا ی نه وه ی، نه و

گهلانه، له دهس ئيمپرياليزمى فرهنسا پرگار يانبوو، به هوځى ماموستاي زمانى عهده بيبى، دهولته عهده بيبه كانى ديكه وه، فيترى زمانى عهده بيبى كران. چونكه، پيشتري زمانى نه ته وه بيبى خوځيانيان نه ده زمانى.

سهره تا مناله كانيان، له خوځندنگه كاندا فيترى زمان كړد. گه وره كانيشيان، له سهر پرؤسيستسى قه لاچو كړدنى نه خوځند وه اري و فيتريوونى زمانى عهده بيبى راهيتا. تا و ايان لتهات، زؤريه يان فيترى زمانى خوځند وه و نووسين بوون. بهلام، تا نه ورؤش، شتوهى قسه كړدن و دهر پرنيان، له گهل شتوهى ناوچه كانى ديكه، وولاتانى عهده بدا ههر جياوازي هديه. كه چى، له گهل نه وه شدا، تا ئيسته زمانى فرهنسيى، له و سى وولاته دا، به سهر زمانى قسه كړدنى زؤريه زؤرى دانيسشتوواندا زاله. بهلام، نه ورؤ له زؤريه ناوچه و به شه كانى كوردستان، نهو جوړه « نازادى، توانا و دهسلات » مان نيبه، تا نهو كوردانه، زمانى زكماكيى خوځيان نازان، له خوځندنگه كاندا فيتريانكه ين. له بهر نه وه، نهو خوځندنگه گه وره يه، نهو ماموستا دلسؤز و بليمه ته، بو هه موو كورد به گشتيى و بو كورده كانى باكوور و خوړواو به تايه تيى، خوځى له « MED TV » دا ده بينى. چونكه، زؤريه زؤرى كورده كانى باكوور و خوړواو، زمانى دايك به باشى نازان، له بهر نه وه پتر له هفتا ساله، داگير كهرى ههر دوو دهولته تى توركييا و سووريا هه ولده دهن، نهو زمانه يان له بيسره رنه وه و به توركى چيائى و عهده بى ده شته كييان بناسيخن.

بوځه، زؤر پتويسته، كورد هه ولېدا، به زووترين كات، تيليفيزيؤنيتكى ديكه بكاته وه، چونكه، تيليفيزيؤنى نيونه ته وه بى، رؤلتيكى گرنك و سهره كيى، له بلاو كړدنه وه و فيتر كړدنى زمانى كوردييدا ده بينى. گهر، خوځمان نم راستييه نازانين، نهوا مه ترسى ههره گه وره تى توركه كان و دهولته داگير كهره كانى ديكه كوردستانيش، له پيش هه موو شتيكدا، خوځى لهو تيليفيزيؤنه دا ده بينى. بوځه، ههر لهو رؤژه كرايه وه، توركه كان دريغيان نه كړدوه، ههولتيكى زؤريان دا، تا به ته واويى به داخستنياندا. گرفتى سهره كيى، ههر نهو نيبه، كورده كانى باكوور، زمانى زكماكيى خوځيان نازان، به لكوو، جگه له وهى، ديا ليتكه كان له نيتو خوځياندا

جیاوازییان ههیه، پێنوو سیس هێندهی دیکه، کارهکهی گرانکردوه. چونکه، گهر له زۆریه بهشەکانی کوردستان، به پیتی عهرهیی بنووسری، ئەوا له باکووری کوردستان، به پیتی لاتین دهنوسن. ئەم جیاوازیی دیالیکت و ئەلفوبیتی، کارێکی وای کردوه، (ئەگەر له سێ بەشەکهی کوردستان « به ههندهرانیشوه » بهم پێنوو سه شتیک بنووسری، ئەوا بهشە گهوره کهی باکوور لیتی بێناگایه! ئەوانیش ههرحیان ههیه، ئێمه لیتی بێناگاین! ئەم رهوته شوومه زیاد له نیوسه دهیه وههیه. واته زمانی کوردیی شه قارکراوه و دوو فاقیه! « به فر بۆته بهرف » و « خاک بۆته ناخ » و ... تاد. ئەوهش بووتری، که پیتی له به لاتینی بنووسین، گرتی لیتیگه یشتن، هێنده ناحهز و زهق نه بوو! به نووکه پێنوو ستیک، زاراوه و ووشه گران و نامۆکانی « کرمانجیی باکوور » به رهه مهکانی « مه لای جزیری، ئەحه مه دی خانی، فه قی تهیران و ... تاد) رافه ده کرا و ئیدی تیتگه یشتن له به رهه مه که بۆ هه موو کوردیک بوو. » (8,5)

ئایا، چهن پروونا کبیر و نووسهری، پۆژه هه لات و باشووری کوردستان، ناگیان لهو پۆژنامه و گوژارانه ههیه، که به بهشه دیالیکتی کرمانجیی ژوروو و به پیتی لاتین ده ره ده چن؟ ئایا ناوه کانیان ده زانن؟ یا، ئایا پروونا کبیر و نووسهرهکانی باکووری کوردستان، تا چهن ناگیان لهو پۆژنامه و گوژارانه ههیه، که به بهشه دیالیکتی کرمانجیی خوراوو و به پیتی عهرهیی بلاوده کرتنه وه؟ جا ئیدی، باسی نامیلکه و په رتووک، به هه ر دوو بهشه دیالیکته که هه ر ناکه ین! چونکه، زۆریه نووسهرانی هه ر دوو لا، له بێ خه به ران، سه لاوات له دیداری که شه که دده دن! ئەمه ئەوه ده که یه ن، له لایه که وه هیچ لایه کمان، به ته واری ناگامان له یه کدی نییه. له لایه کی دیکه شه وه، هه ر لایه کمان، ناگامان له چهن دین کیشه و باسه کانی، پروونا کبیرانی که لانی جیاواز و به زمانه جیاوازه کان ههیه، به لام، له هه مان گاندا، له نیوهی که ره سه ی پروونا کبیری کوردیی بێ ناگاین، که ئەوه له یه کی گاندا، به تراژیدیایه کی کۆمیدیایی ده ژمیرری! چونکه، کوردهکانی باکوور، گهر له نیوهی ژماره ی هه موو کورد زۆتر نه بن، بێگومان که مترین! بۆیه پێنوو سیسه، کۆری زانیاری کوردستان و شاره زایانی زمانی کوردیی،

بر یاریکی بنه پیری بدهن، هەر هیچ نه بێ، له سەر ئەم کێشه گرنگی زماڤی کوردی رێککهون، تا یاسا و دهستوورێکی رێکوپێک و پراوه، بۆ زماڤی کوردی دانێن.

19/ دهوله ته داگیرکەرەکانی کوردستان :

داگیرکەرانی کوردستان، زۆر له میتره، ههستیایان به مهترسیی خۆتندن و نووسین، به زماڤی نهتهوهیی و به کارهێنانی ئهلفوبیتی لاتین کردووه. بۆیه، هەر له کۆنهوه، به ههموو شتیهیهک و له زۆریه ی زۆری ناوچهکانی کوردستانی گهوارهدا، ناخافتیان به زماڤی کوردی قهدهغه کردووه. له خۆتندنگهکاندا رێگه نادهن، به کوردی بخوێنێ، دژایهتی خۆتندن و نووسین، به زماڤی نهتهوهیی دهکهن. بۆیه ده بێ، رۆلهکانی نهتهوهی کورد هەر له منالیهوه، به زماڤی داگیرکهران بخوێن و فێری ئه زماڤانه شبن. دهوله ته داگیرکەرەکانی کوردستان، به شتیهیهکی بهردهوام و سیستماتیک، له بهر رووناکایی بهرنامهیهکی وانهکراو و دیاریکراودا، بهر به دامهزراندنی « یهکێتی نووسهران، دهزگه کهلتووری و ئهکادیمیایکانی » دیکهی کورد دهگرن، تا گرنگی به زمان و کهلتووری کورد نهدهن و پیشی نهخهن.

ئهوه جگه لهوهی، نووسینی کوردی به پیتی لاتین، له کوردستان به گشتیی، له رۆژههلات و باشووری مهزن و پچهوک به تایبهتی، به کارێکی نارهوا و قهدهغهکراو دادهنێ. تهنا ته، هەر کهسێ به کاربێتی، به توندی سزادهدرێ!

ئهو رۆ باری نازادیی کورد وایه، جگه له چهن ناوچهیهکی دیاریکراوی باشووری کوردستان، نازادیی نهتهوهیی و دیموکراسیی، له هیچ پارچهیهکی کوردستانی مهزندا نییه. داگیرکهران ماوهی ئهوه نادهن، رۆلهکانی نهتهوهی کورد به ناشکرا، به زماڤی نهتهوهیی خۆیان، رۆژنامه و گۆڤارهکان دهکهن. نامیلکه و پهرتوکهکان به کوردی چاپکهن. وێزگه و تیتلیفیزۆنی تایبهتی کوردییان هه بێ، به لکوه، زۆریه نووسین و بلاوکهراوهکان، به زمانهکانی « فارسی، عهرهیی و تورکیی » دهردهچن و بلاودهبنهوه. له بهر نهوه، له بوارهدا گوشاریکی زۆریان له سەر داناوین.

20/ باری په نابهران :

په نابهران، پتر مهبه سه کم منالان ده گرتته وه. به تایبه تی، نهو منالانه ی دایک و باوکیان کوردن، نه گینا، نهوانه ی په کیکیان کورد نییه، تازه ده بن، ده سیان لی بشون!

زۆریه ی زۆری، منالانی کورده په نابهره کانی ده ره وه ی کوردستان، زۆر به گرانیی زمانی دایک فیرده بن. به زمانی کوردی ناتوانن، بنوسن و بخویننه وه. چونکه، له سه رتکه وه تیکه لاوی، له نیتوان منال و خیزانه کورده کاندا زۆر که مه. منالان ته نیا له ماله وه، به کوردی ده په یقن. له سه رتکی دیکه شه وه، هم هیندی دایک و باوک هن، زۆر مناله کانیان هان نادهن، فیری زمانی زکماکیی خویان بن. هم خویان، زۆر بایه خ به فیربونی زمانی کوردی نادهن. چونکه :یه که م – هه ست و هوشی نه ته وه یی یان لاوازه. دووهمیش – زۆر پیوستیان بهو زمانه نییه، له بهرته وه ی پتی ناخوین و کاروباری ژبانی رۆژانه ی خویانی، پتی هه ل ناسورپین. هه ر چهنده، تا نه ندازه یه کی باش، زمانی ناخافتن ده زانن، به لام، زۆر به ده گمن، منالیتی کورد ده بین، خویندن و نویسن، به زمانی کوردی بزانت. له گه ل نه وه شدا، له زۆریه ی نهو دهوله تانه ی کوردی تیدا ده و، کاربه ده سان ماموستای زمانی کوردی بو داناون، له خویندنگه کاندا، زمانی کوردی، وه ک زمانی دایک ده خوینن. به لام، هم ماموستاکان نه وه نین، خویان زۆر له گه ل خویندکاره کورده کان ماندووکن، هم هیشتا بایی نه وه نده نییه، تا زمانی خویندنه وه و نویسن فیرین! بویه، جگه له وه ی منالانی کورد، له خویندنگه کاندا زمانی دایک ده خوینن، به پیوستی ده زانن، که سه کانیان هه ولیان له گه ل بدن، فیری خویندن و نویسنیان که ن. ههروه ها ده بن، رتیکه خراوه «که لتوروی، نه کادیی، دیمو کراسی و رامیاریه کانی کورد» یش، بیرئ له م گرفته گه وره یه بکه نه وه، چاره سه رتکی بو بدوزنه وه. نه ویش به وه ی، چهن خولگه یه به خورایی بو منالانی کورد بکه نه وه، هیندی له شاره زاکانی زمانی کوردی، کاتیکي تایبه تییان بو دیاریکن، تا له پال هه وله کانی مال و خویندنگه دا، وه ک پالپشتیتی که به هیتز، یارمه تی منالانی کورد بدن.

15. چي بکهين باشه؟

گەر، واز له ره‌خه و ره‌خه‌کاری بێن، وای دانیتین و بلتین: نه‌وه‌ی پۆی، پۆی و تازه له‌ده‌سچوو و ناگه‌پێته‌وه. وه‌ک ده‌شلتین: مردوو به‌ شیوه‌ن و گریان و رۆڤۆ زیندوو نابێته‌وه. نه‌دی چي بکهين، باشه؟

زانای تورک، د. «سمایل بیتشکچی» ده‌لتی: (پێگه‌گرتن له‌ پێشکه‌وتنی زمان، فه‌ره‌نگ، وێژه و فۆلکلۆر، سه‌رکه‌وتووترین شتیه‌ی کۆیله‌کردنی میلله‌ته‌). «41,56» که‌واته، ئێمه‌ی کورد، بۆ نه‌وه‌ی له‌وه زیاتر کۆیله‌ نه‌بین و له‌ ده‌س کۆیله‌یی رزگارمانبێ، چي بکهين، باشه؟

گومانی تێدا نییه، گهر پۆڤی له‌ پۆزان، نه‌ته‌وه‌ی کورد ده‌وله‌تییکی سه‌ره‌خۆی یه‌کگرتوی ناسیۆنال، له‌ کوردستانی مه‌زندا دامه‌زرێت، یا له‌ یه‌کتی له‌ پارچه‌کانی کوردستان، نه‌و ناواته‌ی به‌دییت، به‌ مه‌رجی سه‌رکه‌دايه‌تییه‌کی «نیشتمانپه‌روه‌ر، دلسۆز، زانا و شاره‌زا»، کاروباری فه‌رمانپه‌روایی ده‌وله‌ته‌که‌ به‌پێوه‌به‌ری، ئازادی و دیموکراسیی بۆ کۆمه‌لانی خه‌لک دا‌یبنکری، نه‌وا نه‌و کاته‌ ده‌توانی، هه‌موو گه‌رفته‌کانی «زمان، که‌لتور، هونه‌ر و وێژه‌ی کورد چاره‌سه‌رکری، کیشه‌ی به‌کاره‌یتانی پستی عه‌ره‌بی، یا لاتین، یا هه‌ر دووکیان پێکه‌وه، به‌ ته‌واویی یه‌کلاییکه‌يته‌وه. هه‌روه‌ها ده‌توانی، زمانییکی یه‌کگرتوی نووسین و خوێندنه‌وه‌ دانری. چونکه، ته‌نیا ده‌سه‌لاتی پامیاری و ئابووری ده‌وله‌ت ده‌توانی، زۆریه‌ی زۆری گه‌رفته‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌کانی کورد چاره‌سه‌رکا. له‌م بواره‌دا ده‌توانین، چه‌ندین نمونه‌ی زیندوو، پێش چاوی خوێنه‌وارانی گه‌له‌که‌مان خه‌ین. به‌لام، لی‌رده‌ا ته‌نیا دوو نمونه، په‌نجمژمه‌یه‌که‌ین:

1. له‌و رۆژه‌وه، تورکه‌کان ئیمپراتۆریای عوسمانییان دامه‌زران، ده‌سیان به‌ سه‌ر کاروباری خه‌لافه‌ت و نایینی ئیسلامدا گرت، زمانی تورکییان، به‌ سه‌ر هه‌موو گه‌لانی ناوچه‌ جیا‌جیا‌کانی ئیمپراتۆریا‌که‌دا سه‌پاند. زمانی «ده‌وله‌ت، خوێندن و نووسین» بوو به‌ تورکیی. به‌لام، خۆیان نه‌لفوییه‌کی تایبه‌تیان نه‌بوو. به‌لکوو، ده‌وروپه‌ری حه‌وسه‌د ساڵ، نه‌لفوییه‌ی عه‌ره‌بیان به‌کاره‌یتا. دوا‌ی نه‌وه‌ی جه‌نگی دووه‌می جیهان کۆتاییه‌ات، هێزه‌کانی

هاو به یان سهرکه وتن و پیتتهختی نیمپراتوریاکه یان داگیرکرد، له شکرې عوسمانیې ټیکشکا و نیمپراتوریاکهش له گریژنه وه هه لوه شا. پاشان، کوماری نوټی تورکیا دامه زرا. دواى نه وهى، کوماره کهش دامه زرا، ماوه یه کی زور، هر نه و نه لوفویټیه یان به کارده هینا. به لام، پاشان « که مال نه تا تورک »، نه و نه لوفویټی عه ره بییه ی قه ده غه کرد، له « 1928/4/29 » دا بریاریدا، نه لوفویټی لاتین، له هه موو کاروباره کانی نووسین و خوتندنه وه، له کوماری تورکیای نوټدا به کاریترى. « مسته فا که مال » له ماوه یه کی کورتدا توانی، به زور نه و نه لوفویټی نوټیه به سهر هه موو ناوچه کانی تورکیادا بسه پیتن. گهر، به هوى هیزی له بن نه هاتووی ده ولت و توانای نابورییه وه نه بوایه، له و باوه ره دام، هه رگیز نه و کاره سهری نه ده گرت. هه رچهنده، هیندی کهس پتیا ناویه، « نه تا تورک » به و کاره ی، گه و ره ترین زیانی له زمانى تورکیى داوه. له و باره یه وه هونری کورد « شترکو بیکهس » چهن تیبینییه کی تاییه تیى بو نووسیوم و ده لى: (یه کى له و کاره هه ره خراپانه ی « نه تا تورک » کردى، گورینى تیپی عه ره بیى بوو به لاتینیى. نه مه له رووکه شدا، گوايه وهرچه رخناتکی شارستانیى بوو به ره و سهرده مى تازه ی نه و روپا. به لام، له جه و هه ردا « بره ری پشتی که لتووری تورکیى شکاند » چونکه نه وه ی تازه و کوټى له یه کدى داېرى و گه و ره ترین په رتووکخانه ی رووناکبیریى تورکی ده رخواړدى مشک دا. له گه ل نه وه شدا، که خاوه نى ده ولت و ده سه لات بوون، نه شیانتوانى، له سه دا پیتنجى نه و که لتووره ش بگورنه سهر پیتى لاتینیى!

2. هه ووه ها، پیتش نه وه ی ده ولته تی نیسرائیل، له ناوچه ی خوړه لاتى ناوه نددا، وه ک قارچک و دومه لان هه لتوټى، زمانى « عیبرى »، ته نیا زمانى تاین بوو. له لایهن حاخام و پیاوه تاینییه کانی دیکه ی جووه کانه وه ی کار دیترا. هر له دوو توټی په رتووک تاینییه کانیشدا، قه تیسما بوو. به لام، دواى نه وه ی ده ولته تی نیسرائیل دامه زرا، ئیدى ورده ودره، زمانه که پیاوخته کی زوری په یدا کرد. له خوتندنه کاندا، وه ک زمانى خوتندن، بریاری نه سهر درا. له به رتیه به رتیه کاندا، وه ک زمانى ده ولت ناسرا و کاروباره کانی روزانه ی پت راپه رتترا. له کنیتشه و جیگه تاینییه کانیشدا،

وهك زمانى ئايىن پەيىرە وكر. له هه موو جىگه گشتىي، له سەر تابلۆي «به رتيوه به ريتي، خوتندنكه، زانسكه، كارگه، دوكان و بازاره كان، له سەر نيشانهي رتيگه و شه قامه كان» يش، هه موو ناو و نيشانه كانى پي نووسرا. تا وای ليها، وهك زمانتيكى نه ته وه يي، جىگه ي خوي گرت. هه موو جوويهك، له هەر كونوقوژنيكي ئەم جيهانه وه، له ئيسرايل كوكرابيته وه، فيري ئەو زمانه كران. ئيستەش، به ئاسانيي قسه ي پي ده كهن، پتي ده خوتندنه وه و پيتشي ده نووسن. واته: زمانى عيبري، به هوي ده سه لاتي ده ولته وه، له زمانى ئايينه وه، بو زمانى گه لي ئيسرايل گوڤا و بناغه يه كي پته وي پەيدا كرد. به و شيويه جووه كان، كه هەر خيزانه ي سەر به نه ته وه يه كي جيا واز بوون، زمانتيكى يه كگرتوي ئاييني - نه ته وه يي يان بو خويان پتيكه ينا. به مه دا بۆمان ده رده كه وي، ده ولته چ رۆليكي گرنك و مه زن، له « بلاو بوونه وه، گه شه سه ندن و پيشكه وتتي زمان» دا وازيده كا.

هه روه ها، له كوردستانيشدا، له سه رده مه جيا جياكانى ميژروي جولانه وي كورددا، چەن تاقىكردنه وه يه كي پر به پيت، به كه لك و تاييه تيمان، له و بواره دا هه يه. به تاييه تيبى له ماوه ي ئەم هه فتا ساله ي دواييدا، له باشوور و رۆژه لاتي كوردستان، چەن فه رمانه وه اييه كي نيوخوي دامه زاون، وهك:

1. دواي ئەوه ي، جهنگي يه كه مي جيهان كو تاييهات، هه لي بو كورد هه لكه وت. له باشووري كوردستان، « شتيخ مه حمودي به رزنجيى »، دوو جار حوكومه تي دامه زران: يه كه ميان له « 2/ نۆفه مه بر/ 1918 » و دووه ميشيان له « 10/ ئۆكتۆبر/ 1922 » دا بوو.
2. دواي جهنگي دووه مي جيهان، كۆماري كوردستان له مه باباد، سالي « 1946 - 1947 » دامه زرا.
3. رتيكه و تننامه ي « 11/ مارس/ 1970 » له باشووري كوردستان، له نتيوان سه ركرديته ي شۆرش و ده ولته ي به عسدا مۆركرا.
4. راپه رينه مه زنه جه ماوه رييه كه ي، به هاري « 1991 » ي كۆمه لاني خه لك له باشووري كوردستان پويدا. پاشان، په رله مان هه لبرتيرا، ميربي هه ريم دامه زرا. له سالي « 1992 » وه وه تا ئه و رۆ « 1999 » ش به رده وامه.

دواي ئەو هه موو رووداو، سه ركه وتنه پاميارى و نه ته وه يي يه گرنگانه،

هه‌موو جارى، له و دوو به‌شەى كوردستاندا، زمانى كوردى له هه‌موو
 پرويه‌كه‌وه بوژاو‌ه‌وته، پتر گه‌شه‌ي‌كردووه، وه‌ك زمانى‌كى دانپيتانراو، له
 كاروبارى به‌پرتو‌ه‌بردى ده‌وله‌تدا ناسراوه. منالانى كورد له خوتندن‌گه‌كاندا،
 به زمانى زكماكى خويان خوتندوو‌يانه. « پوژنامه، گوژار، بلاو‌كراوه،
 ناميلكه و پەرتوك » هەر به كوردى ده‌رجوون. به‌لام، دواى نه‌وه‌ى هه‌موو
 نه‌و هه‌لانه له‌كيس‌دراون، تا‌قي‌كردنه‌وه‌كان تى‌كشيتراون، ورده‌ورده، په‌وشى
 « زمان، فەر‌ه‌ه‌نگ، هونەر و ويژه‌ى كوردى »، به‌ره‌و خراپى پ‌ويى‌وه، به
 تايه‌تايى له پ‌وژه‌ه‌لاتى كوردستان، هه‌موو نه‌و ده‌سكه‌وته نه‌ته‌وه‌ى يانه‌ى،
 كورد به‌ده‌سه‌يته‌نا‌بوو، هەر له‌گه‌ل كو‌ماره‌كه جوانه‌مه‌رگ‌بوو، هەر زوو هه‌مووى
 زينده‌به‌چال‌كران.

به‌لام، له باكوور و باشورى پ‌چوك، له دواى جه‌نگى يه‌كه‌مى جيهانه‌وه تا
 نه‌ورۆ، هيج جوژه ده‌سه‌لاتى‌كى كوردى دروس نه‌بووه. له‌به‌ر نه‌وه، زمانى
 كوردى، به هه‌موو شت‌يه‌يه قه‌ده‌غه‌كراوه. هەرگيز خوتندن و نووسين
 به‌كوردى نه‌بووه. ب‌ويه، به‌و شت‌يه‌يه دوا‌كه‌وتوووه. ته‌نانه‌ت، زۆرى‌ى زۆرى
 كورده‌كانى باكوور نازانن، به زمانى داى‌ك بپه‌يشن.

پيش هه‌موو شتى ده‌يت، نه‌وه بزاني، له كوردستان گه‌لى گرفتى نه‌ته‌وه‌ى
 گه‌وره‌مان هه‌يه. ئازادى و سه‌ربه‌خويىمان نيه‌يه. له‌به‌ر نه‌وه ناتواني، نه‌و
 به‌رنامه‌ى هه‌مانه، وه‌ك پت‌ويست جتبه‌جتيان‌كه‌ين. پت‌ويسته، بارى
 نه‌ته‌وه‌ى و رامبارى نه‌ته‌وه‌كه‌مان په‌چاو‌كه‌ين، به‌گو‌يره‌ى نه‌و باره
 هه‌نگاو‌بنين. به‌لام، ئيمه‌ى په‌نا‌به‌رانى كورد، له ده‌ره‌وه‌ى كوردستان ده‌ژين،
 بارى‌كى جياوا‌زمان هه‌يه، هه‌لى‌كى زيرينى مي‌ژوو‌يمان بۆ هه‌لكه‌وتوووه. له
 سايه‌ى نه‌و ئازادى و دي‌مو‌كراسيه‌ى له‌م وولاتانه‌دا هه‌يه، ده‌تواني، گه‌لى
 كارى مه‌زن و ر‌ي‌كويتى‌كى نه‌كادييه‌يه به نه‌نجام‌گه‌يه‌نين، به تايه‌تايى
 چه‌ندين كاديى نه‌كادييه‌ى، له بواره جياوا‌زه‌كانى « هونەر، ويژه، زمان و
 زانست » دا، له‌م وولاتانه كو‌بو‌ونه‌ته‌وه. گەر هەر يه‌كه‌يان، كه‌مى لي‌بورديان
 به‌يه‌يه، له كاتى به‌نرخى خويان بگي‌ترنه‌وه، ده‌سى برايه‌تايى و هاوكارى، له
 ده‌سى يه‌كدى نين، ده‌توانن، گه‌لى قازانج به زمانى كوردى بگه‌يه‌نن.
 نه‌و به‌گه‌يانه‌شه‌وه، كار له ديد و ب‌چو‌ونه‌كانى نووسه‌رانى كورد، له

کوردستان بکه‌ن و راژه‌یه‌کی باش پتشکه‌ش به نه‌ته‌وه‌که‌یان بکه‌ن. هه‌موو گه‌لانی سه‌ر پرووی زه‌ویی، بی جیاوازیی ده‌توان، که‌لک له زمانی لاتین وه‌رگرن، نه‌و ووشانه‌ی هه‌ر له بنه‌ره‌تدا، له زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خویاندا چنگ ناکه‌ون، یا «پتشکه‌وتنی زانست، گۆرانکاری یه نوپکانی سه‌رده‌م و داهیتانه ته‌کنۆلۆژیاکان» ده‌یسه‌پیتین، زۆر به ئاسانیی ده‌توانی، زاراوه‌ی لی وه‌رگیر، ووشه‌ی نوتی لی دروسکری، به مه‌رجی، له‌گه‌ل تایبه‌مه‌ندیته‌ی نه‌و زمانه‌دا بگوفجی. چونکه، (له پرووی ده‌رپرنیشه‌وه زاراوه‌کانی له سه‌ر زمان سووکترو ره‌وانترن.) «81.93»

له سه‌ره‌تادا، «پیره‌مێرد» هه‌ولیدا، له نووسینی کوردیییدا، پیتی لاتین به‌کاریتین. چونکه، لهو سه‌رده‌مه‌دا، نووسین به لاتین، نیشانه‌ی پتشکه‌وتنبوو. بۆ ئهم مه‌به‌سه، هیتندی پیتی لاتینی په‌یداکرد، له رۆژنامه‌که‌یدا و به پیتی لاتین ده‌ینوسی، به ئومیدی نه‌وه‌ی، خۆته‌واران لایان باشبی و پیره‌ویه‌کن. داوی نه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی عوسمانیییه‌کان نه‌ما، تورکه‌که‌مالیییه‌کان ده‌سه‌لاتیان وه‌رگرت، وازیان له پیتی عه‌ره‌بیی هیتا و پیتی لاتینیان به‌کاره‌یتا. ئهم هه‌نگاوه‌ی تورکه‌کان، کاری له «پیره‌مێرد» یش کرد، بۆ نه‌وه‌ی خۆی له داوی پیتی عه‌ره‌بیی رزگارکا. ئهم هه‌وله‌دانه‌ش بۆ خۆ رزگارکردن، له ده‌س پیتی بیانیی، به کاریکی باش ده‌ژمیرا. به‌لام، هه‌ر وه‌ک «به‌درخانیی» ه‌کان، له هه‌وله‌دانه‌که‌یاندا سه‌رکه‌وتوو نه‌بوون، هه‌روه‌ها، «پیره‌مێرد» یش نه‌یتوانی، تا سه‌ر له‌گه‌لی به‌رده‌وامی.

هه‌ر چه‌نده، هه‌ر دوو پسته‌که له بنه‌ره‌تدا «عه‌ره‌بیی و لاتین»، هه‌یچیان کوردیی نین. به‌لام، نه‌ز له‌و باوه‌ره‌دام، نه‌لفویتی لاتین بۆ زمانی کوردیی، گه‌لی له نه‌لفویتی عه‌ره‌بیی باشته، چونکه :

1. هه‌موو ده‌نگه‌کانی زمانی کوردیی، به پیتی عه‌ره‌بیی ده‌رناه‌ری، به‌لام به پیتی لاتین، به ئاسانیی ده‌رده‌که‌وی. چونکه، (زۆر ووشه‌ی ده‌نگدار هه‌یه، به پیتی لاتینی زۆر باشته‌ر نه‌نووسری وه به ئاسانیی هه‌موو ده‌نگه‌کان ده‌رته‌په‌ری) «36,44» بۆ نمونه: هیتندی «ده‌نگی کورتی وه‌ک «i» هه‌یه، به پیتی عه‌ره‌بیی وینه‌ی نییه. (وه‌ک ده‌نگی نیتوان «ک» و «ز»

له ووشه‌ی کز/ k - Z، دهنگی نیتوان « م » و « ن » له ووشه‌ی من/ min
دا و دهنگی « پ » و « ر » له ووشه‌ی پر/ p - r (...). «7,90»

2. نهوه‌ی سهرنج راده‌کیتشی و تیبینیکراوه، له پیته عهره‌بییه‌کاندا، گرتی
جیاوازی نیتوان پیت و دهنگ هه‌یه. چونکه، هیتندی پیتی عهره‌بییه به
یهک دهنگ دهر ناپه‌رپی. به‌لام، هه‌موو پیته لاتینییه‌کان، ته‌نیا یهک
دهنگیان هه‌یه، به یهک دهنگ دهرده‌بهرتن. واته: ژماره‌ی پیت و دهنگ
یه‌کده‌گرن. (نه‌لفویتی کوردیی به پیتی لاتین، نه‌لفویتییه‌کی دهنگداره، هه‌ر
پیتی له پیته‌کانی تاکه یهک دهنگی هه‌یه، ناتوانی، بۆ پیتی یا دهنگیتی
بگۆزری. ... هه‌موو ووشه‌کانیش چۆن ده‌نووسرتن، هه‌ر به‌و شتیه‌یه‌ش
ده‌گوترین، بی نه‌وه‌ی گومانیان لی بکه‌ین، له خۆتندنه‌وه‌دا پتۆسته، هه‌موو
پیته نووسراوه‌کان بخۆتیرتیه‌وه. «19, 18» به‌لام، (ته‌نیا پیتی « i » له‌م
یاسایه به‌ده‌ره. «28, 18»

3. پیتی لاتین، به هه‌موو زمانه‌کانی جیهان ده‌خۆتیرتیه‌وه. به پتچه‌وانه‌وه،
پیتی عهره‌بییه ته‌نیا لای عهره‌زمانه‌کان و هیتندی له گهلانی موسولمان
ده‌ناسری. لیره‌دا، مه‌به‌سمان نه‌وه نییه، کاتی، هیتندی خه‌لکی « نه‌وروپا،
ئه‌میتربکا » و ولاتانی دیکه دینه کوردستان، نه‌و پیته لاتینییه‌کان
ده‌خۆتینه‌وه، له زمانه‌که‌ش تیبگه‌ن. نه‌خیر، به‌لکو، هیتندی شتی گشتیی
هه‌یه، وهک ناوی « شه‌قام، تابلۆی سهر دوکان و بازاره‌کان، سینه‌ما،
نه‌خۆشخانه، خۆتندنگه و شۆنه گشتیییه‌کان » ی دیکه، گه‌ر به پیتی لاتین
بنووسری، گه‌لی چاکتیه، وهک له‌وه‌ی به پیتی عهره‌بییه بنووسری. بۆ
ئهرینه: کاتی کوردی پتی له هه‌ر ولاتیکی نه‌وروپا ده‌که‌وی، ده‌توانی، نه‌و
نارانه به ئاسانی بخۆتیرتیه‌وه، چونکه، له‌گه‌ل پیته‌کانی زمانی ئینگلیزیدا،
چۆره ئاشنایه‌تییه‌کی هه‌یه. به‌لام، خۆ مه‌رج نییه، له‌و زمانانه تیبگا!
4. غیروونی نووسین به نه‌لفویتی لاتین، گه‌لی له نه‌لفویتیکی دیکه
ئاسانه‌یه.

5. گه‌ر حسییی دیمۆکراسییش له‌به‌رچاوگرین، باسی زۆرینه و که‌مینه‌ش
په‌چین، هه‌ول بۆ چه‌سپاندنی نه‌لفویتییه‌کی یه‌کگرتوو بده‌ین، نه‌وا کورده‌کانی
بگۆزر و خۆزاوی کوردستان، به‌شی زۆری نه‌ته‌وه‌ی کورد پتیکدین و پیتی

لاتین به کار دیتن. لیره‌دا، مه‌به‌س له‌به‌کاره‌یتانی پیتی لاتین، نه‌وه نییه، به‌شه‌دیالیکتی کرمانجیی ژووورو، وه‌ک زمانی یه‌ک‌گرتوی وێژه‌یی به‌کاریتنری، به‌لکوو، ته‌نیا مه‌به‌سمان له‌ رتنووسیتی یه‌ک‌گرتوی کوردیه. نه‌گینا، نه‌و کوردانه‌ی له‌ پۆژه‌لات و باشووری کوردستان، به‌ به‌شه‌دیالیکتی کرمانجیی خوارو ده‌په‌یقن، ده‌نوسن و ده‌خویننه‌وه، ده‌توانن، هه‌ر به‌و به‌شه‌دیالیکته بنووسن و بخویننه‌وه. به‌لام، له‌ بری پیتی عه‌ره‌یی، پیتی لاتین به‌کاریتن.

له‌ هه‌مان کاتدا، ئه‌م راستیانه نه‌وه ناگه‌یه‌نن، به‌کاره‌یتانی پیتی لاتین، کارتی هینده ئاسانن، یه‌ک‌سه‌ر واز له‌ یه‌کتی، له‌و دوو پیسته‌ بینن و پیره‌وی نه‌لفویتییه‌کی یه‌ک‌گرتو به‌کهن. چونکه، به‌ هۆی «داگیرکردن، دابه‌شکردنی کوردستان و لیک‌داپهرانی نه‌ته‌وه‌ی کورد» وه، پتر له‌ ماوه‌ی سێ چاره‌که سه‌ده ده‌بن، کورده‌کانی باشوور و خۆژه‌لات، پیتی عه‌ره‌یی، کورده‌کانی باکوور و خۆراواش پیتی لاتین به‌کار دیتن. له‌به‌ر نه‌وه، هه‌روا به‌ به‌پاریکی کتوپری و له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا ناتوانن، بێ ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌ت و ده‌زگه‌یه‌کی ئابوری به‌ هیز، نه‌و کاره‌ به‌نه‌نجامگه‌یه‌نری. جگه‌ له‌وه‌ی گه‌ر هه‌موو «پتووستییه‌کانی گۆزان، باری خودی و باب‌ه‌تی» ش له‌باربون، بێ گرفت هه‌موو به‌ یه‌ک پیتی یه‌ک‌گرتو نووسیمان، ئه‌مه نه‌وه ناگه‌یه‌نی، ئیدی هیچ جوژه‌ گرفتییکی زمانه‌وانیمان بۆ دروس نابن. به‌ پیچه‌وانه‌وه، چه‌له‌مه‌یه‌کی زۆرمان بۆ قووته‌به‌سته‌وه. له‌به‌ر نه‌وه‌ی، گه‌ر نه‌و پۆ هه‌ر پیتییکیان به‌ ته‌نیا به‌کاریتنن، هه‌ر دوو نه‌وه‌ی کۆن و نوێ، به‌ ته‌واوی له‌ یه‌کدی داده‌پرتن، هه‌موو نه‌و نووسینه‌وه‌ی پیشووی، به‌ یه‌کتی له‌و دوو پیسته‌ نووسراون، له‌ لایه‌ن نه‌وه‌ی تازه‌وه زۆر به‌ گران ده‌خویننه‌وه. بۆیه‌ پیشنیا‌ز ده‌که‌م :

1/ هه‌ر چه‌نده، نه‌لفویتی «عه‌ره‌یی - فارسییش» ده‌سکاریکراو (تا سه‌ر به‌کاری زمانی کوردیی نایه‌ت، به‌لام، چارمان ناچاره، جاری ده‌بن، به‌پیتی ده‌سه‌لات، ده‌ستوریکتی ریکویتی بۆ دانیتن و هه‌موو شتیک هه‌ر به‌و پتیه بنووسینه‌وه.) «93,26» بۆیه ده‌بن، جاری هه‌ر دوو نه‌لفویتی به‌کاریتنری، تا له‌ پارچه‌یه‌کی کوردستان، ده‌سه‌لاتیکتی رامیاری و قه‌واره‌یه‌کی

نەتەوھەیی سەر بەخۆ دادەمەززی، ئەو کاتە دەتوانی، بپاریکی تەواو لە سەر بەکارھێنانی یەکتیکیان بدری.

2/ پیتیستە ھەولەدەین، ھەر لە ئیستەو، خۆمان فیتی خۆتەندەو و نووسینی ئەلفویتی لاتین کەین. لە پێش ھەموو کەسیکدا دەبێ، نووسەرانی و ڕووناکبیرانی نەتەوھەمان، خۆیان فیتەکن و پاشان خەلکی دیکەش فیتەکن.

3/ ھەموومان دەزانین، نزیکەی « 80 - 90 » سالی دەبێ، لە باشووری کوردستان، زمانی کوردیی بەکاردێنری، « ڕۆژنامە، گۆزار، نامیلکە و پەرتووک » یکی زۆر، بە بەشەدیالیکتی کرمانجیی خواروو و ئەلفویتی عەرەبی نووسراو. نووسەرانی کورد پیتیستە، ئەو نووسینانی گرنەن و پیتەندیان بە « جوگرافیا، مێژوو، زمان و وێژە کوردیی » ھە ھەبە، بە یەکی لە دیالیکت و ئەلفویتی کەناسان، کەسانی شارەزا و دلسۆز، قۆلی ڕاژەکردنی مەردانە لی ھەلکەن، بە دیالیکت و ئەلفویتی کە دیکە بیاننووسنەو، تا ھەموو کوردی پارچەکانی دیکە کوردستان، کەلک لە یەکدی وەرگرن.

4/ ھەر نووسەری، لە مەودا ھەر بەرھەمیکی بڵاوکەدەو، بەگۆرە توانا، پوختە یەکی نووسینە کە خۆی، بە پیتە کە دیکە بنووسیتەو و بڵاوکاتەو.

5/ خولی تایبەتی، بۆ فیتەوونی ھەر دوو بەشەدیالیکتە سەرەکییە کە زمانی کوردیی و ھەر دوو ئەلفویتی کە بکرتەو، بە تایبەتییش بایەخ بە ئەلفویتی لاتین بدری.

6/ ھۆکانی ڕاگەیاندن، بایەخ بە دیالیکتەکانی زمانی کوردیی بەدەن. گۆشە یەک لە قورنی ڕۆژنامە و گۆزارەکانیاندا، بۆ فیتەوونی لاتین تەرخانکەن.

7/ ڕۆلەکانی نەتەوھە کورد، بە تایبەتی ئەو کوردانە بکوری کوردستان، ھەر ھە، ئەو مەلانی لە دەروھە کوردستان گەورە دەبێ، یا لەدایکە دەبێ و دەخوین، بە ھەموو شتێوە ھاندەین، خۆیان فیتی زمانی ھەلکەن و بە کوردیی بنووسن و بخویننەو.

- 8/ فەرھەنگێکی تایبەتی «کوردیی - کوردیی»، بە ھەر دوو بەشە دیالێکتە سەرەکییەکان و بە پیتی عەرەبی و لاتین دانرێ.
- 9/ شارەزایانی گرامەری کوردیی لە ڤەرھەوی وولات، ڤەرە بە ڤێژمانە کەمان بەن، لێکۆڵینەو و باسی ئەکادیمی، لە سەر بنووسن و بلاوکەنەو. ئەو کادیر و پەسپۆرە ئەکادیمیانە، لە ڤەرھەوی وولات، بە یەکێ لە زمانە بیانییەکان، لە سەر کێشە و باسی زمانەوانیی خۆتندوویانە، ماجستیر یا دوکتۆرایان تەواو کردووە، با کارنامەی دکتۆراکانیان، بۆ سەر زمانی کوردیی وەرگیرن، تا ڤۆلەکانی نەتەوێ کوردیش، کەلک لە دید و ڤۆچوونە زانستانەکانیان وەرگرن و ڤێشەش نەبن.
- 10/ سوود لە ھەموو دیالێکت و خواردیالێکتە جیا جیاکانی زمانی کوردیی وەرگیرێ، ووشەی پاکی کوردییان لێوہ بخوازی، لە ناخافتن و نووسیندا بەکاربێنرێ.
- 11/ شارەزایانی زمان دەتوانن، کەلک لە ڤەرتووکە کوردییە ئاینییە کۆنەکانی وەک: « ئافیتسا، سەرەنجام، جیلو و مسحفا ڤەش » وەرگرن.
- 12/ ھەموومان دەزانن، لە سالاھەکانی سێ و بەرھە ژوور، لە باشووری کوردستان بە تایبەتی، گەر ووشەیەک بەرانبەرەکی لە زمانی کوردیدا نەبەوایە، شارەزایەکی، زانایەکی کورد، چاکی چالاکی لێ دەکرد بەلادا و بە تەنیا ڤال، شانی دەدایەبەر و ھێندێ زاراوی دادەڤشت. بەلام، ئەو ڤۆ نەتەوێ کەمان، لە ھەموو پارچەکانی کوردستان بەگشتیی و لە باشووری کوردستان بە تایبەتی، ڤارتیکی جیاوازی ھەیە و تا ڤادەیک پێشکەوتووە. بۆیە دەبێ، دەزگەیەکی ئەکادیمی تایبەتی ھەبێ، چونکە، ھەول و تێکۆشانی، تاکە تاکە نووسەر و زانایانی کورد، ھەر چەندە گەرن و بە کەلکێشێ، ھێشتا ھەر بەقەدەر کاری بە کۆمەڵ و ھاوکاریکردن، لە چوارچێوەی دەزگەیەکی ئەکادیمی تایبەتیدا، ڤر بایەخ نییە، بە تەواویی جێگەی خۆی ناگرێ، ناتوانی، ڤر یاریدا، ھەموو ئەو شتانە دەشیلتی، وەک پێشنیازی تەماشادەکرێ. بۆیە، گەر چەن دەزگەیەکی تایبەتی وەک: ئەکادیمیای زمانەوان و یەکیستی نووسەران ھەبێ، گەلێ باشترە، تا وەک ڤیویست، ھەموو کارەکانی زمانەوانیی جێبەجێکا، بە تایبەتی زاراو

نوتیکان داریژئی. گهر ووشه یه کی تایبه تیمان له زمانی کوردیدیدا نه بو، نه وا پتویسته، به شتویه کی باش ووشه یه کی له بهرانبه ردا بۆ داریژئی. به لام، پتویسته، له کاتی داریژئی ههر زاراوه یه کدا، واتاکه ی خۆی به ته وایی بگه یه نن و پر په پری خۆیی. یا کۆمیته یه ک، له یواره جیاوازه کانی زمانه وانیدیدا پتکبیتنئی، زاراوه ی زانستانه بۆ نه ووشانه ی له زمانی کوردیدا نین، داباشن.

13/ ئیمه نه ته ویه کی بنده سین، ته نانه، نه ته وه کانی « فارس، عهرب و تورک » هکانیش، به و هه موو توانا، ئازادی و ده ولته ناسیونا لانه ی هه یانه، توانای نه ویه یان نییه، شتیکی نوئی داهیتن. به لکوو، هه موو شته کان، ته نانه ووشه و زاراوه نوتیکانیش، ههر له ده ره وه و ده گرین. چونکه، نه و نه ته وانه، له ناستی « راهه پنه ژیا ری و شارستانی، پیشکه و تنه نه کادییی و ته کنۆلۆژییه کان » دا نین، له کاروانی زانست و ته کنۆلۆژیا دواکه و تون. بۆیه، ئیمه ی کوردیش ده بی، که لک له و پیشکه و تنه زمانه وانیه یه، گه لانی جیهان و ده گرین. نه ووشانه ی تا ئیسته، له زمانی کوردیدیدا نین و به و زووانه توانای داتاشینیان نییه، له لاتینییه وه و ده گیرین. ده توانین، به دوو شتیه که لک له زمانی لاتین و ده گرین :

1. دوا ی نه ویه ده سکاری ووشه لاتینییه کان ده کری، به مه رجی له گه ل خه سلته و ده نگه کانی زمانی کوردیدیدا بگۆنجین، ووشه کان به کار دیتن.
2. یا ده توانین، زاراوه لاتینییه کان ههر وه ک خۆی چۆن هه ن، به و شتیه یه ش به کار بیتن. به لام، به مه رجی خۆیان چۆن نووسراون، ههر به هه مان شتیه یه ش به و سرتنه وه، فۆنیتیکه که ی خۆیان تیک نه درئ و ده سکاری نه کری، وایان لی بگری نه ناسرتنه وه.

هه ره ها ده بی، نه و زاراوانه ش، له زمانه سه ره کییه کانیانه وه و ده گیرین، نه ک له زمانه کانی « فارسی، عه ره بی و تورکی » وه بیانخوازین. چونکه، نه وان به گۆره ی پیت و ده نگه ی زمانه کانی خۆیان، نه و زاراوانه به کار دین، که له گه ل پیت و فۆنیتیکی زمانی کوردیدا جیاوازیان هه یه. له ده و، نمونه یه ک دیننه وه: ئامیره کانی « Telefon و Television » به

هیندی له زمانه جیاوازه‌کانی جیهان، بهو شیویه ده‌نوسری. به‌لام، عه‌ربه‌کان لهو زمانه جیهانیانه‌وه، نهو دوو ووشه‌یه‌یان خواستوه و بهم جزره ده‌نوسن: «تلفیزون، تلفون». گهر، نهو ووشه بیانیه‌یه له زمانی عه‌ربه‌بیه‌وه بخوازین، ده‌بی یه‌که‌م، به پینوسی کوردیی و به «ته‌لفیزون، ته‌له‌فون» بیاننوسین. نهو پینوسه‌ش هه‌له‌یه. به‌لکو، راستروایه، خۆبان له زمانه په‌سه‌نه‌کانی‌اندا، چۆن نووسراون، ههر بهو شیویه‌ش بیاننوسین. که‌واته، به کوردیی بهم شیویه ده‌نوسرتن: «تیلیفیزون، تیلیفون».

له راستیدا، باشتروایه، گهر ووشه‌یه‌کی لاتینیمان خواست، سه‌ره‌تا له ته‌نیشت کوردیه‌که‌یه‌وه، ناوه‌که‌ی به‌پیتی لاتینیش بنوسین، تا خۆته‌واران بزاتن، له کوته‌وه هاتوه، ووشه په‌سه‌نه‌که چۆن نووسراوه و ده‌نگه‌که‌ی چۆنه.

14/ ده‌بی، بایه‌خێکی زۆر، به ههر دوو به‌شه‌دیالیکته سه‌ره‌کیه‌که‌ی زمانی کوردیی «کرمانجیی سه‌روو، خواروو» بدری. له‌به‌رنه‌وه‌ی، کورده‌کانی باکووری کوردستان، به دوو دیالیکتی جیاوازی وه‌ک به‌شی کرمانجیی ژووروو و زازایی ده‌دین. له هه‌مان کاتیشدا، هه‌موویان به پیتی لاتین ده‌نوسن، باشتروایه، هه‌ولده‌ن، ته‌نیا یه‌کتی لهو دوو به‌شه‌دیالیکته، وه‌ک زمانی نووسین به‌کاریتن، نه‌ک به «کرمانجیی ژووروو و زازاکیی» ش بنوسن. چونکه، نهو کاره، هینده‌ی دیکه ریزه‌کانی گه‌لی کورد، له باکووری کوردستان به تاییه‌تی و نه‌ته‌وه‌ی کورد به گشتیی، له‌توپه‌تده‌کا. دیاره، به‌پیتی «ژماره‌ی دانیش‌توان، ده‌وله‌م‌ندیی زمان و فره‌ه‌نگ، دوور و نزیکیی له دیالیکته‌کانی دیکه‌ی زمانی کوردیی» وه‌بی، به‌شه‌دیالیکتی کرمانجیی ژووروو، له دیالیکتی زازایی باشترو له‌بهرتره. هه‌روه‌ها، له به‌شه‌دیالیکتی کرمانجیی خوارووشه‌وه نزیکتره و به ههر دووکیان یه‌ک دیالیکت پیکدین.

له کرمانجیی خورودا پتویه‌سته، بایه‌خێکی ته‌واو به لقه‌دیالیکتی موکریی بدری. هه‌ولدری، له نووسیندا به‌کاریتن. چونکه، لقه‌دیالیکتی سوله‌یانیی، که‌می وشکوپرینگ و په‌قوته‌قه. زۆریه‌ی زانیان لهو باوه‌ره‌دان

و بەلگە « ئەتئۆگرافیا، جوگرافیا و فیلۆلۆژیاکانیش » ئەوەیان سەلماندوو، ئەو لقە دیالیکتە، لە ھەموو لقەکانی دیکە ناوچەکانی کوردستان، پاکتر، شیرینتر، ڕەوانتر، پێشکەوتوتر، دەولەمەندتر و لە زمانی ئافیتستای زەردەشتیشەو نزیکتەر.

لە ھەمان کاتیشدا، پتویست ناگا، لە بەکارھێنانی دیالیکتە جۆرەجۆرەکانی زمانی کوردیی پتوسین. ئەو دیالیکتە ھەن و ڕیالیزمی باری ژبانی کۆمەڵگەی کوردەواری سەپاندوونی. لەبەرئەو دەبێ، ھەر ناوچە یەکێ کوردستان، بەو دیالیکتە خۆی بدوێ، گۆرانیی پێ بلێ و پیشیخا. دیالیکتەکان پتویستە، بۆ دەولەمەندکردنی زمانی کوردیی، کەلک لە یەکدی وەرگرن. بەلام، لە ھەمان کاتدا، بە شێوەیەک بەکار نەھێژن، لە یەکدی دوورکەونەو. بەلکوو ھەولدرێ، زمانیکێ ئاخافتنی نزیکێ ھاوبەش، لە نێوان ھەموو دیالیکتەکاندا، یا بەلانی کەمەو، لە نێوان ھەر دوو بەشە دیالیکتە سەرەکییەکاندا، کرمانجیی سەرۆ و خوارو، دروسکری وەک چۆن دەلێن: « سورمانجیی »، تا بەرەبەرە، ڕۆلەکانی کورد، لە ھەموو ناوچەکانی کوردستان، لە یەکدی دەگەن. ئەمەش پتر، لە ڕێگەی تیکەلابوونەو پێکدێ. بۆ نمونە: ئەو کوردانەی لە دەرەوێ کوردستان، بە تاییبەتی لە ئەوروپا دەژین، گەر لەگەڵ کوردەکانی باکوور و باشوور، بەرواردیانکەین، کە ھێشتا لە کوردستان دەژین، چونکە، لە ھەموو بەشەکانی کوردستانەو ھاتوون، لە ئەنجامی « یەکدی ناسین، تیکەلابوون و کارکردن » دا، گەلێ ووشە لە یەکدیوە فێربوون، تا ڕادەیەکی باشیش، لە یەکدی دەگەن. ھەرۆھا، « ڕادیۆ، تیلیفیزیۆن، فیلمی ئیدیۆ و سینەما »، کاریکی باش لە بەرەوپێشچوونی زمانەکاندا دەکەن و تیکەلابییەک لە نێوان دیالیکتە کوردییەکاندا پەیدا دەکەن. بۆ نمونە: ئەو زمانە کوردییە « ڕادیۆ کوردیی لە ئەمیریکا » پتیی دەدوێ، زۆری زۆری کورد تێیدەگا. ئەو کرمانجییە « MED TV » بەکاریدێنا، گەلێ باشبوو. گەر دا ئەمەرا، دەتوانا، وەرەورە بەرەو باشتیش بڕوا، بە تاییبەتی دەزگە سەتەلاتیی کوردیی، بە ھەموو کوردستان و جیھاندا، بەرنامەکانی خۆی پەڕێش دەکا و کاریکی زۆر لە کوردەکانی نێووە و دەرەو دەکا.

له گهل نه وه شدا، پتيوسته، زمانتيكي هاويه ستی يه دهرتووی سسانه اردی
 يه کگرتوومان هه بئ، جا چ به پيتی لاتين، چ به پيتی عه ره ببي بنووسری،
 نه وه يان زور گرنک نييه. چونکه، ئسته ئيمه ليره دا برپار ناده ين. به لکوو
 ده بئ، ده زگه يه کي نه کاديبي کوردی، نهو برپاره بدا و له رتيگه
 ده سه لاتيکي رامياريه وه پياده کړی.

ده بئ، نه وه ش بزاني، هه کورد نهو گرفته سه خته ي زمانه وانبي نييه،
 به لکوو، هيندي له نه ته وه کاني سه ر يووی نه م زه مينه ش، به ده س هه مان
 گرفت ي ديا لتيکته وه، گيريان خواردووه. بو نمونه: نه ته وه ي عه ره ب، پتر له
 بيست ده ولته تي ناسيونيالي تايه تبي خويان هه يه، په رتووکتيکي پيروزي
 ناييني وه ک قورانيان هه يه، هه مووياني له ده وري خو ي کور دژ ته وه.
 که چي، تا نه ووروش له يووي زماني ناخافته وه، گه وره ترين گرفت يان هه يه،
 نه ک هه ر عه ره بيتکي خوراوا له عه ره بيتکي خوره لاتي وولاتيکي ديکي
 عه ره ب به گران تيده گا، به لکوو، له نيويه ک ده ولته تيشدا، چهن ديا لتيک
 و به شه ديا لتيکتيان هه يه و زور به ناساني له يه کدي ناگن.

15/ پتيوسته، بايه ختيکي زور به وه رگيران بدری، زمان و ويژه ي کوردی،
 به به ره ممي « چاک، به پتر، پيشکه و توخواز و به نرخ » ده ولته مند کړی.
 جا چ له کورديه وه بو زمانه کاني ديکي جيهان بي، يا به پتچه وانده بئ،
 به کارتيکي گهل پتيوست و گرنک داده نړی.

16/ بو نه وه ي، نه م پيشنيازانه و گهل پيشنيازي ديکي روناک بيرانی
 کورد جتيه جتيکرتن، بو نه وه ي راژه ي زمان و که لتووري نه ته وه که مان که ين،
 پتيوسته، هه موو « نووسهران، شاره زايان و نه کاديبييه کان »، له
 چوارچتووه ي ده زگه يه کي ويژه يي يا نه کاديبي نه ته وه بييدا، خويان رتيکخن و
 کونه وه. نه گينا، به و په رشوبلاويي و بي توانايي نابووري يه وه، مه حاله
 هيچ کوردي، به ته نيا بال بتوانی، مالتکي کوردي دامه زرينی و هه نگاوي
 بو پتیشه و بنړی!

ئيمه ي کورد، هه ر چهنده زمانه که مان، به و شتويه دواکه و توو و يه ک
 نه گرتووه، به لام، زمانتيکي ده ولته مند ي وه ک زماني عه ره ببي، به و هه موو
 توانا و ره و انبي تريه ي خو يه وه، هيتشتا گهل گرفت ي زمانه وانبيان هه يه.

له (ماوه‌ی پتر له 1200 سال پيش ئىستاوه تا ئيمړۆ له سهر فهره‌نگ و «فقه» و ريزمان و همموو بارتيكپوه ده‌ريا ده‌رياي كتيب دانراوه هيشتان نه‌ونده ليلايي و گرفتى تيدا ماوه‌ته‌وه كه نووسه‌راني ئيمړۆ عه‌ره‌بى، وهك «به‌سرى و كوفى» يه‌كاني كۆن، له ميانى خوياندا نه‌توان رتيك كهون له سهر گرته به‌رى تاكه رتيكه‌ييك و باوه‌رتيكي يهك گرتو له ريزمان به تايبه‌تى و له سهر جومله‌ي باسه‌كاني زمان به تيكرايى. (107، ي)

نه‌وته‌ي عه‌ره‌به‌كان هه‌ن. نه‌وته‌ي راست و چه‌ي خويان ناسيوه، خاوه‌نى زمانى نه‌ته‌وه‌ي خويان بوون و نه‌لفوييه‌كي تايه‌تبيان به‌كاره‌يتاوه. «1420» ساليشه ئيسلام په‌يدا بووه، به هوى قورناني پيروزيشه‌وه، زمانتيكي يه‌كگرتووي خويندنه‌وه و نووسينيان بو دروسبووه. نه‌وروش پتر له بيس‌ت ده‌وله‌تى ناسيوئالي خويان هه‌يه، كه‌چى تازه هونه‌رى گه‌وره‌ي به ناوبانگى ميسرى «فاروق نه‌لشوشه» هاواري لى هه‌لدسه‌ى، زه‌نگى خه‌ته‌ر ليدده‌ا و ده‌لتى: (بو نه‌وه‌ي، زمانه‌كه‌مان له داته‌پين رزگاركه‌ين، پيوسته، به‌زوترين كات، كۆنگره‌يه‌كي نه‌ته‌وه‌ي بگريه‌ن.) «124» نه‌دى ده‌بى، نيمه‌ي كوردي خاك داگير و دابه‌شكراو و بى ده‌وله‌تى ناسيوئال، هانا بو كى به‌رين و چى بلتين؟!

كه‌ر تا ئسته، هيج نووسه‌رى نه‌يوسته‌وه يا نه‌يتوانيوه، نه‌و راستيه جهرگه‌ره بدركيئى، كه خه‌ريكه دوو زمانى يه‌كگرتووي نووسين، له كوردستان خوى ده‌سه‌پيئى، نه‌وا من ليره‌دا، زۆر به‌راشكاوي ده‌لتيم: كه‌ر، ده‌سه‌لاتيكي كوردي له كوردستان دا نه‌مه‌زى، چاره‌سه‌رى بو نه‌و همموو گرته‌نه‌وه‌ي ده‌وتنه‌وه، دياتيكته‌كان به همموو به‌ش و لقه‌كانيانه‌وه، له يه‌كدى نه‌يك نه‌كه‌ته‌وه، نه‌و همموو جوړه رتيوسه جياوازانه رتيك نه‌خا، بارى گيركردن و چه‌وساندنه‌وه‌ي نه‌ته‌وه‌ي كۆتايى پى نه‌هيتري، كي‌شه‌ي نه‌هيتري به شيوه‌يه‌كي به‌به‌رى چاره‌سه‌ر نه‌كا، نه‌وا له پاشه‌پوژدا، دوو زمانى يه‌كگرتووي ستانداردى كوردي، به دوو رتيوسى جياواز نه‌هيتري ده‌دا. لهو رتيه‌شه‌وه دوور نيه‌يه، نه‌ته‌وه‌ي كورد دووله‌تبى!

كه‌ر نه‌م باسه‌م، به بيسرواي چه‌ن نووسه‌رتيكي عه‌ره‌ب ديتم. پوژى پيو‌شه‌مه‌ي رتيكه‌وتى «24/9/1997»، له تيليفيزيوني «MBC» دا،

بهرنامه‌یه‌کی زیندووی « ئیواره‌تان باش ئه‌ی عه‌ره‌ب » پێشکه‌شکرا. جگه
 له « نه‌شوه ئه‌لپوه‌ینی » به‌رنامه‌که‌ی پێشکه‌شده‌کرد، بینه‌رانیش به
 تیلیفۆن به‌شداریانده‌کرد، دوو دوکتۆری شاره‌زای زمانی عه‌ره‌بیش،
 کوچه‌که‌یان ده‌گیرا. له‌ کوچه‌که‌دا، به‌ درێژی باسی زمانی عه‌ره‌بیی و
 گرفته‌کانیان کرد. یه‌کیکیان له‌ سه‌ر کێشه‌ی به‌کارهێنانی زمانی « عه‌ره‌بیی
 و فره‌نسیی »، له‌ هه‌ر سێ وولاته‌که‌ی خۆراوا‌ی نیشتمانی عه‌ره‌ب
 « جه‌زایر، مه‌غریب و تونس » گوتی: (گه‌لانی جیهان، ریزی ئه‌و گه‌لانه
 ناگرن، که‌ به‌ زمانی گه‌لیکی دیکه‌ ده‌په‌یفن). هه‌ر چهنده‌، له‌وانه‌یه‌ ئه‌مه
 راستی، به‌لام، به‌مه‌دا بۆمان ده‌رده‌که‌وێ، نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب، چهن ریزی
 کوورد ده‌گرن، کاتێ به‌ زمانی عه‌ره‌بیی قسه‌ده‌که‌ین و زمانه‌که‌ی خۆمان
 پشگوێده‌خه‌ین. جا ئه‌و که‌سه‌ که‌سه‌، ئه‌لفیکی به‌سه‌!

بەريزان دەستەي بەريۆەبەرانی مانگنامەي «پەيام»
سلاوتيكي گەرم

لە نامەي رۆژي «1998/08/22» دا، چەن تەيبينيەكم بۆ نووسيبيوون.
يەكئ لەو تەيبينيانە ئەوە بوو، نووسيبيووم : نازانم، ئێوہ كێن؟ ئێستەش
هەر هەمان شت دووبارەدەكەمەوہ. لەبەرئەوہ ناتوانم، شارەزايستان لە زمانى
كوردپیدا هەلسەنگێنم. بۆيە، ويژدانیشم رێگەم نادا، هەر لە خۆمەوہ
تەفەنگ بە تاريكەشەوہوہ بنێم. بەلام دەكێرئ، لەبەر رۆشنايى نامەكەي
پێشوویدا، كەمئ لە بۆچوونەكانتان بدوێم.

لەوہ دەچئ، ئەمە نێرە بیدۆشەبئ، هەر چي من بیلێم و هەر چیتان بۆ
بنووسم، بئ كەلكبئ. چونكە، لەو نامەيەي لە ژمارە دەي بەشي «پەيامى
خۆتەران» دا بلاوتانكردبۆوہ، چيم بۆ نووسيبيوون، هەموويتان
پشگوتخستوہ. ئەگينا گەر وانەبئ، چۆن لەو نامە كورتەدا، كە سەدويازدە
دێري «4.5» سانتيمەترى «پەيام» بوو، شەستويپنج جار دەسكاري
رێنووسەكەيتان دەكرد!!

ئەز سەيرم لێدئ، ئێوہ خۆتان بە دەستەي بەريۆەبەري بلاوكراوہيەكي كوردبي
دەزانن، لە وولاتيكي وەك ئینگلستاندا دەژين، كەچي گويئ بۆ
پێشنيازەكانى خۆتەران رانادێرن! هەلبەتە، ئێوہش هەر هێندەي سەرانی
رێكخراوہ كوردستانىيەكان، باوہرتان بە ديمۆكراسيى هەيە، رێز لە دید و
بۆچوونى خەلكي دەگرن، لە پێشنياز و داواكارىەكانيان دەكۆلنەوہ، بۆيە بەو
شێوہيە هەلسوكەوت دەكەن!

مارانم، چۆن رێگە بە خۆتان دەدەن، دەسكاري نووسيني خەلكي بكەن؟!
ئێوہ ئەوہتان لە سەرە، گەر هەلەيەكي رێزمان هەبئ، راستىكەنەوہ، يا شتئ
نەبئ، بېنووسنەوہ، ئەوہيان كاريكي زۆر باشە، كەس رەخنە ناگريئ،
چونكە بە يەكئ لە ئەركەكانى سەر شانتان دادەنرئ. بەلام، من بۆيە
نەبەرەكانتان بە چاپكراوى بۆ دەنێرم، تا دەسكاري رێنووسەكەي نەكەن،
ئەگيشا بە دەس بۆم دەنووسين و بۆم دەناردن.

ئێمە هەر لە خۆتان دەپرسم، گەر خۆتەنرئ، گوتاريكي ديارىكراويى هەر
نەرسەريكي مانگنامەكەتان بخۆتنيستەوہ، گەر هەلەيەك لە نووسينەكەيدا

هه‌بوو، ئایا چۆن ده‌زانی، ئه‌و هه‌له‌یه هه‌له‌ی کێیه؟ به هه‌له‌ی ئێوه یا به هه‌له‌ی نووسهره‌که‌ی دابنێ؟ چونکه گهر ئێوه نووکی پێنوسه‌که‌تان تێژکه‌نه‌وه و له هه‌موو دێره‌کانی وه‌رده‌ن، ئیدی کێ ده‌زانی، هه‌له‌ی کێیه؟! جگه له‌وه، ئایا چۆن پێکه به خۆتان ده‌ده‌ن، کاری وا بکه‌ن؟ ئایا به کاریکی خراپ و ناره‌وای دانانین؟! وه‌نه‌بێ، ههر چی ئێوه ده‌پنوسن، راستبێ، نه‌خێر. له گوتاره‌کاندا گه‌لێ هه‌له‌ی پێزمان و پێنوس ده‌بینم، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی نازانم، نووسهره‌کانیان به هه‌له نووسیویان، یا ئێوه راسته‌کانتان به هه‌له بۆ گۆپیون، ناچار به سه‌ریاندا بازده‌ده‌م، ههر چه‌نده ههر چی چۆنێتی، له سه‌ر « په‌یام » ده‌که‌وی.

ده‌مه‌وی، بۆتان پوونکه‌مه‌وه، ئه‌و شه‌ستوپێنج جاره‌ی ئێوه ده‌سکاری نووسینه‌که‌تان کردوه، ته‌نیا یه‌ک جاری هه‌له‌یه‌گتان بۆ پاسکردوومه‌ته‌وه، نه‌ویش ووشه‌ی « زۆری » یه و من به شێوه‌ی تاک نووسیومه، ده‌بوایه، به شێوه‌ی کۆ بنوسرایه، ده‌ستان خوشبێ و زۆر چاکتان کردوه. به‌لام، ئه‌و شه‌ستوچوار جاره‌ی دیکه، من به ده‌ستیوه‌ردانی داده‌نیم. ئه‌و کارانه‌ش له مرۆڤی خۆنه‌وار و ده‌سپاک ناوه‌شیته‌وه!

سه‌یر ده‌بێ، منیش وه‌ک ئێوه نه‌زانم، له کوێدا پیتی « ک » و پیتی « ت » له کوێایی ووشه‌کاندا به‌کار دێنێ؟! چ ووشه‌یه‌ک له زمانی کوردیدا، به دوو « و » ده‌نوسرێ؟ له کوێدا ووشه‌یه‌ک به دوو « ی » کوێایی دێ؟ به‌لام بۆ نمونه : کاتی من ده‌نوسم، « ده‌بێ، نابێ، ده‌مه‌وی یا نووسه‌ری، گوتاری، پۆژنامه‌یه، کاتی، پۆژی، مانگی، سالتی ... تاد »، نه‌ک « ده‌بیت، نابیت، ده‌مه‌ویت یا نووسه‌ریک، گوتاریک، پۆژنامه‌یه‌ک، کاتیک، پۆژیک، مانگیک، سالتیک ... تاد »، له پووی پێزمان و واتاوه، هیچ له ناوه‌پۆکی نووسینه‌که ناگۆرێ. من پێموايه، ههر دوو نووسینه‌که راستن، به‌لام ئه‌ز هه‌ولده‌ده‌م، به کوردیه‌یه‌کی ئاسان بنوسم. به‌و کوردیه‌یه بنوسم، که کۆمه‌لانی خه‌لک پۆژانه ئاخافتنی پێ ده‌که‌ن. چونکه زمان خۆی ئه‌وه‌یه، ده‌بێ گوێ له خه‌لکی بگرین، بزانی، چۆن ده‌دوین و ههر به‌و شێوه‌ش بنوسین. دیاره کوردی ئاسان، له‌گه‌ل نووسینی کوردی به هه‌له، جیاوازییه‌کی زۆریان هه‌یه. بۆ نمونه : گهر بنوسین، « نیه یا چیه »، ئه‌مه بۆ ئاسانکردنی زمانه‌که‌مان نییه، به‌لکوو به هه‌له له قه‌له‌مه‌درین، چونکه راسته‌که‌ی ده‌بێ، به‌م شێوه‌یه بنوسرێ : « نییه،

چیه». خو گەر بنووسین: «نی یه یا چی یه»، دیسانه وه هەر ههله نییه، به لکوه له شتیهی ریتنوسه کاندایا وازیان ههیه. خو گەر ئیوه به «دهبیت، نابیت... تاد» قایل نابن، هەر له سەر بۆچوونی خۆتان سوورن، «دهبیت، نابیت... تاد» به راست دهزانن، ئه دی بۆ به یه کجاریی نانوسن: «دهبیت، نابیت... تاد» وهک هیندی کوردی ناوچهکانی کۆیه، ههولێر و بادینان به کاریدیتن!

بۆ ئاگاداریتان، ماوهی پتر له سالتیکه پهرتووکتیکم له سەر «زمانی کوردیی و گرافتهکانی» به دهسهوهیه، به شتیکی تایبهتیم بۆ شتیهی نووسین و ریتنوسی کوردیی نوێ تهرخانکردوه. به درێژی باسی کوردیی ئاسان و کوردیی به ههله نووسینم کردوه.

ئیه بێ ئه وهی پتویستکا، به خۆرای سهری خۆتان، به کاریکه وه دیشیتن، له زیان زیاتر قازانجی بۆ کهس نییه، له بری ئه وه دهتوانن، کاریکی دیکهی سوودبهخش به نهجماکهیهنن. سهیره، هیندهی بهو کارانه وه خۆتان ماندوودهکهن، ئه وه ههموو پیتانهی «ک» و «ت»، بۆ کوتایی و وشهکانم زیاددهکهن، یا هیندی و وشه وهک «دهربکهن، کۆدهبنه وه، جیا بکاته وه، جیا بکهنه وه، به گهربخهن، دوور بکهنه وه، چاره سهربکهن، بلاو بکهنه وه، ئاگاداربکهن» م پتیکه وه نووسیوه، ئیه له یه کدیتان جیا کردوونه ته وه و بهم شتیهیه نووسیوتانه ته وه: «دهربکهن، کۆدهبنه وه، جیا بکاته وه، جیا بکهنه وه، به گهربخهن، دوور بکهنه وه، چاره سهربکهن، بلاو بکهنه وه، ئاگاداربکهن»، گوتاری بخویننه وه، گهلی باشته. یا «له راستیدا» م به جیا نووسیوه، که چی ئیه پتیکتانه وه نووساندوون و کردووتانه به «له راستیدا»، که ئه وه ناشی و راست نییه، چونکه «له راستیدا» له دوو وشه جیاواز پتیکهاته وه. «له» ئامرازی پتیهندییه، له گهڵ «راستیدا» پتیکه وه نانوسرتن.

ئه ز سه رنج له هیندی گوتاری «په یام» دهدهم، به ریتنوسیکی تیکه لاو نووسرتی. بۆ نمونه: ئه ورۆ که به شتی له نووسهره لاوه کاغان، پتیه وهی ریتنوسی به سه ره که وه نووسین دهکهن، دهبی بزائن، چی و له کوتدا و وشه یهک پتیکه وه ده نووسرتی. خو ناگرتی، هەر له بهر ئه وهی پتیکه وه بنووسین، ئه دی هەر چی «ناو، کردار، ناوه لئاو، ئامرازی پتیهندی، ئامرازی لیکه در» ئامرازی بانگکردن» ههیه، هه مووی وهک چیشتی مجتور به سەر یه کدا

بترشتین، ئەمە چییە، بە ڕێنووسیکی نوێ و بە سەرێکەوێ دەنووسین. گەر بڵێین، ئەمانەش ھەر گرنک نین، ئەدی بە چ مافێ، جاری ووشە «جگە» بە «بێجگە» و دوو جاریش ووشە «ئینجا» بە «ئەوجا» دەگوێن؟ وەک بۆم ڕوونکردنەو، من نالێم، ئەوێ ئێوە ھەلەیه، ھەردوو شتێوە نووسینەکە بە راست دەزانم، بەلام ئەز بە جوانی نازانم، شارەزایی خۆتان لە زمانێ کوردیییدا، بە نووسەرائی کورد تا قییکەنەو!

لە خالی شەشی نامەکە پێشوومدا، ووشە «Doctor» م بە ئینگلیزی نووسیبوو، بەلام کاتی نامەکەتان بلاوکردۆتەو، جگە لە چەن پیتیکی عەرەبی وەک «طق ذھق م» هیچی دیكە دیار نییە. دیارە ئێوە لە سەر دیسکەکە تەماشای گوتارەکان دەکەن، ئیدی پاشان لە سەر ڕووکاری مانگنامەکەتان چۆن دەرچێ، گرنک نییە و پێیدا ناچنەو، تا بزائن، چۆن دەرچوو و ھەلەکانی چاک بکەن.

ئەز دەمەوێ، لە نووسیندا تەنیا یەک جۆر ڕێنوس پێرەوگەم، جا خەلکی دیکە چۆن دەنووسن و کام شتێوە پێرەوگەن، یا لەبری «دە» و «ئیدی» لقە دیالێکتی موکری، «ئە» و «ئێتر» ی لقە دیالێکتی سولەیمانی بەگاردێن، ھەر کەسە بۆ خۆی ئازادە و من بە ھەلە دانائیم. ھەر چەندە پر بە دل حەزدەکەم، ھەموو نووسەریکی کورد، بەو شتێوە پێنووسێ، کە خۆم باوەرم پێی ھەیە، بەلام حەزکردن و سەپاندن، دوو شتی جیاوازن و پێکەوێ لە یەک قازانی نووسیندا دانوویان ناکوێ. بۆ ئێوە: لە مێژە ھەولێدەم، لە بری «بێجگە، ئەگەر، ئینجا، ئەوجا، ھەتا، وەکوو ... تاد». «جگە، گەر، جا، تا، وەک ... تاد» لە نووسینەکانی خۆمدا بەکاریبینم، بەلام ھەرگیز، شتێ لەو بابەتانەشم بۆ هیچ براھەکی نووسەر چاک نەکردووە، کە ھێندێ جار، داوای یارمەتیی و پێداچوونەو دەکەن، چونکە وەک گوتم: ھەر دوو شتێوەکە راستن، تەنیا ھێندە ھەیە، من ئەوێان بە کوردییەکی ئاسانتر، ڕەوانتر و شیرینتر دەزانم، بۆیە دەسەرداری نابم.

لە کۆتایییدا، تکایەکی بڕایانەتان لێ دەکەم، واز لە نەخۆشی بەرزەفەری بێن. چونکە، ھەر کەسێ تەنیا، ھەر خۆی بە راست بزانی، ئەو بە نەخۆشی و گرتوگۆلیکی دەروونی دادەنێ. با پێ لە راستی بێن، ئێمە تا ئێستە ھیچمان، بە تەواویی کوردییەکی ڕێکوپێک نازانین، لە سەرەتای ڕێداین و دەمانەوێ، بە شتێوەکی ئەکادیمییانە، خۆمان فێری نووسینی

زمانه که مان بکهین، تا شیوه زمانیکی پوخت و پاراو، بۆ نه وه کانی داهاتوومان بچه سپیتین. ئه مه ش، هیچ جوژه نه نگیه کی تیدانییه، چونکه له لایه که وه، به هۆی باری بنده سیی و دواکه و تووی نه ته وه که مانه وه، زمانه که مان نه وه دهرفته ی بۆ نه په خساوه، وهک نه ته وه نازاد و سه ره خۆکانی دیکه ی سه ره رووی ئه م زه وییه، نه وه هه له یان بۆ هه لکه و ته وه، پاره ی زمانه که مان بکهین. له لایه کی دیکه شه وه، ئه م پێشکه و تن و ده سپێدا هێنانه، به زۆر ناکرێ، به لکوو به ده مه ته قن و لیکۆلینه وه ی زمانه وانیه ی پێکدێ، به هاوکاری، سنگفرانویه و له خۆتووردن جێبه جێده کرێ. جا با رێسه که مان هه لته وه شیتته وه، قسه هه ره بۆ قسه نه یێ، ئاسنی سارد له گه ل یه کدی نه کوتین، باشتروایه، له ژێر په شمالي په وشێ دیمۆکراسیه ی ئه م وولاتانه دا، گوێ بۆ یه کدی شلکهین، پێژ له بیروباوه ری یه کدی بگرین، دلی نووسه ره کاغان نه په نجیتین، له هه ولدان و خۆماندو کردن ساردیان نه کهینه وه.

باشتروایه، پێشه کی ته ماشایه کی میژووی گه شه سەندن، پێشکه و تنی زمان و پێنووسی کوردیه ی بکهین، بزانی، له دوا ی ساله کانی جهنگی یه که می جیهانه وه، زمانی کوردیه ی به چ قۆناغیکدا تێپه ره بووه، به چ شیوه یه گه شه یکردووه و پێشکه و ته وه، تا به م شیوه یه گه یشتووه، که نه ورژ ئیمه پیتی ده نووسین. له و باوه ره شدام، زمان وهک بوونه وه رێکی زیندوو وایه، پێسه پیتی گۆرانکارییه « نه ته وه یی، رامیاری، ئابووری، هونه ری، ویژه یی، زانستی و ته کتۆلۆژی » هه کان ده گۆژی، به شیوه یه کی به رده وام، له گه شه سەندن و به ره و پێشه وه چووندا یه. بۆیه له زۆر رووه وه، نه نه و شیوه زمانه ی پێش په نجا سالتی له مه و به ره به کاردیترا، له م شیوه زمانه ی نه ورژ ده چێ، نه ئه م شیوه زمانه ی نه ورژ، تا سه ره به م شیوه یه ده میتیتته وه، به لکوو به دلنیا ییه وه ده لیم: له پاشه روژدا، شیوه زمانیکی دیکه ی « باشتروایه، ره وانتر، شیرینتر و جوانتر » خۆی ده چه سپیتێ.

ئه ز پێش نیاز ده که م، پێش نه وه ی، نه شته رکاری له دل و جه رگی کۆزیه ی ساوا ی به ره مه می نووسه راندا بکهن، باشتروایه، چاوێ به و زمانه ئاسان و خۆسالتیه دا به خشین، که له میژوه، چه ن نووسه ره و بلیمه تیکی وهک (په ره میترد، گۆزان، هێمن، دیلان، همژار ... تاد) په خشانیا ن پێ نه و سه یه وه، هۆنراوه یان پێ نه و سه یه وه، به ره مه که کانی خۆیان، به خشلی

ووشه‌ی کوردیی ناسک و نازدار رازاندۆته‌وه، ئەو کاته بۆتان دەرده‌که‌وئ، ئەو نووسەر و ھۆنەرە نەمرانە، بە چ زمانێ باخچە‌ی وێژە‌ی کوردییان رازاندۆته‌وه، ئەو ھۆنەرمەندە بلیمەتانه، بە دە س و پەنجە‌ی زێرنیان، چۆن ئەو چەن تابلۆ رەنگیانە‌ی زمانیان بۆ کیشاویں!

جاریکی دیکە‌ش، تکایە‌کی برایانە‌تان لێ دە‌کە‌م، با کاتی یە‌کدی بە‌و شتانە‌وه نە‌گرن، چونکە، من یە‌کە‌م کە‌س نیم، رە‌خنە‌تان لێ بگرم، بە‌لکوو خە‌لکی دیکە‌ش ھەن، لێرە و لە‌وئ سرتە و بۆ‌لە‌یان لێ‌وه‌ دئ. گەر کاریش وا بپوا، رۆژێ‌هەر رۆژ ژمارە‌یان پتریش دە‌بێ. جا گەر ھەر بپارتان داوه، لە‌ کە‌لی ئە‌ھرمە‌ن دانە‌بە‌زن، خۆتان لە‌ پشت دێ‌وجامە‌ی دە‌ستێ‌وەر دانە‌وه‌ ھە‌شاردە‌ن و راوه‌ ووشە‌ بکە‌ن، گەر دە‌سکاری نووسینە‌کانم دە‌کە‌ن، زۆر بە‌ راشکاویی دە‌لێ‌م : پێش مالا‌وا‌یی، (دە‌ترسم، ئە‌مە‌شم بۆ‌ بگۆرن و بیکە‌ن بە‌ «‌مالئا‌وا‌یی»!)، لە‌ کانگای دلە‌وه، دا‌وا‌ی سەرکە‌وتنتان بۆ دە‌کە‌م، بە‌لام ئیدی لە‌مە‌ودوا، چیدی‌کە‌ نووسینی من بلا‌ومە‌کە‌نە‌وه، چونکە‌ ئە‌ز تە‌نیا نا‌وەرۆ‌کم مە‌بە‌س نییە، بە‌لکوو نا‌وەرۆ‌ک و شی‌وہم پێکە‌وه لا گرنکە. پیم‌وا‌یە ناتوانرئ، بابە‌تییکی «‌گرنک، بە‌ پێ‌ز و بە‌ ھێ‌ز» ، لە‌ شی‌وہ‌یە‌کی لاواز و شی‌وا‌ودا دەر‌بە‌ریئ، وە‌ک چۆن نا‌وتنە‌یە‌کی چلکە‌ن، تە‌لخ و خراب، روخساری تە‌ماشاکاران دە‌شی‌وتنئ، رووہ گە‌ش و راستە‌قینە‌کە‌یان پێشان نادا، با تە‌ماشاکاریش مە‌رۆ‌فتییکی گە‌لئ «‌رێ‌کوپێ‌ک، قە‌نچوقیت، قۆز و ئێ‌سکسووک» بئ!

لە‌گە‌ڵ ئە‌و بە‌ری رێ‌زی

دوکتۆر حوسێ‌ن محە‌مە‌د عە‌زیزدا

16. سه رچاوه کان :

1. نه‌حمه‌دی خانی، مەم و زین، هه‌زار کردووه به موکریانی، چاپخانه‌ی نه‌ج‌اح، «چاپی جهاوهری تاران» به‌غدا، 1960.
2. نه‌کره‌م خاموش، کیشی‌ه‌ی نیشانه‌کانی خالبه‌ندی و ده‌ستوور و بناوانی چاره‌سه‌رکردنی، به‌شی یه‌که‌م، گۆفاری خوتندکاری کورد، ژماره 24 - 25، ده‌زگای چاپه‌مه‌نی شه‌هید فه‌ره‌اد، رێک‌خراوی خوتندکارانی سۆسیالیستی کورد له‌ ئه‌وروپا - سوکسه، 1997.
3. نه‌کره‌م خاموش، کیشی‌ه‌ی ...، به‌شی دووهم، ژماره 26، 1998.
4. نه‌نداز هه‌وێزی، نایستی، به‌شی یه‌که‌م، چاپی یه‌که‌م، سوید، 1992.
5. نه‌نور محمه‌د نه‌حمه‌د، زمانی دووقایی رۆژنامه‌گه‌ریی کوردی، مانگنامه‌ی په‌یام، ژماره 8، یولی 1998.
6. د. نه‌وره‌حمانی حاجی ماره‌ف، وه‌شی زمانی کوردیی، به‌غدا، 1975.
7. د. نه‌وره‌حمانی حاجی ماره‌ف، زمانی کوردیی له‌به‌ر رۆشنایی فۆنه‌تییکدا، کۆری زانیاری کورد، به‌غدا، 1976. ل - 25.
8. نه‌ولیا چه‌له‌بی، سیاحه‌تنامه، کورد له‌ میژووی دراوسێکانیدا، وه‌رگێترانی ناکام، چاپی دووهم، چاپخانه‌ی نه‌شیلاییه‌ی تازه، به‌غداد، 1977.
9. د. نیبیراهیم عه‌زیز نیبیراهیم، نامراز له‌ زمانی کوردیدا، ناوه‌ندی بلاوکردنه‌وی فه‌ره‌نگ و نه‌ده‌یی کوردی، چاپی یه‌که‌م، ارومیه، 1367.
10. اسماعیل بی‌شیکچی، کردستان مستعمره‌ دولیه، ترجمه‌ زهیر عبدالملک، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی نایتک، سوید، 1998.
11. بانگی کردستان - کۆکردنه‌وه و له‌سه‌رنووسینی جه‌مال خه‌زنه‌دار - ل 111، سالی 1، ژماره 13، 1922.
12. به‌ره‌می کۆکراوه‌ی عبدالواحید نووری، ناماده‌کردن و کۆکردنه‌وی مه‌حمود توفیق خه‌زنه‌دار، پێشه‌کی و سه‌ره‌رشتیی ناماده‌کردن دوکتۆر عیزه‌دین مسته‌فا ره‌سوول، طبع مطابع دار الثقافه‌ العامه، به‌غدا، 1991.
13. به‌شیک له‌ دیوانی نه‌وره‌حمان به‌گی بابان، ناماده‌کردنی، محمود احمد محمّد، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی زه‌مان، به‌غدا، 1989.
14. بۆی نه‌سه‌ر، نه‌مه‌رۆ پێوستمان به‌چی هه‌یه؟ گۆفاری به‌ریانگ، ژماره 87، سالی 12، ستۆکه‌ۆلم، 1993.
15. په‌یام، مانگنامه‌ی په‌یام، ژماره 5، فیه‌ره‌ی 1998.

16. توفیق وهبی، بنهچهکە ی کوردان و بنچینه ی زمانی کورد، وهرگێتر تاها فهیزی زاده، چاپی یه کهم، چاپه مهنی سه ییدیان، مههاباد، 1361.
17. توفیق وهبی، زانیاری گشتی ی پتیشهکی، گۆفاری هیوا، ژماره 1، له بلاکراوهکانی نهستیتووی کورد له پاریس، تشرینی یه کهم 1983.
18. الامیر جلادت بدرخان و المستشرق الفرنسي روجیه لسکو، قواعد اللغة الكردیه « اللهجه الكرمانجیه »، ترجمه و نشر دلاور زنگی، الطبعه الاولى، مطبعه دار العلم، عمان، نيسان 1968.
19. جلال الطالبانی، کردستان والحركة القومية الكردیه، دار الطليعه للطباعة و النشر، بيروت، 1969.
20. جلال مهحمود عدلی، ئیدیۆم له زمانی کوردیدا، چاپی یه کهم، بهغدا، 1982.
21. جهمال عهبدول، شهوکار، فرههنگی کیمیا ئینگلیزی - عهرهیی - کوردی، چاپی یه کهم، له بلاکراوهکانی کتیبخانه ی رۆشنییر، سلیمانی، 1998.
22. جمال نبز، حول المشکله الكردیه، طبع علی مطابع الاتحاد القومي للطبله الاکراڤ فی اورویا، 1969.
23. جهمال نههز، زمانی یهکگرتووی کوردی، یهکیتیی نه تهوهیی خوتندکارانی کورد له نهوڕوپا بهلاوی کردۆتهوه، ئهلمانیا - بهامبیرگ، 1976.
24. د. جهمال نههز، سهرنجیتک له چهند زاراوهیهکی تازه بهکارهاتوو و کۆری زانیاری کورد، گۆفاری کۆلیتجی نه دههییات، ژماره 22، چاپخانه ی « دار الجاحظ »، بهغدا، 1978، ل 79 - 115.
25. جهمال نههز، نووسینی کوردی به لاتینی، چاپی دووهم، بنکه ی چاپه مهنی نههز، ستۆکهۆلم، 1987.
26. جهمال نههز، خوتندهواری به زمانی کوردی، چاپی دووهم، بنکه ی چاپه مهنی نههز، ستۆکهۆلم، 1987.
27. جمال نبز، المستضعفون الكرد و اخوانهم المسلمون، منشورات کوردنامه، لندن، 1997.
28. جهمال نههز، بیرى نه تهوه ی کوردی نه بیرى " قومیهت " ی رۆژههلاتی و نه بیرى " ناسیۆنالیزم " ی رۆژئاوایی یه، چاپی یه کهم، بنکه ی چاپه مهنی نازاد، ستۆکهۆلم، سوید، 1984.
29. حهمه حهمه نهمین قادر، « کاکه ی فەلاح »، کاروانی شیعری نوێی کوردی، بهرگی یه کهم، چاپی یه کهم، چاپخانه ی کۆری زانیاری کورد، بهغدا، 1978.

30. حەمە حەمە ئەمەن قادەر، « کاکەى فەلاح »، شیعەر، چاپى یەكەم، چاپخانهى الحوادث، بەغدا، 1980.
31. د. حوسێنى خەلىقى، بناخە گشتى یەكەنى كۆمەڵناسى، چاپى یەكەم، چاپخانهى ناپتەك، سوید، 1991.
32. حوسێن محەمەد عەزیز، پەرەو نازادى، راپوون، ژمارە 2، سوید، 1991، ل 46.
33. حوسێن محەمەد عەزیز، مەملەتێى نایدۆلۆژى لە كوردستاندا، چاپى دووهم، چاپخانهى كتیبى هەرزەن، سوید، 1995.
34. حوسێن محەمەد عەزیز، كورد و شۆرش و هەلى مێژوویى، چاپى یەكەم، چاپخانهى كتیبى هەرزەن، سوید، 1996.
35. د. حوسێن محەمەد عەزیز، هەنگاوى یەكەم و سەرەتای كاریكى مەزن، گۆڤارى بەریانك، ژمارە 102، سالى 12، ستۆكھۆلم، 1996.
36. حوسێن محەمەد عەزیز، فیدرالیزم و دەولەتى فیدرال، چاپى یەكەم، چاپخانهى باران، سوید، 1996.
37. د. حوسێن محەمەد عەزیز، سێ سەرنجى زمانەوانیى، مانگنامەى پەيام، ژمارە 8، یولی 1998.
38. د. حوسێن محەمەد عەزیز، گێروگرفتە سەرەکییەكانى كورد، چاپى یەكەم، چاپخانهى كتیبى هەرزەن، سوید، 1998.
39. د. حوسێن محەمەد عەزیز، نامەى بۆ دەستەى بەرتۆبەرانی مانگنامەى « پەيام » مانگنامەى پەيام، ژمارە 10، سێپتەمبەر 1998.
40. د. حوسێن محەمەد عەزیز، بۆرە نەبێ، بازە بێ، کلکى بە ئەندازە بێ، گۆڤارى بەریانك، ژمارە « 109 »، سالى 1998، ل 27-30.
41. دارا مەحمود، پشووێك لە هەوارگەى کاروانە دوورودرێژەكەى مامۆستا « فاتیح رەسول » دا، مانگنامەى پەيام، ژمارە 11، ئۆکتۆبەر 1998.
42. دیاگۆنۆف ئى.م.، میدیا، پورھان قانع لە فارسىیەوه کردۆتى بە كوردی، چاپى یەكەم، دار الحریه للطباعه و النشر، بەغدا، 1978.
43. دیوانى بێخود، بێ ئەوى هیچى لە سەربى!
44. دیوانى پیرەمێردى ئەمەر، سقز، 1369.
45. دیوانى حاجى قادری كۆبى، ل 1986.
46. دیوانى دلدار.
47. دیوانى مەحوى، 1984.

48. دیوانی مهستوری کوردستانی، 1374.
49. دیوانی مهلای جزیری، تهران، 1361.
50. دیوانی موختی پیتنجوینی - مهلا عهبدوللای توتنجی، بهغدا، 1990.
51. دیوانی نالی، تهران، 1364.
52. دیوانی ههزار، بۆ کوردستان، چاپی سیتیهم، تاران، بهفرانباری 1385.
53. دیوانی نهسیری - بهغدا، 1980.
54. دیوانی مهولهوی، بهغدا، 1961.
55. دیوانی مرخلیس حاجی مهلا رهسولی دپلیژ، سلیمانی، 1988.
56. دوو چاپیتکهوتنی رۆژنامه نووسی له گهه له بهریزان د. عیسمهت شهریف وانلی و د. نیسماعیل بێشکچی، وهرگیتانی له عهده بییهوه بۆ کوردی مههاباد کوردی، بنکهی چاپه مهنی سارا، چاپی یه کم، سوید، 1992.
57. رهفیک حیلمی، شعر و نهده بیاتی کورد، بهرگی یه کم و دووهم چاپی دووهم، چاپخانهی خوتندی بالا، ههولیر، 1988.
58. زهیر بلال اسماعیل، میترووی زمانی کوردی، وهرگیتانی له عهده بییهوه یوسف رهووف عهلی، دار الحریه للطباعه، بغداد، 1984.
59. ساطع الحصری، ما هی القومیة؟ مرکز دراسات الوحده العربیه، طبعه خاصه، بیروت، نیسان 1985.
60. سواره ی ئیلخانی زاده، خه وه بهردینه، چاپی یه کم، ناوهندی بلاوکرده وهی فرههنگ و نهده بی کوردی « نینتشاراتی سهلاحه دینی نه یوسی » اورمی، 1372.
- ههتاوی.
61. د. شاگر خهسبک، الکرد و المساله الکریه، المؤسسه العربیه للدراسات و النشر، الطبعه الثانيه، بیروت، 1989.
62. شهرفهخانی بدلیسی، شرفنامه، ههزار کردویه به کوردی، له لایهن کۆپی زانیاری کوردهوه له چاپ دراوه، 1981.
63. طاهر صادق، ریتوس - چۆنیهتی نویینی کوردی، چاپی دووهم، له بلاوکراره کانی کتیبفرۆشی سیدیان له مههاباد. سالی چاپ؟
64. (د. علی عبدالواحد وافی، علم اللغة، الطبعه السادسه، دار نهضه مصر للطبع و النشر، 1967، ل 182-183)
65. عهبدوللا قهردهاغی « مهلا عهلی » زهرهشت، چاپی یه کم، چاپخانهی ناپیتک، ستۆکۆلم، 1997.

66. عەبدولقادر رۆستەم بابان، رەوشی کوردان، مێژووی کوردستان لە فارسییەوه
کەریی حیسامی کردوویە بە کوردی، چاپی یەکەم، ناوەندی چاپ و پازاندنەوهی
مەنسور، سوید، 1991.
67. علاء الدین سجادی، مێژوی ئەدەبی کوردی، کتەبفرۆشی معارف، سردشت،
پەرتووخانی زانیاری، خرداد 1361.
68. علاء الدین سجادی، دەقەگانی ئەدەبی کوردی، چاپی یەکەم، چاپخانهی کۆری
زانیاری کورد، بەغدا، 1978.
69. دوکتۆر عیزەدین مستەفا رسول، سەرئنجێی لە زمانی ئەدەبی ی یەکگرتوی
کوردی، چاپی یەکەم، چاپخانهی (سلمان الاعظمی)، بەغدا، 1971.
70. عەبدوڕەحمانی زەبێحی، قامووسی زمانی کوردی، چاپی دووهم، نینتشاراتی
سەلاحەدینی ئەبیووبی، ورمێ، 1367.
71. عەزیز گەردی، ڕەوانبێژی لە ئەدەبی کوردیدا، بەرگی یەکەم،
72. عەزیزی نیسبڕاهییمی، ریتنوس و ریتزمانی کوردی دستور زبان کردی با ترجمە
فارسی، مرکز پخش: مهاباد، سالی چاپ؟
73. عەلی سەیدۆ گۆزانیی، لۆر و لۆرستان، گۆفاری کۆری زانیاری کورد، بەرگی 2،
بەشی 2، بەغدا، 1974، ل ۱۱۳ «عەرەبی»
74. فریمان جرنفیل، التقویمان الہجری و المیلادی، ترجمە د. حسام محی الدین
الالوسی، وزاره الثقافه و الاعلام، مطبعه الجمهوریه، الطبعه الثانيه، بغداد، 1986.
75. فوواد حەمە خورشید، التوزیع الجغرافی للہجات اللغہ الکوردیہ، گۆفاری کۆری
زانیاری کورد، بەرگی 3، بەشی 2، ل 612-634.
76. فیلچیتسکی ئۆ. ل.، نەژادی کورد، وەرگێرانی لە پروسییەوه رەشاد میران، چاپی
یەکەم، چاپخانهی سارا، ستۆکھۆلم، 1993.
77. قانع، ژیان و شیعەرەکانی، برهان قانع کۆیکردۆتەوه و سەرپەرشتی چاپکردنی
کردووه، چاپخانه و سالی چاپ؟
78. پروفیسۆر ق. کوردۆ، هەندیک بیروباوەری هەلە لە بارەى زمان و مێژووی
کوردەوه، وەرگێران و پتەشەکیی د. ئەوڕەحمانی حاجی مارف، پیاچونەوهی د. کەمال
عەزەز، چاپی یەکەم، چاپخانهی کۆری زانیاری کورد، بەغدا، 1973-1974.
79. قورئانی پیرۆز.
80. پروفیسۆر ق. کوردۆ، فەرھەنگی کوردی - ڕووسی (سۆزانی) چاپی یەکەم،
«هۆنگای چاپەمەنی زمانی ڕووسی، مۆسکو، 1983.

81. پروفیسور ق. کوردۆ، کورته دیروکا هەلشکافتنا ل بارا ریزمان و زارین کوردی، خالدی محەمدی کردیە کوردی، چاپخانە ی خەبات، کوردستان، 1988.
82. کاشیکنامە، فەلسەفە ی حیزبی کاشیک لە چەند دێرێکدا، چاپی دووهم، چاپخانە ی دامودەزگای کاشیک لە ئەوروپا، 1968.
83. کاکە سوور، چاوێکەوتن لە گەل هونەر مەندی گەورە کورد قادر دیلان، مانگنامە ی پەیام، ژمارە 11، نوکتەری 1998.
84. دکتۆر کامەل حەسن عەزیز البصیر، لە کۆری لیکۆلینەوی وێژەیی و ڕەخنە سازیدا، چاپی یەکمەم، چاپخانە ی کۆری زانیاری کورد، بەغدا، 1980.
85. دکتۆر کامەل حەسن عەزیز البصیر، ڕەخنە سازی میژوو و پەڕە و کوردن، چاپی یەکمەم، چاپخانە ی کۆری زانیاری عێراق، بەغداد، 1983.
86. کەریبی حەسامی، یاد ی هێمن، چاپی یەکمەم، لە بلاو کراوەکانی سەر دەمی نوێ، سوید، 1987.
87. کەریم شەرەزا، پەندی پێشینان لە شیعی کوردیدا، بەغدا، 1976.
88. د. کەمال فوناد، زاراوەکانی زمانی کوردی و زمانی ئەدەبی و نووسینیان، گۆڤاری زانیاری، ژمارە 4، بەغدا، 1971، ل - 22، 24.
89. د. کەمال فوناد، چەند سەرەتایەکی زمانەوانی، گۆڤاری هیوا، ژمارە 1، لە بلاو کراوەکانی ئەنستیتوی کورد لە پاریس، تشرینی یەکمەم 1983.
90. د. کەمال فوناد، فۆنیمەکانی زمانی کوردی، چاپی یەکمەم، چاپخانە ی کتێبی ئەرزان، 1995.
91. د. کەمال مەزھەر ئەحمەد، ریتیسانس، فوناد میسری کردوویە بە کوردی، چاپی یەکمەم، چاپخانە ی - الحوادث بەغدا، 1984.
92. د. کەمال مەزھەر ئەحمەد، چەند لاپەرە یەک لە میژووی گەلی کورد « بەشی یەکمەم » چاپی دووهم، چاپخانە ی هەلەبجە، سوید، سالی چاپ؟
93. د. کەمال مەزھەر، پێرتستریکا و کورد، بەشی یەکمەم، رۆژنامە ی هاوکاری، ژمارە « 1138 »، 1989/12/25. بەشی دووهم، ژمارە « 1140 » 1990/1/1.
- بەشی سێیەم، ژمارە « 1141 » 1990/1/4 (لە سوید لە شێوە ی نامیلکە یە کدا کۆکراوە تەوہ).
94. لە بارە ی مەحوی لوتکەوہ، چاپی یەکمەم، مطبعە سومر، بغداد، 1986.
95. مارتین فان برونسەن، ناغا و شێخ و دەولەت، کوردۆ لە ئالمانییەوہ کردوویە بە کوردی، بەرگی یەکمەم، چاپی یەکمەم، چاپخانە ی رۆژ، سوید، 1996.

96. پروفیسور دوکتور مارف خەزەندەر، پەخشانی ھونەری کوردی 1945-1961، گۆڤاری باسکار، ژمارە 1، لەندن، ھاوینی 1998.
97. محمد امین زکی، خلاصه تاریخ الكرد و کردستان من اقدم العصور التاريخيه حتى الان، ترجمه محمد علی عونی، الجزء الاول، الطبعة الثانية، بغداد، 1961.
98. محمد امین زکی، خلاصه تاریخ الكرد و کردستان، تاریخ الدول و الامارات الكردیه فی العهد الاسلامی، ترجمه محمد علی عونی، الجزء الثاني، الطبعة الثانية، لندن، 1986.
99. محەمەد ئەمین ھەورامانی، تەماشاکردنیکی سەرپیتی زاری سۆزانی و زاری ھەورامی، گۆڤاری گۆزی زانیاری کورد، بەرگی دوو، بەشی دوو، بەغدا، 1974.
100. محەمەد ئەمین ھەورامانی، زاری زمانی کوردی لە ترازووی بەراورد دا، چاپی یەکەم، بەغدا، 1981.
101. محەمەد ھەمە باقی، میژووی موسیقای کوردی، چاپی یەکەم، چاپ نێران - شەڕ کرد، ورمێ، 1996.
102. محمدی خال، ھەرھەنگی خال، جزمی یەکەم، کتابفرۆشی محمدی سقز، چاپ اول، خرداد 1367.
103. د. محەمەد رەزای باتینی، ناویتیکی تازە بۆ سەر پێژمان، وەرگێڕ ھەسەنی قازی، چاپی یەکەم، بنگەکی چاپمەنی نازاد، سوید، 1993.
104. محەمەد رەسوول ھاوار، مافی کورد لە دوو تۆتی بێرھارەکانی کۆمەڵەی گەلان و نەتەو یە ککرتووەکاندا، مانگنامەی پەیام، ژمارە 11، نوکتەبەری 1998.
105. محەمەد صالح نیبراھیمی محەمەدی (شەپۆل)، ژیناوەری زانایانی کورد لە جیھانی ئیسلامەتی یا گەنجینەی ھەرھەنگ و زانست، چاپی یەکەم، تھران، 1364 هـ.
106. محەمەد مەردۆخی کوردستانی، میژووی کورد و کوردستان، وەرگێڕانی عەبدول کەریم محەمەد سەعید، چاپی یەکەم، مطبعة اسعد - بغداد، 1991.
107. مەسعوود محەمەد، وەرھونووە لە چەند باسیتی رێزمانی کوردیی، چاپی یەکەم، چاپخانەی گۆزی زانیاری کورد، بەغدا، 1974.
108. مسعود محمد، لسان الكرد، مطبعة الحوادث، بغداد، 1987.
109. مەسعوود محەمەد، گەشتی ژبانم، چاپی یەکەم، ستۆکھۆلم، 1992.
110. مصطفى محمد طحان، القومية بين النظرية و التطبيق، دار الوثائق، الطبعة الاولى، الكويت، 1989.

111. مینۆپرسکی، کورد نه‌وی میدێکانن، وه‌رگێترانی د. که‌مال مه‌زه‌ر نه‌حه‌مه‌،
گۆفاری کۆری زانیاری کورد، به‌رگی یه‌که‌م، به‌ندی یه‌که‌م، به‌غدا، 1973.
112. مینۆپرسکی، کورد تیبینی و وردبوونه‌وه‌، وه‌رگێترانی له‌ عه‌ره‌بیه‌وه‌ حه‌مه
سه‌عید حه‌مه‌که‌رم، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی زانکۆی سه‌لاحه‌دین، هه‌ولێر، 1984.
113. د. محه‌مه‌دی موکری، گۆرانیی یا ترانه‌های کوردیی، کتیبخانه‌ی دانش،
1957، ل 58 (له‌ زویحی یه‌وه‌ وه‌رگیراوه‌).
114. د. معین، فه‌ره‌نگی فارسیی « تاران » ج 5، ل 81.
115. د. نه‌سرین فه‌خری، گۆفاری کۆلیجی نه‌ده‌بیات - زانستگای به‌غدا، ژماره
(19)، 1976.
116. نه‌وشیروان مسته‌فا نه‌مین، له‌ که‌ناری دانویه‌وه‌ بۆ خه‌ری ناوزه‌نگ، چاپی یه‌که‌م،
ئه‌لمانی - به‌رلین، 1997.
117. نه‌وشیروان مسته‌فا نه‌مین، په‌نجه‌کان یه‌که‌تری نه‌شکێن، چاپی یه‌که‌م، ئه‌لمانی
- به‌رلین، 1997.
118. نوری عه‌لی نه‌مین، ...، پێژمانی کوردی بۆ پۆلی پێنجه‌می سه‌ره‌تایی، چاپی
26، چاپخانه‌ی ژماره‌2 وه‌زاره‌تی په‌روه‌ده‌، هه‌ولێر، 1986.
119. هه‌رده‌وێل کاکه‌یی، مصطفی نه‌ریان، شاعیری چه‌وساوه‌کان خه‌لیل مه‌ه‌وه‌ر،
چاپی یه‌که‌م، دار الحریه‌ للطباعه‌، به‌غداد، 1984.
120. هه‌ژار، هه‌نبانه‌بۆزینه‌، فه‌ره‌نگ کوردی - فارسی، چاپی یه‌که‌م، سروش، ته‌هران،
1369.
121. هێمن، تاریک و روون، چاپی یه‌که‌م، له‌ بلاوکه‌راوه‌کانی بنکه‌ی پێشه‌وا،
عێراق، 1974.
122. هێمن، پاشه‌رۆک، چاپی دووه‌م، چاپخانه‌ی پیروژ، له‌ بلاوکه‌راوه‌کانی
سه‌بیدیان، مه‌هاباد، خاکه‌لیوه‌ی 1362 هه‌تاوی.
123. یادی 125 ساله‌ی کۆچی دوا‌ی نالی، مانگنامه‌ی په‌یام، ژماره‌ 11،
نۆکتۆبه‌ری 1998.
124. ده‌قی نه‌م قسه‌یه‌ی « فاروق شوشه‌ » له‌ ده‌نگوباسی تیکستی MBC رۆژی
(1997/7/7) وه‌ه‌رگیراوه‌.
- Uno Dalen, Bonniers Lilla uppslagsbok, 1989 . 125
- Kerstin Ballardini, Svenska som andra språk, 1982 . 126
- Världen i fakta, kartor, flaggor och ..., 1996 . 127

له بهر هه مه چاپکراوه کانی نووسهر

گوتار :

- 1/ بهر و نازادی، راپوون، ژماره 2، سوید، 1991، ل 46
- 2/ له پیتاوی راستیدا، بهریانگ، ژماره 87، سالی 12، سوید، 1993، ل 48
- 3/ یه کیتی سۆڤیه تی هه لوه شاره له روانگی بهر وه وندییه کانی نه ته وهی کورده وه، راپوون، ژماره 7-8، سوید، 1993، ل 67
- 4/ ده باره ی که سایه تی کورد، راپوون، ژماره 10-11، سوید، 1994، ل 71
- 5/ بهر و ستراتیژیک یه کگرتوی نه ته وهی، ههنگاو، ژماره 13، لهندهن، 1995، ل 7
- 6/ سایکۆلۆژییه تی مسۆڤی ناواری کورد و بازاری چاپه مه نی کوردی، گزینگ، ژماره 8، سوید، 1995، ل 30
- 7/ لیکۆلینه و یه ک ده باره ی کۆمه لگی کورده واری، گزینگ، ژماره 9، 1995، ل 48
- 8/ کۆڤه تاقانه ساواکه ی دهنگ و پهنگی نه ته وه که م (MedTV)، گزینگ، ژماره 13، سوید، 1996.
- 9/ ههنگاوی یه که م و سه ره تای کاریکی مه زن، بهریانگ، ژماره 102، سالی 14، سوید، 1996، ل 51
- 10/ چهند سه رنجی ده باره ی سه ره خۆشی و پرسه دانان، بهریانگ، ژماره 104، سالی 15، سوید، 1997، ل 22
- 11/ دیکتا تۆره کان له بهر یه ک ناوینه، قژی نه خشه و پلا نه کانیان داده یین، بهریانگ، ژماره 105، سالی 15، سوید، 1993، ل 39. گۆڤاری دیمۆکراسی، ژماره 30، سالی 7، کوردستان - سلیمانی، تشرینی یه که می 1997، ل 16.
- 12/ که ی هۆشی به بهر خۆماندا ده یین نه وه؟ بهریانگ، ژماره 106-107، سالی 15، سوید، 1998، ل 23. گۆڤاری دیمۆکراسی، ژماره 31، سالی 7، کوردستان - سلیمانی، نیسانی 1998، ل 21.
- 13/ با خۆمان چاک بناسین، بهریانگ، ژماره 108، سالی 16، سوید، 1998، ل 27
- 14/ سق سه رنجی زمانه وایی، مانگنامه ی په یام، ژماره 8، پووشپه ر 1998، ل 18
- 15/ مافی دیاری کردنی چاره نووس، گۆڤاری ئالا، ئۆزگانی پارتی سه ره خۆشی کوردستان، ژماره 30، ربه ندانی 1998، ل 7.
- 16/ بۆره نه یی، بازه یی، کلکی به نه ندازه یی، بهریانگ، ژماره 109، 1988، ل 27
- 17/ چهند سه رنجی ده باره ی ناسنامه ی ئایینی و نه ته وهی خه لیل منه وه، گۆڤاری بهر وه، کوردستان - سوله یمانی، 1999.

یلکه و پەرتووک :

دەربارەى پرۆژەکەى یەکیتمى نیشتمانى کوردستان، چاپى یەكەم، چاپخانهى
بەندى رۆشنبیری کوردی، سوید، 1994، ل 32
دوا پرۆژە، چاپى یەكەم، چاپخانهى مەلبەندى رۆشنبیری کوردی، سوید، 1994،

1

پیتنج ووتارى غەمگین، چاپخانهى باران، سوید، 1994، ل 77
دیوکراسی، نایدۆلۆژى و جەنگى نیتوخۆ، چاپخانهى باران، سوید، 1994، ل 84
مەملەتیی نایدۆلۆژى لە کوردستاندا، چاپى یەكەم، سوله یانی، 1993، ل 208.
ی دووهم، لە بلاوکراره کانی کتیبی هەرزان، سوید، 1995، ل 125
پیتنج کاترۆمێر لە گەل برایم ئەحمەددا، چاپى یەكەم، چاپخانهى باران، سوید،
1996، ل 91. چاپى دووهم، کوردستان، 1996.

نامە یەکی درێژ بۆ نەوشیروان مستەفا، چاپخانهى باران، سوید، 1995، ل 47
کورد و شۆرش و هەلى مێژووی، چاپى یەكەم، لە بلاوکراره کانی کیتاب هەرزان،
بە - یۆنشقینگ، 1996، ل 222.

فیدرالیزم و دەولەتى فیدرال، چاپى یەكەم، چاپخانهى باران، سوید،
1996، ل 98. چاپى دووهم، لە بلاوکراره کانی دیوکراسی، کوردستان - سوله یانی،
1996، ل 90.

/ بەلن لیکۆلینەوه و پەختە نەک شتواندنێ راستیی، چاپى یەكەم، لە
زکراوه کانی کیتاب هەرزان، سوید، 1996، ل 53

/ خولانەوه لە بازە یەکی بۆشدا، دەقی چاوپێکەوتن و دەمەتە قتیپەک لە گەل
جیس فەتحوڵلای پارێزەردا، چاپى یەكەم، چاپخانهى ناپتیک، ستۆکھۆلم، 1997،
12.

/ رۆلى سیستیمی بنەمالە لە بزاقی رزگار یخوازی نیشتمانى کوردستاندا، چاپى
نەم، چاپخانهى میدیا، سوید - ستۆکھۆلم، 1997، ل 100

/ گیرۆگە سەرەکییەکانى کورد، لە بلاوکراره کانی کیتاب هەرزان، سوید -
شقینگ، 1998، ل 80.

/ نۆجەلان ئەزمۆنیکى نوێ و پەندى مێژووی، چاپى یەكە، چاپخانهى میدیا،
بە - ستۆکھۆلم، 1999، ل 104.

/ سەلیقەى زمانەوانیی و گەرتەکانى زمانى کوردیی، 1999.

زنجیره‌ی کتیبہ چاپکراوہ کانی دہزگای چاپو پہ خشی سہردہم

لیکۆلینمہ	نینگو والتمر	و. لہسویدیہو، زؤراب
ق	نہفلاتوون	و. لہعہربییہوہ / ثارات نہحمہد
ا. شانۆگہری	پیتمہر قایس	و. لہئینگلیزییہوہ / شیرزادہ حسن
نہ بچووکہکان / وتار	رئیوار سیوہیلی	
دایکبونی	نہلیسون نہتلی	و. توفیق نہحمہد عبداللہ
خرپن / چیرۆک بۆ مندالان		
زمان	حسین عارف	
شیخ سہعیدی پیران / میژوو	رؤبہرت ئۆلسن	و. لہ فارسییہوہ / نہبویہکر خوشناو
ن. ئابووری / ئابوری	فوناد تاہیر سادق	
نہری	نہحلام مہنسور	
ۆکی کوردیدا / لیکۆلینمہ		
نوردستان / میژوو	د. ولید حمدی	و. لہ عہربییہوہ / موحمہد نوری توفیق
گایی، ئاگایی زمان / رەخنە	عبدالمطلب عبداللہ	
ن. نہبہر پردہکە / ئۆقلیت	رئیوار حەمە پەحیم	
سایب نہستیرەگەشە		
پور و میژوی کورد	کەمال رەئوف محەممەد	
پزیشکییتی میلی		
مہنگی گیاناسی	کەمال جەلال غەریب	
خەون / پۆمان	گولی تەرەقی	و. لہ فارسییہوہ / دلاور قەرەداغی
مہ بۆ میژوی		
میژووی	ہاوپئ باخەوان	
ارامۆ / پۆمان	خوان پۆلفو	و. لہ فارسییہوہ: ئازاد بەرزنجی و
		رئیوار سیوہیلی
شیخ و دەولەت / میژوو	مارتین فان برونسن	و. لہئەلمانییہوہ: کوردۆ
ژی / وتار		و. لہسویدہوہ: رئیوار رەشید

۲۰- چراکانی سەر هه له مۆت / په خشان

شیرکو بیکس

۲۱- گۆزان و

گهراڼ به دواى يه قيندا / ليكۆلینهوه

عهتا قهره داغی

۲۲- کتیبی (ژن) / ليكۆلینهوه و تار

كهژال نهحمه

۲۳- رتيه كى سهير / چيروك بۆ مندا لان

و. له فارسيه وه: حه

۲۴- له پيراويزى ميژووى ئهردە لاند

نهوشهروان مستهفا ئه مين

۲۵- ميژووى ناراميه كان / ميژووى

شاسوار ج هه رشه مى

۲۶- ۲۳ گولله / ميژووى

نيسماعيل بيتشكچى

۲۷- ديوانى بيكس / شيعر

كوكر د نهوى ئوميد ئاشنا

۲۸- كيژى كاپيتان / رومان

ئەلەكساندەر پووشكين

۲۹- سى دلۆپه خوڤن / چيروك

۳۰- پاشاوهى خيله كان / كورته چيروك

عطا محمد

ئاسۆس ئه حه

حه مه صالح

و. محمد كريد

نرخى (۳۵) سى و پينج ديناره